

kaldılar mi şüphe yok ki derler, biz sizinleyiz, biz ancak alay etmekdeyiz.

2:15 Allah onlarla alay eder, tasikinliklarında, azginliklarında basi bos dolassınlar diye mühlet verir onlara.

2:16 Onlardır doğru yolu satıp azginliği alanlar. Alisverislerinden faydalanmadıkları gibi bir kazanç yolu da tutmamışlardır.

2:17 Onlar, bir ateş yakıp ısıklanmak isteyen kimseye benzerler. Ateş, çevrelerindeki şeyleri aydınlattı mı Allah, nurlarını alıverir de onları karanlıklarda bırakır, görmezler.

2:18 Sagirdirlar, dilsizdirler, kördürler, doğru yola dönemezler.

2:19 Yahut da gökten bosana bosana yagan yagmura tutulmusu benzerler; orada karanlıklar var, gök gürelemede, simsek çakmada. Ölüm korkusuyla yıldırımın sesini duymamak için parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar.

Allah'sa inanmayanları çepçevre kaplamış, kavramıştır.

2:20 Simsek neredeyse gözlerini alacak onların. Çakıp etraf aydınladı mı yürürler, karanlıkta kaldılar mı dururlar. Allah dilerse duymalarını da alır, gözlerini de kör eder. Şüphe yok ki Allah'ın her şeye gücü yeter.

2:21 Ey insanlar, sizi de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin de takva sahiplerinden olun.

2:22 Öyle bir Allah'tır ki size yeryüzünü döşek etmiştir, gökyüzünü tavan. Gökten yağmur yağdırır, o yağmurla meyveler yetistirir. Sizi riziklandırır. Ona esitler var demeyin, zaten olmadığını bilirsiniz de.

2:23 Kulumuza indireğeldiğimiz Kur'an'da şüpheniz varsa ona benzer bir süre getirin, doğrucuysanız Allah'tan başka tanıklarınızı da çağırın.

2:24 Bunu yapamazsanız, kesin olarak da yapamazsınız ya, sakinin odunu insanlarla taşlar olan ve kafirlere hazırlanan atesten.

2:25 Inananlara ve iyi işlerde bulunanlara müjde ver: Onlar içindir kıyılarında ırmaklar akan bahçeler. Orada bir meyveyle riziklandılar mı bundan önce de bunu tattırmış derler, onları dünyadakilere benzetirler. Onlara, dünyadakilere benzer riziklar sunulur. Orada tertemiz esler de var onlara, orada ebedi kalırlar.

2:26 Şüphe yok ki Allah, sivrisineği de örnek getirmekten çekinmez, ondan üstün olanları da. Inananlar bilirler ki bu örnek, yerindedir ve Rablerinden. Fakat inanmayanlar, Allah bu örnekle ne demek istiyor ki derler. O, bununla çoklarını sasırtıp azdırır, çoklarını da doğru yola getirir. Azdırıp sasırttikları, ancak kötü işler yapanlardır.

2:27 Kötülükte bulunanlar onlardır ki Allah'la ahdettikten sonra ahitlerini bozarlar. Allah'ın ulastırılmasını emrettiği şeyi keserler, yeryüzünde bozgunculuk ederler. Onlardır ziyankarlar.

2:28 Allah'i nasıl inkar edebilirsiniz ki ölüydünüz, diriltti sizi. Sonra öldürür, sonra gene diriltir, sonra da gerisin geriye ona dönersiniz.

2:29 Öyle bir Allah'tır ki yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yarattı, sonra iradesini yücelere yöneltti de gökleri nizam ve intizam üzere yedi kat olarak yarattı. O, her şeyi bilir.

2:30 Hani Rabbin meleklerle, ben yeryüzünde mutlaka bir halife yaratacağım demisti. Demislerdi ki: Orada bozgunculuk edecek ve kan dökecek birini mi

yaratacaksın? Biz, sana hamd ederek noksan sıfatlardan arılığını söylemede, seni kutlamadayız ya; ben, sizin bilmediğinizi bilirim demisti.

2:31 Âdem'e bütün adları bildirmisti de meleklerle o adlarla anılan şeyleri gösterip hadi demisti, dogrucuysanız bunların adlarını haber verin.

2:32 Demislerdi ki: Noksan sıfatlardan seni arı biliriz, bize bildirdiğin şeylerden başka bilgimiz yok. Süphe yok ki sen, her şeyi bilirsin, hüküm ve hikmet sahibisin.

2:33 Demisti ki: Ey Âdem onlara, yaratıkları adlarıyla haber ver, Âdem, her şeyi adlı adınca haber verince demisti ki: Ben size demedim mi, göklerdeki gizli şeyleri de bilirim, yeryüzünde ki gizli şeyleri de. Açığa vurdüğünüzü da bilirim, gizlediğinizi de.

2:34 Hani meleklerle, Âdem'e secde edin demistik de İblisten başka bütün melekler secde etmişlerdi. O, secde etmekten çekinmiş, ululanmak istemisti de kafirlerden olmustu.

2:35 Demistik ki: Ey Âdem, sen ve esin cennette oturun, dilediğinizi bol bol yiyin. Ancak su ağaca yaklaşımayın, yoksa haddini asanlardan olursunuz.

2:36 Seytansa oradan onların ayaklarını kaydirdi, onları buldukları makamdan çıkariverdi. Dedik ki: Bazınız, bazınıza düşman olarak inin buradan. Bir zamana kadar yeryüzünde oturmanız, oradan rızıklanmanız mukadder.

2:37 Âdem, Rabbinden bazı sözler belledi de Allah tövbesini kabul etti. Süphe yok ki o, bütün tövbeleri kabul eder, rahimdir.

2:38 Dedik ki: Hepiniz de cennetten inin. Fakat benden size bir doğru yol gösterici geldi mi o doğru yolu gösterenin izinden gidenlere ne korku vardır, ne hüznün.

2:39 İnanmayanlarla delillerimizi yalanlayanlara gelince: Onlardır ateş ehli; onlar, orada ebedi kalırlar.

2:40 Ey İsrailoğulları, anın size verdiğim nimeti. Vefa edin ahdimde de vefa edeyim ahdinize ve ancak benden korkun artık.

2:41 İndirdiğim Kur'an'a inanin. Sızdeki kitabı da doğrulayıcıdır o. Ona ilk inanmayan siz olmayın. Delillerimi az ve değersiz bir parayla degismeyin, ancak benden sakinin.

2:42 Doğruyu batılla karıştırıp da bile bile gerçeği unutup gizlemeyin.

2:43 Namaz kilin, zekat verin, rüku edin rüku edenlerle.

2:44 İnsanlara iyilik etmelerini emrediyorsunuz da kendinizi unutuyor musunuz? Ve kitabı okumaktasınız siz. Akliniz mi yok, düşünmez misiniz?

2:45 Sabretmek ve namaz kılmak hususunda Allah'tan yardım dileyin. Bunlar ağır ve büyük şeylerdir ama saygılı kimselere göre değil.

2:46 Saygılılar, öyle kimselerdir ki Rablerine ulaşacaklarını iyiden iyiye umarlar, ona döneceklerini iyiden iyiye bilirler.

2:47 Ey İsrail oğulları, anın size verdiğim nimetlerimi, anın sizi bütün alemlerden üstün ettiğimi.

2:48 Korkun o günden ki hiç kimse, bir baskasının yerine bir şey ödeyemez o gün; kimsenin kimseye sefaati kabul edilmez, kimseden karşılık da alınmaz, onlara yardım da edilmez.

2:49 Hatırlayın o zamani ki sizi Firavun'un soyundan kurtardık. Onlar, size

kötü bir surette azap ediyorlar, ogullarınızı kesiyorlar, kızlarınızı diri bırakmak istiyorlardı. Bu iste Rabbinizin bir sinaması vardı.

2:50 Bir vakit sizin için denizi yarıdık da kurtardık sizi; Firavun'un soyunu sopolu sulara bogduk; siz de buna bakıp duruyordunuz.

2:51 Bir vakit Musa'ya kırk gecelik vade verdik. Sonra siz, o yokken tuttunuz da buzağıya kapıldınız, böylece zulmediyordunuz iste.

2:52 Bundan sonra gene sizi affettik, sükratmeniz gerekti.

2:53 Doğru yolu bulasınız diye bir vakit Musa'ya kitap ve doğruyla eğriyi ayırt eden hükümler verdik.

2:54 Hani Musa, kavmine, siz buzağıya kapılmakla gerçekten kendinize zulmettiniz; tertemiz yaratıcınıza tövbe edin de nefislerinizi öldürün.

Bu, yaratıcınız katında sizin için çok hayırlıdır demisti de Allah, bu yüzden tövbenizi kabul etmistı. Süphe yok ki o, tövbeleri kabul eden rahimdir.

2:55 Bir zamanlar ya Musa demistiniz, Allah'i apaçık görmedikçe inanmayız sana. Derken bakınıp duruyordunuz, bir yıldırım düsmüs de sizi yakıvermistı.

2:56 Sonra da gene sükredesiniz diye ölümünüzden sonra sizi dirilttik.

2:57 Bulutla gölgelendirmistik sizi. Riziklandirdiğimiz tertemiz seylerden yiğın diye size kudret helvasıyla bildircin indirmistik. Onlar, zulmü bize etmediler, kendilerine ettiler.

2:58 Bir vakit su sehre girin, nimetlerinden, nerede dilerseniz orada bolbol yiğın, kapisından secde ederek girin, burası yurttur deyin, yarlıganma dileyin de suçlarınızı örtelim; iyilikte bulunanların sevabını daha da arttıracamız demistik.

2:59 Fakat zulmedenler, sözü, kendilerine söylenen sekilden başka bir sekile sokmuşlar, değıstirmişlerdi. Biz de zulmedenlere, kötülükte bulduklarından dolayı gökten bir azap indirivermistik.

2:60 Gene bir zaman oldu ki Musa, kavmi için su diledi de ona, sopolanla vur tasa demistik. Vurunca tasta on iki pınar fiskirmisti. Halkın her bölüğü, su içeceği kaynağı bilmis, anlamisti. Allah'in rizkindan yiğın, için de haddinizi asıp yeryüzünü fesada vermeyin.

2:61 Bir zaman demistiniz ki: Ya Musa, biz bir türlü yemege dayanamayız. Rabbinden bizim için iste de bize yerin yetistirdiğı seylerden versin.

Yerden yesillik, kabak, sarımsak, mercimek, sogan bitirsin. Musa demisti ki: Daha hayırlı olanı, ondan daha asagilik bir seyle değıstirmek mi istiyorsunuz? Misir'a inin, orada dilediğiniz sey var. Üzerlerine asagilik ve yoksulluk çullanmistı, Allah'in da gazabına ugradılar.

Evet, öyle de oldu; çünkü Allah'in delillerine inanmamışlardı, haksiz yere peygamberleri öldürüyorlardı. Evet, öyle de oldu; çünkü isyana bogulmuşlardı, çünkü asiri gidiyorlardı.

2:62 Süphe yok ki insanlarla Yahudi olanlardan, Nasranilerden, Sabiilerden, Allah'a ve son güne inanan ve iyi işler gören kimselere, Rableri katında ecir var. Onlar için ne korku vardır, ne hüzün.

2:63 Gene bir vakit sizden söz almistik, Tur dağını üstünüze yüceltmistik. Size verdiğimiz kitabı azimle alın, sakinanlardan olmak için de içindeki emirleri anın demistik.

2:64 Bundan sonra gene yüz çevirmistiniz. Allah'in ihsani ve rahmeti olmasaydi ziyankarlardan olurduz ya.

2:65 Bilirsiniz elbet, içinizde cumartesi gününe hürmet etmeyip emirden çıkanlara asagilik maymun olun demistik.

2:66 O zaman bunu görenlerle sonradan gelenlere ibret, sakinanlara da bir öğüt olmak üzere onlari maymun sekline sokmustuk.

2:67 Gene bir zaman Musa, kavmine demisti ki: Süphe yok ki Allah, size bir inek bogazlamani emrediyor. Kavmi, bizimle alay mi ediyorsun demisti. Musa, Allah'a siginirim bilgisizlere katilmaktan demisti.

2:68 Peki demislerdi, Rabbine dua et de ne biçim inek keselim, açıklasin bize. Musa, Allah diyor ki demisti, ne isten kalmis kart olacak, ne genç. Ikisi arasi dinç bir inek olmalı. Hadi, size emredilen seyi yapin.

2:69 Demislerdi ki: Rengi nasil olsun? Rabbine dua et de açıklasin bize. Musa, Allah diyor ki demisti, sapsari, lekesiz olacak, bakanlara sevinç, nese verir bir renk.

2:70 Demislerdi ki: Bu nasil inek? Bizce inek inege benzer. Rabbine dua et de bize bildirsin. Allah dilerse buluruz elbet.

2:71 Musa, Allah diyor ki demisti, ne çift kosulup tarla sürmüs olacak, ne ekin sulamis olacak. Ayipsiz, lekesiz, alacasiz olmalı. Hah demislerdi, simdi gerçeği söyledin. Inegi bogazladilar, bogazladilar ama az kaldi bu emri yerine getiremeyeceklerdi.

2:72 O vakit birisini öldürmüs, çekisip suçu üstünüzden atmistiniz hani. Allah'sa gizlediginizi açiga vuracakti.

2:73 Demistik ki: O adama, inegin bir uzvuyla vurun iste Allah, akliniz basiniza gelsin diye ölüleri böyle diriltir, delillerini size böyle gösterir.

2:74 Ama bundan sonra kalpleriniz katilasti, tasa döndü, Hatta tasta da kati bir hale geldi. Çünkü öyle taslar var ki içinden nehirler kaynar. Öylesi var ki çatladi mi bagrindan su fiskirir. Öylesi de var ki Allah korkusundan yerlere yuvarlanir. Allah, yaptiginizdan gafil degil ki.

2:75 Bunlarin, size inanivereceklerini mi umuyor, buna mi tamah ediyorsunuz? İçlerinde bir bölük var ki Allah sözünü duyduktan, akillari o sözleri aldıktan sonra da bilebile degistirirlerdi o sözleri.

2:76 Onlar, inananlarla bulustular mi inandik derler de sonra birbirleriyle yalnız kaldilar mi akliniz mi yok derler, Rabbiniz indinde sizinle çekissinler, aleyhinize delil gösterebilirler diye mi Allah'in size açıkladigi seyi tutup onlara söylüyorsunuz?

2:77 Bilmezler mi ki Allah, onların gizlediklerini de bilir, açiga vurduklarini da.

2:78 İçlerinde, anasından dogdugu gibi kalan, okuma yazma bilmeyenler de var ki onlar, kitap nedir bilmezler. Bildikleri sey, ancak kuruntularidir, onlar, ancak zanna kapilirlar.

2:79 Elleriyle kitap yazip sonra da az bir para almak için bu, Allah tarafından geldi diyenlerin vay hallerine. Elleriyle yazdiklarindan, o kitabi, kendileri düzdüklerinden dolayi vay hallerine, kazançlari yüzünden vay hallerine.

2:80 Dediler ki: Ates, bizi yaksa bile birkaç gün yakar. De ki: Allah'tan bir söz mü aldiniz? Aldinizsa Allah sözünden hiç dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediginiz şeyi mi söylüyorsunuz?

2:81 Hayir, is öyle degil; kim bir günah kazandi, vebali kendisini sardi, kapladiysa iste o çesit adamlardir ates ehli. Onlar, ateste ebedi kalirlar.

2:82 Inananlarla iyi isler görenlere gelince: Onlar cennet ehlidir, onlar da cennette ebedidir.

2:83 Bir zaman Israilogullarından, Allah'tan baskasına tapmamak, anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik etmek üzere kesin söz almistik. İnsanlara güzellekle söz söyleyin, iyi şeyler buyurun, namaz kilin, zekat verin demistik. Sonra pek aziniz müstesna, sözünüzden dönmüstünüz, hala da dönmedesiniz zaten.

2:84 Bir zaman birbirinizin kanını dökmek, yerinizden yurdunuzdan çıkmamak hususunda kesin söz almistik sizden. Sonra siz de bunu ikrar etmiş, siz de buna tanik olmuştunuz.

2:85 Sonra da sizler, o kişilersiniz ki birbirinizi öldürüyorsunuz. Bir bölüğünüzü yerinden yurdundan çıkarıyorsunuz. Onların aleyhinde, kötülükte, düşmanlıkta bulunmak üzere birleşiyorsunuz. Elinize esir düşerlerse onlara karşılık esirler veriyor, gene onları yurtlarına sokmuyorsunuz. Halbuki onları yurtlarından çıkarmak bile haramdı size. Yoksa kitabın bir kısmına inanıyor, bir kısmına inanmıyor musunuz? İçinizde bunları yapanların kazancı, dünya hayatında ancak horluktan ibaret, kıyamet günüyse onlar daha çetin bir azaba atılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir ki.

2:86 Onlar, ahireti dünya yasayısına satmış kimselerdir. Onların azabı da hafifletilmez, onlara yardım da edilmez.

2:87 Süphe yok ki Musa'ya Tevrat'ı verdik, ardından birtakim peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verip onu RuhülKudüs'le kuvvetlendirdik. Nefsinizin hoslanmadığı bir emirle peygamber geldi mi demek ululanmak isteyeceksiniz, kiminiz onları yalanlayacak, kiminiz öldürecek ha.

2:88 Dediler ki: kalplerimiz örtülü, kilif içinde. Is öyle degil. Küfürleri yüzünden Allah onları rahmetinden uzaklastirdi. Onun için azi, pek azi inanir.

2:89 Evvelce kafir olanlara üst gelmek için imdat isterlerken Allah tarafından, onların inandığı kitabı tasdik eden bir kitap geldi, bildikleri, tanıdıkları zuhur etti mi ona kafir oldular. Hay Allah'ın laneti kafirlere olsun.

2:90 Ne pis şeydir o kendilerini satmaları, bu suretle de Allah'ın indirdiği Kur'an'a kafir olmaları, Allah'ın, kullarından dilediğine ihsan edip kitap indirmesine haset ederek kafirlikte bulunmaları. Bu yüzden gazap üstüne gazaba ugradılar. Kafirler için aşağılık bir azap var.

2:91 Onlara, Allah'ın indirdiğine inanin denince biz, bize indirilene inandik derler de ondan baskasına inanmazlar. Halbuki o, gerçektir, onlara inen kitabın gerçekliğini söyler. De ki: Inanmissanız neden önceleri Tanrı peygamberlerini öldürdünüz?

2:92 Andolsun ki Musa, size açık delillerle geldi de ondan sonra tuttunuz, buzagiya taptiniz, siz o zalimlersiniz iste.

2:93 De ki: O vakit sizden kesin söz almistik, Tur dagini üstünüze yüceltmistik. Size verdigimizi azimle tutun, dinleyin demistik. Onlar da duyduk demislerdi ve asi olduk. Buzagi sevgisi, küfürleri yüzünden ta iliklerine islemisti. Inanmissaniz inanciniz, ne de kötü ve pis sey emrediyor size.

2:94 De ki: Âhîret yurdu, Allah katinda baskalarinin degil de bilhassa sizinse ve sözünüzde dogrucuysaniz ölümü dilesenize.

2:95 Fakat elleriyle kazandiklari suçlardan dolayi hiçbir zaman dilemezler. Allah, zalimleri iyice bilir.

2:96 Andolsun ki onlari, insanların hayata en düskünü olarak bulursun. Onlar, müsriklerden de düskündür hayata. Her biri bin yıl yasamayi arzular. Fakat yasasa ne olacak? Onu azaptan kurtaramaz ki. Allah, ne yapıyorlarsa görmede.

2:97 De ki: Kim Cibril'e düsmansa iyi bilsin ki o, Allah'in izniyle evvelce inen kitapların dogrulugunu bildiren, inananlara dogru yolu gösteren ve bir müjdeci olan Kur'an'i, senin kalbine indirmistir.

2:98 Kim, Allah'a ve meleklerine ve peygamberlerine ve Cibril'e ve Mikal'e düsman olursa bilsin ki Allah da kafirlere düsmandır.

2:99 Andolsun ki sana apaçik ayetler indirdik. Onlara, ancak kötü islerde bulunanlar kafir olur.

2:100 Onlarla bir ahde girisildi mi içlerinden bir bölüğü o ahdi bozacak ha. Bir bölüğünün ahdini bozmasi söyle dursun, zaten çoklari inanmazlar.

2:101 Allah tarafından onlarda bulunan kitabın dogrulugunu bildiren bir peygamber geldi mi kitap ehlinin bir kısmi, Allah'in kitabini artlarına atarlar, sanki de bilmezler.

2:102 Tuttular da Süleyman'in saltanati aleyhine, Seytanların kapildiklari seylere uydular. Halbuki Süleyman kafir olmamisti, Seytanlar kafir olmuslardi. İnsanlara büyü yapmasini ve Babil'deki Harut, Marut adli iki melege indirilen seyleri öğretiyorlardi. O iki melek, hiçbir kimseye biz, ancak ve ancak Allah tarafından bir sinamayiz, sakın kafir olma demeden bir sey öğretmiyordu. Onlardan, kariyla kocanın arasini açan seyleri öğreniyorlardi. Öğrenenler de Allah'in izni olmaksizin hiçbir kimseye zarar veremezlerdi. Kendilerine zarar verecek, fakat hiçbir faydasi olmayacak seyleri öğrenmekteydiler. Andolsun ki bu bilgiyi satın alanın ahiretten nasibi yoktur, bunu iyice bilmislerdi de. Fakat bir de canları pahasına satın aldıkları o seyin ne pis sey oldugunu bilselerdi.

2:103 İman edip de kötülüklerden korunsalardı elbette Allah'tan elde edecekleri sevap, daha hayirli olacakti. Bir bilselerdi bunu.

2:104 Ey insanlar, "bizi de gözet, bırak da anlayalım" demeyin. "Bize de bak, bizi de gözet" deyin ve dinleyin. Kafirlere pek elemli bir azap var.

2:105 Ne kitap ehlinin kafir olanlar, ne de müsrikler, size Rabbinizden bir hayir indirilmesini istemezler. Allah'sa diledigini rahmetiyle seçer de ona bir hususiyet verir. Allah büyük bir ihsan sahibidir.

- 2:106 Bir ayetin hükmünü degistirir, yahut geri birakirsak ya ondan hayirlisini getiririz, yahut onun esidini. Bilmez misin ki Allah'in her seye gücü yeter.
- 2:107 Bilmez misin ki süphesiz göklerin saltanati da Allah'indir, yeryüzünün saltanati da ve sizin için Allah'tan baska ne bir dost vardır, ne bir yardimci.
- 2:108 Yoksa siz de peygamberinizi, evvelce Musa'ya oldugu gibi sorguya mi çekmek istersiniz? Kim küfrü imanla degisirse artik dogru yoldan sapmis, azitmis gitmistir.
- 2:109 Kitap ehli olanlarin çogu, sizi imana geldikten sonra döndürmek ister, kafir olmanizi diler. Gerçek, kendilerince de besbellidir ama sonra bunu, özlerindeki hasetlerinden isterler. Allah emri gelinceye dek birakin, aldiris bile etmeyin. Süphe yok ki Allah'in her seye gücü yeter.
- 2:110 Namaz kilin, zekat verin. Kendiniz için; Önceden ne hayirda bulunursaniz onu, Allah katinda bulursunuz. Süphe yok ki Allah, yaptiklarinizi görür.
- 2:111 Cennete Yahudi yahut Nasrani olmayan kesin olarak giremez dediler, kendi kuruntulari bu. De ki: Dogrucuysaniz hadi, delillerinizi getirin bakalim.
- 2:112 Evet, kim, özü halis olarak yüzünü tertemiz bir surette Allah'a çevirir, ona teslim olursa ecri Rabbinin katindadir. Onlara ne korku vardır, ne de mahzun olurlar.
- 2:113 Yahudiler, Nasranilere, hiçbir seye dayanmiyorlar dediler. Nasraniler de, Yahudiler, hiçbir seye dayanmiyorlar dediler. Halbuki hepsi de kitap okurlar. Bilgisi olmayanlar da tipki onların dediklerini dedi. Allah, aykiriilige düstükleri sey yüzünden, kiyamet gününde aralarini bulur, gerçek hükmü verir elbet.
- 2:114 Allah için yapılan mescitlerde Allah'in adinin anilmasini men'eden ve onların yıkilmasina çalisan kimseden daha zalim kim var ki? Bunlar, ancak oralara korka korka girebilirler. Onlara dünyada horluk var, ahirette de pek büyük bir azap.
- 2:115 Dogu da Allah'indir, bati da. Artik nereye dönerseniz dönün, orada Allah'a dönmüs olursunuz. Süphe yok ki Allah'in lütfü, rahmeti boldur, o her seyi bilir.
- 2:116 Allah, kendisine ogul edindi dediler, hasa. Belki göklerde de ne varsa onundur, yeryüzünde de; hepsi de ona ram olmustur.
- 2:117 Gökleri de essiz, örneksiz yaratan odur, yeryüzünü de. Bir isin olmasini diledi mi ona ancak ol der, o is oluverir.
- 2:118 Bilgisi olmayanlar, Allah bizimle konussa, yahut bize bir delil, bir mucize gelse dediler. Önce gelenler de tipki onlar gibi söylemişlerdi. Kalpleri, ne kadar da birbirine benzedi onların. Gerçeği iyice bilmek isteyenlere ayetlerimizi apaçık gösterdik.
- 2:119 Süphe yok ki biz, seni dosdogru bir müjdecı ve korkutucu olarak gönderdik, zaten sen, o cehennemliklerden sorumlu da degilsin.
- 2:120 Onların dinine uymadıkça ne Yahudiler senden razı olurlar, ne Nasraniler. De ki: Ancak Allah'in hidayet yolu, dogru yoldur. Bilgi sahibi olduktan sonra da onların nefsanı dileklerine uyarsan sana Allah'tan baska ne bir dost vardır artık, ne bir yardimci.

- 2:121 Kendilerine kitap verdigimiz kimseler, onu hakkiyla okurlar. Iste onlar kitaba inanirlar. Ona inanmayanlarsa ziyankarlarin ta kendileridir.
- 2:122 Ey Israilogullari, size verdigim nimetimi ve sizi alemlere üstün ettigimi anin.
- 2:123 Sakinin o günden ki kimse, o gün kimsenin bir seyini ödeyemez, kimseden bir karsilik kabul edilmez, kimsenin kimseye sefaati fayda vermez, onlara yardım da edilmez.
- 2:124 O zamanlar Rabbi, Ibrahim'i bazi sözlerle sinadi. O, bunlari yerine getirip tamamlayınca dedi ki: Ben seni insanlara imam edecegim. Ibrahim, soyumu da imam et dedi. Allah, benim ahdime dedi, zalimler nail olamazlar.
- 2:125 O siralarda Ka'be'yi sevap kazanma yeri ve emniyet yurdu ettik. Ibrahim'in makamini namazgah edinin. Ibrahim'le Ismail'e de, evimi, dönüp dolasanlara, burada oturup ibadette bulunanlara, rüku ve sücud edenlere tertemiz tutun diye kesin emir verdik.
- 2:126 O zaman Ibrahim, Ya Rabbi dedi, bu sehri emniyetli bir yer et. Buradakilerden Allah'a ve son güne inananlari meyvelarla riziklandir. Allah, kafir olani da bir müddet riziklandiracagim da sonra zorla onu, atesle azaba ugratacagim. Oraya gidis, ne yaman bir sonuçtur, ne kötü bir gidistir dedi.
- 2:127 O vakit Ibrahim ve Ismail Kabe'nin temel duvarlarini yükselttiler de Rabbimiz dediler, bu evi yaptik, sen kabul et. Süphe yok ki sen, her sey duyorsun, bilensin.
- 2:128 Rabbimiz, bizi sana teslim olmus kullardan et, soyumuzdan da Müslüman bir ümmet izhar eyle. Ibadet yerlerini, ibadetimizin yolunu yordamini göster bize. Tövbe ettikçe tövbemizi kabul et. Süphe yok ki sen, tövbeleri kabul eden rahimsin.
- 2:129 Rabbimiz, onların içinden bir peygamber gönder de onlara, senin ayetlerini okusun, kitabi, hikmeti öğretsin, onlari tertemiz bir hale getirsin. Süphe yok ki sen, yücelik, hüküm ve hikmet sahibisin.
- 2:130 Kendini bilmeyenden, akli basında olmayandan baska kim, Ibrahim'in dininden döner? Andolsun ki biz onu dünyada seçtik, ahirette de süphe yok ki o, salihlerdendir.
- 2:131 O zaman Rabbi, Ibrahim'e, ram ol, teslim ol dedi. Ibrahim dedi ki: Âlemlerin Rabbine teslim oldum.
- 2:132 Ibrahim de bunu ogullarina vasiyet etti, Yakup da, ogullarim dedi, Allah süphesiz sizin için bir din seçti, siz de artik ancak Müslüman olarak ölin.
- 2:133 Yoksa Yakup ölürken oradaydiniz da gözlerinizle mi gördünüz? Yakup, ölüm haline gelince ogullarina, benden sonra kime tapacaksınız dedi. Dediler ki: Senin Allah'ina tapacağız. Babalarinin, Ibrahim'in, Ismail'in, Ishak' in Allah'i olan bir Allah'a. Biz, ona teslim olanlariz.
- 2:134 Onlar birer ümmetti, gelip geçtiler. Onların kazançlari kendilerine, sizin kazanciniz size. Onların yaptiklari sizden sorulmaz.
- 2:135 Yahudi, yahut Nasrani olun da dogru yolu bulun dediler. De ki: Hayir, küfürden, sirkten uzak ve temiz olan Ibrahim'in dinindeyiz. O, hiçbir zaman sirk kosalardan olmadı.
- 2:136 Deyin ki: Allah'a, bize indirilen kitaba, Ibrahim'e Ismail'e, Ishak'a,

Yakup'a, Yakup'un oğullarına indirilenlere, Musa'ya, Isa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık, onların hiçbirini öbüründen ayırt etmeyiz ve biz, Allah'a teslim olanlarız.

2:137 Sizin iman ettiginiz gibi iman ederlerse mutlaka doğru yolu buldular demektir. Fakat yüz çevirdiler mi onlar, ancak ayrılık, aykırılık içindedir. Onlara karşı koymak için sana, Allah yeter ve o, her şeyi duyar, bilendir.

2:138 Allah'ın verdiği renk. Allah'tan daha güzel renk veren kim? Ve biz ona tapanlarız.

2:139 De ki: Allah hakkında bizimle mücadeleye mi girisiyorsunuz? O, bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbiniz. Bizim yaptıklarımız bize ait, sizin yaptıklarınız size ve biz, bütün kalbimizle Allah'a bağlıyız.

2:140 Yoksa İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da, oğulları da Yahudi, yahut Nasraniydi mi diyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, Allah mı? Allah'ın bildiği, bildirdiği şeyi bilerek gizleyenden daha zalim kim var? Allah, yaptıklarınızdan gafildegildir ki.

2:141 Onlar birer ümmetti, gelip geçtiler. Onların kazançları onlara, sizin kazancınız size. Onların yaptıkları sizden sorulmaz.

2:142 İnsanlardan akli, idraki olmayanlar diyecekler ki: Bunları, yöneldikleri kibleden döndüren sebep de nedir? Doğu da Allah'ındır de, batı da. Dilediğine doğru ve düz yolu buldurur.

2:143 İşte böylece bütün insanlara tanıklık etmeniz, Peygamberin de size tanık olması için sizi, doğru yolun tam ortasında giden bir ümmet yapmışızdır. Zaten evvelce yöneldiğin Ka'be'yi kible yapışımızdan maksat da ancak Peygambere uyacak olanları, iki topuğu üstünde gerisin geriye döneceklerden ayırt etmektir. Bu, elbette Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselerden baskalarına ağır gelecek. Allah, imanınızı zayı etmez. Süphe yok ki Allah, insanları esirgeyicidir, rahimdir.

2:144 Gerçekten de yüzünü göğe çevirip arandığını görmekteyiz. Seni, razı olacağın bir kibleye yönelteceğiz. Hadi, yüzünü Mescidi Haram'a çevir. Siz de Nerede bulunursanız bulunun, yüzlerinizi o tarafa döndürün. Kendilerine kitap verilenler de bilirler ki bu, Rablerinden gelmiştir, yerindedir, gerçektir ve Allah, onların yaptıklarından gafil değildir.

2:145 Andolsun ki sen, kendilerine kitap indirilmiş olanlara bütün delilleri getirsen gene de senin kiblene uymazlar. Sen de onların kiblesine uymazsın. Zaten onların bir kısmı da bir kısmının kiblesine uymaz. Bunu iyice bildikten sonra artık tutar, onların dileklerine uyarsan süphe yok ki zalimlerden olursun.

2:146 Kendilerine kitap indirdiğimiz kimseler, Peygamberi, oğullarını tanır gibi tanırlar. Tanırlar ama gene de içlerinden bir kısmı bilebile gerçeği gizler.

2:147 Gerçek, Rabbindendir. Artık sakın şüpheye düşenlerden olma.

2:148 Herkesin yöneldiği bir yer var, oraya döner. Siz de hep hayırlara yönelin, hayır yolunda yarisin. Nerede olursanız olun, Allah sizi toplar, birleştirir. Süphe yok ki Allah'ın her şeyi gücü yeter.

2:149 Nerede bulunursanız bulun, hemen yüzünü Mescidi Haram'a doğru çevir.

Bu emir süphesiz gerçektir, Rabbindendir ve Allah yaptığınız şeylerden gafil degildir.

2:150 Nerede bulunursan bulun, yüzünü Mescidi Haram'a çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa çevirin de insanlar, aleyhinizde bir itirazda bulunamasınlar, ama haksizlik edenler ve zulümde bulunanlar baska. Siz korkmayın onlardan, benden korkun da hem size verdiğim nimetimi tamamlayayım, hem de bu suretle hidayete erisin.

2:151 Nasıl ki içinizden size bir Peygamber gönderdik. Size ayetlerimizi okumada, ahlakınızı temiz bir hale koymada. Size kitap ve hikmet öğretmede ve bilmediğiniz şeyler hakkında size malumat verip sizi bilgi sahibi etmede.

2:152 Artık siz de anin beni, anin da ben de anayım sizi. Nankörlüğü bırakın da sükredin bana.

2:153 Ey inananlar, sabretmek ve namaz kilmakla Allah'tan yardım dileyin. Süphesiz ki Allah, sabredenlerledir.

2:154 Allah yolunda öldürülenlere de ölü demeyin. Onlar diridir ama siz anlamazsınız.

2:155 Andolsun ki mutlaka sizi birazcik korkuyla, açlıkla, mal, can ve meyve noksaniyla sinayacagiz. Müjdele sabredenleri.

2:156 O sabredenleri ki onlar, bir musibete ugradılar mi biz Allah'iniz, gene de gerisin geriye ona döneceğiz derler.

2:157 Öyle kimselerdir onlar ki Rablerinden yarlıganma ve rahmet onlara. Onlardir dogru yolu bulanlar.

2:158 Süphe yok ki Safa ve Merve, Allah alametlerindendir. Artık kim hac veya umre etmek için Ka'be'yi tavaf edip Safa ve Merve arasinda kosarsa suçsuzdur. Kim gönlünden koparak hayir islerse süphe yok ki Allah, ona mükafatta bulunur ve her şeyi de bilir.

2:159 Indirdiğimiz apaçik delilleri, bildirdiğimiz dosdogru yolu, insanlara Kur'an'da tamamiyla anlattiktan sonra bunu gizleyenlere gelince: Allah da onlara lanet eder, lanet edenler de.

2:160 Ancak içlerinden tövbe edenler, hallerini düzeltenler ve dogruyu söyleyenler müstesna. Onların tövbesini kabul ederim. Ben tövbeleri kabul eden rahimim.

2:161 Kafir olup küfründe ısrar ederek bu halle can verenler yok mu! Allah'in laneti de onlara, meleklerin laneti de, bütün insanların laneti de.

2:162 Ebedi olarak lanette kalırlar. Ne azapları hafifletilir, ne yüzlerine bakilir.

2:163 Allah'iniz, bir Allah'tir ondan baska tapacak yok, rahman ve rahim odur.

2:164 Göklerin ve yeryüzünün yaratilisinda, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelisinde, insanlara fayda vermek üzere denizde yürüyüp giden gemide, Allah'in, gökten yagmur yagdirarak yeryüzünü, ölümünden sonra diriltmesinde, sonra da yeryüzüne, yürüyen hayvanları yaymasında, yelleri dilediği gibi estirip degistirmesinde, gökle yer arasinda emrine münkad olan bulutta, süphe yok ki akli erenler için varligina, birliğine deliller var.

2:165 İnsanların bir kısmi Allah'tan baska ona birtakim esitler

edinirler de onlari, Allah'i sever gibi severler. Inananlarsa, Allah'i onlardan daha kuvvetli bir sevgiyle severler. Zulmedenler, bir görselerdi ki azaba düşecekleri vakit bütün kuvvet, ancak ve ancak Allah'indir ve Allah, çok siddetli azap eder.

2:166 O vakit kendilerine uyulanlar, azabi görerek kendilerine uyanlardan kaçinir, uzaklasirlar, aralarındaki vesile ve sebepler de tamamiyla kesilir gider.

2:167 Onlara uyanlar da muhakkak derler ki: Keske bir kere daha dünyaya dönseydik de onlar bizden nasil kaçindiysa biz de onlardan kaçinsaydik, çekinseydik. Iste Allah, onlara yaptiklari isleri, üstlerine çöken bir hasretten ibaret olarak gösterir. Onlar, atesten disari çıkamazlar.

2:168 Ey insanlar, yeryüzünde helal ve temiz olan seyleri yiyin. Seytan'in izini izlemeyin. Süphe yok ki o, size apaçik bir düşmandir.

2:169 O, size ancak ve ancak çirkin ve kötü seyler buyurur, Allah hakkında bilmediginiz seyleri söylemenizi emreder.

2:170 Onlara, Allah neyi indirdiyse ona uyun dendi mi dediler ki: Hayir, biz atalarimiz neye uyduysa ona uyariz. İyi ama atalarinizin akli bir seye ermiyorsa ve dogru yolu bulmadilarsa ne olacak?

2:171 Kafirler, hiçbir sey duyup dinlemeden, anlamadan bagirip çağiran kimseye benzerler. Sagirdirlar, dilsizdirler, kördürler, akil da edemez onlar.

2:172 Ey inananlar, size rizik olarak verdigimiz temiz seyleri yiyin ve ancak ona tapiyorsaniz karsilik olarak sükredin.

2:173 Söz budur ancak. O, size ölü hayvan etini, kani, domuz etini, Allah'tan baskasi için kesilen hayvani haram etmistir. Fakat zorda kalan, baskasinin hakkina el uzatmamak ve zaruret miktarini da asmamak üzere yerse günah etmis olmaz. Çünkü Allah, suçlari örten rahimdir.

2:174 O kimseler ki Allah'in indirdigi kitaptan bir emri, bir hükmü gizlerler de buna karsilik degersiz bir miktar para alirlar, iste muhakkak onlardir ates yiyenler. Karinlarinda atesten baska bir sey yoktur. Allah kiyamet gününde onlarla ne konusur, nede onlari temizler. Onlara ancak elemli bir azap var.

2:175 Onlardir sapikligi dogru yola, azabi yarliganmaya karsilik olarak satin alanlar; atese ne de sabirli kimselerdir ya.

2:176 Bu, haksiz da degildir. Çünkü Allah, kitabi süphe yok ki hak olarak, dogruyu söylemek için indirdi. Allah kitabinda ihtilafa düşenler, elbette haktan uzak bir ayriliktadirlar.

2:177 Yüzlerinizi doguya, batiya çevirip durmaniz, hayir sayilmaz ki. Hayir ve taat sahipleri, Allah'a, son güne, meleklerle, kitaba, peygamberlere inanan, Allah sevgisiyle yakinlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmislara, isteyenlere ve esirlere mal veren, namaz kilan, zekat veren, ahdettikleri zaman ahitlerine vefa eden, sikinti ve siddet vakitlerinde sabreden kisilerdir. Onlardir sözleri dogru olanlar, onlardir sakinanlar.

2:178 Ey inananlar, öldürülenler hakkında size kisas farz edilmistir: Hüre karsilik hür, kula karsilik kul, kadina karsilik kadin. Fakat öldüren, kardesinden azicik bir affa nail olursa o zaman kisas kalkar; öldürülenin velisinin, akla ve örfe uygun olarak iyilige uymasi,

öldürenin de, öldürdüğü kisinin velisine güzellikle bir şey vermesi kalir. Bu, Rabbinizden hükmü hafifletmedir, rahmettir. Bundan sonra da gene zulme kalkan ve asiri giden olursa artık ona elemli bir azap var.

2:179 Ey akli erenler, özü sözü temiz kimseler, korunmanız, sakinmanız için kisasta size hayat var.

2:180 Biriniz ölürken kendisinden sonra bir hayır bırakacaksa anasına, babasına ve yakınlarına, örfü uyararak vasiyette bulunmalı. Bu, sakinanlara bir haktır, bir borçtur.

2:181 Vasiyeti duyduktan sonra degistiren olursa süphe yok ki bu işin vebali, ancak degistirenedir. Muhakkak ki Allah, her şeyi duyar ve bilir.

2:182 Vasiyet edenin yanılmasından, suç işlemesinden ürküp aralarını bulana suç yok. Süphe yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

2:183 Ey inananlar, kötülüklerden, süpheli şeylerden korunmanız için oruç, sizden öncekilere farz edildiği gibi size de farz edilmistir.

2:184 Oruç, sayılı günlerdedir. İçinizden biri hastalanır, yahut yolda bulunursa orucunu yer, sonra başka günlerde, o yedigi gün sayısınca oruç tutar. Kime oruç zor gelirse her gün için bir yoksulu doyurur. Hayır için verdiği şeyi çoğaltırsa bu da kendi hayrına. Fakat bilmeniz oruç tutmanız, sizin için daha hayirlidir.

2:185 Ramazan ayı, bir aydır ki insanlara doğruyu bildiren, doğruluğa ait apaçık delillerden ibaret olan, hakla batili ayırt eden Kur'an, bu ayda indirildi. Sizden kim, bu aya erirse orucunu tutsun. Hasta olan ve yolcu bulunan, hastalığında, yolculuğunda orucunu yer, sonra yedigi günler kadar tutar. Allah sizin için kolaylık diler, güçlük değil. Bu da sayıyı tamamlamanız, Allah'ın size doğru yolu göstermesine karşılık onu ululamanız içindir, böylece de ona şükretmiş olabilirsiniz.

2:186 Kullarım, sana beni sorarlarsa bilsinler ki ben, muhakkak onlara pek yakınlım. Beni çağırana, bana dua eden kişiye çağırıldığı, dua ettiği anda icabet ederim. Artık onlar da benim çağırılmama kossunlar, bana inansınlar da doğru yolu bulsunlar.

2:187 Oruçlu olduğunuz günün gecesinde kadınlarınızla buluşmanız, size helal edilmistir. Onlar sizin için elbisedir, siz onlar için elbisesiniz. Allah bildi ki nefsinizi yenemeyecek, sabredemeyecek, bir istir, işleyeceksiniz, bu yüzden tövbenizi kabul etti, sizi bağışladı. Gayri onlarla buluşun ve Allah'ın size yazdığını dileyin. Fecir dogup da aydınlığıyla kara iplik, sizce beyaz iplikten ayırt edilinceye dek yiyin, için. Sonra orucu ertesi geceye kadar tamam olarak tutun. Fakat mescitlerde ibadet için niyetlendiniz, oturduğunuz kaldınız mı kadınlarınıza dokunmayın. İste bunlar, Allah sınırlarıdır, yaklaşmayın o sınırlara. İnsanlar, sakinip korunsunlar diye Allah, delillerini bu suretle apaçık bildirir.

2:188 Mallarınızı aranızda boş yere yemeyin. İnsanların bir kısmı mallarını da günah ederek yemek için bilebile hakimlere mal vermeyin.

2:189 Sana yeni ayları sorarlarsa de ki: Onlar, insanlara vakitlerini bildirir, hac zamanı da onlarla bilinir. Sonra hayır, evlere arka taraflarından girmek degildir. Hayır sahibi, Allah'tan çekinendir. Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakinin ki kurtulmuş kimselerden olup

muradiniza eresiniz.

2:190 Sizinle savasip vurusanlarla Allah yolunda siz de savasin, vurusun, fakat haddi asmayin, zulmetmeyin. Süphe yok ki Allah, haddini asanlari ve zulmedenleri sevmez.

2:191 Onlari Nerede yakalarsaniz öldürün. Sizi yurdunuzdan çıkardiklari gibi siz de onlari yurtlarından çıkarin. Fitne, adam öldürmeden beterdir. Yalnız onlar, Mescidi Haram yanında sizinle savasa kalkmazlarsa siz de onlarla Mescidi Haram yanında savasmayın. Ama onlar, sizi orada öldürmeye kalkisirlarsa öldürün onlari. Budur kafirlerin cezasi iste.

2:192 Fakat vazgeçerlerse süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

2:193 Bir fitne kalmayincaya, din tamamıyla Allah'in dini oluncaya dek onlarla çarpisin. Vazgeçtiler mi artık düşmanlik, yalnız zalimleredir, baskalarına degil.

2:194 Haram ay, haram aya bedel. Saygi karsiligidir. Su halde kim size tecavüz ederse onun tecavüz ettigi gibi siz de ona saldirin, düşmanlara tecavüzde bulunun. Sakinin Allah'tan ve bilin ki Allah, ancak kendisinden korunanlarla ve sakinanlarladir.

2:195 Mallarinizi Allah yoluna sarfedin, kendinizi, ellerinizle tehlikeye atmayın, iyilik edin. Süphe yok ki Allah, iyilik edenleri sever.

2:196 Hacci ve umreyi de Allah için tamamlayin. Tamamlayamayacaksaniz gücünüz yettigi kadar bir sey kurban edin ve kurbanı, yerinde bogazlayincaya dek basinizi tiras ettirmeyin. İçinizde hasta olan, basında bir eziyet bulunan varsa tiras olur ve karsiliginda oruç tutar, sadaka verir, yahut kurban keser. Sonra emin oldunuz, muktedir buldunuz mu hac zamanina dek umre yapmak isteyen, gücü neye yeterse kurban eder. Buna imkan bulamayan üç gün hacda, yedi gün de dönünce oruç tutar, iste bu, tam on gündür. Bu da ayali Mescidi Haram'da olmayan içindir. Allah'tan sakinin ve bilin ki süphe yok, Allah'in azabi çok siddetlidir.

2:197 Hac, malum aylarda olur. Kim o aylarda hacca niyet ederse bilsin ki hacda ne kadinla bulusma vardir, ne kötülükte bulunma, ne de kavga ve dövüs. Hayra dair ne islerseniz Allah bilir. Yol azigi hazirlayin. Süphe yok ki aziklarin hayirlisi da sakinip çekinmedir. Ey akli eren temiz kisiler, sakinin benden.

2:198 Rabbinizden rizik fazlaligi isteyerek ticarete bulunmanızda bir beis yok. Arafat'tan seller gibi bosanip hep beraber inince de Mes'arülHaram'da Allah'i anin. Hem de o, size dogru yolu nasil gösterdi, onu anmanizi nasil bellettiyse öyle anin. Bundan önce gerçekten de sapiklardandiniz ya.

2:199 Sonra insanların, hep birden Arafat'tan döndüğü yerden siz de dönün, Allah'tan yarliganmak dileyin. Süphe yok ki Allah suçlari örter, rahimdir.

2:200 Hacca ait ibadetlerinizi bitirince babalarinizi andiginiz gibi, hatta ondan da üstün bir surette Allah'i anin. Çünkü insanlardan, Rabbiniz, bize dünyada ihsanda bulun diyenler vardir ki bu çesit adama ahiretten nasip yoktur.

2:201 Öylesi de vardır ki Rabbimiz der, dünyada da iyilik, güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellik, bizi atesin azabından koru.

2:202 İste kazançlarından nasibi olanlar bunlardır. Allah'ın hesap görmesi de pek tezdır.

2:203 Sayılı hac günlerinde Allah'i anın. İki gün içinde acele edip de dönmek isteyenlere suç yok. Geri kalanlara da suç yok ama sakinmak sartiyla. Allah'tan sakinin ve bilin ki siz, şüphe yok onun tapısında hasır edileceksiniz.

2:204 İnsanlardan öylesi var ki dünya yasayisi hakkında söylediği söz, seni sasirtir, imrendirir, kalbindekine de Allah'i tanık tutar.

Halbuki o, düşmanların en yamanı, en inatçısıdır.

2:205 Bir ise koyuldu mu yeryüzünde çalışır çabalar, orayı bozmak, ekini, soyu sopu helak etmek için uğrasır. Allah'sa fesadı sevmez.

2:206 Ona, Allah'tan sakin, kork dendi mi suçla, günahla ululanmaya girisir. Cehennem gelir onun hakkından. Orası, gerçekten de ne kötü, ne pis yataktır.

2:207 İnsanların öylesi de var ki Allah rızasına nail olmak için adeta kendisini satar, Allah rızasını alır. Allah kullarını pek esirger.

2:208 Ey inananlar, hepimiz birden sulha, selamete girin, Seytan'ın izini izlemeyin; şüphe yok ki o, size apaçık bir düşmandır.

2:209 Size bunca açık deliller geldikten sonra gene de ayagınız kayarsa artık bilin ki Allah, şüphesiz pek yüce ve üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:210 Yoksa onlar, Allah'ın, bulutların gölgelerinde, meleklerle gelivermesini ve işlerinin olup bitivermesini mi gözetirler? Halbuki bütün işler, döner, Allah'a varır.

2:211 Sor İsrail oğullarına, onlara nice apaçık deliller getirdik. Kim Allah'ın nimetini, ona nail olduktan sonra tebdil ederse yok mu. Şüphesiz ki Allah'ın azabı ve mihneti pek çetindir.

2:212 Kafir olanlara dünya yasayisi, süslü gösterildi de inananların bir kısmıyla alay ediyorlar. Fakat Allah'tan sakinan iman sahipleri, kıyamet gününde onlardan üstündür. Allah, dilediğine sayısız nimet verir.

2:213 İnsanlar tek bir ümmetti. Allah müjdecı ve korkutucu olarak peygamberler gönderdi. İnsanların ayrılığa düştükleri seylerde, aralarında dosdogru hükmetmek üzere onlara kitap da indirdi. Onlara bunca açık deliller geldikten sonra da gene ancak ihtirasları yüzünden tuttular da ihtilafa düştüler. Halbuki Allah inananları, onların ihtilafa düştükleri doğru seye, kendi izniyle muvaffak etti, gerçeğe ulastirdi. Allah, dilediğini doğru ve düz yola çıkarır.

2:214 Yoksa sizden öncekilerin örnek olan, ibret veren halleri, basiniza gelmeden cennete giriveririz mi sandınız? Onlar yoksulluklara ugradılar, zararlara düştüler, çetin sikintılara çattılar. Öylesine sürçtüler, öylesine kaydılar, sarsıldılar ki peygamber ve onunla beraber bulunan iman ehli bile, Allah yardımı ne vakit dediler. Bilin ki şüphe yok, Allah'ın yardımı yakındır.

2:215 Ne gibi nafaka vereceklerini, mallarını nereye sarfedeceklerini

soruyorlar sana. De ki: Hayra ait sarf edeceğiniz şey, anaya, babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalanlardır. Hayra dair ne yaparsanız şüphe yok ki Allah onu bilir.

2:216 Hoslanmazsınız, size ağır gelir ama düşmanlarla savaşmak, size farz edilmistir. Bazi şeyler vardır ki hoslanmazsınız, fakat hayirlidir size. Bazi şeyler de vardır, hoslanirsiniz, serdir size. Allah bilir, siz bilmezsiniz ki.

2:217 Sana, savaş haram olan ayda savasi soruyorlar. De ki: O ayda savaş büyük bir günahdır. Fakat insanları Allah yolundan çıkarmak, onu inkar etmek, halkı Mescidi Haram'dan menetmek ve mescit ehlini, oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahdır. Fitneyse adam öldürmeden de beterdir. Gücü yeterse sizi dininizden döndürmedikçe sizinle savastan geri kalmaz onlar. Sizden birisi dininden döndü de kafir olarak öldü mü islediği hayirli işler, dünyada da heder olup gitmiş demektir, ahirette de. Onlardır ates ehli, orada da ebediyen kalırlar.

2:218 Inananlar, Allah yolunda muhacir olanlar ve savasarlarsa, onlar Allah rahmetini umarlar. Allah da suçları örtücüdür, rahimdir.

2:219 Sana sarap ve kumarın hükümlerini soruyorlar. De ki: İkisinde de hem büyük günah var, hem insanlara faydalar var; fakat günahları, faydalarından daha çok. Sonra mallarından neyi vereceklerini soruyorlar. De ki: Kendilerini sikmayanını, sikintiya düşürmeyenini, fazlasını.

Iste Allah, delillerini size böylece bildirir, ta ki düşünesiniz.

2:220 Dünyada da, ahirette de. Yetimleri de soruyorlar. De ki: Onların hallerini düzene koymak, işlerine karışmamaktan hayirlidir. Onlara karışır, onlarla uzlaşırsanız sonucu onlar da kardeşlerinizdir sizin. Allah, onların işlerini bozani, düzgün bir hale getirenden ayırt eder, bilir. Allah dileseydi işinizi sarpa sardırırdı sizin. Şüphe yok ki Allah pek üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:221 Allah'a sirk kosa kadınları, imana gelmedikçe nikahlamayın. İman sahibi bir cariye bile sizi imrendiren bir müsrık kadından daha hayirlidir. Sirk kosa erkeklere de kızlarınızı vermeyin. Müsrık, sizi imrendirse bile iman ehli bir kul, ondan hayirlidir. Onlar, sizi atese çağırırlar, Allah'sa, izniyle cennete ve yarlıganmaya. Anarlar, hatırda tutarlar diye de insanlara delillerini apaçık bildirmededir.

2:222 Sana hayız hakkında da soruyorlar. De ki: O bir pisliktir. Hayız vaktinde kadınlardan çekilin, temizleninceye dek onlara yaklaşmayın. Temizlendiler mi Allah size nasıl emrettiyse öylece yaklaşın. Şüphe yok ki Allah, adamakilli tövbe edenleri ve iyice temizlenenleri sever.

2:223 Kadınlarınız, tarlalarınızdır. Tarlalarınıza dilediğiniz gibi girin ve kendiniz için de önceden hazırlıkta bulunun. Allah'tan sakının ve bilin ki ona ulaşacaksınız. Müjdele inananları.

2:224 Ettığınız yeminlerden dolayı iyilik etmenize, sakınmanıza, insanların arasını bulmanıza Allah'i engel etmeyin. Allah duyar ve bilir.

2:225 Allah, bos yere yemin ettiğiniz için sizi suçlu tutmaz, kalplerinizde, niyet yüzünden kazandığınız günah dolayısıyla sizi suçlu tutar. Allah suçları örter, ceza vermede acele etmez.

2:226 Kadınlarına yaklaşmamak için yemin edenler, dört ay beklerler.

Erkekler, bundan vazgeçerlerse şüphe yok ki Allah suçları örter, rahimdir.

2:227 Bosamayı kurmuşlarsa şüphe yok ki Allah duyar ve bilir.

2:228 Bosanan kadınlar, üç ay adet beklerler. Allah'a ve son güne inanmışlarsa Allah'ın, rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helal değildir. Kocaları, bu müddet içinde barışmak isterlerse tekrar kadınlarını almaya tam hakları vardır. Asiri ve eksik olmamak üzere kadınlar, kendi aleyhlerine olduğu gibi, lehlerine de hak sahipleridir. Ancak erkekler, kadınlardan üstündür. Allah yüce ve üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:229 Bosamak, iki defa olur. Ondan sonra ya güzellikle kadını tutmak gerek, ya hoslukla bırakmak. Onlara verdiğinizden bir şey almak da helal değildir. Fakat erkek ve kadın, Allah sınırlarını koruyamayacaklarından korkarlarsa o baska. Siz de onların Allah sınırlarını muhafaza edemeyeceklerinden korkarsanız kadının, hakkından vazgeçmesinde ikisi için de günah yok. Bunlar, Allah'ın tayin ettiği sınırlardır, bunları asmayın sakın. Kim Tanrı sınırlarını asarsa o ve o çeşit adamlar, zalimin ta kendisi olurlar.

2:230 Erkek, kadını bir kere daha bosayacak olursa bundan sonra kadın, baska bir kocaya varmadıkça eski kocasına helal olmaz. Kadını almış olan adam, onu bosarsa o vakit Allah'ın sınırlarını koruyacaklarına ümitleri varsa kadının, eski kocasına dönmesinde, tekrar evlenmelerinde bir beis yoktur. İşte bunlar, Allah sınırlarıdır ki bilen kavme açıklanmadadır.

2:231 Kadınları bosadınız da bosandıktan sonraki müddetlerini geçirdiler mi artık onları ya iyilikle tutun, yahut hoslukla salıverin. Haklarında asiri muamelede bulunmak için zararlarına olarak onları zorla tutmayın. Bunu kim yaparsa ancak kendisine zarar eder. Allah'ın ayetlerini saka sanmayın. Size verilen Allah nimetlerini, öğüt vermek için indirdiği kitabı ve ondaki hikmeti anın. Sakinin Allah'tan ve bilin ki o, her şeyi bilir.

2:232 Kadınları bosadınız da zamanlarını geçirdiler mi aralarında güzellikle uzlaşırlarsa kocalarına varmalarına engel olmayın. Bu, içinizde Allah'a ve son güne inananlara verilmiş bir öğüttür. Bu, sizin için daha hayırlıdır, daha temiz bir ıştır. Siz bilmezsiniz ama Allah bilir.

2:233 Analar, emzirme zamanını tamamlamak isterlerse tam iki yıl, çocuklarına süt verirler. Evlat sahibi olana da evladını emzirenin rizkini, elbisesini, örfü göre, vermesi borçtur. Kimseye gücünden fazla bir şey teklif edilemez. Ne ana evladından zarar görmeli, ne baba. Mirasçıya da hüküm aynıdır. Anayla baba, birbirleriyle danışsınlar da, razı olurlar, çocuğu memeden kesmek isterlerse beis yok. Çocuklarınızı baskalarına emzirtmek isterseniz vereceğiniz şeyi güzelce, yollu yordamlı verdikten sonra artık size suç yoktur. Sakinin Allah'tan ve bilin ki Allah, ne yaparsanız görür.

2:234 İçinizden biri ölür de arkasında kadın bırakırsa bu çeşit adamların kadınları dört ay, on gün beklerler. Bu müddeti geçirdikten

sonra mesru bir surette kendiliklerinden dilediklerine varabilirler, bu hususta size bir suç yoktur artık. Allah, ne yaparsanız, hepsinden de haberdardır.

2:235 Alacağınız kadınlara, onları alacağınızı anlatmanızda, yahut da bunu gizlemenizde bir beis yok. Allah bilir ki siz, onları anacak, hatırlayacaksınız. Yalnız onlarla gizlice de sözleşmeyin, doğru ve yolunda bir söz söylerseniz o baska. Farz olan müddet geçmedikçe nikah bağını bağlamaya kalkışmayın. Şüphesiz ki Allah, gönlünüzdekini de bilir, bundan dolayı çekinin ondan. Bilin ki Allah suçları örter, cezada acele etmez.

2:236 Kadınları, onlara dokunmadan, yahut nikah parası kesilmeden bosadınızsa beis yok. Ama onları da faydalandırın. Gücü yeten, gücü yettiği kadar, kudreti olmayan da kendi miktarınca ve örfüne uygun olarak bir şey versin. Bu, ihsan sahiplerine bir borçtur.

2:237 Onlara dokunmadan bosarsanız nikah parası kesmiş olduğunuz takdirde kabul ettiğiniz paranın yarısını vermeniz gerek. Ancak kadın, hakkını bağışlar, yahut nikahın düğümü kimin elindeyse o, bu hakkı bahsederse bu ayrı. Sizin bağışlamanız, takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü unutmayın. Şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızı görür.

2:238 Koruyun namazları, hele orta namazına çok dikkat edin ve Allah'a itaat ederek namaz kılın.

2:239 Korkuyorsanız yürüyerek, yahut hayvana binmiş olduğunuz halde kılın. Emniyete çıktınız mı bilmediğiniz şeyleri size belleten Allah'i anın.

2:240 İçinizden ölüp de karısını geride bırakacaklara gelince, onlara, evlerinden çıkarmaksızın yılına kadar bir geçim vasiyet etmeleri gerek. Yok, eğer karıları evlerini bırakıp giderlerse yapacakları mesru bir şeyden dolayı size suç yok. Allah üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

2:241 Bosanan kadınlar için de artık ve eksik olmamak üzere bir şey vermek gerek. Bu da sakinlere bir borçtur.

2:242 İşte Allah, aklınız ersin diye size ayetlerini böyle apaçık bildirir.

2:243 Görmez misin ki binlerce kişi, ölümden çekinerek yurtlarından nasıl çıktılar da sonra Allah onlara ölün dedi, sonra da diriltti onları. Şüphesiz ki Allah, insanlara karşı ihsan sahibidir ama insanların çoğu şükretmez.

2:244 Allah yolunda vurusun, savasın ve bilin ki Allah, şüphesiz duyar, bilir.

2:245 Kimdir o ki Allah'a güzel bir surette borç versin de Allah onu, o kimseye fazlasıyla ve kat kat ödemesin? Allah daraltır da, ferahlatır da. Hepiniz de sonunda ona dönüp ulaşacaksınız.

2:246 Görmez misin İsrailoğullarının ileri gelenlerini? Hani Musa'dan sonra bir zaman geldi ki peygamberlerine, bize bir padişah gönder de ona uyup Allah yolunda savasa giriselim demislerdi. Peygamberleri, size savas farz edilir de savasmayı verirsiniz demisti. Neden savasmayacakmışsınız demislerdi, yurtlarımızdan çıkarıldık, evladımızdan ayırdılar bizi. Fakat savas farz edilince pek azı katlandı, öbürleri dönüverdiler. Allah

bilir zalimleri.

2:247 Peygamberleri, Allah size padisah olarak Talut'u gönderdi dedi. Nasil olur da dediler, bize buyruk yürütür o? Bizim ondan ziyade padisahliga hakkimiz var, malca da bizden üstün degil. Peygamberleri, süphe yok ki dedi, onu Allah seçmiş sizden üstün etmiş, ona bilgi ve vücut bakımından üstünlük vermiştir. Allah, mülkünü diledigine verir.

Allah'in rahmeti boldur, her şeyi bilir.

2:248 Gene peygamberleri demisti ki: Onun padisahliginin apaçik alameti, Rabbinizden size itminan ve sükun veren, içinde, Musa ile Harun soyundan artakalanlar bulunan ve melekler tarafından tasinan tabutla gelmesidir. Inanmissiniz iste bunda, size kesin bir delil var.

2:249 Talut, orduyla harekete geçince dedi ki: Allah sizi bir ırmakla sinayacak. Kim o ırmagin suyundan içerse benden degil, onu tatmayan benden. Yalnız eliyle bir avuç su alana söz yok. Irmaga gelince hemen hepsi içti, içlerinden pek azi içmedi. Talut ve onunla beraber bulunan inananlar, o ırmagi geçince, bizim bugün Calut'la ordusuna karsi duracak takatimiz yok dediler. Allah'a kavusacaklarını umanlarsa nice azlık taife vardır ki dediler, Allah'in izniyle çokluk taifeye üst olmuştur, Allah sabredenlerledir.

2:250 Calut'la ordusuna karsi çikinca da Rabbiz dediler, sen bize sabirlar ver, ayaklarımızı diret, bizi kafirlere üstün et.

2:251 Allah'in izniyle onları bozdular. Davud da Calut'u öldürdü. Allah, kendisine saltanat ve hikmet ihsan etti, diledigi bazı şeyleri de belletti. Allah insanları, birbiriyle savıp gidermeseydi yeryüzü mutlaka bozulup giderdi fakat Allah'in aemlere ihsanı var, lütfü var.

2:252 Iste bunlar, Allah'in delilleridir. Onları sana hakkiyla okumadayız ve muhakkak ki sen, gönderilenlerdensin, peygamberlerdensin.

2:253 O peygamberlerden bazisini bazisine üstün ettik. Onlardan Allah'la konuşan var, bazılarının da derecelerini yüceltmistir. Meryemoglu Isa'ya apaçik deliller verdik, onu, RuhulKudüs'le kuvvetlendirdik. Allah dileseydi onlardan sonrakiler, kendilerine apaçik deliller geldikten sonra artık birbirlerini öldürmezlerdi. Ama gene de aykırılığa düştüler.

İçlerinde inanan var, inanmayan var. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi, fakat Allah diledigini, diledigi gibi yapar.

2:254 Ey inananlar, sizi riziklandirdigimiz şeylerden bir kısmını yoksullara harcayın o gün gelip çatmadan ki o gün ne alisveris var, ne dostluk, ne sefaat. Kafirlere gelince onlardır zalimler.

2:255 Öyle bir Allah ki ondan baska yoktur tapacak. Diridir, her an yarattıklarını tedbir ve tasarruf edip durur. Ne uyuklamaya kapilir, ne uykuya dalar. Onundur ne varsa göklerde ve yeryüzünde. Kimdir izni olmadıkça onun yanında sefaate kalkisacak? Önlerindeki de bilir, artlarındakini de. Onun bilgisinden, diledigi miktardan baska hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri de kaplayıp kucaklamistir, yeryüzünü de. Göğü, yeri korumak, ona ağır da gelmez. O'dur çok yüce ve çok ulu.

2:256 Dinde zor yok. Gerçekten de doğru yolla azginlik apaçik meydana çıkmistir. Kim putları inkar edip Tanrı'ya inanırsa süphe yok, öyle sağlam bir kulpa yapismistir ki hiç kopmaz o ve Allah her şeyi duyar,

bilir.

2:257 Allah, dostudur inananların. Onları karanlıklardan ışığa çıkarır. İnanmayanlarınsa dostları Şeytan'dır, onları ışıktan karanlıklara götürür. Onlardır ateş ehli, onlardır orada ebedi kalanlar.

2:258 Kendisine Allah'ın saltanat verdiği kişinin, İbrahim'le çekişmeye başladığını görmedin mi? O zaman İbrahim, benim Rabbim diriltir, öldürür demisti. O, ben de diriltirim, öldürürüm dedi. İbrahim dedi ki: Süphe yok ki Allah, güneşi doğudan çıkarmada, sen batıdan doğdur. İnanmayan, bu söze sasırıp kalmisti. Allah zalim kavmi doğru yola sevk etmez ki.

2:259 Bir de hani yapıları çökmüş, çatıları dösemelerinin üstüne yıkılmış şehre uğrayan, Allah bu şehri, ölümünden sonra nasıl diriltecek ki demisti. Allah, onu tam yüz yıl ölü bir halde bırakmış, sonra diriltmişti de demisti ki: Ne kadar yattın? O da bir gün, yahut günün birkaç saati kadar bir müddet demisti. Allah, tam yüz yıl yata kaldın. Yiyeceğine, içeceğine bak, henüz bozulmamış bile. Esegine de bak; bu iş seni, insanlara bir delil göstermek maksadıyla oldu; esegin kemiklerini nasıl birleştiriyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz, hele dikkat et demisti. Bu, ona apaçık belli olunca dedi ki: Bilirim, süphe yok ki Allah'ın her şeye gücü yeter.

2:260 An o zamani da, hani İbrahim, Rabbim demisti, ölüyü nasıl diriltirsin? Allah, inanmıyor musun demisti de İbrahim, evet, inaniyorum ama kalbim tam yatıssın, iyice anlayayım demisti. Allah da demisti ki: Dört kus al, onları kesip parçalar et, parçalarını birbirine kat, sonra o karışık parçalardan her birini bir dağın üstüne koy, sonra da onları çağır, kosarak sana gelecekler. Bil ki Allah, süphe yok ki pek yücedir, hikmet sahibidir.

2:261 Mallarını Allah yolunda harcayanlar, her basagında yedi yüz tanesi olan ve tam yedi tane basak bitiren tek bir tohumu benzer. Allah dilediğine kat kat verir, arttırır. Allah'ın ihsanı boldur ve her şeyi bilir.

2:262 Mallarını verip ardından da, verdiklerinin başlarına kalmayanların, onlara minnet yüklemeyen ve eziyette bulunmayanların ecri, Rableri katındadır. Onlara ne korku vardır, ne hüzn.

2:263 Güzel söz ve suç bağışlama, ardından minnet olan sadakadan hayırlıdır. Allah müstagnidir, ceza vermede acele etmez.

2:264 Ey inananlar, malini insanlara gösteriş için harcayan ve Allah'a, ahiret gününe inanan kişi gibi sadakalarınızı, bası kakmakla minnet ve eziyetle hiç verilmemiş bir hale getirmeyin. O çeşit adam, sanki şiddetli bir yağmur altında kalıp üstündeki toprağın kayarak sivilmesiyle kaypak bir hale gelen kayadır. O çeşit adamlar, kazançlarından hiçbir sevap elde edemezler ve Allah, inanan kavmi doğru yola sevk etmez.

2:265 Mallarını, Tanrı rızasını kazanmak ve özlüğünü yerli bir hale getirip kendilerine mal etmek için verenlerse bir tepedeki bahçeye benzerler; bolbol yağmur, o bahçenin meyvelerini iki misline çıkarır. Hatta bu çeşit yağmur yağmasa bile mutlaka bir çisentiye kavuşur orası ve Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

- 2:266 Biriniz arzular mi ki onun bir hurma fidanligi, bir üzüm bagi olsun, kiyisindan irmaklar aksin, o fidanlikta, o bagda bütün meyveler yetissin, kendisi de ihtiyarliga düssün, küçük ve aciz dölüdüsu bulunsun da tam bu çağda fidanligina, bagina, yakip kavurucu bir sam yeli gelip çatsin, bahçe ve bag, yanip mahvolsun? Iste Allah, düşünürsünüz diye size delillerini böyle açıklar.
- 2:267 Ey inananlar, kazandiginiz temiz seylerden, yeryüzünden sizin için çıkardigimiz nesnelere verin, görmemek için gözlerinizi yummadan ele alamayacaginiz bayagi ve asagilik seyleri degil ve bilin ki Allah, müstagnidir ve tam hamda layik olan odur.
- 2:268 Seytan, sizi yoksulluga çağirir, size kötülüğü buyurur. Allah'sa yarligamasina, ihsanina davet eder ve Allah'in ihsani boldur, her seyi o bilir.
- 2:269 Diledigine hikmet ihsan eder ve kime hikmet ihsan ederse süphe yok ki o, çok hayra nail olmus demektir, fakat bunu, akli basinda olanlardan baskalari düşünmez bile.
- 2:270 Ne sadaka verir ve ne adak adarsanız süphe yok ki Tanri, bilir onu ve zalimlere hiçbir yardimci yoktur.
- 2:271 Sadakalarinizi açık verirseniz ne hos, fakat gizlice yoksullara verecek olursanız bu, size daha hayirlidir ve bu, günahlarinizin karsiligi olur; Allah ne yaparsanız hepsinden haberdardir.
- 2:272 Onlari dogru yola götürmek sana ait degil. Fakat Allah diledigine dogru yolu gösterir. Hayra ait bir sey verirseniz bunun faydasi size. Zaten yoksullara vermeniz de ancak Allah rizasi içindir. Hayir yapmak için verdiginiz sey, size fazlalaştirilir ve siz zulüm görmezsiniz.
- 2:273 Verilen seyler, kendilerini tamamiyla Allah yoluna vermiş olup yeryüzünde dolamayan yoksullara aittir. Bilmeyen kisi, onların istignalarını görüp zengin sanir, halbuki sen, yüzlerinden tanirsin onlari. Yüzsuyu dökerek halktan bir sey istemez onlar. Hayir için ne harcarsanız süphe yok ki Allah, onu bilir.
- 2:274 Mallarini gece ve gündüz, gizli ve açık harcayanlar yok mu, onların ecirleri, Rableri katindedir ve onlara ne korku vardır, ne de mahzun olurlar.
- 2:275 Faiz yiyenler, ancak Seytan tarafından çarpılmış gibi bir hale geliverirler. Bu da onların, alisveris de faiz almaya benzer, onun esidi demelerindedir. Allah, alisverisi helal etti, faizi haram. Rabbinden kendisine öğüt verilen, faizden vazgeçerse eskiden aldıkları ona aittir, isi de Allah'a ait. Fakat bundan sonra gene tutup faiz alanlar, ates ehlidir, orada da ebedi kalirlar.
- 2:276 Allah faizi eksiltir, sadakalariysa arttirir ve Allah, fazlasiyla inkara düşüp çok suç isleyenlerin hiçbirini sevmez.
- 2:277 Inananlara, iyi isler yapanlara, namaz kilanlara, zekat verenlere gelince: Onların ecirleri Rableri katindedir, onlara ne korku vardır, ne hüzn.
- 2:278 Ey inananlar, Allah'tan sakinin ve artık almadiginiz faizleri birakin inanciniz varsa.
- 2:279 Bunu yapmazsanız bilin ki Allah'la ve Peygamberiyle savasa giristiniz.

Tövbe ederseniz anamaliniz sizindir, ne zulmedersiniz, ne zulüm görürsünüz.

2:280 Borçlu dardaysa genişleyinceye dek mühlet verin ona. Borcunuzu sadaka olarak bağışlarsanız bu, bilseniz, sizin için daha hayirlidir.

2:281 Sakinin o günden ki dönüp Allah'a ulaşacaksınız, sonra da herkese kazancinin karsiligi verilecek ve onlara zulmedilmeyecek.

2:282 Ey inananlar, muayyen bir müddet için borçlandiginiz vakit bunu mutlaka yazın. Aranızda bir yazıcı bulunsun ve bunu dosdogru yazsın. Yazıcı, Allah kendisine nasıl bellettiyse öylece yazmaktan çekinmesin borçlanan da yazdırsın, onu gelistiren Allah'tan çekinsin de hiçbir noktayı eksik bırakmasın. Borçlu, akilsiz biriye, yahut akli azsa, yazdırmaya gücü yetmezse velisi, doğru olarak yazdırsın. Adamlarınızdan iki erkeği de bu muameleye tanik tutun. İki erkek olmazsa biri unuttuğu vakit öbürünün hatırlatması için razı olacağınız kimselerden bir erkekle iki kadın tanik olsun. Taniklar da, çağrıldıkları vakit kaçınmasınlar. Az olsun, çok olsun, muayyen müddete kadar verilen borcu yazmaktan üsenmeyin. Bu, Allah katında daha ziyade adalete uyan, taniklik için daha sağlam olan, tereddüde ve şüpheye düşmemenize daha ziyade yarayan bir şeydir. Ancak pesin alisveriste bulunuyor, mali, aranızda elden ele devrediyorsanız onu yazmamakta bir suç yok size. Alisveriste de tanik bulunsun, yazan da hiç zarar görmesin, tanik da. Zarar verirsiniz bu, şüphe yok ki bir işyandır sizin için. Sakinin Allah'tan, Allah size öğretmedir ve Allah, her şeyi tamamiyle bilir.

2:283 Eger bir yolculuktaysanız, katip de bulamadınızsa alınan rehin de kafi. Birbirinize emniyetiniz varsa emniyet edilen borçlu, kendisini gelistiren Allah'tan sakinsin da emanetini tamamiyle ödesin ve tanikliği gizlemeyin. Kim gizlerse şüphe yok, kalbi günaha batar ve Allah yapıklarınızı tamamiyle bilir.

2:284 Allah'ındır göklerde ne varsa ve yeryüzünde ne varsa. İçinizdekini açıklasanız da, gizleseniz de Allah, onunla sizi hesaba çeker. Diledigini yarlıgar, diledigini azaplandırır ve Allah'in her şeye gücü yeter.

2:285 Peygamber de kendisine Rabbinden indirilene inanmıştır, inananlar da. Hepsini de Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inanmıştır. Peygamberlerinden hiçbirini öbüründen ayırmayız, duyduk demislerdir ve itaat ettik, Rabbimiz, yarlıganma dileriz senden, varacağımız yer, tapındır senin.

2:286 Allah, hiç kimseye gücünün yeteceğinden fazla bir şey teklif etmez. Herkesin kazandığı sevap kendisine aittir, elde ettiği suç gene kendisine ait. Rabbimiz, bizi muaheze etme unuttuysak, yahut yanıldıysak. Rabbimiz, bize ağır yük yükleme bizden öncekilere yüklediği gibi. Rabbimiz, yükleme gücümüzün yetmeyeceği şeyi. Bağışla bizi, yarlıga bizi, acı bize, sensin yardımcımız, artık yardım et bize inananlara karşı.

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif lam mim.

3:2 Öyle bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak; diridir, daimi olarak mahlukatının işlerini tedbir ve her şeyi tasarruf eder.

3:3 Kitabı, sana gerçek ve ellerinde bulunani gerçekleyici olarak indirdi, Tevrat ve İncil'i de indirdi

3:4 Evvelce, insanlara hidayet olarak, gerçekle batili ayırt eden kitabı da indirdi. Tanrı ayetlerine inanmayanlardır çetin azap ve Allah öyle üstün bir kudret sahibidir ki aman vermez.

3:5 Şüphesiz yok ki ne yeryüzünde bir şey Allah'a gizli kalır, ne gökyüzünde.

3:6 O, size, daha analarınızın karnındayken dilediği gibi şekil verir. Yoktur ondan başka üstün, hüküm ve hikmet sahibi tapacak.

3:7 Öyle bir Tanrı'dır ki sana kitap indirdi. Onun bir kısmı, manasiapaçık ayetlerdir ve bunlar, kitabın temelidir. Diğer kısmıysa çeşitli manalara benzerlik gösterir ayetlerdir. Yüreklerinde egrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onları tevîl etmek için manaları açık olmayan ayetlere uyarlar. Halbuki onların tevîlini ancak Allah bilir. Bilgide şüpheleri olmayacak kadar kuvvetli olanlarsa derler ki: Biz inandık ona, hepsi de Rabbimizdendir; bunu akli tam olanlardan baskaları düşünemez.

3:8 Rabbimiz, bizi doğru yola sevk ettikten sonra kalplerimizi saptırma ve kendi katından bize rahmet bağışla, şüphesiz yok ki sen, fazlasıyla bağışlayansın.

3:9 Rabbimiz, muhakkak sen, geleceğinde şüphesiz bulunmayan günde insanları toplayansın. Şüphesiz yok ki Allah, vaadinden dönmeyiz.

3:10 Kafir olanları, Allah katında, ne malları birseyden kurtaRabilir, ne evlatları. Onlardır atesin yakacağı kişileri.

3:11 Firavun soyu ve ondan öncekiler gibi hani. Âyetlerimizi yalanladılar, Allah da onları suçlarıyla alıverdi ve Allah'ın cezası çetindir.

3:12 Kafirlerle de ki; Yakında alt olacaksınız, cehennemde toplanacaksınız ve orası ne kötü bir yatılacak yerdir.

3:13 İbrettini size birbirleriyle karşılasan o iki bölüğün hali. Bir bölük, Allah yolunda savaşmadaydı, öbürüyse kafirdi ve inananları, gözleriyle iki misli görmedeydiler. Allah, dilediğini yardımıyla kuvvetlendirir ve şüphesiz yok ki bunda, görenlere kesin bir ibret var.

3:14 Kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümöslere, güzel ve cins atlara, hayvanlara ve ekinlere karşı insanların asiri sevgisi vardır ve bu sevgi, insanlar için bezetilmiş bir sevgidir. Fakat bunlar, dünya yasayısına ait birer matahtan ibarettir. Sonucu varilip gidilecek yerin güzelliğiyle ancak Tanrı katındadır.

3:15 De ki: Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi: O da, sakinanlar için, ebedi olan ve kıyılarında ırmaklar akan, içinde tertemiz esler bulunan bahçelerdir ve Allah'ın sizden razı olusudur. Allah, kullarını görür.

3:16 Onlar öyle kişilerdir ki Rabbimiz derler, inandık, suçlarımızı yarlığa ve bizi koru atesin azabından.

3:17 Onlar, sabredenler, gerçekler, itaat eyleyenler, mallarını yoksullara harcayanlar ve seher çağlarında, suçlarının yarlığını dileyenlerdir.

3:18 Allah, kesin olarak bildirdi ki kendisinden başka yoktur tapacak. Meleklerle bilgi sahipleri de tam bir doğrulukla bunu bildiler, bildirdiler. O

üstün Tanrıdan, o hüküm ve hikmet sahibinden başka yoktur tapacak.

3:19 Allah katında din, ancak İslam dinidir. Kendilerine kitap verilenler, bunu adamakıllı bildikten sonra aralarındaki azgınlık ve haddini asma yüzünden ihtilafa düştüler ve kim Allah'ın ayetlerine inanmazsa bilsin ki Allah, pek tez hesap görür.

3:20 Seninle çekisirlerse hemen de ki: Ben ve bana uyanlar, özümüzü Allah'a teslim ettik. Kendilerine kitap verilenlerle analarından dogdukları gibi kalanlara de ki: Siz de teslim oldunuz mu? Özlerini Allah'a tapsirirler, İslam dinini kabul ederlerse şüphe yok ki dogru yolu bulmuş olurlar. Yüz çevirirlerse sana düşen ancak bildirmedir ve Allah, kullarını görür.

3:21 Allah'ın ayetlerini inkar edip haksız yere peygamberleri öldürenlere, insanlardan, dogruluğu emredenlerin canlarına kıyanlara gelince: Onları elemli bir azapla müjdele.

3:22 Onlardır bütün yaptıkları, dünyada da bosa gidenler, ahirette de. Bir tek yardımcıları bile yoktur onların.

3:23 Görmez misin kitaptan, kendilerine bir pay verilenleri; aralarında hakemlik etsin diye Allah'ın kitabına çağırılırlar da sonra onların bir kısmı arkalarını çevirir; onlar zaten bunu adet edinmiştir.

3:24 Bu da, sayılı günlerden başka ateste kalmayız demelerindedir. Kendi uydurmaları olan bu kanaat, onları dinlerinde de aldatmıştır.

3:25 Onları toplayiverdiğimiz gün ne olacak halleri? O günün geleceğinde hiç şüphe yok ve o gün herkese kazancının karşılığı verilecek, zulmedilmeyecek onlara.

3:26 De ki: Allah'ım, mülkün sahibi sensin, mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden alırsın. Dilediğini yükseltirsin, dilediğini alçaltırsın. Senin elindedir hayır, sensin her şeye gücü yeten.

3:27 Geceyi uzatırsın, gündüzün bir kısmı gece olur. Gündüzü uzatırsın, gecenin bir kısmı gündüz olur. Ölüden diri çıkarırsın, diriden ölü izhar edersin ve dilediğini sayısız rızıklandırırırsın sen.

3:28 İnananlar iman edenleri bırakıp da kafirleri dost edinmesinler. Bu işi yapan, Allah'tan bir şey beklemesin, fakat kafirlerden çekinmeniz gerekse o başka. Allah, kendisinden sakinmanızı emretmektedir ve dönüp varılacak yer de Allah tapısidir.

3:29 De ki: Gönlünüzdekini gizleseniz de Allah bilir, açığa vursanız da. Göklerde ve yeryüzünde ne varsa bilir ve Allah'ın her şeye gücü yeter.

3:30 O gün bir gündür ki herkes, yaptığı hayri hazırlanmış bir halde karşısında bulacak, istediği kötülükle de arasında pek uzun bir mesafe olmasını arzulayacak. Tanrı, kendinden korunmanızı buyurur ve Allah, kullarını pek esirgeyicidir.

3:31 De ki: Allah'ı seviyorsanız bana uyun da Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı yarlıgasın. Allah yarlıgayicidir ve rahimdir.

3:32 De ki: Allah'a ve Peygambere itaat edin. Fakat yüz çevirirlerse Allah da kafirleri sevmez.

3:33 Şüphe yok ki Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim soyunu ve İmran soyunu seçti, alemlere üstün etti.

3:34 Birbirlerinden türemiş bir soydur onlar ve Allah duyar, bilir.

3:35 An o zamani ki Imran'in zevcesi, ya Rabbi demisti, karnimdakini, azatli bir kul olmak üzere sana adadim, kabul et. Süphe yok ki sen duyarsin, bilirsin.

3:36 Dogurunca da ya Rabbi demisti kiz dogurdum; zaten Tanri, onun ne dogurdugunu biliyordu; erkek kiza benzemez, ona Meryem adini verdim, onu da, soyunu da sana ismarladim, taslanmis Seytan'dan sen kuru demisti.

3:37 Rabbi, onu iyi bir surette kabul etti, bir nebat yetistirir gibi onu yetistirdi, gelistirdi, Zekeriyya'yi da onun hizmetine memur etti.

Zekeriyya, ne vakit mihRaba girse yaninda bir yiyecek bulurdu. Ya Meryem demisti, bunlar nereden geliyor sana? Meryem, Allah'tan demisti, süphe yok ki Allah diledigini sayisiz riziklarla riziklandirir.

3:38 Zekeriyya, orada Rabbine dua etmis, ya Rabbi demisti, sen katindan tertemiz bir soy ver bana, muhakkak ki dualari duyansin sen.

3:39 Mihrapta durmus, namaz kiliyordu ki melekler, gerçekten de Allah, sana Yahya'yi müjdelemededir. O, Tanridan gelen sözü tasdik eden bir erdir, uludur, kötülüklerden tamamiyla çekinmistir, iyilerden ve dogrulardan bir peygamberdir o diye nida etmistir.

3:40 Zekeriyya, Rabbim demisti, benim nasil oglum olabilir ki ihtiyarlik, üstüme çökmüştür, karim da kisir. Böyle de olsa demisti, Allah diledigini yapar.

3:41 Zekeriyya demisti ki: Rabbim, bana bir delil ver. Allah da, insanlarla isaretlesmen ayri, tam üç gün, konusmaman onlarla, delildir sana. Çok an Rabbini, aksam ve sabah çağlarında, onun noksan sifatlardan ari oldugunu söyle demisti.

3:42 An o zamani da, hani melekler Meryem'e, ya Meryem, Allah gerçekten de seni seçti, aritti ve alemlerdeki kadınlara üstün etti.

3:43 Ya Meryem, Rabbine itaat et, secdeye kapan, rüku edenlerle rüku et demisti.

3:44 Bunlar, gaibe ait haberler ki sana vahyettmekteyiz. Meryem'i yetistirmeyi tekeffül edecek kimdir diye kura çekmek için kalemlerini attıkları zaman da yanlarında degildin, bu hususta çekistikleri zaman da.

3:45 Hani melekler, ya Meryem, gerçekten de Allah seni, kendisinin bir kelimesiyle müjdelemektedir adi da Meryemoglu Mesih Isa'dir onun ve o, dünyada da kadri yüce bir erdir, ahirette de ve yakınlardandır o.

3:46 - Besikteyken de, olgunluk çağındayken de insanlarla konusacaktır ve o, temiz kisilerdendir demisti de.

3:47 Meryem, ya Rabbi demisti, benim nasil çocugum olabilir? Bana hiçbir insan dokunmadı. Allah, öyledir ama demisti, diledigini yapar Allah ve bir isin olmasını diledi mi hemencecik ol der ona ve o oluverir.

3:48 Tanri ona bilgiyi, hikmeti, Tevrat'i, Incil'i öğretir.

3:49 Israilogullarina peygamber olarak gönderir, o da onlara der ki: Ben, Rabbinizden delille geldim size. Balçığı yogurur, kus sekline sokar, ona üflerim, Allah'in izniyle kus olur. Anadan dogma körü körlükten kurtaririm, abras illetine tutulmusu, Allah'in izniyle iyilestiririm ve Allah'in izniyle ölüyü diriltirim, evlerinizde yediklerinizi, sakladıklarınızı size bildiririm. Inanmissanız süphe yok ki, bunlar size delildir.

3:50 Tevrat'ın gerçeklignini söylemekte, size haram edilen bazı şeyleri helal etmekteyim, Rabbinizden delillerle geldim. Sakinin Tanrıdan da bana itaat edin.

3:51 Süphe yok ki Allah, benim de Rabbidir, sizin de Rabbiniz; ona kulluk edin, budur doğru yol.

3:52 İsa, onların küfrünü duyunca dedi ki: Kimlerdir Allah uğrunda yardımcıları? Havariler, biziz Allah için yardım edenler dediler, Allah'a inandık, sen de tanık ol ki, biz, ona teslim olanlarız.

3:53 Rabbiniz, inandık indirdiğine, uyduk Peygambere, bizi buna tanık olanlarla hasret.

3:54 Düzene koyuldular, Allah da düzenlerine karşılık cezalarını verdi. Allah, düzencilere ceza verenlerin hayırlisidir.

3:55 Hani o zaman Allah ya İsa demisti, seni öldürecek de benim, kendime yüceltecek de, kafirlerden kurtarıp arıtacak da. Sana uyanları kıyamete dek kafirlere üst edeceğim. Sonra, dönüp geleceğiniz yer, benim tapımdır, aranızda, aykırılığa düştüğünüz şeylerin hükmünü de ben vereceğim.

3:56 Kafir olanlara gelince: Onları dünyada da çetin bir azapla azaplandıracağım, ahirette de ve onlara hiçbir yardımcı yoktur.

3:57 İnananlar ve iyi işlerde bulunanlarsa ecirlerini tam olarak alırlar. Allah zulmedenleri sevmez.

3:58 Bunları, sana ayetlerimizden ve doğrulukla hükmeden Kur'an'dan okuyoruz.

3:59 Gerçekten de Allah katında İsa, Âdem'in örneğidir, onu topraktan yarattı da sonra ol dedi, oluverdi.

3:60 Gerçek, Rabbindendir, süphe edenlerden olma artık.

3:61 Sana iyice bildirildikten sonra da gene bu hususta seninle tartışan olursa de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, biz bizzat gelelim, siz de gelin. Ondan sonra da dua edelim ve Allah'ın lanetini yalancılara havale edelim.

3:62 İste budur gerçek söz: Allah'tan başka yoktur tapacak ve süphe yok ki Allah, üstündür, hikmet sahibidir.

3:63 Gene yüz çevirirlerse muhakkak ki Allah bozguncuları bilir.

3:64 De ki: Ey kitap ehli, gelin aramızda eşit olan tek söze: Ancak Allah'a kulluk edelim, ona hiçbir şeyi eş ve ortak etmeyelim, Allah'i bırakıp da bazılarımız, bazılarımızı Tanrı tanımayalım. Gene de yüz döndürürlerse deyin ki tanık olun, özümüzü Tanrıya teslim edenleriz biz.

3:65 Ey kitap ehli, ne diye İbrahim hakkında çekişip tartışırsınız? Tevrat da ondan sonra inmiştir, İncil de. Akil etmiyor musunuz ki?

3:66 Söyleböyle bilginiz olan şeye dair tartışıp duruyorsunuz ama hiç bilginiz olmayan şeyde de ne diye tartışmaya kalkırsınız? Allah bilir, siz bilmezsiniz.

3:67 İbrahim ne Yahudiydi, ne Nasrani. Doğru Müslüman'dı ve müşriklerden değildi.

3:68 İbrahim'e gerçekten de en yakın olanlar, ona inananlarla bu Peygamberdir ve iman edenlerdir. Allah, inananların dostu ve

yardimcisidir.

3:69 Kitap ehlinin bir bölümü, yolunuzu sapıtmak ister. Halbuki sizi değil, ancak kendilerini yoldan çıkarırlar, kendileri sapıklığa düşerler de farkında değildirler.

3:70 Ey kitap ehli, Allah'ın ayetlerini neden inkar edersiniz, halbuki onları görüp duruyorsunuz da.

3:71 Ey kitap ehli, ne diye hakkı batıla karıştırıyor, gerçeği gizliyorsunuz? Halbuki biliyorsunuz da.

3:72 Kitap ehlinin bir bölümü de dedi ki: İman edenlere indirilene gündüzün inanin, akşam üstü inanmayın, kafir olun, belki iman edenler de inançlarından dönerler.

3:73 Ve dininize uyan kısımdan baskasına inanmayın. De ki: Doğru yol, ancak Allah yoludur. Size verilenin baskalarına da verildiğine ve onların, Rabbiniz katında deliller göstererek sizinle tartışacaklarına inanmayın dediler mi de, de ki: Lütuf ve ihsan ancak Allah'ın elindedir, dilediğine lütfeder ve Allah'ın lütfü boldur ve her şeyi bilir o.

3:74 Dilediğini rahmetiyle tahsis eder ve Allah, büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

3:75 Kitap ehlinin içinde öylesi vardır ki ona bir kantar altın emanet etsen onu, olduğu gibi öder. Öylesi de vardır ki bir altın emanet etsen ayak direyip ısrar etmedikçe geri vermez. Bu da, okumayazma bilmeyenlerin mallarını almada bir vebal yok bize demelerindedir. Bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

3:76 Yok, öyle değil iş. Kim ahdine vefa eder ve ondan sakınırsa bilsin ki gerçekten de Allah sakınanları sever.

3:77 Allah'a verdikleri sözü ve onun adına, etmiş oldukları yeminleri, değeri az bir mataha değişenler yok mu, onlardır ahirette nasibi olmayanlar ve Allah, kıyamet gününde onlarla konuşmaz, yüzlerine bile bakmaz, onları arıtmaz ve onlar içindir elemli bir azap.

3:78 Kitap ehlinin bir bölümü de kitaptan bir şey okuyorlarmış zannına kapılmanız için dillerini oynatıp dururlar, halbuki okudukları, kitapta yoktur. Bu, Allah katındandır derler, değildir Allah katından ve bile bile Tanrıya bühtan ederler.

3:79 Hiçbir insana yakışmaz ki Allah, ona kitap, hüküm ve peygamberlik versin de sonra o, insanlara, Tanrıyı bırakın da bana kul olun desin. Ancak öğretmekte, okumakta ve okumakta olduğunuz kitaba uyup Rabbanî olun der.

3:80 Meleklerle peygamberleri Tanrı tanıyın diye de emretmez. Artık siz Müslüman olduktan sonra küfrü emreder mi size?

3:81 An o zamanı ki Allah, peygamberlerden, size kitap ve hikmet verdim, sonra da sizdeki kitabı gerçekleyen bir peygamber göndereceğim, ona mutlaka inanacaksınız, mutlaka yardım edeceksiniz diye söz almıştı ve ikrar ettiniz mi, size yüklediğim bu ağır yükü aldınız, yüklendiniz mi demmişti. İkrar ettik demislerdi de o da öyleyse tanık olun demmişti, ben de sizinle beraber tanıklık edenlerdenim.

3:82 Bundan sonra kim dönerse o çesit kısımlardır kötülükte bulunanlar.

3:83 Artık Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Göklerde ve yeryüzündekiler, istekleriyle ve zorla ona teslim olmuşlardır ve her şey

de, sonucu, gerisin geriye, dönüp onun tapisina varacaktır.

3:84 De ki: Inandik Allah'a ve bize indirilene, Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakup'a, torunlarına indirilene. Musa'ya, Isa'ya ve peygamberlere, Rablerinden verilene; aralarından hiçbirini ayirt etmeyiz ve biz, ona teslim olmusuz.

3:85 Kim Müslümanlikten baska bir din arar, dilerse arayip buldugu din, asla makbule geçmez ve o, ahirette ziyana ugrayanlardandır.

3:86 Allah, o kavme nasıl dogru yolu gösterir ki inandıktan sonra kafir olmuştur. Halbuki onlar, Peygamberin gerçek olduğuna da taniklik etmişlerdi, onlara apaçık deliller de gelmişti ve Allah, zalim kavmi dogru yola sevk etmez ki.

3:87 Onlar, o kisilerdir ki süphesiz yaptıklarına karsilik Allah'in, meleklerin ve bütün insanların laneti onlarıdır.

3:88 Ve bu lanette ebedi kalırlar, ne azapları hafifletilir, ne de yüzlerine bakilir.

3:89 Ancak bundan sonra tövbe edenler ve düzgün bir hale gelenler müstesna. Çünkü Allah, suçları örter ve rahimdir.

3:90 Inandıktan sonra kafir olanlara, sonra da kafirliklerini arttıranlara gelince: Tövbeleri hiç kabul edilmez ve onlardır sapıklar.

3:91 Gerçekten de, kafir olanlar ve kafir olarak ölenler yok mu, kurtulmak için dünya dolusu altın feda etseler makbule geçmez, hiçbiri kurtulmaz, onlarıdır elemli bir azap ve onlara bir tek yardımcı bile yoktur.

3:92 Kesin olarak hayır ve ihsan mertebesine erismezsiniz sevdiğiniz şeyleri harcamadıkça ve süphe yok ki Allah, harcadığınız şeyleri bilir.

3:93 Israil, Tevrat inmeden kendisine neleri haram ettiyse onlardan baska her çeşit yiyecek, Israilogullarına helaldi. De ki: Sözüünüz dogruysa getirin Tevrat'ı da okuyun bakalım.

3:94 Bundan sonra da kim Allah'a yalan isnat ederse artık o çeşit adamlardır zalimler.

3:95 De ki: Allah dogru söylemiştir, siz de artık dogru yolu tutan Ibrahim'in dinine uyun ve o, sirk kosalardan degildi.

3:96 Süphe yok ki ilk kurulan ev, Mekke'deki evdir. Kutludur ve alemlere dogru yolu gösterir.

3:97 Oradadır apaçık deliller ve Ibrahim'in duragi ve kim oraya girerse emin olur. Insanlardan, oraya gitmeye gücü yetene, Allah için gidip o evi ziyaret ederek haccetmesi farzdır. Inkar eden eder, Allah süphe yok ki bütün alemlerden müstagnidir.

3:98 De ki: Ey kitap ehli, ne diye Allah'in delillerini inkar eder, kafir olursunuz? Halbuki Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

3:99 De ki: Ey kitap ehli, kendiniz de taniksınız, öyle olduğu halde gene zor zoruna ne diye bir egrilik bulmaya yeltenir de inananları, Allah yolundan döndürmeye çalışırsınız? Allah'sa yaptıklarınızdan gafil degildir ki.

3:100 Ey inananlar, kendilerine kitap verilenlerin herhangi bir kısmına uyarsanız sizi döndürür, inancınızdan sonra kafir yapar.

3:101 Fakat siz nasıl kafir olabilirsiniz ki Allah'in ayetleri size okunmada,

Allah'in Resülü de içinizde. Kim Allah'a simsiki yapisirsasüphe yok ki o, dosdogru yola sevk edilmistir.

3:102 Ey inananlar, Allah'tan nasilsakinmak lazimsa öyle sakinin ve ancak Müslüman olarak can verin.

3:103 Hep birden Allah'in ipine simsiki sarilin, bölük bölük olmayin ve anin Allah'in size verdigi nimeti, anin o zamani ki düsmandiniz birbirinize, kalplerinizi uzlastirdi, nimetiyle kardes oldunuz. İçinde ates dolu bir çukurun tam kenarindaydiniz, sizi kurtardi oradan. Allah, dogru yolu bulursunuz diye delillerini böyle açıklar iste.

3:104 İçinizde öyle kisiler bulunmali ki onlar, sizi hayra çağirsin, size iyiligi emretsin, sizi kötülükten vazgeçirmeye çalissin ve onlardir kurtulanlar, muratlarına erenler.

3:105 Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra da gene bölük bölük olanlara, gene ayriliga düsenlere benzemeyin. Öyle kisilerdir onlar ki onlaradir pek büyük azap.

3:106 Bir gündür o gün ki yüzler agarir, yüzler kararir. Yüzleri kararanlara, inandiktan sonra denir, kafir mi oldunuz? Kafir olmaniza karsilik tadin azabi.

3:107 Yüzleri agaranlara gelince onlar, Allah'in rahmetindedir, onlar, o rahmette ebedi olarak kalirlar.

3:108 Iste bunlar, Allah'in ayetleridir. Gerçek olarak onlari sana okumadayiz ve Allah, alemlere zulmetmeyi istemez.

3:109 Allah'indir ne varsa göklerde ve yeryüzünde ve isler, dönüp ona varir.

3:110 Siz insanlar için meydana çıkarilan en hayirli ümmetsiniz; insanlara iyiligi emredersiniz, kötülükte bulunmamalarını söylersiniz ve Allah'a inanirsiniz. Kitap ehli de inansaydi hayirli olurdu kendilerine. Onlardan inananlar da var, fakat çogu dinden çikmistir.

3:111 Onlar size hiçbir suretle zarar veremezler, ancak incitirler sizi. Onlara bir tek yardimci bile bulunmaz.

3:112 Nerede bulunurlarsa bulunsunlar, asagilik bir hale getirilmistir onlar; ancak Allah'in ipine ve insanların yapistiklari ipe yapisanlar müstesna. Allah'in gazabına ugradilar ve üstlerine miskinlik çullandi. Bu da Allah'in delillerini inkar ettikleri ve haksiz yere peygamberleri öldürdükleri için, bu da isyan ettikleri ve hadlerini astiklari için.

3:113 Ama hepsi bir degil. Kitap ehlinde dosdogru hareket edip ibadetten vazgeçmeyen, geceleri secdeye kapanarak Allah'in ayetlerini okuyan bir bölük de var.

3:114 Allah'a ve ahiret gününe inanirlar, insanlara iyiligi emrederler, onlari kötülükten nehyederler ve onlar iyi kisilerdendir.

3:115 Hayra ait ne yaparlarsa mutlaka mükafatini görecekler ve Allah, kendisinden sakinanlari pek iyi bilir.

3:116 Gerçekten de o kafirlerin ne mallari Allah azabından onlari koruyabilir, ne evlatlari ve onlardir ates ehli olanlar, orada ebedi kalirlar.

3:117 Onların su dünya hayatında harcadıkları, tipki kendilerine zulmeden bir kavmin tarlalarına vuran zemheri yeline benzer, eser, ekinleri

mahvedip gider. Onlara Allah zulmetmez, onlar, kendi kendilerine zulmederler.

3:118 Ey inananlar, birbirinizi birakip da baskalarini dost edinmeye kalkismayin. Onlar, size zarar vermekten, kötülükte bulunmaktan geri kalmazlar, sizin zahmete düşmenizi dilerler. Düşmanliklari, agizlarindan dökülen sözlerden açıkça belli olur, yüreklerinde gizledikleri düşmanliksa daha da büyüktür. Iste, aklinizi basiniza almaniz için size bu delilleri açıkladik.

3:119 Iste siz o kisilersiniz ki onlari seversiniz, fakat onlar sizi sevmez. Siz, kitabın hepsine inanirsiniz, onlarsa sizinle bulustular mi inandik derler, yalnız kaldılar mi size karsi besledikleri kin yüzünden parmaklarını isirirler. De ki: Geberin kininizle. Süphe yok Allah, gönüllerde ne varsa hepsini bilir.

3:120 Size bir iyilik gelse tasalanırlar, kötülük gelse ferahlanırlar. Sabreder ve sakinirsanız düzenleri size hiçbir hususta zarar vermez ve Allah, süphe yok ki ne yaparlarsa hepsini de kavramistir.

3:121 An o zamani, hani insanlari savas yerlerine yerlestirmek için sabahleyin erkenden aileden ayrılmistin ve Allah duyuyordu, biliyordu bunu.

3:122 Hani içinizden iki bölük, korkup geri dönmek üzereydi, halbuki Allah, onların yardımçisiydi ve ancak Allah'a dayanmalı inananlar.

3:123 Siz zayıf olduğunuz halde Allah size Bedir'de yardım etmistı, artık siz de Allah'tan sakinin da sükredenlerden olun.

3:124 Hani sen o zaman inananlara demistin ki: Rabbiniz, size yardım için üç bin melek indirecek, yetmez mi size?

3:125 Evet, sabreder de çekinirseniz düşmanlar, size ansizin saldırısa bile Rabbiniz, alametleri besbelli tam bes bin meleklerle yardım eder size.

3:126 Allah, bunu ancak size bir müjde olsun da yürekleriniz yatissin diye yapmistir ve yardım, ancak hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır.

3:127 O, kafirlerin ileri gelenlerinden bir kısmını öldürmek, bir kısmını da bas aşağı edip ümitsiz bir hale getirerek döndürmek için yardım etti size.

3:128 Senin bu işle ilgin yok bile; o, dilerse tövbelerini kabul eder, dilerse zalim olduklarından dolayı onları azaplandırır.

3:129 Allah'ındır göklerde ne varsa ve yeryüzünde ne varsa. Dilediğini yarlıgar, dilediğine azap eder ve Allah yarlıgayıcıdır, rahimdir.

3:130 Ey inananlar, faizi kat kat arttırarak yemeyin, Allah'tan sakinin da kurtulun.

3:131 Sakinin o atesten ki hazırlanmistir kafirlere.

3:132 Ve Allah'a ve Peygambere itaat edin de acınmislardan olun.

3:133 Yarış edercesine kosun Rabbinizin yarlıgamasına, sakinanlar için hazırlanmış bulunan ve eni, göklerle yerler kadar olan cennete.

3:134 O sakinanlar, ferahlıkta, darlıkta mallarını yoksullara harcayanlar, öfkelerini yenenler ve insanları affedenlerdir ve Allah, ihsanda bulunanları sever.

3:135 Onlar, kötü bir iş islediler mi, yahut nefislerine bir zulümde bulundular mı Allah'i anıp suçlarının yarlıganmasını dileyenlerdir ve Allah'tan başka kimdir günahları yarlıgayan? Onlar, isledikleri suçta,

bile bile ısrar da etmezler.

3:136 Onlar, öyle kisilerdir ki yaptiklarinin karsiligi, Rablerinin yarligamasi ve kiyilarından ırmaklar akan cennetlerdir, ebedi olarak kalirlar orada ve iyi islerde bulunanların mükafati, ne de güzeldir.

3:137 Sizden önce nice dinler gelip geçti. Yeryüzünü gezin, dolasin da yalanlayanların sonucu ne olmus, bakin, görün.

3:138 Bu, insanlara açıklamadır ve sakinanları doğru yola sevk etmedir, öğüttür onlara.

3:139 Ve gevseklik etmeyin, mahzun olmayin, inanmissaniz mutlaka üstünsünüz siz.

3:140 Size bir yara deydiyse o kavim de tipki sizin gibi yaralandi. Bu günler, öyle günler ki onları insanlar arasında nöbetle döndürür, dururuz. Böylece de Allah, bilgisini, inananlara açıklar, içinizden sahitler edinir ve Allah zalimleri sevmez.

3:141 Ve Allah, inananları aritir, tertemiz bir hale getirir, kafirleri de helak eder.

3:142 Yoksa Allah, içinizden savasanları belli etmeden, sabredenleri bildirmeden cennete girivereceginizi mi saniyorsunuz?

3:143 Andolsun, ölümle karsilasmadan önce arzulamistiniz ölümü. Iste onu gördünüz, bakip duruyordunuz ona.

3:144 Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce nice peygamberler geldi geçti. Ölürseniz, yahut öldürülürseniz gerisingeriye mi döneceksiniz? Kim dönerse bilsin ki Allah'a hiçbir suretle zarar vermez ve Allah sükredenlerin karsiligini yakinda verecektir.

3:145 Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimse ölmez. Ölüm, vakti tayin edilmiş bir yazıdır. Kim dünya nimetlerini isterse ona dünyadan nimetler veririz ve kim ahiret mükafatını dilerse ona ahirete ait mükafatlar ihsan ederiz ve biz, sükredenleri yakinda mükafatlandıracağız.

3:146 Nice peygamberler gelip geçti ki onlarla beraber birçok bilginler, savasa giristi. Onlar, Allah yolunda baslarına gelenlere dayandılar, ne gevsediler, ne zayıflık gösterdiler, ne de boyun eğdiler ve Allah, sabredenleri sever.

3:147 Sözleri ancak suydur: Rabbimiz, yarliga suçlarımızı, bağışla işlerimizde tasakinlik göstermemizi ve direkt ayaklarımızı, yardım et bize kafir kavme karşı.

3:148 Allah da onlara dünya nimetlerini ve ahiretin güzelim mükafatını verdi ve Allah, iyilik edenleri sever.

3:149 Ey inananlar, kafirlere itaat ederseniz sizi döndürür onlar ve zıyan edersiniz.

3:150 Yok yok, sizin yardımcısiniz, dostunuz Allah'tır ve o, yardımcıların en hayırlisidir.

3:151 Hiçbir şeye dayanmaksızın Allah'a sirk kostuklarından dolayı kafirlerin yüreklerine yakinda bir korkudur salacağız. Atestir yurtları onların ve zalimlerin barınacağı yer, ne de kötüdür.

3:152 Andolsun ki Allah, size ettiği vaadi doğruladı; izniyle onları bozup öldürdünüz de sonra gevseklik gösterdiniz, verilen buyruk hakkında çekistiniz ve sevdiğiniz şeyi size gösterdikten sonra tuttunuz, isyan

ettiniz. Sizden dünyayı dileyen olduğu gibi ahireti dileyen de vardı. Sonra sizi sinamak için onlardan geri çevirdi ve gerçekten de bağışladı sizi ve Allah, inananlara karşı lütuf ve ihsan sahibidir.

3:153 O anda boyuna uzaklaşıyor, hiç kimseye bakmıyordunuz bile. Peygamberse arkanızdan sizi çağırıp durmadaydı. Tanrı, elinizden çıkana hayiflanmayasınız, gelip çatan felaketlerden mahzun olmayasınız diye sizi, gam üstüne gam vererek cezalandırdı ve Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

3:154 Bu gamdan sonra size emniyetle bir uyku verdi ki içinizden bir bölümü sarıp kapladı. Bir bölükse can kaygısına düştü. Allah hakkında, Müslümanlıktan önceki bilgisizlik çağında olduğu gibi haksiz zanlara kapıldılar. Diyorlar ki: Bu iste nemiz var bizim? De ki: Bütün işler Allah'ındır. Onlar, sana açıklamadıklarını yüreklerinde gizliyorlar ve bu iste payımız olsaydı burada öldürülmezdik diyorlar. De ki: Evlerinizde de olsanız, öldürmeleri yazılanlar, gene çıkarlar, öldürülüp yatacakları yerlere giderlerdi ve Allah, gönüllerinizde olanları yoklamak, yüreklerinizdekini artırmak için yaptı bunu ve Allah, yüreklerinizde ne varsa hepsini bilir.

3:155 İki topluluğun karşılaştığı gün içinizden yüz çevirenler, şüphe yok ki bazı hareketleri yüzünden Seytan'a kapılmışlardı, fakat andolsun ki Allah onları bağışladı ve şüphe yok ki Allah, suçları örter ve ceza vermede acele etmez.

3:156 Ey inananlar, sakın kafir olup da sefere çıkan, yahut savasa giden kardeşlerine, bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi, öldürülmezlerdi diyenlere benzemeyin. Allah, bunu, onların yüreklerine bir hasret olarak yerleştirdi. Halbuki dirilten de Allah'tır, öldüren de ve Allah, bütün yaptıklarınızı görür.

3:157 Andolsun ki Allah yolunda öldürülmeniz, yahut ölmeniz, Allah'ın yarlıgaması ve rahmeti, onların topladıklarından hayırlıdır.

3:158 Andolsun ki ölseniz de mutlaka Allah tapısında toplanacaksınız, öldürülseniz de.

3:159 Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumusak davrandın, yoksa kaba ve kati yürekli olsaydın mutlaka yanından ayrılıp giderlerdi. Bağışla onları, yarlıganmalarını dile onların, iş hususunda danış onlarla. Fakat işe girismeyi de kurdun mu dayan Allah'a. Şüphe yok ki Allah, dayananları sever.

3:160 Allah size yardım ederse üst olacak yoktur size. Fakat o sizi yardımsız bırakırsa kimdir ondan başka yardım edecek size? Mutlaka Allah'a dayanmalı inananlar.

3:161 Bir peygamber, emanete hiyanet edemez ve kim hiyanet ederse kiyamet günü, hiyanet ettiği neyse onunla hasrolur, sonra herkese kazandığının karşılığı verilir ve onlara zulmedilmez.

3:162 Allah rızasına uyanla Allah'ın hismine uğrayıp yurdu cehennem olan bir olur mu hiç? Ve orası, dönülüp varılan ne kötü bir yerdir.

3:163 Onlara Allah katında dereceler var ve Allah ne yapıyorlarsa hepsini görür.

3:164 Andolsun ki Allah, müminlere büyük bir lütufta bulundu onların

içinden bir Peygamber gönderdiği zaman; o Peygamber, müminlere Tanrı ayetlerini okumada, onları arıtmada, onlara kitap ve hikmet öğretmede ve onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3:165 Baslarına iki misli olarak gelen felakete siz de ugrayınca, bu da nereden dediniz. De ki: Bu, sizin katinizden geldi ve Allah'ın, şüphe yok ki her şeye gücü yeter.

3:166 İki topluluğun karşılaştığı gün size gelip çatan musibet, Allah'ın izniyle gelip çattı. Böylece de inananları bildirmeyi.

3:167 Münafıklık edenleri de açığa vurmaya murad etmişti. Onlara, gelin, Allah yolunda savaşın, yahut da onları defedin deyince, savaşmayı bilseydik elbette size uyardık dediler. Halbuki onlar, o gün imandan ziyade küfre yakındılar. Özlerinde olmayan söze getiriyorlardı. Onların bütün gizlediklerini Allah bilir.

3:168 Onlar öyle kimselerdir ki otururlar da kardeşlerine, eğer derler, bizi dinleselerdi öldürülmeyeceklerdi. De ki: Ölümü çevirin kendinizden sözünüz doğruysa.

3:169 Allah yolunda öldürülenleri ölü sanma. Onlar diridir ve Rableri katında rızıklandırılır.

3:170 Ferahfahur bir halde Allah'ın onlara ettiği lütuf ve ihsanlarla ve onlar, henüz kendilerine katılmayanlara, fakat artlarından gelmekte olanlara da bilin ki ne korku vardır onlara, ne de mahzun olurlar diye müjde vermeyi isterler.

3:171 Allah'ın nimet ve ihsanına nail olduklarından dolayı sevinç içindedir onlar ve Allah, inananların ecrini zayıf etmez.

3:172 Yaralandıktan sonra bile Allah'ın ve Peygamberin davetine icabet edenlere, hele onların içinden iyiliklerde bulunup sakinatlara pek büyük bir ecir var.

3:173 Öyle kimselerdir onlar ki halk, kendilerine, bütün insanlar, aleyhinizde birleşti, korkun onlardan dedi de bu söz, onların inancını arttırdı ve Allah yeter bize, ne de güzel vekildir o dediler.

3:174 Kendilerine hiçbir kötülük erismeksizin Allah'ın nimetlerine ve ihsanına nail olarak geri döndüler ve Allah rızasına da uymuş oldular; Allah, pek büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

3:175 Şüphe yok ki Tanrı dostlarını korkutan ancak ve ancak Şeytan'dır. Onlardan korkmayın, benden korkun inanmışsanız.

3:176 Ve o, küfre doğru kosakosa, yarışarak gidenler, seni mahzun etmesin, onlar Allah'i hiçbir suretle zararlandıramazlar. Allah, onlara ahiretten hiçbir pay vermeyi murad etmemiştir ki ve onlardır pek büyük azap.

3:177 İmani satın da küfrü alanlar, Allah'i zararlandıramazlar, onlardır elemli azap.

3:178 Küfredenler, kendilerine mühlet ve fırsat vermemizi, kendileri için hayırlı sanmasınlar. Onlara mühlet ve fırsat verisimiz, suçlarını arttırmaları içindir ve onlardır horhakir edici azap.

3:179 Allah, inananları, şu bulduğunuz halde bırakmayacak, sonucu, pisi temizden mutlaka ayırt edecek. Ve Allah size gaybi da bildirecek değil, fakat peygamberlerinden dilediğini seçer, gaybi bildirir ona. İnanır ve

sakinirsiniz hiç şüphe yok ki size büyük bir ecir var.

3:180 Allah'ın ihsan ettiğini vermekten sakınanlar, bunu kendileri için hayırlı sanmasınlar. Hatta bu, onlar için serdir de. Sakindikleri şey, kıyamet günü, boyunlarına dolanacak ve Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün mirası ve Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

3:181 Andolsun ki Allah yoksuldu, biz zenginiz ama diyenin sözünü isitmistir Allah. Ne söyledilerse onu da yazacağız, peygamberleri haksiz yere öldürmelerini de ve diyeceğiz ki: Tadin yakici kavurucu azabi.

3:182 Bu da, ancak elleriyle kazandıklarının cezası ve Allah, şüphe yok ki kullarına zulmetmez.

3:183 Kurban ettiğini, bir yıldırım düşüp yakmadıkça inanmayız hiçbir peygambere, bize böyle emretti Allah gerçekten de dediler. De ki: Benden önce apaçık mucizelerle ve söylediğiniz mucizeyle birçok peygamberler gelip geçti, dogruysa sözünüz ne diye öldürdünüz onları?

3:184 Seni yalan sayarlarsa senden önce apaçık delillerle, sahifelerle ve aydınlatıcı kitapla gelen peygamberler de yalan sayılmıştır.

3:185 Herkes ölümü tadacak ve hiç şüphe yok ki cennete giren, gerçekten de kurtulmuştur, muradına ermistir. Dünya yasayısı, zaten aldatıcı bir matahtan ibaret.

3:186 Andolsun ki mallarınızla, canlarınızla sinanacaksınız, sizden önce kendilerine kitap verilenlerle Tanrıya sirk kosalardan kötü sözler işiteceksiniz, birçok eziyetlere, zahmetlere uğrayacaksınız. Sabreder ve sakınırsanız şüphe yok ki bu, hadiselere karşı gösterilen metanetten sayılır.

3:187 An o zamani ki Allah, kendilerine kitap verilenlerden, o kitabı insanlara mutlaka açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz onu diye söz almisti; onlarsa o sözü artlarına attılar, azcık bir menfaat karşılığında sattılar onu, ama o aldıkları şey, ne de kötünese.

3:188 Sakin sanma yaptıklarıyla sevinenlerin, yapmadıkları işlerden dolayı övülmeyi arzulayanların azaptan kurtulacakları bir yer olabileceğini, sakin sanma onların azaptan kurtulacağını. Onlar içindir elemli bir azap.

3:189 Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve Allah'ın her şeye gücü yeter.

3:190 Gerçekten de göklerin ve yeryüzünün yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde akli tam olanlara deliller var.

3:191 Onlar, Allah'i ayaktaiken, otururken ve yan üstü yatarken anarlar ve göklerle yeryüzünün yaratılışını düşünürler de Rabbimiz derler, bunları boş yere yaratmadın, noksan sıfatlardan arisin sen, koru bizi atesin azabından.

3:192 Rabbimiz, gerçekten de sen kimi atese atarsan şüphe yok ki onu hor hakir bir hale sokarsın ve zalimlere hiçbir yardımcı yoktur.

3:193 Rabbimiz, gerçekten de biz, bir seslenen duyduk, inanç için sesleniyor, Rabbinize inanin, diyordu, hemencecik inandık. Rabbimiz, yarlığa suçlarımızı, ört kötülüklerimizi, iyilere kat bizi, onlarla al ruhumuzu.

3:194 Rabbimiz, bize ver peygamberlerine vaadettiklerini ve asagilik bir

hale getirme bizi kıyamet gününde, gerçekten de sen vaadinden dönmezsın.

3:195 Gerçekten de Rableri, dualarını kabul etti, ben, erkek olsun, kadın olsun, içinizden iyilik yapanın iyiliğini bosa çıkarmam, bazınız bazınızdan meydana gelmedir ve hepimiz birsiniz bence. Ama benim yolumda göçenlerin, yurtlarından çıkarılanların, eziyete uğrayanların, savasip vurusanların, vurulup ölenlerin kusurlarını, andolsun ki mutlaka örteceğim ve onları, kıyılarında ırmaklar akan cennetlere sokacağım, Allah katından mükafattır bu, daha güzel mükafat da gene Allah katında.

3:196 Kafir olanların şehirlerde gezip dolasmaları, aldatmasın seni sakın.

3:197 Bu, azıcık bir faydalanmadan ibaret, sonra sığınacakları yer cehennemdir ve orası, ne kötü bir yurttur, ne kötü bir yatak.

3:198 Fakat Rablerinden çekinenlerdir kıyılarında ırmaklar akan cennetler, orada ebedi kalıs, Allah katından ziyafetler ve Allah katında, iyi kişilere daha da hayırlı şeyler var.

3:199 Süphe yok ki kitap ehlinde, Allah'a içten bir saygı besleyerek, Allah'a inananlar ve size indirilene de, kendilerine indirilene de, iman edenler var. Allah ayetlerini değersiz bir menfaate satmaz onlar. Onların karşılığı, Rableri katındadır. Süphe yok ki Allah, pek tez hesap görür.

3:200 Ey inananlar, sabredin, sebat edin, karşı durun ve Allah'tan sakının, ancak bu sayede kurtulur, bu sayede üst olursunuz.

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar, sizi tek bir candan yarattı, o canın esini de ondan yaratıp ikisinden birçok erkek ve kadın türetti. Sakının Allah'tan ki onunla haklarınızı dilemektesiniz ve akrabalık hukukuna da riayet edin. Süphe yok ki Allah, sizi tamamiyle görüp gözetmededir.

4:2 Yetimlere mallarını verin ve iyisinin yerine kötüsünü koyup değiştirmeyin ve onların mallarını, kendi mallarınıza katıp yemeyin; çünkü bu, pek büyük bir suçtur.

4:3 Yetim kızlar hakkında adaletle muamele edemeyeceğinizden korkarsanız, begendığınız, hosunuza giden baska kadınlardan iki, üç ve dört kadın alın. Fakat bunların arasında adaleti gözetmeyeceğinizden korkarsanız o vakit bir zevceyle, yahut sahip olduğunuz cariyeyle iktifa edin. Bu, doğruluktan sapmamanıza daha yakın ve size daha uygundur.

4:4 Kadınlarınızın mehirlerini bir bağış olarak verin, ama onlar, gönül hoshuyla mehirlerinin bir miktarını size bağışlarsa o vakit de onu içinize sindire sindire ve afiyetle yiyin.

4:5 Allah'ın, size geçinmek için verdiği mallarınızı akılsızlara vermeyin, onları rızıklandırın, giydirin ve kendilerine tatlı ve güzel sözler söyleyin.

4:6 Yetimleri, nikah çağına dek deneyin, ergenlik çağına ulaştıklarını, olgunlaştıklarını gördünüz mü mallarını kendilerine verin. Onların malını israf ederek, yahut büyüyünce geri alırlar diyerek yemeyin. Zengin olan, yetimin malına hiç dokunmasın. Fakir olan, örfüne uygun bir miktar yiyebilir. Mallarını geri vereceğiniz vakit bu

muameleyi tanıklar huzurunda yapın. Allah, gereginde hesap sorucudur ve o, yeter.

4:7 Erkekler için pay var anayla babanın ve yakınların bıraktıkları malda, kadın için de pay var anayla babanın ve yakınların bıraktıklarında. Mal, az olsun, çok olsun, mirasta muayyen bir pay var.

4:8 Miras taksim edilirken yakınlar, yetimler, yoksullar bulunursa o maldan onları da rızıklandırın ve kendilerine güzel sözler söyleyin.

4:9 Artlarında aciz ve küçük soysop bırakacağını düşünerek onlar için nasıl korkup üzüntüye düşerler; yetimler için de Allah'tan korksunlar da sözün doğrusunu söylesinler.

4:10 Yetimlerin mallarını zulümle yiyenler, ancak ates yerler, o mallar, karınlarında atestir adeta ve onlar, alevli atese atılacaklardır.

4:11 Allah, evladınız hakkında size sunu tavsiye eder: Erkeğin payı, iki kızın payı kadardır. Kızlar, ikiden fazlaysa terekenin üçte ikisi onlarındır, kız bir taneyse yarısı onun. Bir çocuğu varsa anayla babanın her birine, terekenin altıda biri kalır. Çocuğu yok da anasıyla babası mirasçı olursa üçte biri ananınıdır. Kardeşleri varsa bıraktığı maldan, vasiyeti yerine getirildikten ve borcu ödendikten sonra kalanın altıda biri anaya aittir. Babalarınızdan, oğullarınızdan hangisi, size daha faydalıdır, bilemezsiniz. Bu, Allah'tan farzdır. Süphe yok ki Allah her şeyi bilir, hikmet sahibidir.

4:12 Çocukları yoksa zevcelerinizin, kalan mallarının yarısı sizindir. Çocukları varsa, vasiyeti yerine getirilip borcu ödendikten sonra dörtte biri sizin. Çocugunuz yoksa sizden kalanın dörtte biri zevcelerinizin, çocugunuz varsa, kalan maldan, vasiyet ettiğiniz şey yerine getirilip borcunuz ödendikten sonra sekizde biri onların. Miras, çocuğu ve babası olmayan bir erkeğe, yahut kadına aitse ve onun da erkek, yahut kız kardeşi varsa her birinin hakkı, altıda birdir. Bunlar birden fazlaysa, mirasçının vasiyeti yerine getirilip borcu ödendikten sonra kalan malın üçte birine ortak olurlar ve kimsenin de zarar görmemesi gerekir. Allah tarafından size öğüttür ve Allah her şeyi bilir, ceza vermede acele etmez.

4:13 İşte bunlardır Allah sınırları ve kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse Allah onu, kiyılarından ırmaklar akan cennetlere sokar ve onlar, ebedi kalırlar orada ve budur pek büyük bir kurtuluş ve kutluluk.

4:14 Ve kim Allah'a ve Resulüne isyan eder ve sınırlarını asarsa onu, daimi kalmak üzere, atese atar ve onadır horlayıcı, asagilik bir hale getirici azap.

4:15 Kadınlarınızdan kötülükte bulunanların kötülüğüne, içinizden dört tanik getirin. Onlar, taniklik ederlerse kadınları, ölümlerine dek, yahut Allah onlara bir yol açincaya kadar evlerde tutun.

4:16 Sizden, kötülükte bulunanlar olursa iki tarafı da incitin. Tövbe ederler ve hallerini düzeltirlerse vazgeçin onlardan, süphe yok ki Allah, tövbeleri kabul eder, rahimdir.

4:17 Süphe yok ki Allah katında tövbe, ancak bilgisizlikle kötülükte bulunup sonra derhal tövbe edenlerin tövbesidir. Onlardır Allah'ın, tövbelerini kabul ettiği kişiler ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:18 Tövbe, o kisilerin tövbesi degildir ki kötülüklerde bulunup dururlar da sonucu içlerinden birine ölüm gelip çatti mi iste simdi tövbe ettim ben der ve kafir olarak ölenlerin tövbesi de tövbe degildir. O kisilerdir onlar ki onlar için elemli bir azap hazirlamisizdir.

4:19 Ey inananlar, zorla kadnlari miras olarak almaniz helal degildir size. Apaçik kötülükte bulunmadiklari halde onlara verdiginizin bir kismini ele geçirmek için sikistirmayin onlari ve onlarla iyi ve güzel geçinin, onlardan hoslanmadiginiz takdirde deolabilir ki sizin hosunuza gitmeyen bir seyde Allah, birçok hayirlar takdir etmistir.

4:20 Zevcenizi birakip yerine bir baskasini almak isterseniz birakacaginiza, yiginlarla mehir vermis olsaniz bile ondan hiçbir sey almayin. Iftira ederek ve apaçik günaha girerek alir misiniz onu hiç?

4:21 Nasil alabilirsiniz ki birbirinizle kaynasmistiniz ve onlar, sizden adamakilli söz de almislardi.

4:22 Babalarinizin nikahladigi kadnlari almayin. Bu, ancak geçmiş bir adettir ve geçen, geçip gitmistir. Süphe yok ki bu, kötü bir seydi, igrenç bir adetti ve ne de kötü bir yolduyordamdı.

4:23 Haram edilmistir size analariniz, kizlariniz, kiz kardesleriniz, halalariniz, teyzeleriniz, erkek kardeslerinizin kizlari, kiz kardeslerinizin kizlari, sizi emziren sütanneleriniz, süt emme yüzünden kardesleriniz olan kizlar ve zevcelerinizin anneleri, zifafa girdiginiz zevcelerinizin, sizin himayenizde bulunan ve üvey kizlariniz olan kizlari. Ancak zevcelerinizle zifafa girmedinizse kizlarini almanizda bir beis yok. Haram edilmistir belinizden gelen ogullarinizin zevceleri ve iki kiz kardesi birlikte almak, çünkü bu adet de geçmistir artik; süphe yok ki Allah, bütün suçlari örter rahimdir.

4:24 Kocali kadnlarla evlenmek de haram; ancak sahibi oldugunuz cariyeler müstesna. Allah'in yazisi bu, emri bunlar size ve bunlardan baskalarini, evlenmeniz ve zinada bulunmamaniz için arayip istemeniz helal edilmistir size. Kadnlardan biriyle evlenerek faydalandiginiz takdirde mehirlarini kararlattirildigi veçhile verin. Miktarini tayin ettikten sonra gönül hosluguyla herhangi bir hususta uyusursaniz suç yok size. Süphe yok ki Allah her sey bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:25 İçinizden, hür ve inanimis kadnlari almaya gücü yetmeyenler, inanimis erlerin sahip olduklari cariyeleri alsin ve Allah, sizin inancinizi çok iyi bilir. Hepiniz de birsiniz, birbirinizden türediniz. Kötülükte bulunmayan, birisini dost tutmayan namuslu cariyeleri, sahiplerinin izniyle alin, ücretlerini de örfe uygun olarak güzellekle verin, onlar evlendikten sonra kötülükte bulunurlarsa cezalari, hür kadnlarin cezasinin yarisidir. Bu, içinizden zina etmekten korkanlara bir ruhsattir, fakat sabretmeniz size daha hayirlidir ve Allah, suçlari tamamıyla örter, rahimdir.

4:26 Allah, size her sey açıklamak ve size, sizden öncekilerin yollarini göstermek ve tövbenizi kabul etmek ister ve Allah, her sey bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:27 Ve Allah, tövbenizi kabul etmeyi diler, sehvetlerine uyanlarsa, sizin

dogru yoldan tamamıyla sapmanizi.

4:28 Allah, sizin yükünüzü hafifletmeyi diler ve insan, zaten de zayıf olarak yaratılmıştır.

4:29 Ey inananlar, aranızda, mallarınızı haksız yere ve boşu boşuna yemeyin, ancak karşılıklı bir uzlaşmayla yapılan alışveriş başka ve birbirinizi öldürmeyin, şüphe yok ki Allah, size rahimdir.

4:30 Ve kim haddini aşarak zulmedip bu işi işlerse onu ateşe sokarız ve bu, Allah'a pek kolaydır.

4:31 Nehyedildiğiniz büyük günahlardan kaçınırsanız suçlarınızı örteriz ve sizi büyük ve şerefli bir mevkie ulaştıririz.

4:32 Allah'ın, bazılarınızı, bir kısmınıza üstün etmesine haset etmeyin. Erkeklerin, kendi kazançlarından payları var, kadınların da kendi kazançlarından payları var. Allah'tan, lütfünü, inayetini dileyin, çünkü şüphe yok ki Allah her şeyi tamamıyla bilir.

4:33 Ana ve babayla yakınların biraktıkları mallara mirasçı olacak erkek ve kadınları tayin ettik. Kendileriyle ahitlestiğiniz kişilere de paylarını verin, şüphe yok ki Allah her şeyi görür.

4:34 Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları bir çok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumussa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkesliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep arastırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür.

4:35 Kariyle kocanın arasında bir ayrılık olacağından korkarsanız koca tarafından bir hakem, kadın tarafından da bir hakem gönderin. Aralarının düzelmesini dilerlerse Allah da bu hususta başarı verir onlara. Şüphe yok ki Allah her şeyi bilir ve her şeyden haberdardır.

4:36 İbadet edin Allah'a ve ona hiçbir şeyi es etmeyin. Anaya, babaya, yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yakın komşulara, uzak komşulara, yolda kalmışlara ve sahibi olduğunuz köle ve cariyelelere iyilik edin, çünkü Allah, kendini beğenip övenleri sevmez.

4:37 Onlar, hem nekeslik ederler, hem de insanlara, nekes olmalarını emrederler ve Allah'ın, kendilerine lütfedip verdiği şeyleri gizlerler ve biz, kafirlere, horlayıcı, onları aşağılatıcı bir azap hazırlamışızdır.

4:38 Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanmadıkları halde mallarını, ancak insanlara gösteriş olmak üzere sarfederler. Seytan kime arkadaş olursa o, arkadaşların en kötüsüne düşmüştür.

4:39 Ne olurdu Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah'ın kendilerini rızıklandığı şeyleri harcasalardı; ve Allah, onları çok iyi bilir.

4:40 Şüphe yok ki Allah zerre kadar zulmetmez. Zerre miktarı iyilik bile olsa onu katkat arttırır ve yapana, kendi katından büyük bir mükafat verir.

4:41 Ne olacak halleri her ümmetten bir tanik getirdiğimiz, seni de hepsine tanik tuttuğumuz gün?

4:42 O gün, bir gündür ki kafirlerle Peygambere isyan edenler, yerle yeksan olmalarını ve Allah'tan hiçbir sözü gizlememiş bulunmalarını dileycekler.

4:43 Ey inananlar, namaza yaklaşmayın ne söylediginizi bilmeyecek kadar sarhosken ve yolda değilseniz yikanıncaya dek cünüpken. Hastaysanız, yahut yolculuktaysanız, yahut biriniz ayakyolundan gelirse, yahut da kadınlara dokunursanız, su bulamadığınız takdirde temiz toprakla teyemmüm edin, toprağı, yüzünüze ve ellerinize sürün. Süphe yok ki Allah, bağışlayıcıdır, suçları örter.

4:44 Görmez misin kendilerine kitaptan bir pay verilenleri? Sapıklığı satın alıyorlar ve sizi de yoldan saptırmak istiyorlar.

4:45 Ve Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilir ve dost olarak da Allah yeter, yardımcı olarak da Allah yeter.

4:46 Yahudi olanlardan, sözleri yerlerinden alıp değiştirenler de var ve isittik de isyan ettik derler, isit, isitmeyesice ve dillerini eğip bükerek ve dini kinayarak bizi de gözet derler. Isittik ve itaat ettik, bizi de dinle ve bize de bak deselerdi onlar için daha hayırlı, daha doğru olurdu, fakat Allah, küfürleri yüzünden onları rahmetinden uzaklaştırdı, pek azından baskası imana gelmez onların.

4:47 Ey kendilerine kitap verilenler, yüzlerinizi mahvedip eski haline getirmeden, yahut cumartesi gününü taniyanlara lanet ettiğimiz gibi size de lanet etmeden, sizdeki kitabı da gerçekleştirmek üzere indirdiğimiz kitaba inanın ve Allah'ın emri, mutlaka yerine gelecek.

4:48 Süphe yok ki Allah, kendisine es taniyanları yarlıgamaz, ondan başka dilediğinin bütün suçlarını yarlıgar ve kim Allah'a es tanırsa gerçekten de büyük bir iftirada bulunmuş, pek büyük bir suç işlemiştir.

4:49 Görmez misin kendilerini temize çıkarmaya savasınları, halbuki Allah, dilediğini arıtır, temizler ve onlar, hurma çekirdeğinin içindeki incecik kil kadar bile zulüm görmezler.

4:50 Hele bak, Allah'a nasıl iftira ediyor, ona yalan isnat ediyorlar ve yeter bu apaçık suç onlara.

4:51 Görmez misin, kendilerine kitaptan bir pay verilenler, puta, Seytan'a inanırlar da kafirler için bunlar derler, inananlara nispetle daha doğru yolda.

4:52 Onlar, o kısıldır ki Allah onlara lanet etmiştir ve Allah kime lanet ettiyse ona gerçekten de hiçbir yardımcı bulunmaz.

4:53 Yoksa onların saltanattan bir payları mı var? Böyle olsa da insanlara bir habbe bile vermezler.

4:54 Yoksa Allah'ın, lütfedip insanlara ihsan ettiği şeylere haset mi ediyorlar? Gerçekten de biz İbrahim soyuna kitap ve hikmet verdik ve onlara büyük bir saltanat ihsan ettik.

4:55 Onlardan, ona inanan da var, ondan yüz çeviren de ve bunlara alevli, yakıp kavuran cehennem yeter.

4:56 Süphe yok ki ayetlerimizi inkar edenleri, yakında atese atarız.

Derileri yanıp eridikçe de azabi tatsınlar diye yerlerine yeniden yeniye deri bitiririz. Süphe yok ki Allah üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:57 Inanip iyi islerde bulunanlariysa kiyilarindan irmaklar akan cennetlere sokariz. Ebedi kalirlar orada. Onlara orada her cesit ayiptan arinmis tertemiz esler var ve onlari kaba gölgelikte huzura, rahata kavustururuz.

4:58 Süphe yok ki Allah, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasinda hükmettiginiz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten de Allah, size ne de güzel öğüt vermede. Süphe yok ki Allah, her seyi duyar, görür.

4:59 Ey inananlar, Allah'a, peygambere ve içinizden emredek kudret ve liyakata sahip olanlara itaat edin. Allah'a ve ahiret gününe inaniyorsaniz bir seyde ihtilafa düstünüz mü o hususta Allah'a ve Peygambere müracaat edin; bu hareket, hem hayirlidir, hem de sonu pek güzeldir.

4:60 Görmez misin sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inandiklarini sananlar, Seytan tarafından yargilanmalarini dilerler, halbuki onu inkar etmeleri emredilmisti onlara ve Seytan, onlari tamamiyla sapitmak, dogru yoldan pek uzak birakmak ister.

4:61 Onlara, Allah'in indirdigine ve peygambere gelin dendi mi görürsün ki münafiklar, senden tamamiyla uzaklasirlar.

4:62 Elleriyle hazirladiklari bir felakete ugrayinca da halleri nice olur? Sonra sana gelirler Allah'a yemin ederek ve biz, ancak iyilik etmek, ara bulmak istedik diyerek.

4:63 Onlar, öyle kisilerdir ki Allah bilir kalplerinde olani, yüz çevir onlardan, öğüt ver onlara, kendi hallerine dair tesirli, dokunakli sözler söyle onlara.

4:64 Biz, her peygamberi ancak, Allah izniyle ona itaat edilsin diye gönderdik; onlar da nefislerine zulmettikleri vakit sana gelerek Allah'in, kendilerini yarligamasini isteselerdi, Peygamber de onların yarliganmalarini dileseydi elbette Allah'in tövbeleri kabul edici rahim oldugunu görür, anlarlardi.

4:65 Fakat öyle degil; andolsun Rabbine ki onlar iman etmis olmazlar aralarinda çıkan ihtilaflarda seni hakem etmedikçe ve sonra da yüreklerinde hiçbir sikinti, üzüntü duymadan verdigin hükmü kabul eylemedikçe ve tamamiyla sana teslim olmadikça.

4:66 Biz onlara, kendinizi öldürün, yahut ülkenizden çikin diye emretseydik, bunu onlara farz etmis olsaydik ancak içlerinden pek azi bunu yapardi. Halbuki kendilerine verilen öğüdü tutsalar, deneni yapsalardi bu, hem onlara daha hayirli olurdu, hem de inançlarini köklestirirdi.

4:67 Biz de o vakit, onlari, katimizdan büyük bir mükafatla mükafatlandirirdik.

4:68 Ve onlari dosdogru yola sevk ederdik.

4:69 Ve kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse o ve o cesit kisiler Allah'in, nimetleriyle nimetlendirdigi peygamberlerle, gerçeklerle, sehitlerle ve iyi adamlarla es olur, onlara katilirlar ve onlar, ne de güzel arkadastir.

4:70 Bu lütuf ve ihsan, Allah'tandir ve Allah'in her seyi bilmesi yeter.

4:71 Ey inananlar, ihtiyata ait gereken tedbirleri alin da bölükbölük, yahut hep birden ilerleyin.

4:72 İçinizde mutlaka agir davranan olacak ve size bir felaket gelip çatinca da diyecek ki: Allah, gerçekten de bana lütfetti de o zaman, onlarla beraber bulunmadim.

4:73 Size Allah'tan bir lütuf ve ihsan gelince de onunla sizin aranızda hiçbir dostluk yokmus gibi keske diyecek, ben de onlarla beraber olsaydim da ben de o büyük lütfeye nail olsaydim, ben de muradima erseydim.

4:74 Artık Allah yolunda savassın dünya yasayisi yerine ahireti satın alanlar ve kim Allah yolunda savasir da öldürölür, yahut üst olursa ona büyük bir ecir vereceğiz.

4:75 Ne oluyor size ki zayıf ve aciz erkeklerle kadınlar ve ocuklar, Rabbimiz bizi ahalisi zalim olan su sehirden çıkar, bize katından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla deyip dururlarken siz, Allah yolunda savasmiyorsunuz?

4:76 İnananlar, Allah yolunda savasirlar, kafir olanlar, Seytan yolunda savasirlar. Savasin Seytan'in dostlariyla ve süphe yok ki Seytan'in hilesi zayıftir.

4:77 Görmez misin savastan el çekin ve namaz kilin, zekat verin denenleri? Onlara savas farz edilince içlerinden bir kısmi, insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha da fazla korkmaya basladilar da ne olurdu, yakin olan ölümümüze dek bu emri geciktirseydin, bize savasi emretmeseydin dediler. De ki: Dünyanın zevki azdir, ahiretse sakinanlar için daha hayirlidir ve onlar, hurma ekirdeginin içindeki incecik kil kadar bile zulüm görmezler.

4:78 Nerede olursanız olun, ölüm sizi bulur; hatta isterseniz saglamlastirilmis yüksek kalelerde olun. Onlara bir iyilik geldi mi bu derler, Allah'tan. Bir kötölük geldi mi, bu derler, senden. De ki: Hepsi Allah'tan. Ne oldu bu kavme ki hiçbir sözü anlamaya yanasmiyor.

4:79 Sana gelen iyilige ait sey Allah'tandir, kötölüğe ait olansa nefsinden ve biz seni insanlara peygamber olarak gönderdik, buna tanik olarak Allah yeter.

4:80 Peygambere itaat eden, gerçekten de Allah'a itaat etmistir, yüz çevirene gelince; zaten biz seni onlari korumak için göndermedik ki.

4:81 Bizden itaat etmek derlerse de yanından ayrildilar mi onların bir kısmi, geceleyin senin dediginden bambaska seyler kurar, Allah da onların kurduklarini yazar. Yüz evir onlardan de dayan Allah'a, Allah yeter koruyucu olarak.

4:82 Hala mi düşünmezler Kur'an'i Allah katından gayri bir yerden gelseydi onda, birbirini tutmaz birçok seyler bulurlardi.

4:83 Emniyete, yahut korkuya ait bir haber duysalar derhal yayarlar. Halbuki Peygambere ve içlerinden emre salahiyeti olanlara basvursalardi bu haberi arayip duyarak yayanlar, elbette onlardan geregini öğrenirlerdi. Allah'in ihsani ve acimasi olmasaydi pek aziniz müstesna, Seytan'a uyup gitmistiniz.

4:84 Gayri savas Allah yolunda, kendinden baskasından sorumlu degilsin sen ve tesvik et inananlari. Olur da Allah kafirlerin zararini ve zulmünü defedip giderir ve Allah'in azabi da pek çetindir, cezasi da.

4:85 Kim iyi bir sefaatte bulunursa o sefaatten payi vardir ve kim kötü

bir sefaatte bulunursa ondan payi var ve Allah her şeyi bilir korur.

4:86 Size selam verildiği vakit selami daha güzel bir sözle, yahut aynı sözle alın ve Allah, şüphe yok ki her şeyi hakkıyla hesaplar.

4:87 Bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak. Kiyamet gününde hepinizi toplayacaktır ve o günde hiç şüphe yoktur ve kimdir Allah'tan daha doğru sözlü?

4:88 Ne oluyor size de münafıklar hakkında iki bölüm oluyorsunuz, Allah onları, kazandıkları suçları yüzünden gerisin geri küfre döndürdü; Allah'ın yoldan çıkarıp azdirdiğini doğru yola getirmek mi istersiniz? Ve Allah kimi azdirdiyse artık onun için hiçbir yol bulamazsınız.

4:89 Onlar, sizin de kendileri gibi kafir olmanızı ve böylece de hepinizin bir olmanızı isterler, onun için Allah yolunda yurtlarından göçmedikçe onların hiçbirini dost edinmeyin. Bunu kabul etmez de yüz çevirirlerse tutun onları ve öldürün onları bulduğunuz yerde ve onlardan ne dost edinin, ne yardımcı.

4:90 Ancak sizinle onların arasında ahitlenme olan bir kavme sığınanlar, yahut sizinle veya kendi kavimleriyle savaşılmaya yürekleri dayanmayıp size gelenler, bu hükümden dışarıdır ve Allah dilerse onları size musallat ederdi de sizinle savaşarlardı. Sizi bırakırlar, sizinle savaşmazlar ve barış teklifinde bulunurlarsa Allah da onların aleyhinde bulunmaya bir yol bırakmamıştır size.

4:91 Başka bir bölümünü de söyle bulacaksınız: Onlar, sizden de emin olmak isterler, kavimlerinden de. Fakat bir fitneye sevk edilince ta içine dalıverirler. Onlar sizi bırakmazlar, sizinle barış halinde yaşamazlar ve sizden el çekmezlerse tutun onları, öldürün onları bulduğunuz yerde ve iste size, onlara karşı apaçık bir kudret ve salahiyet verdik.

4:92 İnanan birisinin, bir inananı öldürmesi caiz değildir, ancak yanlışlıkla olursa o başka. Yanlışlıkla bir mümini öldüren, mümin bir köle azat eder, öldürülenin ailesine de kan pahası verir, ancak ailesi, kan pahasını sadaka olarak bağışlarsa vermez. Öldürülen, mümin olmakla beraber size düşman olan bir kavimden öldüren, mümin bir köle azat eder. Öldürülen, aranızda ahitlenme olan bir kavimden ailesine kan pahası vermek ve bir mümin azat etmek gerek. Bunları yapamayan, Allah'a tövbe ederek iki ay, birbiri ardınca oruç tutar ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:93 Ve kim bir mümini kasten öldürürse cezası cehenneme atılmaktır, ebedi kalır orada ve Allah ona gazap eder ve rahmetinden uzaklaştırır onu ve ona pek büyük bir azap hazırlamıştır da.

4:94 Ey inananlar, Allah yolunda savaşa gittiğiniz zaman pek dikkatli ve ihtiyatlı olun ve size selam verene, dünya menfaatini dileyerek sen mümin değilsin demeyin, şüphe yok ki Allah katında çok ganimetler var. Siz de önce böyleydiniz de Allah size lütfetti, o halde dikkat edin, ihtiyatlı olun; hiç şüphe yok ki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

4:95 Mazeretleri olanlar müstesna, müminlerden savaşa katılmayıp oturanlarla Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla savaşanlar, esit olamaz. Allah, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda savaşanları, derece

bakimından, oturanlardan üstün etmiştir. Allah, hepsine de iyilikler, güzellikler vaat etti ve Allah üstün etti savasanları oturanlardan, pek büyük bir ecirle.

4:96 Kendi katından ihsan ettiği derecelerle, yarlıgamayla ve rahmetle ve Allah suçları örtüp yarlıgayan rahimdir.

4:97 Melekler, nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken ne haldeydiniz derler. Onlar da, yeryüzünde derler, aciz kisilerdik biz. Melekler, Allah'ın yeri geniş değil miydi derler, siz de hicret edeydiniz. İşte onlardır yurtları cehennem olanlar ve orası, ne de kötü bir yurttur.

4:98 Ancak yurtlarından göçmek için bir düzen, bir yol bulamayan gerçekten de aciz erkeklerle kadınlar ve çocuklar bu hükümden dışarı.

4:99 Onlardır Allah'ın bağışlayacağı umulanlar ve Allah bağışlayıcıdır, suçları örtücüdür.

4:100 Allah yolunda yurdundan göçen, yeryüzünde barınacak birçok yerler bulur, ferahlığa erer ve kim, Allah ve Peygamberi uğrunda evinden çıkıp hicret eder de sonra ona ölüm gelip çatarsa onun ecri Allah'a aittir ve Allah suçları örter rahimdir.

4:101 Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kafirlerin, size bir zarar vereceğinden ürkerseniz namazı kısaltmada bir vebal yok size ve kafirler, zaten size apaçık düşmandır.

4:102 Onların içinde bulunur da namaz kildirirsen onların bir kısmı seninle beraber ve silahları yanlarında olarak namaz kilsin, secde ettiler mi öbür kısmı, arkanızda dursun. Sonra namaz kılmayan takım gelsin, seninle namaz kilsin, kalkanlarını, silahlarını üstlerinde bulundursunlar. Kafirler, birdenbire üstünüze bir saldırıda bulunmak için sizin silahlarınızdan, esyanızdan gafil olmanızı isterler. Ancak yağmurdan dolayı müskülata ugrarsanız, yahut hastaysanız silahlarınızı çıkarmada vebal yok size, fakat ihtiyatlı davranın; şüphe yok ki Allah, kafirlere asagilatıcı bir azap hazırlamıştır.

4:103 Namazı kildikten sonra ayakta, otururken ve yanınıza yaslanınca Allah'i anın, tam emniyete ve huzura ulaşınca da namazı dosdoğru kılın, çünkü namaz, müminlere muayyen vakitlerde kılınmak üzere farz edilmiştir.

4:104 Düşman olan kavmi takipte gevsek davranmayın. Siz acı duyuyorsanız şüphe yok ki onlar da sizin duyduğunuz acıyı duyuyorlar ve siz Allah'tan, onların ummadığı şeyleri umuyorsunuz ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:105 Biz sana kitabı, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği gibi hükmedesin diye bir gerçek olarak indirdik, hainleri savunma.

4:106 Allah'tan yarlıganma dile, şüphe yok ki Allah, suçları örten rahimdir.

4:107 Nefislerine hainlik edenlerden yana çıkıp ugrasma; şüphe yok ki Allah, hainlikte ileri giden suçluları sevmez.

4:108 İnsanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler, halbuki Tanrının razi olmadığı sözü geceleyin söylerler, düzenler düzerlerken de o, onlarıydı ve Allah, onların bütün yaptıklarını kavrar.

4:109 İşte siz o kisiseniz ki dünya hayatında onları tuttunuz, onlar

için uğrastınız; fakat kıyamet gününde, Allah'a karşı kim savunacak onları, yahut kim koruyacak onları?

4:110 Kim bir kötülük eder, yahut nefesine karşı zulümde bulunur da sonra Allah'tan yarlıganmak dilerse Allah'ı, suçları örtücü ve rahim olarak bulur.

4:111 Kim bir suç işlese o suç kendi aleyhine kazanmıştır, zararı kendine ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:112 Kim bir hatada bulunur, yahut suç işler de onu bir suçsuzla isnat ederse iftirada bulunmuş, apaçık bir günahi yüklenmiş olur.

4:113 Allah'ın sana lütfü, ihsanı ve rahmeti olmasaydı onların bir kısmı seni bile doğru yoldan çıkarmayı kurmuştu, fakat onlar, ancak kendilerini sapıklığa sevk ederler ve hiçbir hususta sana zarar veremezler ve Allah, sana kitabı ve hikmeti indirdi ve evvelce bilmediğin şeyleri öğretti sana ve Allah'ın, sana lütfü ve ihsanı pek büyüktür.

4:114 Onların toplanıp gizlice konuşmalarının çoğunda hayır yoktur; ancak kim sadakayı, iyiliği ve insanların arasını bulmayı emrederse onun sözünde hayır var. Allah'ın razılığını kazanmak için bunları yapana pek büyük bir mükafat vereceğiz.

4:115 Kendisince doğru yol apaçık belli olduktan sonra Peygambere aykiri hareket eden ve inananların yolundan başka bir yola giden kişiyi döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme atarız; orası, ne de kötü yerdir.

4:116 Süphe yok ki Allah, kendisine es taniyanı yarlıgamaz, bundan başka dilediği kişinin bütün suçlarını örter, yarlıgar ve kim Allah'a es tanırsa öylesine saptırılmıştır ki tuttuğu yol, doğru yoldan pek uzaktır.

4:117 Onlar, Allah'ı bırakırlar da dışı saydıkları putlara taparlar, böylece de ancak inatçı Seytan'a tapmış olurlar.

4:118 Allah'sa ona lanet etmişti, o da demisti ki: Andolsun ki kullarından bir kısmını, ayartacağım da.

4:119 Onları doğru yoldan saptıracağım, olmaz isteklere sürükleyeceğim, putlara hayvanlar adatacağım da onların kulaklarını yarmalarını, Allah'ın yarattığını bozmalarını emredeceğim. Allah'ı bırakıp Seytan'ı dost edinen, apaçık bir zarara düşmüş, ziyana uğramıştır.

4:120 Seytan, onlara vaatlerde bulunur, onları olmayacak isteklere sürükler, kuruntular verir; fakat Seytan'ın vaatleri, ancak aldatıştan ibarettir.

4:121 Onlardır yurtları cehennem olanlar ve oradan başka bir sığınak bulamazlar.

4:122 Inananları ve iyi işlerde bulunanları, kiyılarından ırmaklar akan cennetlere sokacağız, oralarda ebedi kalacaklar; iste Allah'ın gerçek vaadi ve kimdir Allah'tan daha doğru sözlü?

4:123 Ne sizin bosuna kuruntularınızın aslı var, ne kitap ehlinin kuruntularının aslı. Kim kötülük ederse cezasını görür ve Allah'tan başka ne bir dost bulur, ne bir yardımcı.

4:124 Erkek olsun, kadın olsun, inanıp da iyi işlerde bulunanlar, cennete girerler ve kil kadar bile zulüm görmezler, hakları zayı olmaz.

4:125 Kimin dini daha güzeldir iyilikte bulunarak özünü Allah'a teslim eden ve Tanrıyı bir taniyan İbrahim'in dinine uyan kişinin dininden ve Allah

Ibrahim'i dost edinmiştir.

4:126 Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve Allah, her şeyi kavramış, kusatmıştır.

4:127 Kadınlar hakkında senden fetva istiyorlar, de ki: Onlar hakkındaki fetvayı Allah veriyor ve kendilerine verilmesi icap eden mirası vermediğiniz ve begenip almadığınız yetim kızlarla aciz çocuklar hakkında ve yetimlere adaletle muamele hususunda iste size kitapta okunan hüküm. Hayra ait neler yaparsanız şüphe yok ki Allah hepsini bilir.

4:128 Kadın, kocasının kendisine eziyet edeceğinden, yahut kendisini ihmal edeceğinden korkarsa kariyla kocanın, kendi aralarında uzlaşip barışmaları hususunda her ikisine de vebal yok ve barış, daha hayırlıdır da. Zaten nefislerde nekeslik meyli vardır, fakat iyilik eder, hoş geçinir ve sakinirsiniz şüphe yok ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

4:129 Kadınlar arasında adaletle muamele etmeyi ne kadar istesiniz, bu hususa ne kadar düsünüz imkan yok, yapamazsınız, adaletle muamele edemezsiniz. Hiç olmazsa onların birine tamamiyle meyledip öbürünü muallaktaymış gibi bir vaziyete düşürmeyin, uzlaşır ve sakinirsiniz şüphe yok ki Allah, suçları örter rahimdir.

4:130 Kariyla koca ayrılacak olurlarsa Allah, her birini lütuf ve keremiyle ihtiyaçtan kurtarır ve Allah'ın lütfü boldur, hüküm ve hikmet sahibidir o.

4:131 Ve Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde Andolsun ki sizden önce kendilerine kitap verilenlere de, size de Allah'tan çekinmenizi tavsiye ettik. Fakat kafir olursanız şüphe yok ki Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve Allah, her şeyden müstagnidir ve övüs ona layıktır.

4:132 Ve Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve koruyucu olarak Allah yeter.

4:133 Dilerse ey insanlar, sizi ortadan kaldırır, baskalarını getirir ve Allah'ın buna gücü yeter.

4:134 Dünya mükafatını dileyen bilsin ki dünya mükafatı da Allah'ın yanındadır, ahiret mükafatı da ve Allah her şeyi duyar, görür.

4:135 Ey inananlar, Allah için daima adaleti tam yerine getirin ve tanıklığı o yolda yapın, hatta kendi aleyhinize, yahut anayla babanın ve yakınların aleyhine bile olsa. Hatta zengin, yahut yoksul bile olsa, çünkü Allah ikisine de sizden daha ziyade sahiptir, sizden daha fazla korur onları ve siz, adaleti icra ederken nefsinizin dileğine uymayın. Bir tarafı gözeterek hüküm verir, yahut birinden yüz çevirirseniz bilin ki Allah, şüphe yok, yaptıklarınızın hepsinden haberdardır.

4:136 Ey inananlar, inanın Allah'a ve Peygamberine ve Peygamberine indirdiği kitaba ve evvelce inen kitaba ve kim Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve ahiret gününe inanmazsa şüphe yok ki doğru yoldan pek uzak kalmış, tamamiyle sapmış gitmiştir.

4:137 O kisiler ki iman ettiler de sonra kafir oldular, sonra gene iman ettiler, sonra gene kafir oldular, sonra da küfürlerini arttırdılar, Allah suçlarını örtmez onların ve doğru yola getirmez onları.

4:138 Mnafıkları, elemli bir azapla müjdele.

4:139 Onlar, inananları bırakırlar da kafirleri dost edinirler. Yceligi, kudreti onlardan mi umuyorlar, onlardan mi ariyorlar? Hiç süphe yok ki bütün yücelik ve kudret Allah'indir.

4:140 Kitapta, Allah'in ayetlerini inkar ettiklerini ve onlarla eglendiklerini duyarsanız, baska bir bahisten söz aıncaya dek onlarla oturmayın, yoksa siz de onlara benzersiniz diye size bir emir indirmistir. Süphe yok ki Allah, münafıklarla kafirlerin hepsini de cehennemde toplayacaktır.

4:141 Onlar, sizin ahvalinizi gözetip dururlar. Siz, Allah'in lütfüyle bir fetih elde ederseniz biz de derler, sizinle degil miydik? Kafirlerle bir zafer payı dsse stnlgnz temin etmedik mi, inananların, size hücumunu menetmedik mi derler. Kiyamet gününde, Allah hakkınızda hükmeder ve Allah, kafirlerle, müminler aleyhine bir yol, bir basarı vermez.

4:142 Münafıklar, Allah'i kandırmak isterler ve o da onların cezasını verir. Onlar, namaza senerek kalkarlar, halk görsün diye kırlar ve Allah'i pek az anarlar ancak.

4:143 Onlar, imanla küfür arasında bocalayıp dururlar, ne onlara mal olurlar, ne bunlara ve Allah, kimi dogru yolundan saptırdıysa onu yola getiremezsin artık.

4:144 Ey inananlar, müminleri bırakıp da kafirleri dost edinmeyin. İster misiniz kendi aleyhinizde Allah'a apaçık bir delil veresiniz?

4:145 Süphe yok ki münafıklar, atesin en asagi katındadırlar ve kesin olarak onlara bir tek yardımcı bile bulamazsın.

4:146 Ancak tövbe edenler, islah olanlar, Allah'a sarılanlar ve Allah için dinlerinde ihlas sahibi bulunanlar müstesna. Onlar, inananlardır ve Allah, müminlere pek büyük bir ecir verecektir.

4:147 Allah ne diye azab etsin size skrederseniz ve inanırsanız ve Allah skredenlerin mükafatını verir ve onları bilir zaten.

4:148 Allah, zulüm gören müstesna, kötü sözün apaçık söylenmesini sevmez ve Allah duyar, bilir.

4:149 Açıkça bir hayır yaparsanız, yahut yaptığınız hayri gizlerseniz, yahut da grdgnz ktlg bağıslarsanız bilin ki Allah, süphe yok, bağıslayıcıdır, her seye gücü yeter.

4:150 Onlar, yle kisilerdir ki Allah'i ve peygamberlerini inkar ederler, Allah'la peygamberlerinin arasını ayırmak isterler ve bazısına inandık, bazısına inanmadık derler ve imanla küfür arasında bir yol tutmak isterler.

4:151 İste onlardır gerçekte kafirler ve biz kafirler için, asagılatıcı bir azap hazırlamışızdır.

4:152 Allah'a ve peygamberlerine inananlara ve içlerinden hiçbirini ayırt etmeyenlere gelince: Onlara ecirleri verilecektir ve Allah, suçları örten rahimdir.

4:153 Kitap ehli, onlara gökten bir kitap indirmeni isterler, Musa'dan bundan da büyük bir sey istemisler, bize Allah'i apaçık göster demislerdi de zulümleri yüzünden bir yıldırım dsp yakivermisti onları. Sonra da onlara apaçık deliller geldiği halde buzagiya tanrı demislerdi, gene de

bu suçlarını bağışlamistik da Musa'ya apaçık bir kudret vermistik.

4:154 Ettikleri ahdi yerine getirsinler diye Tur dağıni, oldukları yerin üstünde yüceltmis ve onlara, sehrin kapısından secde ederek girin demistik ve cumartesi günü demistik, haddi asmayın ve onlardan pek kuvvetli bir söz almistik.

4:155 Sonra sözlerinde durmayıp ahitlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve kalplerimiz kapalı, anlamıyoruz demeleri yüzünden cezalarını buldular; kalplerini, küfürleri yüzünden Allah kapamistir, o yüzden de içlerinden ancak pek azı imana gelir.

4:156 Ve inkar etmeleri, Meryem hakkında söz söylemeleri, ona pek büyük bir iftirada bulunmaları.

4:157 Ve biz Allah'ın peygamberi Meryemoglu ve Mesih İsa'yi öldürdük demeleri yüzünden cezalarını buldular. Onu öldüremediler de, asamadılar da, onlara öyle göründü. Zaten ihtilafa düştükleri şeyde de onun hakkında zan içindedir onlar, ona ait bir bilgileri yoktur da ancak şüpheye kapılırlar. Gerçekten de apaçık onu öldüremediler.

4:158 Allah onu kendisine yüceltti ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:159 Ve kitap ehlinde hiçbiri kalmayacak ki onun ölümünden önce ona inanmasın, o da kıyamet günü, onların aleyhine tanık olacak.

4:160 Yahudi olanlardan meydana gelen zulüm yüzünden de onlara helal edilen tertemiz şeyleri haram ettik ve bu, halkın çoğunu Allah yolunda menetmeleri.

4:161 Nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri yüzündendir ve biz, içlerinden kafir olanlara elemli bir azap hazırladık.

4:162 Fakat onlardan bilgide ileri olanlar ve inananlar, sana indirilene de inanırlar, senden önce indirilenlere de ve namaz kılanlardır, zekat verenlerdir, Allah'a ve ahiret gününe inananlardır onlar ve biz onlara büyük bir ecir vereceğiz.

4:163 Biz vahyettik sana, nitekim vahyettik Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere ve vahyettik İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve evlatlarına ve İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a ve Davud'a Zebur'u verdik.

4:164 Ve öyle peygamberler var ki onların ahvalini anlattık sana önceden ve Allah Musa ile de konuşmuştu.

4:165 Ve peygamber, müjdeleyenlerdir ve korkutucu haber verenler; ta ki insanların, peygamberler geldikten sonra Allah'a karşı bir mazeretleri, bir bahaneleri kalmassın artık ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:166 Fakat Allah, sana indirdiği kitapla tanıklık eder ki onu, bilerek indirmistir ve melekler de tanıklık ederler ve tanık olarak Allah yeter.

4:167 Kafir olanlar ve halkı Allah yolundan çıkaranlarsa öylesine sapıtmışlardır ki tuttıkları yol, doğru yoldan pek uzaktır.

4:168 Kafir olanları ve zulmedenleri Allah yarlıgamaz ve onları hiç bir yola sevk etmez.

4:169 Ancak cehennem yoluna sevk eder, ebedi kalırlar orada ve bu, Allah'a pek

kolaydır.

4:170 Ey insanlar, şüphe yok ki peygamber, Rabbinizden gerçek olarak gelmiştir size, siz de inanin, hayırlıdır size bu. İnkâr ederseniz şüphe yok ki Allah'ındır ne varsa göklerde ve yeryüzünde ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

4:171 Ey kitap ehli, dininizde asiri gitmeyin ve Allah hakkında gerçek olanı söyleyin. Meryemoglu Mesih İsa, ancak Allah'ın peygamberidir ve Meryem'e ilga ettiği kelimesidir ve kendisine ait bir ruhtur. Artık inanin Allah'a ve peygamberlerine ve Tanrı üçtür demeyin, vazgeçin bundan, bu hayırlıdır size. Allah, ancak tek tanrıdır, oğul sahibi olmaktan münezzehtir ve onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve koruyucu olarak Allah yeter.

4:172 Ne Mesih, Allah'a kul olmaktan çekinir, ne de Tanrının kendisine yakınlaştırdığı melekler ve ona kulluktan çekinen ve ululanmak isteyenleri o, tapısında toplayacaktır.

4:173 İnananların ve iyi işler işleyenlerin ecirlerini ödeyecek ve lütfünü, onlar hakkında daha da arttıracaktır. Kulluktan çekinip ululanmak isteyenleriyse elemli bir azapla azaplandıracaktır ve onlar, Allah'tan başka ne bir dost bulurlar, ne bir yardımcı.

4:174 Ey insanlar, size Rabbinizden reddi mümkün olmayan bir delil gelmiştir ve size apaçık bir nur indirmisizdir.

4:175 Allah'a inanıp ona sarılanları o, kendi rahmetine ve ihsanına alacak ve onları doğru yola sevkedecektir.

4:176 Fetva isterler senden, de ki; Allah size fetva vermede babası ve çocuğu olmayanın mirasına ait: Evladi olmayan bir erkek ölür de onun bir tek kız kardeşi kalırsa bıraktığı malın yarısı onundur. Mirasçı erkek kardaşe çocuğu ve babası olmayan kız kardeşinin bıraktığı bütün mal, onundur; kız kardeş ikiyse, yahut daha fazlaysa erkek kardeşin bıraktığı malın üçte ikisini alırlar. Mirasçılar, aynı şartlar dahilinde erkek ve kız kardeşlerse erkeğe, kadına nispetle iki pay verilir. Allah, size doğru yoldan sapmamanız için bunları açıklamaktadır ve Allah, her şeyi bilir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey inananlar, ahitlerinizi yerine getirin. Dört ayaklı hayvanlar helal edilmiştir size, ancak size söylenecekler müstesna; ihramdayken, helal olan hayvanları avlanmak da haramdır. Şüphe yok ki Allah, dilediğini hükmeder.

5:2 Ey inananlar, Allah'a ibadete vesile olan, hac töreni yapılan yerlerin ve savaşın haram edildiği ayların hürmetini koruyun, hac kurbanlarına, kurban edilecekleri belli olsun diye boynuna bir şey takılan hayvanlara, Rablerinden bir lütfeye ve razılığa ulaşmak için Beytül Haram'ı ziyarete gelenlere hürmetsizlik etmeyin. İhramdan çıkınca avlanın. Sizi Mescidi Haram'dan meneden kavme karşı beslediğiniz kin asiri hareket etmenize, tecavüzde bulunmanıza sebep olmasın. İyilik etmek ve kötülükten sakınmak hususunda birbirinize yardım edin, suç işlemek ve düşmanlık etmek için yardımlaşmayın ve Allah'tan sakının, şüphe yok ki Allah'ın cezası, çok çetindir.

5:3 Haram edilmistir size ölü, kan, domuz eti, Allah'tan gayri putlar adina kesilen hayvanlar, bogulmus, vurulmus, yüksek bir yerden düsüp ölmüs, baska bir hayvan tarafından süsölüp öldürölmüs, canavar tarafından parçalanmis olanlar; ancak ölmenden yetisip kestikleriniz müstesna; ve tasta yapilmis ve dikilmis putlar adina kesilenler ve fal için çekilen oklarla rizik arayis. Bunlar, kötölüktür. Bugün kafirler, dininiz yüzünden meyus olmuslardir artik sizden, korkmayin onlardan, benden korkun. Bugün dininizi ikmal ettim, size verdigim nimetimi tamamladim, size din olarak Müslümanligi verdim de hosnut oldum. Pek aç kalip zora düsen, suç islemek niyetinde olmamak sartıyla haram edilen seyleri yiyebilir ve süphe yok ki Allah, suçlari örter rahimdir.

5:4 Kendilerine neler helal edilmistir diye sana sorarlar. De ki: Size temiz seyler ve Allah'in, size ögrettigi bilgiyle ögretip yetistirdiginiz avci hayvanlarin tuttuklari avlar helal edilmistir. Sizin için tuttuklarini yiyin ve avlanir, avi tutup keserken Allah adini anin ve Allah'tan sakinin, süphe yok ki Allah, pek tez hesap görür.

5:5 Bugün size bütün temiz seyler helal edilmistir ve kendilerine kitap verilenlerin yemekleri de helaldir size, sizin yemekleriniz de helaldir onlara ve inanan kadınlardan namus ve iffet sahibi olanlarla kendilerine kitap verilenlere mensup namuslu kadınlar da, mehirlerini vermek, zina etmemek ve gizli dost tutmamak sartıyla size helaldir ve kim imani inkar ederse bütün isledikleri bosa gider ve o, ahirette ziyan edenlerdendir.

5:6 Ey inananlar, namaza kalktiginiz zaman yikayin yüzlerinizi ve dirseklerinizle beraber ellerinizi ve basinizin bir kismini meshedip ayaklarinizi topuklarınızla beraber ve cünüpseniz iyice yikanip arinin. Hastaysanız, yahut seferdeyseniz, yahut içinizden biri ayak yolundan geldiyse, yahut da kadınlara temas etmisseniz su bulamadiginiz takdirde temiz toprakla teyemmüm edin de toprakla yüzünüzü, ellerinizi meshedin. Allah, sizi güce kosmayı istemez, fakat sükredesiniz diye tertemiz olmanizi ve size verdigi nimeti tamamlamayı diler.

5:7 Anin size verilen Allah nimetini ve duyduk, itaat ettik dediginiz zaman ona vermis oldugunuz sözü ki bu sözle baglamistir sizi ve çekinin Allah'tan. Süphe yok ki Allah, yüreklerde ne var bilir.

5:8 Ey inananlar, Allah için daima dogru hükmedin, adalete tam uygun taniklikta bulunan ve bir kavme olan kininiz, sizi adaletten alikoymasin. Adalette bulunun ki bu, takvaya daha yakindir ve çekinin Allah'tan. Süphe yok ki Allah, ne yaparsanız hepsinde haberdardir.

5:9 Allah, inanip iyi islerde bulunanlara vaat etti, onlarindir yarliganma ve pek büyük mükafat.

5:10 Kafir olanlara ve ayetlerimizi inkar edenlere gelince: Onlardir cehennem ehli.

5:11 Ey inananlar, anin Allah'in nimetini size, hani bir kavim, size el uzatmaya niyetlenmisti de onların ellerini çektermisti sizden ve çekinin Allah'tan ve inananların, ancak Allah'a dayanmaları gerek.

5:12 Ve Allah Israilogullarından kuvvetli söz almisti ve onlardan on iki emin adam göndermistik ve Allah demisti ki: Ben, sizinleyim, namaz kılarsanız, zekat verirsiniz, peygamberlerime inanir, onlara yardım edip

ulularsaniz ve Allah'a borç verircesine onun yolunda yoksullari doyurur, iyilik eder, para harcarsaniz mutlaka kusurlarinizi örter ve mutlaka sizi, kiyilarindan irmaklar akan cennetlere sokarim. Fakat bundan sonra içinizden kafir olan, süphe yok ki dogru yoldan sapmistir artik.

5:13 Ahitlerini bozduklari, verdikleri sözden döndükleri için lanet ettik onlara ve kalplerini katilastirdik. Onlar, sözlerin yerini degistirirler, kendilerine verilen öğütten bir hisse de almazlar. Pek azi müstesna daima hainliklerini duyarsin, gene de bagisla onlari, geç suçlarından. Süphe yok ki Allah, iyilik edenleri sever.

5:14 Onlardan, biz Nasraniyiz diyenler de var, onlardan da söz aldik, fakat kendilerine verilen öğütten hisse almayı unuttular, biz de kiyamete dek aralarina düşmanlik ve kin saldik. Allah, onların neler yaptigini bildirecek.

5:15 Ey kitap ehli, kitapta oldugu halde gizlediklerinizin çoğunu apaçik size bildiren, çoğunu da affedip yüzünüze vurmeyen Peygamberimiz gelmistir size; Allah'tan bir nur ve apaçik bir kitap gelmistir size.

5:16 Allah, kendi rizasina uyanlari, onunla esenlik yollarina götürür ve dilegiyle onlari karanliklardan aydinliga çıkarir ve onlari dogru yola sevk eder.

5:17 Gerçekten de süphe yok ki Allah, Meryem oğlu Mesih'tir diyenler kafir oldular. De ki: Meryem oğlu Mesih'i de, anasini da ve yeryüzündekilerin hepsini de helak etmeyi dilese Allah'a karsi herhangi bir seye kim sahip çıkabilir? Ve Allah'indir göklerin, yeryüzünün ve ikisinin arasında olanların saltanati. Diledigini yaratir ve Allah'in her seye gücü yeter.

5:18 Yahudiler ve Nasraniler, biz Allah'in oğullariyiz ve sevgilileriyiz dediler. De ki: Öyleyse neden günahlarinizden dolayi size azap ediyor? Hayir, siz, ancak onun yarattigi insanlardansiniz; o, diledigini yarligar, diledigine azap eder ve Allah'indir göklerin, yeryüzünün ve ikisinin arasında bulunanların saltanati ve her is, ona aittir.

5:19 Ey kitap ehli, bize ne bir müjdeci geldi, ne bir korkutucu dememeniz için peygamberlerin arasinin kesildigi bir devirde size, her seyi açıklayan Peygamberimiz geldi. Iste size süphesiz olarak bir müjdeci, bir korkutucu geldi ve Allah'in, her seye gücü yeter.

5:20 Hatirla o zamani ki Musa, kavmine, ey kavim demisti, anin Allah'in size verdigi nimeti ki içinizden peygamberler gönderdi ve padisahlar çıkardi ve size, alemlerde, hiçbir kimseye vermedigini verdi.

5:21 Ey kavimim, Allah'in size vermeyi takdir ettigi kutlu yere girin ve gerisingeriye dönmeyin, yoksa ziyankar olursunuz, ancak ziyana dönersiniz.

5:22 Onlarsa ya Musa demislerdi, orada zorlu erler var, onlar orada oldukça biz, kesin olarak giremeyiz, ama oradan çıkarlarsa gireriz.

5:23 İçlerinden, korkan ve Allah tarafından nimetlere mazhar olmuş bulunan iki kisi, kapidan girip saldirin üstlerine demisti; oraya girerseniz süphe yok ki üst olursunuz siz ve ancak Allah'a dayanin inanmissaniz.

5:24 Ya Musa demislerdi, onlar orada bulundukça biz, oraya ebediyen giremeyiz. Sen, Rabbinle git, ikiniz çarpisin onlarla, biz burada oturup duracagiz.

5:25 Musa, ya Rabbi demisti, benim hükmüm ancak kendime, bir de kardesime geçiyor. Su kötülük eden kavimle aramizi sen ayir.

5:26 Tanri demisti ki: Orasi, tam kirk yıl onlara haram edildi. Çölde sersemcesine dolacaklar, tasalanma o kötülükte bulunanlar için.

5:27 Oku onlara Âdem'in iki ogluna ait gerçek haberi. Hani onlar, Tanriya yaklasmak için kurban sunmuslardi da birininki kabul edilmisti, öbürününki kabul edilmemisti ve o, seni mutlaka öldürecegim demisti ona, o da demisti ki: Allah ancak, kendisinden çekinenlerin kurbanini kabul eder.

5:28 Andolsun, beni öldürmek için elini uzatsan da bana, ben sana, seni öldürmek için elimi uzatmayacagim; çünkü ben, alemlerin Rabbi Allah'tan korkarim.

5:29 Dilerim, kendi suçunla beraber benim suçumu da yüklenesin de cehennem ehlinde olasin ve budur cezası zulmedenlerin.

5:30 Nihayet kardesini öldürme hususunda nefesine uydu da öldürdü onu ve ziyankarlardan oluverdi.

5:31 Sonra, kardesinin cesedini nasıl örteceğini göstermek için Allah, bir karga gönderdi. Bu karga, yeri esmedeydi. Yazıklar olsun bana dedi, kardesimin cesedini gömmede su karga kadar bile olamadim ha? Ve o, artık nedamet edenlere katilmisti zaten.

5:32 Bu yüzden su hükmü yazdik Israilogullarina: Süphe yok ki bir insani öldürmesine, yahut yeryüzünde bozgunculuk etmesine karsilik olmayarak birisini öldüren, bütün insanlari öldürmüs gibidir ve kim, birisini kurtarir, diriltirse bütün insanlari diriltmis gibidir. Andolsun ki peygamberlerimiz, onlara apaçik delillerle geldiler de gene onların çoğu, bundan sonra yeryüzünde hadlerini astilar.

5:33 Allah'a ve Resulüne savas açanlarla yeryüzünde bozgunculuk etmeye kosanların cezaları, ancak öldürülmektir, yahut asilmaktır, çapraz olarak elleriyle ayaklarının kesilmesidir, yahut da buldukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada ugradıkları horluktur, ahiretteyse pek büyük bir azap vardır onlara.

5:34 Ancak onlardan, ele geçmeden tövbe edenler, bu hükümden dışarıdır. Süphesiz olarak bilin ki Allah, suçları örter, rahimdir.

5:35 Ey inananlar, çekinin Allah'tan ve onu vesileyle arayın ve savasın onun yolunda da muradına erenlerden olun.

5:36 Kafir olanlar, yeryüzünde ne varsa hepsine, hatta bir misli fazlasına sahip olsalar da kiyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini verseler gene makbule geçmez ve onlara pek elemli bir azap vardır.

5:37 Atesten çıkmak isterlerse de çıkamaz onlar ve onlar içindir sürüp giden bir azap.

5:38 Erkek olsun, kadın olsun, hirsizlik edenlerin, elde ettiklerine karsilik, Allah tarafından ibret verici bir ceza olarak kesin ellerini ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

5:39 Ettiği zulümden sonra tövbe eden ve düzgün bir hale gelenin tövbesini Allah kabul eder. Süphe yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

5:40 Bilmez misin Allah'i ki göklerin de tasarrufu ona aittir, yeryüzünün de ve diledigine azap eder, diledigini yarligar ve Allah'in, her seye

gücü yeter.

5:41 Ey Peygamber, ağızlarıyla inandık diyen, fakat yürekleriyle inanmayanlardan ve Yahudilerden, boyuna kafirlige kosusanlar, seni mahzun etmesin. Onlar, sözleri, yalan söylemek için boyuna dinleyip dururlar, senin yanına gelmemiş olan bir başka kavim için dinlerler boyuna. Onlar, sözlerin bazisinin yerlerini değiştirirler de size su tarzda fetva verilirse derler, kabul edin, verilmezse çekinin kabul etmekten ve Allah, kime azab etmek isterse sen, Allah'ın istegine karşı o adama hiçbir şey yapamazsın. Onlar, öyle kişilerdir ki Allah, yüreklerini temizlemeyi murad etmemistir. Onlar içindir dünya da horluk ve onlar içindir ahirette pek büyük bir azap.

5:42 Onlar, yalan söylemek için boyuna dinlerler, harami ve rüsveti de boyuna yerler. Sana gelirlirse aralarında hüküm ver, yahut da yüz çevir onlardan. Yüz çevirirsen, kesin olarak sana hiçbir zarar veremez onlar ve eğer hüküm verirsen, aralarında, adaletle hüküm ver, şüphe yok ki Allah, adalet sahiplerini sever.

5:43 Nasıl oluyor da içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat, yanlarındayken senin hükmüne bas vuruyorlar, sonra da gene bu hükümden yüz çeviriyorlar? Onlar, zaten inanmamışlardır.

5:44 Şüphe yok ki biz, Tevrat'ı indirdik, onda doğru yola sevk edis ve nur var. Tanrıya teslim olan peygamberlerle hükümleri bilenler ve Allah kitabını korumaya memur olan bilginler, Yahudilere, hep ona göre hüküm verirlerdi ve hepsi de o kitabın doğruluğuna tanikti. Artık insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi, az bir menfaat karşılığında satmayın ve kimler, Allah'ın indirdiği hükme uygun olarak hüküm vermezlerse onlardır kafirlerin ta kendileri

5:45 Ve o kitapta onlara hükmettik ki cana karşılık can, göze karşılık göz, burna karşılık burun, kulaga karşılık kulak, dise karşılık dis ve yaralara karşılık da yaralarla kisas var. Fakat kim bağışlar da hakkından geçerse bu, suçlarının yarlıganmasına sebep olur ve kimler, Allah'ın indirdiği hükme göre hüküm vermezlerse onlardır zalimlerin ta kendileri.

5:46 Onların izinden de, ellerinde bulunan Tevrat'ı gerçeklemek üzere Meryemoglu İsa'yi gönderdik ve ona, içinde doğru yola sevk eden hükümler ve nur bulunan ve ellerindeki Tevrat'ı gerçekleyen, çekinenleri doğru yola sevk eden sakinanlara öğüt olan İncil'i verdik.

5:47 İncil ehli de, Allah'ın o kitapta indirdiği hükümlerle hüküm versinler. Ve kimler Allah'ın indirdiği hükme göre hüküm vermezlerse onlardır Tanrı buyrugundan çıkanların ta kendileri.

5:48 Ve sana da, önceki kitabı gerçekleyen ve ona, emin bir tanık olan kitabı, gerçek olarak indirdik. Artık aralarında, Allah'ın indirdiğine göre hüküm ver ve sana gelen gerçekten dönüp onların isteklerine uyma. Sizden her birerinize bir seriat, bir yol tayin ettik ve Allah dileseydi bir ümmet yapardı sizi, fakat size verdiği hükümler hususunda sizi sinamaktadır, siz de hayırlı işlerde yarisin artık ve hepinizin dönüp varacağı yer, Allah tapisidir ve o, haklarında ayrılığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir.

5:49 Aralarında, Allah'ın indirdiği hükümlere göre hükmet ve onların dileklerine uyma, Allah'ın, sana indirdiği hükümlerin bazisinden seni saptıracaklarından çekin. Yüz çevirirlerse bil ki ancak Allah, onları bazı suçlarından dolayı musibete ugratacak ve insanların çoğu da buyruktan çıkmış olanlardır zaten.

5:50 Hala mi cahiliyet devrinin hükmünü aramadalar? Gerçeği, süphesiz bir surette bilenler yanında hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir ki?

5:51 Ey inananlar, Yahudilerle Nasranileri dost edinmeyin. Onlar, birbirlerinin dostudur ve sizden kim onları dost edinirse süphe yok ki o da, onlardandır. Süphe yok ki Allah, zalim olan kavmi doğru yola sevk etmez.

5:52 Yüreklere bir hastalık olanları ve bir felakete uğramamızdan korkuyoruz, diyerek onların içine katılan, onlara kolanları görürsün. Fakat belki de Allah bir fetih verir, yahut kendi katından bir iş çıkarır meydana da onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı nadim oluverirler.

5:53 Inananlar da derler ki, sizinle beraber olduklarına dair bütün kuvvetleriyle yemin edenler bunlar mı? İşte yaptıkları bosa çıktı, ziyankar oluverdiler.

5:54 Ey inananlar, içinizden kim çıkar da dininden dönerse Allah onlara bedel öyle bir kavim getirecektir yakında ki o onları sevecek, onlar da, onu sevecek, inananlara karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı yüce olacak o kavim. Allah yolunda savaşacaklar ve hiçbir kinayanın kinamasından korkmayacaklar. Bu, Allah'ın lütfü ve inayetidir ki dilediğine verir ve Allah'ın lütfü boldur, o her şeyi bilir.

5:55 Sizin dostunuz, sahibiniz, ancak Allah'tır ve Peygamberidir ve inananlar, namaz kılanlar ve rüku ederken zekat verenlerdir.

5:56 Ve kim, Allah'tan, Peygamberinden ve inananlardan yüz çevirirse bilsin ki hiç süphesiz Allah'a mensup olanlardır üst olacak kişiler.

5:57 Ey inananlar, sizden önce, kendilerine kitap verilenlerle kafirlerden, dininizi alay konusu yapan, onu oyuncak sayan kişileri dost edinmeyin, çekinin Allah'tan inanmissanız.

5:58 Birbirinizi namaza çağırdığınız, ezan okuduğunuz zaman, bununla alay ederler, bir oyun sayarlar bunu. Bu da süphe yok ki akılları olmayan, akıl edemeyen bir kavim olduklarındandır.

5:59 De ki: Ey kitap ehli, bizden hoşlanmayışınızın sebebi, ancak Allah'a ve bize indirilene ve bizden önce indirilenlere inanmamızdan başka bir şey mi ki? Ve sizin çoğunuz, buyruktan çıkmış kişilersiniz.

5:60 De ki: Bundan daha fena olanları, Allah'ın cezasına uğramış bulunanları haber vereyim mi size? Allah'ın lanet ettiği, gazabına uğrattığı, içlerinden bir kısmını maymun ve domuz sekline soktuğu kişiler ve Seytan'a tapanlar. İşte bunlardır yeri daha kötü olanlar, doğru yoldan daha fazla sapmış bulunanlar.

5:61 Sizin yanınıza geldiler mi, inandık derler, halbuki onlar, bulduğunuz yere kafirlikle girdikleri gibi gene kafirlikle çıkmışlardır ve Allah, onların gizlediğini, onlardan daha iyi bilir.

5:62 Onların çoğunu görürsün ki suç işlemekte, düşmanlık etmekte, haram yemekte birbirleriyle yarışa girerler. Yaptıkları şey, ne de kötüdür.

5:63 Bari, hükümleri bilenleri ve bilginleri, onlari, suç olan sözleri söylemekten ve haram yemekten menetselerdi. Isledikleri is, ne de kötüdür.

5:64 Yahudiler, Allah'in eli baglidir dediler, elleri baglanasilar, söyledikleri söz yüzünden lanete ugrayasilar. Hayir, Allah'in iki eli de açıktir, diledigi gibi ihsanda bulunur. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun azginligini, kafirligini arttiracak ve biz, onların arasına kıyamete dek düşmanlık ve kin saldık. Ne vakit savaş için bir ateş yaktilarsa Allah söndürdü o atesi ve onlar, yeryüzünde bozgunculuga kosup dururlar ve Allah, bozgunculari sevmez.

5:65 Kitap ehli olanlar inansalardi, çekinselerdi elbette kötülüklerini örterdik ve elbette onlari da nimeti bol cennetlere sokardık.

5:66 Tevrat'in, Incil'in ve Rablerinden sana indirilen kitabın hükümlerini tutsalardi tepelerinden ayaklarının altlarından nimetlere nail olurlar, onlari yerlerdi. İçlerinde geri ve asiri olmayan insaf ehli de var, fakat çoğunun yaptığı işler, ne de kötü.

5:67 Ey Peygamber, bildir, sana Rabbinden indirilen emri ve eger bu tebligini ifa etmezsen onun elçiligini yapmamış olursun ve Allah, seni insanlardan korur. Süphe yok ki Allah, kafir olan kavme, doğru yola gitmek hususunda başarı vermez.

5:68 De ki: Ey kitap ehli, hiçbir şeye inanmış sayılmazsınız Tevrat'in, Incil'in ve Rabbinizden size indirilen kitabın hükümlerini yerine getirmediğiniz ve andolsun ki Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun azginligini, kafirligini arttiracak, artık o kafir kavim yüzünden tasalanma sen.

5:69 Fakat inananlarla Yahudi olanlardan, Sabilerden ve Hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanıp iyi işler isteyenlere ne bir korku vardır, ne de mahzun olurlar.

5:70 Andolsun ki İsrailogullarından söz almıştık, peygamberler göndermiştik onlara. Fakat hangi peygamber onlara gelip onların istemediği bir şey getirdiyse o peygamberlerin bir kısmını yalanlamışlardı, bir kısmını öldürmüşlerdi.

5:71 Ve sandılar ki bir cezaya uğramayacaklar. Kör oldular adeta, sağır kesildiler, sonra tövbe ettiler, Allah kabul etti, sonra gene de çoğu körleşti, sağır oldu ve Allah, onların yaptıklarını tamamiyle görür.

5:72 Allah, süphe yok ki Meryem oğlu Mesih'tir diyenler kafir oldular ve Mesih, ey İsrailogulları demisti, Rabbinize kulluk edin; süphe yok ki Allah'a es taniyana Allah, cenneti haram etmiştir, onun yurdu atestir ve zalimlere hiçbir yardımcı yoktur.

5:73 Süphe yok ki kafir olmuşturlar, Allah, için üçüncüsüdür diyenler ve kulluk edilecek tek bir Tanrı vardır ancak. Söyledikleri sözden dönmezlerse içlerinden kafir olanlar, pek elemli bir azaba uğrayacaklardır.

5:74 Hala mi tövbe etmeyecekler Allah'a ve hala mi yarlıgamasını istemeyecekler? Ve Allah suçları örter, rahimdir.

5:75 Meryem oğlu Mesih, bir peygamberden başka bir şey değildi; ondan önce de nice peygamberler gelip geçtiler; annesi de gerçek bir kadındı, ikisi de yemek yerlerdi. Bak bir, onlara delillerimizi nasıl açıklamadayız, sonra da

bak, nasıl yüz çeviriyor onlar.

5:76 De ki: Allah'ı bırakıp size ne bir zararı dokunacak, ne bir faydası gelecek bir varlığa mı kulluk ediyorsunuz? Ve Allah, her şeyi duyar, bilir.

5:77 De ki: Ey kitap ehli, haksız yere dininizde, asiri gitmeyin ve evvelce hem sapmış, hem çoğunu saptırmış ve doğru yolu bırakıp sapıklığa dalmış olan kavmin dileklerine uymayın.

5:78 İsrailoğullarından kafir olanlara Davud'un diliyle de lanet edilmisti, Meryemoglu İsa'nın diliyle de. Bu da isyan ettiklerinden ve asiri gittiklerindendi.

5:79 İstedikleri kötülükten, birbirlerini menetmezlerdi. Gerçekten de yaptıkları iş, ne de kötüydü.

5:80 Onların çoğunu görürsün ki kafirlere dostluk ederler. Ne de kötüdür nefislerinin, onlara hazırlayıp sunduğu şey; Allah'ın gazabına uğrayacaklardır ve azap içinde ebedi olarak kalacaklardır.

5:81 Allah'a, Peygambere ve ona indirilene inansalardı onları dost edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu, buyruktan çıkmış kötü kişilerdir.

5:82 İnsanların, inananlara düşmanlıkta en ileri gidenleri, göreceksin, Yahudilerle müşriklerdir, inananlara sevgi bakımından en yakınları da biz Nasraniyiz diyenlerdir. Bunun sebebi de, onların içinde ilimle, ibadetle uğrasanlarla rahiplerin bulunusudur ve bir de onlar, ululanmazlar.

5:83 Peygamberlere indirilene duydular mı gerçeği tanıdıklarından görürsün ki gözleri yaşla dolar da tasar. Derler ki: Rabbimiz, inandık biz, bizi gerçeğe tanık olanlardan et.

5:84 Zaten Rabbimizin bizi de iyi insanlara katmasını umup dururken ne oluyor bize ki Allah'a ve bize gelen gerçeğe inanmayalım?

5:85 Allah da onları söyledikleri söz yüzünden, kıyısından ırmaklar akan cennetlere sokarak mükafatlandırır, orada ebedi olarak kalırlar ve budur iste iyilik edenlerin mükafatı.

5:86 Kafir olanlarla ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlardır cehennem ehli.

5:87 Ey inananlar, Allah'ın size helal ettiği tertemiz şeyleri haram etmeyin kendinize ve asiri gitmeyin. Şüphe yok ki Allah, asiri gidenleri sevmez.

5:88 Ve yiye Allah'ın size rizik olarak verdiği şeylerden helal ve temiz olanları ve inandığınız Allah'tan çekinin.

5:89 Bos yere yemin etmenizden dolayı sorumlu tutmaz sizi Allah, fakat yürekten ve kasten ettiğiniz yeminler yüzünden sorumlu tutar. Yemin kefareti, ailenize yedirdiğiniz yemeklerin orta derecede olanıyla on yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek, yahut da bir kul azat etmektir. Bunlara gücü yetmeyen üç gün oruç tutar. İste yemininizi bozarsanız budur kefareti. Koruyun yeminlerinizi. Allah, sükredenlerden olursunuz diye ayetlerini iste böyle açıklar size.

5:90 Ey inananlar, sarap, kumar, tapınmak için dikilmiş olan taşlar, fal için kullanılan oklar, ancak Şeytan'ın işlerindedir ve birer pisliktir bunlar. Bunlardan kaçının da muradına erenlerden olun.

5:91 Şeytan, sarap ve kumarla sizin aranıza düşmanlık ve kin salmak ister ancak, vazgeçtiniz artık değil mi?

5:92 Ve itaat edin Allah'a ve Peygambere ve sakinin. Yüz çevirirseniz iyice bilin ki Peygamberimize düşen vazife, ancak tebligden ibarettir.

5:93 İman edip iyi işlerde bulunanlara; çekindikleri, inandıkları ve iyi işlerde buldukları, sonra gene çekinmede devam ettikleri, inançlarını güttükleri, sonra da gene çekinip durdukları ve iyilik ettikleri takdirde haram edilmeden önce yedikleri şeyler yüzünden bir vebal yok ve Allah iyilik edenleri sever.

5:94 Ey inananlar, Allah, onu görmeksizin de kendisinden korkan kişiyi ayırt etmek için ellerinizin ulaşabileceği, mızraklarınızın yetebileceği avları avlanma hususunda sizi sinayacak mutlaka. Bundan sonra kim asiri hareket ederse ona pek acı bir azap var.

5:95 Ey inananlar, ihramdayken avlanmayın; içinizden kim, bir av hayvanını bilerek öldürürse sizden iki adalet sahibinin hükmüne göre cezası, öldürdüğü hayvanın benzeri olan ve Ka'be'ye götürülen bir hayvanı kurban etmek, yahut islediği suç karşılık yoksulları doyurmak, yahut da bunlara denk olacak kadar oruç tutmaktır, böylece yaptığının cezasını tatması gerektir. Allah, geçimiste işlenen suçları bağışlamıştır. Fakat bundan böyle de kim bu suçu işlerse şüphe yok ki Allah öç alır ondan ve Allah üstündür, öç alıcısıdır.

5:96 Denizde avlanmak ve avladığını yemek, geçiminiz için size de, misafirlerinize de helal edilmiştir de ihramda bulunduğunuz müddetçe kara avı haram edilmiştir size. Çekin o Allah'tan ki onun tapısında toplanacaksınız.

5:97 Allah, Kabe'yi hac ayını, kurbanı, kurbanlık olduğu bilinsin diye boynuna bir şey asılan hayvanları, insanların geçimine, düzenine sebep etti, böylece de şüphesiz olarak Allah'ın, göklerde ve yeryüzünde ne varsa hepsini bildiğini sizin de bilmenizi diledi ve Allah, şüphe yok ki her şeyi bilir.

5:98 Bilin ki Allah'ın cezası, muhakkak pek çetindir ve şüphe yok ki Allah suçları örter, rahimdir.

5:99 Peygamberin vazifesi, ancak tebligdir ve Allah, açığa vurduğunuz şeyleri de bilir, gizlediğiniz şeyleri de.

5:100 De ki: Pisle temiz bir degildir, pisin çokluğu seni sasirtsa bile. Artık ey akli tam olanlar, çekinin Allah'tan da muradiniza erin.

5:101 Ey inananlar, size açıklanınca hosunuza gitmeyecek şeyleri sormayın Kur'an indirilirken bunlara ait bir şey sorarsanız hükmü açıklanır size, halbuki Allah geçimisti ondan, ona ait hükmü bildirmemisti ve Allah, suçları örter, rahimdir.

5:102 Sizden önce de bir kavim onları sordu da sonra kafir oluverdi.

5:103 Allah, ne bahireyi mesru kılmıştır, ne saibeyi, ne vasilayı, ne de hamı; fakat kafir olanlar, Allah'a, yalan yere iftira ederler ve onların çoğunun da akli ermez.

5:104 Onlara, gelin Allah'ın indirdiğine ve Peygambere dendi mi bize yeter atalarımızın yapageldikleri şeyler, böyle bulduk biz derler. Fakat ya ataları da bir şey bilmiyorlardı ve doğru yola gitmiyorlardıysa.

5:105 Ey inananlar, siz, kendinize bakın; doğru yolu buldunuzsa sapık kişi, size bir zarar veremez. Hepinizin de dönüp varacağı yer, Allah tapısıdır

ve o mutlaka yaptiginiz seyleri bildirir size.

5:106 Ey inananlar, birinize ölüm gelip çatarsa aranızda vasiyet edeceginiz zaman, sizden iki adil tanik bulunsun. Yolculuktaysanız ve gene size ölüm musibeti gelip çatacaksa sizden olmayan iki kisiyi de tanik tutabilirsiniz. Ancak onlari, namazdan sonraya dek alikoyun da akraba bile olsa Allah'i birakip yerine hiçbir menfaati satin almayacagiz, tanikligimizi, Allah için gizlemeyecegiz, gizlersek günahkarlardan olalim diye Allah'a yemin etsinler.

5:107 O iki tanigin bir günahi hakkettikleri anlasilirsamiras hakkında sahip olanlardan ve tanikliga daha ziyade layik bulunanlardan iki kisi, onların yerine geçer, bizim tanikligimiz, onların tanikliginden daha dogrudur ve biz zulmetmedik, ettiysek zalimlerden olalim diye Allah'a yemin ederler.

5:108 Bu, hakkiyla taniklik etmelerini, yahut yeminden sonra tanikliklerinin, yeminlerinin reddedilmesinden korkmamalarını saglamaya daha yakindir. Ve çekinin Allah'tan ve dinleyin. Allah kötülükte, taskinlikta bulunan kavmi dogru yola sevk etmez.

5:109 O gün Allah, bütün peygamberleri toplayacak da ne cevap verildi size diyecek. Diyecekler ki: Bilgimiz yok bizim, süphe yok ki sensin gizli seyleri hakkiyla bilen.

5:110 An o zamani ki Allah ey Meryemoglu Isa, hatirla sana ve annene verdigim nimetimi demisti, hatirla ki seni RuhülKudüs'le kuvvetlendirdim de besikteyken de insanlarla konustun, olgunluk çağında da. Hani sana kitabi, hikmeti, Tevratı ve Incil'i öğretdim. Hani topraktan kus seklinde bir sey yapardın iznimle de ona üfürürdün, o da iznimle kus olurdu ve anadan dogma körün gözünü açar, abras illetine ugrayani o illetten kurtarirdin iznimle ve hani ölüyü, iznimle mezardan çıkarmış, diriltmistin. Hani, Israilogullarina apaçik delillerle geldigin zaman onlardan kafir olanlar, bu ancak açık bir büyü demislerdi de ben seni kurtarmistim onların elinden.

5:111 Hani Havarilere, bana ve Peygamberime inanin demistim de inandik demislerdi tanik ol, biz Tanriya teslim olanlariz.

5:112 Hani Havariler, ey Meryemoglu Isa demislerdi, Rabbin, bize gökten bir sofrayemek indirebilir mi? Isa da inanmissanız demisti, çekinin Allah'tan.

5:113 Demislerdi ki: Istiyoruz ki o yemekten yiyelim, kalplerimiz tam bir inanca ulassin ve bilelim ki sen bize dogru söylüyorsun ve buna da tanik olalim biz.

5:114 Meryemoglu Isa, Rabbiniz demisti, bize gökten bir sofrayemek indir de bugün, hem önce gelenlerimize bayram olsun, hem sonra gelenlerimize, hem de senden bir delil olsun; sen bizi riziklandır ve sen, rizik verenlerin en hayirlisisin.

5:115 Allah, onu size indirecegim ben, fakat bundan sonra içinizden kafir olani öyle bir azapla azaplandiracagim ki demisti, alemler içinde hiçbir kimseyi o çesit azaplandirmam.

5:116 Ve hani Allah, ey Meryemoglu Isa diyecek, sen misin insanlara, Allah'i birakin da beni ve annemi iki tanri taniyin diyen? Isa da seni noksan

sifatlardan arı bilirim diyecek, hakkim olmayan bir sözü söyleyemem ki ben. Böyle bir söz söylediysem elbette bilirsin bunu. Benim içimde ne varsa hepsini mutlaka bilirsin sen. Fakat ben, senin bildigini bilemem; şüphe yok ki sen gizli olan her şeyi, hakkiyla bilirsin.

5:117 Onlara, ancak bana emrettiğini söyledim, Rabbime ve Rabbinize kulluk edin dedim. İçlerinde bulunduğca gözetirdim, korurdum onları, fakat beni aldiktan sonra onların ne yaptıklarını sen gördün ve sen her şeyi hakkiyla tanıksın.

5:118 Onlara azap edersen şüphe yok ki onlar, senin kullarıdır ve eğer yarlıgarsan şüphe yok ki sensin üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi bulunan.

5:119 Allah diyecek ki: Bugün, öyle bir gündür ki gerçeklerin gerçekliği fayda eder ancak. Onlarıdır kıyılarında ırmaklar akan cennetler, ebedi kalırlar orada. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da ondan razı olmuşlardır. İşte budur en büyük kurtuluş.

5:120 Allah'a aittir göklerin yeryüzünün ve oralarda ne varsa hepsinin tasarrufu ve onun her şeyi gücü yeter.

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamt Allah'a ki gökleri ve yeryüzünü halketti, karanlıkları ve isigi yarattı, sonra da kafir olanlar, yaptıklarını Rableriyle denk tutarlar.

6:2 O, öyle bir Tanrıdır ki sizi balçıktan yaratmıştır da ölüm vaktini takdir etmiştir ve kıyametin kopacağı zamana ait bilgi de ondadır, onun katındadır, sonra gene de şüphe edersiniz siz.

6:3 Odur göklerde de, yeryüzünde de Allah. Gizlediğinizi de bilir, açığa vurduğunuzu da ve ne kazanacağınızı da bilir.

6:4 Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmemiştir ki ondan yüz çevirmesinler.

6:5 Kendilerine, gerçek olan Kur'an gelince onu yalanlarlar, fakat yakında gelecek onlara, alay ettikleri şeye ait haberler.

6:6 Görmediler mi onlardan önce nice nesilleri helak ettik ki onlara, yeryüzünde size vermediğimiz imkanları, kudretleri vermiş, onları yeryüzüne yerleştirmistik, üstlerine bolbol yağmur yağdırmistik, ayaklarını bastıkları yerlerden ırmaklar akıtmistik, fakat sonra suçları yüzünden helak ettik onları ve onlardan sonra da başka başka nesiller meydana getirdik.

6:7 Sana, kagıda yazılı bir kitap indirseydik ve ona elleriyle dokunsalardı gene de kafir olanlar derlerdi ki: Bu, ancak apaçık bir büyü.

6:8 Diyorlar ki: Ona bir melek indirilseydi. Melek indirseydik iş, olur biterdi ama sonra kendilerine gözlerini yumup açacak kadar bile bir mühlet verilmezdi.

6:9 Peygamberi, bir melek olarak halk etseydik gene bir erkek şeklinde halk ederdik ve gene düstükleri şüpheden kurtulmazlardı.

6:10 Senden önceki peygamberlerle de alay edildi de alay edenler, alaylarının cezasına ugradılar.

6:11 De ki: Gezin yeryüzünü de görün inkar edenlerin sonları ne olmuş.

6:12 De ki: Kimindir ne varsa göklerde ve yeryüzünde? De ki: Allah'ın; rahmet etmeyi gerekli kildi özüne. Kiyamet günü hepinizi de tapisinda toplayacak ve hiç şüphe yok o günün geleceğinde. Kendilerine ziyan edenlerdir inanmayanlar.

6:13 Geceleyin ve gündüzün yasayıp barinan ne varsa hepsi, onundur ve odur duyan, bilen.

6:14 De ki: Gökleri ve yeryüzünü yoktan var eden Allah'tan baskasını mi dost edineyim ve o, yedirip doyurur, yiyip doymaya ihtiyacı yoktur. De ki: Bana, Müslüman olanların ilki olmam ve müsrıklarından olmamam emredildi.

6:15 De ki: Ben, Rabbime isyan edersem pek büyük günün azabından korkarım.

6:16 O gün azaptan kurtarılan şüphe yok ki rahmet etmiştir ve budur en büyük kurtuluş.

6:17 Allah sana bir zarar verirse o zararı, ondan başka açıp giderecek yoktur, sana bir hayır verirse zaten odur her şeye gücü yeten.

6:18 Kulların üstünde tek tasarruf sahibidir o ve odur hüküm ve hikmet sahibi her şeyden haberdar olan.

6:19 De ki: En büyük tanıklık nedir, hangisidir? De ki: Allah, gerçek tanıktır benimle sizin aranızda ve bana bu Kur'an, sizi ve kime ulaşırsa onu korkutmam için vahyedildi. Siz, Allah'la beraber tapılacak başka bir mabud olduğuna mi tanıklık ediyorsunuz? De ki: Ben tanıklık etmem. De ki: O, ancak tek mabuttur ve benim, sizin ona es tuttuklarınızla hiçbir ilgim yok.

6:20 Kendilerine kitap verdiklerimiz, Peygamberi, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar, fakat kendilerine zarar verenlerdir inanmayanlar.

6:21 Kimdir Allah'a bos yere iftira edenden, yahut onun ayetlerini yalanlayandan daha zalim? Şüphe yok ki zalimler, muratlarına erismezler.

6:22 Ve o gün hepsini de toplar da sonra Tanrıya sirk kosalara deriz ki: Nerede size yardım edecek sanıp sirk kostuklarınız?

6:23 Sonra onlar ancak Rabbimiz Allah, sana andederiz ki biz sirk kosalardan degildik demekten başka bir özür serdedemezler.

6:24 Hele bak, nasıl da bilebile yalan söylerler ve iftira konuları da nasıl ortadan kaybolup gider.

6:25 Onlardan seni dinleyenler de var ve biz, dinledikleri sözleri anlamamaları için kalplerini perdeleriz, kulaklarını ağırlastırırız da bütün delilleri görseler gene de inanmazlar onlara. Nihayet de yanına geldiler mi çekismeye baslarlar seninle ve bunlar, ancak evvelce gelip geçenlere ait masallar derler.

6:26 Onlar hem insanları uzaklastırırlar ondan, hem kendileri uzaklasırlar. Onlar anlamadan ancak kendilerini helak ederler.

6:27 Atesin basında durduruldukları zaman bir görseydin onları. Keske dünyaya tekrar döndürseler bizi de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak derler.

6:28 Hayır; evvelce gizledikleri belirdi artık, göründü onlara. Geriye döndürülseler de gene nehyedildikleri şeyleri yapmaya koyulurlar ve şüphe yok ki onlar, yalancılardır.

6:29 Ve dediler ki: Bu dünyada yasayışımızdan başka bir yasama yok bize

ve biz tekrar dirilmeyiz.

6:30 Rablerinin tapisinda durdurulduklari vakit onlari bir görseydin.

Rableri, bu gerçek degil mi der, Rabbimize andolsun derler, evet, gerçek.

Rableri de öyleyse kafirliginiz yüzünden tadin azabi der.

6:31 Gerçekten de ziyana ugramislardir Allah'a kavusmayi yalan sayanlar.

Nihayet ansizin baslarina kiyamet kopunca günahlarini sirtlarına yüklenirler de yaptigimiz taskinliklardan dolayi yaziklar olsun bize derler; ne de kötü yüküdür tasidiklari yükler.

6:32 Dünya yasayisi, ancak bir oyundan, bir oyalanmadan ibaret. Âhiret yurduysa çekinenlere elbette daha hayirli. Hala mi akliniz ermeyecek?

6:33 Iyice biliriz ki onlari söylediği sözler, seni mahzun edecek. Fakat şüphe yok ki onlar seni yalanlamis olmazlar, o zalimler, bilebile Allah'in ayetlerini inkar ederler.

6:34 Andolsun ki senden önceki peygamberler de yalanlandi da onlar, kendilerine yardimimiz erisinceye dek sözlerinin yalan sayilmasina ve ugradiklari eziyetlere katlandilar ve Allah'in sözlerini degistirecek yoktur ve sana da o peygamberlerin haberleri gelmistir.

6:35 Onlari yüz çevirmeleri sana pek agir geliyorsa gücün yeterse yeraltinda bir yurt kurmaya, yahut gökyüzüne bir merdiven dayamaya bak da onlara bir delil getir. Fakat Allah dileseydi onlari hepsine de dogru yolu gösterirdi. Artik sakin bilgisizlerden olma.

6:36 Senin davetine ancak seni dinleyenler icabet eder. Ölüleriyse Allah diriltir de sonra gene dönüp onun tapisina varirlar.

6:37 Rabbinden ona bir delil indirilse derler. De ki: Allah'in delil indirmiyeye gücü yeter ama onlari çoğu bilmez.

6:38 Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve kanatlarıyla uçan hiçbir kus yoktur ki sizin gibi o da bir cinse mensup olmasin. Biz, kitapta hiçbir şeyi eksik birakmadik, sonra da hepsi Rablerinin tapisinda toplanir.

6:39 Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanliklarda kalmis sagirlardir, körlerdir. Allah kimi isterse dogru yoldan saptirir ve kimi dilerse dogru yola sevk eder.

6:40 De ki: Gerçekseniz, size Allah'in azabi gelirçatar, yahut basiniza kiyamet koparsa Allah'tan baskasini mi çağirir, ondan baskasina mi dua edersiniz, bana haber verir misiniz siz?

6:41 Hayir; ancak onu çağirirsiniz, o da dilerse duanizi kabul eder de ugradiginiz belayi açip giderir ve sirk kostuklarinizi unuttur, gidersiz.

6:42 Andolsun ki senden önceki ümmetlere de peygamberler yolladik da yalvarmaya düsünler diye onlari siddetli sikintilara, kitliga ve hastaliga ugrattik biz.

6:43 Onlara azabimiz geldiği vakit olsun, yalvarmalari gerekirdi, fakat yalvarmadilar bile, kalpleri katilasti ve Seytan, yaptiklari seyleri süsleyip hos gösterdi onlara.

6:44 Derken söylenenleri, verilen öğütleri unuttuklari zaman her şeyin kapilarini açtik onlara ve onlar, kendilerine verilen seylerle genislige ulastiklari gibi hemen ve ansizin onlari tutup aliverdik de bütün umduklarindan mahrum oldular.

6:45 Böylece de zulmeden kavmin kökü kesildi ve hamd, alemlerin Rabbi Allah'a.

6:46 De ki: Allah kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör eder ve kalplerinizi mühürlerse Allah'tan başka hangi mabuttur dersiniz onları size geri verecek? Bak da gör, nasıl deliller getiriyoruz da gene onlara yüz çeviriyorlar.

6:47 De ki: Allah'ın azabı ansızın, yahut açıkça gelip çatsa size, zulmeden kavimden baskısı helak edilir mi dersiniz?

6:48 Biz, peygamberleri ancak müjdeciler ve korkutucu olarak gönderdik. Su halde inananlara ve kendilerini düzgün bir hale getirenlere ne korku vardır, ne de mahzun olurlar.

6:49 Âyetlerimizi inkar edenlerse kötülükte bulduklarından dolayı azaba uğratılacaklardır.

6:50 De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri yanımda da demiyorum, gaibi bilirim, ben bir melegim de demiyorum. Ben, yalnız bana vahyedilen şeyi uymadım. De ki: Körle gözü açık kişi bir olur mu hiç? Ne diye hala düşünmezsiniz?

6:51 Rablerinin tapısında hasredilmeden korkanları Kur'an'la korkut ve çekinsinler diye de bildir ki onlara, Rablerinden başka ne bir dost vardır, ne de bir sefaatçi.

6:52 Sabah, akşam, razılığını dileyerek Rablerine dua edenleri kovma; ne onlardan, herhangi bir hususta sen sorumlusun, ne de senin amelinden onlara bir şey sorulur, onun için onları kovup da haksızlık edenlerden olma.

6:53 Ve biz, Allah'ın, aramızdan seçip lütfettiği bunlar mı demeleri için halkın bir kısmını, bir kısmıyla sunarız. Allah, sükkredenleri daha iyi bilmez mi?

6:54 Âyetlerimize inananlar sana gelince de ki: Esenlik size, Rabbiniz, rahmet etmeyi kendisine gerekli kılmıştır; şüphe yok ki içinizden biri, bilgisizlik yüzünden bir kötülük yapar da sonradan tövbe eder, halini düzene korsa muhakkak ki Tanrı, suçları örter, yarlıgar, rahimdir.

6:55 Suçluların yolu yoradımı iyice meydana çıksın diye delilleri bu çeşit açıklamadayız.

6:56 De ki: Ben, Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza tapmaktan nehyedildim. De ki: Sizin dileğinize uymam ben. Uyarsam şüphe yok ki doğru yoldan sapmış olurum ve doğru yolu bulanlardan olmam.

6:57 De ki: Ben, sizin yalan saydığınız apaçık, bellibeyan deliline uydum Rabbimin. Çabucak gelmesini istediğiniz azap da benim elimde değil. Hüküm, ancak Allah'ın, doğruyu haber veren odur ve odur ayırtanların en hayırlısı.

6:58 De ki: Hemencecik olmasını istediğiniz şey, benim elimde olsaydı sizinle aramdaki iş çoktan olur, biterdi ve Allah, zalimleri elbette daha iyi bilir.

6:59 Gaibin anahtarları, onun yanındadır, onları ancak o bilir; karada ve denizde ne varsa bilir. Bir yaprak bile düşse bilir onu ve yeryüzünün karanlıkları içinde bir tek tane yoktur ki, yas ve kuru hiçbir şey bulunamaz ki apaçık kitapta tespit edilmemiş olsun.

6:60 O, öyle bir Tanrıdır ki geceleyin adeta sizi öldürür, gündüzün ne

çesit islerde bulunacaginizi bilir, sonra sizi gündüz diriltir de mukadder olan ölümünüze dek bu, böyle gider, ölümden sonra da dönüp varacaginiz yer, onun tapisidir, sonra ne yaptiy sanz hepsini size haber verir.

6:61 Odur kullarından yüce tasarruf ve kudret sahibi ve size, amellerinizi hifz ve kaydeden melekler göndermiştir. Nihayet birinizin ölümü geldi mi elçilerimiz, onu öldürürler ve onlar, artık ve eksik is görmezler.

6:62 Sonra, her isi dogru olan kudret ve tasarruf sahibi Tanrilarinin tapisina götürülürler. Bilin ki hüküm onundur ve o, hesap görenlerin en tez hesap görenidir.

6:63 De ki: Sizlanip yalvararak gizlice, bizi bundan kurtarir san sükredenlerden oluruz diye dua ettiginiz zaman sizi karanin ve denizin karanliklarından kurtaran kimdir?

6:64 De ki: Ondan da sizi kurtaran Allah'tir, bütün sikintilardan da; sonra gene ona sirk kosarsiniz.

6:65 De ki: Üstünüzden, ayaklarinizin altından size azap göndermeye, yahut sizi bölükbölük edip bir kısminizin azabini bir kısmınıza tattirmaya gücü yeter onun; anlasinlar diye bak, delilleri nasıl çesitçesit açıklamadayiz.

6:66 Kavmin, Kur'an'i yalan saymada, halbuki o, gerçektir. De ki: Ben, sizi koruyucu degilim.

6:67 Her haberin mukadder bir zamani var, siz de öğrenir, bilirsiniz yakinda.

6:68 Âyetlerimize dair münasebetsiz sözlere daldiklarini görünce bir baska bahse girisinceye dek yüz çevir onlardan. Seytan, bunu sana unutturursa hatirladiktan sonra artık zulmeden kavimle oturma.

6:69 Çekinenler, onların meclislerinde bulunsalar da onların sorumlulugundan bir sey gelmez kendilerine, üstlerine düşen ödev, çekinsinler, sakinsinler bu isten diye ögüt vermektir ancak.

6:70 Dinlerini bir oyundan, bir eglenceden ibaret sayan ve dünya yasayisina aldanan kisileri birak kendi hallerine. Sen, ancak Kur'an'la ögüt ver de hiç kimse, kazandigi suçlar yüzünden helak olmasin. Ona, Allah'tan baska ne bir dost vardir, ne bir sefaatçi. Suçlu, variniyogunu, kurtulusu için feda etse kabul edilmez. Kazançlari yüzünden helak olanlar, inkarlarından dolayı kaynar su içeceklerdir ve pek aci bir azap vardir onlara.

6:71 De ki: Allah'i birakip da bize ne faydaları dokunan, ne zararları erisen seylere mi ibadet edelim ve Allah bize dogru yolu gösterdikten sonra tekrar geriye mi dönelim, hani Seytanların sasirtip serserem bir halde çöle düşürmek istedikleri adam gibi, halbuki arkadaşlari, bize gel diye onu dogru yola çağirip durmadadir. De ki: Süphe yok ki Allah'in gösterdigi yoldur dogru yol ve bize, alemlerin Rabbine teslim olmamız emredildi.

6:72 Namaz kilin ve Tanridan çekinin dendi ve o, öyle bir Tanridir ki varip toplanacaginiz yer, onun tapisidir.

6:73 Öyle bir Tanridir ki gökleri ve yeryüzünü, bos yere degil, hikmetiyle ve gerçek olarak yaratti. Ol dedigi gün her sey oluverir.

Sözü gerçektir ve surun üfürüldüğü gün saltanat ve tasarruf onundur, odur gizliyi de bilen, açıkta olani da ve odur hüküm ve hikmet sahibi, her seyden haberdar olan.

6:74 Hani Ibrahim, atasi Âzer'e, putlari mabut mu taniyorsun demisti, süphe yok ben, seni de, kavmini de apaçik bir sapikliga düsmüs görmedeyim.

6:75 Biz, gerçek ve süphesiz bilgiye sahip olması için Ibrahim'e, göklerdeki ve yeryüzündeki kudret ve saltanati, tasarruf ve hikmeti böylece göstermedeydik.

6:76 Gece olup karanlık basınca bir yıldız görmüs de budur Rabbim demisti. Fakat yıldız battı mı demisti ki: Ben batanları sevmem.

6:77 Sonra Ayın dogmakta oldugunu görmüs de Rabbim bu demisti. Fakat batınca andolsun ki demisti, Rabbim bana dogru yolu göstermezse sapik kavimden olacagim ben.

6:78 Derken güneşin isiklar saçarak dogdugunu görmüs, Rabbim bu demisti, bu daha büyük. Fakat güneş de batıp gidince ey kavim demisti, benim, sizin sirk kostugunuz seylerle hiçbir ilgim yok.

6:79 Hiç süphem olmaksizin mabudumu tek tanıyarak yüzümü, gökleri ve yeryüzünü yaratana döndüm ve ben, sirk kosalardan degilim.

6:80 Kavmi, onunla çekismeye girisince de Allah bana dogru yolu buldurduktan sonra da onun hakkında benimle çekismeye mi kalkiyorsunuz demisti, ben, sizin Tanriya es tanidiklarinizdan korkmam, Rabbim ne dilerse o olur. Rabbimin bilgisi her sey kavramistir, hala mi düşünmeyecek, ögüt kabul etmeyeceksiniz?

6:81 Siz, hiçbir delile sahip olmadiginiz halde o putlari Allah'a es tanımaktan korkmuyorken ben o es tanidiklarinizdan nasıl korkarım ki? Biliyorsanız söyleyin, bu iki taraftan hangisine, daha fazla inanilir, hangi taraf, daha ziyade emniyete hak kazanmistir?

6:82 Inananlar ve inançlarını haksizlikle karistirmayanlardır emin olmaya hak kazananlar ve onlardır dogru yolu bulmus olanlar.

6:83 Iste, Ibrahim'e, kavmine serdetmek için verdigimiz kesin deliller bunlardı, diledigimiz kisinin derecesini katkat yüceltiriz biz. Süphe yok ki Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, her sey bilir.

6:84 Ona Ishak'i ve Yakup'u verdik, hepsine de dogru yolu ihsan ettik. Daha önce Nuh'u ve soyundan Davud'u, Süleyman'i, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yi ve Harun'u dogru yola sevkettik ve biz, iyilik edenleri böylece mükafatlandırırız.

6:85 Zekeriyya'ya, Yahya'ya, Isa'ya ve Ilyas'a da dogru yolu lütfettik, hepsi de dogru hareket eden kisilerdendi.

6:86 Ismail'e, Elyesa'a, Yunus'a ve Lut'a da dogru yolu ihsan etmistik, hepsini de alemlere üstün kilmistik.

6:87 Onların atalarından, soylarından ve kardeşlerinden bir kısmına da üstünlük verdik, onları seçtik ve dogru yola sevkettik.

6:88 Iste Allah'ın dogru yolu budur, kullarından diledigini o yola sevk eder. Onlar da sirk kosalardı bütün yaptıkları bosa giderdi.

6:89 Bunlar, kendilerine kitap, hükmetme yetkisi ve peygamberlik verdigimiz kisilerdir. Kafirler, bunları tanımazlar, inkar ederlerse zaten biz, kafir

olmayacak bir topluluğu onların yerine geçmeye memur etmişizdir.

6:90 Onlar, Allah'ın doğru yola sevkettiği kimselerdir, sen de onların yoluna uy. De ki: Ben, yaptığımıza karşılık sizden bir ücret istemiyorum, bu, ancak alevlere bir öğüt.

6:91 Allah, hiçbir kimseye hiçbir şey indirmedik dedikleri zaman Allah'i layikiyle tanımadılar, ululamadılar. De ki: Musa'nın, insanlara bir ışık ve onları doğru yola sevk eden bir vasıta olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Hani siz onu kâğıtlara yazdınız da yayıp açıklarsınız, hükümlerinden çoğunu da gizlersiniz, hani siz de, atalarınız da, bilmediğiniz şeyleri onun sayesinde bildiniz, öğrendiniz. De ki: Allah indirdi, sonra da bırak onları, düştükleri boş iddialarla oyalanıp dursunlar.

6:92 Sana, şehirlerin anası olan Mekke halkını ve çevresindeki bütün insanları korkutmak, Tanrı azabını onlara haber vermek için bu kutlu ve onlarda bulunan kitapları gerçekleyici kitabı indirdik ve ahirete inananlar, namazlarını daima kılarak bu kitaba da inanırlar.

6:93 Allah'a boş yere iftira edenden, yahut, kendisine hiçbir şey vahyedilmediği halde bana da vahyedildi diyenden ve Allah'ın indirdiği hükümlere benzer hükümleri ben de yakında indireceğim diye söylenenden daha zalim kimdir ki? Meleklerin, ellerini uzattıkları ve delillerine karşı ululuk satmak istediğinizden ve haksız olarak Allah hakkında söylediğiniz şeylerden dolayı horlukla cezalandırılacak, aşağılık bir azaba uğrayacaksınız, haydi, kurtarın bugün canlarınızı dedikleri zaman o zalimlerin, ölümün siddetiyle nasıl kıvrandıklarını bir görmelisin.

6:94 Andolsun ki size verdiğimiz her şeyi arkanızda bırakmıyorsunuz da sizi evvelce nasıl yarattıysak tıpkı onun gibi tek basınıza, yapayalnız huzurumuza gelmissiniz. Sizce Tanrıya es olan sefaatçilerimizi de yanınızda görmüyoruz. Aranızdaki bağlar, tamamiyle kopmuş, boşuna umduklarınız elinizden çıkmış, kaybolup gitmiştir.

6:95 Süphe yok ki tohumları ve çekirdekleri yarıp nebatları ve ağaçları yetistiren Allah'tır. Ölüden diri izhar eder, diriden ölü. Budur Allah iste, nasıl oluyor da ondan yüz çeviriyorsunuz?

6:96 Sabahı ağartan odur. Geceyi huzur ve istirahat için, güneşle ayı da muayyen bir hesapla devretmek üzere yaratmıştır. Bu, üstün ve her şeyi bilen Tanrının takdiridir.

6:97 Öyle bir mabuttur ki karada ve denizde, karanlıklar içine dalmışken yolunuzu bulmanız için yıldızları yaratmıştır. Bilen topluluğa delillerimizi açık anlatmadayız.

6:98 Sizi bir tek kisten meydana getirmiştir de size bir eğlenecek yurt, bir de egreti olarak kalınacak yer tayin etmiştir. Anlayan topluluğa delillerimizi açıkça bildirmedeyiz.

6:99 Gökten yağmur yağdıran da odur. Sonra o yağmurla her çeşit nebati tomurcuklandırır, yesertir, ondan da basaklar içinde birbirine bitmiş, istiflenmiş taneler meydana getirir. Hurma tomurcuklarından, elle yetişilecek kadar yakın salkımlar, bir bakımdan birbirine benzeyen, bir bakımdan benzemeyen üzümlerden, zeytinlerden, narlardan bağlarbahçeler yetistiririz. Bir meyve verince bakın onlara, bir de meyveleri olunca.

Süphe yok ki bütün bunlarda, inanan topluluga deliller var.

6:100 Bir de Allah'a cinleri es tanidilar, halbuki onlari da yaratan odur ve bilgisizlikle, onun ogullari, kizlari oldugunu da uydurdular. O onlarin tavsif ettigi seylere aridir ve yucedir.

6:101 Gökleri ve yeryüzünü essiz örneksiz yoktan var eden odur. Esi bulunmasına imkan yokken oglu nasıl olabilir? Ve her şeyi o yaratmıştır ve o, her şeyi bilir.

6:102 Iste Rabbiniz Allah; ondan başka tapacak yok. Her şeyi halk eden odur, ancak ona kulluk edin ve her şeyi gözetip koruyan odur.

6:103 Gözler onu göremez, o, gözleri görür, odur lütfü bol ve her şeyden haberdar.

6:104 Süphe yok ki Rabbinizden görgüler ihsan edildi size. Kim can gözünü açıp görürse faydası kendisine, kör olanın ziyani da gene kendine ve ben, sizin üstünüze dikilmiş bir bekçi degilim.

6:105 Sen bunu öğrenmissin dememeleri için delilleri çeşitçe bildirmede ve bilen topluluga apaçık anlatmadayız.

6:106 Rabbinden sana vahyedilene uy, ondan başka tapacak yoktur ve sirk kosalardan yüz çevir.

6:107 Allah dileseydi sirk kosmazlardı ve biz, seni onların üstüne bir bekçi dikmedik, onları korumaya, işlerini görüp kendilerini gözetmeye memur da degilsin.

6:108 Allah'tan başka çağırıp dua ettikleri seylere sövmeyin ki sonra bilgisizlikle onlar da Allah'a söverler. Iste biz, böylece her topluluga, yaptıklarını süsleyip güzel gösterdik, sonra da dönüp varacakları yer, Rablerinin tapısidir ve o da, ne yaptıklarını bildirir onlara.

6:109 Onlar, kendilerine bir delil gelirse inanacaklarına dair çok siki yemin ettiler. De ki: Deliller, Allah katındadır, fakat delil gelse de inanmayacaklarını anlamaz misiniz?

6:110 Biz, onların gönüllerini, gözlerini tersine çevirmisiz, evvelce inanmadıkları gibi gene inanmazlar ve biz, onları tasikinliklerinde sakin bir halde terketmisiz.

6:111 Onlara melekler indirseydik, ölümler dirilip onlarla konussaydı, her şeyi toplayıp önlerine koysaydik gene Allah dilemedikçe inanmazlardı, fakat çoğu bilmez.

6:112 Iste biz, böylece her peygambere insan ve cin Seytanlarını düşman ettik; bazisi, bazisine yaldızlı sözler söyleyerek aldatır. Rabbin dileseydi yapamazlardı bunu, onları da bırak, iftiralılarını da.

6:113 Onlar, ahirete inananların gönülleri meyletsin ve hosnut olsunlar da yapageldiklerine devam etsinler diye söylerler o sözleri.

6:114 Allah'tan başka bir hakem mi arayayım ki size, her muhtaç olduğunuz şeyi bildirip açıklayan kitabı, o indirmistir. Kendilerine kitap verilenler de bilirler ki o, senin Rabbin tarafından gerçek olarak indirilmiş bir kitaptır; artık süphe edenlerden olma.

6:115 Rabbinin sözleri, gerçek olarak ve adalet üzere tamdir, tekemmül etmiştir, sözlerini degistirecek yoktur ve odur duyan, bilen.

6:116 Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırır; çünkü onlar, ancak zanna kapılırlar ve onlar, ancak yalan

söylerler.

6:117 Süphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapani daha iyi bilir ve o daha iyi bilir dogru yolu bulmus olanlari.

6:118 Onun ayetlerine inanmissaniz Allah'in adi anilarak kesilenleri yiyin.

6:119 Size ne oluyor da Allah'in adi anilarak kesilenleri yemiyorsunuz? Halbuki zorada kaldiginiz zamanlar hariç, size haram edilenleri ayirt etmistir. Süphe yok ki halkin çogu, bilmeden kendi istekleriyle sapip gider. Süphe yok ki Rabbin, haddini asanlari daha iyi bilir.

6:120 Günahin açiga vurulanindan da vazgeçin, gizli kalanindan da. Günah kazananlar, kazançlarına karsilik cezalanacaklardır.

6:121 Allah'in adi anilarak kesilmeyen hayvanlari yemeyin ve süphe yok ki kötülüktür bu ve süphe yok ki Seytanlar, sizinle çekismeleri için dostlarına telkinde bulunurlar, onlara uyarsaniz siz de sirk kosalardan olursunuz.

6:122 Ölüyken diriltip insanların arasında yol almasi için kendisine bir isik verdigimiz kimse, karanliklara dalmis olan ve bir türlü de çıkamayan kimseye benzer mi hiç? Iste böylece kafirlere, yaptiklari seyler, süslü ve hos gösterilmededir.

6:123 Ve böylece her şehirde, hileler, düzenler kursunlar diye o sehrin günahkarlarını büyüttük, yücelttik, onlar ancak kendilerine karsi hilekarlikta bulunurlar ama bilmezler.

6:124 Bir ayet geldi mi, Allah'in peygamberlerine geldigi gibi bize de bir ayet gelmedikçe kesin olarak inanmayiz derler. Peygamberligini kime verecegini Allah bilir. O suç isleyenlere, hilekarliklari yüzünden Allah katından bir horluk ve çetin bir azap gelip çatacaktır.

6:125 Allah, kimi dogru yola götürmek isterse Müslümanligi kabul etmesi için gönlünü açar ve kimi sapitmak isterse gönlünü öyle bir daraltir, sikar ki sanki göge agacakmis da imkan bulamiyor sanir kendisini. Iste Allah, inanmayanlara böyle azap verir.

6:126 Ve budur Rabbinin dogru yolu, düşünüp öğüt alacak topluluga ayetlerimizi apaçik bildirdik.

6:127 Onlarindir Rablerinin katında esenlik yurdu ve o, yaptiklari islerden dolayi dosttur onlara.

6:128 O gün hepsini toplar da ey cin toplulugu, insanların birçoğunu bastan mi çıkardiniz der. Insanlardan, onlara dost olanlar, Rabbimiz derler, biz, birbirimizden faydalandik ve bize takdir ettigin vakte de eristik iste. Tanri, atestir yurdunuz der, orada Allah'in diledigi hariç, ebedi olarak kalirsiniz. Süphe yok ki Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyi bilir.

6:129 Iste biz, kazandiklari suç yüzünden zalimlerin bir kismini, bir kismına böyle musallat ederiz.

6:130 Ey cin ve insan toplulugu, içinizden, size ayetlerimi nakleden ve içinde bulundugunuz su günün bir zaman olup gelecegini haber vererek sizi korkutan peygamberler gelmedi mi? Aleyhimize taniklik ediyoruz derler ve onlari dünya yasayisi aldatmistir da sonucu, kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine kendileri taniklikta bulunmuşlardır.

6:131 Bu da, halkinin hiçbir seyden haberi olmayan sehirleri, Rabbinin zulümüle helak etmeyeceginden dolayidir.

6:132 Herkesin, yaptigina göre dereceleri var ve Rabbin, onların yaptiklarindan gafil degildir.

6:133 Rabbin, her seyden müstagni ve rahmet sahibi Rab'dir. Dilerse sizi ortadan kaldirir ve sizden sonra diledigini yerinize getirir, nitekim sizi de baskabaska topluluklarin soyundan meydana getirmiştir.

6:134 Muhakkak size vaadedilen seyler gelecek ve siz, olacak seylerin önüne geçemezsiniz.

6:135 De ki: Ey kavmim, siz elinizden geleni yapin, ben de yapmadayim. Yakinda bilir, anlarsiniz kimin sonunun hayirli olacagini. Süphe yok ki zalimler, muratlarına ermezler.

6:136 Allah'in yarattigi ekinlerle hayvanlardan Allah'a bir hisse ayirip bos düşüncelerine göre bu Allah'in diyorlardı, bu da ortaklarımız olan putların. Putlara ait olanlar, Allah'a ulaşmıyordu ama Allah'a ait olanlar, ortaklarına, putlara kavusuyordu, hükmettikleri sey ne de kötüydü.

6:137 Ve gene böylece ortakları, onları helak etmek ve inançlarına süpheler karıstırmak için müsriklerin çoğuna çocuklarını öldürmeyi hos gösterdi. Allah dileyeydi yapamazlardı bunu, artık sen onları da kendi hallerine bırak, bos yere ettikleri iftiralara da aldiris etme.

6:138 Onlar, kendi akıllarınca bu hayvanlarla ekinler haramdır, ancak izin verdigimiz kisiler yiyebilir onları ve su hayvanlara da binmek haram edilmistir dediler. Bos yere Allah'a iftira ederek adını anmadan hayvan kesiyorlar, yakinda bu iftiralarinin cezasını görecekler.

6:139 Ve su hayvanların karınlarındaki yavrular, yalnız erkeklerimize helal, kadınlarımıza haram; ölü doğarsa erkek de ortak, kadın da dediler. Bu çeşit sözleri yüzünden cezalarını yakinda verecek. Süphe yok ki o, hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyi bilir.

6:140 Muhakkak ki bilgisizlik yüzünden akılsızca hareket ederek çocuklarını öldürenlerle Allah'a bos yere iftirada bulunarak Allah'in verdiği rizikları haram sayanlar, zarara uğramışlar, mahrumiyet içinde kalmışlardır. Süphesiz ki onlar sapıtmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır.

6:141 Öyle bir mabuttur ki çardaklı ve çardaksız bağları, bahçeleri, tatları çeşitli hurmaları, ekilmiş seyleri, bir bakıma birbirine benzeyen, bir bakıma benzemeyen zeytinleri ve narları yetistirip meydana getirir. Meyve verince meyvelerinden yiyin, devsirme günü hakkını da israf etmemek şartıyla verin, süphe yok ki o, müsrifleri sevmez.

6:142 Hayvanlardan yüklerinizi taşıyanlar var, yününden faydalandıklarınız var ve onları da yaratan o Allah'in, sizi riziklandirdigi seyleri yiyin ve Seytan'in izini izlemeyin; süphe yok ki o, size apaçık bir düşmandır.

6:143 Derler ki sekiz çifttir o hayvanlar. Koyun iki çift, keçi iki çift.

De ki: Erkekleri mi haram etti, disileri mi, yoksa o disilerin rahimlerindeki yavruları mi? Sözüünüz gerçekse bilerek haber verin bana.

6:144 Deve iki çifttir, sigir iki çift derler. De ki: İki erkeği mi

haram etti, yoksa disileri mi, yahut da disilerin rahimlerindeki yavrulari mi? Allah, bunu size tavsiye ederken tanik miydiniz, gördünüz, duydunuz mu yoksa? Bilmeden insanlari saptirmek için yalan yere Allah'a iftira edenden daha zalim kimdir ki? Süphe yok ki Allah, zulmeden kavmi dogru yola sevk etmez.

6:145 De ki: Bana vahyedilenler arasinda ölmüs hayvan etinden, dökülmüs kandan, yahut da domuz etinden baska, yiyene haram edilen bir sey bulamiyorum ben. Süphe yok ki domuz, pistir ve bir de Allah'tan baskasi için kesilen hayvan haramdir ki bu da pek kötü bir seydir. Ancak zorada kalana, isyan etmeyi kurmamak ve ihtiyaçtan fazla da yememek sartıyla helaldir bunlar ve hiç süphe yoktur ki Rabbin, suçlari örter, rahimdir.

6:146 Biz, Yahudilere, tirnaklari bulunan bütün hayvanlari ve sirtlarina yapismis, yahut kemiklerine sivanmis, yahut da bagirsaklarina karismis olan yaglardan baska sigir ve koyunun teknil yaglarini haram etmistik. Bu da, isyanlarindan dolayi onlara verdigimiz ceza yüzündendi ve süphe yok ki biz, sözümüzde dogruyuz.

6:147 Seni yalanlarsa hemen de ki: Rabbiniz genis, engin bir rahmete sahiptir, fakat azabini da suçlu kavimden reddetmeye imkan yok.

6:148 Sirk kosalanlar diyecekler ki: Allah dileseydi ne biz sirk kosardik, ne atalarimiz; hiçbir seyi de haram saymazdik. Iste onlardan önce gelenler de peygamberleri böyle yalanladilar da sonucu azabimizi tattilar. De ki: Bu hususta bir bilginiz varsa hemen bildirin bize. Fakat siz, ancak zanniniza uyuyorsunuz ve ancak yalan söylüyorsunuz.

6:149 De ki: O halde reddedilemeyecek kesin delil, ancak Allah'indir, elbette dileseydi hepinizi de dogru yola sevk ederdi.

6:150 De ki: Allah'in, sunu haram ettigine taniklik eden sahitlerinizi getirin bakalim. Fakat gelirler de taniklik ederlerse sen, onlarla beraber taniklik etme ve putlari, Rableriyle bir tutup ahirete inanmayarak ayetlerimizi yalanlayanlari dileklerine uyma.

6:151 De ki: Gelin de Rabbiniz, size neleri haram etti, ben okuyup anlatayim: Sakin ona hiçbir seyi es ve ortak saymayin, ananiza, babaniza karsi iyilikte bulunun ve yoksulluk korkusuyla çocuklarinizi öldürmeyin, sizi de ancak biz riziklendiririz, onlari da ve açiga çikan kötülöklere de yaklasmayin, gizli kalan kötülöklere de ve hiçbir cana kiymayin, çünkü Allah, hakli olmadikça haram etmistir bunu. Iste aklinizi basiniza alasiniz diye size bunlari emretmistir o.

6:152 Ergenlik çagina gelinceye dek, en iyi bir sekilde olmadikça yetimin malina yaklasmayin ve ölçegi, teraziye dosdogru ölçüp tartin.

Hiçbir kimseye, kudretinden asiri bir sey teklif edilmemistir ve söz söylediğiniz zaman hisiminiz bile olsa adaleti mutlaka gözetin ve Allah'la ettiginiz ahde vefa edin. Iste düşünüp öğüt almaniz için bunlari emretmistir size.

6:153 Ve süphe yok ki budur benim dosdogru yolum, ona uyun siz ve sizi, onun yolundan ayiracak yollara gitmeyin. Çekinip sakinasiniz diye iste bunlari emretmistir size.

6:154 Sonra, Rablerine kavusacaklarina inansinlar diye iyilik edenlere, nimetimizi tamamlamak ve her seyi ayirt edip açıklamak üzere dogru yolu

gösteren ve rahmetten ibaret olan kitabı Musa'ya vermistik.

6:155 Bu kitabıysa kutlu olarak indirdik, artık ona uyun ve çekinin de rahmete kavusanlara katilin.

6:156 Hiç süphe yok ki bizden önce ancak iki taifeye kitap indirildi ve bizse onu okumaktan acızdık, bir şey anlamıyorduk demeyesiniz.

6:157 Yahut da bize de kitap indirilseydi onlardan daha mükemmel bir surette doğru yolu bulurduk diye söylenmeyesiniz diye süphe yok ki Rabbinizden size de apaçık bir delil, bir hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın delillerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir ki? Delillerimizden yüz çevirenleri, bu yüz çevirmeleri yüzünden en kötü bir azapla azaplandıracağız yakında.

6:158 Hala kendilerine meleklerin inmesini, yahut Rabbinin, yahut da Rabbinden bazı delillerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin bazı delilleri geldiği gün hiç kimseye, önceden iman etmemişse, yahut inancından bir hayır kazanmamışsa o günkü inanması fayda etmez. De ki: Bekleyin ve biz de beklemekteyiz zaten.

6:159 Dinlerini parçaparça, bölüp bölükbölük firkalara ayrılanlarla hiçbir ilgin olamaz ve süphe yok ki onların bu hareketlerini Allah soracaktır ancak ve sonra da isledikleri işleri haber verecektir onlara.

6:160 Kim bir iyilikle Tanrı tapısına gelirse ona, yaptığının on misli mükafat verilecektir ve kim bir kötülükle gelirse ancak ona karşılık ve onun misli bir ceza ile cezalandırılacaktır ve onlara zulmedemeyecektir.

6:161 De ki: Süphe yok, Rabbinim, beni doğru yola sevketti, İbrahim'in tek Tanrı taniyan dosdoğru dinine hidayet etti ve o, hiçbir zaman sirk kosalardan degildi.

6:162 De ki: Süphe yok, namazım da, ibadetlerim de, diriliğim de, ölümüm de alemlerin Rabbi olan Allah içindir ki.

6:163 Esi ortagi yoktur onun ve bana bu emredildi ve ben, ona teslim olanların ilkiyim.

6:164 De ki: Allah'tan başka bir Rab mi arıyacakmışım, halbuki odur her şeyin Rabbi ve herkesin kazancı, ancak kendisine aittir; hiçbir suçlu, bir baskasının suçunu yüklenmez, sonra da dönüp varacağınız yer, Rabbinizin tapısındır ve o, ayrılığa düştüğünüz şeyleri haber verir size.

6:165 Öyle bir mabuttur ki sizi yeryüzüne hakim kılar ve size verdiği şeylerle sizi sinamak için bir kısmınızı, bir kısmınızdan mevki ve paye bakımından yüceltir. Süphe yok ki Rabbin, cezaya layık olanın cezasını pek tez verir ve süphe yok ki o, suçları örter, rahimdir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif lam mim sad.

7:2 Bu bir kitaptır ki insanları onunla korkutman, inananlara da öğüt vermen için sana indirildi; bu yüzden yüreğinde bir sıkıntı, göğsünde bir darlık hasil olmasın.

7:3 Rabbinizden size ne indirildiyse ona uyun, ondan baskalarını dost edinip onlara uymayın, fakat ne kadar da azınız öğüt tutmada.

7:4 Biz nice şehirler helak etmişiz ki azabımız gelip çattığı zaman ya

geceydi; halk, uykuya dalmisti, yahut da gündüzdü, ögle uykusundaydi, dinlenmedeydi.

7:5 Azabimiz geldiği zaman ancak, biz zulmetmistik diye niyaz edebildiler.

7:6 Kendilerine peygamber gönderdiklerimizi de mutlaka sorguya çekeceğiz, peygamber olarak gönderdiklerimizi de sorumlu tutacağız.

7:7 Onlara, tam bir bilgiyle her şeyi nakledeceğiz, bizim bulunmadığımız bir zaman, kaybolduğumuz bir vakit yoktu ki.

7:8 O gün tartılacak, gerçektir bu. Kimlerin iyi amelleri, terazide ağır gelirse onlardır kurtulanlar, muratlarına erenler.

7:9 Kimlerin hafif gelirse onlardır ayetlerimizi inkar ederek zulmettiklerinden kendilerine yazık edenler.

7:10 Andolsun ki sizi yeryüzüne yerleştirdik, yasama ve geçinme vasıtalarını da halkettik, ne de az şükredersiniz.

7:11 Andolsun ki sizi yarattık, sonra bir süre, bir şekil verdik size, sonra da meleklerle, Âdem'e secde edin dedik, hemen secdeye kapandılar, yalnız İblis secde edenlere katılmadı.

7:12 Tanrı, sana emrettiğim zaman neden secde etmekten çekindin, seni meneden sebep neydi dedi. O, ben ondan daha hayırlıyım dedi, beni atesten halkettin, onu balçıktan yarattın.

7:13 Tanrı in oradan dedi, artık orada kalıp ululanamazsın, çık, şüphe yok ki sen alçaklardansın.

7:14 İblis, bana, tekrar dirilecekleri, kalkacakları güne kadar mühlet ver dedi.

7:15 Tanrı, şüphe etme ki mühlet verilenlerdensin dedi.

7:16 İblis, beni azdıran sensin dedi, onun için ben de andolsun ki onları senin doğru yolundan çıkarmak için pusu kurup oturacağım.

7:17 Sonra andolsun ki önlerinden, arkalarından, sağlarından,ollarından çıkıp çatacağım onlara ve göreceksin ki çoğu şükür bile etmeyecek sana.

7:18 Tanrı, sen kinanmış, kovulmuşsun, çık oradan dedi, andolsun ki cehennemi sizinle ve sana uyanlarla dolduracağım.

7:19 Ey Âdem, sen ve esin, cennete yerlesin, ikiniz de dilediğiniz şeyleri yiyin, yalnız su ağaca yaklaşmayın, çünkü zalimlerden olursunuz.

7:20 Seytan, onlara gizli kalmış olan avret yerlerini belirtip göstermek için ikisini de vesveselendirdi ve bu ağacın meyvesini yerseniz mutlaka iki melek haline gelir, yahut da ebedi ömre kavursunuz, onun için Rabbiniz sizi nehyetti dedi.

7:21 Ve yemin ederek şüphe yok ki dedi, ben size öğüt verenlerdenim.

7:22 Onları böylece aldattı. Derken o ağacın meyvesinden tadınca avret yerlerini gördüler ve cennetteki ağaçların yapraklarıyla avret yerlerini örtmeye koyuldular. Rableri nida edip onlara dedi ki: Sizi, su ağacın meyvesini yemeden menetmedim mi ve demedim mi ki Seytan, hiç şüphe yok ki size apaçık bir düşmandır.

7:23 Her ikisi de Rabbiniz dedi, kendimize zulmettik biz, bizi yarlıgamazsan, bize acıamazsan ziyankarlardan oluruz.

7:24 Tanrı, inin dedi, bir kısmınız, bir kısmınıza düşman olacak ve yeryüzünde muayyen bir vaktede kalmanız mukadder.

7:25 Orada dirileceksiniz dedi, orada öleceksiniz ve orada dirilip mezardan çıkarılacaksınız.

7:26 Ey Âdemogullari, avret yerlerinizi örtecek libas ve giyip süsleneceğiniz elbise indirdik size. Tanrıdan çekinme elbisesine gelince: O, daha da hayirdir ve bunlar, insanların anip öğüt almaları için indirilen Allah ayetlerindedir.

7:27 Ey Âdemogullari, Seytan, ananizi, babanizi cennetten çıkardığı ve avret yerlerini onlara göstermek için büründükleri elbiseyi siyirip üstlerinden attığı gibi sakın sizi de bir derde ugratmasın. O ve ona mensup olanlar, sizin göremeyeceğiniz yerlerden görür, kollar sizi. Süphe yok ki biz Seytanları, inanmayanlara dost ettik.

7:28 Onlar, kötü bir iş yapınca babalarımız da derler, bu işi yaparlardı, öyle bulduk onları ve Allah emretti bunu bize. De ki: Allah kesin olarak kötülüğü emretmez. Allah'a, bilmediğiniz şeyi mi isnad ediyorsunuz?

7:29 De ki: Rabbim, adaletle hareket etmemi emretti bana ve her secde yerinde, her namazda yüzünüzü kibleye döndürün, inancınızda, ibadetinizde halis olup ona bağlanarak kulluk edin nasıl sizi o yarattıysa, meydana getirdiyse gene öylece dönüp onun tapısına varacaksınız.

7:30 Halkın bir bölümünü doğru yola sevkettir, bir bölümüye sapıklığı haketti. Zanneder misiniz Allah'ı bırakıp da Seytanları dost edinenler doğru yolu bulmuşlardır?

7:31 Ey Âdemogullari, namaz kılacağınız her vakit, elbisenizi giyin, süslenin ve yiyin, için, israf etmeyin, süphe yok ki o, müsrifleri sevmez.

7:32 De ki: Allah'ın kulları için meydana getirdiği süslenilecek şeylerle rizik olarak verdiklerinin içinden tertemiz şeyleri kim haram etmiştir ki?

De ki: Bunlar, dünyada, inanan kisilerindir, ahiretteyse yalnız onlara aittir. Delilleri, bilenlere bu çeşit açıklamadayız.

7:33 De ki: Rabbin ancak açığa vurulabilen ve gizlenen kötülüklerle günahi, haksız yere isyan etmeyi ve hiçbir delil indirmedigi halde Allah'a sirk kosmanızı ve bilmediğiniz şeyleri tutup Allah'a isnad ederek söylemenizi haram etmiştir.

7:34 Her ümmetin basına gelecek musibete bir zaman takdir edilmiştir. Mukadder olan o zaman gelip çattı mı o musibeti ne bir an geriye atabilirler, ne bir an ileriye alabilirler.

7:35 Ey Âdemogullari, size, içinizden peygamberler gelip ayetlerimi okuyunca çekinen ve hallerini islah edenlere ne korku vardır, ne de mahzun olur onlar.

7:36 Âyetlerimizi inkar edenler ve onları kabul etmeyi ululuklarına yediremeyenlerse cehennem ehlidir ve orada ebedi kalır onlar.

7:37 Yalan yere Allah'a iftira edenden, yahut onun ayetlerini inkar eyleyenden daha zalim kimdir ki? Kitaptan nasipleri neyse erisecek onlara; sonunda canlarını almak için elçilerimiz, onlara gelip çatinca Allah'ı bırakıp da kulluk ettiniz, kendilerini çağırıp durduğunuz putlar Nerede diyecekler. Onlar da kaybolup gittiler diyecekler ve kafir olduklarına dair kendileri, kendilerinin aleyhinde tanıklık edecekler.

7:38 Cinlerden ve insanlardan, sizden önce gelip geçen ümmetler arasında siz de girin atese diyecek. Her ümmet, atese girdikçe kendi dindasına lanet edecek, sonunda birbiri ardınca hepsi de orada toplanacak. Son girenler, evvelce girenler için Rabbimiz diyecekler, iste bunlar bizi doğru yoldan çıkardı, bir kat daha fazla azab et onlara. Her zümre için diyecek, katkat fazla azap var ama siz bilmezsiniz.

7:39 Evvelce girenler, sonrakilere diyecekler ki: Sizin bir üstünlüğünüz yok bize, kazandığınız suçlar yüzünden tadin azabi.

7:40 Âyetlerimizi yalan sayıp onlara inanmaya tenezzül etmeyenlere gök kapıları kesin olarak açılmaz ve deve iğne yordamından geçer de onlar gene cennete giremezler ve biz, mücrimleri iste böyle cezalandırırız.

7:41 Onlara, cehennemde atesten dösekler, üstlerinde de atesten örtüler var ve biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

7:42 Inananlara ve iyi işlerde bulunanlara gelince; hiç kimseye takatinden asiri bir teklifte bulunmayız, onlardır cennet ehli ve orada ebedi kalır onlar.

7:43 Gönüllerindeki kini, hasedi gideririz, buldukları yerlerin altından ırmaklar akar ve hamd Allah'a ki derler, doğru yolu buldurdu da bu nimetlere kavuşturdu bizi; Allah hidayet etmeseydi doğru yolu bulamazdık; andolsun ki Rabbimizin peygamberleri gerçek olarak geldiler ve onlara iste yaptığınız işlere karşılık miras olarak elde ettiğiniz cennet diye nida edilir.

7:44 Cennet ehli, cehennem ehline biz, Rabbimiz bize neler vaadettiye gerçek olarak hepsini bulduk, hepsini elde ettik, siz de Rabbinizin size vaadettiğini gerçek bir surette elde ettiniz mi diye nida eder, onlar da evet derler, derken aralarında bir münadi, Allah'ın laneti zalimlere diye bağırır.

7:45 O zalimlere ki halkı Allah yolundan menederlerdi o yolun eğri bir hale gelmesini isterlerdi ve onlar ahireti inkar ederlerdi.

7:46 Cennetliklerle cehennemlikler arasında bir örtü var ve A'raf üstünde erler var ki herkesi, yüzlerinden tanırlar ve cennet ehline esenlik size diye nida ederler. Onlar, henüz cennete girmemişlerdir ama girmeyi umarlar.

7:47 Gözleri cehennemler tarafına ilisince Rabbimiz derler, bizi zulmeden kavimle beraber etme.

7:48 A'raf erleri, yüzlerinden tanıdıkları kişilere nida edip derler ki:

Ne malinizin çok olusu, ne sayınızın fazla bulunusu, ne de kulluk etmeye tenezzül etmeyip ululanmanız bir fayda vermedi size.

7:49 Allah, onları rahmetine nail etmez diye yemin ettiğiniz kişiler, bunlar değil miydi? Sonra bunlara girin cennete denir, ne korku vardır size, ne de mahzun olursunuz.

7:50 Cehennem ehli, cennet ehline bize biraz su verin, yahut Allah'ın sizi riziklandığı şeylerden bize de ihsan edin diye bağırırlar.

Cennetlikler, süphe yok ki derler, Allah suyu da, bize verdiklerini de kafirlere haram etmiştir.

7:51 Onlar, dinlerini eğlence ve oyun saymışlardır, dünya yasayısı, onları aldatmıştır. Onlar, nasıl bugüne kavusacaklarını unutup bilebile ayetlerimizi inkar ettilerse biz de bugün onları unutturuz.

7:52 Biz onlara öyle bir kitap gönderdik ki onu bilgiyle açıkladık, o kitapta, ne lazımsa hepsini bildirdik, inananlara doğru yolu gösterir ve

rahmettir.

7:53 Onlar, kitapta söylenenlerin gelip çıkmasını mı bekliyorlar ancak?

Bir gün o söylenen şeyler, o sözlerin sonucu gelecek de evvelce onu unutanlar, gerçekten de Rabbimizin peygamberleri diyecekler, hak olarak gelmişlerdi; şimdi sefaatçilerden biri var mı ki sefaat etsin bize, yahut da tekrar dünyaya dönmemize imkan verilse de oradayken yaptığımız işlerden başka işler yapsak. Gerçekten de kendilerine yazık etmişlerdir, aslı yokken inanıp durdukları mabutla da onları bırakmış, kaybolup gitmiştir.

7:54 Süphe yok, Rabbimiz, öyle bir Allah'tır ki gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratmıştır da sonra Arsa hakim ve mutasarrif olmuştur; aceleyle ve durmadan geceyi takip eden gündüze gecenin örtüsünü atar, o örtüyle örter onu ve güneş de onun emrine ram olmuştur, ay da, yıldızlar da. İyice bil ki yarattı da onun, buyruk da; alemlerin Rabbi Allah'ın sani ne de yücedir.

7:55 Dua edin Rabbinize yalvarıp yakarak gizlice. Süphe yok ki o, duada haddini asanları sevmez.

7:56 Düzene girdikten sonra yeryüzünde bozgunculukta bulunmayın ve ona, azabından korkarak, lutfunu da umarak dua edin. Süphe yok ki Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere pek yakındır.

7:57 Öyle bir mabuttur ki rahmetinden önce müjdeciler olarak rüzgarları yollar. Sonucu rüzgarlar, ağır yağmur bulutlarını yüklenince onları ölmüş bir ülkeye sevk ederiz, oraya böylece yağmur yağdırırız da her çeşit meyveler yetistiririz. Düşünün de ibret almaya bakın, çünkü biz, ölüyü de iste böyle diriltiriz.

7:58 Temiz ülkenin nebati, Rabbinin izniyle çıkar, çorak yerdense pek az bir mahsul elde edilir. İste biz, sükreten topluluğa delillerimizi bu çeşit tekrar edip durmadayız.

7:59 Andolsun ki Nuh'u, kavmine peygamber olarak gönderdik de ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, ondan başka bir mabudunuz yoktur. Süphe yok ki ben, büyük bir günün azabına uğrayacağınızdan korkuyorum.

7:60 Kavminden ileri gelenler, süphe yok ki dediler, biz seni apaçık bir sapıklık içine dalmış görmedeyiz.

7:61 O, ey kavmim dedi, bende sapıklık yok, fakat ben, alemlerin Rabbinden gelen bir elçiyim.

7:62 Rabbinin bildirdiği haberleri size teblig etmede ve size öğüt vermedeyim ve Allah bana bildiriyor da sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum ben.

7:63 Sizi korkutmak, sakinmanızı temin etmek ve böylece de rahmete nail olmanızı sağlamak için içinizden birisine Rabbinizden vahiy gelmesine sasiyor musunuz?

7:64 Fakat onlar, onu inkar ettiler, yalancı saydılar, biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve ayetlerimizi yalanlayanları suya bogduk. Süphe yok ki onlar kör bir kavimdi.

7:65 Âd kavmine kardeşleri Hud'u yolladık da ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, ondan başka bir mabudunuz yoktur. Hala mi çekinmeyeceksiniz?

7:66 Kavminin kafir olanlarından ileri gelenler, süphe yok ki dediler, biz

seni sapiklik, bilgisizlik içine dalmis görmedeyiz ve saniyoruz ki yalancilardansin sen.

7:67 O, ey kavmim dedi, bende sapiklik, bilgisizlik yok, fakat ben, alemlerin Rabbinden gelen bir elçiyim.

7:68 Rabbimin bildirdigi haberleri size teblig etmedeyim ve ben size emniyet edilecek bir öğütçüyüm.

7:69 Sizi korkutmak için içinizden birisine Rabbinizden vahiy gelmesine sasiyor musunuz? Hatirlayin ki sizi Nuh kavminden sonra hükümdar etti, boypos, kuvvetkudret bakımından da onlardan üstün etti sizi. Siz de Allah'in nimetlerini anin da muradiniza erin, kurtulun.

7:70 Dediler ki: Sen bize tek Allah'a kulluk etmemizi ve atalarimizin taptiklarini birakmamizi saglamak için mi geldin? Dogru söyleyenlerdensen tehdit ettigin seyi meydana getir bakalim.

7:71 O, Rabbinizden azaba ve gazaba ugramayi hakettiniz dedi, Allah'in, haklarında hiçbir delil indirmedigi ve ancak sizin ve atalarinizin taktigi birtakim adlar için benimle çekismeye kalkiyorsunuz demek, o halde bekleyin, şüphe yok ki ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

7:72 Onu ve onunla beraber olanlari rahmetimizle kurtardik da ayetlerimizi yalanlayanlari ve inanmayanlari kökünü kestik.

7:73 Semud'a da kardesleri Salih'i gönderdik. Ey kavmin dedi, Allah'a kulluk edin, ondan baska bir mabudunuz yoktur. Rabbinizden size apaçik bir delil gelmistir, iste su Allah'in mahluku disi deve, size bir mucizedir o. Birakin da Allah'in yarattigi yeryüzünde otlayip dursun ve ona kötülükle dokunmayın, sonra sizi elemli bir azaba ugratir.

7:74 Hatirlayin ki sizi Âd kavminden sonra hükümdar etti ve yeryüzüne yerlestirdi, ovalarinda köskler kuruyor, daglarında, kayalari yontup evler yapıyorsunuz. Allah'in nimetlerini anin ve yeryüzünde bozgunculuk etmeyin.

7:75 Kavminin ileri gelenlerinden olup iman etmeyi kibirlerine yediremeyenler, aciz sayip hor gördükleri kimselerden ona iman etmis olanlara, siz Salih'i, Rabbinden gönderilmis mi biliyorsunuz dediler. Onlar da biz dediler, onun vasitasiyla gönderilenlere inandik.

7:76 O ululanmak isteyenler, o kibirli, dediler ki: Hiç şüphe yok ki biz, sizin inandiklarinizi inkar ettik, kafir olduk.

7:77 Disi deveyi, ayaklarini kesip öldürdüler ve Rablerinin emrinden çıktilar, isyan ettiler ve ey Salih dediler, peygamberlerdensen tehdit ettigin seyi yap bize bakalim.

7:78 Derken onlar siddetli bir sesle azaba ugradilar, yurtlarında diz çökmüs bir halde yüzükoyun kapanarak helak olup gittiler.

7:79 Salih, onlardan yüz çevirdi de ey kavmim dedi, andolsun ki ben size Rabbimin bildirdigi haberleri teblig ettim ve öğüt verdim ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.

7:80 Lut'u da gönderdik ve hani kavmine demisti ki: Sizden önce alemlerde hiçbir kimsenin yapmadigi kötülüğü mü yapacaksınız?

7:81 Çünkü siz kadinari birakip sehvetle erkekleri kullanmadasiniz ve siz, ancak haddini asmis bir kavimsiniz.

7:82 Kavminin cevabi ancak su söz olmustu, onlari sehrinizden çıkarin

demislerdi, onlar pek fazla temiz olmak isteyen kisiler.

7:83 Onu ve akRabasini kurtardik, ancak karisi kurtulmedi ve o, kavmiyle kalanlardandi.

7:84 Onlara yagmur gibi tas yagdirdik, bak da gör suçlularin sonucu ne olmus.

7:85 Medyen'e de kardesleri Suayb'i gönderdik de ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, ondan baska bir mabudunuz yoktur. Rabbinizden apaçik bir delil gelmistir size, artik kileyi dogru ölçün, teraziye dogru tartin, insanlari haklarini yemeyin ve düzene girdikten sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. Inanmissaniz bunlar, daha hayirlidir size.

7:86 Inananlari tehdit ederek Allah yolundan menetmek ve o yolun egri bir hale gelmesini saglamak için her yolun basinda oturup pusu kurmaya kalkmayin ve hatirlayin o zamani ki azliktiniz, o sizi çogaltdi.

Bozgunculukta bulunanlari sonuçlari ne olmus, ne hale gelmisler, bakin da görün.

7:87 Sizin bir kisminiz, benimle gönderilene inanir, bir kisminiz inanmazsa Allah, aramızda hükmedinceye dek sabredin ve o, hükmedenlerin en hayirlisidir.

7:88 Kavminin ileri gelenlerinden olup iman etmeyi kibirlerine yediremeyenler, ey Suayb dediler, mutlaka seni de, sana inananlari da hep beraber ya sehrimizden çıkaracağız, yahut da bizim dinimize dönersiniz. O da dedi ki: Biz istemesek de zorla mi yapacaksınız bunu?

7:89 Fakat Allah bizi ondan kurtardıktan sonra tutar da tekrar sizin dininize dönersek yalan yere Allah'a iftira etmiş oluruz. Artik o dine dönmemize imkan yok, meger ki Rabbimiz olan Allah dileye. Rabbimizin bilgisi her seye yeter, her seyi samildir. Allah'a dayandik biz. Rabbimiz, sen bizimle kavmimizin arasında gerçek olanı hükmet ve sen, hükmedenlerin en hayirlisisin.

7:90 Kavminin ileri gelenlerinden kafir olanlar, Suayb'e uydugunuz takdirde andolsun ki dediler, zarara ugrarsiniz.

7:91 Derken, siddetli bir depremle azaba ugradilar, yurtlarında diz çökmüş bir halde yüzükoyun kapanarak helak olup gittiler.

7:92 Suayb'i yalanlayanlar, sanki oralarda hiç oturmamislari, hiç yaşamamislardi, Suayb'i yalanlayanlar, asil zarara ugramislardi.

7:93 Suayb, onlardan yüz çevirdi de ey kavmim dedi, andolsun ki ben size Rabbimin bildirdigi haberleri teblig ettim ve öğüt verdim. Artik kafir bir kavme nasıl açıklanabilirim?

7:94 Hiçbir sehre peygamber göndermedik ki oranin halkini, yola gelsinler de yalvarip yakarsinlar diye can ve malca bir sikintiye, bir azaba ugratmayalim.

7:95 Sonra da kötülük yerine iyilik verdik, çogaldilar ve atalarimiz da malca zarara ugramislardi, genislige kavusmuslardi, bu, böyledir dediler de ansizin onlari azaba ugrattik, anlamadilar bile.

7:96 Memleketlerin halki inansalar ve çekinselerdi gökyüzünden üstlerine bereket yagdirir, yeryüzünden bereket fiskirtirdik, fakat inkar ettiler de kazandiklari suç yüzünden onlari azaba ugrattik.

7:97 Memleketlerdeki halk, uykuya dalmisken geceleyin ansizin azabimizin

gelip çatmayacağından emin mi?

7:98 Yahut memleketlerdeki halk, kulluk çağı oynayıp dururken azabimizin birdenbire gelmeyeceğinden emin mi?

7:99 Bütün bunlardan sonra Allah azabından emin mi olurlar? Allah azabından emin olanlar, ancak zarara uğramış topluluklardır.

7:100 Oralarda yaşayanların helakinden sonra miraslarına konarak yurtlarını elde edenler, hala anlamazlar mı ki dilersek, suçları yüzünden onları da musibetlere uğratırız ve kalplerini mühürleriz de isitmezler.

7:101 İşte bu yurtlara ait bazı vukuatı anlatmadayız sana. Andolsun ki peygamberleri, açık delillerle geldi onlara, fakat önce inkar ettikleri, yalan söyledikleri şeylere inanmadılar. İşte Allah, kafirlerin gönüllerini böyle mühürler.

7:102 Onların çoğunu, sözlerinde durur bulmadık ve çoğunu ancak hadlerini asmış kötü kişiler bulduk.

7:103 Onlardan sonra da Musa'yi, delillerimizle Firavun'a ve Firavun'un kavminden ileri gelenlere gönderdik, fakat kendilerine zulmetti onlar, bak da gör, bozguncuların sonucu ne olmuştur.

7:104 Musa dedi ki: Ey Firavun, şüphe yok ki ben, alemlerin Rabbinden gelen bir peygamberim.

7:105 Allah hakkında ancak gerçek sözü söylemem borçtur bana. Rabbinizden açık bir delille geldim size, İsrailoğullarını benimle gönder.

7:106 Firavun, açık delille geldiysen ve doğru söz söyleyenlerdensen göster o delili dedi.

7:107 Musa, sopasını yere attı, derken sopa apasıkarcı kocaman bir yılan oldu.

7:108 Elini koltuğuna sokup çıkarınca bakanlar gördüler ki bembeyaz, parılparıl parlayan bir el.

7:109 Firavun'un kavminden ileri gelenlerin bir kısmı, gerçekten de dediler, bu, bilgili bir büyücü.

7:110 Sizi yerinizden, yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz şimdi?

7:111 Onunla kardeşini alıkoyma da dediler, şehirlere adamlar gönder.

7:112 Ne kadar bilgili büyücü varsa hepsini tapına getirsinler.

7:113 Büyücüler, Firavun'un tapısına geldiler ve üst gelirsek elbette mükafat var bize, değil mi dediler.

7:114 Evet dedi Firavun ve siz, mutlaka yakınlarımdan olacaksınız.

7:115 Dediler ki ya Musa, sen mi sopanı atacaksın, biz mi atalım önce?

7:116 Siz atın dedi. Attıkları anda halkın gözünü boyadılar, korkuttular ve büyük bir büyü yaptılar.

7:117 Musa'ya, at sopanı diye vahyettik. Atınca koca bir yılan seklene giren sopa, onların yalancılıktan meydana çıkardıklarını yuttu, hepsini silip süpürdü.

7:118 Böylece de hak üstün oldu, yerine geldi ve yaptıkları şeyler, mahvolup gitti.

7:119 Oracıkta yenildiler ve horhakiyrcı bir halde yaptıklarından feragat ettiler.

7:120 Ve büyücüler, hep birden secdeye kapandılar da.

7:121 Inandik dediler, alemlerin Rabbine.

7:122 Musa'nin ve Harun'un Rabbine.

7:123 Firavun, ben size izin vermeden önce ona inanıyor musunuz dedi, bu, süphe yok ki halkini oradan çıkarmak için şehirde kurup düzdüğünüz bir düzen; yakında ne yapacağımı öğrenirsiniz.

7:124 Ellerinizi, ayaklarınızı çaprazvari kestireceğim, sonra da hepinizi astıracağım.

7:125 Süphe yok ki dediler, biz dönüp Rabbimizin tapısına varacağız.

7:126 Sen bizden, ancak Rabbimizin delilleri gelince onlara inandik diye öd alacaksın. Rabbimiz, üstümüze yağdırircasına sabir ver bize ve bizi Müslüman olarak öldür.

7:127 Firavun'un kavminden ileri gelenler, Musa'yi ve kavmini, yeryüzünde bozgunculuk etsinler, senden ve yaptıklarından yüz çevirsinler diye mi bırakıyorsun dediler. Firavun gene onların ogullarını öldürür, kadınlarını bırakırız ve süphe yok ki biz, onlardan üstünüz ve kudret sahibiyiz dedi.

7:128 Musa, kavmine dedi ki: Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Süphe yok ki yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğine miras olarak kalır ve sonuç, çekinenlerindir.

7:129 Sen gelmeden önce de eziyet çektik, geldikten sonra da çekiyoruz dediler. Musa, umarım ki dedi, Rabbiniz, düşmanlarınızı helak eder, yeryüzünde hükümdar eder sizi de neler yapacağınıza bakar, dener sizi.

7:130 Andolsun ki biz, düşünüp ibret alsınlar diye Firavun'u ve soyunu yıllarca kuraklığa ve kitliğe uğrattık.

7:131 Onlara bir iyilik gelince hakkımızdı bu zaten derler, bir kötülük geldi mi Musa'nin ve onunla beraber bulunanların uğursuzluğuna verirlerdi. İyice bil ki ugradıkları uğursuzluk, Allah'tandı, fakat çoğu bilmezdi bunu.

7:132 Bizi büyülemek, kandırmak için hangi delili gösterirsen göster demislerdi, biz sana inanmayacağız.

7:133 Bunun üzerine, ayrıyiri mucize olmak üzere onlara tufan, çekirge, haserat, kurbağa ve kan gönderdik, fakat ululanıp inanmaya tenezzül etmediler ve zaten de suçlu bir topluluktular onlar.

7:134 Azaba uğrayınca ya Musa diyorlardı; icabet edeceğine dair verdiği söze uyarak Rabbine dua et de bizden bu belayı defetsin, muhakkak sana inanacağız ve İsrailogullarını seninle göndereceğiz.

7:135 Ugrayacakları son belayadek üstlerine çöken musibeti giderdik mi derhal yeminlerini bozuyorlardı.

7:136 Sonucu öd aldık onlardan ve delillerimizi yalanladıkları, onlardan gaflet ettikleri için hepsini de denize garkettik.

7:137 Zayıf, horhakir bir hale getirilen kavme, yeryüzünün feyiz ve bereket ihsan ettiğimiz dogularını da, batılarını da miras olarak verdik ve sabrettiklerinden dolayı Rabbinin, İsrailogullarına verdiği güzel söz, tamamlandı, yerine geldi ve Firavun'la kavminin yaptıklarını, yükselttiklerini yikip mahvettik.

7:138 İsrailogullarını denizden geçirdik de putlara tapmakta olan bir topluluğa rastladılar. Ya Musa dediler, onların yaptığı putlar gibi bize

de putlar yap. Musa, süphe yok ki dedi, siz bilgisiz bir kavimsiniz.

7:139 Onların yaptıkları da helak olup gitmiştir, yaptıkları da bostur.

7:140 Sizi alemlerden üstün kıldığı halde Allah'tan başka bir mabut mu ariyorsunuz?

7:141 Hani sizi Firavun soyundan kurtarmıştık. Size en ağır iskenceleri yapıyorlardı, asgiler bir hale getiriyorlardı sizi, oğullarınızı öldürüyorlar da kadınlarınızı bırakıyorlardı ve bunda da Rabbinizden büyük bir sinama vardı size.

7:142 Musa ile otuz gece münacatta bulunmayı sözleşmiştik de bu vadeyi, on gece daha katarak tamamlamıştık böylece Rabbinin tayin ettiği müddet, kırk geceyi bulmuştu ve Musa, kardeşi Harun'a, kavminin içinde benim yerime geç, onları düzene koy ve bozguncuların yoluna uyma demisti.

7:143 Musa, tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuşunca Rabbin demisti, bana görün de bakayım sana. Rabbi, beni kesin olarak göremezsin sen demisti, fakat su daga bak, eğer yerinde durabilirse görebilirsin beni. Derken Rabbi, daga tecelli edince dag, yerle bir oldu ve Musa bayılıp yere yığıldı. Kendisine gelince de seni noksan sıfatlardan tenzih ederim dedi, tövbe ettim sana ve ben, inananların ilkiyim.

7:144 Tanrı, ya Musa dedi, ben sana peygamberlik vererek ve seninle konuşarak bütün insanlara üstün ettim seni, seçtim seni, sana verdiğimi al ve sükretenlerden ol.

7:145 Tevrat levihlerinde, her şeye ait öğüdü, her şeyi açıklayan hükümleri yazdık ve azimle, kuvvetle al bunu dedik, kavmine de emret; en güzel hükümleriyle amel etsinler; haddi asan, buyruktan çıkan kötü kişilerin yurtlarını da yakında göstereceğiz.

7:146 Yeryüzünde haksız yere ululuk satanlara ayetlerimizi idrak ettirmeyeceğiz, zaten onlar, hangi delili görseler inanmazlar, doğru yolu görseler o yola gitmezler, fakat azgınlık yolunu gördüler mi hemen o yola gitmeye koyulurlar; bu da ayetlerimizi yalan saymalarından ve onlardan gaflet etmelerinden ileri gelir.

7:147 Âyetlerimizi ve ahiret gününe ulaşmayı yalan sayanların bütün yaptıkları bosa gider. İşledikleri kötülüklerin karşılığı neyse ondan başka birşeyle mi cezalanır onlar?

7:148 Musa'nın kavmi, o gittikten sonra ziynet esyasından bir buzagi yaptılar. O buzagi, böğürüyordu da. O buzaginın kendileriyle konuşmayacağını, onlara doğru yolu göstermeyeceğini görüp anlamadılar mı da ona sarıldılar ve kendilerine kıydılar, yazık ettiler.

7:149 Adamakilli nadim olup doğru yoldan sapıttıklarını görünce de Rabbiniz acımasızca bize ve yarlıgamazsa bizi mutlaka ziyankarlardan olacağız dediler.

7:150 Musa, kızgın bir halde açıklanarak kavmine dönünce dedi ki: Benden sonra ne de kötü bir iş islediniz, Rabbinizin vaadettiği müddet bitmeden acele mi ettiniz? Ve levihleri atıp kardeşinin saçından, sakalından tutarak kendisine doğru çekmeye başladı. Harun, anam oğlu dedi, bu kavim, gerçekten de aciz birakti beni, az kaldı ki öldürüyorlardı da, onun için bana bu harekette bulunup düşmanları sevindirme ve beni zulmeden kavimle beraber tutma.

7:151 Musa, Rabbim dedi, beni ve kardesimi yarliga ve rahmetine al bizi, sen merhametlerin en merhametlisisin.

7:152 Buzagiyyi mabud edinenler, Rablerinden bir gazaba ugrayacaklar, dünya yasayisinda asagilik bir hale düseceklerdir ve biz, iftiracilari böyle cezalandiririz.

7:153 Kötü isler yaptıktan sonra tövbe edip inananlara gelince: Süphe yok ki Rabbin, tövbeden sonra suçlari mutlaka örter, rahimdir.

7:154 Musa'nin öfkesi yatisınca levihleri aldı. Tevrat'in yazili oldugu o levihlerde, hidayet ve rahmet, Rablerinden korkanlara aittir diye de yazilmisti.

7:155 Ve Musa, kendisine vade verdigimiz yere götürmek üzere kavminden yetmis kisi seçti. Derken bulduklari yerde siddetli bir deprem baslayınca ya Rabbi dedi, dileseydin onlari da daha önce helak ederdin, beni de. İçimizdeki akilsizlarin isledikleri suç yüzünden bizi de mi helak edeceksin? Bu, ancak senin bir sinamandan baska bir sey degil. Onunla diledigini dogru yoldan çıkarirsın, diledigini dogru yola sevk edersin. Sensin yardimcimiz ve sahibimiz, ört bizim suçlarimizi ve aci bize, sensin suçlari örtenlerin en hayirlisi.

7:156 Su dünyada da iyilikler ver bize, ahirette de ve süphesiz ki sana yöneldik biz. Tanri, diledigimi azabima ugratirim dedi, fakat rahmetim, her sey kaplamistir da çekinenleri, zekat verenleri ve ayetlerime inananlari rahmetime mazhar ederim.

7:157 Onlar, öyle kisilerdir ki ellerindeki Tevrat'ta ve Incil'de de yazilmis olarak bulacaklari seriat sahibi Ümmi Peygambere uyarlar ve o, onlara iyiligi emreder, kötülükten nehy eder onlari ve temiz seyleri onlara helal etmededir, pis ve kötü seyleri haram etmede. Sirtlarindaki agir yükleri indirmededir, baglandiklari zincirleri kirmada. Artık ona inananlar, onu ululayanlar, ona yardim edenler ve ona indirilen isiga uyanlardir kurtulanlar, muratlarına erenler.

7:158 De ki: Ey insanlar, süphe yok ki ben, Allah tarafından sizin hepinize gönderilmis olan peygamberim; o, öyle bir Allah'tir ki göklerin saltanat ve tasarrufu da onundur, yeryüzünün de. Ondani baska yoktur tapacak, odur dirilten ve öldüren. Artık Allah'a ve Allah'in sözlerine inanin ve seriat sahibi Ümmi Peygamberine inanin ve uyun ona da dogru yolu bulun.

7:159 Musa kavminden bir topluluk vardi ki halki dogru yola sevk ederler ve adaletle muamelede bulunurlardi.

7:160 Onlari on iki kabileyeye, on iki topluluga böldük ve kavmi, Musa'dan su isteyince ona, sopanla tasa vur diye vahyettik, derken o tasta on iki kaynak akti. Her topluluk, su içecekleri kaynagi belledi ve onlari bulutla gölgelendirdik, onlara kudret helvasiyla bildircin kusu indirdik. Size rizik olarak verdigimiz seylerin temizlerini yiyin dedik. Onlar bize zulmedemediler, ancak kendilerine zulmettiler.

7:161 Hani o zaman onlara, bu sehirde yerlesin ve dilediginiz yerde dilediginiz sey yiyin ve bu makam, suçlarin döküldüğü makamdir deyin, kapidan yerlere kapanircasina egilerek girin de suçlarinizi örtelim, iyi hareket edenlerin mükafatini daha da fazlasiyla verelim denmisti.

7:162 Fakat onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylendiğinden bambaska bir tarza döküp degistirdiler, biz de ettikleri zulüm yüzünden onlara gökyüzünden kötü, pis bir azab indirdik.

7:163 Denize pek yakin olan o sehrin halkina neler oldu, sor onlara. Hani onlar, cumartesi günü, emre isyan etmislerdi, hani cumartesi günleri, baliklar, su üstüne çikiyordu da cumartesiden baska günlerde onlara görünmüyordu, emirden çıktıkları için biz de onlari böyle sinamadaydik.

7:164 Hani onlardan bir topluluk, Allah'in helak edecegi, yahut da siddetle azaplandiracagi bir kavme ne diye öğüt verirsiniz demisti de öğüt verenler, Rabbinize karsi bir özür serdedebilelim ve belki de sakinirlar ümidiyle demislerdi.

7:165 Öğütçülerin öğütlerini unuttuklari zaman biz de, onlari kötülükten nehyedenleri kurtardik, zulmedenleriye, emirden çıktıkları için pek siddetli bir azaba ugrattik.

7:166 Nehyedildikleri seyleri yapmakta ısrar edince onlara asagilik maymun olun dedik.

7:167 An o zamani ki Rabbin, kiyamet gününedek onlara en kötü azapla azaplandiracak olanlari gönderecegini kesin olarak bildirmisti. Süphe yok ki Rabbin, cezayi pek tez verir ve süphe yok ki o, suçlari örter, rahimdir.

7:168 Onlari, yeryüzünde takimtakim topluluklar haline getirdik, dagittik. İçlerinde iyileri var, onlardan daha asagi derecede bulunanlari var. Belki Tanriya dönerler, itaate girerler diye de onlari iyiliklerle, kötülüklerle sinadik.

7:169 Onlardan sonra kitaba varis olan öyle bir nesil geldi ki hem su dünyanın geçici matahini alirlar da elbette ilerde yarliganiriz, suçlarımız örtülür bizim derler, hem de gene ellerine ona benzer geçici bir matah geçse almakta devam ederler. Halbuki Allah'a karsi ancak gerçek olani söyleyeceklerine dair onlardan o kitabın hükmünce söz alınmamis miydi ve kitapta olanlari okuyup dururlar da. Halbuki ahiret yurdu, sakinanlara daha hayirlidir, hala mi akliniz ermiyor?

7:170 Kitaba sarilip namaz kilanlara gelince: Biz, iyilige çalisanlarin mükafatini zayi etmeyiz.

7:171 Hani biz, dagi adeta bir gölgelik gibi çekmis, üstlerine dogru yüceltmistik de nerdeyse üstlerine düşecek sanmislardi. Size verdigimiz kitabi kuvvetle, azimle tutun, içinde ne varsa hatirlayip ona göre hareket edin de sakinanlardan olun demistik.

7:172 Hani Rabbin Âdemogullarının sirtlarından zürriyetlerini izhar etmisti de kendilerini kendilerine tanik tutarak ben, Rabbiniz degil miyim demisti; onlar da evet, tanigiz, Rabbimizsin demislerdi. Bu da kiyamet günü bizim bundan haberimiz yoktu dememeniz.

7:173 Yahut da ancak atalarimiz sirk kostu önce ve biz onlardan sonra gelmis bir soyuz; bizi de o bos ve asilsiz islerde bulunanlarin amelleri yüzünden helak mi edeceksin gibi bir söz söylememeniz içindi.

7:174 Belki dogru yola dönersiniz diye ayetlerimizi iste böyle açıklamadayiz.

7:175 Oku onlara kendisine delillerimizi ihsan ettigimiz halde bilebile onlari inkar edip, onlari hükümden siyrilip Seytan'a uyan ve helak olana ait kissayi.

7:176 Dileseydik onu, delillerimizle yüceltirdik, fakat o, yeryüzüne sarildi ve kendi istegine uydu. O tipki köpege benzer; üstüne varip kovsan da dilini çıkarip solur, kendi haline biraksan da dilini çıkarip solur. Iste bu hal, delillerimizi yalanlayan toplulugun haline benzer; sen geçmişlerin hallerini anlat onlara da belki iyice bir düşünürler.

7:177 Ne de çirkin bir örnektir delillerimizi yalanlayip kendilerine zulmedenlerin hali.

7:178 Allah, kimi dogru yola sevkettiyse odur dogru yolu bulan ve kimi yoldan çıkarirsa o ve onun gibilerdir ziyana ugrayanlar.

7:179 Andolsun ki biz, cinlerin ve insanların çoğunu cehennem için yarattik; onlari kalpleri vardır; düşünmezler onunla; gözleri vardır, görmezler o gözlerle; kulakları vardır, duymazlar o kulaklarla. Onlar dört ayakli hayvanlara benzerler, hatta daha da sapiktir onlar. Onlardir gaflette kalanların ta kendileri.

7:180 Güzel adlar, Allah'indir, o adlarla dua edin ona ve onun adlarını baska anlamlara çekenleri, o adları baskalarına verenleri, onu, ona layik olmayan adlarla çağiranları birakin, onlar, yaptıklarının cezasını görecekler.

7:181 Yarattıklarımızdan bir topluluk var ki halki gerçeğe irsad eder ve gerçek olarak adaletle muamelede bulunur.

7:182 Delillerimizi yalanlayanlara gelince: Biz onlari yavasyavas hiç anlamayacakları noktalardan helake yaklastirir dururuz.

7:183 Ve ben onlara mühlet veririm, şüphe yok ki azabım pek siddetlidir.

7:184 Düşünmezler mi ki kendileriyle konusanda delilikten eser bile yok; o ancak apaçık korkulu bir haber veren.

7:185 Bakmazlar mı göklerdeki ve yeryüzündeki saltanat ve tedbire ve Allah'ın yarattığı şeylerden herhangi birine ve ölüm çağlarının gelip çatmakta olduğuna? Bu sözden sonra da hangi söze inanırlar artık?

7:186 Allah kimi yoldan çıkarirsa artık yoktur onu dogru yola sevkedecek ve onlari can gözleri kör olarak saskinliklerinde birakir gider.

7:187 Senden kıyametin ne vakit kopacağını sorarlar. De ki: Onu ancak Rabbim bilir. Vakti geldi mi onu ancak o izhar eder; göklere de ağır basmistir, yeryüzüne de ve size ancak ansizin gelip çatar.

Biliyormussun da gizliyorsun gibi sana soruyorlar, de ki: Onu ancak Allah bilir, fakat insanların çoğu anlamaz bunu.

7:188 De ki: Allah'ın dilediginden baska kendime ne bir fayda vermeye gücüm yeter, ne bir zarardan kaçınmaya. Gaibi bilseydim daha fazla hayir elde etmek isterdim ve bana bir kötülük gelmezdi. Fakat ben ancak inanan toplulugu korkutan ve müjdeleyen biriyim.

7:189 Öyle bir mabuttur ki sizi tek bir kisiden yarattı, ülfet ve ünsiyet etmesi için ondan da esini halketti. Derken erkek esine yaklasınca esi, hafif bir yük tasimiya ve onunla gidip gelmeye basladı. O yük ağırlasınca ikisi de, bize azası tam ve iyi birevlat verirsen şüphe yok ki biz de sükredenlerden oluruz diye Rablerine dua ettiler.

- 7:190 Onlara azasi tam ve düzgün bir evlat verince de o yüzden sirk kostular. Oysa onların sirk kostuklarından tamamiyle münezzehtir.
- 7:191 Hiçbir şeyi yaratamayan bir varlığı ona es mi tutuyorlar, halbuki kendileri yaratılmıştır.
- 7:192 Onlara yardım etmeye güçleri yetmeyen ve kendilerine de yardım etmeye muktedir olmayan şeyleri es mi sayıyorlar ona.
- 7:193 Onları doğru yola çağırırsanız size uymazlar. İster çağırın onları, ister susun, sizce ikisi de bir.
- 7:194 Allah'tan başka çağırdıklarınızın hepsi de sizin gibi kuldür. Sözüünüz gerçekse çağırın da cevap versinler size.
- 7:195 Ayakları mı var ki yürüsünler, yahut elleri mi var ki tutsunlar, yoksa gözleri mi var ki görsünler, yahut da kulakları mı var ki duysunlar? De ki: Çağırın Tanrıya es sandıklarınızı da sonra hep beraber bana düzen kurun, göz bile açtırmayın bakalım.
- 7:196 Çünkü şüphe yok ki benim yardımcım, kitabı indiren Allah'tır ve o, bütün temiz ve iyi kislere yardım eder.
- 7:197 Ondan başka bütün taptıklarınızın ne size yardıma güçleri vardır, ne kendilerine yardıma.
- 7:198 Onları doğru yola çağırırsan dinlemezler ve görürsün ki sana bakıyorlar, fakat baktıkları halde görmezler.
- 7:199 Özü kabul edip suçları bağışla, iyiliği emret ve bilgisizlerden yüz çevir.
- 7:200 Seytan seni buna aykırı bir yola meylettirmeye kalkırsa Allah'a sigin, şüphe yok ki o, her şeyi duyar ve bilir.
- 7:201 Tanrıdan çekinenler, Seytan'ın bir vesvesesine ugradılar mı düşünürler, bir de bakarsın ki doğru yolu görmüşler bile.
- 7:202 Müsrıkların kardeşleri olan Seytanlar, müsrıkları azgınlığa sürerler, sonra da onları azdırmaktan hiç geri kalmazlar.
- 7:203 Onlara bir ayet gelmeyince kendinden düzüp kossaydın derler. De ki: Ben ancak Rabbin bana neyi vahy ederse ona uyarım. Budur Rabbinizden gelen ve can gözlerinizi açacak olan asikar deliller ve inanan topluluğa doğru yolu gösteren vasita ve rahmet.
- 7:204 Kur'an okununca dinleyin ve susun da rahmete erin.
- 7:205 Sabah ve akşam çağları, yalvarıp yakararak ve ondan korkarak, fakat fazla bağırarak sartiyle ve içinden gelerek an Rabbin ve gaflet edenlerden olma.
- 7:206 Şüphe yok ki Rabbinin katında bulunanlar, ona kulluk etmekten çekinmezler ve onu noksan sıfatlardan tenzih ederler ve yalnız ona secde ederler.

Sura 8: Al-Anfal

- 8:1 Sana harp ganimetlerinin hükmünü sorarlar. De ki: Ganimetler, Allah'ın ve Peygamberindir. Artık Allah'tan sakinin ve aranızı islah edin ve inanmissanız Allah'a ve Peygamberine itaat edin.
- 8:2 Inananlar, ancak onlardır ki Allah anılınca yürekleri titrer, onlara ayetleri okununca da inançlarını arttırır ve Rablerine dayanırlar.
- 8:3 Onlardır ki namaz kılarlar ve riziklandirdiğimiz şeylerin bir

kismini harcarlar.

8:4 Onlardir gercek inananlar, onlarindir Rableri katinda dereceler, yarliganma ve daimi, bitmeztükenmez rizik.

8:5 Nasil ki Rabbin, seni hak ugruna evinden cikarmisti ve süphe yok ki inananlarin bir kısmi bundan hoslanmamisti.

8:6 Gerçek, apaçik meydana çiktikten sonra bile bu hususta, gözleri bakabaka ölüme sürükleniyorlarmis gibi seninle çekismeye kalkisiyorlardi.

8:7 Hani Allah, o iki bölükten birinin muhakkak sizin olacagini vaad ediyordu da siz, silahi bulunmayanlarin, elinize düsmesini istiyordunuz. Halbuki Allah, sözleriyle, gerçegi yerine getirmek ve kafirlerin kökünü kesmek istiyordu.

8:8 Böylece de suçlular istemese de gerçegi gercek olarak izhar etmeyi ve batilin boslugunu bildirmeyi murad etmekteydi.

8:9 Hani, siz, Rabbinizden imdat istemistiniz de Rabbiniz, süphe yok ki ben, birbiri ardınca binlerce melek size yardim edecegim diye duanizi kabul etmisti.

8:10 Ve Allah, bunu ancak bir müjde olarak ve kalpleriniz yatissin diye yapmisti. Yardim, ancak Allah'tandir. Süphe yok ki Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:11 Hani bir emniyet vermek için sizi hafif bir uykuya daldirmisti ve sizi aritmak, sizden Seytan'in pislignini gidermek, yüreklerinizi saglamlastirmak ve ayaklarinizi pekistirip metanetinizi arttirmak için de gökten bir yagmur yagdirmisti.

8:12 Hani Rabbin, süphe yok ki ben, sizinleyim, inananlari sebat ettirin, kafirlerin yüreklerine korku salacagim, hadi vurun boyunlarini, vurun onlarin ellerine, ayaklarina diye meleklerle vahyetmedeydi.

8:13 Bu da onlarin, Allah'a ve Peygamberine karsi gelmelerindendi ve kim, Allah'a ve Peygamberine karsi gelirse bilsin ki Allah'in cezasi, süphe yok ki pek çetindir.

8:14 Iste tadin simdi bunu ve süphe yok ki kafirler için bir de atesle azap var.

8:15 Ey inananlar, savasmak üzere kafirlerle karsilastiniz mi onlara arkanizi dönmeyin.

8:16 Ve kim, tekrar savasmak için bir tarafa çekilmek, yahut bir bölüğe ulasmak niyetinde olmadan öyle bir günde onlara arka çevirir, dönerse muhakkak Allah'in gazabina ugrayacaktır, yurdu cehennemdir ve orasi, dönüp varilacak ne kötü bir yerdir.

8:17 Onlari siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü ve attigin zaman sen atmadin, fakat Allah atti ve böylece de kendi katindan, inananlara güzel bir nimet vermek, onlari denemek istedi. Süphe yok ki Allah her seyi duyar, bilir.

8:18 Böyledir bu ve süphe yok ki Allah, kafirlerin düzenlerini gevsetir.

8:19 Fetih istiyordunuz ya, iste size fetih. Vazgeçerseniz daha hayirli olur size, fakat savasa dönerseniz biz de döneriz ve toplulugunuz çok bile olsa hiçbir isinize yaramaz sizin ve süphe yok ki Allah, inananlarla beraberdir.

8:20 Ey inananlar, Allah'a ve Peygamberine itaat edin, Kur'an'i dinlediginiz halde ondan yüz çevirmeyin.

8:21 Ve isittik dedikleri halde duyup kabul etmeyenlere benzemeyin.

8:22 Süphesiz ki yerde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, akli, idraki olmayan sagir ve dilsiz mahluklardır.

8:23 Allah, onlarda bir hayir oldugunu bilseydi elbette onlara duyururdu. Fakat duyursaydi da gene onlar arkalarini dönerek yüz çevirirlerdi.

8:24 Ey inananlar, sizi diriltecek, size can verecek seylere çağirdikleri zaman Allah'a ve Peygambere icabet edin ve bilin ki Allah, hiç şüphe yok, insanin kendisiyle kalbinin arasina girer ve hiç şüphe yok ki onun tapisinda toplanacaksınız.

8:25 Ve sakinin o fitneden ki yalnız zulmedenlerinize gelip çatmaz ve bilin ki şüphesiz Allah'in cezasi pek çetindir.

8:26 Hatırlayın o zamani ki azliktiniz, yeryüzünde hor, aciz taninanlardandınız, insanların size saldirip yok etmesinden korkuyordunuz. Derken sizi, sükredesiniz diye yeryurt sahibi etti, yardimiyla kuvvetlendirdi ve tertemiz seylere riziklandirdi.

8:27 Ey inananlar, Allah'a ve Peygambere hiyanet etmeyin ve bilebile emanetlerinize de hiyanette bulunmayın.

8:28 Ve bilin ki mallariniz ve evladiniz, sizin için bir sinamadır ancak ve şüphe yok ki Allah katındadır büyük mükafat.

8:29 Ey inananlar, Allah'tan çekinirseniz hayirla serri ayirt etme kabiliyetini verir size ve suçlarinizi örter, yarligar sizi ve Allah, pek büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

8:30 Hani bir zaman, kafir olanlar, seni baglayip hapsedmek, yahut öldürmek, yahut da yurdundan çıkarmak için düzenlere bas vurmuşlardı. Onlar, bu düzeni kurarken Allah da cezalarını hazırlamadaydı ve Allah hilekarları cezalandıranların en hayirlisidir.

8:31 Onlara ayetlerimiz okunurken dediler ki: Duyduk, dilersek biz de buna benzer sözler söyleriz ve bu, eskilerin masallarından baska bir sey de degil.

8:32 Hani Allah'im demislerdi, bu, senin katındansa ve gerçekse basimiza gökten tas yagdir, yahut da bize elemli bir azap ver.

8:33 Fakat sen, onların içinde oldukça onları azaplandirmaz ve gene yarliganma dilerlerken Allah onlara azap vermez.

8:34 Ne diye Allah onları azaplandirmasin ki onlar, hizmetine layik olmadıkları halde halki Mescidi Haram'dan menediyorlar, onun hizmetine layik olanlar, ancak çekinenlerdir, fakat çoğu bilmez bunu.

8:35 Tanrı evine karsi namazları, ancak islik çalmak ve el çirpmaktan ibaret. Artık kafir olmaniza karsilik tadin azabi.

8:36 Şüphe yok ki kafir olanlar, mallarını ancak halki Allah yolundan alikoymak için harcarlar. Harcayacaklar da, sonra o harcadıkları mallar, kendilerine bir iç acisi olacak, sonra da alt edilecekler ve kafir olanlar cehenneme götürülecekler, orada toplanacaklar.

8:37 Allah pisi temizden ayiracak ve pis olanları yiginyigin birbiri üstüne koyup yigacak ve topunu birden cehenneme atacak; onlardır ziyankarlar.

8:38 Kafir olanlara de: Kafirliklerinden vazgeçerlerse geçmiş günahlari örtülür, yarliganir, fakat vazgeçmezler de savasa kalkisirlarsa süphe yok ki onlardan önceki hüküm ve kanun yürüyüp gidecektir.

8:39 Hiçbir fitne kalmayincaya ve din, tamamıyla Allah'a münhasir oluncaya dek savasin onlarla. Savastan vazgeçerlerse süphe yok ki Allah, onların yaptıklarını görür.

8:40 Ve yüz çevirirlerse artık bilin ki Allah sizin yarınız, yardımcınızdır ve o, ne güzel dosttur, ne güzel yardımcı.

8:41 Ve iyice bilin ki ganimet olarak elde ettiğiniz şeyin mutlaka beste biri Allah'ın ve Peygamberin ve yakınların ve yetimlerin ve yoksulların ve yolda kalmışlarındır. Allah'a inanmissanız ve hak ile batilin ayrıldığı, yani iki ordunun birbiriyle bulduğu gün kulumuza indirdiğimize iman etmisseniz ve Allah'ın her şeye gücü yeter.

8:42 Hani siz vadinin yakın bir yerindeydiniz, onlar uzak bir kıyısında, kervansa sizden daha aşağı tarafta ve eğer muayyen yerlerde bulusmak üzere sözleşseydiniz gene ihtilafa düşerdimiz. Fakat helak olanın, apaçık bir delil görerek helak olması, diri kalanın da gene apaçık bir delil görerek diri kalması için Allah, olacak bir işi yerine getirmek üzere bunu böyle yaptı ve süphe yok ki Allah, mutlaka her şeyi duyar, bilir.

8:43 Hani Allah, rüyada sana onların az olduğunu göstermişti; çok gösterseydi ürker, gevserdiniz ve iş hususunda da çekise kalkisirdiniz. Fakat Allah sizi bundan kurtardı ve süphe yok ki o, gönüllerdekini bilir.

8:44 Hani karşılaştığınız zamanda Allah, onları sizin gözünüze az gösterdiği gibi sizi de onlara az göstermişti; çünkü Allah, olacak işi yapacak, yerine getirecekti ve bütün işlerin mercii Allah'tır.

8:45 Ey inananlar, bir toplulukla karşılaştınız mı mutlaka sebat edin ve Allah'ı çok anın da kurtulun muradiniza erisin.

8:46 Allah'a ve Peygamberine itaat edin, birbirinizle çekişmeyin, sonra zayıflarsınız ve kuvvetiniz kalmaz ve sabredin, süphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

8:47 Ülkelerinden böbürlenmek ve halka gösteriş yapmak için çıkanlara ve insanları Allah yolundan menedenlere benzemeyin ve Allah onların bütün yaptıklarını bilgisiyle kavramıştır.

8:48 Hani o zaman Seytan, onların yaptıklarını, kendilerine süslü ve hoş göstermişti de bugün insanlardan size üstün olacak yoktur, ben de süphe yok ki size yardımcıyım demisti. Fakat iki ordu da görününce geri dönüp ben demisti, süphe yok, sizden uzagım, çünkü ben, sizin görmediklerinizi görmedeyim ve Allah'tan korkmadayım ve Allah'ın cezası pek çetindir.

8:49 Hani münafıklarla gönüllerinde hastalık olanlar, bunları dinleri aldatmıştır demislerdi; halbuki kim Allah'a dayanırsa bilsin ki Allah, süphe yok ki üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:50 Melekler, kafirlerin suratlarına ve sırtlarına vura vura canlarını alır ve siddetle yakıcı azabı tadın derlerken bir görmeliydin onları.

8:51 Bu, evvelce ellerinizle kendinize hazırladığınız şeydir ve süphe

yok ki Allah, kullarina zulmetmez.

8:52 Firavun'un soyuyla onlardan önce gelip geçenlerin gidisleri gibi hani Allah'in delillerini inkar edip kafir olmuslardı da Allah, suçlarına karşılık onları azabına ugratmıştı: Süphe yok ki Allah, pek kuvvetlidir, azabi da pek çetindir onun.

8:53 Bu da, sundan ileri gelir: Süphe yok ki Allah, bir topluluğa ihsan ettiği nimeti, onlar kendi huylarını değiştirmedikçe değiştirmez ve süphe yok ki Allah, her şeyi duyar, bilir.

8:54 Firavun'un soyuyla onlardan önce gelip geçenlerin gidisleri gibi hani Rablerinin ayetlerini yalanladılar da suçlarına karşılık helak ettik onları ve Firavun'un soyunu sulara gark ettik, hepsi de zalimdi onların.

8:55 Allah katında yeryüzünde yürüyen mahlukların en kötüsü kafir olanlardır ve onlar inanmazlar zaten.

8:56 Onlar, kendileriyle ahitleştigin kimselerdir, sonra her defasında da ahitlerini bozarlar ve onlar, hiç çekinmezler.

8:57 Savasta üst gelirsen onları, izlerini izliyenlere de tesir edecek ve onları da korkutacak bir tarzda cezalandır da bunu ansınlar, ibret alsınlar bundan.

8:58 Kafirler, isin geçip gittigini, kendilerinin unutulduğunu ve bir daha da horlanmayacaklarını, aciz bir hale getirilmeyeceklerini sanırlar.

8:59 Bir topluluğun hainlikte bulunacağından korkarsan aradaki muahedeyi boz ve bunu, yani iki tarafın da bir sözle bağlı olmadığını onlara bildir. Süphe yok ki Allah, hainleri sevmez.

8:60 Allah düşmanlarıyla size düşman olanları ve bunlardan başka sizin bilmediğinizi, fakat Allah'ın bildiği düşmanları korkutmak için onlara karşı kullanmak üzere gücünüz yettiği kadar kuvvet ve besili at hazırlayın, Allah yolunda ne harcarsanız size karşılığı tamamiyle ödenecektir ve asla zulme uğramayacaksınız.

8:61 Fakat barışa yanasırlarsa sen de yanas ve Allah'a dayan. Süphe yok ki o, her şeyi duyar, bilir.

8:62 Sana karşı bir hile yapmayı dilerler, buna yeltenirlerse hiç süphe yok ki Allah yeter sana; öyle bir mabuttur ki seni, kendi yardımıyla ve inananlarla kuvvetlendirir.

8:63 Onların gönüllerini birleştirmiştir. Yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın gene de gönüllerini birleştiremezdin onların, fakat Allah, aralarını uzlastırdı. Süphe yok ki o, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:64 Ey Peygamber, sana da, iman sahiplerinden sana uyanlara da Allah yeter.

8:65 Ey Peygamber, inananları savaşa teşvik et. Sizden yirmi tane sabirli er bulursa onların iki yüzüne üst gelir ve siz yüz kişi olsanız kafirlerin bin tanesine üst olursunuz, çünkü onlar, hiçbir şeyden anlamaz bir topluluktur.

8:66 Fakat şimdi Allah size savastaki hükmü hafifletti ve bildi ki sizde muhakkak bir zaaf var. Artık sizden yüz tane sabir ve sebat sahibi, ikiyüzü yener ve siz bin kişi olsanız Allah'ın izniyle iki binini alırsınız ve Allah, sabir ve sebat edenlerle beraberdir.

8:67 Hiç bir peygamber, yeryüzünde kafirlere üst olup onları iyice

kahretmedikçe tutsak almamistir. Siz, geçici dünya malini istiyorsunuz, Allah'sa ahireti istemekte ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir. 8:68 Allah, bunu helal olarak takdir etmeseydi helal olduğu açıklanmadan tutsaklara karsilik aldığımız para yüzünden pek büyük bir azaba ugrardiniz.

8:69 Artık elde ettiğiniz ganimeti helal ve temiz olarak yiyin ve çekinin Allah'tan. Süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

8:70 Ey Peygamber, ellerinizde bulunan tutsaklara de ki: Allah, yüreklerinizde bir hayirli niyet bulundugunu bilirse size, sizden alinandan daha hayirlisini verir ve suçlarinizi örter ve Allah suçlari örter, rahimdir.

8:71 Fakat sana hainlik etmeyi kurarlarsa bilsinler ki daha önce Allah'a hainlik etmislerdi de seni onlara üstetmisti o ve Allah, her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

8:72 Inanip yurtlarından göçenler, mallariyla, canlariyla Allah yolunda savasanlar, bunlari yeryurt sahibi edip barindiranlar ve yardimda bulunanlarsa iste bunlar, mirasta birbirlerinin velileridir. Inandiklari halde yurtlarından göçmeyenlere gelince, göçünceye dek onların miraslarında bir hakkınız yoktur. Dine ait bir hususta sizden yardım isterlerse, aranızda bir ahit bulunan topluluga karsi olmamak sartıyla onlara yardım etmeniz gerektir ve Allah, ne yaparsanız hepsini de görür.

8:73 Kafir olanlarsa birbirlerinin dostudur, yardımçisidir. Birbirinize yardım etmezseniz yeryüzünde bir fitne belirir, büyük bir bozgun meydana gelir.

8:74 Inananlar ve yurtlarından göçenler, Allah yolunda savasanlar ve bir de bunlari yeryurt sahibi edenler ve yardımida bulunanlarsa onlardir gerçekten inanmış olanlar. Onların hakkidir yarlıganmak ve sayısiz, tükenmez rizik.

8:75 Sonradan inanip göçen ve sizinle beraber savasanlar da sizdendir. Allah'in takdirinde sabit olduğu veçhiyle bir kisim akraba, bazi akrabasının mirasında daha ileri bir hakka sahiptir. Süphe yok ki Allah, her seyi bilir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 Allah ve Resülü, kendileriyle ahitlestiginiz müsrıklarden beridir.

9:2 Yeryüzünde dört ay daha dolasin ve bilin ki siz Allah'i aciz bir hale getiremezsiniz ve süphe yok ki Allah, kafirleri asagilik bir hale getirecektir.

9:3 Hacci ekber günü, Allah'tan ve Peygamberinden insanlara bir ildir bu: Süphe yok ki Allah ve Peygamberi, müsrıklarden beridir. Artık tövbe ederseniz bu, daha hayirlidir size. Fakat gene yüz çevirirseniz iyice bilin ki siz hiç süphe yok, Allah'i aciz birakamazsiniz ve kafir olanlara pek acikli azapla müjde ver.

9:4 Ancak müsrıklarden ahitlestiginiz kimseler, bu ahitten sonra size karsi sözlerinden hiçbir suretle dönmemis, sartlardan hiçbirini bozmamis ve aleyhinize hiçbir kimseye yardima kalkismamis olanlar müstesna. Onlarla olan ahidinizi, müddeti bitinciyedek tamamlayin. Süphe

yok ki Allah, çekinenleri sever.

9:5 Haram aylar çikinca müsrikleri Nerede bulursanız öldürün, yakalayın, kusatın, hapsedin onları, gelip geçecekleri bütün yolları tutun. Fakat tövbe ederler, namaz kılarlar ve zekat verirlerse bırakın onları, süphe yok ki Allah suçları örter, rahimdir.

9:6 Müsriklerden biri, senden aman dilerse aman ver ona da Allah sözünü dinlesin, sonra da emin olduğu yere dek yolla onu. Bunun sebebi de, onların, bilmeyen bir topluluk olmalarıdır.

9:7 Müsriklerin, Allah ve Peygamberi katında nasıl bir ahitleri olabilir ki? Ancak Mescidi Haram yanında ahitlestikleriniz müstesna. Onlar, size karşı doğru hareket ederlerse siz de onlara karşı doğru hareket edin. Süphe yok ki Allah, çekinenleri sever.

9:8 Nitekim onlar size üstolsaydı hakkınızda ne bir yakınlık gösterirlerdi, ne bir ahde riayet ederlerdi. Onlar, sizi ancak ağızlarıyla hosnut ederler, yüreklerindeyse düşmanlık ve gadir var ve onların çoğu, buyruktan çıkmış kişilerdir.

9:9 Allah'ın ayetlerini satarlar da karşılık olarak pek az ve adi bir şey elde ederler ve halkı Allah yolundan menederler. Gerçekten de yaptıkları şey, ne de kötü şeydir.

9:10 İnanan birisine karşı ne bir yakınlık gözetirler, ne bir ahde riayet ederler ve onlardır haddi asanların ta kendileri.

9:11 Fakat tövbe ederler, namaz kılarlar ve zekat verirlerse onlar da din kardeşlerinizdir ve biz, bilen topluluğa ayetlerimizi açıklar, bildiririz.

9:12 Ahitlerinden sonra gene yeminlerini bozarlar ve dininizi kınarlarsa kafirlige bas olanlarla savasın, süphe yok ki yeminini tutmayan kişilerdir onlar, belki bu suretle yaptıklarından vazgeçerler.

9:13 Yeminlerinden dönen ve Peygamberi, ülkesinden çıkarmaya çabalayan ve size karşı ahitlerini ilkin bozan bir toplulukla savasmaz misiniz, korkar misiniz onlardan? İnanimissanız kendisinden korkulmaya daha layık olan Allah'tır.

9:14 Savasın onlarla da Allah, ellerinizle onları azaplandırırsın, asagilatsın onları, onlara karşı yardım etsin size ve inanan topluluğun göğüslerini ferahlatsın.

9:15 Ve yüreklerindeki gazabi gidersin ve Allah, dilediğine tövbe nasip eder ve tövbesini kabul eyler ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:16 Sanır misiniz ki kendi halinize bırakılacaksınız ve Allah, sizden savasanlarla Allah'tan, Peygamberinden ve inananlardan baskasını sir dostu edinmeyenleri bilmeyecek? Ve Allah, ne yaparsanız hepsinden de haberdardır.

9:17 Kendileri kendi kafirliklerine tanık olup dururlarken müsriklerin Allah'a secde edilen yerleri imara hakları yoktur. Onlar, bütün yaptıkları bosa gidenlerdir ve onlar, ateste ebedi olarak kalırlar.

9:18 Allah'a secde edilen yerleri, ancak ve ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namaz kılan, zekat veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar imar eder. İşte doğru yolu bulmaları umulanlar da onlardır.

9:19 Hacılara su verme ve Mescidi Haram'ı imar etme işiyle uğrasanların derecesini Allah'a ve ahiret gününe inanıp Allah yolunda savasan kimsenin

derecesiyle bir mi tutarsiniz? Ve Allah, zulmeden toplulugu dogru yola sevk etmez.

9:20 Inananlarin, yurtlarindan göçenlerin ve Allah yolunda mallariyla, canlariyla savasanlarin Allah katinda dereceleri pek büyüktür ve onlardir muratlarina erenlerin, kurtulup nusrat bulanlarin ta kendileri.

9:21 Rableri, onlari öz rahmetiyle, raziligiyla ve tükenmez nimetleri bulunan cennetlerle müjdeler.

9:22 Orada ebedi kalirlar. Süphe yok ki pek büyük mükafat, Allah katindedir.

9:23 Ey inananlar, kafirliğı severler ve küfrü imana tercih ederlerse babalarinizi ve kardeslerinizi de dost edinmeyin ve içinizden kim onlari severse onlardir zulmedenler.

9:24 De ki: Babalariniz, ogullariniz, kardesleriniz, karilariniz, asiretiniz, elde ettiginiz mallar, kesada ugramasindan korktugunuz alisveris ve hosunuza giden evler, sizce Allah'tan, Peygamberinden ve onun yolunda savas etmeden daha sevimliyse bekleyin Allah'in emri gelinceye dek ve Allah, buyruktan çıkan kötü toplulugu dogru yola sevk etmez.

9:25 Andolsun ki Allah size birçok yerlerde ve Huneyn gününde yardım etmist; hani o gün çoklugunuzla övünüp sevinmistiniz de bu çokluk, düşmani defedememisti, hiçbir isinize yaramamisti, yeryüzü, o kadar genisken daralmisti size, sonra da arka çevirip geri çekilmistiniz.

9:26 Sonra da Allah, Peygamberine ve inanlara manevi kuvvetini ihsan etmist ve görmediginiz ordulari indirerek kafirleri azaplandirmisti ve iste kafirlerin cezasi da budur.

9:27 Bundan sonra da Allah, diledigine tövbe nasib etmis ve tövbesini kabul eylemist ve Allah suçlari örter, rahimdir.

9:28 Ey inananlar, müsrikler, mutlaka pis insanlardir, bu yildan sonra artik onlari Mescidi Haram'a yaklastirmayin. Yoksulluktan korkarsaniz bilin ki Allah dilerse yakinda sizi lutfuyla, ihsaniyla zenginlestirir ve süphe yok ki Allah her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:29 Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla, Allah'la Peygamberinin haram ettigini haram saymayanlarla ve hak dinini kabul etmeyenlerle savasin cizye vermeye razi olup bizzat kendi elleriyle ve alçalarak gelip verinceye dek onlar.

9:30 Yahudiler, Uzeyr, Allah'in ogludur dedi, Nasraniler de Mesih, Allah'in ogludur dedi. Bu söz, onlarin uydurup agizlarina aldiklari bir söz.

Daha önce kafir olanlarin sözlerini taklit etmedeler, hay Allah kahredesiler, nasıl da yalana kapiliyorlar, batila uyuyorlar.

9:31 Allah'i birakip bilginleriyle rahiplerini ve Meryemoglu Mesih'i Rab tanimislardir; halbuki onlara da ancak tek mabuda kulluk etmek emredilmistir. Ondan baska tapacak yok; o onlarin sirk kostuklari seylerden münezzehtir.

9:32 Isterler ki Allah'in nurunu nefesleriyle söndürsünler, halbuki Allah, kafirler istemese de, onlara zor gelse de nurunu yüceltip itmam etmekten baska hiçbir seye razi degildir.

9:33 Öyle bir mabuttur ki müsrikler istemese de, zorlarına gitse de Peygamberini, insanlari dogru yola sevkeden apaçık ve kesin delillerle ve

bütün dinlere üstolmak üzere gerçek dinle göndermiştir.

9:34 Ey inananlar, o bilginlerle rahiplerin çoğu, bos sebeplerle insanların mallarını yerler ve halkı Allah yolundan menederler. Altını, gümüsü biriktirip Allah yolunda harcamayanları elemli bir azapla müjdele.

9:35 O gün, cehennem, o altını, gümüsü alevleyecek ve onlar, cehennem atesinde kızdırılıp alınlarına, yanlarına, sırtlarına bastırılacak, onlarla dağlanacaklar ve iste bunlardır kendiniz için biriktirdiğiniz şeyler denecek, tadın biriktirdiklerinizin azabını.

9:36 Ayların sayısı, gerçekten de Allah katında on ikidir ve göklerle yeryüzünü yarattığı günden beri Allah'ın takdirinde bu, böyledir.

Onların dört tanesi haram aylardır. Budur dosdoğru hesap. Artık bu haram aylarda kendinize zulmetmeyin, fakat müsrüklerin hepsiyle de savasın, nitekim onların da topu sizinle savasmadadır ve bilin ki Allah, şüphe yok ki çekinenlerle beraberdir.

9:37 Haram ayı geciktirme, ancak kâfirliği artırmadadır ki kâfir olanlar, bu suretle doğru yoldan çıkarılmadadır; onlar, Allah'ın haram ettiği ayların sayısını denk getirsinler de Allah'ın haram ettiğini helal etsinler diye haram ayı bir yıl helal sayarlar, bir yıl haram sayarlar.

Onların kötü işleri, kendilerine hoş görünmededir ve Allah, kâfir olan topluluğu doğru yola sevk etmez.

9:38 Ey inananlar, size ne oldu da Allah yolunda savaşa çikin dendiği zaman olduğunuz yerde mihlânip kaldınız. Âhireti bıraktınız da dünya yasayışına mı razı oldunuz? Fakat dünya hayatının faydası, ahirete nispetle pek azdır.

9:39 Hep birden savaşa çıkmazsanız sizi acikli bir azapla azaplandırır ve yerinize, sizden başka bir topluluk getirir ve siz, ona hiçbir zarar vermezsiniz ve Allah'ın, her şeye gücü yeter.

9:40 Siz ona yardım etmezseniz hatırlayın o zamani ki kâfirler, onu yurdundan çıkardıkları zaman yardım etmişti ona. O, iki kişinin ikincisiydi ancak ve hani ikisi de mağaradaydılar, arkadaşına, mahzun olma demisti, şüphe yok ki Allah, bizimle beraberdir. Şüphe yok ki Allah, ona manevi bir kuvvet ve huzur vermisti ve onu, sizin görmediğiniz ordularla kuvvetlendirmisti ve kâfir olanların sözlerini alçaltmisti, Allah'ın sözüyse zaten yüceydi ve Allah, her şeye üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:41 Genciniz, ihtiyarınız, hep beraber savaşa çikin ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda savasın, bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

9:42 Onları hazır bir ganimete, yahut yakın bir yolculuğa çağırırsaydın sana uyarlardı, fakat mesakkatle alınacak olan bu yol, onlara uzak geldi. Allah'a andiçerek gücümüz yetseydi sizinle beraber çıkardık diyecekler. Onlar, kendilerini helak ediyorlar ve Allah biliyor ki onlar yalancıdır.

9:43 Allah seni affetsin, ne diye izin verdin onlara? Vermeseydin de sence gerçekler de açığa çıksaydı, yalancıları da bilseydin.

9:44 Zaten Allah'a ve ahiret gününe inananlar, mallarıyla, canlarıyla, savaşacaklarından senden izin istemezler ki ve Allah, çekinenleri tamamiyle bilir.

9:45 Senden ancak Allah'a ve son güne inanmayip yürekleri şüpheye düşenler ve şüpheleri içinde tereddüde düşüp bocalayanlar izin isterler.

9:46 Savasa çıkmayı kursalardı elbette bir hazırlıkta bulunurlardı, fakat Allah, onların çıkmasını hoş görmedi de onları alıkoymuştu ve kendilerine, oturun oturanlarla denildi.

9:47 Sizin aranızda onlar da çıkşalardı içinizde serri ve fesadı arttırmaktan başka bir şey yapamazlar, mutlaka içinizde fitne ve fesat çıkarmak için kosardururlardı. Sizden onları adamakilli dinleyecekler, onlara kulak asacaklar da var ve Allah, zulmedenleri bilir.

9:48 Andolsun ki onlar, bundan önce de fitne ve fesat pesinde kosmuşlar, isini gevsetmeye uğrasıp aleyhine düzenler kurmuşlardı da sonucu gerçek olan yardım vaadi gelip çatmış ve Allah'ın dini, onların zoruna gitse de meydana çıkmıştı.

9:49 Onlardan bana izin ver de bir muhalefete, bir fitneye düşürme beni diyenler de var. Bil ki onlar, muhalefetin tam içine düşmüşlerdir ve şüphe yok ki cehennem, kafirleri muhakkak surette tamamiyle kavramış, kusatmıştır.

9:50 Sana bir iyilik geldi mi kötülensin onlar; bir musibete uğrarsan biz derler, daha önce tedbir aldık, ihtiyata riayet ettik ve güvenle, gururla yüz çevirip giderler.

9:51 De ki: Bize Allah'ın takdir ettiğinden başka bir şey gelip çatmaz kesin olarak. Odur yardımcımız ve inananlar, Allah'a dayanmalıdır.

9:52 De ki: Bizim ya gazi yahut sehat olmamızdan, o iki güzel akibetten birine uğramamızdan başka bir şey mi gözetmedesiniz? Ve biz de sizin ya Allah katından, yahut da bizim elimizle, bizim tarafımızdan bir azaba uğramanızı gözleyip beklemedeyiz. Haydi siz gözetleyediniz, biz de sizinle beraber gözetlemekteyiz.

9:53 De ki: İster gönül rizasıyla, ister zorla ve istemeyerek Tanrı uğrunda mal harcedin, kesin olarak bu harçayışınız kabul edilmeyecek, şüphe yok ki siz, buyruktan çıkmış kötü bir topluluksunuz.

9:54 Mal harçayışlarının kabulüne mani olan da ancak onların Allah'i ve Peygamberini inkar edip kafir olmaları, namazı, ancak üsene üsene kılısları ve zorla, istemeyerek Tanrı uğrunda mallarını verisleridir.

9:55 Artık onların malları ve evlatları, seni sasirtip imrendirmesin. Şüphe yok ki Allah, onları o malla, o evlatla dünya hayatında azaplandırmayı diler ve kafir olarak da güçlkle can vermelerini murad eder.

9:56 Şüphe yok ki onlar, sizden olduklarına dair Allah'a andederler, sizden degildirler, fakat onlar, ancak korkularından sizden görünen bir topluluktur.

9:57 Bir sığınacak yer, yahut mağaralar, yahut da bir delik bulsalardı yüzlerini derhal o tarafa döndürürlerdi.

9:58 Onlardan, sadakaları vermede seni ayıplayan da var. O maldan diledikleri verilseydi hoslanırlardı, verilmeyince de hemen kızarlar.

9:59 Ne olurdu şüpheden sıyrılıp Allah'ın ve Peygamberinin verdigine hosnut olsalardı ve Allah yeter bize, yakında lutfeder bize de Allah da

verir, Peygamberi de, süphe yok ki biz, ümidimizi Allah'a bağlamışız deselerdi.

9:60 Söz budur ancak; sadakalar, yoksulların, hiçbir şeyi bulunmayanların, o mali toplayıp devsirmeye memur olanların, gönülleri Müslümanlıkla uzlaştırılmak istenen kişilerin, kölelerle tutsakların, borçluların, Allah yolunda savasınların ve yolda kalmışların hakkıdır, Allah'ın hükmüdür bu ve Allah her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:61 Onlardan öyleleri de var ki Peygamberi incitirler ve o derler, her söyleneni dinleyen bir kulak adeta. De ki: O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah'a ve inananlara inanır ve sizden inananlara rahmettir. Allah'ın Peygamberini incitenlere elemli bir azap vardır.

9:62 Sizi hosnut etmek için gelirler de Allah'a andederler, halbuki inanmışlar Allah'i ve Resulünü hosnut etmeleri daha doğrudur.

9:63 Bilmezler mi ki süpheşiz Allah'tan ve Resulünden kaçıp onlara yanasınanındır cehennem ateş ve o, cehennemde ebedi kalır. Buysa pek büyük bir asagılanmadır.

9:64 Münafıklar, yüreklerindeki haber verecek bir surenin indirilmesinden ürkmekle beraber alay da ederler. De ki: Alay edin bakalım, süphe yok ki Allah, ürkü� çekindiginizi meydana çıkaracaktır.

9:65 Kendilerine sorsan andolsun ki biz diyeceklerdir, ancak dalmistik da sakalasmada, oynasmadaydik. De ki: Allah'la, ayetleriyle ve Peygamberiyle mi alay ediyordunuz?

9:66 Özü dilemeye kalkışmayın, siz kafir oldunuz sözde iman ettikten sonra. Sizin bir bölüğünüzü affetsek bile suçlu olduklarından dolayı bir bölüğünüzü azaplandıracağız.

9:67 Nifak sahibi erkeklerle kadınların hepsi de birbirindedir, aynıdır; kötülüğü emrederler, halkı iyilikten vazgeçirmeye uğrasırlar ve ellerini yumarlar. Onlar Allah'i unuttular da o da onları unuttu. Süphe yok ki münafıklardır buyruktan çıkan kötü kişilerin ta kendileri.

9:68 Allah, nifak sahibi erkeklerle kadınlara ve kafirlere cehennem ateşini vaatmiştir, orada ebedi kalırlar, o yeter onlara ve Allah onlara lanet etmiştir ve onlar içindir bitip tükenmeyen daimi azap.

9:69 Siz de, sizden öncekilere benziyorsunuz; onlar, kuvvetçe daha ileriydi sizden, malları, evlatları da daha fazlaydı. Nasibiniz kadar faydalanmak istediniz, nitekim sizden öncekiler de nasipleri kadar faydalanmak istediler ve onlar nasıl kafirliğe daldırlarsa siz de daldiniz. Yaptıkları is, dünyada da bosa gitti, ahirette de ve onlardır ziyankarların ta kendileri.

9:70 Sizden önce gelip geçen Nuh, Âd ve Semud kavimleriyle İbrahim'in kavmine, Medyen ve Mu'tefikeler ehline ait haberler gelmedi mi size? Peygamberleri, apaçık delillerle onlara geldiler de onlara Allah zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmettiler.

9:71 Erkek ve kadın müminler, birbirlerinin yardımcısidir; iyiliği emrederler, halkı kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, namaz kılarlar, zekat verirler, Allah'a ve Peygamberine itaat ederler. Allah'ın rahmet edeceği insanlar, bunlardır. Süphe yok ki Allah üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:72 Allah, inanan erkek ve kadınlara, kıyılarında ırmaklar akan

cennetler, içlerinde tertemiz zevk ve sefalar edilecek olan ebedi Adn cennetlerinde bulunan meskenler vaatmiştir. Allah'ın razılığıysa daha da büyüktür. İşte budur en büyük kurtuluş ve murada eris.

9:73 Ey Peygamber, kafirlerle ve münafıklarla savaş, onlara karşı siddetli davran. Onların yurdu cehennemdir ve orası, ne de kötü dönülp varılacak bir yerdir.

9:74 Söylemediklerine dair yemin ederler Allah adına, fakat andolsun ki, küfür sözünü söyledi onlar ve Müslüman olduklarını izhar ettikten sonra kafir oldular, elde edemedikleri şeyi de yapmaya çalıştılar, bu öğ almaya kalkışmaları da ancak Allah'ın ve Peygamberinin, lütfedip onları zenginleştirmesine karşılıktı. Tövbe ederlerse hayırlı olur onlara, fakat yüz çevirirlerse Allah, onları dünyada da, ahirette de elemli bir azapla azaplandırır ve yeryüzünde onlara ne bir dost bulunur, ne bir yardımcı.

9:75 Onlardan, bize lutfuyla, keremiyle ihsanda bulunursa biz de yoksullara tasadduk ederiz ve mutlaka iyi kişilerden oluruz diye Allah'la ahdedenler de var.

9:76 Fakat lütfedip ihsan edince verdiği şeyde nekeslige baslarlar, ahitlerinden dönerler, zaten onlar dinden dönmüş kişilerdir.

9:77 Böylece de Allah'a ettikleri vaadi tutmadıklarından ve yalan söylediklerinden dolayı kendisine kavusacakları güne dek yüreklerine münafıklığı ilka etti.

9:78 Hala da bilmezler mi ki Allah, şüphe yok ki onların gizlediklerini de bilir, fısıltıyla konuşup aralarında gizli kalan sözlerini de ve şüphe yok ki gizli şeyleri en iyi bilen, Allah'tır.

9:79 İnananlardan, istekleriyle ve farz edilenden fazla tasadduk edenlerle ve güçleri neye yetiyorsa ancak o kadar verenlerle alay edip onları ayıplayanları Allah, bu hareketlerinin karşılığı olarak cezalandırır ve onlar için elemli bir azap var.

9:80 İstersen onların yarlıganmalarını dile, istersen dileme.

Suçlarının örtülmesi için yetmiş kere niyaz etsen gene de Allah, kesin olarak yarlıgamaz onları. Bu da, Allah'i ve Peygamberini inkar etmeleri, kafir olmaları dolayısıyladır ve Allah buyruktan çıkan kötü topluluğu doğru yola sevk etmez.

9:81 Allah'ın Peygamberine muhalefet edenler, savaşa çıkmayıp oldukları yerde oturup kalmalarına sevindiler ve mallarıyla, canlarıyla, Allah yolunda savaşmak, onlara zor ve kötü geldi de bu sıcakta savaşa çıkmayın dediler. De ki: Cehennem atesi, daha da sıcak; bir anlasalar sunu.

9:82 Artık az gülsünler de çok ağlasınlar; bu da kazandıkları suç yüzünden ugradıkları cezadır.

9:83 Allah seni su seferden döndürür de onlardan bir toplulukla bulursan onlar, savaşa çıkmak için senden izin istedikleri takdirde hemen de ki: Artık benimle ebediyen çıkamazsınız siz ve benimle beraber düşmanla kesin olarak savaşamazsınız. Şüphe yok ki ilk defa oturup kalmaya razı olmustunuz, oturun geri kalanlarla.

9:84 Ve onlardan biri ölürse kesin olarak namazını kılma ve mezarının başında durma. Şüphe yok ki onlar Allah'a ve Peygamberine kafir oldular ve

buyruktan çikmis kötü kisi olarak öldüler.

9:85 Onların malları, evlatları, seni sasirtip imrendirmesin. Süphe yok ki Allah, onları o malla, o evlatla dünyada azaplandırmayı diler ve kafir olarak da güçlkle can vermelerini murad eder.

9:86 Allah'a inanin ve Peygamberinin maiyetinde savasin diye bir süre indirilince içlerinden mali, kudreti olanlar, senden izin isterler ve bırak bizi de oturanlarla kalalım derler.

9:87 Onlar, oturup kalanlarla beraber olmaya razı olmuşlardır ve kalplerine mühür vurulmuştur onların, muhakkak ki onlar anlamazlar.

9:88 Fakat Peygamber ve onunla beraber bulunan iman sahipleri, mallarıyla, canlarıyla savaşmışlardır ve onlardır bütün hayırlara sahip olanlar, onlardır kurtuluş muratlarına erenler.

9:89 Allah, onlara kıyılarında ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır.

Budur en büyük kurtuluş ve saadet.

9:90 Bedevilerin bir kısmı özür dilemek ve izin almak için geldi, Allah'a ve Peygamberine yalan söyleyenler de oturup kaldı. İçlerinden kafir olanlar, elemli bir azaba uğrayacak.

9:91 Allah'a ve Peygamberine bağlı kaldıkça zayıflara, hastalara ve sefer levazimini tedarik kudreti yetmeyenlere bir suç yok. Fakat iyilik eden iyi kislere savastan geri kalmak için bir vesile yoktur ve Allah, suçları örter, rahimdir.

9:92 Bir de sana gelince onları bindirmek için senden binek istemişlerdi de sizi bindirecek binek bulamıyorum demistin; bu uğurda sarfedecek bir şey bulamadıklarından mahzun olup gözleri yaşlarla dolarak dönmüşlerdi; onlara da suç yok.

9:93 Suçlu sayılanlar, ancak zengin oldukları halde gelip senden izin isteyenlerdir. Onlar, geri kalanlarla kalmaya razı olmuşlardır ve Allah, kalplerini mühürlemiştir, fakat anlamaz onlar.

9:94 Seferden dönüp de onlarla bulduğunuz zaman size özürler getirecek onlar; de ki: Özür dilemeyin, kesin olarak size inanmıyoruz; Allah, sizin ahvalinizi haber vermiştir bize ve bundan sonraki hareketlerinizi de Allah ve Peygamberi görecek, sonra da gizliyi ve açığı bilen Tanrının tapısına döneceksiniz de o, bütün yaptıklarınızı size bildirecek.

9:95 Döndüğünüz zaman kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a ant verecekler; vazgeçin onlardan, süphe yok ki onlar murdardır ve yurtları cehennemdir, bu da kazandıkları suçların karşılığıdır.

9:96 Onlardan razı olmanız için size ant verecekler, fakat siz razı olsanız da Allah, süphe yok ki buyruktan çıkan topluluğun hareketlerine razı olmaz.

9:97 Bedeviler, kafirlik ve münafiklik bakımından sehirliyelerden beterdir ve Allah'ın, Peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını daha ziyade bilmezler, buna daha fazla onlar layıktır ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:98 Bedevilerden öyleleri vardır ki sarfedilene ziyan sayar ve size belalar gelip çatmasını gözetir, bekledikleri kötü belalar, kendi başlarına gelsin ve Allah, her şeyi duyar, bilir.

9:99 Bedevilerden Allah'a ve son güne inanıp sarfedilene Allah katında halis

bir ibadet sayan ve Peygamberin dualarini kazanmaya vesile addedenler de var. Haberiniz olsun ki bu, gerçekten de onlar için bir ibadettir, Tanriya yakin olmaya vesiledir. Allah, onlari öz rahmetine ithal edecektir, süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

9:100 Muhacirlerle ensardan ilk olarak inanmada ileri dereceyi alanlarla iyilikte onlara uyanlara gelince: Allah onlardan razı olmuştur, onlar da ondan razı olmuşlardır ve onlara, kiyilarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır, orada ebedi kalir onlar. Budur en büyük kurtulus ve saadet.

9:101 Çevrenizdeki yerlerdeki bedevilerden münafıklar olduğu gibi Medinelilerden de münafıklığa cüret edenler, münafıklık edip duranlar var; sen onlari bilmezsin, biz biliriz. Onlari iki kere azaplandıracağız da sonra pek büyük bir azaba ugratılacaklar.

9:102 Bedevilerle Medinelilerden başka bir bölümü de günahlarını itiraf etmiştir, onlar, iyi bir işi bir başka kötü işe katmışlardır.

Allah'ın, onlara tövbe nasib etmesi ve tövbelerini kabul eylemesi umulur. Süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

9:103 Mallarından sadaka al da temizle, arit onlari o sadakayla ve dua et onlara. Süphe yok ki senin duan, onlara bir sükun, bir huzur verir ve Allah, her şeyi duyar, bilir.

9:104 Bilmezler mi, süphe yok ki Allah, öyle bir mabuttur ki odur kullarının tövbelerini kabul eden ve sadakaları alan ve süphe yok ki Allah öyle bir mabuttur ki odur tövbeleri kabul eden rahim.

9:105 Ve de ki: Yapın yapacağınızı, muhakkak yaptıklarınızı Allah da görür, Peygamberi de, inananlar da ve gizliyi de, açığı da bilen tapısına gideceksiniz ve mutlaka yaptıklarınızı haber verecek size.

9:106 Bir başka bölüm de var ki işleri, Allah'ın emrine kalmış; dilerse azaplandırır onlari, dilerse tövbelerini kabul eder ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:107 Zarar vermek, kafirlikte bulunmak, inananların aralarını açmak, daha önce Allah'la ve Peygamberiyle savasanın gelmesini gözlemek için mescit kuranlara gelince: Biz ancak iyilik istemekteyiz diye yemin edecekler ve Allah'sa tanıklık etmektedir ki onlar yalancidir.

9:108 Orada hiçbir zaman namaz kılma. İlk günden itibaren Allah'tan çekinmek ve ona itaat etmek temeli üstüne kurulmuş olan mescit, elbette namaz kılmana daha layiktir. Orada öyle erler var ki arınmayı severler ve Allah, temizlenip arınanları sever.

9:109 Yapıyı Allah'tan korkup çekinme ve rızasını kazanma temelleri üstüne yapan mı daha hayirlidir, yoksa temelini, kayıp gitmekte olan bir yarin kiyısına yapıp da o yapıyla beraber cehennem atesine yıkılıp göçen mi? Ve Allah, zulmeden topluluğu doğru yola sevk etmez.

9:110 Onların kurdukları yapı, kalpleri parçalanıp gitmedikçe kalplerine süphe vermeden bir an bile geri kalmaz ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

9:111 Süphe yok ki Allah, kendilerine cenneti vermek üzere inananların canlarını, mallarını satın almıştır adeta; onlar öldürürler, öldürülürler, her iki surette de vaadi gerçektir ve Tevrat'ta da sabittir,

Incil'de de, Kur'an'da da ve ahbine Allah'tan daha ziyade vefa eden kimdir ki? Artık su giristiginiz alisveristen dolayi sevinin ve budur iste en büyük kurtulus ve saadet.

9:112 Tövbe edenler, ibadette bulunanlar, hamd eyleyenler, oruç tutanlar (savas veya bilgi elde etmek için yurttan yurda gezenler), rüku edenler, secdeye kapananlar, iyiligi emredenler, kötülüğü nehyeleyenler ve Allah sınırlarını koruyanlar. Iste bu inanmış kisileri de müjdele.

9:113 Süpheşiz olarak cehennem ehli oldukları kendilerince bilindikten sonra akraba bile olsalar Peygamberin ve inananların, müşriklerin yarlıganmalarına dua etmeleri yakışmaz.

9:114 İbrahim'in, atası için yarlıganma dilemesi, ancak ona vaadettigini tutmak içindi. Fakat onun, Allah düşmanı olduğu kendisince iyice anlaşıldığı zaman ondan vazgeçti. Süphe yok ki İbrahim, çok ağlayıp dua eden, insanlara fazlasıyla merhamet eden bir zattı.

9:115 Allah, bir topluluğu doğru yola sevkettikten sonra sakinacakları şeyleri apaçık bildirinceye dek tekrar onları sapıklığa terketmez. Süphe yok ki Allah, her şeyi bilir.

9:116 Süphe yok Allah, öyle bir Mabuttur ki onundur göklerin ve yeryüzünün saltanat ve tedbiri; öldürür, diriltir ve ondan başka size ne bir dost vardır, ne bir yardımcı.

9:117 Allah, Peygamberi ve içlerinden bir bölümünün gönlü nerdeyse imandan dönecekken güçlük anında Peygambere uyan muhacirlerle ensari tövbeye muvaffak etti ve onların tövbelerini kabul eyledi. Süphe yok ki o, onları fazlasıyla esirger, rahimdir.

9:118 Geri kalan üç kişiye, yeryüzü o kadar genişken daraldıkça daralmış, gönülleri sikildikçe sikilmisti da sonucu Allah'tan, gene ancak Allah'a kaçılabilceğini anlamışlardı. Sonra Allah, onları da töbeye muvaffak etmişti. Süphe yok ki Allah bir Mabuttur ki odur tövbeleri kabul eden rahim.

9:119 Ey inananlar, çekinin Allah'tan ve gerçeklerle beraber olun.

9:120 Medinelilerle çevrelerindeki bedevilerin, Allah'ın Peygamberinden geri kalmaları ve onun katlandığı zahmetlere katlanmaları gerekmez. Çünkü Allah yolunda bir susuzluğa, bir yorgunluğa, bir açlığa düşerlerse, kafirleri kızdırıp kinlendirecek bir yere ayak basarlarsa, herhangi bir düşmana karşı başarı elde ederlerse mutlaka karşılık olarak iyi bir iş yaptıkları yazılır; süphe yok ki Allah iyilik edenlerin ecrini zayı etmez.

9:121 Az olsun, çok olsun, hiçbir şey harcamazlar, hiçbir vadiyi asmazlar ki Allah onları, yaptıklarının daha güzeliyle mükafatlandırmayı takdir etmemiş olsun.

9:122 İnananların hepsinin savasa gitmesi lazım değil; bir kısmı savasa gitmeli, bir topluluk da çekinmelerini sağlamak için kavimleri savastan dönüp gelerek onlarla buluşunca onları korkutmak için dini hükümleri iyice öğrenmeye çalışmalıdır.

9:123 Ey inananlar, önce kafirlerden yakininizde bulunanlarla savasın, onlar, sizde bir siddet ve azim bulsunlar ve bilin ki Allah, hiç süphe yok, çekinenlerle beraberdir.

9:124 Bir sure indirilince içlerinden bu hanginizin imanini artirdi diyen de var. Fakat inen sureler, inananların inançlarını artırır ve onlar birbirlerini müjdeliler.

9:125 Ama gönüllerinde hastalık olanların pisliklerine pislik katarak küfürlerini artırır ve onlar, kafir olarak ölüp giderler.

9:126 Görmezler mi ki onlar her yıl bir, yahut iki kere musibetlere uğratılırlar da gene ne tövbe ederler, ne ibret alırlar.

9:127 Bir sure indiği zaman birbirlerine bakarlar, sizi bir gören var mı derler de sonra dönüp giderler. Allah gönüllerini döndürmüştür onların, çünkü onlar, anlamaz bir topluluktur.

9:128 Andolsun, size içinizden, sizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki bir sıkıntıya düşmeniz pek ağır gelir ona, pek düşkündür size, müminleri esirger, rahimdir.

9:129 Fakat döner, yüz çevirirlerse hemen de ki: Allah yeter bana, yoktur ondan başka tapacak, ona dayandım ve odur büyük arsin sahibi.

Sura 10: Yunus

10:1 Elif lam ra, iste hükmü kesin ve gerçek olan kitabın ayetleri.

10:2 İnsanları korkutmak ve inananlara, gerçek bir güzel mükafat, inançlarına karşılık yücelik ve nimet verileceğini, sefaate mazhar olacaklarını müjdelemek için içlerinden bir ere vahyetmemiz, insanlara tuhaf mi geldi de kafirler, şüphe yok ki dediler, bu, apaçık bir büyücü.

10:3 Şüphe yok Rabbiniz, öyle bir Allah'tır ki gökleri ve yeryüzünü altı günde yarattı da sonra arsında kudret ve tedbiriyle her şeye hakim oldu. Her işi o, takdir ve gereğince tedbir eder. Onun izni olmadıkça hiçbir sefaatçi, sefaatte bulunamaz. İste Rabbiniz olan Allah budur, artık kulluk edin ona. Düşünmez, ibret almaz misiniz?

10:4 Hepinizin dönüp varacağı yer, onun tapısidir, gerçek olarak bunu vaatmiştir Allah. Hiç şüphe yok ki o, halkı önce yaratır, sonra da inanıp iyi işlerde bulunanları, adalet üzere ve tam karşılığıyla mükafatlandırmak için ölümden sonra tekrar diriltir; kafir olanlarsa, inkarlarından dolayı, içmek üzere kaynar su ve elemli bir azap vardır.

10:5 Öyle bir mabuttur o ki güneşi parlak ziyalı, ayı aydın ışıklı yarattı ve yılların sayısını ve hesabi bilmeniz için ona menziller tayin etti. Allah bunları boş yere değil, gerçek bir fayda için halketti. Bilen topluluğa delillerini açıklayıp bildirmedi.

10:6 Geceyle gündüzün, birbiri ardınca gelip gitmesinde ve Allah'ın, göklerde ve yeryüzünde halkettiği şeyler de, çekinen topluluğa elbette deliller var.

10:7 Şüphe yok ki bize kavuşacaklarını ummayanlar ve dünya yasasına razı olup yürekleri onunla yatanlar ve delillerimizden gaflet edenler.

10:8 Öyle kişilerdir ki onların yurtları, kazançlarına karşılık atestir.

10:9 İnanıp iyi işlerde bulunanlarsa Rableri, nimetlerle dolu olan ve kıyılarında ırmaklar akan cennetlerin yolunu gösterir.

10:10 Orada duaları, seni tenzih ederiz, noksan sıfatlardan arisin ey

Allah'im sözüdür, birbirlerine iltifatları, esenlik sana sözü ve dualarının, senalarının sonu da hamd, alemlerin Rabbi Allah'a cümlesi.

10:11 Allah, insanların, hayrin çarçabuk oluvermesini istedikleri gibi serri çarçabuk veriverseydi ecellerinin gelip çatmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Fakat biz, bize kavusmayı ummayanları, azginliklarında sersem bir halde bırakırız.

10:12 İnsana bir zarar gelince yanüstü yatarak, yahut oturduğu halde, yahut da ayakta dua eder bize; o zararı ondan giderdik mi sanki o zarara uğramamış da o yüzden bize dua etmemistir, öylece dönergider. İşte askin hareketlerde bulunanlara, yaptıkları işler, böylece hoş görünmededir.

10:13 Andolsun ki sizden önce gelip geçen nice toplulukları zulmettikleri için helak ettik. Peygamberleri, onlara apaçık delillerle gelseydi gene de inanmazlardı. İşte mücrim topluluğu böyle cezalandırırız biz.

10:14 Onlardan sonra da bakalım nasıl hareket edeceksiniz diye yeryüzünde sizi hüküm ve kudret sahibi kıldık.

10:15 Onlara apaçık delilleri muhtevisi olan ayetlerimiz okunduğu zaman bize kavusmayı ummayanlar, bize bundan başka bir Kur'an getir, yahut da degistir onu dediler. De ki: Ben onu kendiligimden degistiremem, ben, ancak bana vahyedilene uyarım ve şüphe yok ki ben, isyan ettigim takdirde o pek büyük günün azabından korkarım.

10:16 De ki: Allah isteseydi okumazdım onu size ve o da, onda ne olduğunu bildirmez, anlatmazdı size. O inmeden önce de aranızda ömür sürmüstüm, hala mi aklınızı basiniza almiyorsunuz?

10:17 Yalan yere Allah'a iftira edenden, yahut onun ayetlerini inkar edenden daha zalim kimdir ki? Şüphe yok ki suçlular, asla kurtulmazlar, muratlarına ermezler.

10:18 Ve Allah'i bırakırlar da kendilerine ne bir zarar edebilecek, ne bir fayda verebilecek şeylere taparlar ve bunlar derler, Allah katında sefaatçilerimiz bizim. De ki: Allah'a, göklerde ve yeryüzünde bilmediği birseyi mi haber vermedesiniz? O, müsrıkların sirk kostukları şeylerden tamamıyla münezzehtir ve çok yücedir.

10:19 İnsanlar, ancak tek bir ümmetti, sonradan ayrılıklara düştüler. Rabbinin ezeli takdiri olmasaydı ayrılıklara düştükleri şeyler hakkında çoktan aralarında bir hüküm verilirdi, mücrimler, çoktan helak olup giderdi.

10:20 Ve derler ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilse ya. De ki: Gaip, ancak ve ancak Allah katında, hemen bekleyin siz ve şüphe yok ki ben de sizinle beraber beklemekteyim.

10:21 Ugradıkları sıkıntidan sonra insanlara bir rahmet tattırdık mi bir de bakarsın ki çabucak ayetlerimizle alaya girisirler. De ki: Allah'in cezası daha çabuk gelip çatar. Şüphesiz ki elçilerimiz de sizin düzenlerinizi, alaylarınızı yazmada.

10:22 Öyle bir mabuttur ki sizi karada ve denizde gezdirir. Hatta gemide bulduğunuz ve güzel, temiz bir yel, gemileri sürüp akittiği ve içindekiler ferahlayıp sevindiği sırada birden siddetli bir fırtınadır kopar, denizin her yanından dalgalar köpürüp saldırır, gemidekiler,

çepçevre o dalgalarla kusatılmış sanırlar kendilerini. İhlasla Allah'a dua ederler, bizi bundan kurtarırsan sükredenlerden olacağız derler.

10:23 Onları kurtarıncı da görürsün ki gene yeryüzünde haksız yere azgınlığa girmişler. Ey insanlar, azgınlığınız, ancak kendinize, dünya menfaatlerinin sonucudur bu, sonra dönüp geleceğiniz yer, bizim tapımızdır ve biz, neler yaptığınız hepsini haber vereceğiz size.

10:24 Dünya yasayısı, gökten yağdırdığımız yağmura benzer ancak; insanların ve hayvanların yiyecekleri nebatların bünyelerine girer, karışır onlara, yesertir, yetistirir onları ve sonucu, yeryüzü güzelleşip bezenince ve tarlaların, bağların sahipleri, kendilerini, onlardan faydalanmaya güçleri yeter sanınca bir gece, yahut gündüz, apansızın emrimiz gelip çatar, her şeyi öylesine kökünden kesip biçer, kurutup gider ki sanki dün, hiçbiri yokmuş. İşte biz, düşünce sahibi olan topluluğa delillerimizi böyle açıklar, böyle bildiririz.

10:25 Ve Allah, esenlik yurduna çağırmadadır ve dilediğini doğru yola sevk etmedir.

10:26 İyilik edenleri iyilikle mükafatlandırırız, daha da fazlasını veririz ve yüzleri kararmaz, zilletle düşmez onlar. Onlardır cennet ehli, orada ebedi kalırlar.

10:27 Kötülük kazananların cezasıysa yapılan kötülüğe karşılık onun kadar bir suçtur ve kötülükte bulunanlar zilletle düşerler; onları Allah'tan kurtaracak hiç kimse yoktur; yüzleri, kapkaranlık gecenin bir parçasına bürünmüştür sanki. Onlardır cehennem ehli, orada ebedi kalırlar.

10:28 O gün hepsini toplayacağız, sonra da sirk kosalara siz de diyeceğiz, yerinizde durun, sirk kostugunuz şeyler de yerlerinde dursun; aralarını tamamiyle ayırmışsınız ve sirk kostukları şeyler, siz zaten bize tapmıyordunuz ki demislerdir.

10:29 Süphe yok, bizimle sizin aranızda Allah taniktir ki sizin kullugunuzdan haberimiz bile yoktu.

10:30 Herkes, evvelce yaptığını bulur, cezasını çeker orada ve hepsi de gerçek mevlalarının tapısına döndürülmüştür ve iftira ettikleri şeyler de gözlerinden kaybolmuş, helak olup gitmiştir.

10:31 De ki: Size gökten, yerden rizik veren kimdir, kulaklarla gözlere malik olan kim ve ölüden diriye izhar eden, diriden ölüyü meydana getiren kim ve işleri tedbir eden kim? Diyecekler ki Allah. O vakit de ki: Neden çekinmezsiniz öyleyse?

10:32 İşte gerçek Rabbiniz Allah, budur, gerçekten sonra sapıklıktan başka ne kalır ki? Artık nereye dönmedesiniz?

10:33 Buyruktan çıkanlar, Rabbinin su sözünü hak etmişlerdir: Onlar, inanmazlar.

10:34 De ki: Ona es saydıklarınızın içinde halkı önce yaratıp sonra öldüren, sonra da yeniden hayata getiren var mı? De ki: Allah, her şeyi ve herkesi yaratır, öldürür de sonra gene hayata getirir artık nasıl oluyor da gerçeği bırakıp batıla dönersiniz?

10:35 De ki: Ona es saydıklarınızın içinde hangisi halkı gerçeğe sevk edip yol gösterir? De ki: Allah, gerçek yola sevk eder, doğru yolu gösterir.

Halki gerçeğe sevk eden mi uyulmaya daha layiktir, doğru yola sevk edilmedikçe o yolu bulamayan mı? Nasıl hükmediyorsunuz?

10:36 Onların çoğu, ancak zanna kapılmışlardır. Şüphesiz yok ki zan, gerçek karşısında hiçbir şeye yaramaz. Şüphesiz yok ki Allah, onlar ne yapıyorlarsa hepsini bilir.

10:37 Bu Kur'an, Allah'tan başkasına ilave edilemez, ancak önceki kitapları gerçeklemede, onlardaki şeyleri açıklayıp ayane beyan bildirmemdedir, hiçbir şüphesiz yoktur ki o, âlemlerin Rabbi Allah tarafından indirilmiştir.

10:38 Yoksa onu Peygamber uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer öyle diyorsanız ve gerçekseniz Allah'tan başka gücünüz yettiği kim varsa yardıma çağırın da hep beraber onun bir suresine benzer bir sure meydana getirin.

10:39 Hayır, onlar bilgileriyle kavrayamadıkları ve henüz zuhur etmeyen vaatleri yalanladılar. Tıpkı bunun gibi evvelce gelip geçen ümmetler de peygamberlerini yalanlamışlardır. Bak da gör, zulmedenlerin sonuçları neye varmış, nice olmuş.

10:40 Onlardan inanan da var, inanmayan da ve Rabbin bozguncuları daha iyi bilir.

10:41 Seni yalanlarsa sen de de ki: Benim yaptığım iş bana ait, sizin yaptıklarınız size. Siz, benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptıklarınızdan uzagım.

10:42 İçlerinde seni dinleyen de var, fakat sen, üstelik bir de akılları olmayan sağırlara söz duyurabilir misin hiç?

10:43 Onlardan sana bakan da var, fakat sen, üstelik bir de kör olanlara doğru yolu gösterebilir misin hiç?

10:44 Şüphesiz yok ki Allah, insanlara hiçbir suretle zulmetmez, fakat insanlar, kendi kendilerine zulmederler.

10:45 O gün onları tapısında öyle bir toplar ki kendilerini, dünyada sanki bir günün bir saati kadar eğlenmişler sanırlar. Aralarında tanışır, birbirlerini tanırlar. Allah'a kavusacaklarını inkar edenler, şüphesiz yok ki zarara uğrarlar ve doğru yolu da bulamazlar.

10:46 Onlara vaadettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de onların dönüp gelecekleri yer, bizim tapımızdır, seni öldürsek ve sana göstermesek de; sonra da Allah, yaptıklarına taniktir onların.

10:47 Her ümmetin bir peygamberi var. Peygamberleri geldi mi aralarında adaletle hükmedilir ve onlara zulmedilmez.

10:48 Ve derler ki: Gerçekseniz bu vaat ne zaman yerine gelecek

10:49 De ki: Allah dilemedikçe kendimden bile bir zararı gidermeye, bir hayri elde etmeye gücüm yetmez. Her ümmetin mukadder bir zamanı var. Mukadder zamanları geldi mi ne bir an geri kalırlar, ne bir an önce helak olurlar.

10:50 De ki: Azabı geceleyin, yahut gündüzün birdenbire gelip çatarsa ne yaparsınız, söyleyin bakalım. Suçlular, azabın çabucak gelmesini ne diye isterler ki?

10:51 Ona, azap gelip çattıktan sonra mı iman edeceksiniz, halbuki böyle bir şeyin olmayacağını sanıp alay ederek çabucak gelmesini istiyordunuz hani.

10:52 Sonra da zulmedenlere, tadin ebedi azabı denecek, kazandığınızın

karsiligi neyse ondan baska bir seyle mi cezaya ugrayacaktiniz?

10:53 O gercek mi diye soruyorlar senden; de ki: Evet, andolsun Rabbime ki gercektir ve siz de ondan kurtulmayacaksiniz.

10:54 Zulmeden kisi, yeryüzünde ne varsa hepsine sahip olsaydi kurtulmak için hepsini de bagislardi. Azabi görünce nadim olurlar ve aralarinda adaletle hükmedilir. Zulüm görmez onlar.

10:55 Bilin ki hiç şüphe yok, göklerde ve yeryüzünde ne varsa Allah'indir. Bilin ki Allah'in vaadi, hiç şüphe yok gercektir, fakat çoklari bilmez.

10:56 Odur dirilten ve öldüren ve hepiniz de dönüp onun tapisina varacaksınız.

10:57 Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, gönüllerdeki dertlere sifa, inananlara hidayet ve rahmet geldi.

10:58 De ki: Allah'in ihsaniyla, rahmetiyle, yalnız bunlarla ferahlanip sevininler. Bu, onların derleyip topladıklarından daha hayirlidir.

10:59 De ki: Allah'in, size verdiği riziklardan bir kismini haram, bir kismini helal saymaniza ne dersiniz? De ki: Allah mi izin verdi size, yoksa Allah'a iftira mi ediyorsunuz?

10:60 Allah'a yalan yere iftirada bulunanların kiyamet günü hakkındaki zanları nedir? Şüphe yok ki Allah, insanlara lütuf ve ihsanda bulunmadadır ama çoklari sücretmez.

10:61 Hiçbir ise girismezsin, onun vahyettiği Kur'an'dan hiçbir ayet okumazsin ve siz hiçbir is islemezsiz ki o ise koyuldugunuz zaman biz, sizi görmeyelim, tanik olmayalım ve yeryüzünde ve gökte zerre miktarı bir sey bile yoktur ki Rabbinden gizli kalsin; bundan daha da küçük, daha da büyük hiçbir sey yoktur ki apaçık kitapta tespit edilmiş olmasin.

10:62 Bilin, haberdar olun ki şüphe yok Allah dostlarına ne korku vardır, ne de mahzun olur onlar.

10:63 Onlar öyle kisilerdir ki inanmışlardır ve çekinir onlar.

10:64 Onlara müjde var dünya yasayisinda da, ahirette de. Allah'in sözlerinin degismesine imkan yok. Budur en büyük kurtulus ve saadet.

10:65 Onların sözü mahzun etmesin seni. Şüphe yok ki üstünlük, yücelik Allah'indir. Odur duyan, bilen.

10:66 Bilin, haberdar olun ki Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve ondan baska ona es saydikları seylere tapanlar, onlara uymuyorlar, ancak kuru bir zanna uyuyorlar ve ancak yalan söylüyorlar.

10:67 Öyle bir mabuttur ki geceyi dinlenmeniz için yaratmış, gündüzü de isikli halketmiştir. Şüphe yok ki bunda, duyan topluluga deliller var.

10:68 Allah, kendisine evlat edinmiştir dediler, münezzehdir o, müstagnidir. Onundur ne varsa göklerde ve yeryüzünde: Su iddianiza dair bir deliliniz var mi? Allah hakkında bilmediginiz birseyi mi söylüyorsunuz?

10:69 De ki: Allah'a yalan isnat edip iftira edenler kurtulmazlar, muratlarına ermezler.

10:70 Dünyada degersiz menfaatler elde ettikten sonra dönüp tapimiza gelirler, sonra da kafir oldukları, inkar ettikleri seylere yüzünden biz, onlara siddetli bir azap tattiririz.

10:71 Oku onlara Nuh kisasini. Hani kavmine, ey kavmim demisti, aranızda bulunmam ve Allah'in ayetleriyle öğüt vermem agir geliyorsa size, ben Allah'a dayanmisim, siz de, ortaklarınız da toplanin, ne yapacaginizi kararlastirin, sonradan da yaptiginiz sey, sizi kederlendirmesin, sonra kararinizi bildirin bana ve hiç mühlet de vermeyin.

10:72 Yüz çevirirseniz zaten sizden bir mükafat istemem, benim mükafatim, ancak Allah'a ait ve Müslümanlardan olmam emredildi bana.

10:73 Derken onu yalanladilar da onu ve onunla beraber gemide bulunanlari kurtardik ve onlari hükümdar ettik ve delillerimizi yalanlayanlari sulara bogduk, bak da gör, korkutulanlari sonlari ne oldu.

10:74 Ondan sonra da insan topluluklarina peygamberler gönderdik, apaçik delillerle geldikleri halde önceden yalanladıkları seylere bir türlü inanmadilar. Iste biz, haddini asanlari gönüllerini böyle mühürleriz.

10:75 Onlardan sonra da Musa ve Harun'u, delillerimizle Firavun'a ve ona uyan ileri gelenlere gönderdik, fakat ona uymayi kibirlerine yediremediler ve zaten de mücrim bir topluluktan onlar.

10:76 Gerçek olan sey, katimizden onlara gelince bu dediler, süphe yok ki apaçik bir büyü.

10:77 Musa, size gerçek, gelince böyle mi dersiniz dedi, büyü mü bu? Ve büyücüler, kurtulmazlar, muratlarına erismez onlar.

10:78 Bizi atalarimizden bulup gördüğümüz seylere çevirip yeryüzünde bize hakim olmak için mi geldiniz ve biz, ikinize de inanmıyoruz dediler.

10:79 Ve Firavun, ne kadar bilgin büyücü varsa dedi, hepsini çağirin huzuruma.

10:80 Büyücüler gelince Musa, ne atacaksanız atin bakalim dedi.

10:81 Onlar atınca Musa, bu yaptiginiz büyüdür dedi, ve süphe yok ki Allah, onu bozacak, bosa çıkaracak, süphe yok ki Allah, bozguncularin islerini düzene sokmaz.

10:82 Suçlularin zoruna gitse de Allah, sözleriyle gerçeğin gerçek oldugunu izhar eder.

10:83 Firavun'un, kendilerini bir musibete ugratmasindan korktuklari için Musa'ya, kavminden bir soy inandi ancak, baskalari inanmadi ve gerçekten de Firavun, yeryüzünde pek yüceydi ve gerçekten o, buyruktan çıkmis kisilerdendi.

10:84 Musa, ey kavmim dedi, Allah'a inandıysanız ve ona teslim olduysanız güvenin, dayanin ona.

10:85 Dediler ki: Dayandik, Rabbimiz, sen bizi zalim toplulukla sinama.

10:86 Ve bizi, rahmetinle kurtar kafirler toplulugundan.

10:87 Ve Musa'ya ve kardesine, kavminize Misir'da barinacak evler kurun, evlerinizi kible yapin ve namaz kilin ve müjdele inananlari diye vahyettik.

10:88 Ve Musa, Rabbimiz dedi, sen Firavun'a ve ona uyanlardan ileri gelenlere gerçekten de dünya yasayisina ait ziynetler ve mallar verdin. Rabbimiz, onlar bu yüzden halki dogru yoldan çıkarmada, saptirmadalar. Rabbimiz, mallarini mahvet, yurtlarında kendi sefaletlerini göster onlara da

yüreklerini sık, çünkü onlar, o elemli azabi görünceye dek inanmayacaklar.

10:89 Tanrı, ikinizin de duası kabul edilmistir dedi, artık doğru hareket etmekte devam edin ve sakın ha bilmezlerin yoluna gitmeyin.

10:90 İsrailogullarını denizden geçirdik, derken Firavun'la askeri de azgınlıkla, düşmanlıkla peslerine düştü onların, sonucu su boğazına girince boğulurken inandım, gerçekten de İsrailogullarının inandığı Tanrıdan başka tapacak yok ve ben Müslümanlardım dedi.

10:91 Fakat şimdi mi? Halbuki bundan evvel isyan etmistin, bozgunculardan olmustun.

10:92 O halde bugün biz de, senden sonra gelenlere ibret olasin diye yalnız cesedini kurtaracağız ve şüphe yok ki insanların çoğu, bizim delillerimizden gaflettedir.

10:93 Andolsun ki biz İsrailogullarını güzel bir yere yerleştirdik ve onları, tertemiz şeylerle rızıklandırdık. Kendilerine bilgi gelinceye dek de ayrılığa düşmediler. Şüphe yok ki Rabbin, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında kıyamet günü, aralarında hükmedecek.

10:94 Sana indirdiğimiz şeyde şüpheye düşersen (imkan yok ya), senden önce kitap okuyanlara sor. Andolsun ki gerçek, Rabbinden gelmiştir sana, artık şüphelenenlerden olma.

10:95 Ve Allah'ın delillerini yalanlayanlardan olma sakın, yoksa ziyankarlara katılırsın.

10:96 Öyle kisilerdir onlar ki Rabbinin, onlara söylediği sözü hak etmiştir onlar, inanmaz onlar.

10:97 Kendilerine her çeşit deliller, mucizeler gösterilse de elemli azabi görmedikçe.

10:98 İnanıp da inançlarından fayda gören şehir halkı, ancak Yunus'un kavmidir. İnanıkları zaman, dünya yasayışında onlardan zillet azabını gıdderdik ve bir zamanadek faydalandırdık onları.

10:99 Rabbin dilesedydi yeryüzünde bulunanların hepsi de inanirdi. Artık inansınlar diye insanları zorlayıp duracak misin?

10:100 Allah'ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. Düşünüp akıl etmeyenlere de azap eder.

10:101 De ki: Bir bakın da görün, neler var göklerde ve yeryüzünde. Fakat bunca deliller, bunca korkutan peygamberler, inananmayan topluluğa ne fayda eder?

10:102 Onlar, kendilerinden önce gelip geçenlerin ugradıkları felaket günlerine benzer günlerden başka bir şey mi bekliyorlar? De ki: Bekleyin bakalım, şüphe yok ki ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:103 Sonra peygamberlerimizi ve inananları böylece kurtarırız biz ve inananları kurtarmak, bir haktır bize.

10:104 De ki: Ey insanlar, dinimde bir şüpheniz varsa bilin ki ben, Allah'ı bırakıp taptıklarınıza tapmamam ve ancak sizi öldüren Allah'a kulluk ederim ve inananlardan olmam emredildi bana.

10:105 Ve doğru dine yüz çevir, sakın müsrıklarından olma dendi bana.

10:106 Ve Allah'ı bırakıp da sana ne bir faydası dokunan, ne bir zarar veren şeylere tapma, bunu yaparsan şüphe yok ki zalimlerden olursun dendi.

10:107 Allah, sana bir zarar verirse o zarari, ondan baska giderecek yoktur ve hayir etmek dilerse de ihsanini reddeden bulunmaz; bunu, kullarından diledigine verir ve odur suçlari örten rahim.

10:108 De ki: Ey insanlar, gerçekten de Rabbinizden hak ve hakikat gelmistir size. Artık kim dogru yola giderse faydasi kendisinedir ve kim saparsa zarari kendine ve ben, sizi koruyucu degilim.

10:109 Sana ne vahyedilirse ona uy ve Allah hükmedinceye dek sabret ve odur hükmedenlerin en hayirlisi.

Sura 11: Hud

11:1 Elif lam ra; bir kitaptir bu ki ayetleri, delillerle saglamlastirilmis, sonra apaçik bildirilmistir, hüküm ve hikmet sahibi olan ve her seyden haberdar bulunan Tanri katından inmedir.

11:2 Emreder ki ancak Allah'a kulluk edin; süphe yok ki ben, onun tarafından sizi korkutmak ve size müjde vermek için gelmisim.

11:3 Ve Rabbinizden yarliganma dileyin, sonra da tövbe edin ona da sizi mukadder zamanadek güzel bir surette geçindirsin, nimetlerinden faydalandirsin ve her ihsan sahibine, ettigi lütuf ve ihsanin mükafatini versin. Fakat döner, yüz çevirirseniz süphe yok ki ben, o büyük günün azabina ugrayacaginizdan korkmaktayim.

11:4 Dönüp varacaginiz yer, Allah'in tapisidir ve onun, her seye gücü yeter.

11:5 Haberiniz olsun ki onlar, içlerindeki gizlemek için gögüslerini kapatirlar; bilin ki onlar, duymamak için elbiselerine katkat bürünmeye çalisirlar; fakat o vakit bile gizlediklerini de bilir, açiga vurduklarini da. Süphe yok ki o, gönüllerde ne varsa hepsini bilir.

11:6 Yeryüzünde hiçbir mahluk yoktur ki rizkini vermek, Allah'a ait olmasına ve karar ettikleri ata bellerini de bilir, tevdi edildikleri ana rahimlerini de. Ve her sey, apaçik kitapta tespit edilmistir.

11:7 Öyle bir mabuttur ki hanginiz daha iyi hareket edecek, bunu size bildirmek ve sizi sinamak için gökleri ve yeryüzünü alti günde yaratti, daha önce emri ve saltanati, yarattigi suya cariydi. Onlara, siz ölümden sonra tekrar dirileceksiniz dersen kafir olanlar derler ki: Bu, ancak apaçik bir aldatma.

11:8 Onlari ugrayacaklari azabi, mukadder bir zamana kadar geciktirirsek, bunun teahhuruna da sebep nedir derler. Bilin ki onlara azabin gelip çattigi gün o azap, artık geriye birakilamaz ve alay ettikleri musibet, onlari çepeçevre kusatir.

11:9 Insana, katimizdan bir rahmet tattirsak da sonra aliversek onu insandan, süphe yok ki her seyden ümidini keser, bir nankör olur gider.

11:10 Fakat ona, bir dertten, bir musibetten sonra nimeti tattirirsak benden bütün kötülükler gitti der. Süphe yok ki o simarir, böbürlenmeye övünmeye koyulur.

11:11 Ancak sabredenler ve iyi islerde bulunanlar müstesnadir. Öyle kisilerdir onlar ki onlari hakkidir yarliganmak ve büyük bir ecir ve mükafat.

11:12 Ona bir hazine indirilseydi, yahut onunla beraber yaninda bir melek de

gelseydi demelerine sikilarak sana vahyedilenlerin bir kismini terk ediverecek misin? Sen ancak bir korkutucusun ve Allah her seyi korur.

11:13 Yoksa kendi uyduruyor mu diyorlar? De ki: Hadi, gerçekseniz, Allah'tan baska gücünüz kime yetiyorsa, kimlere güveniyorsanız onlari da çağirin da hep beraber, buna esit on sure meydana getirin.

11:14 Fakat davetinize icabet etmezlerse artık iyice bilin ki o, ancak Allah'in bilgisiyle indirilmistir ve ondan baska hiçbir tapacak yoktur. Hala mi Müslüman olmuyorsunuz?

11:15 Kim dünya yasayisini ve ziynetini dilerse bu çeşit kisilerin yaptiklarinin karsiligini tam olarak öderiz ve onlar, bu hususta hiçbir zarara ugramazlar.

11:16 Öyle kisilerdir onlar ki ahirette onlara ancak ates var, dünyada isledikleri islerse bosa gitmistir, zaten de bütün isledikleri bostur.

11:17 Rabbinden apaçik bir delile sahip olan, bundan baska bir de tanigi olup daha önce din ve dünya islerinde uyulan ve ayni rahmet olan Musa'nin kitabinda da bildirilen kisi, yalnız dünyayi dileyene benzer mi?

Rablerinden açık bir delile sahip olanlar, Kur'an'a inanirlar; topluluklardan onu inkar edenlere vaadedilen yerse atestir. Artık bu hususta şüpheye düşme, çünkü o, Rabbinden gelmedir, gerçektir, fakat insanların çoğu inanmaz.

11:18 Yalan yere Allah'a iftira edenden daha zalim kimdir ki? Onlar, Rablerine arzedilecekler, taniklar da iste bunlardi diyecekler, Rablerine karsi yalan söyleyenler. Iyice bilin, Allah'in laneti zalimleredir.

11:19 Onlar, halki Allah yolundan menederler ve o yoldan saptirmak isterler, onlar ahiret inkar edenlerin ta kendileridir.

11:20 Onlar, ne yeryüzünde azaptan kaçip kurtulabilirler, ne de Allah'tan baska bir yardımçilari vardır. Azapları da katkat arttirilir. Çünkü onların isitmeye tahammülleri yoktu, görmezlerdi de.

11:21 Onlar, öyle kisilerdir ki kendilerine zarar verdiler ve uydurduklari seyler de onlardan çekildi, kaybolup gitti.

11:22 Gerçekten de onlar ahirette en çok ziyana uğrayanların ta kendileridir.

11:23 Inanip iyi islerde bulunanlara ve Rablerine yalvarip yakaranlara gelince: Onlardır cennet ehli ve onlar, orada ebedi kalirlar.

11:24 Bu iki bölüm, kör ve sagirla gören ve duyan adama benzer sanki; bu ikisi, birbirine esit olur mu hiç? Yoksa düşünmez misiniz?

11:25 Andolsun ki biz Nuh'u, kavmine gönderdik de şüphesiz yok ki dedi, ben, size apaçik bir korkutucuyum.

11:26 Ancak Allah'a kulluk edin, çünkü gerçekten de elemli bir günün azabi gelip çatacak size, bundan korkuyorum ben.

11:27 Kavminin kafir olanlarından ileri gelenler, biz dediler, seni de bizim gibi bir adam görmedeyiz ve sana uyanları da görüyoruz ki düşünmeden ve derhal sana kapiliveren ve ancak asagilik tabakadan olan adamlarımız ve sizin, bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz, hatta yalanci oldugunuzu sanıyoruz.

11:28 Nuh, ey kavmim dedi, ya ben Rabbinden apaçik bir delille gelmissem ve katından bana bir rahmet vermissem, fakat bunu, siz görmüyorsanız.

Istemediginiz halde kabul etmeniz için de sizi zorlayacak miyim ki?

11:29 Ey kavmim, bu yüzden bir mal da istemem sizden; ecrim, ancak Allah'a ait ve ben, inananlari kovacak da degilim; süphe yok ki onlar, Rablerine kavusacaklar, fakat sizi görüyorum ki bilgisiz bir kavimsiniz.

11:30 Onlari kovarsam ey kavmim, Allah'tan baska kim yardım eder bana, hiç de mi düşünmezsiniz?

11:31 Ve ben, Allah'in hazineleri yanımda demedigim gibi gaybi bilirim de demiyorum ve ben bir melegim gibi bir söz de etmiyorum, fakat sizin gözünüze hor görünenler hakkında, Allah onlara hiçbir suretle ve kesin olarak bir hayir vermez de diyemem. İçlerinde ne var, Allah daha iyi bilir. Ancak onlari kovar, haklarında bu çeşit sözler söylersem mutlaka zulmedenlerden olurum.

11:32 Ya Nuh dediler, gerçekten de bizimle ugrasmadasin ve ugrasmanda ileri de gittin, gerçeklerden sen hadi, tehdit edip durdugun azaba ugrat bizi.

11:33 Nuh, dilerse dedi, Allah ugratir ancak o azaba sizi ve onu aciz bir hale getiremezsiniz siz.

11:34 Azginliginize karsilik Allah sizi helak etmeyi murad etmisse öğüt vermek istesem de öğüdüm bir fayda vermez size. Odur Rabbiniz ve dönüp onun tapisina varacaksınız.

11:35 Yoksa kendisi uyduruyor bunlari mi diyorlar. De ki: Eger uyduruyorsam benim suçum, bana ait ve ben sizin yaptiginiz suçlardan uzagim.

11:36 Nuh'a, kavminden inananlardan baskalari kesin olarak inanmayacak, artik sen de onların yaptıkları isler yüzünden kederlenme diye vahyedildi.

11:37 Nezaretimiz altında ve vahyimize uyararak bir gemi yap, zulmedenler için af dileme benden, süphe yok ki sularda bogulacak onlar.

11:38 Gemiye yapmaya koyulmustu ve kavminin ileri gelenleri, yanından geçerken alay ediyorlardı onunla, o da, alay ediyorsunuz bizimle ama diyordu, siz nasıl alay ediyorsanız biz de sizinle öyle alay edeceğiz.

11:39 Artik, ugrayani horhakir edecek azabin kime gelip çatacagini ve daimi azaba kimin ugrayacagini yakinda bilir, anlarsiniz.

11:40 Sonucu emrimiz gelip tandirin altından su kaynamaya baslayınca her mahluktan birer çifti ve helaki taktir edilenden baska ailenden olanlari ve inananlari gemiye yükle dedik; zaten maiyetinde bulunan inanmis kisiler de pek azdi.

11:41 Ve Nuh, binin gemiye dedi; akip gitmesi de Allah adiyadir onun, durmasi da. Süphe yok ki Rabbinim, suçlari örter, rahimdir.

11:42 Gemi, içindekilerle daglar gibi dalgalar üstünde akip gidiyordu. Nuh, kendisinden çekilip ayrı bir yerde bulunan ogluna ogulcugum dedi, bin sen de bizimle ve kafirlerle beraber olma.

11:43 O, dagda bir yere siginirim ben dedi. Nuh, bugün dedi Allah'in acidigi kisilerden baska onun emrinden kurtulacak yok ve derken aralarina bir dalgadir giriverdi ve o da bogulanlara katildi.

11:44 Ve dendi ki: Ey yeryüzü, em suyunu ve ey gök kes yagmurunu ve su emildi ve is yapıldı bitti ve oturdu Cudi'ye gemi ve uzaklik denildi, zulmeden topluluga.

11:45 Ve Nuh Rabbine niyaz edip dedi ki: Rabbim, oglum da süphe yok ki ailemdendi ve süphe yok ki vaadin gerçektir senin ve sen, hükmedenlerin en hayirlisisin.

11:46 De ki: Ya Nuh, o, kesin olarak senin ailenden degil, çünkü o, kötü bir is isledi. Artık bilmedigin seyi isteme benden süphe yok ki bilgisizlerden olmaman için gt vermedeyim sana.

11:47 Nuh, Rabbim dedi, bilmedigim seyi senden istemekten, gene sana siginirim ve beni yarligamazsan, bana acimazsan ziyankarlardan olurum ben.

11:48 Dendi ki: Nuh, sana ve seninle beraber bulunanlardan türeyecek ümmetlere bizden gönderilen esenlikler ve bereketlerle in gemiden. Onlardan türeyecek ümmetler içinde öyleleri de var ki onlari da bir müddet faydalandiracak, geindirecegiz de sonra bizden elemli bir azaba ugrayacaktır onlar.

11:49 Iste bunlar, gaibe ait haberlerdir ki sana onlari vahyediyoruz. Bundan önce ne sen onlari biliyordun, ne kavmin biliyordu, sabret artık; süphe yok ki sonuç, ekinenlerindir.

11:50 Âd kavmine de kardesleri Hud'u göndermistik de ey kavmim demisti, Allah'a kulluk edin, ondan baska bir mabudunuz yok; siz ancak iftira etmedesiniz.

11:51 Ey kavmim, buna karsilik sizden bir ecir de istemiyorum, ecrim, ancak beni yaratana ait, hala akil etmeyecek misiniz?

11:52 Ey kavmim, Rabbinizden yarliganma dileyin de sonra tövbe edin ona, size gökten bol bol yagmur yagdirsin, kuvvetinize, fazlasiyla kuvvet katsin ve mücrim olarak yüz çevirmeyin.

11:53 Ey Hud dediler, sen bize apaçık bir delil gsteremiyorsun, biz de senin sznle tanrilarimizi birakmayiz ve biz sana inanmiyoruz.

11:54 Tanrilarimizin bir kısmi seni fena arpmis deriz de baska bir seycik demeyiz. O, süphe yok ki dedi, ben Allah'i tanik tutmadayim, siz de tanik olun, ben sizin sirk kostugunuz seylerden tamamiyla uzagim.

11:55 Onu birakiyor da taptiklarinizi ona es tutuyorsunuz, uzagim onlardan, hadi, hepimiz, aleyhime düzen kurun, sonra da hiç göz atirmayin bana.

11:56 Süphe yok ki ben, Rabbim ve Rabbiniz Allah'a dayandim; yeryüzünde yürür hiçbir mahluk yoktur ki o, onun alnina düsen saçlardan tutup çekmesin, onun mukadderatini tayin etmesin ve süphe yok ki Rabbim, dosdogru yoldadir, bütün kudretiyle beraber adaletiyle, ltfuyla hükmeder.

11:57 Yüz çevirirseniz bilin ki ben, size neyi teblig etmek için gnderildiysem onu tamamiyla teblig ettim ve Rabbim, sizin yerinize, sizden baska bir toplulugu geçirecek ve siz ona hiçbir suretle zarar veremezsiniz. Süphe yok ki Rabbim her seyi korur.

11:58 Emrimiz gelince Hud'u ve onunla beraber bulunan inanmis kisileri, bizden bir rahmet olarak kurtardik ve onlara agir bir azaptan necat verdik.

11:59 Iste Âd, Rablerinin delillerini bilebile inkar ettiler ve peygamberlerine asi oldular ve her inatçı cebbar kisiye uydular.

11:60 Ve su dünyada da lanete ugratildilar, kiyamet gününde de. Bilin

ki hiç şüphe yok Âd, Rablerine karşı kafir oldu; bilin, uzaklık Hud'un kavmi Âd'a.

11:61 Semud kavmine de kardeşleri Salih'i göndermistik. Ey kavmim demisti, Allah'a kulluk edin, ondan başka bir mabudunuz yok. Sizi yeryüzünden yaratıp meydana getirdi ve orayı imara memur etti sizi; artık ondan yarlıganma dileyin, sonra da tövbe edin ona. Şüphe yok ki Rabbim, yakındır, duaları kabul eder.

11:62 Ey Salih dediler, bundan önce sen aramızda, hakkında iyi ümitler beslediğimiz birisiydin, şimdi atalarımızın taptıkları şeylerden bizi vaz geçirmek mi istiyorsun? Ve biz, gerçekten de senin bizi davet ettiğin şey hakkında şüphe içindeyiz, tereddüt etmekteyiz.

11:63 O, ey kavmim dedi, ya ben Rabbimden apaçık bir delille gelmişsem ve katından bana bir rahmet vermişse. Ona isyan edersem Allah'a karşı kim yardım edebilir bana? Ve beni boyuna ziyana sokmaktan başka bir şey de yapmıyorsunuz.

11:64 Ey kavmim, iste su Allah'ın disî devesi, size bir mucize. Birakin onu da yeryüzünde yiyip gezsın ve ona kötülükle dokunmayın, sonra pek yakın bir azap gelip çatar size.

11:65 Ayaklarını kesip öldürdüler onu, Salih de yurdunuzda üç gün daha yaşayıp geçinin dedi, bu, yalan denmesine imkan bulunmayan bir vait.

11:66 Emrimiz gelince Salih'i ve onunla beraber bulunan inananları, bir rahmet olarak kurtardık ve o günün horlugundan necat verdik onlara. Şüphe yok ki Rabbin, çok kuvvetlidir, o, pek üstündür.

11:67 Bir bagiris, o zulmedenleri kapiverdi, yurtlarında, diz çökmüş bir halde helak oluverdiler.

11:68 Sanki orada hiç yaşamamışlar, hiç oturmamışlardı. Bilin ki hiç şüphe yok Semud, Rablerine karşı kafir oldu, bilin, uzaklık Semud'a.

11:69 Elçilerimiz, İbrahim'e müjde vermek üzere gelip esenlik sana dediler. O da esenlik size dedi ve durup eğlenmeden hemen kızarmış bir buzagi getirdi.

11:70 Yemeğe el uzatmadıklarını görünce de halleri, hosuna gitmedi ve onlardan, içine bir korku düştü. Dediler ki: Korkma, biz Lut kavmine gönderildik.

11:71 Karisi, ayakta durup sevincinden gülmedeydi ki biz ona, İshak'i müjdeledik, İshak'tan sonra da Yakup'u.

11:72 O, eyvahlar olsun dedi, ben mi doğuracağım? Ben bir kocakariyim, su kocam da ihtiyar. Şüphe yok ki bu, pek sasilacak bir şey.

11:73 Onlar, Allah'ın isine mi sasiyorsun dediler, ey Ehli Beyt, Allah'ın rahmeti ve bereketleri size; şüphe yok ki o, övülmeye layık, kullara müstahak olmadan ihsanda bulunan bir Tanrıdır.

11:74 İbrahim'in korkusu yatisip müjdelenince Lut kavmi hakkında bizimle mücadeleye girismisti.

11:75 Çünkü İbrahim, gerçekten de pek halimdi, fazla dua edip ağlardı, kendisini tamamiyle Tanriya vermisti.

11:76 Ey İbrahim dediler, vazgeç bundan, şüphe yok ki Rabbinin emri gelip çatismistir ve şüphe yok ki onlar reddine imkan olmayan bir belaya uğrayacaklar.

11:77 Elçilerimiz, Lut'a gelince Lut, gelislerinden endiseye düstü, içine bir korku girdi, gönlü daraldi ve bu dedi, pek çetin bir gün.

11:78 Kavmi, kosa kosa onun yanina geldi, onlar, önceden de kötülükler yapar dururlardi. Lut, ey kavmim dedi, iste kızlarım, onlar, sizin için daha temiz, artık Allah'tan çekinin de beni, konuklarımın utandırmayın. İçinizde, akli basında bir adam da mi yok?

11:79 Andolsun ki dediler, sen de bilirsin, kızlarında hiç gözümüz yok, sen bizim ne istedigimizi bilirsin.

11:80 Lut, size karsi koyacak gücüm, kuvvetim olsaydi, yahut da kuvvetli bir asiretim olsaydi da ona siginsaydim dedi.

11:81 Melekler, ey Lut dediler, süphe yok ki biz, Rabbinin elçileriyiz, onlar, sana kesin olarak ilisemezler; sen gece karanligi basinca ailene mensup olanlarla yola düs, hiçbiriniz, ardina bakmasın, ancak karini beraber götürme, çünkü o da onların ugrayacağı azaba ugrayacak. Süphe yok ki ugrayacakları azabın mukadder zamani, sabah çagidir; sabah da yakın degil mi?

11:82 Emrimiz gelince, o şehirlerin altını üstüne getirdik, tepelerine, üstüste yigilip tas kesilmiş balçıktan meydana gelmiş taslar yagdirdik.

11:83 Sanki damgalanmisti Rabbinin indinde de azap için hazirlanmisti o taslar ve onlar, simdi de zalimlerden uzak degil.

11:84 Medyen'e de, kardeşleri Suayb'i göndermistik de ey kavmim demisti, Allah'a kulluk edin, ondan başka bir mabudunuz yok. Ölçegitartiyi eksik tutmayın, çünkü ben gerçekten de hayirlara ugradiginizi görmedeyim ve süphe yok ki ben, bir gün sizi çepeçevre kusatıverecek bir azaba ugramanızdan korkuyorum.

11:85 Ey kavmim, ölçegi dogru ölçün, teraziyi dogru tartın, halkın mallarını eksiltmeyin, yeryüzünde bozgunculuk etmeye çalışmayın.

11:86 İnanmissanız Allah'ın biraktığı kar, daha hayirlidir size ve ben de size bir bekçi degilim.

11:87 Ey Suayb dediler, kildigin namaz mi, tuttugun din mi emrediyor sana da bizi atalarımızın taptıklarından vazgeçirmeye ugrasiyor, mallarımızı da diledigimiz gibi tasarruf etmemize mani olmaya kalkisiyorsun? Halbuki sen, süphe yok ki halimselim ve akli basında bir adamsın.

11:88 Ey kavmim dedi Suayb, ya Rabbinden apaçık bir delille gelmissem, ya kendi katından beni güzel bir rizikle riziklandirmisa. Sizi nehyettigim seye kendim aykiri hareket edemem ki. Gücümün yettigi kadar islah etmek istiyorum sizi ve basarım, ancak Allah'tandır, ona dayandım ve sonunda da dönüp onun tapisına varacağım.

11:89 Ey kavmim, bana karsi güttüğünüz düşmanlık, Nuh, yahut Hud, yahut da Salih kavimlerinin ugradıkları azaba benzer bir azaba ugratmasın sizi; Lut kavmi de uzak degil sizden.

11:90 Rabbinizden yarlıganma dileyin, sonra da tövbe edin ona; süphe yok ki Rabbin rahimdir, kullarını sever.

11:91 Ey Suayb dediler, söyledigin sözlerin çoğunu anlamıyoruz ve seni de içimizde zayıf görmedeyiz. Kabilen olmasaydi seni taslardık ve sen,

bizden üstün degilsin zaten.

11:92 Suayb, ey kavmim dedi, kabilem, sizce Allah'tan daha fazla mi saygiya deger ki onu ardiniza attiniz? Süphe yok ki Rabbim, bütün yaptiklarinizi kavrar.

11:93 Ey kavmim, elinizden ne geliyorsa yapin, ben de yapmadayim elimden geleni. Kime, asagilatici azap gelecek ve kim yalancidir, yakinda bilir, anlarsiniz; gözetip durun, ben de gözlüyorum.

11:94 Emrimiz gelince Suayb'i ve onunla beraber inanmis olanlari, bizden bir rahmet olarak kurtardik, zulmedenleriye bir bagiris kavrayiverdi ve hepsi de yurtlarinda diz çökmüs bir halde helak oluverdi.

11:95 Sanki yurtlarinda hiç yasamamislar, hiç oturmamislardi. Bilin ki uzaklik Medyen ehline, nitekim Semud da öylece uzaklasip gitti.

11:96 Andolsun ki biz Musa'yi, delillerimizle ve apaçik bir burhanla göndermistik

11:97 Firavun'a ve kavminden ileri gelenlere fakat gene de onlar Firavun'un buyruguna uymuslardi, halbuki Firavun'un buyrugu, hiç de dogruyu göstermiyor, hayra sevketmiyordu.

11:98 O, kiyamet günü de kavminin önüne düşecektir ve artik onlari atese götürmüs, gitmistir ve vardiklari yer, ne de kötü yerdir.

11:99 Burada da lanete ugradilar, kiyamet gününde de. Su bagislanan bagis, ne de kötü bagistir.

11:100 Bunlar, maceralarini sana hikaye ettigimiz sehirlere ait haberler; o sehirlerden harabeleri hala duranlar var, biçilmis ekin gibi yerle bir olanlar, eseri bile kalmayanlar var.

11:101 Biz zulmetmedik onlara, fakat onlar, kendi kendilerine zulmettiler; Rabbinin emri gelince, Allah'i birakip da kulluk ettikleri tanrilari, onlara hiçbir fayda veremedi ve ziyanlarini arttirmaktan baska bir sey yapamadi.

11:102 Iste Rabbin, zulmeden sehirleri böyle aliverir, aldigi, azabina ugrattigi zaman da süphe yok ki onun kavrayisi pek elemlidir, pek çetindir.

11:103 Gerçekten de bunda, ahiret azabindan korkanlara bir ibret var; o gün, bütün insanlarin bir araya toplanacagi bir gündür ve bütün insanlarin hazir olacagi bir gün.

11:104 Ve biz o günün gelip çatmasini, ancak sayili bir müddet için geciktiririz.

11:105 O gün geldi mi hiçbir kimse, Rabbinin izni olmaksizin konusamaz; onların bir kısmi kutsuzdur, bir kısmi kutlu.

11:106 Ama kutsuz olanlar, gerçekten de atestedir, onların inliyerek nefes almalari da oradadir, biten bir inilti gibi nefes vermeleri de.

11:107 Rabbinin dilediginden baska hepsi de orada ebedi kalir göklerle yeryüzü durdukça; süphe yok ki Rabbin, diledigini diledigi gibi yapar.

11:108 Ama kutlu olanlarsa cennettedir, orada ebedi kalir Rabbinin dilediginden baska hepsi, gökler ve yeryüzü durdukça; bitip tükenmesi olmayan bir bagistir bu.

11:109 Artik bunlarin taptiklari seylerin boslugunda bir süphen olmasin; önceden atalari nasil tapiyorsa onlar da tipki o çesit

tapiyorlar ve biz de onların nasibini eksiksiz olarak vereceğiz.

11:110 Andolsun ki biz Musa'ya da kitap vermistik de onda ihtilafa düsmüslerdi; Rabbinin taktir ettiği vaadi olmasaydı çoktan aralarında hükmedilir, iş bitmiş olurdu ve onlar, gerçekten de bu hususta siddetli bir şüphe ve tereddüd içinde kalmışlardır.

11:111 Ve şüphe yok ki Rabbin, onların yaptıkları şeylere tam bir karşılık verecektir, şüphe yok ki o, ne yapıyorlarsa hepsinden de haberdardır.

11:112 Artık sen, sana nasıl emredildiyse öylece dosdoğru hareket et ve seninle beraber bulunan ve tövbe etmiş olanlar da dosdoğru hareket etsinler ve taskinlikta bulunmayın, çünkü şüphe yok ki o, ne yapıyorsanız hepsini de görür.

11:113 Ve zulmedenlere meyletmeyin, sonra ateşle azaba uğrarsınız ve Allah'tan başka bir dostunuz yoktur, sonra yardım da görmezsiniz.

11:114 Ve gündüzün başlangıcıyla son kısmında ve gecenin ilk çağlarında namaz kıl; şüphe yok ki güzel işler, kötülükleri giderir. İşte bu, iyi düşünenlere bir öğüttür.

11:115 Ve sabret, çünkü Allah, gerçekten de iyilik edenlerin ecrini zayi etmez.

11:116 Sizden önceki çağlarda, halkı, yeryüzünde bozgunculuktan vazgeçirmeye çalışan idrak ve ibadet ehli bir bölük halk bulunsaydı ne olurdu; halbuki içlerinden kurtardıklarımız pek azdı ve zulmedenler, yalnız kendilerine verilmiş olan devlete uydular ve suçlu oldular.

11:117 Rabbin, ahaliyi, birbirini islah edip duran şehirlere zulümle helak etmez.

11:118 Rabbin dileseydi insanları bir tek ümmet haline getirirdi, fakat onlar, aykırılığa düşmekten bir türlü kurtulamazlar.

11:119 Ancak Rabbinin merhamet ettiği kimseler müstesna ve zaten de bunun için halketmiştir onları ve Rabbinin sözü de tamamiyle yerine gelmiştir: Andolsun ki cehennem, cinlerin ve insanların bir kısmıyla dolduracağım.

11:120 Peygamberlere ait haberlerin hepsinden, gönlünü yatıstıracak olanlarını, sana hikaye ediyoruz ve bu kıssalarda, sana gerçek haberler, inananlara da öğüt ve ibret var.

11:121 İnanmayanlara de ki: Gücünüzün yettığını yapın, şüphe yok ki biz de yapmadayız.

11:122 Ve bekleyin, şüphe yok ki biz de beklemedeyiz.

11:123 Ve göklerle yeryüzünde gaibe ait olan, bilinmeyen her şey, Allah'ındır ve bütün işler, dönüp ona varır, artık ona kulluk et ve ona dayan. Rabbin, yaptığınız şeylerden gafil degildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif lam ra. Bunlar, her şeyi apaçık bildiren kitabın ayetleridir.

12:2 Onu, akil edesiniz diye Arapça olarak Kur'an'da da indirdik.

12:3 Sana bu Kur'an'ı vahyederek kıssaların en güzelini hikaye edeceğiz ve bundan önce sen elbette onu bilmeyenlerdendin.

12:4 Bir zaman Yusuf, babasına babacığım demisti, ben onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm, bir de baktım ki onlar, bana secde ediyorlar.

12:5 Babasi, ogulcagizim demisti, rüyani kardeslerine söyleme, sana bir düzen kurarlar sonra. Süphe yok ki Seytan, insanlara apaçık bir düsmandır.

12:6 Böylece Rabbin, seni seçecek ve rüyalara ait tabirleri öğretecek sana. Ve bundan önceki ataların Ibrahim'e ve Ishak'a nasıl nimetlerini tam olarak ihsan ettiyse sana ve Yakup soyuna da nimetlerini tam olarak ihsan edecek. Süphe yok ki Rabbin, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

12:7 Andolsun ki Yusuf'la kardeslerine ait vakalarda soranlar için nice ibretler var.

12:8 Hani onlar, Yusuf'la kardesi demislerdi, babamıza bizden fazla sevgili ve bizse birbirini tutan ve daha kuvvetli bulunan bir topluluguz. Süphe yok ki babamız, yanlış bir yol tutmuş.

12:9 Öldürün Yusuf'u, yahut da öyle bir yere atın ki babanız, artık onu göremesin, ondan sonra tövbe eder, düzgün bir topluluk olursunuz.

12:10 İçlerinden biri Yusuf'u öldürmeyin demisti, mutlaka bir şey yapacaksınız bir kuyuya atın bari de gelip geçenlerden onu bulup alan olsun.

12:11 Onlar, baba demislerdi, ne diye Yusuf'u emniyet etmiyorsun bize ve biz, hiç süphe yok ki ona öğütler vermedeyiz.

12:12 Yarın onu bizimle yolla da bolbol yesin, içsin, oynasın ve biz onu mutlaka koruruz.

12:13 Yakup, onu götürür, giderseniz kederlenirim ben ve korkarım ki siz, ondan gaflet edersiniz de gelip kurt yer onu demisti.

12:14 Biz demislerdi, güçlü kuvvetli bir toplulukken gelip onu kurt yerse artık süphe yok ki ziyankarlardan oluruz.

12:15 Sonucu onu götürüp kuyuya atmaya hep beraber karar verdikleri zaman ona, andolsun ki farkında bile olmadıkları bir anda su yaptıklarını haber vereceksin onlara diye vahyetmistik.

12:16 Aksam olunca ağlaya ağlaya babalarına gelmişlerdi.

12:17 Baba demislerdi, biz yarıya gitmistik, Yusuf'u da elbiselerimizin basında bırakmistik, bir kurt gelip yemiş onu, fakat biz doğru söylesek de sen inanmazsın bize.

12:18 Gömlegini de kana bulayıp yalanlarını ispat için getirmişlerdi. Yakup, olsa olsa demisti, nefisleriniz, yaptığınız işi size güzel, o güç işi kolay göstermiş; fakat ben, pek güzel dayanır, sabrederim ve anlattıklarınıza karşı da ancak Allah'tan yardım dilerim.

12:19 Derken bir yolcu kafesi geçerken kuyudan su almak için birini yollamışlardı, o da kovanı kuyuya salınca müjde diye bağırmıştı, burada bir genç var ve onu çıkarıp bir ticaret malı gibi gizlemişlerdi; Allah'sa onların yaptıklarını biliyordu.

12:20 Ve onu değersiz bir kar, sayılı birkaç kuruş karşılığında satmışlardı ve onu satarlarken paraya pek o kadar ragbetleri de yoktu.

12:21 Mısır halkından olup onu satın alan kişi, karısına, buna izzetle muamele et, umarım ki bize faydası dokunur, yahut da onu evlat ediniz demisti. İşte Yusuf'u, Mısır'da böylece yerleştirdik de ona rüya yorumasını öğrettik ve Allah, yaptığı işte üstündür daima, fakat insanların çoğu, bunu bilmez.

12:22 Ergenlik çağına girince ona hükmetme kabiliyeti ve bilgi verdik ve iste iyilik edenleri böyle mükafatlandırırız.

12:23 Evinde bulunduğu kadın, ondan murat almak istedi de kapıları sınıksız kapattı ve hadi dedi, beri gel. O, Allah'a şikâyet etti; şüphesiz ki kocan, benim efendimdir ve şüphesiz ki zulmedenler, asla kurtulamaz, muradına eremez.

12:24 Andolsun ki kadın, ondan murat almayı iyice kurmuştu, eğer Rabbinin burhanını görmeseydi Yusuf da onun hakkında niyetini bozardı, iste biz ondan çirkin ve kötü şeyleri böylece giderdik, çünkü şüphesiz ki o, gönlünü bize bağlamış kullarımızdandı.

12:25 Derken ikisi de kâpiya doğru kostu. Kadın, onun gömleğini arkadan boydan boya yırtmıştı ki tam bu sırada kapıdan çıkarırken kadının kocasına kapı önünde rastladılar. Kadın, karına kötülük etmek isteyeninin cezası, zindana atılmaktan, yahut elemli bir azaba uğratılmaktan başka ne olabilir ki dedi.

12:26 Yusuf, o benden murat almak istedi dedi ve kadının yakınlarından biri tanıklık ederek dedi ki: Eğer Yusuf'un gömleği, ön taraftan yırtılmışsa kadın doğrudur, o yalancılardandır.

12:27 Yok, eğer gömleği arka taraftan yırtılmışsa kadın yalan söylemektedir, o doğrudur.

12:28 Kocası, Yusuf'un gömleğini arka taraftan yırtılmış görünce hiç şüphesiz ki dedi bu, sizin düzenlerinizden. Gerçekten de ey kadınlar, düzenleriniz pek büyüktür sizin.

12:29 Ey Yusuf, sen de bu meseleyi bırak artık ve sen ey kadın, suçundan tövbe et, şüphesiz ki sen, hata işleyenlersin.

12:30 Şehirdeki kadınlar, azizin karısı, kölesinden murat almak istemiş, sevgi, bütün kalbini kaplamış, görüyoruz ki o, apaçık bir sapıklıkta dediler.

12:31 Dedikodularını duyunca davet etti onları ve dayanacak şeyler getirdi, sofrayı çıkardı ve her birine birer bıçak verdi ve Yusuf'a, görün sunlara, gel dedi. Kadınlar, onu görünce şaşkınlıkla, meyve yerine ellerini dogradılar ve tenzih ederiz Allah'ı dediler, hasa bu insan değil, olsaolsa büyük ve şerefli bir melek.

12:32 O da, iste dedi, hakkında beni kinayip durduğunuz bu zat. Ondan murat almak istedim de o namusunu korudu, kötülük etmedi. Fakat yemin ederim ki emredilene yapmazsa zindana attıracağım onu ve herhalde horluga uğrayanlara katılacak.

12:33 Yusuf, Rabbin dedi, zindan, bunların davet ettikleri şeyden daha hayırlı bence. Bunların düzenlerini benden uzaklaştırmazsan belki onlara meyleder de bilgisizlerden olurum.

12:34 Rabbi de artık onun duasını kabul etti ve düzenlerini defetti ondan; şüphesiz ki o, duyar, bilir.

12:35 Sonra onun suçsuzluğuna dair bunca deliller görmeye beraber gene de bir müddet hapsedilmesini muvafık bir tedbir saydılar.

12:36 Ve onunla beraber zindana iki de delikanlı girmişti. Bunların biri, ben dedi, rüyamda gördüm, sarap yapmak için üzüm sikiyormuşum ve öbürü ben de dedi, rüyamda gördüm, basımda ekmek var, kuslar gelip

tepedeki ekmeği yiyormus. Bunları yor bize, çünkü biz seni görüyoruz ki iyilik edenlerdensin.

12:37 Yusuf, size dedi, rızıklanacağınız hiçbir yemek gelmiyor ki ben onu, önceden haber vermiş olmayayım; bu da Rabbimin bana öğrettiklerinden. Süphe yok ki ben, Allah'a inanmayan ve ahireti inkar eden topluluğun dinini terkettim.

12:38 Ve atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un dinine uydum. Hiçbir şeyi Allah'a es tutmamıza imkan yok, bu da bize ve insanlara, Allah'ın bir lütfü, fakat insanların çoğu sükrretmez.

12:39 Ey benim iki zindan arkadasım, birbirine aykırı Rabler mi daha hayırlı, yoksa bir ve her şey üstün olan Allah mı?

12:40 Sizin, ondan başka taptığınız şeyler, ancak sizin ve atalarınızın uydurup adlandırdığı şeylerden ibaret, Allah, onların tanrılığına dair hiçbir delil indirmemistir; hüküm ancak Allah'ındır. Ancak ona kulluk etmenizi emretmiştir, baskasına değil. İşte dosdogru din de budur, fakat insanların çoğu bilmez.

12:41 Ey benim iki zindan arkadasım, sizin biriniz, tekrar efendisine içki sunacak, fakat öbürü asılacak ve kuslar, basını didip yiyecekler. İşte esasını anlamak istediğiniz şey böylece taktir edilmiş, bitmiştir.

12:42 Ve onlardan, kurtulacağını sandığına beni dedi, efendine anlat. Fakat Seytan, efendisine bunu anlatmayı unutturdu ona ve bu yüzden daha nice yıllar zindanda kaldı.

12:43 Padişah dedi ki: Rüyamda gördüm, yedi zayıf inek, yedi semiz inegi yiyordu; bir de yedi terütaze yeşil basakla yedi tane de kurumus basak gördüm. Ey ileri gelenler, rüya yormayı biliyorsanız bu rüyayı yorum.

12:44 Onlar, karmakarışık ve aslı olmayan bir düs; biz bu çeşit boş rüyaları yormayı bilmeyiz dediler.

12:45 O iki adamdan biri olan ve zindandan kurtulan adam, nice zaman sonra hatırlayıp ben dedi bu rüyayı yorumlarım, beni hemen gönderin o zata.

12:46 Ey Yusuf dedi, ey çok gerçek, yedi semiz inegi yiyen yedi zayıf inegi, yedi yeşil ve bir de yedi kuru basak yor bize de belki insanlara varir anlatırım, onlar da belki bilirler, anlarlar.

12:47 Yusuf dedi ki: Yedi yıl, adet olduğu gibi ekip biçin, hasılataın pek azını yiyin, geri kalanını saklayın.

12:48 Bu yedi yıldan sonra yedi yıl kurak olacak, bu yıllarda da önceden biriktirdiğinizi, az bir miktarın saklamak şartıyla yiyin.

12:49 Bundan sonra da bir yıl gelecek ki halk, yağmura kavusacak, o yıl bol bol yağmurlar yağacak.

12:50 Padişah, o zati getirin bana dedi. Elçi gelince dön efendine de dedi, ellerini doğrayan kadınların neydi zorları, bir sor ona; süphe yok ki Rabbim, onların düzenini bilir.

12:51 Padişah, o kadınlara, Yusuf'tan murat almak istediğiniz zaman ne haldeydiniz dedi. Allah için dediler, onun bir kötülüğünü görmedik, bilmedik. Azizın karısı da şimdi iste dedi, hak çıktı meydana, ondan murat almak isteyen bendim ancak ve o, hiç süphe yok ki gerçeklerdendi.

12:52 Yusuf, bu da dedi, padişahın, o yokken ona bir hainlik yapmadığımı

bilmesi içindi ve şüphe yok ki Allah, hainlerin düzenlerini başarıyla sonuçlandırmaz.

12:53 Ve ben kendimi, hiç kötülükte bulunmam diye tamamiyle temize çıkaramam, ancak Rabbim acırsa kötülük yapmam. Şüphe yok ki Rabbim, suçları örter, rahimdir.

12:54 Padişah, onu tapıma getirin de dedi, kendime öz yakınım edineyim onu. Yusuf'la konuşunca da gerçekten de dedi, bugün sen büyük bir mevki sahibisin, emin bir adamsin.

12:55 Yusuf, beni ülkenin hazinelerine memur et, şüphe yok ki ben onları iyi korurum ve ne yapacağımı bilirim dedi.

12:56 İşte Yusuf'a Mısır'da böylece bir mevki verdik, nereyi isterse orada, dilediği gibi konaklardı. Rahmetimizi, kime dilersek ona nasib ederiz ve iyilikte bulunanların ecrini zayıf etmeyiz.

12:57 Âhret mükafatıysa inanan ve çekinenlere daha hayırlıdır.

12:58 Yusuf'un kardeşleri gelip huzuruna girdiler; Yusuf, onları tanıdı, fakat onlar, Yusuf'u tanıyamadılar.

12:59 Yüklerini hazırlayınca onlara, aynı babadan olma bir kardeşinizi getirin bana dedi, görmüyor musunuz, ben ölçüğü tamam ölçmedeyim ve konuk ağırlayanların da en hayırlısıyım.

12:60 Onunla beraber gelmezseniz size benden bir ölçük bir şey bile yok, yaklaşmayın artık buraya.

12:61 Babasından izin almaya çalışırsınız ve herhalde bu işi başarırsınız dediler.

12:62 Kullarına da, aldıkları zahireler içinde bulup gördükleri ikramı anlasınlar da tekrar gelsinler diye zahire bedellerini yüklerinin içine koyun diye emretti.

12:63 Dönüp babalarına varınca baba dediler, bize artık zahire verilmeyecek, kardeşimizi de bizimle gönder de zahire alalım ve şüphe yok ki biz, onu iyice koruruz.

12:64 Yakup, bundan önce kardeşini ne kadar emniyet ettiysem bunu da o kadar emniyet ederim size; şüphe yok ki Allah, koruyanların hayırlısidir ve o, merhametlilerin en merhametlisidir dedi.

12:65 Yüklerini açıp aldıkları zahireye karşılık verdikleri bedelleri de yüklerinin içinde bulunca baba dediler, daha ne istiyoruz? İşte zahire bedellerimiz de bize geri verilmiş. Onlarla tekrar ailemize zahire getiririz, kardeşimizi koruruz, daha fazla zahire alırız. Zaten bu seferki bize yetmeyecek kadar da az.

12:66 Etrafiniz kusatılmadıkça dedi, onu mutlaka geri getireceğinize dair Allah adına bir söz vermezseniz sizinle imkanı yok göndermem onu. Onlar, söz verince de bu dediklerimize Allah tanık olsun dedi.

12:67 Ve oğullarım dedi, hepiniz aynı kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Fakat gene de Allah'ın takdir ettiği hiçbir şeyi gideremem sizden; hüküm, ancak Allah'ındır. Ona dayandım ve dayananlar da ancak ona dayanmalı.

12:68 Babalarının emrettiği gibi Mısır'a girdiler ama bu, Allah'ın takdirinden hiçbir şeyi gideremedi, ancak Yakup'un dileği yerine gelmiş oldu ve şüphe yok ki Yakup, kendisine öğretmiş olduğumuzdan dolayı bir

bilgiye sahipti, fakat insanların çoğu bilmez.

12:69 Yusuf'un huzuruna girdikleri zaman Yusuf, kardesini yanina aldı da ben senin kardesinin dedi, onların yaptıkları hareketten kederlenme.

12:70 Onların yüklerini hazırlayınca serbet içtiği bardağı kardesinin yükünün içine koydurdu, sonra da ey kabile, siz hirsizsiniz diye bir münadiye nida ettirdi.

12:71 Yakup'un oğulları, onlara dönerek ne kaybettiniz dediler.

12:72 Padişahın serbet bardağını kaybetti, bulup getirene bir deve yükü zahire verilecek, ben de kefilim buna dediler.

12:73 Onlar, andolsun Allah'a ki dediler, biz yeryüzünde bir bozgunculuk, bir kötülük yapmak için gelmedik buraya, bunu siz de biliyorsunuz ve biz hirsiz değiliz.

12:74 Onlara, yalan söylüyorsanız hangi cezaya razisiniz dediler.

12:75 Kimin yükünde bulunursa dediler, o, malını çaldığı adama köle olur. Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız.

12:76 Yusuf, kardesinin yükünden önce onların yüklerini araştırmaya başladı, sonra da yitigini kardesinin yükünden çıkardı. Yusuf'a, böyle bir düzende bulunmasını emrettik, yoksa Allah dilemedikçe padişahın dinince kardesini esir edemezdi; dilediğimizin derecelerini yükseltiriz ve her bilgi sahibinin üstünde bir bilen var.

12:77 Bu dediler, hirsizlik ettiyse daha önce bir kardesi de hirsizlik etmişti. Yusuf, bunu gizledi onlardan ve kendi kendine dedi ki: Sizin durumunuz daha kötü, anlattığınız şeyi Allah daha iyi bilir.

12:78 Ey aziz dediler, onun ihtiyar bir babası var, onun yerine bizim birimizi al; seni görüyoruz ki gerçekten de iyilik edenlerdensin.

12:79 Allah'a sığınırım dedi, bir baskasını tutup köle yapmaktan; ancak malimizi kimde bulduysak onu köle yaparız biz; yoksa şüphesiz zulmedenlerden oluruz.

12:80 Ondan tamamiyle ümitlerini kesince gizlice konuşarak çekildiler. Büyüklere, bilmiyor musunuz dedi, babanız Allah adına sizden kuvvetli bir söz aldı, daha önce de Yusuf hakkındaki vazifenizde ne çesit kusur ettiniz? Babam izin verinceye dek, yahut Allah, benim hakkımda bir hüküm yürütüncüye kadar ben buradan ayrılmayacağım ve o, hükmedenlerin en hayırlisidir.

12:81 Siz babanıza dönün de baba deyin, oğlun hirsizlik etti ve biz, ancak bildiğimizi söyleyerek tanıklıkta bulduk, gizli olanıysa zaten bilemeyiz.

12:82 İçinde bulduğumuz şehir halkına da sor, beraber geldikimiz kervan halkına da ve şüphe yok ki doğru söylemekteyiz.

12:83 Yakup, olsaolsa dedi, nefisleriniz, yaptığınız işi size güzel, o güç işi kolay göstermiş; fakat ben, pek güzel dayanır, sabrederim.

Umarım ki Allah hepsine birden kavuşturur beni, hiç şüphe yok ki o, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

12:84 Ve onlardan yüz çevirdi de ey beni tükenmez, sonu gelmez kederlere salan Yusuf demeye başladı ve kederden gözleri ağardı ve artık derdini yutmaktaydı o.

12:85 Allah'a andolsun dediler, hala Yusuf'u anıp durmadasın, sonunda

hastalanip eriyecek, yahut da helak olup gideceksin.

12:86 Ben dedi, tasan derdimi, kederimi ancak Allah'a arzemedeyim ve Allah tarafından sizin bilmediginiz seyleri biliyorum ben.

12:87 Ogullarim dedi, gidin, Yusuf'la kardesinden bir haber getirin ve Allah'in rahmetinden ümit kesmeyin; çünkü kafir olan topluluktan baska kimsecikler, Allah'in rahmetinden ümit kesmez.

12:88 Huzuruna girdikleri zaman ey aziz dediler, biz de darda kaldik, açliga düstük, ailemiz de ve pek degersiz bir karsilikla geldik, bize zahire ver ve tasadduk et bize, süphe yok ki Allah lutfedenleri sever.

12:89 Dedi ki: Bilgisiz oldugunuz çağlarda Yusuf'a ve kardesine neler yaptiginizi biliyor musunuz?

12:90 Yoksa dediler, sen Yusuf musun? Ben dedi Yusuf'um, bu da kardesim. Allah lutfetti bize. Süphe yok ki kim çekinir ve sabrederse mutlaka Allah, bu çesit iyilik edenlerin ecrini zayi etmez.

12:91 Allah'a andolsun ki dediler, Allah seni gerçekten de bizden üstün etmis ve dogrucasi biz hata etmistik.

12:92 Bugün sizi ne ayiplama var dedi, ne kinama; Allah yarligasin sizi ve o, merhametlilerin en merhametlisidir.

12:93 Su gömlegimi alin da götürün, babamin gözlerine sürün, iyilesir, görmeye baslar. Bütün ailenizle gelin buraya.

12:94 Kervan, Misir'dan ayrilince babalari, bana bunak demesiniz bari, Yusuf'un kokusunu duyuyorum dedi.

12:95 Andolsun Allah'a ki dediler, sen hala eski yanlisinda ısrar etmedesin.

12:96 Müjdecı gelip de gömlegi gözlerine sürünce Yakup'un gözleri açıldı, görmeye basladı. Demedim mi size, süphe yok ki Allah bana bildirmistir, sizin bilmediginiz seyleri bilirim ben dedi.

12:97 Babamiz dediler, suçlarımızın yarliganmasini dile, gerçekten de yanlis bir harekette bulunduk biz.

12:98 Rabbimden yarliganmanizi dileyecegim dedi, süphe yok ki o, suçlari örter, rahimdir.

12:99 Yusuf'un huzuruna girdikleri zaman o, anasina, babasina sarıldı, kucakladı onlari ve Allah'in izniyle dedi, emin olarak girin Misir'a

12:100 Anasiyla babasini tahta çıkartıp oturttu ve hepsi de ona karsi secdeye kapandilar. Babacigim dedi, evvelce gördüğüm rüya, bu iste, Rabbim onu gerçeklestirdi ve beni zindandan çıkararak lutfetti bana; Seytan, benimle kardeslerimin arasini bozduktan sonra da sizi çölden getirdi. Süphe yok ki Rabbim, diledigi seyi tedbir edip lütfüyle meydana getirir; süphe yok ki o her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

12:101 Rabbim, sen bana saltanat ihsan ettin ve rüya yormasini bellettin. Ey gökleri ve yeryüzünü yaratan, sensin benim dostum, yardımcıim dünyada da, ahirette de, beni Müslüman olarak öldür ve düzgün, iyi kullarina kat beni.

12:102 Iste bu, gaibe ait haberlerdendir ki sana vahyetmedeyiz. Düzene giriserek yapacaklari isi kararlattirdiklari zaman yanlarında degildin ya.

12:103 Sen ne kadar üstlerine düsersen düs, gene de insanların çoğu

imana gelmez.

12:104 Buna karsilik bir ücret de istemiyorsun, bu, alemlere öğütten baska bir sey degil.

12:105 Göklerde ve yeryüzünde nice deliller vardır ki onları görmezler ve yüz çevirip giderler.

12:106 Çogu inanmaz da ona sirk kosar.

12:107 Yoksa onlar, herkesi gelip kaplayacak Allah azabından, yahut hiç haberleri yokken ansizin gelip çatacak kiyametten emin mi oluyorlar?

12:108 De ki: İste bu, benim yolum; ben de can gözüm açık olarak sizi Allah'a çağırmadayım, bana uyanlar da o çesit çağırmada ve Allah'i tenzih ederim ve ben müsriklerden degilim.

12:109 Senden önce gönderdiğimiz kimseler de sehirlerin ahalisinden birtakim adamlardı ancak. Yeryüzünde hiç mi gezmezler de kendilerinden öncekilerin sonucu ne olmuş, görmezler? Ve ahiret yurdu, çekinenler için elbette daha hayırlıdır, hala mi akıl etmezsiniz?

12:110 Sonucu peygamberler, tamamiyla ümitlerini kesip tamamiyla inkar edileceklerini sandıkları zaman yardımimiz gelmiştir de diledigimizi kurtarmışızdır. Fakat azabımız, suçlu topluluktan hiçbir suretle geriye çevrilemez.

12:111 Andolsun ki onların hikayelerinde akıl ve dirayet sahiplerine ibretler var. Uydurulmuş bir söz degil, önceki kitapları gerçekleyen ve her şeyi bildiren bir söz bu ve inanan topluluga da hidayet ve rahmet.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif lam mim ra. Bunlardır kitabın ayetleri. Sana, Rabbinden indirilen gerçektir, fakat insanların çoğu inanmaz.

13:2 Öyle bir Allah'tır ki görmekte olduğunuz gökleri direksiz yüceltmıştır de sonra arsa hakim ve mutasarrif olmuştur ve güneşi ve ayı ram etmiştir, hepsi de muayyen bir zamana dek yürüğüder. Rabbinize kavusacağınızı iyice anlamamız için işleri tedbir ve tasarruf edip yapan odur, delilleri bildirip açıklayan o.

13:3 Öyle bir mabuttur ki yeryüzünü enine, boyuna uzatıp dösemis, orada yerleşmiş dağlarla ırmaklar yaratmış, gene orada her çesit meyveyi çiftlerçiftler halketmiştir; gündüzü de geceyle bürür. Süphe yok ki bunlarda düşünen topluluga deliller var.

13:4 Ve yeryüzünde birbirine komsu bölgeler, üzüm bağları, ekinler, bir kökten yetişmiş hurma ağaçlarıyla ayrı ayrı köklerden yetişmiş hurmalıklar var ki hepsi de bir suyla sulanmada, fakat lezzet bakımından bir kısmını, öbürlerinden üstün etmedeyiz. Süphe yok ki akıl edenlere, bunlarda da deliller var.

13:5 Sasiyorsan asil sasilacak şey, toprak olduktan sonra yeniden mi yaratılacağız diyenlerin sözü. Onlar, öyle kisilerdir ki Rablerine kafir olmuşlardır. Onlar, öyle kisilerdir ki boyunlarında demir zincirler var ve onlar, cehennem ehlidir; onlar, orada ebedi kalırlar.

13:6 Senden, iyilikten önce bir kötülük gelmesini, hem de bunun çabucak olmasını isterler, onların çağlarından önceki çağlarda nice azaplar gelip çatmıştır ve süphe yok ki Rabbin, insanların zulmüne rağmen

yarligamiya, suçlarını örtme sıfatına sahiptir ve gene şüphe yok ki Rabbinin azabı da pek çetindir.

13:7 Kafir olanlar derler ki: Rabbinden ona bir mucize verilseydi ya. Şüphesiz ki sen, ancak korkutucusun ve her topluluğa hidayet verensin.

13:8 Allah, her disinin, neye gebe kalıp ne doğuracağını ve ana karnında dölün zamanına göre orada ne kadar eksik, ne kadar fazla kalacağını bilir ve onun katında her şeyin sayılı bir zamanı, ölçülü bir müddeti var.

13:9 Gizliyi de bilen, açıkta olanı da bilen çok büyük ve yüce bir Tanrıdır.

13:10 Sözüünü gizleyeniniz de birdir onca, açıkça söyleyeniniz de, geceleyin saklanıp gizlenen de, gündüzün yoluna giden de.

13:11 Herkesin önünde, ardında, birbiri ardınca gelip giden melekler var, onu, Allah'ın emriyle koruyup gözetirler. Şüphe yok ki bir topluluk, ahlakını degistirmedikçe Allah o topluluğu degistirmes. Allah, bir topluluğun kötülüğünü dilerse o kötülüğü geriye atmaya imkan yoktur ve onlara, ondan başka bir yardımcı da bulunamaz.

13:12 Öyle bir Tanrıdır ki sizi korkutan ve umduran simseği o çaktirir ve yağmurla dolu ağır bulutları o meydana getirir.

13:13 Gök gürültüsü, hamederek tenzih eder onu, melekler de korkularından tenzih ederler ve yıldırımları yollar da diledigine isabet ettirir ve hala da onlar, Allah hakkında çekisip dururlar ve onun birdenbire gelen azabı pek kuvvetlidir, pek çetin.

13:14 Gerçek dua, ancak onadır. Ondaki baskalarına dua edenlerin duaları kabul edilmez. Bu çeşit adam, agzına gelsin diye suya ellerini uzatmış, bekleyip duran adama benzer, su agzına gelmez onun ve kafirlerin duası, sapıklıkta kalmadan başka bir şey değildir.

13:15 Göklerde ve yeryüzünde ne varsa, sabah ve akşam, isteristemez, kendileri de, gölgeleri de Allah'a secde eder.

13:16 De ki: Göklerin ve yeryüzünün Rabbi kim? De ki: Allah. De ki: Onu bırakıp da kendilerine bile bir faydaları, bir zararları dokunamayan tanrılar mı edindiniz? De ki: Bir olur mu körle gören? Yahut bir olur mu karanlıklarla ışık? Yoksa mabutları da yaratıyor mu ki şüphelenip onları Allah'a es kostular? De ki: Her şeyi yaratan Allah'tir ve o birdir, acze düşmez, her şeyden üstündür.

13:17 Gökten yağmur yağdırır da vadilerde alabildikleri kadar seller, ırmaklar olur, çağlayıp akar, akarken de üste çıkan köpükleri sürükler götürür. Ziyet esyasi, yahut faydalanmak için kullanılan araçları yaparken ateste eritilen şeylerde de buna benzer bir köpük, bir posa meydana gelir. İste Allah gerçekte bu şeyi bu çeşit bir örnekle anlatır. Köpük, dağılır gider, halka fayda verecek şeyse yerinde kalır. İste Allah, böyle örnekler getirir.

13:18 Rablerinin davetine icabet edenlere güzel bir mükafat var; fakat icabet etmeyenlere gelince: O çeşit adamlar, yeryüzünde ne varsa hepsine sahip olsalar ve bir misli daha malları olsa da kurtulmak için hepsini feda etseler gene onlar için kötü bir soru var, yurtları cehennemdir ve orası ne de kötü yataktır ya.

13:19 Bunların, sana bir gerçek olarak Rabbinden indirildiğini bilen kişi, o kör adama benzer mi? Süphe yok ki ancak akli, anlayışı, olanlar, düşünüp ibret alırlar.

13:20 Onlardır Allah'la ahdettikleri şeye vefa edenler ve verdikleri sözden caymayanlar.

13:21 Onlardır Allah neyi ulaştırmayı emrettiyse ulaştırırlar ve Rablerinden ürkerler ve kötü hesapları korkarlar.

13:22 Onlar, Rablerinin rızasını dileyerek sabrederler, namaz kılarlar, kendilerini rızıklandırdığımız şeyden, gizli ve açık harcarlar ve kötülüğü iyilikle giderirler. Öyle kişilerdir onlar ki onlarındır güzel sonuç.

13:23 Ebedi Adn cennetleri. Oraya girerler atalarından, eslerinden, soylarından temiz ve düzgün kişilerle ve melekler, her kapıdan onların tapısına girerler de.

13:24 Esenlik size derler, sabrettiginizden dolayı; gerçekten de dünya yurdunun bu sonucu, ne de güzeldir.

13:25 Allah'ın ahdini, ona söz verdikten sonra bozanlara ve Allah'ın ulaştırmayı emrettiği şeyi kesenlere ve yeryüzünde bozgunculuk edenlere gelince: Öyle kişilerdir onlar ki lanet onlara ve onlarındır kötü sonuç.

13:26 Allah, dilediğinin rızasını genişletir ve daraltır ve onlar, dünya yasayısıyla sevinip övünürler, halbuki dünya yasayışı, ahirete nispetle değersiz, müddeti az ve geçici bir şeyden ibarettir.

13:27 Kafir olanlar derler ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya. De ki: Süphe yok ki Allah, dilediğini sapıklığa ve gönlüyle ona, onun tapısına dönenleriyse doğru yola sevk eder.

13:28 İnananlar, öyle kişilerdir ki Allah'i anmakla yatısır, kuvvetlenir gönülleri. İyice bilin ki gönüller, Allah'i anmakla yatısır, kuvvet bulur.

13:29 İnananlara ve iyi işlerde bulunanlara gelince: Kutluluk da onlara, dönüp varılacak güzel yurt da.

13:30 İste böylece seni de, sana vahyettiğimizi onlara okuman için bir ümmete gönderdik ki onlardan önce nice ümmetler gelip geçmiştir; onlar, rahmani inkar ettiler; de ki: O, benim Rabbidir, yoktur ondan başka tapacak. Ona dayandım, sonucu varıp gideceğim yer de onun tapışı.

13:31 Kur'an'la dağlar yürütülse, yahut yeryüzü parçalansa, yahut da ölü konussa. Fakat bütün işler, ancak Allah'ın. İnananlar anlamazlar mı ki Allah dileseydi bütün insanları doğru yola sevk ederdi. Kafir olanlarsa, yaptıklarına karşılık, Allah'ın vaadi yerine gelinceye dek, bir belaya uğrayıp dururlar, yahut da yurtlarına yakın bir yere iner bu bela. Süphe yok ki Allah, vaadinden dönmez.

13:32 Andolsun ki senden önceki peygamberlerle de alay edildi de kafirlere mühlet verdim, sonra da onları helak ediverdim. Nasıl bu azap?

13:33 Herkesin yaptığı ve elde ettiği şeyi bilip görene ve karşılığını verene benzer mi onlar, tutup Allah'a es tanıyorlar onları. De ki: Bir ad takin onlara. Yoksa yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz ona, yahut da geçici bir boş laf mi ediyorsunuz? Kafir olanlara düzenleri hoş ve sevimli görünmede ancak ve yoldan

çikarilmadalar ve Allah, kimi dogru yoldan saptirirsa onu dogru yola sevkedecek yoktur.

13:34 Onlara dünya hayatında azap var, ahiret azabiysa daha da agirdir ve onlari Allah'tan koruyacak kimse de yoktur.

13:35 Çekinenlere vaat edilen cennetin örneği su: Kiyilarından ırmaklar akar. Yemisleri ve gölgesi daimidir. Çekinenlerin sonucu budur, kafirlerin sonucuysa atestir.

13:36 Kendilerine kitap verdigimiz kimseler, sana indirilen seyden dolayi sevinirler ve bölükler içinde onun bir kismini inkar edenler de var. De ki: Bana, Allah'a kulluk etmem ve ona sirk kosmamam emredildi. Ona davet etmedeyim, sonucu dönüp varacagim yerde onun tapisidir.

13:37 Iste böylece ona Arapça bir hükümdür indirdik. Sence bilindikten sonra tutar da onların dileklerine uyarsan Allah'a karsi ne bir dost bulunur sana, ne de seni ondan koruyacak biri.

13:38 Andolsun ki senden önce de peygamberler gönderdik, onlara esler ve soysop verdik. Hiçbir peygamber yoktur ki Allah'ın izni olmadıkça bir mucizeyle gelsin. Her mukadder zaman, tespit edilmistir.

13:39 Allah, diledigini bozar, diledigini yazar ve kitabın asli, esasi, onun katındadır.

13:40 Onlara vaat ettigimiz seylerin bir kismini sana göstersek de sana düşen vazife, ancak tebligdir, seni öldürsek de ve hesap, bize aittir.

13:41 Görmediler mi ki adeta onların yerlerine geliyor, etrafindan yurtlarını eksiltip duruyoruz. Allah hükmeder, hükmünü bozacak yoktur ve o pek tez hesap görür.

13:42 Onlardan öncekiler de düzenler kurdular, is ve tedbir, tamamiyla onundur, herkesin ne kazanacagini da bilir. Kafirler, yakında bilirler, anlarlar, dünya yurdunun sonundaki hayir kimin.

13:43 Kafirler, sen peygamber degilsin derler; de ki: Sizinle aramda tanik olarak Allah ve kitap bilgisine sahip olan yeter.

Sura 14: Ibrahim

14:1 Elif lam ra. Bir kitaptir bu ki insanlari karanliklardan nura çikarman, Rablerinin izniyle üstün ve gerçekten de hamde layik olan Tanri yoluna götürmen için onu sana indirdik.

14:2 Bir Allah'tir ki onundur göklerde ne varsa ve yeryüzünde ne varsa. Vay kafirlere çetin azaptan.

14:3 Onlar dünya yasayisini ahiretten üstün tutup severler, halki Allah yolundan menederler ve o yolu egriltmek isterler. Onlardir pek uzak bir sapikliga dalanlar.

14:4 Onlara iyice anlatabilmesi için kendi kavminin dilinden baska bir dille hiçbir peygamber göndermedik. Gerçekten de Allah, diledigini saptirir, diledigini dogru yola sevk eder ve odur üstün ve hüküm ve hikmet sahibi.

14:5 Andolsun ki Musa'yi, kavmini karanliklardan nura çikar ve onlara Allah'ın günlerini an diye delillerimizle gönderdik. Süphe yok ki bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için deliller var.

14:6 An o zamani ki Musa, kavmine Allah'ın size nimetlerini anin demisti; hani sizi kötü bir azapla azaplandiran, ogullarinizi kestirip

kizlarinizi birakan Firavun soyundan kurtarmisti ve bunda Rabbinizden büyük bir sinama vardi size.

14:7 Hani Rabbiniz size, andolsun ki nimetlerime sükredermeniz arttiririm ve andolsun ki nankörlük ederseniz süphe yok ki azabim pek çetindir diye hükmünü bildirmisti.

14:8 Ve Musa demisti ki: Siz de nankörlük etseniz, yeryüzünde kim varsa hepsi de nankörlük etse süphe yok ki Allah, müstagnidir ve gerçekten de hamda layiktir.

14:9 Sizden önce gelip geçen Nuh, Âd ve Semud kavimleriyle onlardan sonra gelip geçen ve ancak Allah'in bildigi kavimlere ait olan haberler gelmedi mi size? Onlara peygamberleri, apaçik delillerle gelmisti de onlar, elleriyle peygamberlerinin agizlarini örtmüsler ve biz demislerdi, sizinle gönderilenleri inkar ediyoruz ve gerçekten de bizi davet ettiginiz seyler hakkında süphe ve tereddüt içindeyiz.

14:10 Peygamberleri, Allah'tan süphe edilir mi dediler, gökleri ve yeryüzünü yaratandır o; suçlarınızı örtmek ve muayyen vakte dek size mühlet vermek için çağirmada sizi. Siz de dediler, bizim gibi insansanız ancak; bizi atalarimizin taptiklarından vazgeçirmek istiyorsunuz, öyleyse apaçik bir delil gösterin bize.

14:11 Peygamberleri, biz de dediler, sizin gibi insanız, fakat Allah, kullarından diledigine lutfeder, ihsanda bulunur ve biz, Allah'in izni olmadıkça size bir delil ve mucize gösteremeyiz ve inananlar, artık Allah'a dayanmalı.

14:12 Ve ne diye Allah'a dayanmayalım ki gerçekten de o sevkettir bizi doğru yola ve elbette bize ettiginiz eziyetlere katlanacağız ve dayananlar, artık ancak Allah'a dayanmalı.

14:13 Kafir olanlar, peygamberlerine dediler ki: Ya sizi yurdumuzdan çıkarırız, yahut da bizim dinimize dönersiniz. Rableri, onlara vahyetti: Mutlaka zalimleri helak edeceğiz.

14:14 Sonra da onlardan sonra sizi, yerlerine yerlestireceğiz. İşte bu, benim huzuruma gelmekten korkanlara ve azabımdan korkanlara ait bir sey.

14:15 Peygamberler, fetih ve yardım istediler ve her inatçı cebbar, mahrum olup gitti.

14:16 Önünde de cehennem var, orada kanlı, irinli su içirilecek ona.

14:17 Yudumyudum içmeye çalışacak, fakat bir türlü bogazından geçmeyecek; her taraftan ölüm gelecek ona, fakat ölmeyecek de ve ilerde daha da ağır bir azap var.

14:18 Rablerine kafir olanların örneği, bir küle benzer, kasirga estigi bir günde bu kül, yelle savrulur gider. Kazançlarından hiçbir sey elde edemezler, iste budur doğru yoldan çok uzak bir sapıklık.

14:19 Görmedin mi ki Allah, gökleri ve yeryüzünü hak ve gerçek olarak yarattı. Dilerse sizi helak eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

14:20 Ve bu da Allah'a güç bir sey değildir.

14:21 Hepsi de toplanıp Allah'in tapisına çıkar; zayıflar, ululanan büyüklere süphe yok ki derler, biz size uymustuk, Allah'in azabından bir kısmını olsun bizden defedebilir misiniz? Onlar da Allah bizi doğru yola sevketsaydı biz de size doğru yolu gösterirdik derler, artık ağlayıp

sizlasak da bir bizim için, sabredip katlansak da; sığınacak hiçbir yerimiz yok.

14:22 İsa olup bitince Şeytan der ki: Şüphesiz yok ki Allah, gerçek olarak vaitte bulundu size. Ben de size vaat ettim ama vaadimde durmadım ve zaten de size karşı bir gücüm kuvvetim yoktu, ancak sizi davet ettim, siz de icabet ettiniz bana; beni kinamayın, kendinizi kinayın. Artık ne benim size bir yardımim dokunabilir, ne sizin bana bir yardımınız dokunabilir. Zaten daha önceden de beni ona es tutmanızı tanımamıştım ben. Şüphesiz yok ki zulmedenlere elemli bir azap var.

14:23 İnananlar ve iyi işleyenler, kıyılarından ırmaklar akan cennetlere alınırlar, orada, Rablerinin izniyle ebedi kalırlar. Orada birbirlerine iltifatları, esenlik size sözüdür.

14:24 Görmedin mi Allah nasıl örnek getirmede, temiz söz, tertemiz bir ağaca benzer; kökü sabittir, dalları, budakları gökte.

14:25 Meyvesini her zaman verir Rabbinin izniyle ve Allah, düşünüp ibret alsınlar diye insanlara örnekler getirir.

14:26 Pis söz de pis ağaca benzer; kesilip yerden çıkarılmıştır, duracak hali yoktur onun.

14:27 Allah, inananlara dünya yasayışında da, ahirette de o sabit sözle sebat verir ve zulmedenleri saptırır ve Allah, dilediğini yapar.

14:28 Görmedin mi Allah'ın nimetini küfre degisenleri ve kavimlerini de sürükleyip helak yurduna konduranları.

14:29 Cehenneme sokanları? Hepsi de oraya gider ve orası, karar edilecek ne kötü yerdir.

14:30 Onlar, halkı onun yolundan çıkarıp saptırmak için Allah'a benzerler kabul ettiler. De ki: Geçinin simdilik, çünkü gerçekten de dönüp varacağınız yurt atestir.

14:31 İman eden kullarıma söyle: Namaz kilsinlar ve onları riziklandirdiğimiz şeylerin bir kısmını yoksullara harcasınlar o gün gelip çatmadan ki ne alisveris var o günde ne karşılıklı dostluk.

14:32 Bir Allah'tır ki gökleri ve yeryüzünü yaratmıştır ve gökten yağmur yağdırıp o suretle size rizik olarak meyveler bitirmiştir ve emriyle denizde akıp giden gemileri ram etmiştir size ve ram etmiştir ırmakları size.

14:33 Ve devir ve hizmetlerinde daim olan güneşle ayı ram etmiştir geceyle gündüzü size.

14:34 Ve Allah ne dilediyse hepini de vermiştir size ve Allah'ın nimetlerini saymaya kalkırsanız sayamazsınız. Gerçekten de insan, pek zalimdir, küfrü pek boldur onun.

14:35 An o zamani ki İbrahim, Rabbin demisti, bu şehri emin et, beni de, oğlumu da putlara tapmaktan uzaklaştır.

14:36 Rabbin, şüphesiz yok ki onlar, insanların çoğunu doğru yoldan saptırdılar. Artık kim bana uyarırsa o bendendir ve bana isyan edene gelince: Şüphesiz yok ki sen, suçları örtersin, rahimsin.

14:37 Rabbiniz, soyumun bir kısmını ekin bitmez bir yere, hürmeti vacib olan evinin yanına yerleştirdim, Rabbiniz, namaz kilsinlar diye. Artık insanların bir kısmı da onlara gönül versin, sevsinler onları ve

sükretmeleri için de meyvelerle riziklandır onları.

14:38 Rabbimiz, süphe yok ki gizlediğimizi de bilirsin sen, açığa vurduğumuzu da ve Allah'tan hiçbir şey gizlenemez ne yeryüzünde, ne de gökte.

14:39 Hamd Allah'a ki ihtiyarlığimde bana İsmail'i ve İshak'ı verdi.

Süphe yok ki Rabbim, duayı mutlaka duyar.

14:40 Rabbim, beni de, soyumdan gelenleri de namaza müdavim et; Rabbimiz duamızı da kabul et.

14:41 Rabbimiz, benim suçlarımı ört, yarlığa beni ve anamı, babamı ve inananları halkın sorusorgu için kalktığı gün.

14:42 Zalimlerin yaptıklarından gafil sanma Allah'ı sakın; ancak onların cezasını, gözlerin dikilip kalacağı güne tehir etmede.

14:43 O gün, başları göğe çevrilmiş, kosup dururlar, göz çevirip kendilerine bile bakmazlar ve yürekleri bombostur.

14:44 Kendilerine azabın gelip çatacağı o günü haber ver, korkut insanları. Zulmedenler diyecekler ki: Rabbimiz, yakın bir zamanadek bırak bizi, tekrar dünyaya dönelim de davetine icabet edelim ve peygamberlere uyalım. Siz değil misiniz daha önce, bize bir zeval yoktur diye yemin edenler?

14:45 Kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz ve onlara nasıl azap ettiğimiz size açık belli oldu ve size nice örnekler getirdik.

14:46 Düzenlerini yaptılar, düzdükleri hilelerin cezasıysa Allah katında, hatta hilelerinden dağlar bile yerinden oynasa.

14:47 Sakin Allah, peygamberlerine vaadettiginden döner sanma. Süphe yok Allah üstündür, intikam alır.

14:48 O gün, bir gündür ki yeryüzü de baska bir yeryüzüne döner, gökler de. Herkes, bir ve kahhar Allah'ın tapısında toplanır.

14:49 O gün görürsün ki suçluların boyunlarına zincirler vurulmuş.

14:50 Gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş kaplamış.

14:51 Allah, herkese yaptığının karşılığını verir. Süphe yok ki Allah'ın hesap görmesi, pek tezdır.

14:52 İste bu, insanlara bir tebligdir; ibret alsınlar ondan ve bilsinler ki odur ancak tapacak bir mabut ve düşünüp ibret alsın akıl ve dirayet sahipleri.

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif lam ra, budur kitabın ve her şeyi açıklayan Kur'an'ın ayetleri.

15:2 Nice demler gelecek ki kafirler, ne olur keske biz de Müslüman olsaydık diyecekler.

15:3 Bırak onları, yesinler, geçinsinler ve isteklere düşüp oyalansınlar, yakında bilecekler.

15:4 Ve biz hiçbir şehri helak etmedik ki helak edeceğimiz zaman, malum ve mukadder olmasın.

15:5 Hiçbir ümmet, ne helak edileceği zamani mukadder vaktinden öne alabilir, ne de onu geciktirebilir.

15:6 Ve derler ki: Ey kendisine Kur'an indirilen sen gerçekten de delisin.

15:7 Gerçeklerdensen neden meleklerle gelmiyorsun bize?

15:8 Biz melekleri, ancak hak ve gerçek olarak indiririz, indiririz ama o vakit de mühlet vermeyiz, göz aırtırmayız kafirlere.

15:9 Süphe yok ki Kur'an'i biz indirdik ve süphe yok ki onu mutlaka koruyacağız.

15:10 Andolsun ki senden önce, evvelki ümmetlere de peygamberler göndermistik.

15:11 Hiçbir peygamber göndermedik ki alay etmesinler onunla.

15:12 Biz böylece, Kur'an'i, yüreklerine kadar sokarız da.

15:13 Gene ona inanmazlar ve gerçekten, eskilerin yoluyoradami da böylece olup bitmis, onlar da bu yüzden azaba ugrayıp gitmistir.

15:14 Onlara gökten bir kapi asak da melekler, o kapıdan inip çıksalar.

15:15 Bunu görürler de gene ancak derler, gözlerimiz bağlandı bizim, hatta bylenmis bir topluluğuz biz.

15:16 Andolsun ki gökte burçlar halkettik ve göğü, seyredenlere bezedik.

15:17 Ve onu, bütün taslanmis Seytanlardan koruduk.

15:18 Ancak hirsizlama bir sey duymaya kalkisan olursa onun da ardından apaçık görünen bir ates yalimidir gönderdik.

15:19 Yeryüzünü, enine boyuna dsedik ve orada metin dağlar yarattık ve oradan, taktirimize göre, her seyi bitirdik.

15:20 Orada sizin için de, sizin riziklandirmediginiz mahlukat için de geçim sebepleri halkettik.

15:21 Hiçbir sey yoktur ki hazineleri, katimizda olmasın ve biz onu ancak malum bir miktarda indiririz.

15:22 Yüklü rüzgarlar gönderdik de gökten yağmur yağdırdık, suya kandırdık sizi ve onu koruyup saklayan siz değilsiniz.

15:23 Ve süphe yok ki ancak biz diriltiriz, biz öldürürüz ve biziz her seye varis olan.

15:24 Ve andolsun ki önce geçip gidenlerinizi de biliriz, sonraya kalanlarınızı da.

15:25 Ve süphe yok ki Rabbin, hepsini de hasreder; süphe yok ki o, hüküm ve hikmet sahibidir ve her seyi bilir.

15:26 Andolsun ki biz Âdem'i, kuru, kokmus, sekil ve suret verilmiş balçıktan yarattık.

15:27 Seytan'ıysa daha önce, yakıp öldürücü bir harareti olan atesten yarattık.

15:28 An o zamani ki Rabbin, meleklerle demisti: Gerçekten de ben, kuru, kokmus, sekil ve suret verilmiş balçıktan bir insan yaratacağım.

15:29 Onun yaratılışını tamamlayıp kemale getirerek ruhumdan ruh frnce derhal ona karsi secdeye kapanın.

15:30 Meleklerin hepsi birden secde ettiler.

15:31 Ancak Iblis secde etmedi, secde edenlere katılmaktan çekindi.

15:32 Ey Iblis dedi, sana ne oldu da secde edenlere katılmaktan ekindin?

15:33 Kuru, kokmus, sekil ve suret verilmiş balçıktan yarattığın insana dedi, ben secde etmem.

15:34 ık buradan dedi, süphe yok ki taslanmis, kovulmussun sen.

15:35 Ve gerçekten de din gününe dek lanet sana.

15:36 Rabbim dedi, onların tekrar dirilecekleri güne dek mühlet ver, yasat

beni.

15:37 Süphe yok ki dedi, sen, mühlet verilmislerdensin.

15:38 Malum vaktin gelip çatacağı güne dek.

15:39 Rabbim dedi, beni rahmetinden mahrum ettiğin gibi bende kötülükleri, yeryüzünde onlara bezeyecek, onları isyan ettirerek hepsini de rahmetinden mahrum edeceğim.

15:40 Ancak ihlusa sahip edilmiş kulların müstesna.

15:41 Tanrı, iste bu yol dedi, dosdogru bana varan yol.

15:42 Süphe yok ki kullarıma hiçbir suretle gücün yetmez, ancak sana uyan azgınlara yeter senin gücün.

15:43 Ve süphe yok ki onların hepsine de vaadedilen yer, cehennemdir.

15:44 Orasının yedi kapısı var, her kapiya da onlardan bir kısmı ayrılmıştır.

15:45 Süphe yok ki çekinenler, cennetlerde ve ırmak başlarındadır.

15:46 Esenlikle emin olarak girin cennetlere.

15:47 Gönüllerindeki kini, hasedi, ta kökünden söküp attık onların, kardeşlerdir, birbirlerine karşı tahtlar üstünde otururlar.

15:48 Orada ne bir yorgunluk duyarlar, ne de oradan çıkarılırlar.

15:49 Haber ver kullarıma, süphe yok ki ben suçları örterim, rahimim.

15:50 Ve süphe yok ki azabım da pek elemli bir azaptır.

15:51 Onları, İbrahim'e gelen misafirlerden de haberdar et.

15:52 Hani, huzuruna girmişler de esenlik sana demislerdi; o da, biz gerçekten de sizden korkuyoruz demisti.

15:53 Korkma demislerdi, biz sana, bilgi sahibi bir erkek evlat müjdeliyoruz.

15:54 İhtiyarlık çağında mı demisti, bana müjde veriyorsunuz? Neye istinaden müjde vermektесiniz bana?

15:55 Sana öyle bir müjde veriyoruz ki gerçektir bu, sakın ümidini kesenlerden olma demislerdi.

15:56 O da Rabbinin rahmetinden demisti, ancak doğru yoldan sapanlardan başka kim ümit keser?

15:57 Ey elçiler demisti, başka ne memuriyetiniz var?

15:58 Biz demislerdi, süphe yok ki mücrim bir topluluğa gönderildik.

15:59 Ancak Lut ve soyu müstesna; onların hepsini de mutlaka kurtaracağız.

15:60 Yalnız karısını kurtarmayacağız, onun, helak olanlarla beraber şehirde kalmasını takdir ettik.

15:61 Elçiler Lut ailesine geldikleri zaman.

15:62 O, siz dedi tanınmamış kimselersiniz.

15:63 Onlar, biz dediler, onların süphe ettikleri şeyi getirdik.

15:64 O gerçek haberle geldik sana ve biz doğru sözlüüz.

15:65 Gece yarısından sonra aileni yola çıkar, sen de artlarına düş, hiçbiriniz arkanıza bakmayın, emrolunacak yere geçingidin.

15:66 Ve bu işi ona vahyettik de hiç süphe yok ki dedik, sabah çağı bunların kökleri kesilir.

15:67 Şehir halkı, birbirlerini müjdeleyerek misafirlerin yanına geldi.

15:68 Lut, bunlar benim konuklarım dedi, onlara karşı utandırmayın beni.

15:69 Allah'tan çekinin de mahzun etmeyin beni.

15:70 Seni konuk kabul etmekten menetmedik miydi dediler.

- 15:71 Lut, evlenecekseniz iste kızlarım, onları alin dedi.
- 15:72 Ömrün hakkı için onlar, gafletten adeta sarhostular, gaflet içinde sakin bir haldeydiler.
- 15:73 Günes dogduktan sonra onları bir bagiris, helak ediverdi.
- 15:74 Ülkelerinin altını üstüne getirdik, üstlerine balçıktan meydana gelmiş taslar yagdırdık.
- 15:75 Süphe yok ki bunda düşünenlere ibretler var.
- 15:76 Ve süphe yok ki o şehir, hala herkesin yol uğrağı olan bir yerde.
- 15:77 Süphe yok ki bunda, inananlar için bir delil var.
- 15:78 Ashab-i Eyke de gerçekten zalimdi.
- 15:79 Öcaldık onlardan; iki şehir de apaçık görünmede, yol uğragında hala.
- 15:80 Ashabi Hicr de peygamberini inkar etti.
- 15:81 Delillerimizi göstermistik onlara, fakat onlardan yüz çevirmislerdi.
- 15:82 Ve evlerini dağlarda oyarlar, emin bir halde yasarlardı.
- 15:83 Sabah çagina erdikleri gibi bir bagiris yüzünden helak olup gittiler.
- 15:84 Kazandıkları mal ve servet, azabi defedemedi onlardan.
- 15:85 Ve biz, gökleri ve yeryüzünü abes olarak halletmedik ve kiyamet, mutlaka gelecektir, aldiris bile etme, bir hoşça vaz geç onlardan simdilik.
- 15:86 Süphe yok ki Rabbin, her şeyi yaratandır ve her şeyi bilir.
- 15:87 Andolsun ki biz sana, tekrarlanan yedi ayeti ve pek büyük olan Kur'an'i verdik.
- 15:88 Onlara verdiğimiz mala, evlada göz dikme, onlar için tasalanıp gam yeme, inananlara karsi kanadini indir, onları koru, onlara karsi mütevazi ol.
- 15:89 Ve de ki: Hiç süphe yok ki ben, gerçekten de bir korkutucuyum.
- 15:90 Nitekim bölükbölük olanlara da indirmistik.
- 15:91 Öyle kisilerdi onlar ki Kuran'i parçaparça ettiler; bir kismına inandılar da bir kismına inanmadılar.
- 15:92 Andolsun Rabbine ki onların hepsine soracagız.
- 15:93 Yaptıkları seyleri.
- 15:94 Artık sen emredildiğın şeyi açıkla ve sirk kosalardan yüz çevir.
- 15:95 O alaycılara karsi biz yeteriz sana.
- 15:96 Onlar, Allah'tan başka tanrılar da kabul etmislerdir; yakında bilip anlayacaklar.
- 15:97 Ve andolsun biliriz ki süphe yok, söyledikleri sözlerden yüregın sikilir.
- 15:98 Artık Rabbine hamd ederek tenzih et ve secde edenlerden ol.
- 15:99 Ve ölüm gelip çatıncaya dek Rabbine ibadet et.

Sura 16: An-Nahl

- 16:1 Allah'in emri gelip çatmada, sakin hemencecik gelmesini istemeyin. O, müsriklerin sirk kostuklarından münezzehtir ve yücedir.
- 16:2 Benden başka yoktur tapacak o halde çekinin benden, hükmünü bildirip

insanlari korkutun diye, kullarından diledigine melekleri indirerek vahyeder.

16:3 Göklerle yeryüzünü abes değil, hak ve gerçek olarak yaratmıştır, yücedir müsrıkların sirk kostuklarından.

16:4 İnsani bir damla sudan yarattı, böyleyken bir de bakarsın o, apaçık bir düşman kesilmiş.

16:5 Davarları da o çeşit halketmiştir; onlardan giyiminizi temin edersiniz ve size faydalar var onlardan ve bir kısmını da yersiniz.

16:6 Aksamleyin yayımdan getirir, sabahleyin yayıma götürürken de güzellikleri var, zevk alırsınız onlardan.

16:7 Kendinize mesakkatler vererek ancak varabileceğiniz sehirlere de yüklerinizi tasırlar; şüphe yok ki Rabbiniz mutlaka esirgeyicidir, rahimdir.

16:8 Binmeniz için ve ziynet için atları, katırları, merkepleri yaratmıştır, daha da bilmediğiniz neler yaratır.

16:9 Doğru yolu bildirmek, Allah'a aittir, yolların egrisi de var ve dileyseydi hepinizi de doğru yola sevk ederdi.

16:10 Öyle bir mabuttur ki size gökten yağmur yağdırır da suyunu içersiniz, hayvanlarınızı otlattığınız ağaçlar ve otlar da onunla biter, yeserir.

16:11 Onunla size, ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve çeşitçeşit meyveler bitirir. Şüphe yok ki bunda, düşünen topluluğa bir delil var.

16:12 Ve ram etmiştir size geceyle gündüzü, güneşle ayı; yıldızlar da ram olmuştur emriyle. Şüphe yok ki bunda, akıl eden topluluk için deliller var.

16:13 Ve yeryüzünde sizin için yarattığı, ayriayrı, çeşitli renklerde ne varsa hepsi ram olmuştur size. Şüphe yok ki bunda da ibret alacak topluluk için bir delil var.

16:14 Öyle bir mabuttur ki ram etmiştir size denizi ondan çıkan terütaze balıkları yemeniz, çıkardığınız ziynet esyasını takınmanız için ve görürsün ki gemi, denizde, suları yarayara gitmede; ram etmiştir size denizi, nasibinizi onun lutfundan arayıp bularak şükredesiniz diye.

16:15 Sizinle beraber sallanmaması, çalkalanmaması için yeryüzünde muhkem ve metin dağlar yaratmıştır, ırmaklar halketmiştir ve gideceğiniz yeri bulmanız için yollar meydana getirmiştir.

16:16 Ve alametler halketmiştir ve yıldızla yollarını bulur onlar.

16:17 Yaratan, yaratmayana benzer mi? Hala mi düşünmeyeceksiniz?

16:18 Ve Allah nimetlerini saymaya kalkarsanız imkan yok, sayamazsınız; şüphe yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

16:19 Ve Allah gizlediğinizi de bilir, açığa vurdüğünüzü da.

16:20 Allah'tan başka tapıp çağırdıkları putlar, hiçbir şey yaratamaz, kendileri yaratılmıştır onların.

16:21 Ölülerdir onlar, diriler değil, ne vakit diriltilecekler, ondan da haberleri yok.

16:22 Mabudunuz, tek mabuttur, ahirete inanmayanlarınsa gönülleri inkar eder bunu ve onlar, ululanmayı dileyen kisilerdir.

16:23 Gerçekten de şüphe yok ki Allah, gizlenen şeyleri de bilir, açığa

vurulanlari da; süphe yok ki o, ululananlari sevmez.

16:24 Onlara, Rabbiniz ne indirdi size dense derler ki: Geçmişlere ait masallar.

16:25 Bu da, kiyamet günü kendi günahlarını tamamiyla yükledikten başka bilgisizlikle doğru yoldan çıkarıp saptırdıkları kişilerin suçlarının bir kısmını da yüklenmeleri içindir. Bilin ki yükledikleri yük, ne de kötü yüküdür.

16:26 Gerçekten, onlardan önce gelip geçenler de düzenler kurdular, Allah, yapılarını temellerinden yıktı da tavan, başlarına yıkılıverdi ve hem de bu azap, anlayamadıkları bir yerden gelip çattı onlara.

16:27 Sonra kiyamet gününde de onları horhakir bir hale getirecek de Nerede diyecek, onların yüzünden inananlara düşman kesildiğiniz ortaklarım? Bilgiye sahip olanlarsa bugün diyecekler, gerçekten de horluk ve kötülük kafirlere.

16:28 Melekler, kendi kendilerine zulmedenlerin canlarını alırken onlar, biz hiçbir kötülük yapmadık diyediye can verirler. Evet, süphe yok ki Allah, sizin yaptıklarınızı tamamiyla bilir.

16:29 Artık girin cehennem kapılarından, ebedi kalacaksınız orada. Ululuk satanların yurtları, ne de kötüdür.

16:30 Çekinenlere, Rabbiniz ne indirdi size denince hayır indirdi derler. Bu dünyada güzel hareket edenlere güzel bir mükafat var, ahiret eviyse elbette daha da hayırlı ve çekinenlerin evleri, gerçekten de ne güzeldir.

16:31 Ebedi Adn cennetleridir yurtları, oraya girerler, kiyılarından ırmaklar akar, ahiret eviyse elbette daha da hayırlı ve çekinenleri böyle mükafatlandırır.

16:32 Öyle kişilerdir onlar ki melekler, tertemiz olarak canlarını alır onların ve onlara, esenlik size derler, yaptığınız işlere karşılık girin cennete.

16:33 Kafirler, meleklerin gelip çatmasından, yahut Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi beklerler? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı ve onlara Allah zulmetmedi, fakat onlar, kendi kendilerine zulmettiler.

16:34 Yaptıkları kötülüğe ugradılar ve alay ettiklerinin cezasını çektiler.

16:35 Sirk kosañlar, Allah dileyeydi dediler, ne biz ondan başka birşeye tapardık, ne atalarımız taparlardı; ne de emri olmadan birşeyi haram sayardık. İşte onlardan öncekiler de tıpkı böyle hareket ettiler.

Peygamberlere apaçık tebligden başka ne vazife var ki?

16:36 Andolsun ki biz her ümmete, Allah'a kulluk edin ve Seytan'dan uzaklaşın diye bir peygamber gönderdik; içlerinde, Allah'ın doğru yola sevkettiği de var, sapıklığı hakedeni de. Gezin yeryüzünde de bakın, görün, yalanlayanların sonuçları ne olmuş.

16:37 Onları doğru yola sevk etmek için üstlerine düştükçe düşsen de süphe yok ki Allah, sapıklığı kabul eden doğru yola getirmez ve onlara bir tek yardımcı da yoktur.

16:38 Onlar, Allah'a kesin olarak ant içtiler de Allah dediler, ölen kişiyi tekrar diriltmez. Evet, diriltecek, bir vaittir bu ki gerçektir ve yerine

getirecektir onu, fakat insanların çoğu bilmez.

16:39 İhtilaf ettikleri şeylerin kendilerince apaçık anlaşılması için ve kafir olanların, yalancı olduklarını bilmeleri için diriltecek onları.

16:40 Sözümüz budur ancak, birseyin olmasını diledik mi ona ol deriz, derhal olur.

16:41 Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda yurtlarından göçenlere mutlaka dünyada güzel yurtlar vereceğiz ve ahiret mükafatıysa elbette bundan da büyüktür bilseler.

16:42 Onlar öyle kişilerdir ki sabrettiler ve Rablerine dayandılar.

16:43 Andolsun ki senden önce de gönderdiğimiz ve kendilerine vahyettiğimiz kimseler, insandı. Sorun bilmiyorsanız bilenlere.

16:44 Onları, delillerle, kitaplarla gönderdik ve sana da, onlara ne indirildiğini açıkça anlatman, düşüncelerini sağlamaları için Kur'an'ı indirdik.

16:45 Kötülük düzenleri kuranlar emin mi oldular Allah'in, onları yere batırmayacağından, yahut hiç anlamadıkları bir yerden başlarına bir azap gelmeyeceğinden.

16:46 Yahut onu aciz bırakamayacaklarına göre dönüp dolasirlarken tutup onları helak etmeyeceğinden.

16:47 Yahut da yavaş yavaş azaltarak onları mahvetmeyeceğinden? Şüphe yok ki Rabbiniz, esirgeyicidir, rahimdir.

16:48 Allah'in halkettiği şeyleri görmezler mi? Hepsinin de gölgesi, sağdan, soldan, alçalarak Allah'a secde etmededir.

16:49 Ve Allah'a secde etmededir göklerde ne varsa ve yeryüzünde yürüyen ne varsa ve melekler de ululanmadan Allah'a secde etmededir.

16:50 Her şeye gücü yeten Rablerinden korkarlar da emredilene yaparlar.

16:51 Allah, iki mabut tanımayın dedi, o, ancak bir mabuttur ve artık benden korkun.

16:52 Onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde, ibadet ve itaat de daima onadır, hala mı Allah'tan başka birinden çekinmede, korkmadasınız?

16:53 Size bir nimet gelse o, mutlaka Allah'tandır, sonra bir zarara uğrasanız gene ona yalvarırsınız.

16:54 Sonra da sizden o zararı defetti mi o vakit içinizden bir kısmı, Rablerine sirk kosar.

16:55 Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük etmek için. Geçine durun, yakında bilir, anlarsınız.

16:56 Kendilerini riziklandirdiğimiz şeylerden, mahiyetlerini bilmedikleri putlara bir hisse ayırırlar; andolsun Allah'a ki iftira ettikleri şeyler yüzünden sorguya çekilecek onlar.

16:57 Hasa, münezzehtir o, kızları olduğunu söylerler Allah'in, hoslarına gidenlerse kendilerininindir onlarca.

16:58 Onların birine kızı olduğu müjdelenirse pek ziyade kızar da yüzü simsiyah olur.

16:59 Müjdelendiği kötü şey yüzünden, kavminden gizlenir; onu horlukla yasatacak mı, yoksa toprağa mı gömecek, buna dalar. Bilin ki hükmettikleri şey, ne de kötüdür.

16:60 Âhirete inanmayanlar, kötü sıfatlara sahiptir, en yüce sıfatı

Allah'indir ve o üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

16:61 Allah, insanlari zulümleri yüzünden helak etseydi yeryüzünde yürür bir tek mahluk kalmazdi, fakat onlara azap etmeyi mukadder bir zamana tehir etti; vakitleri gelince de ne bir an geri kalirlar, ne bir an önce gelipçatar o mukadder vakit.

16:62 Allah'a, kendilerinin bile hoslanmadiklari seyleri atfederler ve dilleri de güzel ve hayirli sonucun kendilerine mukadder oldugunu yalan yere söyler durur. Hiç şüphe yok ki onlarindir ates ve tezcek, herkesten önce onlar girerler atese.

16:63 Andolsun Allah'a ki senden önce de ümmetlere peygamberler göndermistik de Seytan, onlarin yaptiklari seyleri bezemis, hos göstermisti onlara ve o, bugün de dostudur onlarin ve onlara elemli bir azap var.

16:64 Biz sana kitabi, ancak hakkında ayriliga düstükleri nesneleri onlara apaçik bildirmen için indirdik ve inanan topluluga da hidayettir ve rahmettir.

16:65 Ve Allah, gökten yagmur yagdirir da yeryüzünü, ölümünden sonra diriltir onunla; şüphe yok ki duyan topluluga bunda bir delil var.

16:66 Davarlarda da ibret alacaginiz seyler var. Karinlarindaki fiskiyla kan arasindaki halis sütü içirmedeyiz size ve süt, içenlerin bogazlarından kayip gitmede.

16:67 Hurma agacinin meyveleriyle üzümlerden de sarap yaparsiniz, güzel bir rizk elde edersiniz; şüphe yok ki bunda da akil eden topluluga bir delil var.

16:68 Ve Rabbin, bal arisina, daglarda, agaçlarda ve çardak kurulan yerlerde kovan yapin diye vahyetti.

16:69 Sonra dedi, bütün meyvelerden bal toplayin ve gönül alçakligiyla Rabbinizin yollarini tutun. Karinlarından çeşitli renkte ballar çıkar, onlarda sifa var insanlara. Şüphe yok ki bunda da düşünen topluluk için bir delil var.

16:70 Ve Allah sizi halketti, sonra öldürür ve içinizden yasayisin en asagilik çagina, kocaliga kadar ömür sürdürülenler de vardir ki bildikleri seyleri bilmez olurlar; şüphe yok ki Allah her seyi bilir, her seye gücü yeter.

16:71 Ve Allah, rizik bakımından bir kisminizi, bir kisminizden üstün etmistir. Geçimi üstün olanlar, riziklerini, elleri altinda bulunanlara verip onlari da geçim bakımından kendilerine esit etmezler, Allah'in nimetini bilebile inkar mi ederler?

16:72 Ve Allah size, kendi cinsinizden esler halketti, eslerinizden de size ogullar, torunlar verdi ve tertemiz seylerle riziklandirdi sizi. Hala batila inanirlar da Allah'in nimetine karsi nankörlükle mi bulunurlar?

16:73 Allah'i birakirlar da ne göklerde, ne yeryüzünde hiçbir seye sahip olmayan ve hiçbir seye gücü yetmeyen putlara kulluk ederler.

16:74 Artık Allah'a esit varliklar tanimayin; şüphe yok ki Allah bilir her seyi ve siz bilmezsiniz.

16:75 Allah bir örnek getirmistir: Bir köle olsa ve hiçbir seye gücü yetmese ve bir de güzel bir surette riziklandirdigimiz birisi bulunsa

da riziklandirdigimiz seylerin bir kismini, gizli, açık yoksullara harcasa, onlari geçindirirse bunlar esit ve denk olur mu hiç? Hamd Allah'a, esit degildir bunlar, fakat çogü bilmez.

16:76 Ve Allah, gene iki kisiyi örnek getirir: Biri dilsizdir, hiçbir seye gücü yetmez, sahibine bir yüküdür, nereye yollasa hayirli bir is becerip gelemmez. O, hiç adaletle emreden ve dogru yolu tutmus olan adamla esit olur mu?

16:77 Ve göklerin ve yeryüzünün gizli seyleri Allah'indir ve kiyametin kopmasi da göz kirpip açacak bir an içinde olup biter, belki ondan daha da çabuk bir an içinde. Süphe yok ki Allah'in her seye gücü yeter.

16:78 Ve Allah sizi, analarinizin karnından çıkardi, hiçbir sey bilmezsiniz ve size, sükredesiniz diye kulak verdi, gözler verdi, gönüller verdi.

16:79 Gökle yer arasında uçup duran kuslari görmezler mi? Onlari boslukta tutan, ancak Allah'tir. Süphe yok ki bunda da inanan topluluga deliller var.

16:80 Ve Allah, evlerinizi oturma ve dinlenme yeri yapti ve davarlarin derilerinden, göç gününüzde de, konak gününüzde de tasiyabileceginiz çadırlar yapmanizi sagladi ve yünlerinden, yapagilarindan, tüylerinden bir zamana dek kullanacaginiz ve alip satacaginiz esyalar meydana getirmenizi temin etti.

16:81 Ve Allah, yarattigi seylerden gölgeler halketti size ve daglarda kovuklar, magaralar meydana getirdi sizin için, sizi sicaktan, soguktan koruyacak elbiseler, savasta zarardan koruyacak zirhlar yapmanizi da sagladi. Ona teslim olmanız için nimetlerini böylece tamamlar size.

16:82 Bütün bunlara ragmen yüz çevirirlerse süphe yok ki sana düşen vazife, açıkça tebligden ibarettir.

16:83 Onlar, Allah'in nimetini tanirlar da sonra inkar ederler ve çogü kafirdir onların.

16:84 Ve o gün her ümmete bir tanik getiririz de sonra kafirlere, agiz açip özür dilemeye bile izin verilmez ve yaptiklari kötülüklerden vazgeçeceklerine dair verdikleri söz de kabul edilmez.

16:85 Zulmedenler azabi görmeye başladilar mi hafifletilmez azapları ve mühlet de verilmez onlara.

16:86 Sirk kosanlar, Tanriya es olarak kabul ettikleri seyleri görünce Rabbimiz derler, seni bırakıp kulluk ettigimiz eslerimiz bunlar iste. Sözleri reddedilir de süphe yok ki denir, yalancılarsiniz siz.

16:87 O gün Allah'a teslim olurlar ve uydurdıkları seyler, önlerinden kaybolup gider.

16:88 Kafir olup halki Allah yolundan menedenleri, yaptiklari bozgunculuk yüzünden azap üstüne azap katarak cezalandiririz.

16:89 Her ümmete, kendi cinsinden bir tanik getirecegiz ve seni de bunlara tanik tutacagiz ve biz, sana her seyi açıklayip anlatan ve Müslümanlara hidayet, rahmet ve müjde olan kitabi indirdik.

16:90 Süphe yok ki Allah, adaleti, lütuf ve keremde bulunmayı ve yakınlarla ihtiyaçları olan seyleri vermeyi emreder ve çirkin olan, kötü görünen seylerle haksizligi nehyeder; öğüt alasiniz diye de size öğüt

vermededir.

16:91 Karsilikli bir ahde girisince Allah ahbine vefa edin ve Allah'i kefil göstererek ettiginiz yeminleri, bu suretle pekistirdikten sonra bozmayin; süphe yok ki Allah, ne yaparsaniz hepsini de bilir.

16:92 Ipligini iyice büktükten sonra onu söken kadina benzemeyin. Bir topluluk diger bir topluluktan daha çok ve üstün diye yeminlerinizi bir düzen haline koymayin; Allah sizi bununla sinar ancak ve hakkında ayriliga düstügünüz seyi de kiyamet günü, size açıklar, bildirir.

16:93 Allah dileseydi sizi bir tek ümmet olarak halk ederdi, fakat o, diledigini saptirir, diledigini dogru yola sevk eder ve yaptiklarinizdan dolayi mutlaka sorguya çekileceksiniz.

16:94 Yeminlerinizi, birbirinizi aldatmaya vasita edinmeyin, sonra ayaginiz adamakilli pekisip yerlestikten sonra kayiverir ve halki, Allah yolundan menetmenize karsilik kötülüğe ugrarsiniz ve hakkiniz olur pek büyük azap.

16:95 Allah'la giristiginiz ahdi, az bir menfaat karsiliginda satmayin ve Allah'in katindaki yok mu, bilerseniz o, daha da hayirlidir size.

16:96 Sizde ne varsa bitip tükenir, Allah'in katindakiyse kalir. Sabredenlerin mükafatini, yaptiklari en güzel islere karsilik olarak mutlaka verecegiz.

16:97 Erkek olsun, kadin olsun, inanarak iyi islerde bulunani tertemiz bir yasayisa mazhar ederiz ve mükafatini, yaptigi en güzel islere karsilik olarak mutlaka verecegiz.

16:98 Kur'an okuyacagin vakit Allah'a sigin taslanmis Seytan'dan.

16:99 Süphe yok ki inanan ve Rablerine dayanan kimselere karsi gücü kuvveti yoktur, hükmü yürümez onun.

16:100 Onun kudreti, ancak ona dost olup itaat edenlere yeter ve onlar da Tanriya sirk kosalardir.

16:101 Bir ayeti, baska bir ayetin yerine koyup hükmünü degistirdik mi, Allah neyi indirecegini daha iyi bildigi halde, sen derler, ancak bir iftiracisin; halbuki onların çoğu bilmez.

16:102 De ki: Onu, inananların inançlarını sağlamlastirmak için Müslümanlara hidayet ve müjde olarak RuhülKudüs, Rabbinden hak ve gerçek olarak indirmistir.

16:103 Andolsun ki biz biliyoruz, onlar, bunu ona ancak birisi öğretmede diyorlar. Bellettigini sandiklari adam, yabancidir, Arapçayı dogru düzen konusamaz, bu Kur'an'sa, apaçik Arap diliyle.

16:104 Allah'in ayetlerine inanmayanları Allah, dogru yola sevk etmez; onlara elemli bir azap var.

16:105 Allah'in ayetlerine inanmayanlar, yalan söylerler, iftirada bulunurlar, onlardır yalanciların ta kendileri.

16:106 Canla, gönülle inanmiskende ve yüregi, inançla yatismiskende zorla, cebirle, istemedigi halde dininden döndüğünü söyleyenden baska inandıktan sonra Allah'i inkar eden, hatta kafirlikle yüregi genişleyen, hoslanan kisi yok mu, bu çeşit kileredir Allah'in gazabi ve onlara pek büyük bir azap var.

16:107 Bu da, dünya yasayisini sevip ahiretten üstün tutmalarindandir ve süphe yok ki Allah, kafir olan toplulugu dogru yola sevkmez.

16:108 Onlar, öyle kisilerdir ki Allah, onların kalplerini, kulaklarini, gözlerini mühürlemistir ve onlardir gaflet edenlerin ta kendileri.

16:109 Hiç süphe yok ki onlar, ahirette de ziyana ugrayanlardir.

16:110 Sonra süphe yok ki Rabbin, mihnetlere ugradiktan sonra yurtlarından göçenleri ve sabredenleri yarligar; zorla dine aykiri söz söyledikten sonra da Rabbin, süphe yok ki onların suçlarını örter, rahimdir.

16:111 Bir gün gelir ki herkes, ancak canıyla ugrasir ve herkese, ne yaptıysa karsiligi tastamam verilir ve onlar, zulüm görmezler.

16:112 Allah bir örnek getirir, bir şehir var mesela ahalisi, emniyet içinde yaşamada, gönülleri rahat, riziklari, her yandan bol bol gelmede; derken Allah'in nimetlerine nankörlük ederler de Allah onlari açlık ve korku elbisesine bürür, onlara açlığı ve korkuyu tattirir isledikleri isler yüzünden.

16:113 Andolsun ki onlara, kendi cinslerinden bir peygamber geldi de onu yalanladilar, onlari helak ediverdi azap ve onlardir zulmedenler.

16:114 Ancak ona kulluk ediyorsanız Allah'in size verdigi helal ve temiz riziklari yiyin ve Allah'in nimetine şükredin.

16:115 Allah size ancak ölüyü, kani, domuz etini ve Allah'tan baskasi için kesilmis hayvani haram etmistir. Zorda kalan, isyan etmek niyetini gütmeyen ve fazla olmamak sartıyla yiyebilir, süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

16:116 Yalanlar uydurup dile getirerek Allah'a iftira etmeyin su helaldir, bu haram diye; süphe yok ki yalan söyleyip Allah'a iftira edenler, kurtulmazlar, muratlarına ermezler.

16:117 Elde ettikleri pek az bir geçimden ibarettir ve onlara elemli bir azap var.

16:118 Yahudi olanlara da daha önce sana anlattigimiz seyleri haram etmistik. Onlar, bize zulmetmediler, kendilerine zulmettiler.

16:119 Sonra süphe yok ki Rabbin, bilgisizlikle kötü isler yapıp da tövbe ederek hallerini düzeltenleri, yaptıkları kötü islerden sonra da yarligar muhakkak, suçlari örter, rahimdir.

16:120 Süphe yok ki Ibrahim, tek basına bir ümmetti, Allah'a itaat ederdi daima, dogruydu ve müsriklerden degildi.

16:121 Onun nimetlerine şükrederdi. Tanri onu seçmiş ve dogru yola sevkemisti.

16:122 Ve dünyada ona iyilik vermistik, ahirette de gerçekten, salih kisilerdendi.

16:123 Sonra sana da, dogru hareket eden Ibrahim'in dinine uy diye vahyettik ve o, müsriklerden degildi.

16:124 Cumartesi gününün hürmeti, ancak o gün hakkında ihtilafa düşenlere farzedilmistir ve süphe yok ki Rabbin, kiyamet günü, ihtilafa düştükleri seyler hususunda aralarında hükmeder onların.

16:125 Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağir ve onlarla en güzel bir tarzda münakasa ve mübahasede bulun. Süphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanlari daha iyi bilir ve o, daha iyi bilir dogru yolu tutanlari.

16:126 Mücazatta bulunacaksanız sizi cezalandırdıkları gibi ve o kadar cezalandırın onları, fakat sabrederseniz elbette bu hareket, sabredenlere daha da hayirlidir.

16:127 Sabret, sabretmen, ancak Allah'ın vereceği başarıyla mümkündür. Sana düzen kurduklarından dolayı da daralma, sıkıntıya düşme.

16:128 Süphe yok ki Allah, çekinenlerle ve iyilik eden kisilerledir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Noksan sıfatlardan münezzehtir kulumu geceleyin Mescidi Haram'dan çevresini kutladığımız Mescidi Aksa'ya götüren, ayetlerimizden bir kısmını ona da gösterelim diye, süphe yok ki o, her şeyi duyar, görür.

17:2 Ve biz, Musa'ya kitap verdik ve o kitabı, benden başka hiçbir koruyucu tanımayın emriyle İsrailoğulları için doğru yola bir rehber ettik.

17:3 Ey Nuh'la beraber gemiye bindirip kurtardığımız insanların soyundan gelenler, süphe yok ki Nuh, çok sükkreden bir kuldu.

17:4 Ve İsrailoğullarına kitapta su haberi vermistik: Yurtta mutlaka iki kere bozgunculuk edeceksiniz ve iki kere bas kaldıracak, büyük bir taskinlikta bulunacaksınız.

17:5 O iki taskinlikten birincisinin mukadder zamanı gelince size, azap etmede çetin, kuvvetli kullarımızı gönderdik de yurdunuzun ta içine girip sizi arastırdılar ve bu, yerine getirilen bir vaattir.

17:6 Sonra onlara karşı size gene devlet ve kudret verdik, mallar, oğullar ihsan ederek yardım ettik size ve sizi, topluluk bakımından da pek çoğalttik.

17:7 İyilik ederseniz faydası kendinize kötülükte bulunursanız zararı gene size. İkinci vaadimizin mukadder zamanı gelince gene yüzünüzü karartacaklar, ilk defa girdikleri gibi gene mescide girecekler, üst geldiklerini büsbütün mahiv ve helak edeceklerdir.

17:8 Rabbinizin size acıyacağı umulur, fakat tekrar kötülüğe dönerseniz biz de döner, cezanızı veririz ve biz, cehennemi kafirlere bir zindan olarak halkettik.

17:9 Süphe yok ki bu Kur'an, insanları en doğru bir yola sevk eder ve iyi işlerde bulunan inanmış kimselere, gerçekten de büyük bir mükafata nail olacaklarını müjdeler.

17:10 Âhirete inanmayanlara gelince: Onlara elemli bir azap hazırladık.

17:11 İnsan, hayra dua ediyormuşçasına serre de dua eder ve insan, pek acelecidir.

17:12 Geceyle gündüzü, iki delil olarak yarattık ve bir delil olan geceyi giderdik de Rabbinizin lutfunu aramanız, yılların sayısını bilmeniz, hesabını anlamanız için yerine başka bir delil olan ve her şeyi gösterip belirten gündüzü getirdik ve biz, her şeyi apaçık anlatmadayız.

17:13 Her insanın yaptığı işleri boynuna astık, kıyamet günü de apaçık yazılmış bir kitap olarak meydana çıkaracağız onları, herkes, ne yapmışsa hepsini o kitapta yazılmış bulacak.

17:14 Oku kitabını, bugün hesap görmek için sen yetersin sana.

17:15 Kim doğru yolu bulursa ancak kendisi için bulmuştur ve kim doğru yoldan sapmışsa kendisini sapıtmıştır ve kimse, bir baskasının

yükünü yüklenmez ve biz, peygamber göndermedikçe hiçbir topluluğu azaplandırmayız.

17:16 Bir sehri helak etmek istersek ileri gelenlerine emrimizi teblig ederiz, buyruktan çıkar, orada isyana koyulurlar da azabi hak ederler, biz de onlari tamamiyla helak eder, orasini yerle yeksan ederiz.

17:17 Nuh'tan sonra nice topluluklari helak ettik. Rabbin, kullarinin suçlarından haberdardir, görür onlari ve bu, yeter.

17:18 Kim, su hemencecik, pek tez geçen dünyayi dilerse biz de diledigimize, diledigimiz sey hemencecik veririz orada, sonra biz, cehennemi de onun için halkettik, oraya kinanmis, kovulmus bir halde girer.

17:19 Ve kim, inanarak ahireti diler ve bu hususta adamakilli çalisip çabalarsa bu çeşit kimseler, çalismalarinin mükafatini mutlaka görürler.

17:20 Onlara da, bunlara da, hepsine, Rabbinin lütuf ve ihsanından yardimda bulunuruz, bagislar dururuz ve Rabbinin ihsani, kimseden men edilmez.

17:21 Bak da gör, onların bir kismini nasıl bir kisminden üstün ettik; elbette ahiretteki yücelik, dereceler bakımından da daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyük.

17:22 Allah'la beraber baska bir mabut tanima, sonra kinanmis bir halde ve tek basina, yardimdan mahrum olarak oturup kalirsin.

17:23 Ve Rabbin, kendisinden baskasına kulluk etmemenizi ve anaya, babaya iyilik etmenizi hükmetmistir; onlardan biri, yahut her ikisi, senin hayatinda ihtiyarlik çağina ererse onlara üf bile deme, azarlama onlari ve onlara güzel ve iyi söz söyle.

17:24 Ikisine karsi da merhametle kanatlarini indir, mütevazi ol ve ya Rabbi de, onlar, çocuklugumda beni nasıl büyütüp yetistirdilerse sen de onlara öylece merhamet et.

17:25 İçinizde ne var, Rabbiniz, sizden daha iyi bilir. Düzgün ve temiz kisiler olursanız şüphe yok ki o, tövbe edip hakka dönenlerin suçlarını örter.

17:26 Akrabaya, yoksula, yolda kalmisa hakkini ver ve israfta ileri giderek bos yere, haksiz yere malini saçma, savurma.

17:27 Gerçekten de malini bos yere saçıp savuranlar, Seytanlara kardes olurlar ve Seytan, Rabbine karsi nankördür.

17:28 Rabbinden umdugun bir rahmeti dileyerek onlara bir sey veremez, yüz çevirmek zorunda kalırsan güzel sözler söyle onlara, gönüllerini al.

17:29 Elini boynuna bağlama, tamamiyla da açma, sonra kendini kinar ve birseye gücün yetmeyerek pisman bir halde otururkalirsin.

17:30 Şüphe yok Rabbin, dilediginin rizkini genisletir, daraltir, şüphe yok ki o, kullarından haberdardir, onlari görür.

17:31 Evladinizi, yoksulluk korkusuyla öldürmeyin; onlari da biz riziklendiririz, sizi de. Şüphe yok ki onlari öldürmek, pek büyük bir suçtur.

17:32 Zinaya yaklasmayin, şüphe yok ki zina, kötülüktür ve zinada bulunmak, kötü bir yol tutmaktır.

17:33 Hakli olmadikça Allah'in haram ettigi cana kiymayin ve kim,

zulümle öldürülürse mirasçısına, öldürene karsi bir kudret ve salahiyet verdik ancak öldürmede asiri gitmemeli; süphe yok ki yardima da mazhar edilmistir o.

17:34 Ergenlik çagina erisinceye dek yetimin malina yaklasmayin, ancak çok güzel bir tarzda o mali idare edebilirsiniz ve ahitlerinizde durun, süphe yok ki ahitlerden sorumlusunuz siz.

17:35 Bir sey ölçtüğünüz vakit ölçegi tam tutun, tarttiginiz sey dogru teraziyle tartin. Bu, hem daha hayirlidir size, hem sonucu daha güzeldir.

17:36 Bilmedigin sey in üstünde durup ısrar etme; çünkü kulak da, göz de, gönül de, hepsi de sorumludur bundan.

17:37 Yeryüzünde kibirlenerek yürüme; çünkü ne yeri yarabilirsin, ne de boyun daglara erer, onlara erisebilirsin.

17:38 Bunlar in hepsi de kötüdür ve Rabbinin katinda hosa gitmiyen seylerdir.

17:39 Bunlar, Rabbinin, sana vahyettiği hikmetlerdendir ve Allah'la beraber baska bir mabut tanima, sonra kinanmis, kovulmus bir halde cehenneme atilirsın.

17:40 Yoksa Rabbiniz, size erkek çocuklar verdi de kendisinin, meleklerden kiz çocuklari mi var? Gerçekten, ne de büyük bir söz söylüyorsunuz.

17:41 Andolsun ki düşünüp ibret almaları için su Kur'an'da bu meseleyi apaçık ve defalarca anlattık, fakat bu anlatis, onların ancak, gerçekten büsbütün uzaklasmalarına sebep olmada.

17:42 De ki: Onların dedikleri gibi Allah'la beraber baska mabutlar da olsaydı o zaman elbette ars sahibine ulasmak için bir yol, bir sebep arastirirlardı.

17:43 Halbuki o, onların söylediklerinden tamamiyla münezzehtir, tamamiyla yücedir, büyüktür.

17:44 Yedi gök ve yerle onlarda ne varsa hepsi, onu noksan sifatlardan tenzih eder ve hiçbir sey yoktur ki ona hamedederek onu noksan sifatlardan tenzih etmesin, yalnız siz, onların tesbih edislerini anlayamazsınız. Süphe yok ki o, azap etmede acele etmez, halimdir ve suçları örter.

17:45 Kur'an okudugun zaman seninle ahirete inanmayanların arasına gizli bir perde gereriz biz.

17:46 Anlamamaları için gönüllerine perdeler gerer, kulaklarına agirlik veririz ve sen, Kur'an'da, Rabbinin, bir olarak andin mi yüz çevirirler, uzaklasirlar senden.

17:47 Biz, seni dinleyecekleri zaman asil neyi dinliyeceklerini ve birbirleriyle gizlice konusurlarken o zalimlerin, siz ancak büyülenmiş bir adama uymussunuz diyeceklerini pek iyi biliriz.

17:48 Bak da gör, sana nasıl örnekler getirip de saptılar ve artık bir yol bulmaya güçleri yetmeyecek onların.

17:49 Biz dediler, kemik ve toz haline geldikten sonra mi yeniden halk edilecek, dirilecegiz?

17:50 De ki: Tas, yahut demir olun.

17:51 Yahut da aklınızca bundan da daha büyük bir baska mahluk olun; mutlaka dirileceksiniz. Diyecekler ki kim tekrar hayata getirecek bizi? De ki:

İlk defa sizi yaratan. Alay ederek baslarını sallayacaklar da ne zaman olacak bu iş diyecekler; de ki: Umarım ki pek yakında.

17:52 O gün sizi çağırarak, hamd ederek icabet edeceksiniz ona ve sanacaksınız ki pek az bir müddet kalmissiniz dünyada.

17:53 Kullarına söyle: Sözün en güzelini söylesinler. Süphe yok ki Seytan, aralarına fesat sokar. Süphe yok ki Seytan, insana apaçık bir düşmandır.

17:54 Rabbiniz, sizi daha iyi bilir; dilerse acir size, yahut dilerse azap eder size ve seni, onların amellerini gözetmek, onları korumak için göndermedik.

17:55 Ve Rabbin pek iyi bilir ne varsa göklerde ve yeryüzünde. Andolsun ki bazı peygamberleri bazısından üstün ettik ve Davud'a Zebur'u verdik.

17:56 De ki: Allah'tan başka mabut sandıklarınızı çağırın, onlar, sizden ne bir zararı defedebilirler, ne onu çevirmeye güçleri yeter.

17:57 Onların taptıkları, öyle varlıklar ki bizzat kendileri de hangisi daha yakın acaba diye Rablerine ulaşmak için bir vesile arayıp durmadalar, onun rahmetini ummadalar ve azabından korkmadalar. Süphe yok ki Rabbinin azabi, çekinip kaçınmaya değer bir azaptır.

17:58 Hiçbir sehir yoktur ki biz o sehri, kıyametten önce helak edip hak ile yeksan etmeyelim, yahut siddetli bir azaba ugratmayalım. Bu, kitapta yazılmıştır, taktir edilmiştir.

17:59 Bizi, mucizeler göndermekten meneden şey, ancak evvelki ümmetlerin, onları yalanlamalarıdır ve Semud'a apaçık bir mucize olarak disî deveyi verdik de zulmettiler ona ve biz ayetleri, ancak korkutmak için göndeririz.

17:60 An o zamani, hani sana demistik ki hiç süphe yok, Rabbin, insanları çepeçevre kusatmıştır ve biz sana gösterdiğimiz rüyayı da, Kur'an'daki lanetlenmiş ağacı da ancak insanları sinamak için gösterdik ve onları korkutmadayız, fakat bu, ancak onların tasikinliklerini arttırmada.

17:61 Hani bir zaman meleklere, Âdem'e secde edin demistik de İblis'ten başka hepsi secde etmişti ve o, balçıkta yarattığın mahluka secde mi edeyim demisti.

17:62 Bildir bana demisti, benden daha şerefli ve yüce olarak yarattığın bu mahluk kimdir? Kıyamet günündekî yasatırsan beni andolsun ki pek azî müstesna, onun soyunu azdıracağım.

17:63 Git demisti, kim sana uyarsa onlardan, hepinizin de cezası cehennemdir gerçekten ve o ceza, noksansız, tastamam bir ceza.

17:64 Onlardan kime gücün yeterse seslen, oynat yerinden onu, atlı, yaya, bütün ordunla yürü üstlerine, malda, evlatta ortak ol onlarla ve vaadet onlara ve Seytan, yalandan başka bir şey vaat edemez ki onlara.

17:65 Süphe yok ki gerçek kullarımın üstünde hiçbir hükmün yoktur, onlara karşı hiçbir gücün olmaz senin ve Rabbin, koruyucu olarak yeter onlara.

17:66 Rabbiniz, öyle bir Rabdir ki lütuf ve ihsanını arayın diye sizin için denizde gemileri yürütür. Süphe yok ki o, size rahimdir.

17:67 Denizde bir zarara ugradınız mı tapıp çağırdıklarınızın hepsi kaybolup gider, ancak o kalır. Sizi kurtarıp karaya çıkardı mı da yüz

çevirirsiniz ve insan, pek nankördür.

17:68 Emin misiniz sizi herhangi bir yerde orasiyla beraber yere geçirmeyeceğinden, yahut üstünüze taslitopaçlı bir kasirga göndermeyeceğinden? Sonra bir koruyucu da bulamazsınız kendinize.

17:69 Yoksa emin misiniz bir kere daha sizi denize döndürüp üstünüze kirip döken bir fırtına yollamayacağından ve nankörlüğünüze karşı sizi sulara gark etmeyeceğinden? Sonra bizden öcünüzü alacak bir kimse de bulamazsınız kendinize.

17:70 Andolsun ki biz Âdemogullarını üstün ettik, karada suda tasidik onları, tertemiz şeylerle riziklandirdik onları ve yarattıklarımızın çoğundan üstün ettik onları.

17:71 O gün, herkesi, her topluluğu, uydukları kişilerle beraber çağıracağız. Gerçekten de kitabı, sağ eline verilenler, çekirdekdeki kil kadar bile zulüm görmeden kitaplarını okuyacaklar.

17:72 Ve burada kör olan, ahirette de ködür ve yolunu da tam sapıtmıştır, sasırmış gitmiştir.

17:73 Onlar, sana vahyettiğimizden başka şeyler düzüp bize iftira etmen için az kaldı ki seni bile fitneye düşüreceklerdi ve o vakit seni dost edineceklerdi iste.

17:74 Sana sebat etme kabiliyeti vermeseydik andolsun ki birazcık meyledecektin onlara.

17:75 Eger bunu yapsaydın hayatın acısını da iki kat olarak tattıracaktık sana, ölümün acısını da iki kat, sonra da bize karşı hiçbir yardımcı bulamayacaktın kendine.

17:76 Onlar, nerdeyse seni yurdundan çıkarmak için taciz edip duracaklar, fakat sen çıktuktan sonra arkandan onlar da pek az bir müddet kalacaklar.

17:77 Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki yolyordam da buydu ve yolumuzda yordamımızda bir değişiklik bulamazsın.

17:78 Ve namaz kil güneşin zeval vaktinde, geceleyin karanlık basınca ve fecir çağında; şüphe yok ki sabah namazı, meleklerin tanık olduğu bir namazdır.

17:79 Gecenin bir kısmında uyanıp namaz kil, bu namaz, sana mahsustur ve farz namazlardan fazla bir namazdır. Umulur ki Rabbin, seni Makami Mahmud'a sahip kılar.

17:80 Ve de ki: Ya Rabbi, beni gireceğim yere gerçek olarak sok, çıkacağım yerden gerçek olarak çıkar ve katından, bana yardım eden bir kudret, kuvvet ver.

17:81 Ve de ki: Gerçek geldi, batıl yok olup gitti, şüphe yok ki batıl, zaten yok olur gider.

17:82 Ve biz, Kur'an'dan, inananlara sifa ve rahmet olan ayetleri indirmediyiz ve bunlar, zalimlerin ancak zararlarını arttırır.

17:83 İnsana nimet verdik mi yüz çevirir, uzaklaşır, fakat bir serre ugradı mı ümidini tamamiyle keser, yeise düşer.

17:84 De ki: Herkes huylandığı huya göre hareket eder. Gerçekten de Rabbiniz, en doğru yolu kim bulmuştur, pek iyi bilir onu.

17:85 Ve sana ruhu soruyorlar; de ki: Ruh, Rabbinin isindedir, hakindedir ve zaten size pek az bir bilgiden başka bir şey de verilmemiştir.

17:86 Ve dilersek sana vahyettigimizi senden de gidermeye muktediriz, sonra bize karsi onu koruyacak bir kimse de bulamazsin.

17:87 Ancak Rabbinin rahmeti onu korumustur; gerçekten de onun lütfü, ihsani pek büyüktür sana.

17:88 De ki: İnsanlar ve cinler, bu Kur'an'in bir benzerini meydana getirmek için bir araya gelseler bir benzerini meydana koyamazlar, hatta bir kısmi bir kısmına yardım etse bile.

17:89 Andolsun ki bu Kur'an'da insanlara bütün örnekleri tekrartekrar anlattiksa da insanların çoğu kabul etmedi, ancak küfre kapildi.

17:90 Dediler ki: Bize yeryüzünden bir kaynak çıkarıp akitmadıkça inanmayız sana.

17:91 Yahut hurma fidanlarıyla, üzüm çotuklarıyla dolu bir bahçen olup içinde de ırmaklar gürülürül akmadıkça.

17:92 Yahut umdugun gibi göğü, parçaparça üstümüze düşürmedikçe, yahut Allah'la melekleri karsimize getirmediğçe.

17:93 Yahut altından yapılmış bir evin olmadıkça, yahut da gökyüzüne gözümüzün önünde çıkmadıkça ve bunu yapsan bile herbirimize gökten yazılı bir kitap indirmedikçe ve biz, onu okumadıkça gene gerçeklemeyiz, seni, gene inanmayız sana. De ki: Rabbimi tenzih ederim, ben neyim, ancak insan bir peygamber.

17:94 Fakat kendilerine doğru yolu gösteren bir peygamber geldi mi insanları inanmaktan meneden şey de Allah, hiçbir insani peygamber olarak gönderir mi demeleridir zaten.

17:95 De ki: Yeryüzünde melekler bulunsaydı da rahatrahat gezselerdi onlara gökten bir melegi peygamber olarak gönderirdik.

17:96 De ki: Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter; şüphe yok ki o, kullarından haberdardır, onları görür.

17:97 Allah, kimi doğru yola sevkederse odur doğru yolu bulan ve kimi saptırırsa o çeşit adamlara ondan başka hiçbir yardımcı bulamazsin ve biz onları, kıyamet günü, yüzü koyun kapanmış olarak kör ve dilsiz hasrederiz, yurtları da cehennemdir; orasının ateşi ve harareti sakin oldukça alevini fazlalastırır, yakaryandırırız.

17:98 Bu da, delillerimizi inkar edip kemik haline geldikten, toz olup gittikten sonra mi yeniden yaratılacağız da dirileceğiz demelerinin karsiligi.

17:99 Görmüyorlar mi ki Allah, öyle bir mabut ki hiç şüphesiz gökleri ve yeryüzünü yaratmıştır, onların benzerini de yaratmaya gücü yeter ve onlar için bir müddet tayin etmiştir ki şüphe yok bunda. Fakat zulmedenler, kabul etmezler de ancak küfre kapılırlar.

17:100 De ki: Rabbimin rahmet hazineleri elinizde olsaydı harcayıp tükenmeden korkar, hasislik ederdiniz, zaten de insan, pek hasistir.

17:101 Andolsun ki biz, Musa'ya dokuz tane apaçık delil vermistik; sor İsrailogullarına; Musa, onlara gelince Firavun ya Musa demisti, şüphe yok ki ben seni büyülenmiş sanıyorum.

17:102 O da, sen de biliyorsun ki demisti, bunları, insanlara apaçık deliller olmak üzere ancak göklerin ve yeryüzünün Rabbi indirmistir ve şüphe yok ki ey Firavun, ben de seni küfriyle helak olmuş sanıyorum.

17:103 Onlari Misir'dan çikarmayi kurunca onu da onunla beraber bulunanlarin hepsini de sulara bogduk.

17:104 Ve bundan sonra Israilogullarina dedik ki: Yeryüzünde oturun, eglesin, ahiret hakkındaki vaadimizin yerine gelme zamani çatinca hepinizi derleyip tapimiza getirirler.

17:105 Ve biz Kur'an'i hak ve gerçek olarak indirdik, o da hak ve gerçek hükümlerle indi ve seni de ancak müjdeci ve korkutucu olarak gönderdik.

17:106 Bir Kur'an'dir ki onu insanlara duradura, yavasyavas okuman için ayetayet, suresure ayirdik ve onu azarazar indirdik.

17:107 De ki: Ister inanin, ister inanmayin; bundan önce kendilerine bilgi verilenlere okundu mu onlar, yüzüstü kapanip secde ediyorlar

17:108 Ve noksan sifatlardan münezzehtir Rabbimiz diyorlar, gerçekten de Rabbimizin vaadi, yerine gelmistir.

17:109 Aglayaaglaya yüzüstü yere kapaniyorlar ve Kur'an'i dinleyis onlarin gönül alçakligini ve itaatlerini arttiriyor.

17:110 De ki: Ister Allah Adıyla dua edin, ister rahman adıyla, hangi adla dua ederseniz edin, gerçekten de bütün güzel adlar, onundur ve namazinda pek yüksek sesle okuma, sesini pek de yavaslatma, ikisinin arasinda bir yol tut.

17:111 Ve de ki: Hamd Allah'a ki ogul edinmemistir kendisine ve saltanatta, tasarrufta ortagi yoktur ve aciz olmadigindan yardimciya da ihtiyaci yoktur ve pek büyük bil, onu, büyüklüğünü de bildir.

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Hamt Allah'a ki kuluna kitap indirdi ve o kitapta hiçbir egrilik, ifrat veya tefrit yoktur.

18:2 Dosdogru bir kitaptir, katindan kafirlere çetin bir azap oldugunu haber verip onlari korkutmak ve inanip iyi islerde bulunanlari da onlara güzel bir mükafat oldugunu söyleyip müjdelemek için indirdi.

18:3 O mükafat yurdunda ebedi kalacaktır onlar.

18:4 Ve Allah, kendisine ogul edindi diyenleri korkutmak için indirdi.

18:5 Ne onlarin bir bilgisi var, ne atalarinin; agizlarindan çikan söz, ne de büyük söz. Onlar, ancak yalan söylüyorlar.

18:6 Su Kur'an'a inanmadiklari ve senden yüz çevirdikleri için üzülüp hayiflanarak kendini helak mi edeceksin?

18:7 Biz, gerçekten de insanlarin hangisi daha iyi ve güzel is isleyecek, bunu sinamak için yeryüzünde ne varsa, yere biz ziynet olarak halkettik onu.

18:8 Ve biz, elbette yeryüzünde ne varsa hepsini kupkuru toprak haline getiririz sonunda.

18:9 Kehf ve Rakiym ashabinin ahvalini, delillerimiz içinde sasilacak bir delil mi sandin?

18:10 Hani o zaman o yigitler, magaraya siginmislardi da Rabbimiz demislerdi, katindan bir rahmet ihsan et bize ve isimizin basariyla dogruluga ulasmasi için sebepler hazirla bize.

18:11 Onlari bir uykuya daldirdik, yillarca hiçbir sey duymadilar.

18:12 Sonra da iki taraftan hangisi, onlarin ne kadar yatip kaldiklarini

hesab edip ayirt edecek, bilelim diye tekrar onlari uyandirdik.

18:13 Onlari ahvalini gercek olarak sana haber veriyor, hikaye ediyoruz. Süphe yok ki onlar, Rablerine inanmislardi ve biz de hidayetlerini arttirmistik onlari.

18:14 Ve kalplerini gercege bagladik kalkip da Rabbimiz, göklerin ve yeryüzünün Rabbidir, ondan baska bir mabuda tapmayiz biz ve andolsun ki böyle bir sey söyledik mi gerçekten uzaklasmis oluruz dedikleri zaman.

18:15 Ve su kavmimiz, ondan baska mabut kabul etti, bari bu hususta açık bir delilleri olsaydi, kimdir yalan yere Allah'a iftira edenden daha zalim dedikleri zaman.

18:16 Ve mademki dediler, onlardan ayrildiniz ve Allah'tan baskasina ibadet etmeyeceksiniz, siginin magaraya da Rabbiniz, rahmetiyle bir genislik versin size ve isinizde de kolaylik sebepleri hazirlasin size.

18:17 Bir görseydin, güneş dogunca isigi, magaralarinin içine degil de sag tarafina vurmadaydi, batarken de sol tarafina ve onlar, magaranin genis bir yerindeydiler ve bu, Allah'in delillerindendir. Allah, kimi dogru yola sevk ederse odur dogru yolu bulanve kimi saptirirsa artik ona, kesin olarak dogru yolu gösterecek bir dost bulamazsin.

18:18 Onlari uyanik sanirsin, halbuki uyuyor onlar ve biz onlari sag ve sol taraflarina çevirip durmadayiz ve köpekleri de magaranin girilecek yerinde, ön ayaklarini yere uzatmis, yatmada. Hallerini anlasaydin mutlaka onlardan kaçardin ve mutlaka onlari halinden korku dolardi içine.

18:19 Onlari uyuttugumuz gibi birbirlerine sormalari için öylece de uyandirdik ve içlerinden biri, ne kadar kaldik burada dedi. Bir gün uyumsuz, yahut günün bir kismini uykuyla geçirmisiz dediler ve Rabbiniz, daha iyi bilir dediler, ne kadar kaldiginizi, hele simdi birinizi su gümüş parayla sehre yollayin da yiyeceklerin hangisi daha temizse bir miktar alsin, bir rizik getirsin size, ancak çok ihtiyatli davransin ve hiçbir kimse sizi duyup anlamasin.

18:20 Çünkü anlarlar, duyarlarsa ya taslarlar sizi, yahut da dinlerine döndürürler ve artik kesin olarak kurtulamazsiniz onlardan.

18:21 Iste böylece Allah'in vadinin hak ve gercek oldugunu ve gerçekten de kiyamet kopacagini ve onda hiçbir süphe bulunmadigini bilmeleri için, tam bu hususlarda birbirleriyle çekisip dururlarken, insanlari haberdar ettik de müsrikler dediler ki: Onlari bulundugu yere bir yapı yapin, halktan gizli kalsinlar. Halbuki Rableri, onlari ahvalini daha iyi bilir. Hallerine vakif olanlarsa onlari bulduklari magaranin önüne mutlaka bir mescit yapmaliz dediler.

18:22 Diyecekler ki onlar üçü, dördüncüleri, köpekleri ve bes taneydi onlar, altincilari köpekleri; fakat bu sözler, ortada olmayan hedefe bosuna tas atmak ve diyecekler ki yedi taneydi onlar, sekizincileri köpekleri. De ki: Onlari sayisini Rabbim daha iyi bilir, onlari pek az kisi bilir ancak. Artik sen de onlar hakkında sana açıkladigimize razi ol da fazla münakasaya, mübahaseye girisme ve onlara dair kitap hakkında bir hüküm dilemeye kalkisma.

18:23 Ve hiçbir sey hakkında da bunu mutlaka yarini yapacagim deme.

18:24 Ancak Allah dilerse yaparim de ve birseyi unutunca Rabbin an ve de ki:

Umarim, Rabbim, beni bundan daha ziyade hayra ve dogruya yakin birseye erdirir ve basari verir bana.

18:25 Onlar, magaralarinda üç yüz yil yatip kaldilar ve bu yillara dokuz yil daha kattilar.

18:26 De ki: Ne kadar yatip kaldiklarini Allah daha iyi bilir; onundur göklerdeki ve yeryüzündeki gizli seyler, tam görüstür onun görüsü ve tam duyustur duyusu. Ondan baska bir dost ve yardimci da yoktur onlara ve hükmüne hiçbir kimseyi ortak etmez.

18:27 Rabbinin kitabindan sana vahyedilene oku sözlerini degistirecek yoktur ve ondan baska siginacak bir kimseyi de bulamazsin.

18:28 Sabah, aksam, rizasini dileyerek Rablerine dua edenlerle beraber sabret ve dünya yasayisinin ziynetini dileyenlere uyup ayirma gözlerini onlardan ve bizi anmamalari için gönüllerine gaflet verdigimiz heva ve heveslerine uymus ve isi hadden asip tasmis kisiye itaat etme.

18:29 Ve de ki: Kur'an Rabbinizden hak ve gerçek olarak inmistir, artik dileyen inansin, dileyen inkar etsin. Süphe yok ki biz, zalimlere öyle bir ates hazirladik ki etrafındaki duvarlar, onlari çepeçevre kusatir, susayip su istedikleri zaman irin gibi bir su sunulur onlara ve bu su, yüzlerini bile yakip kavurur, ne de kötü bir sudur ve orasi, ne de kötü dayanilacak, oturulacak yerdir.

18:30 Inanan ve iyi islerde bulunanlara gelince: Süphe yok ki biz, iyi islerde bulunanların, güzel hareket edenlerin ecrini zayi etmeyiz.

18:31 Öyle kisilerdir onlar ki onlarindir ebedi Adn cennetleri, kiyilarından irmaklar akar, orada altin bilezikler takinarak süsleneceklerdir ve ince ve kalın ipekli yesil elbiseler giyineceklerdir, orada tahtlarda oturacaklardır ve ne hos ve güzel bir mükafattir bu ve o tahtlar, ne de güzel dayanilacak, oturulacak yerlerdir.

18:32 Onlara iki adami örnek getir: Onların birine iki üzüm bagi vermis, bagların çevresini hurma ağaçlarıyla çevirmis ve iki bagın arasını da ekinlik haline getirmistik.

18:33 Bu iki bag, daima mahsul verirdi, veriminde noksan bulunmazdi, iki bagın arasında da bir irmak akitmistik.

18:34 Daha baska da gelirleri vardı da konusurken arkadasına dedi ki: Ben malca da senden üstünüm, evlat ve ayalce de.

18:35 Ve bagına girdi, kendi kendisine de zulmetmedeydi, dedi ki: Su nail oldugum mal ve menalin zeval bulup tükenecegini hiç mi ummam.

18:36 Ve kiyametın kopacagini da ummam ama Rabbimin tapisına gönderilmiş olsam bile mutlaka bundan daha da iyi nimetler bulurum.

18:37 Onunla konusurken arkadası da seni dedi, topraktan, sonra bir damla sudan yaratip bundan sonra da tam, azasi düzgün bir insan haline getireni inkar mi ediyorsun?

18:38 Fakat ben, Rabbim olan Allah'i inkar etmem ve Rabbime hiçbir varligi es tutmam.

18:39 Bagına girdigin zaman Allah, neyi dilerse o olur, kuvvet, ancak Allah'indir deseydin ya. Beni malca, evlatça senden düskün gördün ama.

18:40 Umarim ki Rabbim, bana seninkinden daha hayirli bir bag verir, senin bagına da yildirimler yollar gökten de kaypak, kaygan bir toprak oluverir

bagin.

18:41 Yahut da suyu öylesine çekilir ki onu arayip bulmaya bile gücün yetmez.

18:42 Derken serveti mahvoldu da çardaklari çökmüs, yerle bir olmus baginda ellerini ugusturarak keske Rabbime hiçbir varligi es, ortak olarak tanimasaydim demeye basladi.

18:43 Ona Allah'tan baska yardim edecek bir topluluk olmadigi gibi onun da bu zarari gidermeye bir kudreti yoktu.

18:44 Iste bu makamda yardim ve nusret, ancak Allah'indir ve ona itaat, hem mükafat bakımından daha hayilidir, hem son bakımından daha hayirli.

18:45 Onlara örnek getir: Dünya yasayisi, gökten yagdirdigimiz yagmura benzer, yeryüzünün nebatlarini sular, bünyelerine girer de onlari yesertir, yetistirir, derken nebatlar kurur, ufalanir, yeller de onlari savurur gider ve Allah'in her seye gücü yeter, hiçbir seyden aciz degildir o.

18:46 Mal ve ogullar, dünya yasayisinin ziynetidir. Ebedi olarak kalan hayir ve hasenatsa hem mükafat bakımından Rabbinin katinda daha hayirlidir, hem sonucu bakımından daha hayirli.

18:47 Ve o gün daglari yerinden sökeriz ve görürsün ki yeryüzü dümdüz olmus ve onlari diriltiriz, hasrederiz, hiçbir tanesini birakmayiz.

18:48 Hepsi de safsaf Rabbine arz edilir, andolsun ki der, önce nasil yarattiyisak sizi öylece geldiniz tapimiza; size muayyen bir zaman tayin etmedik mi sandiniz?

18:49 Kitap ortaya konmustur, suçlulari görürsün ki o kitapta yazili olan seyler yüzünden korku içinde ve eyvahlar olsun bize derler, ne biçim kitap bu, ne küçük bir sey birakmis, ne büyük, hepsini de sayip dökmüs ve ne yaptilarsa hepsini de karsilarinda bulurlar ve Rabbin hiçbir kimseye zulmetmez.

18:50 An o zamani hani biz meleklerle, secde edin Âdem'e demistik de Iblis'ten baska hepsi secde etmisti, o, cin cinsindendi de Rabbinin emrinden çikmisti. Beni birakip da onu ve soyunu, dost mu ediniyorsunuz, halbuki onlar, size düşmandir; Allah'i birakip Seytani dost edinmek, zalimler için ne de kötü bir degisme muamelesidir bu.

18:51 Ne göklerle yerin yaratilisina tanik ettik onlari, ne kendilerinin yaratilisina. Insanlari dogru yoldan saptiranlari da yardimci edinmem.

18:52 Ve o gün bana es ve ortak sandiklarinizi çağirin der de çağirirlar ama onlar icabet etmez ve aralarina cehennemde derin bir uçurum koymusuzdur.

18:53 Ve suçlular cehennemi görürler de içine düşeceklerini anlarlar ama oradan savusup gidecek bir yer bulamazlar.

18:54 Andolsun ki biz bu Kur'an'da, insanlara her çeşit örneği tekrartekrar açıkça anlatmadayiz ve insan, her mahluktan daha fazla mücadeledir.

18:55 Insanlari, kendilerine hidayet geldikten, dogru yol bildirildikten sonra da inanmaktan ve Rablerinden yarliganma dilemekten meneden sey, ancak

evvelkiler hakkındaki yolun, yordamin, dünyada helak edilisin gelmesini, yahut da apaçık bir surette ahiret azabının gelip çatmasını bekleyis.

18:56 Ve biz, peygamberleri ancak müjdeciler, korkutucu olarak göndeririz. Kafir olanlar, hakkı batıla gidermek için çalışırlar, çekisirlar, ayetlerimizi ve kendilerine verilen korkulu haberleri alaya alırlar.

18:57 Rabbinin ayetleriyle kendisine öğütler verildiği halde onlardan yüz çeviren ve elleriyle hazırladığı şeyi unutan kisten daha zalim kimdir ki? Gerçekten de biz, onların anlamamaları için gönüllerine perdeler geldik ve kulaklarını ağırlastırdık ve onları doğru yola çağırırsan da imkan yok doğru yola gelmez onlar.

18:58 Ve Rabbin, suçları örter, rahmet sahibidir. Kazandıklarına karşılık onları helak ederse çabucak azap ederdi; fakat onlara vaadedilmiş mukadder bir zaman var, o zaman geldi mi, ondan başka sigınacak hiçbir makam bulamazlar.

18:59 İşte zulmettikleri için helak ettigimiz bunca şehir ve biz, onların helaki için de mukadder bir zaman tayin etmistik.

18:60 An o zamani ki Musa, genç arkadaşına, ben demisti, iki denizin kavustugu yerdek durmadan, dinlenmeden gidecegim, yahut da yıllarca bu ugruda ugrasacagim.

18:61 İki denizin kavustugu yere vardıkları zaman balıklarını unutmuşlardı; balık, denize atlamış, dalip bir yol tutmuş gitmişti.

18:62 Oradan geçtikten sonra Musa, genç arkadaşına kusluk yemegimizi getir dedi, gerçekten de su yolculuk, yordu bizi.

18:63 Arkadaşı, gördün mü dedi, kayanın üstünde oturduğumuz zaman balığı unutmuşum; onu bana unutturan ve sana söylememe mani olan da ancak Şeytan'dır; balık, sasilacak bir surette denizde bir yoldur tuttu, dalip gitti.

18:64 Musa, buydu aradığımız işte dedi ve kendi izlerini izleyerek geri döndüler.

18:65 Derken kullarımızdan bir kulu buldular ki biz, katimizdan ona rahmet ihsan etmistik ve katimizdan ilim belletmistik.

18:66 Musa, ona, sana öğretilen gerçek bilgiden bana da öğretmen sartiyla sana uyayım mı dedi.

18:67 O, sen dedi, benimle beraber bulunmaya dayanamazsın.

18:68 İç yüzünü kavramana imkan olmayan birseye nasıl sabredebilirsin ki?

18:69 Musa, Allah dilerse dedi, görürsün, sabredeceğim ve hiçbir hususta sana isyan etmeyeceğim.

18:70 O, bana uyarsan dedi, sana ona ait bir söz söyleyinceyedek hiçbir şey sorma bana.

18:71 Derken kalkıp yola düştüler, nihayet bir gemiye bindiler, o zat, gemiyi deldi. Musa, içindekileri bogmak için mi gemiyi deldin dedi, andolsun ki pek kötü bir iş yaptın.

18:72 O zat, demedim mi dedi, gerçekten de sen, benimle beraber bulunmaya dayanamazsın.

18:73 Musa, unuttum dedi, bu yüzden azarlama beni ve su arkadaşlığımızda ağır bir yük yükleme bana.

18:74 Gene yola düstüler, derken bir erkek çocuga rastladılar, o zat, çocugu öldürdü. Musa bir cana kiymamiskem tuttun, tertemiz birisini öldürdün, andolsun ki pek kötü ve menedilmis bir sey yaptin sen dedi.

18:75 O, demedim miydi sana dedi, gerçekten de sen, benimle beraber bulunmaya dayanamazsin.

18:76 Musa, bundan sonra dedi, sana bir sey sorarsam benimle arkadas olma artik, bir daha bir sey sorarsam benden ayrilmada gerçekten de mazursun.

18:77 Gene yola düstüler. Bir sehre geldiler, halkindan yemek istedilerse de onlari konuklayip doyuran bir tek kisi bile çikmedi. Orada bir duvar buldular, yikilmek üzereydi. O zat, duvari dogrulttu. Musa, dileseydin dedi, bu hizmete karsilik bir ücret alirdin.

18:78 O zat, iste dedi, seninle benim aramda artik ayrilik bu. Sabredemedigin seylerin iç yüzünü haber vereyim sana.

18:79 Gemi, denizde çalisan yoksul kimselerindi, onu kusurlu bir hale getirmek istedim, çünkü ilerde bir padisah var, bütün gemileri zaptetmede.

18:80 Çocuga gelince: Anasi, babasi inanmis kimseler. Bu çocugun, onlari azginliga ve kafirlike sevketmesinden korktuk da öldürdük.

18:81 Rablerinin onlara, bu çocugun yerine temizlikte daha ileri, merhametçe daha duygulu bir çocugu vermesini diledik.

18:82 Duvarsa, sehirdeki iki yetim çocugundu ve altinda, onlara ait bir define vardi, babalari da temiz bir adamdi. Rabbin, onların ergenlik çagina gelmelerini ve definelere çıkarip elde etmelerini diledi. Bunlari kendiligimden yapmadim. Iste sabredemedigin seylerin iç yüzü.

18:83 Sana Zülkarneyn'i sorarlar. De ki: Ona ait haberleri de okuyalim size.

18:84 Biz, gerçekten de onu yeryüzünde yerlestirip yüceltmistik, her seyın yolunayoradamina ait ne bilgi varsa vermistik ona.

18:85 O, batiya dogru bir yol tutmustu.

18:86 Nihayet günesin battigi yere gelince görmüstü ki günes, kara bir balçiga batmada ve orada bir topluluga rastladi. Dedik ki: Ey Zülkarneyn, istersen azaplandirirsin bunlari, istersen iyilik edersin onlara.

18:87 Dedi ki: Zulmedeni azaplandiririz, sonra da Rabbinin tapisina götürülür de Rabbi, onu siddetli bir azaba ugratir.

18:88 Fakat inanan ve iyi is isleyene güzel bir karsilik var ve biz ona emirlerimizden kolay olanini emredecek, o çesit emirler verecegiz.

18:89 Sonra, bir yol daha tuttu.

18:90 Da gidegide günesin dogdugu yere vardi, orada öyle bir topluluk buldu ki onların günesten baska hiçbir elbisesi yoktu, öyle bir topluluga dogmadaydi günes orada.

18:91 Böyleydi iste bu, gerçekten de nesi var, nesi yoksa bilgimiz hepsine samildir, hepsinden de haberdariz.

18:92 Sonra gene bir yol tuttu.

18:93 Ta iki setin arasina vardi, onların yaninda bir topluluk buldu ki hemen hiçbir söz anlamiyorlardi.

18:94 Dediler ki: Ey Zülkarneyn, Ye'cuc'la Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk yapan taifelerdir, onlarla bizim aramiza bir set yapmak sartiyle sana

mallarimizdan versek razı olur musun, yapar mısın?

18:95 Rabbimin bana verdiği devlet ve servet, daha hayırlıdır bana dedi, siz bana emeginizle yardım edin de aranıza bir sed yapayım.

18:96 Siz bana demir parçaları getirin. Dağların iki tarafı birbirine müsavi olunca üfleyin dedi. Onu ates haline sokunca da getirin de dedi, üstüne erimis bakır dökeyim.

18:97 Artık bu seti asmaya da güçleri yetmez, delmiye de güçleri yetmez.

18:98 Bu dedi, Rabbimin rahmetinden bir lütuf. Rabbimin vaadettiği zaman gelince bu seti dümdüz yapar, yerle bir eder ve Rabbimin vaadi de gerçektir.

18:99 O gün deniz gibi dalgalanır, dalgalı biribirlerine karışır onlar ve sur üfürülür de onların hepsini toplarız.

18:100 Ve o gün kafirlere, cehennemi öyle bir gösteririz ki.

18:101 Onların delillerini görüp beni anmak hususunda gözleri perdelenmişti ve Kur'an'ı dinlemeye tahammülleri yoktu onların.

18:102 Kafir olanlar, benden başka ve kullarımdan, kendilerine yardımcı edindiklerini mi sandılar? Biz, kafirlere, konak yeri olarak cehennemi hazırladık.

18:103 De ki: İşledikleri işler bakımından en fazla ziyan edenler kimlerdir, haber vereyim mi size?

18:104 Onlardır en fazla ziyan edenler ki dünya yasayışında bütün çalışmalarını bosa gider, halbuki onlar, gerçekten de kendilerinin iyilik ettiklerini, iyi işlerde bulduklarını sanırlardı.

18:105 Onlardır kafir olanlar Rablerinin delillerine ve ona ulaşacaklarını inkar edenler, bütün yaptıkları bosa gitmiştir ve biz, kıyamet günü onları hiçbir ölçüye vurmuyoruz, onlara hiçbir değer vermeyiz.

18:106 Bu, cezaları olan cehennemdir kafir olduklarından ve delillerimle peygamberlerimi alaya aldıklarından dolayı.

18:107 İnaniş iyi işlerde bulunanların konak yerleri ise Firdevs cennetleridir.

18:108 Orada ebedi olarak kalırlar ve oradan ayrılmak da istemezler.

18:109 De ki: Deniz mürekkep olsa tükenir, yazılmaz Rabbimin sözleri tükenmeden, hatta o deniz kadar bir deniz daha eklense gene tükenir, yazılamaz.

18:110 De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım, bana vahyedildiği mabudunuz ancak ve ancak bir mabuttur, artık Rabbiyle buluşmayı uman iyi işlerde bulunsun ve Rabbinin kulluğunda hiçbir kimseyi es tutmasın.

Sura 19: Maryam

19:1 Kaf ha ya ayn sad.

19:2 Bu, kulu Zekeriyya'ya Rabbinin rahmetini anıştır.

19:3 Hani o, gizlice Rabbine niyaz etmişti de.

19:4 Demisti ki: Rabbim, kemiklerim bile inceliş zayıfladı, saçımsakalım ağardı, parılparıl parlamada basım sanki ve sana ne dua etmişsem mahrum olmadım ben.

19:5 Benden sonra yerime geçecek, mirasıma konacak yakınlarımdan endişelenmekteyim, karım da kısır, sen bana katından bir oğul ihsan et de.

19:6 Bana da mirasçi olsun, Yakup soyuna da mirasçi olsun ve Rabbim, onu, rizani kazanmışlardan et.

19:7 Ey Zekeriyya, biz seni müjdelemekteyiz, bir oğlun olacak, adı da Yahya'dır ve ondan önce bu adla adlanmış hiç kimseyi yaratmadık.

19:8 Rabbim dedi, benim nasıl oğlum olabilir ki karim kisir ve ben de ömrümün sonlarına vardım, tamamıyla ihtiyarladım.

19:9 Böyledir bu dedi, Rabbine dedi, bu pek kolay ve sen yokken evvelce de seni yaratmıştım.

19:10 Rabbim dedi, bana bir delil göster. Sihhatin yerindeyken dedi, tam üç gece insanlarla konuşamayacaksın, iste bu, sana delildir.

19:11 Zekeriyya, mihraptan çıkıp kavmine, sabahaksam onu tenzih edin noksan sıfatlardan diye isaret etti.

19:12 Ey Yahya, azim ve kuvvetle kitabı al. Ve ona çocukken peygamberlik verdik.

19:13 Katimizdan ona bir kalb yumusaklığı, bir temizlik ihsan ettik ve o, mabudundan çekinirdi.

19:14 Anasınababasına iyilik ederdi ve cebbar ve asi değildi.

19:15 Ve esenlik ona doğduğu gün, öldüğü gün ve diriltilerek kabrinden çıkarılacağı gün.

19:16 Kitapta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılmış, doğu tarafında bir yere çekilmisti.

19:17 Ve ailesiyle arasına bir perde germisti. Derken ona ruhumuzu göndermistik de gözüne, azası düzgün bir insan şeklinde görünmüştü.

19:18 O, fenalıklardan çekinen bir adamsan demisti, rahmana sığınırım senden.

19:19 Ruh, ben demisti, ancak Rabbinin bir elçisiyim, sana bir erkek çocuk vermeye geldim.

19:20 Meryem, benim nasıl oğlum olabilir ki hiç bir kimse, henüz bana dokunmadı demisti, hem kötü bir kadın da değilim ben.

19:21 Böyledir bu demisti ruh, bu is, Rabbin için pek kolay demisti. Çünkü biz, onu insanlara bir delil ve katimizdan bir rahmet olarak halkedecektik ve bu is, zaten de mukadderdi, olup bitti.

19:22 Sonunda ona gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekilip gitti.

19:23 Derken doğum sancısı, onu bir hurma ağacının dibine sevketti de keske dedi, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim.

19:24 Uzaktan bir ses geldi ona: Mahzun olma, Rabbin, ayagının altından bir ırmak akitti.

19:25 Hurma ağacını silk, sana terütaze hurmalar dökülecek.

19:26 Ye, iç, gözün aydın. Fakat seni birisi görürse ben de, bugün rahman için oruç tutmadayım ve hiçbir kimseyle kesin olarak konuşmam.

19:27 Çocuğunu kucagina alıp kavmine gelince ey Meryem dediler, gerçekte de pek büyük bir is isledin.

19:28 Ey Harun'un kız kadesi, baban, fena bir adam değildi, anan da kötü bir kadın değildi.

19:29 Meryem, çocuğuna isaret etti. Nasıl olur da dediler, besikteki çocuk konusur?

19:30 Isa, Süphe yok ki dedi, ben Allah'in kuluyum, bana kitap vermistir ve beni peygamber etmistir.

19:31 Ve Nerede olursam olayim kutlamistir beni ve diri oldukça namaz kilmami, zekat vermeme emretmistir bana.

19:32 Ve anama itaatli etmistir beni ve cebbar, kötü kisi olarak yaratmamistir beni.

19:33 Esenlik bana dogdugum gün, ölecegim gün ve tekrar dirilip kabirden çıkacagim gün.

19:34 Iste budur Meryemoglu Isa. Onlarin süpheye düstükleri sey hakkında gerçek söz, budur.

19:35 Evlat edinmesi, layik degildir Allah'a, noksan sifatlardan münezzehtir o. Bir isin olmasini takdir etti mi ona ancak ol der, oluverir.

19:36 Ve süphe yok ki Allah, Rabbimdir ve Rabbiniz, ona kulluk edin; budur dogru yol.

19:37 Aralarindan bölükler ayrildi, ayriligaaykiriliga düstüler.

Ulasip göreceklari büyük günün siddetli azabi kafirlere.

19:38 Neler duyacaklar, neler göreceklere bize geldikleri gün; fakat zalimler, bugün, apaçik bir sapiklikta.

19:39 Onlari hasret günüyle korkut; is olup biter o zaman ve onlar, simdi gaflettedir ve onlar, inanmazlar.

19:40 Süphe yok ki biziz yeryüzünün ve yeryüzünde olanlarin mirasçisi ve dönüp bizim tapimiza gelir onlar.

19:41 Kitapta Ibrahim'i de an. Süphe yok ki o, çok gerçek bir peygamberdi.

19:42 Hani o atasina ata demisti, ne diye taparsin duymaz, görmez, senden hiçbir seyi gideremez seylere?

19:43 Gerçekten de ata, sence bilinmeyen bir bilgiye sahip oldum ben, artik bana uy da seni dosdogru yola iletayim.

19:44 Ata, Seytan'a kulluk etme, süphe yok ki Seytan, rahmana asidir.

19:45 Ata, gerçekten de korkuyorum, sana rahmandan bir azap gelip çatar da Seytan'a dost olursun.

19:46 Atasi, ey Ibrahim dedi, benim mabutlarimdan yüz mü çevirmedesin? Bu isten vazgeçmezsen taslarim seni, uzun bir zaman görünme, git, birak beni.

19:47 Ibrahim, esenlik sana dedi, Rabbimden yarliganmani dileyecegim, süphe yok ki o, pek lutfeder bana.

19:48 Ve sizi ve Allah'tan baska kulluk ettiginiz seylere birakiyor ve Rabbime dua ediyorum, umarim ki duami kabul eden, mahrum etmez beni.

19:49 Onlarin ve Allah'tan baska kulluk ettikleri seylere birakinca ona Ishak'i ve Yakup'u verdik ve hepsini de peygamber ettik.

19:50 Ve onlara rahmetimizden ihsanlar ettik, gerçek söhretlerini yaydik, adlarini yücelttik.

19:51 Kitapta Musa'yi da an; süphe yok ki o, ihlase mazhar olmus seriat sahibi bir peygamberdi.

19:52 Ona, Tur'un sag yanindan nida ettik, bizimle konusmak üzere tapimiza yaklastirdik onu.

19:53 Rahmetimizden bir lütuf olarak kardesi Harun'u da peygamber ettik.

19:54 Kitapta Ismail'i de an; süphe yok ki o, vaadinde gerçekti ve

insanlara gönderilmiş olan bir peygamberdi.

19:55 Ehline, ayaline namaz kilmalarını, zekat vermelerini emrederdi, Rabbinin katından da rızasını kazananlardandı.

19:56 An kitapta İdris'i de; şüphe yok ki o çok gerçek bir peygamberdi.

19:57 Biz onu pek yüce bir mevkie yükselttik.

19:58 İste bunlar, Âdem soyundan, Nuh'la beraber gemiye yüklediklerimizin soylarından, İbrahim'in ve İsrail'in soylarından gelen ve Allah tarafından kendilerine nimetler ihsan edilen peygamberlerdendir, doğru yola sevkettiğimiz ve seçtiğimiz kişilerdendir. Rahmanin ayetleri, onlara okundu mu ağlaya ağlaya hemen secdeye kapanırlardı.

19:59 Onlardan sonra öyle bir soy geldi ki namazi zayi etti onlar, şehvetlere uydular, azinliklarının cezasına pek yakında uğrayacak onlar.

19:60 Ancak tövbe eden, inanan ve iyi işlerde bulunan müstesna. Bu çeşit kişiler cennete girerler ve hiçbir hususta zulüm görmezler.

19:61 Ebedi Adn cennetlerine girerler ki rahman, kullarının giyabında, onlara vaadetmiştir bu cennetleri. Şüphe yok ki onun vaadi, mutlaka yerine gelir.

19:62 Orada manasız bir söz isitmeyecekler, ancak esenlik size sözünü duyacaklar ve sabahaksam, riziklari gelecek onlara.

19:63 Öylesine cennettir ki kullarımızdan kim, bizden çekinirse ona miras vereceğiz o cenneti.

19:64 Biz melekler, ancak Rabbinin emriyle inebiliriz; onundur ne varsa ilerimizde ve ne varsa gerimizde ve ne varsa ikisi arasında ve Rabbin, hiçbir şeyi unutmaz.

19:65 Rabbidir göklerin ve yeryüzünün ve ikisi arasında ne varsa hepsinin, ona kulluk et ve dayan ona ibadet etmede, onun Adıyla anılan başka bir varlık bilir misin?

19:66 Ve insan der ki: Ben öleceğim de sonra dirilip kabirden mi çıkarılacağım?

19:67 İnsan hiç mi düşünmez ki o hiçbir şey değilken daha önce biz yarattık onu.

19:68 Andolsun Rabbine onları da, Seytanları da hasredeceğiz de sonra onları, diz çökmüş bir halde cehennemine çevresine getireceğiz.

19:69 Sonra hangi taife, rahmana karşı en fazla azgınlıkta bulduysa onu ayırıp önce cehenneme atacagız.

19:70 Sonra elbette biz daha iyi biliriz cehenneme girmeye daha layık olanı.

19:71 Sizden bir tek kişi bile yoktur ki oraya uğramasın; bu, Rabbinin takdir ettiği bir şeydir.

19:72 Sonra çekinenleri kurtarırız, zalimleriyse dizüstü çökmüş bir halde bırakırız orada.

19:73 Onlara ayetlerimiz, apaçık okununca kafir olanlar, iki bölükten dediler, hangisinin duracağı daha hayırlı, meclisi daha güzel?

19:74 Onlardan önce nice ümmetler helak ettik ki mal bakımından da daha güzel mallara sahipti onlar, gösteriş bakımından da.

19:75 De ki: Kim sapıklıktaysa rahman, onun sapıklığını uzattıkça uzatır da sonunda azap olsun, kıyamet olsun, kendilerine vaat olunan şeyi

görür bu çeşit adamlar ve görünce de bilirler kimin yurdu daha hayirliymiş ve kimin kuvveti daha zayıf.

19:76 Ve Allah, hidayete erenlerin hidayetini arttırdıkça arttırır ve ebedi kalacak iyi işler, Rabbinin katında sevapça da daha hayirlidir, sonuç bakımından da daha hayirli.

19:77 Gördün mü delillerimizi inkar eden ve elbette bana mal da verilecek, evlat da diyeni?

19:78 Gizli olan bir şeyi mi anlamış, yoksa rahmandan bir söz mü almış?

19:79 Hasa söylediğini yazarsın onun ve azabını uzattıkça uzatırız.

19:80 Söylediği şeylere biz mirasçı oluruz ve o bize yapayalnız gelir.

19:81 Onlar, kendilerine bir yücelik versinler, sefaatçi olsunlar diye Allah'tan başka mabutlar kabul etmişlerdir.

19:82 Hasa. Onların kulluğunu inkar edecek o mabut sandıkları şeyler ve onlara düşman kesilecek onlar.

19:83 Görmez misin, biz kafirlere. onları boyuna taciz edecek Şeytanlar gönderdik.

19:84 Onların azaba uğraması için acele etme, biz ancak yıllarını, günlerini saymadayız onların.

19:85 O gün, çekinenleri bölükbölük, rahmanın huzurunda hasrederiz.

19:86 Ve mücrimleri susamış bir halde cehenneme sevk ederiz.

19:87 Rahmandan ahd almış olanlardan baskaları sefaat de edemez.

19:88 Ve dediler ki: Rahman, oğul edindi.

19:89 Andolsun ki pek çirkin bir söz söylediniz.

19:90 Öylesine bir söz ki neredeyse gökler parçalanacak ve yer yarılacak ve dağlar dağılıp çökecek.

19:91 Rahmanın oğlu var demeleri yüzünden.

19:92 Rahmana oğul edinmek yarasız.

19:93 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi de rahmanın tapısına kul olarak gelir.

19:94 Andolsun ki hepsini topluluk bakımından da saymıstır, tektek de ve hepsini, hepsinin ahvalini bilir.

19:95 Ve hepsi de kıyamet günü, onun tapısına yapayalnız gelir.

19:96 Süphe yok ki inanan ve iyi işlerde bulunanlara karşı rahman, gönüllere bir sevgidir verir.

19:97 Gerçekten de biz, ancak çekinenleri müjdelemen, düşmanlıkta inat ve ısrar edenleri korkutman için Kur'an'ı, senin dilinle indirerek kolaylaştırdık sana.

19:98 Onlardan önce nice ümmetleri helak ettik. Onlardan bir kişiyi bile duyuyor musun, yahut bir tanesinin olsun, sesini isitiyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Taha.

20:2 Kur'an'ı zahmet çekmen için indirmedik.

20:3 Ancak, korkaklara bir öğüt olarak indirdik.

20:4 Yeryüzünü ve yüce gökleri yaratanın katından indirdik.

20:5 Rahman, hakim ve mutasarriftir arsa.

20:6 Onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve ne varsa ikisinin

arasında ve ne varsa yerin altında.

20:7 Sesini yükseltsen de, yükseltmesen de hiç şüphe yok ki o, gizliyi de bilir, açığa vurulani da.

20:8 Bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak, onundur güzel adlar da.

20:9 Musa hikayesi ulaşmadı mı sana?

20:10 Hani bir ateş görmüştü de ailesine durun demisti, ben bir ateş görüyorum, ya gider, bir kor getiririm oradan size, yahut birine rastlarım da yol öğrenirim ateş basında.

20:11 Ateşe doğru gidince ona seslenildi: Ey Musa.

20:12 Şüphe yok ki benim senin Rabbin, çıkar ayakkabılarını, kutlu vadidesin, Tuva'dasın sen.

20:13 Ve seni seçtim ben, dinle vahyedilene.

20:14 Şüphe yok ki ben öyle bir Allah'im, yoktur benden başka tapacak, bana kulluk et ancak ve namaz kil beni anmak için.

20:15 Kiyamet gelip çatmada gerçekten de; herkes, yaptığının karşılığını bulsun diye gizlemekteyim vaktini.

20:16 Ona inanmayan ve havasına uyup giden, sakın seni inancından çevirmesin, yoksa helak olursun sen de.

20:17 Sağ elindeki nedir ey Musa.

20:18 Sopam dedi, ona dayanırım, davalarımaya yaprak silkerim onunla, başka işler de yaparım onunla.

20:19 Dedi ki: Elinden bırak onu ey Musa.

20:20 Bıraktı onu, bir de baktı ki bir yılan olmuş, koşup durmada.

20:21 Al onu dedi, korkma, evvelce olduğu gibi sopa olarak vereceğiz onu sana.

20:22 Elini koynuna sok da bir hastalık yüzünden olmamak şartıyla bembeyaz çıksın; bu da bir başka delil sana.

20:23 Böylece de en büyük delillerimizden bir kısmını göstereyim sana.

20:24 Git Firavun'a şüphe yok ki pek azdı o.

20:25 Rabbin dedi, kalbime genişlik ver.

20:26 İsimini kolaylaştır.

20:27 Dilimin bağını çöz de.

20:28 Anlaşınlar sözümü iyice.

20:29 Âilemden birini vezir et bana.

20:30 Kardeşim Harun'u.

20:31 Arka olsun bana, onunla kuvvetlendir beni.

20:32 İsimime ortak et onu.

20:33 Bunları yap da sanini çok tenzih edelim.

20:34 Seni çok analım.

20:35 Şüphe yok ki sen, görmedesin bizi.

20:36 Dedi ki: Gerçekten de verildi dileğin ey Musa.

20:37 Andolsun ki bir kere daha lutfetmistik sana.

20:38 Hani vahyedilecek şeyi ilham etmistik anana.

20:39 Şüpheye koy onu da nehre bırak, nehir onu kıyıya bırakır, benim düşmanım ve senin düşmanın, alır onu demistim ve himayem altında yetismen için sana karşı bir sevgi de vermistim ona.

20:40 Hani kız kardeşin gitmiş de onu yetistirecek birisini bulayım mı

size demisti, gözü aydin olsun, kederlenmesin diye tekrar anana kavusturmustuk seni ve birisini öldürmüstün de seni gamdan kurtarmistik ve seni sinayip durmustuk ve yillarca Medyen halkinin içinde kalmistin, sonra da mukadder oldugu gibi buraya geldin ey Musa.

20:41 Kendim için seçtim seni.

20:42 Delillerimle git kardesinle ve beni anmayi ihmal etmeyin.

20:43 Firavun'a gidin, çünkü o, gerçekten de azdi.

20:44 Ona yumusak bir tarzda söz söyleyin, belki öğüt alır, yahut korkar.

20:45 Rabbimiz dediler, korkariz asiri davranir hakkimizda, yahut da büsbütün azar.

20:46 Korkmayin dedi, gerçekten de benim sizinle beraber, duyarim ben ve görürüm.

20:47 Hemen gidin de biz deyin, süphe yok ki Rabbinin iki peygamberiyiz bizimle gönder Israilogullarini ve onlara azap verme. Rabbinden delille geldik sana, esenlik hidayete uyana.

20:48 Gerçekten de bize vahyedildi ki azap, yalanlayanadir ve yüz çevirene.

20:49 Dedi ki: Kimdir Rabbiniz ey Musa.

20:50 Rabbimiz dedi, her seye yaratilisini veren, sonra da yolunu gösterendir.

20:51 Firavun, peki, önce gelenlerin halleri ne olacak dedi.

20:52 Musa, onlara ait bilgi de dedi, Rabbimin katindadir, yazilmistir; ne yanilir Rabbim, ne unuttur.

20:53 Öyle bir mabuttur ki yeryüzünü size dösek etmis, orada size yollar açmis, gökten yagmur yagdirmis, o yagmur sebebiyle de çeşitçesit ve çifterçifter nebatlar bitirmistir.

20:54 Yiyin ve yedirin davarlariniza; süphe yok ki bunda, akli olanlara deliller var.

20:55 Oradan yarattik sizi, gene oraya iade edecegiz ve oradan çıkaracağız sizi bir kere daha.

20:56 Andolsun ki ona bütün delillerimizi gösterdik, yalanladi, çekindi.

20:57 Bizi dedi, büyüyle yerimizden, yurdumuzdan çıkarmaya mi geldin ey Musa?

20:58 O halde biz de onun gibi bir büyü yaparak karsi gelecegiz sana, aramızda bir bulusma yeri ve vakti tayin et de sen ve biz, vaadimizden caymayalim, bulusalim orada, hem de ikimize de müsavi mesafede, münasip bir yer olsun orasi.

20:59 Musa dedi ki: Herkesin süslenip bayram ettigi ziynet gününü bulusma zamani olarak tayin ediyorum size, halkin toplandigi kusluk çağında bulusalim.

20:60 Derken Firavun dönüp gitti, sonra bütün hilesini derleyip geldi.

20:61 Musa, onlara, yaziklar olsun size dedi, Allah'a yalan yere iftirada bulunmayin, sonra size azap eder de kökünüzü kurutur ve muhakkak kim iftira ederse ziyan eder.

20:62 Sonra bu is hakkında aralarında çekiseçekise görüsüp gizlice danistilar.

20:63 Bu iki büyücü dediler, büyüleriyle sizi yerinizden, yurdunuzdan

çıkarmak istiyor, sizi yüce yolunuzdan çevirmek diliyor.

20:64 Hilelerinizi, düzenlerinizi bir araya getirin, sonra safsaf olun da gelin ve muhakkak olan su ki: Bugün üstün olan, muradına ermistir.

20:65 Büyücüler dediler ki: Istersen sen at önce sopanı, istersen biz atalım önce ya Musa.

20:66 Musa, siz atın önce dedi. Derken büyüleriyle ipleri ve sopaları, Musa'ya doğru kosuyormuş gibi görüldü.

20:67 Musa'nın içine bir korku düştü.

20:68 Korkma dedik, hiç şüphe yok ki sen, daha üstünsün.

20:69 At sağ elindeki sopanı, onların meydana getirdikleri şeyleri yutsun, çünkü onlar, ancak büyüçülük düzeniyle yaptılar bu işi ve büyüçü, Nerede olursa olsun, eremez umduğuna.

20:70 Sonunda büyüçüler secde ederek yere kapandılar ve inandık dediler, Harun'la Musa'nın Rabbine.

20:71 Siz dedi Firavun, ben size izin vermeden inandınız mı ona? Şüphe yok ki o size büyü öğreten büyüğünüz. Ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve hurma dallarına astıracağım sizi, o vakit bilir, anlarsınız hangimizin azabı daha çetin ve daha sürekli.

20:72 Su bize gösterilen apaçık mucizelere karşı artık yaradanimıza tercih edemeyiz seni dediler, elinden geleni yap, zaten ancak su dünya yasayışında hükmünü yürütebilirsin.

20:73 Gerçekten de biz, hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın büyüden dolayı girdiğimiz günahları yarlıgaması için inandık Rabbimize ve Allah, daha hayırlidir, verdiği karşılık da daha sürekli.

20:74 Şüphe yok ki Rabbine mücrim olarak gelenedir cehennem; orada ne ölür, ne diri kalır.

20:75 Ve kim de inanmış ve iyi işlerde bulunmuş bir halde ona gelirse işte o çeşit kısıleredir yüce dereceler.

20:76 Kiyilerinden ırmaklar akan ebedi Adn cennetleri ve bu, inanın ve ibadetle temizlenen kisinin karşılığıdır.

20:77 Andolsun ki biz Musa'ya, kullarımla geceleyin yola çık, onlara denizde kuru bir yol aç, düşmanların yetismelerinden, denizde boğulmadan korkma diye vahyetmistik.

20:78 Derken Firavun, askeriyle artlarına düştü, deniz de onları tamamiyle kusatıp kapladı, boğulup gittiler.

20:79 Ve saptırdı kavmini Firavun ve doğru yola sevk etmedi onları.

20:80 Ey İsrailoğulları, sizi kurtardık düşmanlarınızdan, sözleştik sizinle Turun sağ yanında ve size kudret helvasıyla bildirdicim yagdırdık.

20:81 Sizi riziklendirdiğimiz tertemiz şeyleri yiyin ve bu hususta taskinlik etmeyin, sonra size gazabım vacip olur ve kime gazabım vacip olursa uçuruma yuvarlanır, helak olur gider.

20:82 Ve şüphe yok ki ben bütün suçlarını örterim tövbe edip inananın ve iyi işlerde bulunup sonra da doğru yolu bulanın.

20:83 Neden acele ettin, kavminden ayrıldın da geldin ey Musa?

20:84 İşte dedi, onlar da arkamdan geliyorlar ve ben ya Rabbi, benden daha fazla razı olasın diye acele ettim.

20:85 Süphe yok ki dedi, biz senden sonra kavmini sinadik ve dogru yoldan çıkardi Samiri.

20:86 Musa, öfkeli bir halde hayiflanarak kavmine döndü de ey kavmim dedi, Rabbiniz size güzel bir farzda vaitte bulunmadi mi, çok mu uzun sürdü sizden ayrilisim, yoksa Rabbinizin gazabinin vacip olmasini mi dilediniz size de bana verdiginiz sözden caydiniz?

20:87 Dediler ki: Sana verdigimiz sözden, kendimize malik olarak caymadik biz, fakat Misirlilerin ziynet esyalarini almistik ya, onlari, erisin diye atese attik, böyle telkin etti Samiri.

20:88 O, onlara bir buzagi heykeli yapmisti ki böğürmedeydi. O ve ona uyanlar iste bu dediler, sizin de mabudunuz, Musa'nin da mabudu, fakat Musa, unuttu bunu.

20:89 Görmüyorlar miydi, onlara bir söz söyleyemiyordu bu heykel ve onlara ne bir zarar veriyordu, ne bir fayda.

20:90 Andolsun ki Harun, daha önce onlara, ey kavmim demisti, siz bununla sinanmadasiniz ancak ve süphe yok ki Rabbiniz rahmandir, bana uyun ve emrime itaat edin.

20:91 Onlar, Musa, dönüp gelinceye dek demislerdi, biz bu heykele tapmadan kesin olarak vazgeçmeyiz.

20:92 Musa, ey Harun dedi, bunlarin dogru yoldan saptiklarini görünce ne mani oldu da.

20:93 Bana uymadin, yoksa emrime isyan mi ettin?

20:94 Anam oglu dedi, sakalimi, basimi birak benim, gerçekten de, sözüme tam uymadin da Israilogullarinin arasina ayrilik saldın diyeceginden korktum.

20:95 Sen ne diye bu isi isledin ey Samiri dedi Musa.

20:96 Samiri, onlarin görmediklerini gördüm ben, sana gelen elçi melegin izinden bir avuç toprak aldım, eriyen külçeye attım onu ve nefsim, bu isi bana böylece hos gösterdi dedi.

20:97 Git hadi dedi Musa, hiç süphe yok ki hayatta cezan, rastladigina yaklasma, dokunma bana demendir ve sana bir de azap vaadedilmistir ki degismesine imkan yok; kullugunda bulunup durdugun mabuduna bak da gör, onu biz yakacagiz, sonra da kaldirip denize atacagiz.

20:98 Mabudunuz, ancak Allah'tir ki yoktur ondan baska tapacak; bilgisi, her seye samildir.

20:99 Iste böylece geçmişlerin ahvalinden bir kismini sana hikaye etmedeyiz ve süphe yok ki sana katimizdan bir de Kur'an verdik.

20:100 Kim yüz çevirirse ondan süphe yok ki kiyamet günü, agir bir yük yüklenecek.

20:101 Ebedi olarak kalacak azab içinde; bu, kiyamet günü, onlara ne de kötü bir yük.

20:102 Surun üfürülecegi gün o mücrimleri gözleri gögermis bir halde hasrederiz.

20:103 Aralarında gizligizli konusup ancak derler, on geceden fazla kalmadiniz dünyada.

20:104 Ne dediklerini daha iyi biliriz biz akli ve yolu yoradami daha düzgün olanin ancak bir güncegiz kaldiniz dedigi zaman.

20:105 O gün daglar ne olur diye soruyorlar sana; de ki: Rabbim onlari unufak eder, kuma döndürür de savurur.

20:106 Yeryüzünü dümdüz bir hale getirir.

20:107 Orada ne bir inis görebilirsin, ne bir tümsek.

20:108 O gün hiçbir kimse kalmaz ki Allah'a davet edene uymasın ve rahmanın heybetinden sesler kesilir, ancak ayak sesleri, tipirtilar halinde duyulabilir.

20:109 O gün rahmanın izin verdiği ve sözünden hosnut olduğu kimseden baska hiçbir fert sefaat de edemez.

20:110 Önlerinde ne varsa onu da bilir, arklarında ne varsa onu da ve onların bilgisi, bunu ihata edemez.

20:111 Bütün yüzler egilir diri ve her an yarattıklarını tedbir ve tasarruf eden mabuda; bir zulüm yükünü yüklenmiş olanlarsa mahrumiyet içindedir.

20:112 Fakat inanarak iyi islerde bulunan ne günahının arttırılmasından korkar, ne sevabının eksiltilmesinden.

20:113 İste biz, belki çekinirler, yahut onlara bir öğüt olur, bir ibret verir diye Arapça olan Kur'an'ı indirdik ve onda, bazı tehditleri tekrartekrar söyledik, açıkladık.

20:114 Çok yücedir her seye sahip ve mutasarrif olan gerçek Allah ve acele etme Kur'an'ı okumak için sana vahiy tamamlanmadan ve de ki: Rabbim, bilgimi çoğalt.

20:115 Andolsun ki daha önce Âdem'le de ahitlesmistik de unutmustu ve onu, bilerek, isteyerek günah isleyen bir adam olarak da bulmamistik.

20:116 Hani, meleklerle demistik ki: Âdem'e secde edin, onlar da secde etmişlerdi, yalnız İblis secde etmekten çekinmişti.

20:117 Demistik ki: Ey Âdem, süphe yok ki bu, sana ve esine düşmandır, sakın sizi cennetten çıkarmasın sonra zahmetlere ugrarsınız.

20:118 Çünkü aç kalmaman da ancak oradadır, çıplak kalmaman da.

20:119 Ve sen orada susamazsın, güneşin harareti de dokunmaz sana.

20:120 Seytan, ona vesvese verdi de ey Âdem dedi, sana ebedilik ağacını ve zeval bulmayacak devleti göstereyim mi?

20:121 İkisi de o ağacın meyvesinden yediler de avret yerlerini gördüler ve cennetteki ağaçların yapraklarıyla avret yerlerini örtmeye koyuldular ve Âdem, Rabbinin emrine karşı geldi de umdugundan mahrum oldu.

20:122 Sonra da Rabbi seçti onu, kabul etti tövbesini ve onu doğru yola sevketti.

20:123 Hepiniz dedi, inin oradan; bir kısmınız, bir kısmınıza düşman olsun. Fakat benden, size bir yol gösteren geldi mi onu kabul edip doğru yoluma uyan, ne dünyada yoldan çıkar, ne ahirette kutsuzluga düşer.

20:124 Beni anmadan yüz çevirene gelince: Dünyada ona dar bir geçim var, kıyamet günü de onu kör olarak hasrederiz.

20:125 Ya Rabbi der, beni neden kör hasrettin, halbuki ben görüyordum.

20:126 Böylece der, sana delillerim geldi de unutuverdin onlari, iste sen de tipki o çeşit unutulmadasın bugün.

20:127 Ve iste biz, suç işlemekte ileri gidenleri ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiret azabıysa elbette daha da

çetindir, daha da sürekli.

20:128 Onlardan önce nice ümmetleri helak ettik; bu, onlari dogru yola sevkmez mi ki? Onlari yerlerinde, yurtlarında gezip duruyorlar. Süphe yok ki bunda, akli basinda olanlara deliller var.

20:129 Rabbinin söylenmiş bir sözü, takdir edilmiş bir hükmü olmasaydı ve o hükmün muayyen bir zamani bulunmasaydı onlara da azap gelip çetiverirdi.

20:130 Söyledikleri sözlere sabret ve Rabbinin, hamd ederek gün doğmadan ve batmadan önce ve gecenin bir kısmıyla gün ortasında noksan sıfatlardan tenzih et de rızasına mazhar ol.

20:131 Ve onlari, bunlara sinamak için dünya yasayisinin ziyneti olarak faydalandirdigimiz malamenale gözünü dikme ve Rabbinin rizki, hem daha hayirlidir, hem daha sürekli.

20:132 Ehline, namaz kilmalarını emret ve sen de devam et namaza. Senden bir rizik istemiyoruz biz, biziz sana rizik veren ve sonuç, çekinenlerindir.

20:133 Ve dediler ki: Bize Rabbinden bir delille, bir mucizeyle gelmeli değil miydin? Evvelki kitaplarda bulunan seyle, onlara apaçık bildirilmedi mi?

20:134 Daha önce, bir azapla helak etseydik onlari derlerdi ki: Rabbiz, bizi horhakir etmeden bir peygamber gönderseydin de delillerine uysaydik.

20:135 De ki: Hepimiz beklemekte, gözetlemekteyiz, siz de gözetip durun, yakinda bileceksiniz, dogru yola sahip olanlar kimlermiş, dogru yolu bulan kimmis.

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 İnsanların hesap günü yaklaştı da hala onlar gaflet içinde, yüz çevirmedeler.

21:2 Rablerinden, Kur'an'a ait yeni bir ayet geldi mi onu alaya alarak dinlerler, oyun sanırlar.

21:3 Kalpleri de oyuna dalmıştır da o zalimler, fısıltıyla konuşarak bu da sizin gibi bir insandan başka bir mahluk mu ki, göz göre göre büyüye mi kapılacaksınız derler.

21:4 Peygamber de, Rabbin der, gökte söylenen sözü de bilir, yeryüzünde söyleneni de ve odur duyan, bilen.

21:5 Hatta derler ki: Bu sözler, saçmasapan rüyadan ibaret, belki de kendisi uyduruyor bunlari, hatta o, bir sair. Degilse neden evvelkilere gönderildiği gibi bize bir mucize gösteremiyor?

21:6 Onlardan önce helak ettigimiz hiçbir şehir halki inanmamıştı, şimdi bunlar mi inanacaklar?

21:7 Senden önce de, kendilerine vahyettigimiz erleri göndermistik insanlara, bilmiyorsanız sorun kitap ehlinin bilginlerine.

21:8 Ve onlari yemek yemeyen bir kalip olarak yaratmamistik ve onlar, ebedi de degillerdi.

21:9 Sonra vaadimizi gerçekleştirmistik onlara da onlari da kurtarmistik, dilediklerimizi de ve imansizlikta ileri gidenleri helak etmistik.

21:10 Sonra size bir kitap indirdik ki o kitapta serefiniz, yüceliginiz anılmadadır, hala mi akil etmezsiniz?

21:11 Zulmeden nice şehirleri helak ettik de ondan sonra diğer toplulukları yarattık.

21:12 Azabimizi hissettiler mi hemen kaçmaya başlıyorlardı ondan.

21:13 Kaçmayın, dönün sahip olduğunuz mallara, nimetlere ve evlere; çünkü sorguya çekileceksiniz.

21:14 Yazıklar olsun bize derler, gerçekten de zulmetmistik biz.

21:15 Onları kesilmiş bir ot, atesi yanıp bitmiş bir kül yığını haline getirinceye dek sözleri, ancak budur iste.

21:16 Ve biz, göğü, yeryüzünü ve ikisinin arasında olanları, bir eğlence diye yaratmadık.

21:17 Eğlence için bir kadın edinmek isteseydik kendi katimizdakilerden edinirdik, fakat biz, böyle bir şey yapmayız.

21:18 Biz, gerçeği, asli olmayan şeye karşı izhar ederiz de onu tamamıyla iptal ederiz ve batıl, helak olup gider o zaman. Ona isnad ettiğiniz şeylerden dolayı yazıklar olsun size.

21:19 Ve onundur ne varsa göklerde ve yeryüzünde ve onun katındakiler, ona kulluk etmekten çekinip ululanmadıkları gibi yorulmazlar, bıkmazlar da.

21:20 Hiç durmadan geçgündüz onu noksan sıfatlardan tenzih ederler.

21:21 Yoksa onlar, yeryüzünde, ölüleri diriltecek mabutları mı edindiler?

21:22 Gökte ve yerde, Allah'tan başka bir mabut daha olsaydı gök de bozulup mahvolurdu, yer de. Süphe yok ki arsin Rabbi Allah, onların söyledikleri şeylerden yücedir, münezzehtir.

21:23 Yaptığından sorulmaz ona, fakat onlardır sorumlu olanlar, sorguya çekilenler.

21:24 Ondan başka bir mabut mu kabul ettiler? De ki: Getirin delilinizi öyleyse. İste benimle beraber olanların kitabı ve iste benden öncekilerin kitapları. Hayır, onların çoğu, gerçeği bilmiyorlar ve bundan dolayı da yüz çeviriyorlar.

21:25 Ve senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona, benden başka yoktur tapacak, bana kulluk edin ancak diye vahyetmeyelim.

21:26 Derler ki: Rahman, kendisine evlat edinmiştir, hasa, yücedir, münezzehtir bundan, onlar, kadirleri yüceltilmiş kullardır.

21:27 Onların sözleri, hep onun emrine uygundur ve onlar, daima onun emrini yerine getirirler.

21:28 O bilir, onların önlerinde ve artlarında ne varsa ve Tanrı rızasına mazhar olandan baskasına sefaat de edemezler ve onlar, onun korkusundan ürkerler.

21:29 Onlardan kim, ben de ondan ayrı bir mabudum derse onu cehennemle cezalandırırız; zalimleri böyle cezalandırırız biz.

21:30 Kafir olanlar görmezler mi ki gerçekten de göklerle yer birdi de biz onları ayırdık ve her şeyi, sudan yarattık, hala mı inanmazlar?

21:31 İnsanlarla beraber çalkalanmasın diye yeryüzünde metin dağlar yarattık ve yollarını bulsunlar, maksatlarına ersinler diye de orada geniş yollar açtık.

21:32 Gökyüzünü, korunmakta olan bir tavan yaptık, onlarsa hala delillerinden yüz çevirmedeler.

21:33 O, öyle bir mabut ki geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı

yaratmistir, hepsi de gökte yüzüp durmada.

21:34 Senden önce de ebedi olarak yasayacak hiçbir insan yaratmadik; sen ölürsen onlar ebedi mi kalacaklar?

21:35 Herkes, ölümü tadacak ve sizi, bir sinama olarak hayirla, serle de denemedeyiz ve dönüp tapimiza geleceksiniz.

21:36 Kafir olanlar, seni görünce ancak alaya alirlar, bu mudur derler, mabutlarinizi anan, halbuki onlar rahmani anmayi inkar ederler.

21:37 Insan, pek aceleci yaratilmistir; delillerimi yakinda gösterecegim size, acele etmeyin.

21:38 Dogru söylüyorsanız derler, ne zaman yerine gelecek vaadiniz?

21:39 Bir bilselerdi kafir olanlar önlerinden, artlarından kendilerini saran atesi defedemeyecekleri ve hiçbir yardım da göremeyecekleri zamani.

21:40 Hatta o gün, onlara birdenbire geliverecek de sasirtacak onlari ve onu reddetmeye güçleri yetmeyecegi gibi mühlet de verilmeyecek onlara.

21:41 Andolsun ki senden önceki peygamberlerle de alay edilmistir de onlarla alaylari yüzünden alay ettikleri azaba ugrayivermislerdir.

21:42 De ki: Kim koruyabilir rahmandan sizi geceleyin ve gündüzün? Fakat onlar, Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

21:43 Onların, azabimizi kendilerinden menedecek bir mabutlari mi var yoksa? O mabutların, ne kendilerine yardım etmeye güçleri yeter, ne de bizden bir yardım görür kafirler.

21:44 Hatta biz, onların da, atalarının da ömürlerini uzattik, ömürleri boyunca onlari geçindirdik, fakat görmezler mi ki yerlerine, yurtlarına girip hakim olduklari yerleri daraltip azaltmadayiz; hala onlar mi üstün olanlar?

21:45 De ki: Ben sizi vahiyle korkutup duruyorum ancak, fakat sagirlar, korkutulduklari zaman da kendilerini davet edenin sözünü duymazlar.

21:46 Fakat onlara Rabbinin azabından bir koku bile esse derhal eyvahlar olsun bize derler gerçekten de biz zalimdik.

21:47 Kiyamet günü, adalet terazilerini kuracagiz, hiçbir kimse hiçbir seyde haksizliga ugramiyacak, hatta hardal tanesi agirliğında bir isin bile karsiligini verecegiz, bizim hesap görüsümüz yeter.

21:48 Ve andolsun ki Musa'ya ve Harun'a, hakki batıldan ayiran ve çekinenlere isik ve öğüt olan kitabi verdik.

21:49 O çekinenler, görmedikleri halde Rablerinden korkarlar ve kiyametten ürküp titrerler.

21:50 Ve bu da kutlu Kur'an'dir, bunu da indirdik; inkar mi edeceksiniz onu?

21:51 Andolsun ki daha önce Ibrahim'e onu dogru yola sevkedecek delilleri vermistik ve onun, buna ehil oldugunu da biliyorduk.

21:52 Hani atasına ve kavmine, nedir bu tapip durdugunuz heykeller demisti.

21:53 Biz dediler, atalarimizi bunlara tapiyor bulduk.

21:54 O da andolsun ki demisti, siz de apaçik bir sapiklik içindesiniz, atalarınız da.

21:55 Onlar, bize bir gerçekle mi geldin demislerdi, yoksa oyun oynayanlardan misin?

21:56 O, hayir demisti, Rabbiniz, göklerin ve yeryüzünün Rabbidir, onlari yaratmistir ve ben de bu söze tanik olanlardanim.

21:57 Ve andolsun Allah'a ki siz dönüp gittikten sonra ben, onlara yapacağımı yapacağım.

21:58 Onları paramparça etti, yalnız, ona bas vursunlar diye büyüklerini bıraktı.

21:59 Mabutlarımıza kim yaptı bu işi dediler, şüphe yok ki o gerçekten de zalimlerden.

21:60 Bir genç duymustuk dediler, İbrahim deniyordu adına, onlardan bahsediyordu.

21:61 Öyleyse dediler, onu halkın gözü önüne getirin de söylediği söze tanıklıkta bulunsunlar.

21:62 Ey İbrahim dediler, bu işi sen mi yaptın mabutlarımıza?

21:63 O, belki de su put yapmıştır bu işi dedi, büyükleri bu, söyleyebilirse sorun ona.

21:64 Birbirlerine dönüp de gerçekten de zalimsiniz siz dediler.

21:65 Sonra başlarını eğdiler ve andolsun ki dediler, sen de bunların konuşmadığını bilirsin.

21:66 İbrahim, peki dedi, öyleyse Allah'ı bırakıp da ne diye tapıyorsunuz size ne bir faydası dokunan, ne bir zararı gelen şeylere?

21:67 Yuh size de, Allah'ı bırakıp taptığınız şeylere de; akıl etmez misiniz ki?

21:68 Bir şey yaparsanız dediler, yakın onu da mabutlarınıza yardım edin.

21:69 Ey ateş dedik, sözü İbrahim'e karşı ve bir zarar verme ona.

21:70 Onlar, İbrahim'e bir düzen kurmak istedilerse de biz, onları en büyük bir ziyana uğrattık.

21:71 Onu da, Lut'u da kurtarıp alemlere kutlu ettiğimiz yere ulaştırdık.

21:72 Ve ona İshak'ı verdik, Yakup'u da istemeden ihsan ettik ve hepsini de temiz ve iyi kışiler kıldık.

21:73 Onları öyle rehberler ettik ki emrimizle halkı doğru yola sevk ederler ve onlara hayırlı işleri, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik ve onlar, bize ibadet eden kışilerdi.

21:74 Ve Lut'a da peygamberlik ve bilgi verdik ve halkı, kötü işlerde bulunan şehirden kurtardık onu; gerçekten de onlar, kötü ve buyruktan çıkmış bir topluluktu.

21:75 Ve rahmetimize ithal ettik onu; gerçekten de temiz kışilerdendi o.

21:76 Ve Nuh da bundan önce hani nida etmişti de duasını kabul etmistik, onu ve ailesini, yürekleri bile yakan pek büyük bir dertten kurtarmistik.

21:77 Ve delillerimizi yalanlayan bir topluluğa karşı yardım etmistik ona; gerçekten de kötü bir topluluktu onlar ve bu yüzden hepsini de sulara bogmustuk.

21:78 Davud'la Süleyman da, hani bir topluluğun koyunları, geceleyin birisinin tarlasına yayılmış, harap etmişti de bu hususta hüküm vermişlerdi ve biz de hükümlerine tanik olmuştuk.

21:79 O hükmü, biz anlatmistik Süleyman'a ve hepsine de peygamberlik ve bilgi vermistik ve beraberce Tanrıyı tenzih etmek için dağları ve kışileri, Davud'a ram ettik ve bunları yaptık, gücümüz yeter yapmaya.

21:80 Ve ona, sizi savaşlarda koruması için zırh yapma sanatını

öğrettik, hala mi sükrretmezsınız?

21:81 Ve Süleyman'a kasirga gibi esen rüzgari ram ettik, emriyle, kutladığımız yere esip giderdi ve biz her şeyi biliriz.

21:82 Ve Seytanlardan, onun için denize dalıp ona mücevherat çıkaranlar ve bundan başka daha ayrı işler yapanlar da vardı ve biz de onları korurduk.

21:83 Ve Eyyub da hani Rabbine nida etmişti de gerçekten demisti, bana zarar dokundu ve sen, merhametlilerin en merhametlisisin.

21:84 Derken duasını kabul ettik de ne zarara uğradiysa giderdik ve katimizden rahmet ve ibadet edenlere ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla beraber daha da bir mislini verdik.

21:85 Ve İsmail de, İdris de, ZülKifl de, hepsi de sabredenlerdendi.

21:86 Ve onları rahmetimize ithal ettik; gerçekten de temiz kişilerdendi onlar.

21:87 Ve Zünnun da hani öfkelenip gitmişti de sanmıştı ki bizim gücümüz yetmeyecek ona; derken karanlıklarda nida ederek gerçekten de senden başka yoktur tapacak, tenzih ederim seni ve şüphe yok ki ben, zalimlerden oldum demisti.

21:88 Derken duasını kabul etmistik onun ve gamdan kurtarmistik onu ve böyle kurtarıyoruz insanları.

21:89 Ve hani Zekeriyaya da Rabbine nida etmiş ve Rabbim demisti, beni yalnız bırakma ve sensin mirasçılarının en hayırlısı.

21:90 Derken duasını kabul etmistik onun ve ona Yahya'yi vermistik ve karısının kısırlığını gidermistik, doğurmaya kabiliyet vermistik.

Onlar, hayırlı işlerde kususurlar, yarisirlar ve umarak, korkarak bize dua ederlerdi ve onlar, bize karşı gönül alçaklığı gösterirlerdi.

21:91 Hani, bir de irzini koruyan o kız vardı, onu da an; biz, ona ruhumuzdan üflemistik ve onu ve oğlunu, alemlere bir delil yapmistik.

21:92 Hiç şüphe yok ki bir tek ümmetsiniz siz ve ben Rabbinizim, bana kulluk edin.

21:93 Dine ait işlerinde, kendi aralarında bölükbölük oldu onlar ve hepsi de dönüp bizim tapımıza gelecek.

21:94 İnanarak iyi işlerde bulunanların çalışmaları, inkar edilmez ve biz, şüphe yok ki onları yazmadayız.

21:95 Helak ettığımız bir şehir halkının, dönüp bizim tapımıza gelmemesine imkan yok.

21:96 Sonunda Ye'cüc ve Me'cüc'un seti açılınca ve onlar, her tepeden yeryüzüne saldırınca.

21:97 Ve gerçek vait yaklaşıncaya istedi o zaman kafir olanlar, gözlerini dikip kalacaklar ve yazıklar olsun bize diyecekler, bundan gafildik, hatta zalimdik biz.

21:98 Şüphe yok ki siz de, Allah'i birikip taptıklarınız da cehennem odunusunuz, siz, oraya gireceksiniz.

21:99 Sunlar, mabud olsalardı oraya uğramazlardı, halbuki hepsi de orada ebedidir.

21:100 Orada siddetle inleyerek nefes alacak onlar ve onlar, orada hiçbir şey duymayacaklar.

21:101 Fakat kendilerine, tarafımızdan güzel bir vaitte bulunulan, haklarında iyilik takdir edilen kimseler, oradan uzaklaşmışlardır.

21:102 Orasının en hafif bir sesini bilmezduymaz onlar ve canlarının dilediği, arzuladığı seylerin içinde ebedidir onlar.

21:103 O en büyük korku, onları hüznlendirmez ve melekler, onları karsırlarlar da iste derler, size vaadedilen gün, bugün.

21:104 Biz o gün göğü, kitap sahifelerini dürüp bükerek gibi dürüp bükceğiz; önce nasıl yaratmaya başladıysak tekrar yaratacağız, bu, vaadimizdir bizim ve gerçekten de yapacağız bunu, gücümüz yeter yapmaya.

21:105 Andolsun ki biz, Tevrat'tan sonra Zebur'da da yazdık: Süphe yok ki yeryüzü, temiz kullarına miras kalır.

21:106 Süphe yok ki bu, kullukta bulunan topluluğa bir tebligdir.

21:107 Ve biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.

21:108 De ki: Bana, mabudumuzun, bir tek mabut olduğu vahyedildi ancak, Müslüman oluyor musunuz siz de?

21:109 Eger yüz çevirirlerse de ki: Aynı tarzda hepinize de bildirdim ve size vaadedilen yakında mi olacak, uzak bir zamanda mi, onu bilmem ben.

21:110 Süphe yok ki o, açık konuşulan sözü de bilir, gizlediğiniz sözü de.

21:111 Ve bildirdiğim, sizi bir sinama ve bir zamana dek geçindirme de olabilir, onu da bilmem ben.

21:112 Dedi ki: Rabbim, gerçek olarak hükmet ve Rabbimiz olan rahmanın yardımını dileriz onun hakkında söylediğiniz asli olmayan sözler yüzünden.

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey insanlar, çekinin Rabbinizden, süphe yok ki kıyametin sarsintisi, pek büyük birseydir.

22:2 Onu gördüğünüz gün, bütün emzikli kadınlar; çocuklarını bile unutup bırakır, her gebe kadın, çocuğunu düşürür ve insanları sarhos görürsün, fakat sarhos degildir onlar, ancak Allah'in azabi pek çetindir.

22:3 İnsanlardan öylesi de var ki bilgisi olmadığı halde Allah hakkında münakasaya girer ve her azgın Seytanın pesine düşer.

22:4 Ezelden takdir edilmistir, kim, onu sever, kim ona uyarsa süphe yok ki o, azdırır onu ve alevalev yanan atesinin azabına sürükler.

22:5 Ey insanlar, ölümden sonra dirilme hakkında süphedeyseniz bilin ki hiç süphe yok, sizi topraktan yarattık biz, sonra bir katre sudan, sonra donmuş bir parça kandan, sonra yaratılışı tamamlanmış, tamamlanmamış bir et parçasından size apaçık gösterelim kudretimizi diye. Ve sizi, dilediğimiz muayyen bir zamana dek rahimlerde kararlaştırırız, sonra çocuk olarak çıkarırız sizi, sonra da ergenlik çağına getiririz ve sizden ölen olur, gene sizden, bilgisinden sonra hiçbir şey bilmez bir hale gelen ve ömrün en asagilik devresine sürüklenen olur. Ve yeryüzünü kupkuru görürsün, fakat ona yağmur yagdırdığımız zaman harekete gelir, kabarır ve çeşitli, çifterçifter güzelim nebatlar bitirir.

22:6 Bu da, süphe yok ki Allah'in gerçek olusundandır ve süphe yok ki

o, ölüyü de diriltir ve şüphe yok ki onun, her şeye gücü yeter.

22:7 Ve gerçekten de kıyamet gelmededir, şüphe yok onda ve gerçekten de Allah, kabirlerdeki diriltecektir.

22:8 Ve insanlardan, bilgisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde Allah hakkında münakasaya giren var.

22:9 Halki Allah yolundan saptırmak için kendi kendine ululanır durur. Ona, dünyada asâgılık bir durum var ve kıyamet günü de yakıp kavurucu azâbi tattiririz ona.

22:10 Bu da senin, kendi ellerinle kendine hazırladığın şeydir ve şüphe yok ki Allah, alabildiğine zulmetmez kullarına.

22:11 Ve insanlardan, Allah'a kalbiyle değil de diliyle kulluk eden de var; ona bir hayır isabet ederse kalbi yatisir o hayır yüzünden, fakat bir sinamaya uğrarsa yüzü dönüverir; dünyada da ziyan eder, ahirette de; iste budur apaçık ziyan.

22:12 Allah'ı bırakır da kendisine ne bir zarar verebilen, ne bir fayda verebilen şeyi çağırır. Budur iste doğruluktan tamamiyle uzak bir sapıklık.

22:13 Zararı, faydasından daha yakın olana çağırır; fakat ne de kötü yardımcıdır o, ne de kötü arkadaş.

22:14 Şüphe yok ki Allah, inanan ve iyi işlerde bulunanları, kıyılarında ırmaklar akan cennetlere sokar; şüphe yok ki Allah, dilediğini yapar.

22:15 Allah, peygambere dünyada da, ahirette de yardım etmeyecek sanan bilsin ki yardım edecektir, isterse tavana bir ip takıp asın kendini de ölsün ve baksın da görsün, bu yaptığı düzen, kızdığı şeyi ortadan kaldırır mi?

22:16 İste biz, apaçık ayetleri böyle indirdik ona ve şüphe yok ki Allah, dilediğini doğru yola sevk eder.

22:17 Şüphe yok ki inananlar ve Yahudi olanlar, Sabiiler, Nasraniler ve Mecusilerle bir de sirk kosa kişileri; şüphe yok ki Allah, kıyamet gününde onların aralarını ayırır; şüphe yok ki Allah, her şeyi tanıktır.

22:18 Görmez misin, Allah, şüphe yok, öyle bir mabut ki ona secde eder ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaç, hayvanlar ve insanların çoğu ve çoğu da azâbi hak etmiştir ve Allah, kimi hor kılarsa onu kutluluğa ulaştırıp ona lütuf ve ihsanda bulunan hiçbir kimse bulunamaz; şüphe yok ki Allah, dilediğini yapar.

22:19 Su iki zümre, Rablerinin dini hakkında birbirleriyle çekisen iki düşmandır; kafir olanlara atesten libaslar biçilmiştir, tepelerine de kaynar su dökülecek.

22:20 Ve bu suretle karınlarında ne varsa o da eritilecek, derileri de.

22:21 Onlara demirden çomaklar da var.

22:22 Ne zaman elemelerinden, oradan çıkmak isteseler gene oraya gönderilirler de tadin yakıp kavuran azâbi denir.

22:23 Şüphe yok ki Allah, inanan ve iyi işlerde bulunanları, kıyılarında ırmaklar akan cennetlere koyar, orada altın bilezikler ve inciler takıp bezenirler ve orada, elbiseleri de ipektir.

22:24 Ve onlar, sözün en temizini söylemeye irsat edilmişlerdir ve onlar hamde layık Tanrının yoluna irsad edilmişlerdir.

22:25 Kafir olanlar ve halkı Allah'ın yolundan çıkaranlar ve insanlar için ibadet yeri olarak halkettığımız ve orada yurt tutanla orayı ziyaret için gelen hakkında aynı hükümleri yürüttüğümüz Mescidi Haram'dan men edenlerse. Ve kim orada nehy edilmiş birseyi zulmederek yapmak isterse ona elemli azabi tattırırız.

22:26 An o zamani ki hani biz İbrahim'e, bana hiçbir şeyi serik tutma ve tavaf edenlere, namaz kılamlara, ruku edenlere, secde kılamlara tertemiz tut evimi diye Beyt'in yerini göstermistik.

22:27 Ve insanlari hacca davet et, uzakuzak, bütün yerlerden yaya olarak, yahut hayvana binerek gelsinler sana.

22:28 Gelsinler de kendilerine ait olan menfaatleri elde etsinler ve kendilerine rizik olarak verilen dört ayakli hayvanlari, muayyen günlerde Allah'ın adini anarak kessinler. Yiyin artik onlardan ve yokyoksul fakiri de doyurun.

22:29 Sonra ihramdayken yapılmayan seyleri yapıp temizlensinler, adaklarını yerine getirsinler ve tavaf etsinler Beyt'atıyk'ı.

22:30 Iste budur hac ve Allah'ın, hürmeti emrettiği seylere tazim eden kisiye bu hareketi, Rabbi katında hayirlidir ve size, okunan seyler müstesna, öküz, inek, koyun, deve helal edilmistir, artik çekinin putlara tapma pislighinden ve çekinin yalan sözden.

22:31 Allah'i bir taniyip ona sirk kosmaksizin ve kim, Allah'a sirk kosarsa sanki havadan düsmüstür de kus kapmistir onu, yahut da rüzgar almış, pek uzak bir yere sürüp atmistir onu.

22:32 Iste böyledir bu ve kim Allah dininin hükümlerini ulularsa süphe yok ki bu hareket, yüreklerdeki çekinme duygusundandır.

22:33 Kurbanlık hayvanlarda, muayyen bir zamanadek faydalar var size, sonra varip gidecekleri yer, Beyt'atıyk'tir.

22:34 Her ümmete kurban kesmeyi mesru kildik davarlardan onlara rizik olarak verdiklerimizi keserlerken Allah'ın adini anmaları sartıyla ve bilin ki mabudunuz, bir mabuttur artik ona teslim olun ve müjdele itaat edip alçak gönüllü olanları.

22:35 Öyle kisilerdir onlar ki Allah anılınca yürekleri oynar korkudan ve ugradıkları müsibetlere katlanırlar, namaz kılmaya devam ederler ve kendilerini riziklandirdiğimiz seylerin bir kısmını harcarlar yoksullara.

22:36 Büyük develeri de Allah'ın size mesru kildigi kurbanlık hayvanlar olarak yarattık, onlarda hayir ve menfaat var size. Artik onlar, ayaktayken onları bogazlayın ve Allah'ın adini anın, yanüstü düstükleri zaman da hem siz yiyin ondan, hem de yoksullugunu bildirip isteyen ve gizleyip istemeyen yoksulları doyurun; siz sükredesiniz diye böylece onları da ram ettik size.

22:37 Onların ne etleri Allah'a ulaşır, ne kanları, fakat sizin çekinmenizdir ki ona ulaşır. Sizi doğru yola sevkettighinden dolayı Allah'i büyük bilmeniz için onları da ram etti size ve müjdele iyilik edenleri.

22:38 S p he yok ki Allah, inananlardan müsriklerin serrini defedecek; s p he yok ki Allah, hainlikte ileri giden nank rlerin hiçbirini sevmez.

22:39 Kendileriyle savasa girisilenlere, zulme ugradiklarindan dolayi savasmaya izin verildi ve s p he yok Allah'in, onlara yardım etmeye gücü yeter elbette.

22:40 O kisilerdir onlar ki ancak Rabbimiz Allah'tir dediklerinden dolayi haksiz olarak yurtlarından çıkarıldılar ve eger Allah, insanların bir kisimini bir kisimiyle defetmeseydi, içlerinde Allah adinin çok anıldığı manastırlar da yıkılırdı, havralar da, kiliseler de, mescitler de ve Allah, kendisine yardım edene mutlaka yardım eder; s p he yok ki Allah, kuvvetlidir, üstündür.

22:41 O kisilerdir onlar ki onları yeryüzünde yerleştirdik mi namaz kılarlar, zekat verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye  alisirlar ve bütün islerin sonucu, Allah'a varir.

22:42 Seni yalanlarsa onlardan önce gelip geçen Nuh,  d ve Semud kavimleri de yalanlamışlardı.

22:43 Ve Ibrahim kavmi de, Lut kavmi de.

22:44 Ve Medyen ehli de yalanlamıştı ve Musa da yalanlanmıştı da onların azabını geciktirdim, bir mühlet verdim onlara da sonra helak ediverdim onları; nasılmış beni inkar etmek, nasıl da devletlerini felakete  virmişim.

22:45 Nice şehirler var ki halkı zalim olduğundan helak ettik onları ve o şehirlerin tavanları, duvarlarına  km s, yerle bir olmuş, ipissiz kalmış ve nice kuyular kuruttuk, nice yüce k skler yıktık.

22:46 Akil ve tedbire sahip olacak akil, duyup anlayacak kulak elde etmek için hiç de mi yeryüzünde gezip dolasmazlar? Gerçekten de gözler k r olmaz ama gönüllerdeki can gözleri k rlesir.

22:47 Azabın, çabucak gelip çatmasını isterler senden ve Allah, vaadinden caymaz kesin olarak ve Rabbinin katında bir gün, sizin sayıp durduğunuz bin yıl gibidir.

22:48 Ve nice şehir var ki halkı zalim olduğundan mühlet verdik onlara da sonra helak ediverdim ve dönüp gelecekleri yer de benim tapımdır.

22:49 De ki: Ey insanlar, ben ancak size, apaçık bir korkutucuyum.

22:50 Inanan ve iyi işlerde bulunanlardır yarlıganmak ve güzel bir rızık.

22:51 Delillerimize karşı gelmeye uğrasanlara gelince: Onlar, alevalev yanan cehennem ehlidir.

22:52 Ve senden önce, seriat sahibi veya baskasının seriatine uymuş hiçbir peygamber göndermedik ki o, bir şey dilediği zaman Seytan, onun dileğine bir fitne katmaya uğrasmasın. Fakat Allah, Seytan'ın katmak istediği şeyi bozar, sonra da ayetlerini sağlamlaştırır ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

22:53 Bu da, Seytan'ın katmak istediği şeyi, gönüllerinde hastalık olanlarla yürekleri kati bulunanlara bir sinama yapmak içindir ve s p he yok ki zalimler, gerçekten pek uzak bir ayrılık içindedir.

22:54 - Bir de bu suretle kendilerine bilgi verilenler, bilirler ki Kur'an, Rabbinden gelen bir gerçektir ve artık inanırlar ona, gönülleri, onunla

te vazuya erisir ve süphe yok ki Allah, inananlari elbette dogru yola sevk eder.

22:55 Kafir olanlarsa, kiyamet gelip çatmadikça, yahut o kisir gün, onlara gelmedikçe onun hakkında süphe etmekten kurtulamazlar.

22:56 O gün, saltanat ve tasarruf, Allah'indir, aralarini hükmeder o, inanip iyi islerde bulunanlar, nimetlerle dolu cennetlerdedir.

22:57 Kafir olup delillerimizi yalanlayanlarsa, onlar içindir horlayan, asagilatan azap.

22:58 Allah yolunda yurtlarından göçenleri, sonra öldürülenleri, yahut ölenleri Allah, mutlaka güzel bir rizikle riziklandıracaktır ve süphe yok ki Allah, elbette rizik verenlerin en hayirlisidir.

22:59 Mutlaka onlari, hosnut olacaklari bir yere ithal edecektir ve süphe yok ki Allah, her seyi bilir ve azap etmede acele etmez.

22:60 Böyledir bu ve kim bir cezaya ugrar da ceza edeni ona benzer bir surette cezalandirirsa, sonra da gene aleyhine taskinlikta bulunulursa Allah yardım eder ona; süphe yok ki Allah, suçlari bagislar, örter.

22:61 Böyledir bu, çünkü Allah, geceyi kisaltir, gecenin bir kismini gündüz yapar, gündüzü kisaltir, bir kismini gece yapar ve süphe yok ki Allah, her seyi duyar, görür.

22:62 Böyledir bu, çünkü Allah, gerçektir ve süphe yok ki ondan baska neyi çağırırlarsa bostur, asli yoktur ve süphe yok ki Allah, pek yücedir, pek büyük.

22:63 Görmez misin, süphe yok ki Allah, gökten yagmur yagdirir da yeryüzü yemyesil olur; süphe yok ki Allah, lütuf ve ihsan sahibidir, her seyden haberdardir.

22:64 Onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve süphe yok ki Allah, müstagnidir her seyden ve odur hamde layik.

22:65 Görmez misin, süphe yok ki Allah, ram etmistir size yeryüzünde ne varsa ve emriyle denizde akıp giden gemiyi ve izni olmadikça gökyüzünü yeryüzüne yikmaz da tutar; süphe yok ki Allah, insanlari pek esirger ve rahimdir.

22:66 Öyle bir mabuttur ki sizi diriltti, sonra öldürür, sonra gene diriltir, fakat süphe yok ki insan, pek nankördür.

22:67 Ve her ümmete bir din verdik, o dine göre ibadette bulunurlar, artik seninle her hususta çekismeye kalkismasinlar ve Rabbinin yoluna çağir, süphe yok ki sen, dogru yolu bulmussun.

22:68 Seninle mücadele ederlerse artik Allah de, ne yaptiginizi bilir.

22:69 Allah, kiyamet günü, ne hususta aykiriliga düstüyseniz, aranizda hükmeder sizin.

22:70 Bilmez misin ki Allah, gerçekten de bilir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde; süphe yok ki bu, bir kitapta tespit edilmistir; süphe yok ki bu, Allah'a pek kolaydir.

22:71 Ve bu hususta kendilerinin bir delilleri olmadigi ve bir bilgiye sahip bulunmadiklari halde Allah'i birakirlar da baska seylere kulluk ederler ve zalimlere hiçbir yardimci yoktur.

22:72 Onlara apaçik ayetlerimizi okudun mu yüzlerinde inkar alametleri belirir, görüp tanirsin sen de; neredeyse ayetlerimizi onlara okuyanlara

saldıriverecekler. De ki: Bundan daha ser, daha da beter bir sey haber vereyim mi size: Ates. Allah, kafir olanlara vaadetmistir onu ve orasi, dönüp gidilecek ne de kötü yer.

22:73 Ey insanlar, bir örnek getirilmede, dinleyin onu: Allah'i birakip da taptiginiz putlar yok mu, onlar, bir sinegi bile yaratamazlar kesin olarak, hatta hepsi bir araya gelse bile ve sinek, onlardan bir sey kapip gitse onu da tekrar geri alamazlar ondan; isteyen de acizdir, istenen de.

22:74 Onlar, Allah'in büyüklüğünü hakkiyla bilemediler; süphe yok ki Allah, kuvvet sahibidir, üstündür.

22:75 Allah, meleklerden ve insanlardan peygamberler seçmiştir; süphe yok ki Allah, duyar, görür.

22:76 Bilir ne varsa önlerinde ve ne varsa artlarında ve bütün isler, dönüp Allah'a varir.

22:77 Ey inananlar, rüku edin, secde edin, kulluk edin Rabbinize ve hayir isleyin de kurtulun, erin muradiniza.

22:78 Ve Allah için hakkiyla savasin. O seçti sizi ve dinde bir güçlük vermedi size; babanız Ibrahim'in dini. O mabuttur daha önce ve bu Kur'an'da size Müslüman adini takan, Peygamber, size tanik olsun, siz de insanlara taniklik edin diye. Artik namaz kilin, zekat verin ve sarilin Allah'a, odur dostunuz; ne de güzel dosttur, ne de güzel yardimci.

Sura 23: Al-Mu'minun

23:1 Gerçekten de kurtulmuşlardır, muratlarına ermişlerdir inananlar.

23:2 Öyle kisilerdir onlar ki namazlarını gönül alçaklığıyla kılarlar.

23:3 Ve öyle kisilerdir onlar ki bos seylerden yüz çevirirler.

23:4 Ve öyle kisilerdir onlar ki zekatlarını verirler.

23:5 Ve öyle kisilerdir onlar ki irzlarını korurlar.

23:6 Ancak esleri, ve malları olan cariyeleri müstesna ve bunda da hiç kinanmaz onlar.

23:7 Bunun ötesinde bir sey isteyenlerse, onlardır haddi asanlar.

23:8 Ve öyle kisilerdir onlar ki emanetlerine ve ahitlerine riayet ederler.

23:9 Ve öyle kisilerdir onlar ki namazlarını korurlar.

23:10 Onlardır mirasçılar.

23:11 Öyle kisilerdir onlar ki Firdevs'i miras alırlar ve onlar orada ebedi kalırlar.

23:12 Andolsun ki biz insani, balçık mayasından yarattık.

23:13 Sonra onu, sağlam bir karar yurdunda bir katre su kildik.

23:14 Sonra o bir katre suyu kan phtisi haline getirdik, derken kan phtisini bir parça et haline soktuk, derken ette kemikler yarattık, derken kemiklere et giydirdik, sonra da onu baska bir yaratilisle meydana getirdik; ne yücedir sani yaratıcıların en güzeli Allah'in.

23:15 Sonra süphe yok ki siz öleceksiniz.

23:16 Sonra gene süphe yok ki kiyamet günü tekrar diriltileceksiniz.

23:17 Ve andolsun ki üstünüzde yedi yol yarattık ve bu yaratıstan gafil degiliz biz.

23:18 Ve gökten, ihtiyaç miktarınca yagmur yagdirdik da yagmur suyunu

verde kararlaştirdik, topladık ve bizim, hiç süphe yok ki onu gidermeye de gücümüz yeter.

23:19 Onunla da size hurmalıklar ve üzüm bağları meydana getirdik, oralarda sizin için birçok meyveler var, onlardan yemedesiniz.

23:20 Ve Turi Seyna'dan çıkan bir ağaç da meydana getirdik ki yağıyla ve yiyenlere, katigiyla biter.

23:21 Ve süphe yok ki dört ayaklı hayvanlarda da ibret var sizin için elbette; karınlarındakini iiririz size ve onlarda, size daha birçok da faydalar var ve bir kısmını yersiniz.

23:22 Onlara ve gemiye binersiniz.

23:23 Ve andolsun ki Nuh'u kavmine gönderdik de ey kavmim dedi, kulluk edin Allah'a, size yoktur ondan başka bir mabut, hala mi ekinmeyeceksiniz?

23:24 Kavminin ileri gelenlerinden kafir olanlar, bu dediler, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil, size üstün olmayı dilemekte ve Allah isteseydi melekleri indirirdi, fakat bizden önce gelip geçen atalarımız zamanında da böyle bir şey olduğunu duymadık biz.

23:25 Bu, delilige tutulmuş bir adam ancak, artık bir zamanadek gzetleyin bunu.

23:26 Nuh, Rabbim dedi, beni yalanlamalarına karşı sen yardım et bana.

23:27 Derken ona, nezaretimiz altında ve vahyimize uyarak bir gemi yap diye vahyettik; derken emrimiz gelip tandirin altından su kaynamaya baslayınca her mahluktan birer çifti ve helaki takdir edilenden başka aileden olanları gemiye yükle ve zulmedenler hakkında bana söz söyleme, süphe yok ki onlar garkolacaklar dedik.

23:28 Sen ve seninle beraber bulunanlar, gemiye oturunca da hamdolsun Allah'a ki de, bizi zalim topluluktan kurtardı.

23:29 Ve de ki: Rabbim, beni kutlulukla indir ve sensin indirenlerin en hayırlısı.

23:30 Süphe yok ki bundan deliller var elbet ve süphesiz ki biz, insanları deneriz.

23:31 Sonra onların ardından, başka bir nesil meydana getirdik.

23:32 Derken onlara, kendi cinslerinden bir peygamber gönderdik de kulluk edin Allah'a dedi, yoktur size ondan başka bir mabut, hala mi ekinmezsiniz?

23:33 Kavminin ileri gelenlerinden kafir olanlar ve ahirete ulaşmayı yalanlayanlar, onlara dünya yasayışında nimetler verdiğimiz halde bu dediler, sizin gibi bir insandan başka bir şey değil; yediğiniz şeylerden o da yemekte ve içtiğiniz şeylerden o da içmekte.

23:34 Kendiniz gibi bir insana itaat ederseniz o zaman gerçekten de ziyan edersiniz.

23:35 ölüp toprak ve kemik kesildikten sonra kabirden çıkacağınızı mi vaadediyor size?

23:36 Size vaadedilen şey, gerçekten ne de uzak, ne de uzak.

23:37 Yasayış, ancak su dünyadaki yasayışımızdan ibaret; ölürüz, yasarız ve tekrar dirilmeyiz biz.

23:38 Bu, ancak yalan yere Allah'a iftira eden bir adam ve biz, ona inanmayız.

23:39 Rabbim dedi, beni yalanlamalarına karşı sen yardım et bana.

23:40 Tanrı, az bir zamanda dedi, herhalde nadim olacaklar.

23:41 Gerçek ve yerinde gelen bir bagirisla onlari helak ediverdik de selle sürüklenip gelen çerçöpe döndürdük; artik uzaklik, zulmeden topluluga.

23:42 Sonra onlarin ardindan, baska bir nesil meydana getirdik.

23:43 Hiçbir ümmet, helak edilmesi mukadder olan zamani ileriye alamayacagi gibi geriye de atamaz.

23:44 Sonra birbiri ardınca peygamberlerimizi gönderdik. Bir ümmete peygamber geldi mi yalanladilar onu, biz de bir kismini, bir kisminin pesine takip birbiri ardınca helak ettik onlari ve adlari, sözleri kaldi ancak; artik uzaklik inanmayan topluluga.

23:45 Sonra Musa'yi ve kadesi Harun'u, delillerimizle ve apaçik bir burhanla gönderdik.

23:46 Firavun'a ve kavminin ileri gelenlerine, ululanmak istediler ve kibirli bir topluluktular onlar.

23:47 Derken, inanacagiz mi bizim gibi iki insana, kavimleri de bize kulluk etmede dediler.

23:48 Dediler de ikisini de yalanladilar ve onlar, helak edilenlerdi zaten.

23:49 Andolsun ki biz, dogru yolu bulsunlar diye Musa'ya kitap vermistik.

23:50 Ve Meryemoglunu ve anasini kudretimize birer delil olarak yaratmis, onlari düz, otlak ve sulak bir tepede barindirmistik.

23:51 Ey Peygamberler, yiyin temiz seyleri ve iyi islerde bulunun, süphe yok ki ben, yaptiklarinizi bilirim.

23:52 Ve süphe yok ki su ümmetiniz, bir ümmetten ibarettir ve ben de Rabbinizim, artik çekinin benden.

23:53 Fakat din hususunda ayrildilar ve ayrilanlar, kendi kitaplarından baska kitaplari inkar ettiler ve her bölük, kendi elindekine razi oldu, onunla övünmiye koyuldu.

23:54 Artik bir zamanadek sapikliklari içinde birak onlari.

23:55 Saniyorlar mi ki onlara mal ve evlat vererek mükafatlandirmadayiz, yardım etmedeyiz onlara.

23:56 Hayirlara ulasivermelerini saglamadayiz, hayir, anlamiyorlar.

23:57 Süphe yok, öyle kisilerdir onlar ki Rablerinin büyüklüğünden korkarlar.

23:58 Öyle kisilerdir onlar ki Rablerinin delillerine inanirlar.

23:59 Öyle kisilerdir onlar ki Rablerine sirk kosamazlar.

23:60 Öyle kisilerdir onlar ki verecekleri neyse verirler ve yürekleri, süphesiz olarak dönüp Rablerinin tapisina varacaklarini bildikleri için korkuyla dolar.

23:61 Onlardir hayirlara, yarisircasina kosanlar ve onlardir hayirlarda önde bulunanlar.

23:62 Ve biz, hiç kimseye gücü, yetmeyecegi bir sey teklif etmeyiz ve katimizdadir gerçek olani söyleyen kitap ve onlar, zulüm görmezler.

23:63 Hayir, onlarin gönülleri, bu hususta sapiklik içindedir ve onlarin, bundan baska isledikleri isler var, onlar, o isleri islerler.

23:64 Sonunda nimet içinde yasayanlarini azaba ugrattigimiz zaman feryada ve yalvarmaya baslarlar.

23:65 Bugün feryat edip yalvarmayin, süphe yok ki bizden bir yardım

göremezsiniz.

23:66 Size ayetlerimiz okunduğu zaman gerisin geriye dönerdiniz.

23:67 Ululanırdınız orada ve geceleyin de Peygamber hakkında uluorta söylenirdiniz.

23:68 Su Kur'an'i bir iyice düşünmezler mi, yoksa evvelce gelip geçen atalarına gelmeyen bir şey mi geldi onlara?

23:69 Yoksa Peygamberlerini tanımazlar mı ki onu inkar etmedeler?

23:70 Yoksa onda delilik var mı derler? Hayır, o, gerçek olan Kur'an'la gelmiştir onlara, fakat çoğu gerçeği istemez.

23:71 Gerçek Tanrı, onların dileklerine uysaydı elbette gökler de bozulurğiderdi, yeryüzü de, onlarda olan varlıklar da. Hayır, biz onlara kendi yüceliklerini getirdik, gösterdik, fakat onlar kendi yüceliklerinden de yüz çevirmedeler.

23:72 Yoksa onlardan ücret mi istiyorsun? Gerçekten de Rabbinin mükafatı daha hayırlıdır ve o, rizik verenlerin en hayırlisidir.

23:73 Süphe yok ki sen, onları mutlaka doğru yola çağırmadasın.

23:74 Fakat gerçekten de ahirete inanmayanlar, doğru yoldan sapıyorlar.

23:75 Onlara acırsan ve ugradıkları zararı giderirsen gene azgınlıklarında saskincasına ısrar edip giderler.

23:76 Andolsun ki biz onları azaplandırmistik da gene Rablerine bas egmemislerdi ve yalvarmamışlardı.

23:77 Sonunda, onlara çetin bir azap kapısı açmistik da o zaman her şeyden ümitlerini kesmişlerdi.

23:78 Ve o, bir mabuttur ki size kulak, gözler ve kalpler verdi ne de az şükrediyorsunuz.

23:79 Ve o, bir mabuttur ki sizin için bitirdi yeryüzündekileri ve onun tapısında hasrolacaksınız.

23:80 Ve o, bir mabuttur ki diriltir ve öldürür ve geceyle gündüzün uzanıp kışılması da onun tedbiriyledir, akıl etmez misiniz?

23:81 Hayır, onlar, hep evvelkilerin dedikleri gibi demedeler.

23:82 Dediler ki: Öldükten ve toztoprak ve kemik kesildikten sonra mı diriltileceğiz?

23:83 Andolsun ki bize de, daha önce atalarımıza da vaadedilmisti bu, fakat bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değil.

23:84 De ki: Kimindir yeryüzü ve orada bulunanlar biliyorsanız eğer?

23:85 Diyecekler ki: Allah'ın. De ki: O halde ne diye hala düşünüp anlamazsınız?

23:86 De ki: Kimdir Rabbi yedi göğün ve Rabbi pek büyük arsin.

23:87 Diyecekler ki: Bunlar da Allah'ın. De ki: Ne diye hala çekinmezsiniz?

23:88 De ki: Kimdir her şeyin saltanat ve tasarrufu elinde olan ve odur koruyan, oysa korunmaya muhtaç değil; biliyorsanız eğer?

23:89 Diyecekler ki: Bunlar da Allah'ın. De ki: Ne diye hala boş şeylere kapılmadasınız?

23:90 Hayır, biz onlara gerçeği getirdik ve süphe yok ki onlar, yalan söylemedeler elbette.

23:91 Allah, hiç kimseyi evlat edinmez ve onunla birlikte başka mabut yoktur, olsaydı her mabut, kendi halkettiğini benimseyip alır gider ve bir

kismi, öbürlerinden üstün olurdu. Münezzehtir Allah onların söylediklerinden.

23:92 Gizliyi de bilir, görüneni de; gerçekten de yücedir sirk kosañların ona es tanıdıkları şeylerden.

23:93 De ki: Rabbim, onlara vaadedilene bana göstereceksen.

23:94 Rabbim, beni zalim topluluğun içinde bırakma.

23:95 Ve şüphe yok ki bizim, onlara vaadettiğimiz şeyleri sana göstermeye gücümüz yeter elbette.

23:96 Kötülüğü, en güzel bir huyla defet, biz, onların neler dedikini, bizi ne çeşit tavsif ettiklerini daha iyi biliriz.

23:97 Ve de ki: Rabbim, sana siginirim Şeytanların vesveselerinden.

23:98 Ve sana siginirim Rabbim, onların yanımda bulunmalarından.

23:99 Sonunda, onlardan birine ölüm gelip çattı mı Rabbim der, beni geriye, tekrar dünyaya yolla da.

23:100 Belki iyi işler işlerim ve zayı ettiğim ömrü telafi ederim. Hayır, boş bir söz, onun söylediği söz. Onların önlerinde, diriltilip mezarlarından çıkarılacakları günedek bir berzah var.

23:101 Sura üfürülünce aralarında ne soysop var, ne de birbirlerinin halini sorustuRabilirler o gün.

23:102 Kimin iyilikleri ağır gelirse o çeşit kislere kurtulanlar, muratlarına erenler.

23:103 Ve kimin iyilikleri hafif gelirse gerçekten de o çeşit kislere kendilerini ziyana sokanlar, cehennemde ebedidir onlar.

23:104 Yüzlerini yalar ateş ve onlar, orada somurtup kalırlar.

23:105 Siz değil miydiniz size ayetlerim okunurken onları yalanlayanlar?

23:106 Rabbimiz derler, kötülüğümüz üst oldu bize ve doğru yoldan sapmış bir topluluk olduk.

23:107 Rabbimiz, bizi buradan çıkar, gene kötülüğe dönersek gerçekten de zulmetmiş oluruz artık.

23:108 Host, defolun oraya ve bana da söz söylemeyin der.

23:109 Şüphe yok ki bir bölük vardır kullarımdan, Rabbimiz derler, inandık, yarlığa bizi ve acı bize ve sensin merhametliler merhametlisi.

23:110 Halbuki siz, onları alaya aldınız da sonunda beni anmayı unutturdu size bu hal ve siz onlara gülersiniz.

23:111 Şüphe yok ki ben de sabrettiklerine karşılık bugün onları mükafatlandıracağım; şüphe yok ki onlardır muratlarına erenlerin ta kendileri.

23:112 Yeraltında kaç yıl kaldınız der.

23:113 Bir gün derler, yahut da bir günün bir kısmı kadar, artık, sayılara sor.

23:114 Ancak pek az kaldınız der, fakat bir bilseniz ahiretin ebediligini.

23:115 Yoksa sizi ancak bosu bosuna yarattık gerçekten de dönüp tapımıza gelmeyeceksiniz mi sanıyordunuz?

23:116 Yücedir her şeye sahip ve mutasarrif olan gerçek Allah, yoktur ondan başka tapacak, güzelim arsin de sahibidir.

23:117 Ve kim Allah'la beraber bir başka mabudu çağırırsa onun, bu hususta bir burhani yoktur; sorusu da Rabbine aittir onun; hiç şüphe yok ki

kafirler, kurtulmazlar, muratlarına ermezler.

23:118 Ve de ki Rabbim, yarliga aci ve sensin aciyanlarin en hayirlisi.

Sura 24: An-Nur

24:1 Bir suredir ki onu indirdik ve hükümlerini farzettik ve anip ibret alın diye onda nice apaçık deliller de gösterdik.

24:2 Zina eden kadınla zina eden erkeğin herbirine yüzer sopa vurun ve Allah dinindeki bu hüküm hususunda onları esirgemeniz tutmasın ve azaplarını da inananların bir bölümü görsün.

24:3 Zina eden erkek, ancak zina eden kadını, yahut sirk kosa kadını nikahlayabilir ve zina eden kadın da ancak zina eden erkekle, yahut sirk kosa ile nikahlanabilir ve bu, inananlara haram edilmistir.

24:4 Hür namuslu kadınlara iftira edip de sonra dört tanik getiremeyenlere de seksen sopa vurun ve tanikliklerini ebediyen kabul etmeyin ve onları buyruktan çıkanların ta kendileri.

24:5 Ancak bundan sonra tövbe ederler ve düzgün bir hale gelirlerse artık şüphe yok ki Allah, suçları örter rahimdir.

24:6 Eslerinin zina ettiğini söyleyenlere gelince: Kendilerinden başka tanik yoksa, gerçekten de doğru söyleyenlerden olduklarına dair herbirinin, dört kere taniklik etmesi gerektir.

24:7 Besincide, yalancılardan Allah'ın laneti yalancıya diye taniklik eder.

24:8 Kadının, Allah adına dört kere taniklik edip kocasının, gerçekten de yalancılardan olduğunu söylemesi, cezayı, kendisinden giderir.

24:9 Besincide, kocam doğru söyleyenlerdense gerçekten de Allah'ın gazabı bana der.

24:10 Allah'ın, size lütfü ve rahmeti olmasaydı ve şüphesiz bir surette Allah, tövbeleri kabul etmeseydi, hüküm ve hikmet sahibi bulunmasaydı ne yapardınız?

24:11 O uydurma haberi size getiren sizden bir taifedir; onu ser sanmayın kendinize, hatta o, hayirdir size. Onlardan herbirinin kazandığı günah, kendisine aittir, içlerinden, suçun en büyüğünü yüklenene gelince: Onundur en büyük azap.

24:12 Bunu duydukları zaman inanan erkeklerle kadınlar, kendilerine nasıl hüsnü zanda bulunuyorlarsa öylece hüsnü zanda bulunsalardı da bu, apaçık bir iftira deselerdi.

24:13 Bu ise ait dört tanik getirselardı ya. Tanik getiremeyince de onlar, Allah katında yalancıların ta kendileridir.

24:14 Dünyada ve ahirette Allah'ın, size lütfü ve rahmeti olmasaydı daldığınız o dedikodu yüzünden mutlaka pek büyük bir azaba uğrardınız.

24:15 O zaman siz, onu ağızdan ağıza naklediyor ve hiçbir bilginiz olmayan o şeyi ağızlarınızla söyleyip duruyordunuz ve saniyordunuz ki o, kolay bir şey, halbuki o, Allah katında pek büyük birseydi.

24:16 Duyduğunuz vakit, buna dair bir söz söylemek, bize düşmez; hasa, bu, pek büyük bir iftira deseydiniz.

24:17 Eger inanmissanız Allah size öğüt vermededir bir daha ebediyen

buna benzer birseye dönmemeniz hakkında.

24:18 Ve Allah, size delillerini apaçık bildirmededir ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:19 Inananlar arasında kötü şeylerin yayılmasını sevenlerdir dünyada ve ahirette elemli azap ve Allah, her şeyi bilir, sizse bilmezsiniz.

24:20 Allah'ın, size lütfü ve merhameti olmasaydı ve şüphesiz bir surette Allah, esirgeyici ve rahim bulunmasaydı ne yapardınız?

24:21 Ey inananlar, Seytan'ın izini izlemeyin ve kim, Seytan'ın izini izlerse bilsin ki hiç şüphe yok o, çirkin ve kötü şeyleri buyurur ve Allah'ın, size lütfü ve rahmeti olmasaydı içinizden hiçbiriniz, ebediyen temiz bir hale gelemezdi, fakat Allah dilediğini temizler ve Allah, her şeyi duyar, bilir.

24:22 Üstün ve geçimi geniş olanlarınız, akrabaya, yoksullara ve Allah yolunda yurtlarından göçenlere vermekten çekinmesinler ve iyilik etmeyi terketmesinler ve bağışlasınlar ve suçtan geçsinler. Allah'ın, sizi yarlıgamasını sevmez, istemez misiniz? Ve Allah suçları örter, rahimdir.

24:23 Hiçbir şeyden haberi olmayan hür, namuslu, inanmış kadınlara iftira edenlere, dünyada da lanet edilmiştir, ahirette de ve onlardır pek büyük azap.

24:24 O günde ki kendi dilleri, elleri ve ayakları, yaptıkları şeylere dair kendilerinin aleyhinde tanıklık eder.

24:25 O gün Allah, onların gerçek cezalarını tam olarak verir ve bilirler ki Allah, şüphesiz olarak apaçık gerçek mabuttur.

24:26 Pis kadınlar, pis erkeklerdir ve pis erkekler, pis kadınların ve temiz kadınlar, temiz erkeklerdir ve temiz erkekler, temiz kadınların; onlar, öbürlerinin söyledikleri sözlerden uzaktır, onlarındır yarlıganma ve güzelim bir rizik.

24:27 Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, sahipleriyle tanışmadan ve onlara selam vermeden girmeyin, düşünüp öğüt almanız için daha hayırlıdır bu size.

24:28 Orada kimseyi bulamazsanız size izin verilmedikçe girmeyin ve eğer, geri dönün denirse size dönün artık, bu, sizin için daha temiz bir harekettir ve Allah, ne yaparsanız hepsini bilir.

24:29 Orada bir menfaatiniz varsa içinde kimse oturmeyen eve girmenizde bir suç yok size ve Allah, açığa vurduğunuz da bilir, gizlediğinizi de.

24:30 Inananlara söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar, irzlerini korusunlar, bu, daha temiz bir harekettir size. Şüphe yok ki Allah, ne islerseniz hepsinden de haberdardır.

24:31 Inanan kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, irzlerini korusunlar ve açığa çıkanlardan, görünenlerden başka ziynetlerini göstermesinler ve örtülerini, göğüslerini örtecek bir tarzda omuzlarından aşağıya doğru salsınlar; kocalarından, yahut babalarından, yahut kocalarının babasından, yahut oğullarından, yahut üvey oğullarından, yahut erkek kardeşlerinden, yahut erkek kardeşlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut Müslüman kadınlardan, yahut kendi malları olan kölelerden, yahut erkeklikten kesilmiş veya kudreti olmayan erkek hizmetçilerden, yahut da henüz

kadınların gizli hallerine vakif olmayan erkek çocuklardan başka erkeklere zinetlerini göstermesinler; gizledikleri zinetler, bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar ve tövbe edin hepiniz Allah'a ey inananlar da kurtulun, erin muradiniza.

24:32 Sizden bekar olanları ve kölelerinizden, cariyelerinizden temiz olanları nikahlayıp evlendirin; yoksulsalar Allah, lutfuyla zengin eder onları ve Allah'ın lütfü boldur ve o, her şeyi bilir.

24:33 Evlenmeye güçleri yetmeyenler de Allah, onları lutfuyla zengin edinceye dek irzlerini korusunlar. Köle ve cariyelerinizden, bir müddet içinde birden veya taksitle bir mal veya para karşılığı azat olmak isteyenlerin dileklerini de, bunda bir hayır olduğunu bilerseniz kabul edin ve onlara, Allah'ın size verdiği maldan verin. Cariyelerinizi, onlar da namuslu yaşamayı istedikleri halde, geçici dünya mali için kötülük yapmaya mecbur etmeyin. Zorla kötülüğe sevk edildikten sonra da şüphe yok ki Allah, onların suçlarını örter, rahimdir.

24:34 Andolsun ki biz, size apaçık deliller, sizden önce gelip geçenlere ait örnekler ve çekinenlere öğütler indirdik.

24:35 Allah isigidir göklerin ve yeryüzünün. Isiginin örneği, kandil konan bir yere benzer, orada bir kandil var, kandil, bir sırça içinde, sırça da parılparıl parlayan bir yıldız sanki; doğuda da olmayan, batıda da olmayan kutlu zeytin ağacından yakılmış; ateş dokunmadan da yagi, hemen ışık verecek; nur üstüne nur. Allah, doğru yolu gösterir nuruyla dilediğine ve Allah, örnekler getirir insanlara ve Allah, her şeyi bilir.

24:36 Bu ışık, o evlerde ki Allah, oralarda adının yüceltilmesine ve anılmasına izin vermiştir ve oralarda, sabahaksam onu tenzih edenler vardır.

24:37 Öyle erler vardır ki onları ne ticaret, ne alımsatım, Allah'ı anmaktan ve namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz, gönüllerin ve gözlerin döneceği günden korkar onlar.

24:38 Allah'ın onları, yaptıkları işlerin daha da güzeliyle mükafatlandırması ve haklarında, lutfunu arttırması için ve Allah, dilediğini hesapsız olarak riziklandırır.

24:39 Kafir olanlarsa, onların yaptıkları, çöldeki seraba benzer, susamis kimse, su sanır onu, fakat oraya gidince suya ait hiçbir şey bulamaz da kendi yanında bulur Allah'ı ve o, kafirin hesabını tamamiyle görüp karşılığını öder ve Allah, pek tez hesap görür.

24:40 Yahut da derin bir denizi kaplayan karanlıklara benzer; onu bir dalgadır, sarmıştır, üstüne bir dalga daha gelir, daha üste de bulut çökmüştür, karanlıklar, karanlıklar üstüne yigilmistir, öylesine ki elini çıkarsa onu bile nerdeyse göremez ve Allah, kime nur vermemisse artık bir nur yoktur ona.

24:41 Görmez misin ki şüphesiz olarak Allah'ı tenzih eder göklerde bulunanlar da, yeryüzünde bulunanlar da ve kanatlarını çarpıp katarkatar uçan kuşlar da. Hepsini, dualarını da bilmede, onu tenzih etmeyi de ve Allah, ne yaparlarsa hepsini bilir.

24:42 Ve Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve tedbiri ve her

sey, dönüp Allah tapısına varir.

24:43 Görmez misin ki Allah, bulutlari sürmede, sonra onlari birbirine katip birlestirmede, sonra yigin haline getirmededir. Görürsün ki bulutlardan yagmur yagmadadir ve gökte dag gibi yigilmis bulutlarda dolu var, bunlari yagdirmadadir da diledigine afetler vermededir, diledigine de isabet ettirmemede. Simseginin pariltisiysa neredeyse gözleri alacak.

24:44 Ve Allah, geceyle gündüzü, uzatip kisaltmada, getirip götürmededir. Süphe yok bunda, can gözü açık olanlara ibret var.

24:45 Ve Allah, her hayvani sudan yaratmistir onlardan, karni üstünde sürünen var, onlardan, iki ayakla yürüyen var ve onlardan, dört ayakla yürüyen var. Allah, diledigini yaratir; süphe yok ki Allah'in, her seye gücü yeter.

24:46 Andolsun ki biz, her seyi açıklayan deliller indirdik; ve Allah, diledigini dogru yola sevk eder.

24:47 Ve derler ki: Inandik Allah'a ve Peygambere ve itaat ettik, sonra da onlari bir kısmi bu sözün ardından yüz çevirir ve onlar inanmis kisiler degildir.

24:48 Onlar, aralarinda hükmetmesi için Allah'a ve Peygamberine çağrildiklari zaman içlerinden bir kısmi, derhal yüzlerini döndürür.

24:49 Fakat hak kendilerindeyse ona kosakosa gelirler.

24:50 Gönüllerinde hastalik mi var, yoksa süphe mi ediyorlar, yoksa Allah'in ve Peygamberinin, onlara bir haksizlik edeceginden mi korkuyorlar? Hayir, onlardir zalimlerin ta kendileri.

24:51 Aralarinda hükmetmesi için Allah'a ve Peygamberine çağrildiklari zaman inananlari söz, ancak duyduk ve itaat ettik sözüdür, böyle der onlar ve onlardir kurtulanlari, muratlarina erenlerin ta kendileri.

24:52 Ve kim Allah'a ve Peygamberine itaat eder, Allah'tan korkar ve ondan çekinirse o çeşit kisilerdir muratlarina erenlerin, kurtulup nusret bulanlari ta kendileri.

24:53 Emredersen onlara, savasa çıkacaklarina dair olanca kuvvetleriyle yemin ederler elbette Allah'a de ki: Yemin etmeyin, bu, zaten adet olan, gerekli bulunan bir itaatten ibaret; süphe yok ki Allah, ne yaparsanız hepsinden haberdardir.

24:54 De ki: Itaat edin Allah'a ve itaat edin Peygambere. Gene de yüz çevirirlerse ona düşen, ancak kendisine yüklenen vazifedir ve size düşen de, size yüklenen ve eger ona itaat ederseniz dogru yolu bulursunuz ve Peygambere, apaçık tebligden baska bir sey düşmez.

24:55 Allah, sizden inanip iyi islerde bulunanlara, onlardan önce gelip geçenleri nasıl yeryüzüne sahip ve hakim kildiysa onlari da mutlaka yeryüzüne sahip ve hakim kilmayi ve onlara, razi ve hosnut olduklari dini nasip edip o dini, bütün dinlerden üstün etmeyi, korkularini emniyete tebdil eylemeyi vaadetmistir; bana kulluk etsinler ve hiçbir seyi es tutmasinlar bana; ve bundan sonra kim kafir olursa o çeşit adamlardir, buyruktan çıkanlari ta kendileri.

24:56 Ve namaz kilin, zekat verin ve Peygambere itaat edin de

acinmislerden olun.

24:57 Kafir olanlar, hiç ummasınlar ki yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacaklar ve yurtları atestir onların ve dönüp varılacak ne de kötü yerdir orası.

24:58 Ey inananlar, maliniz olan köle ve cariyelerle sizden olup henüz ergenlik çağına girmemiş çocuklar, yanınıza gelirlerken üç vakitte, izin alsınlar sizden: Sabah namazından önce, öğle sıcaklığında elbisenizi soyduğunuz zaman ve yatsı namazından sonra; bu üç vakit, halvet vaktidir size. Bu vakitlerden başka zamanlarda yanınıza izinsiz girerlerse ne size suç var, ne onlara ve birbirinizi de dolasabilirsiniz. Allah, delillerini böyle apaçık bildirmede size ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:59 Çocuklarınız ergenlik çağına girince de evvelce nasıl izinle yanınıza geliyorsa gene öylece izin alsınlar. Allah, delillerini böylece açıklamadadır size ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:60 Nikah ümidi kalmamış, kadınlık halinden kesilmiş kadınlar, zinetlerini göstermemek sartıyla dış elbiselerini çıkarırlarsa suç yok onlara; fakat giyerlerse bu, daha da hayırlıdır onlara ve Allah, her şeyi duyar, bilir.

24:61 Köre vebal yok, topala vebal yok, hastaya vebal yok size de vebal yok evlerinizde, yahut babalarınızın evlerinde. Yahut analarınızın evlerinde, yahut erkek kardeşlerinizin evlerinde, yahut kız kardeşlerinizin evlerinde, yahut amcalarınızın evlerinde, yahut halalarınızın evlerinde, yahut dayılarınızın evlerinde, yahut teyzelerinizin evlerinde, yahut anahtarlarına sahip olduğunuz evlerde, yahut da dostunuzun evlerinde yemek yemenizde; toplu olarak, yahut ayrı ayrı yemek yemenizde de bir vebal yok. Evlere girince, Allah tarafından kutlu ve temiz bir sağlık, esenlik vesilesi olmak üzere selam verin ev halkına. İşte Allah, aklınız ersin, düşünüp anlayın diye delillerini böyle açıklar size.

24:62 İnananlar, ancak Allah'a ve Peygamberine inanırlar ve onunla beraber, topluluğu icab ettiren bir iste bulunurlarsa izin almadan bırakıp gitmezler. Şüphesiz yok ki senden izin isteyenlerdir Allah'a ve Resulüne inananlar. Bazı işlerini görmek için izin istediler mi senden, sen de onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan yarlıganma dile; şüphesiz yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

24:63 Aranızda, birbirinizi çağırdığınız gibi çağırmayın Peygamberi. İçinizden, birbirini siper ederek gizlice gidenleri, gerçekten de bilir Allah; artık onun emrine aykırı hareket edenler, bir sinanmaya uğramaktan, yahut da elemli bir azaba düsmekten sakınsınlar.

24:64 Bilin ki Allah'ındır ne varsa göklerde ve yeryüzünde. Neyle oyalandığınızı mutlaka bilir ve dönüp tapısına vardığınız gün, ne yaptıklarını mutlaka haber verecek ve Allah, her şeyi bilir.

Sura 25: Al-Furqan

25:1 Ne yücedir seni, Furkan'ı alemleri korkutmak üzere kuluna indirenin.

25:2 Öyle bir mabuttur ki onundur saltanatı ve tedbiri göklerin ve

yeryüzünün ve hiçbir kimseyi evlat edinmez, saltanat ve tasarrufta ortagi yoktur ve her şeyi yaratmıştır da mukadderati takdir etmiştir.

25:3 Onu bırakıp da o çeşit tanrılar kabul etmişlerdir ki onlar, hiçbir şey yaratamazlar ve kendileri yaratılmıştır zaten ve kendilerinden bile bir zararı defedemezler, kendilerine bile bir fayda veremezler, ne öldürmeye güçleri yeter, ne yasatmaya, ne de ölüleri diriltilip kabirden çıkarmaya.

25:4 Ve kafir olanlar, bu dediler, ancak kendi uydurması ve bu hususta ona bir topluluk da yardım etmiştir; gerçekten de zulmettiler onlar ve yalan söylediler.

25:5 Ve bunlar, evvelce gelip geçmiş olanlara dair masallar, onları baskasına yazdırıyor, sabahaksam ona okunup duruyor dediler.

25:6 De ki: Onu, göklerde ve yeryüzünde gizli olanları bilen indirdi; şüphe yok ki o, suçları örter, rahimdir.

25:7 Ve bu ne çeşit peygamber dediler, yemek yiyor, sokaklarda geziyor; ona bir melek indirilseydi de yanında bir korkutucu olsaydı ya;

25:8 Yahut ona bir define verilmeliydi, yahut da bir bahçesi olmalıydı da orada biten şeyleri yemeliydi ve zalimler, siz dediler, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz.

25:9 Bak da gör, senin için ne çeşit örnekler getirdi onlar da saptılar doğru yoldan ve artık gerçeğe varmak için hiçbir yol bulamaz onlar.

25:10 Ne yücedir sana ki dilerse bunlardan daha da hayırlı cennetler verir sana, kıyılarında ırmaklar akar ve köşkler kurar senin için.

25:11 Hatta onlar, kıyameti de yalanladılar ve biz, kıyameti yalanlayana, alevalev yanan ateşi hazırladık.

25:12 Ates, onları ta uzaktan gördü mü duyacak onlar, atesinin siddetli kızgınlığını ve harılharıl yanarken çıkardığı sesi.

25:13 Elleri, boyunlarına zincirlerle bağlanarak atesinin dar bir yerine atıldıkları zaman da helak olduk, bittik diye bagrısacaklar.

25:14 Bugün, bittik, helak olduk diye bir kere bağırmayın, birçok kere bağırın bittik, helak olduk diye.

25:15 De ki: Bu mu daha hayırlıdır, yoksa çekinenlere vaadedilen ebedilik cenneti mi? Bu, onlara bir mükafattır ve dönüp varacakları yer.

25:16 Diledikleri gibi ebedilik, onlarındır orada; bu, yerine getirilmesi istenen ve getirilecek olan bir vaadidir Rabbinin.

25:17 O gün, onları da, Allah'tan başka kulluk ettiklerini de toplayacak da siz misiniz diyecek, kullarımı doğru yoldan saptıranlar, yoksa onlar mı doğru yoldan saptılar?

25:18 Diyecekler ki: Tenzih ederiz seni, senden başka dost ve yardımcı kabul etmek bize yarasız; fakat sen, onları da, atalarını da nimetler vererek yasattın, sonunda seni anmayı unuttular ve helake müstahak bir topluluk oldular.

25:19 Gerçekten de söylediklerinizi reddedip yalanlar sizi ve sizden ne azabi gidermeye güçleri yeter, ne size yardıma kudretleri var. Ve sizden kim zulmederse ona. büyük bir azap tattırırız.

25:20 Senden önce de peygamberlerden hiçbirini yollamadık ki onlar, yemek yememiş, sokaklarda gezmemiş olsunlar ve biz, sizin bir kısmınızı, bir kısmınızla denedik, bakalım dayanacak misiniz? Ve Rabbin, her şeyi

görür.

25:21 Bize ulaşacaklarını ummayanlar, bize melekler inmeliydi, yahut da Rabbimizi görmeliydik dediler. Andolsun ki onlar, kendi kendilerine ululanmadalar ve büyük bir azgınlığa ve inada düşmediler.

25:22 Melekleri görecekları gün, mücrimlere hiçbir müjde yok ve melekler, müjde sözü bile mücrimlere haram diyecekler.

25:23 Ne yaptılarsa hepsini ele aldık da zerreler haline getirip dağıttık.

25:24 Cennet ehli, o gün, en hayırlı bir yurttadır, en güzel bir dinlenme yerinde.

25:25 Ve o gün, gök yarılip beyaz bir bulutla örtülecek ve melekler, boyuna indirilecek.

25:26 O gün, saltanat ve tasarruf, gerçekten de rahmanındır ve kafirlere, çok güç bir gündür o.

25:27 O gün zalim, ellerini isirip duracak da ne olurdu diyecek, ben de Peygamberle aynı yolu tutsaydım.

25:28 Yazıklar olsun bana, ne olurdu filanı dost edinmeseydim.

25:29 Andolsun beni Kur'an'dan saptıran, hem de bana teblig edildikten sonra saptıran odur; ve Seytan, insani yardımçisiz, horhakir bir halde bırakıverir.

25:30 Ve Peygamber, ya Rabbi dedi, bu kavmim, su Kur'an'ı ihmal etti, terkedilmiş bir hale getirdi.

25:31 Ve biz böylece her peygambere, mücrimlerden düşmanlar halkettik ve doğru yolu göstermek için de Rabbin yeter sana, yardım etmek için de.

25:32 Kafir olanlar, ona Kur'an dediler, birden ve toplu olarak indirilseydi ya. Biz, onu, gönlüne iyice yerleştirmen için böyle indirdik ve onu ayetayət ayırdık, birbiri ardınca indirdik.

25:33 Onlar, sana bir örnek getirdiler mi biz, gerçek olarak ve daha da güzel bir açıklıkla bir örnek veririz sana.

25:34 Yüzüstü sürünerek cehennemde hasredilenlerin yerleri de en kötü yerdir, yolları da en sapık yol.

25:35 Andolsun ki biz Musa'ya kitap verdik ve kardeşi Harun'u, ona vezir ettik.

25:36 Derken delillerimizi yalanlayan topluluğa gidin dedik, sonucu, onları tamamiyle helak ettik.

25:37 Nuh kavmini de, peygamberleri yalanladıkları zaman, sulara bogduk ve insanlara ibret olacak bir hale getirdik ve zalimlere, elemli bir azap hazırladık.

25:38 Âd'i de helak ettik, Semud'u da, Ress ashabini da ve bunların arasında daha birçok soyları da.

25:39 Hepsine de örnekler getirdik, hepsini de kirip geçirdik.

25:40 Andolsun ki onlar, ugramışlardır kötü bir yağmur yağdırılan o şehre, onu olsun görmüyorlar mı? Görüyorlar, fakat onlar, ölümden sonra dirileceklerini ummuyorlar.

25:41 Seni, gördükleri zaman da Allah bunu mu peygamber olarak gönderdi diye alaya alıyorlar.

25:42 Kulluklarında sebat etmeseydik neredeyse bizi de mabutlarımızdan saptıracaktı derler ve yakında, azabi gördüler mi, bilecekler onlar,

kimin yolu, daha yabanda.

25:43 Gördün mü dileğini mabut yapanı? Sen mi koruyucu olacaksın ona?

25:44 Yoksa çokları dinlerler ve akıllarını başlarına alırlar mı saniyorsun? Onlar, ancak hayvanlara benzerler, hatta yol yordam bakımından hayvandan da sapıktır onlar.

25:45 Rabbinin isini görmedin mi? Nasıl da gölgeyi uzattı, dileyseydi onu sakın eder, uzatıp kısaltmazdı; elbette, sonra güneşi, delil ettik gölgeye.

25:46 Sonra da onu yavasyavas, gizlice kendimize çekip aldık.

25:47 Ve öyle bir mabuttur o ki geceyi bir libas olarak yarattı size, uykuyu, bir dinlenme zamanı olarak ve gündüzü de, adeta yeni bir hayat olarak halketti.

25:48 Ve öyle bir mabuttur o ki rahmetinden önce bir müjde olarak rüzgarları göndermiştir ve biz, gökten tertemiz bir su olan yagmuru yagdırmadayız.

25:49 Onunla ölü sehri diriltelim, yarattığımız hayvanları ve insanların çoğunu suya kandıralım diye.

25:50 Ve andolsun ki biz onu, buldukları yerlere akittik düşünüp ibret alsınlar diye, fakat insanların çoğu, ibret almaya yanaşmadı, nankör olup gitti.

25:51 Ve dileyseydik her sehre, bir korkutucu gönderirdik.

25:52 Artık kafirlere itaat etme ve onlara adamakilli savaş.

25:53 Ve öyle bir mabuttur o ki iki denizi akitmiştir; bu, tatlı ve içilecek sudur ve su, tuzlu ve acı su ve aralarında da bir sinir, birbirlerine karışmalarına imkan bulunmayan bir engel halk etmiştir.

25:54 Ve öyle bir mabuttur o ki bir katre sudan insani yaratmış ve ona anababa tarafından soysop, karıkoca tarafından akRabalik vermiştir ve Rabbinin, her şeye gücü yeter.

25:55 Allah'i bırakıp da kendilerine ne bir faydası, ne bir zararı dokunan seylere kulluk ederler ve insan, Rabbine karşı Seytan'a yardımcıdır.

25:56 Ve biz seni, ancak müjdecı ve korkutucu olarak gönderdik.

25:57 De ki: Ben, Kur'an'ı teblig ettiğimden dolayı sizden bir ücret istemiyorum, ancak yolunu Rabbine doğrultan adamlar istiyorum.

25:58 Ve dayan o daimi diriye ki hiç ölmez ve ona hamd ederek sanini tenzih et ve kullarının suçlarından haberdar olması yeter.

25:59 Öyle bir mabuttur ki gökleri ve yeryüzünü ve ne varsa ikisinin arasında hepsini altı günde yaratmıştır da sonra arsa hakim ve mutasarrıf olmuştur, rahmandır, artık haberi olana sor bunu.

25:60 Onlara, secde edin rahmana dendi mi, rahman da nedir ki derler, bize emrettiğine mi secde edeceğiz? Ve bu, ancak uzaklaşmalarını arttırır.

25:61 Ne yücedir sani gökte burçlar yaratanın ve orada bir ışık ve aydınlatıcı bir ay halk edenin.

25:62 Ve öyle bir mabuttur o ki anıp ibret almaya niyetlenen, yahut sükmeyi dileyen kimse için geceyi ve gündüzü birbiri ardınca gelmek üzere halketmiştir.

25:63 Ve rahmanın kulları, öylesine kullardır ki yeryüzünde gönül alçaklığıyla yürürler ve bilgisizler, onlara söz söyleyince sağlık,

esenlik size diye cevap verirler.

25:64 Ve öyle kisilerdir onlar ki, gecelerini Rablerine secde ederek, onun tapisinda kiyamda bulunarak geçirirler.

25:65 Ve öyle kisilerdir onlar ki Rabbimiz derler, savustur cehennem azabini bizden; süphe yok ki onun azabi daimidir.

25:66 Gerçekten de orasi, karar edilecek ne kötü yerdir, durulacak ne kötü yurt.

25:67 Ve öyle kisilerdir onlar ki yoksullara bir sey verince ne israf ederler, ne de az verirler, ikisinin ortasini bulurlar.

25:68 Ve öyle kisilerdir onlar ki Allah'la beraber baska bir mabuda kulluk etmezler ve hakli olmadikça Allah'in haram ettigi bir cana kiyip kimseyi öldürmezler ve zina etmezler ve kim, bunlari yaparsa cezaya düşer.

25:69 Kiyamet günündeysel azabi katkat arttirilir ve horhakir bir halde, ebedi olarak azapta kalir.

25:70 Ancak tövbe edip inanan ve iyi isler isleyen müstesna. O çesit kisilerdir ki Allah, kötülüklerini iyiliklere tebdil eder onların ve Allah, suçlari örter, rahimdir.

25:71 Kim tövbe eder ve iyi islerde bulunursa süphe yok ki o, Allah'a, tövbese kabul edilmiş olarak döner.

25:72 Ve öyle kisilerdir onlar ki yalan yere taniklikta bulunmazlar ve suç yapilan bir yere ugrarlarsa oradan, suç yapmadan ve yapilan suçta razi olmadan geçip giderler.

25:73 Ve öyle kisilerdir onlar ki Rablerinin delilleri anildigi ve Kur'an okundugu zaman, sagir bir halde ve körü körüne yerlere kapanmazlar.

25:74 Ve öyle kisilerdir onlar ki Rabbimiz derler, eslerimizden, soylarimizdan, gözlerimizi aydinlatacak kisiler ihsan et bize ve bizi, çekinenlere rehber kil.

25:75 Onlar, sabrettiklerinden dolayi, cennetin yüce dereceleriyle mükafatlandırilir ve melekler, onlarla, saglik, esenlik size diye bulusurlar.

25:76 Orada ebedi kalirlar; orasi, karar edilecek ne güzel bir yerdir, durulup kalinacak ne güzel bir yurt.

25:77 De ki: Sizi imana davet etmeseydi ne degeriniz olabilirdi Rabbimin katinda; ama siz gerçekten de yalanladiniz teblig edilenleri, artik azaplandirmak gerekmekte sizi.

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Ta sin mim.

26:2 Bunlardir gerçekle batili açıklayan kitabın ayetleri.

26:3 Kendine kiyacaksın inanmıyorlar diye adeta.

26:4 Dileseydik gökten bir delil indirirdik onlara, onun karsisinde baslarini egerlerdi, kalakalirlardi.

26:5 Rahman katından, Kur'an'in yeni bir ayeti indi mi, hemen yüz çevirirler ondan.

26:6 Gerçekten de yalanladilar, artik yakinda alay ettikleri seyın haberleri gelip çatacak onlara.

26:7 Bakmazlar mi yeryüzüne, nice güzelim nebatlar bitirdik çifterçifter

orada.

26:8 Bunda bir delil var elbette ve çoğu inanmaz gene de.

26:9 Ve şüphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.

26:10 An o zamani ki hani Rabbin, Musa'ya, git zalimler topluluğuna diye nida etmisti,

26:11 Firavun'un kavmine, hala mi çekinmeyecekler?

26:12 Musa, Rabbim demisti, gerçekten de beni yalanlarlar diye korkuyorum.

26:13 Gönlüm daralir, dilim açılmaz, sen Harun'u gönder.

26:14 Ve bir de onlara karsi suçum var, korkarim, öldürürler beni.

26:15 Rab, hayir dedi, ikiniz de, delillerimizle gidin, şüphe yok ki biz, sizinleyiz, her seyi duyariz.

26:16 Firavun'un tapisina geldiler de biz dediler, şüphe yok ki alemlerin Rabbinin peygamberleriyiz.

26:17 Israilogullarini bizimle gönder.

26:18 Firavun, sen dedi, çocukken içimizde büyüyüp yetismedin mi ve ömrünün nice yilini aramızda geçirmedin mi?

26:19 Ve o yaptigin isi de yaptin ve sen, nankörlersin.

26:20 Musa, o isi yaptim ama dedi, o vakit cahillerdendim.

26:21 Korktuğumdan da hemen kaçtim sizden, derken Rabbim bana peygamberlik verdi ve beni, peygamberler zümresine aldı.

26:22 Verdigin nimeti basima kakiyorsun ama bu da, Israilogullarini kendine kul edindiginden meydana gelen bir seydi.

26:23 Firavun, alemlerin Rabbi ne der ki dedi.

26:24 Musa, göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasindakilerin Rabbi, dedi, iyice bilip anliyorsaniz.

26:25 Firavun, etrafindakilere, isitiyor musunuz? dedi.

26:26 Musa, sizin de Rabbinizdir dedi, sizden önce gelip geçen atalarinizin da Rabbi.

26:27 Firavun, gerçekten de dedi, size gönderilen peygamberiniz, mutlaka deli.

26:28 Musa, dogunun da Rabbidir dedi, batinin da ve ikisi arasinda bulunanların da düşünüp akil ediyorsaniz.

26:29 Firavun, eger dedi, benden baska bir mabut kabul edersen seni mutlaka zindana atilmislara katarim, hapsederim.

26:30 Musa, ya sana dedi, apaçik bir delil gösterirsem,

26:31 Firavun, dogru söyleyenlerdense hadi dedi, göster onu.

26:32 Musa, sopasini atti, sopa hemen apaçik görünen koca bir ejderha oldu.

26:33 Elini koynundan çıkardi, derhal bakanlara paril paril parlayan bembeyaz bir el göründü.

26:34 Firavun, yanındaki ileri gelenlere, gerçekten de dedi, bu, pek bilgili bir büyücü.

26:35 Sizi, büyüsiyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor, ne buyurursunuz simdi?

26:36 Ona ve kardesine bir zaman mühlet ver dediler ve sehirlere, büyücüleri toplayip getirecek adamlar yolla da.

26:37 Adamakilli bilgili bütün büyücüleri tapina getirsinler.

26:38 Muayyen bir günün muayyen bir zamanında büyücüler toplandı.
26:39 Halka da denildi ki siz de toplaniyor musunuz?
26:40 Umariz ki üst gelirlerse biz de büyücülere uyariz.
26:41 Derken büyücüler gelince Firavun'a üst gelirsek dediler, bize bir mükafat var mi?
26:42 Firavun, evet dedi, siz o zaman yakinlarimdan olursunuz.
26:43 Musa, onlara, atacaginiz seyleri atin dedi.
26:44 Iplerini sopalarini attilar ve Firavun'un yüceligi hakki için dediler, biz elbette üst olacagiz.
26:45 Derken Musa da sopasini atti, sopa, hemen onlarin düzüp meydana getirdigi seyleri yutmaya basladi.
26:46 Büyücüler, derhal secdeye kapandilar.
26:47 Alemlerin Rabbine inandik dediler.
26:48 Musa ve Harun'un Rabbine.
26:49 Firavun, size izin vermeden inandiniz ha dedi, süphe yok ki o, sizin büyüünüz, büyüü o öğretti size; simdi anlarsiniz siz, mutlaka ellerinizi, ayaklarinizi çaprazvari kestirecegim ve hepinizi de astiracagim.
26:50 Zarari yok dediler, süphe yok ki biz, dönüp Rabbimize varacagiz.
26:51 Ilk inananlardan oldugumuz için umariz ki Rabbimiz hatalarimizi yarligar.
26:52 Ve Musa'ya, kullarimi geceleyin yola çıkar, süphe yok ki ardinizdan gelecekler diye vahyettik.
26:53 Firavun, sehirlere asker toplayan adamlar yolladi.
26:54 Bunlar, hiç süphe yok azlik bir topluluk.
26:55 Ve hiç süphe yok ki gene de bizi kizdirmadalar.
26:56 Bizse onlarin serrine karsi uyanik ve kuvvetli bir topluluguz diye haberler gönderdi.
26:57 Derken onlari bahçelerden, kaynaklardan sürüp çıkardik.
26:58 Ve definelerden ve güzelim yerlerden ettik.
26:59 Böyle iste ve oralara Israilogullarini mirasçi kildik.
26:60 Firavun'a uyanlar, gün dogunca Israilogullarinin artlarına düstüler.
26:61 Iki topluluk da birbirini görünce Musa'nin arkadaslari dediler ki: Mutlaka bize yetisecekler.
26:62 Musa, hayir dedi, süphe yok ki Rabbim bana yol gösterecek.
26:63 Derken Musa'ya, sopani denize vur diye vahyettik. Vurunca deniz hemen yarildi ve her parçasi, koca bir daga döndü.
26:64 Öbürlerini buraya yaklastirdik.
26:65 Musa'yi ve onunla beraber bulunanlarin hepsini kurtardik.
26:66 Sonra öbürlerini sulara garkettik.
26:67 Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkin çogu inanmaz.
26:68 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
26:69 Onlara oku Ibrahim'e ait haberi.
26:70 Hani atasina ve kavmine, neye tapiyorsunuz demisti.
26:71 Putlara tapiyoruz dediler ve onlara kulluk edip durmadayiz.
26:72 Çağirdiginiz vakit dedi, duyuyorlar mi?

26:73 Yahut size bir faydalari var mi, bir zarar veriyorlar mi?
26:74 Hayir dediler, atalarimizi böyle bulduk, böyle yapıyordu onlar.
26:75 Simdi gördünüz mü dedi, neye kulluk ediyorsunuz.
26:76 Siz ve çok daha önce gelip geçen atalariniz.
26:77 Hiç şüphe yok ki artik, alemlerin Rabbinden baska onlar, bana düşman.
26:78 Âlemlerin Rabbi, öyle bir mabuttur ki beni yaratmistir ve odur dogru yolu gösteren bana.
26:79 Ve öyle bir mabuttur ki beni doyurur ve suya kandirir.
26:80 Ve hastalandigim zaman o sifa verir bana.
26:81 Ve öyle bir mabuttur ki beni öldürür, sonra da diriltir.
26:82 Ve öyle bir mabuttur ki kiyamet gününde umarim, hatami da yarligar.
26:83 Rabbin, bana peygamberlik ver ve beni temiz kisilere kat.
26:84 Sonra gelenler arasinda da güzel bir adsan ver bana, dogrulukla andir beni.
26:85 Beni Naim cennetinin mirasçilarindan et.
26:86 Atami da yarliga, şüphe yok o, sapiklardan.
26:87 Utandırma beni insanların dirilecekleri günde.
26:88 O günde ki ne mal fayda verir o gün, ne evlat.
26:89 Ancak Allah'a, sirkten ve şüpheden arinmis bir gönülle gelen faydalanir.
26:90 Ve cennet, o gün, çekinenlere yaklastirilmistir.
26:91 Ve cehennem, azginlara gösterilmis, meydana çıkarilmistir.
26:92 Ve onlara, nerede kulluk ettikleriniz denilmistir,
26:93 Allah'i birakip da tapiyordunuz onlara, size yardım ediyorlar mi, yoksa kendilerine bir yardımda bulunuyorlar mi?
26:94 Hepsi de, birbiri üstüne, bas asagi cehenneme atilmislardir tapanlar da, tapılanlar da.
26:95 Ve Iblis'in bütün ordusu da.
26:96 Orada birbirleriyle çekiserek derler ki.
26:97 Allah hakki için gerçekten de biz, apaçık bir sapiklik içindeydik.
26:98 Sizi, alemlerin Rabbiyle bir tuttugumuz zaman.
26:99 Bizi, ancak o mücrimler saptirdi.
26:100 Artik ne sefaatçilerden bir sefaatçi var bize.
26:101 Ne bir can dostu.
26:102 Ne olurdu bir kere daha dünyaya dönebilseydik de inananlardan olsaydik.
26:103 Şüphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkin çoğu inanmaz.
26:104 Ve şüphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
26:105 Nuh kavmi de peygamberleri yalanladı.
26:106 Hani, kardesleri Nuh, onlara demisti ki: Hala mi çekinmezsiniz?
26:107 Şüphe yok ki ben, size emin bir peygamberim.
26:108 Artik Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
26:109 Ve ben, tebligime karsilik bir mükafat istemem sizden, benim mükafatim, ancak alemlerin Rabbine ait.

- 26:110 Artık Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:111 Dediler ki: Sana, asagilik kisiler uymus, biz de mi inanalim sana?
- 26:112 Nuh, benim onların yaptıklarına dair bir bilgim yok dedi.
- 26:113 Onların hesabi ancak Rabbime aittir eğer anlarsanız.
- 26:114 Ve ben, inananları kovamam.
- 26:115 Ben ancak, apaçık bir korkutucuyum.
- 26:116 Ey Nuh dediler, bu isten vazgeçmezsen seni mutlaka taslarız.
- 26:117 Rabbim dedi, gerçekten de kavmim, yalanladı beni.
- 26:118 Sen, onlarla benim aramda hükmet ve beni de kurtar, inananlardan benimle beraber bulunanları da.
- 26:119 Derken onu da o dopdolu gemiyle kurtardık, onunla beraber bulunanları da.
- 26:120 Sonra da onlardan başka geri kalanları sulara garkettik.
- 26:121 Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkın çoğu inanmaz.
- 26:122 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
- 26:123 Âd kavmi de peygamberleri yalanladı.
- 26:124 Hani , kardeşleri Hud, onlara demisti ki: Hala mi çekinmezsiniz?
- 26:125 Süphe yok ki ben, size emin bir peygamberim.
- 26:126 Artık Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:127 Ve ben, tebligime karşılık bir mükafat istemem sizden, benim mükafatım, ancak alemlerin Rabbine ait.
- 26:128 Siz, her yüksek tepede, ihtiyacınız olmayan bir yapı kurarak eğlenip durur musunuz?
- 26:129 Sağlam yapılar, kaleler yaparsınız da ebedi kalacağını mi umarsınız?
- 26:130 Tutup yakaladığınızı cebbarcasına mi yakalarsınız?
- 26:131 Artık Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:132 Çekinin o mabuttan ki bildiğiniz nimetleri vererek yardım etti size.
- 26:133 Yardım etti size hayvanlar ve evlat vererek.
- 26:134 Ve bahçeler ve kaynaklar ihsan ederek.
- 26:135 Süphe yok ki ben, o pek büyük günün azabi size gelip çatacak, ondan korkuyorum.
- 26:136 Bizce bir dediler, istersen öğüt ver bize, istersen öğüt verenlerden olma.
- 26:137 Bu, önce gelip geçenlerin uydurmalarından başka bir şey değil.
- 26:138 Ve biz, azaba ugratılmayacağız.
- 26:139 Derken onu yalanladılar, biz de onları helak ettik. Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkın çoğu inanmaz.
- 26:140 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
- 26:141 Semud kavmi de peygamberleri yalanladı.
- 26:142 Hani, kardeşleri Salih, onlara demisti ki: Hala mi çekinmezsiniz?
- 26:143 Süphe yok ki ben, size emin bir peygamberim.
- 26:144 Artık Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:145 Ve ben, tebligime karşılık bir mükafat istemem sizden, benim mükafatım, ancak alemlerin Rabbine ait.
- 26:146 Burada emin bir halde bırakılacak misiniz?

- 26:147 Baglarda, kaynaklarda.
- 26:148 Ekinler içinde, tomurcuklari nazik, yumusak hurmaliklar yaninda.
- 26:149 Ve büyük bir akilla, ustalikla daglarda evler yontmadasiniz.
- 26:150 Artik Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:151 Asiri gidenlerin emrine uymayin,
- 26:152 o asiri gidenler ki yeryüzünde bozgunculuk ederler de islah etmezler.
- 26:153 Sen dediler, ancak büyülenmiş kisilerdensin.
- 26:154 Bizim gibi bir insandan baska bir sey de degilsin sen. Dogru söyleyenlerdensen bir delil göster bize.
- 26:155 Bu dedi, disi bir deve; su içme hakki, bir gün onun, malum bir gün de su içme hakki sizin.
- 26:156 Ve ona kötülükle dokunmayın, sonra pek büyük bir günün azabi, helak eder sizi.
- 26:157 Ayaklarini kesip öldürdüler onu da nadim oldular.
- 26:158 Azap, onlari helak ediverdi. Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkin çogu inanmaz.
- 26:159 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
- 26:160 Lut kavmi de peygamberleri yalanladi.
- 26:161 Hani, kardesleri Lut, onlara demisti ki: Hala mi çekinmezsiziz?
- 26:162 Süphe yok ki ben, size emin bir peygamberim.
- 26:163 Artik Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:164 Ve ben, tebligime karsilik bir mükafat istemem sizden, benim mükafatim, ancak alemlerin Rabbine ait.
- 26:165 Siz, insanlardan erkeklere yaklasiyor da.
- 26:166 Rabbinizin, sizin için yarattigi eslerinizi birakiyor musunuz? Hayir, siz, haddi asmis bir topluluksunuz.
- 26:167 Ey Lut dediler, bu isten vazgeçmezsen seni mutlaka sehrimizden çıkaririz.
- 26:168 Süphe yok ki dedi, ben, sizin yaptiginizdan nefret etmedeyim, onu kinamadayim.
- 26:169 Rabbin, beni de onların yaptıkları isin azabından kurtar, ailemi de.
- 26:170 Derken onu da kurtardık, bütün ailesini de.
- 26:171 Ancak bir kocakari, geri kalanların içindeydi.
- 26:172 Sonra berikleri mahvettik.
- 26:173 Üstlerine öylesine bir yagmur yagdirdik ki, ne de kötüdür korkutulanlara yagdirilan yagmur.
- 26:174 Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkin çogu inanmaz.
- 26:175 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
- 26:176 Ashabi Eyke de peygamberleri yalanladi.
- 26:177 Hani Suayb, onlara demisti ki: Hala mi çekinmezsiziz?
- 26:178 Süphe yok ki ben, size emin bir peygamberim.
- 26:179 Artik Allah'tan çekinin ve itaat edin bana.
- 26:180 Ve ben, tebligime karsilik bir mükafat istemem sizden, benim mükafatim, ancak alemlerin Rabbine ait.
- 26:181 Ölçegi tam ölçün, eksik ölçenlerden olmayin.

26:182 Dogru teraziyle tartin.
26:183 Insanlarin haklarindan hiçbir seyi eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncu olmayin.
26:184 Çekinin o mabuttan ki sizi de yaratmistir, önceki ümmetleri de.
26:185 Sen dediler, ancak büyülenmis kisilerdensin.
26:186 Ve bizim gibi insandan baska bir sey de degilsin sen ve biz seni mutlaka yalancılardan sanmadayiz.
26:187 Gökyüzünden parçalar düşür üstümüze eger dogru söyleyenlerdensen.
26:188 Rabbim dedi, yaptiginiz seyi daha iyi bilir.
26:189 Derken onu yalanladilar da karanlik günün azabi helak etti onlari; süphe yok ki bu, o günün pek büyük bir azabiydi.
26:190 Süphe yok ki bunda bir delil var, fakat halkin çoğu inanmaz.
26:191 Ve süphe yok ki Rabbin, elbette üstündür, rahimdir.
26:192 Ve hiç süphe yok ki Kur'an, alemlerin Rabbi tarafından indirilmistir.
26:193 RuhülEmin indirmistir onu.
26:194 Senin gönlüne, korkutanlardan olasin diye.
26:195 Apaçik Arapçayla.
26:196 Ve süphe yok ki o hükümler, elbette önceki kitaplarda da var.
26:197 Onu, Israilogullarinin bilginlerinin bilmesi de bir delil degil miydi onlara?
26:198 Kur'an'i Arap olmayanlardan, Arapça bilmeyenlerden birisine indirseydik de.
26:199 Onlara okusaydi gene inanmazlardı.
26:200 Biz, böylece Kur'an'i, mücrimlerin gönüllerine kadar islettik.
26:201 Fakat elemli azabi görmedikçe inanmazlar ona.
26:202 Ansizin gelip çatar onlara ve onlar anlamazlar bile.
26:203 Derler ki: Bize mühlet verilir mi acaba?
26:204 Hala azabimizin çabucak gelmesini mi isterler?
26:205 Diyelim ki yillarca onlari yasattik, geçindirdik de.
26:206 Sonra onlara vaadedilen azap geldi.
26:207 O yasayip geçinmeleri, onlari herhangi bir suretle kurtarabilir mi ki?
26:208 Ve hiçbir sehri helak etmedik ki oraya, korkutucu peygamberler göndermeyelim de.
26:209 Ögüt vermesinler ve biz zulmetmeyiz hiç.
26:210 Ve onu Seytanlar indirmedı.
26:211 Ve bu, onlara yakismadigi gibi buna güçleri de yetmez.
26:212 Süphe yok ki onlar, vahyi duymaktan uzaklastirilmislardır.
26:213 Sakin Allah'la beraber bir baska mabudu çağirma, yoksa azaba ugratılanlardan olursun.
26:214 Ve en yakin hisimlarini korkut.
26:215 Inananlardan sana uyanlara karsi kanadini indir, mütevazi ol.
26:216 Sana isyan ederlerse de de ki: Süphe yok ki ben, sizin yaptiklarinizdan uzagim.
26:217 Ve dayan üstün ve rahim mabuda.

26:218 Öylesine mabut ki namaza kalktigin zaman da seni görür.
26:219 Ve secde edenler arasında secde edisini de görür.
26:220 Süphe yok ki o, her şeyi duyar, bilir.
26:221 Haber vereyim mi size, kime iner Seytanlar?
26:222 Onlar, bütün yalancı ve suçlulara inerler.
26:223 Ve onlar da Seytanlara kulak verirler ve Seytanların çoğuysa yalancıdır.
26:224 Ve sairilere de akilsizlar ve ziyankarlar uyar.
26:225 Görmez misin ki hiç süphe yok, onlar, her vadede sersemce dolasıp dururlar.
26:226 Ve hiç süphe yok ki onlar, yapmadıkları şeyleri söylerler.
26:227 Ancak inananlar ve iyi işlerde bulunanlar ve Allah'ı çok ananlar ve zulme uğradıktan sonra yardıma mazhar olanlar müstesna. Ve zulmedenler, yakında bileceklerdir halleri neye varacak ve nereye varıp gidecekler.

Sura 27: An-Naml

27:1 Ta sin, bunlardır Kur'an'ın, gerçekle batili açıklayan kitabın ayetleri.
27:2 Doğru yolu gösterir ve müjdedir inananlara.
27:3 O inananlara ki namazlarını kılarlar, zekatlarını verirler ve onlardır ahirete adamakilli inananlar.
27:4 Âhirete inanmayanların isledikleri işleri bezedik de artık onlar, sakin bir halde kalakaldılar.
27:5 Onlar, o kısıldır ki onlarıdır kötü azap ve onlardır ahirette en fazla ziyan edenlerin ta kendileri.
27:6 Ve süphe yok ki sen, Kur'an'ı, hüküm ve hikmet sahibinin, her şeyi bilen katından almadasın.
27:7 An o zamani, hani Musa, esine demisti: Gerçekten de ben bir ateş görüyorum, ya gider, size bir haber getiririm oradan, yahut bir kor getiririm de isinirsiniz.
27:8 Oraya gelince nida edildi: Atesteki melekler de gerçekten kutlanmıştır, çevresindeki Musa da ve münezzehtir noksan sıfatlardan âlemlerin Rabbi Allah.
27:9 Ey Musa, gerçek olan şey şu ki: Benim üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah.
27:10 Ve at sopanı. Musa, sopayı tipki bir yılan gibi kıvraniyor görünce arkasını dönüp kaçmıstı ve geriye de dönmemisti. Ey Musa dendi, korkma, süphe yok, ben öyle bir mabudum ki korkmazlar benim katımda peygamberler.
27:11 Ancak zulmeden korkar; fakat kötülükten sonra onu iyilige döndürene gelince, hiç süphe yok ki ben suçları örterim, rahimim.
27:12 Ve elini koynuna sok da bir hastalık yüzünden olmaksızın bembeyaz, parıl parıl parlar bir halde çıksın; bu, Firavun'la kavmine gösterilen dokuz delil içindedir; süphe yok ki onlar, buyruktan çıkmış bir topluluktur.
27:13 Delillerimiz, gözle görünür bir surette onlara gösterilince bu, apaçık bir büyü dediler.

27:14 Kendileri de bunlara adamakilli inandıkları, bunları iyice bilip anladıkları halde zulümle, ululanmayla inadına inkar ettiler; bak da gör, bozguncuların sonları ne oldu.

27:15 Ve andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a bilgi verdik ve hamdolsun Allah'a ki dediler, bizi inanan kullarının çoğundan üstün etti.

27:16 Ve Süleyman, Davud'un mirasçisi oldu ve ey insanlar dedi, bize kudsili öğretildi ve her şeye ait bilgi verildi bize; şüphe yok ki bu, elbette apaçık bir lütuf ve ihsandır.

27:17 Ve Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kullardan meydana gelen orduları toplandı ve her takım, yerli yerince karar etti.

27:18 Sonunda bir karınca vadisine geldikleri zaman bir karınca, ey karıncalar dedi, yuvalarınıza girin de Süleyman ve orduları, bilmeden çignemesinler sizi.

27:19 Süleyman, onun sözünü duyunca hafifçe güldü de Rabbim dedi, bana ve anamla babama verdiğin nimetlere şükretmemi ve razi olacağın iyi işlerde bulunmamı ilham et bana ve rahmetinle, beni temiz kullarının arasına kat.

27:20 Kusları arastırdı da ne oldu dedi, hüthüdü görmüyorum, yoksa bir yere mi gidip gizlendi?

27:21 Ona siddetli bir surette azap edeceğim, yahut onu kestireceğim, yahut da bana, neden bulunmadığının sebebini açıklayan bir delil gösterir.

27:22 Derken hüthüt, çok geçmeden geldi de dedi ki: Senin henüz bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana doğru bir haberle Sebe'den geliyorum.

27:23 Orada, onlara bir kadının hükümdar olduğunu gördüm ve kendisine her şey verilmiş ve bir de çok büyük tahti var.

27:24 Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp güneşe secde eder buldum ve Seytan, yaptıklarını bezemiş de yoldan çıkarmış onları ve onlar, doğru yolu bulamıyorlar.

27:25 Ve bunu da, göklerde ve yeryüzünde gizli olan şeyleri meydana çıkaran ve neyi gizliyorlar, neyi açığa vuruyorlarsa hepsini bilen Allah'a secde etmemek için yapıyorlar.

27:26 Öyle bir Allah ki yoktur ondan başka tapacak ve pek büyük Arsin da sahibi.

27:27 Süleyman, bakayım dedi, doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan misin?

27:28 Git, su mektubumu götür, ver onlara, sonra biraz çekil onlardan, bak bakalım, ne cevap verecekler?

27:29 Sebe hükümdarı, ey ulular dedi, bana pek güzel bir mektup geldi;

27:30 O, gerçekten de Süleyman'dan geliyor ve gerçekten de içinde sunlar yazılı: Rahman ve rahim Allah Adıyla.

27:31 Bana karşı yücelik davasına girmeyin ve teslim olarak gelin bana.

27:32 Ey ulular dedi, su işi ne yapacağım, bana bir rey verin, sizi çağırmadan kesin bir karar vermedim.

27:33 Biz dediler; güçlüküvvetli ve siddetli savasır bir topluluğuz, fakat emir senin, ne yapacaksan sen düşün, yap.

27:34 Dedi ki: Padisahlar, bir şehre girdiler mi, o şehri harap ederler ve halkının yücelerini aşağılık bir hale getirirler ve bunlar da böyle

yapacaklar.

27:35 Onlara bir armagan göndereyim de bakalım elçiler, dönüp ne cevap getirecekler?

27:36 Elçiler, Süleyman'a gelince Süleyman, bana dedi, mal göndererek yardım mi ediyorsunuz? Allah'in bana verdikleri, sizin getirdiklerinizden daha da hayırlı, fakat siz, armaganınızla sevinir, övünürsünüz.

27:37 Dön, git onlara, öyle bir orduyla geleceğim ki karsi duramayacaklar ve oradan, horhakir bir halde çıkaracağım onları, asagilik bir hale gelecek onlar.

27:38 Ey ulular dedi, onlar, bana teslim olup gelmeden onun tahtını kim getirebilir bana?

27:39 Cinlerden bir ifrit, sen yerinden kalkmadan dedi, ben onu sana getiririm ve şüphe yok ki ben, elbette güvenilecek bir kuvvete sahibim.

27:40 Kitaba ait bir bilgiye sahip olansa ben dedi, gözünü yumup açmadan onu getiririm sana. Derken bakti ki taht yanında durmada, onu görünce bu dedi, Rabbimin lutfundan, ihsanından, şükür mü edeceğim, nankör mü olacağım, beni sinamak istiyor. Fakat şükreden, mutlaka kendisini faydalandırmış olur ve nankörlük edene gelince hiç şüphe yok ki Rabbim, kullarından müstagnidir, onlara karsi lütuf ve kerem sahibidir.

27:41 Süleyman, tahtının seklini degistirin dedi, bakalım taniyacak mi, tanimiyacak mi?

27:42 Hükümdar gelince, tahtın bumuydu dendi, o da ona pek benziyor zaten daha önce de Süleyman'in peygamberliğini bilmiş, anlamistik ve teslim olmustuk dedi.

27:43 Allah'i birakip da kulluk ettigi seyler, onu yoldan çıkarmisti; şüphe yok ki o, kafirler toplulugundandi.

27:44 Ona, saraya gir dendi. Billur dösemeyi görünce derin bir su sandi ve bacaklarını sivadi. Süleyman, bu dedi, billur dösenmiş düz bir saha.

Bunun üzerine o da Rabbim dedi, ben kendime zulmettim ve teslim oldum Süleyman'la beraber alemlerin Rabbi Allah'a.

27:45 Ve andolsun ki biz, Semud kavmine, Allah'a kulluk edin diye kardesleri Salih'i göndermistik. O zaman onlar, birbiriyle çekisen, birbirine düşmanlık eden iki firkaya ayrılmışlardı.

27:46 Ey kavmim dedi, iyilikten önce ne diye çarçabuk kötülüğü istersiniz? Ne olur, Allah'tan yarlıganma dileseniz de merhamete layik olsanız.

27:47 Biz dediler, seninle ve yanında bulunanlarla ugrusuzluga ugramadayız. O, ugradığınız ugrusuzluk, Allah katından gelmede; hatta siz, sinanmakta olan bir topluluksunuz dedi.

27:48 Şehirde dokuz kişi vardı ki yeryüzünde bozgunculuk ediyorlar, düzene hiç yanasıyorlardı.

27:49 Allah adına, aralarında yemin ederek dediler ki: Bir gece Salih'i de, ailesini de öldürelim, sonra velisine, onu öldürmediğimiz gibi öldüreni de bilmiyoruz ve şüphe yok ki doğru söylüyoruz deriz.

27:50 Onlar, bir düzendir kurdular, biz de düzenlerine bir cezadır verdik, fakat onlar, anlamıyorlardı bunu, haberleri bile yoktu bundan.

27:51 Düzenlerinin sonucu ne oldu, bak da gör; şüphe yok ki biz, onları

da, topluluklarini da tamamıyla helak ettik.

27:52 Iste zulümleri yüzünden bombos kalmis evleri; süphe yok ki bunda, bilen topluluga bir delil var.

27:53 Ve inanip çekinenleri kurtardik biz.

27:54 Ve Lut'u da göndermistik de o zaman, kavmine demisti ki: Çirkin bir is islemedesiniz ve siz de onun çirkinligini görüyorsunuz.

27:55 Kadinklari birakip da sehvetle erkeklerle mi temas edeceksiniz, hatta siz, bilgisiz bir topluluksunuz.

27:56 Kavminin cevabi, Lut'u ve soyunu sehrinizden çıkarin, hiç süphe yok ki onlar, temizlige pek düskün bir topluluk sözünden baska bir söz degildi.

27:57 Derken, onu ve ailesini kurtardik, ancak karisini kurtarmadik, onun, geri kalanlarla kalmasini takdir etmistik.

27:58 Ve onlara öylesine bir yagmur yagdirdik ki, korkutulanlara yagan yagmur, ne de kötü yagmurdur.

27:59 De ki: Hamd Allah'a ve esenlik, seçtigi kullarina; Allah mi daha hayirlidir, ona sirk kostuklari seyler mi?

27:60 Gökleri ve yeryüzünü yaratan ve size gökten yagmur yagdiran mi hayirli? Biz, o yagmurla, agacini bile bitiremeyeceginiz nice güzelim bahçelerdeki nebatlari bitirmedeyiz; Allah'la beraber bir baska mabut var mi? Hayir, siz, yoldan sapmis kisilersiniz.

27:61 Yoksa yeryüzünü, karar edilecek bir saha olarak yaratan ve yerin üstünden irmaklar akitan ve orada saglam daglar halkeden ve iki denizin arasina bir sinir çeken mi hayirli? Allah'la beraber bir baska mabut var mi? Hayir, onların çogu bilmez.

27:62 Yoksa darda kalana, dua ettigi zaman icabet eden ve kötülüğü gideren ve sizi, yeryüzüne sahip kilan mi hayirli? Allah'la beraber bir baska mabut var mi? Ne de az düşünmedesiniz.

27:63 Yoksa karanin ve denizin karanliklarinda sizi dogru yola sevkeden ve rahmetinden önce müjde olarak rüzgarlari yollayan mi hayirli? Allah'la beraber bir baska mabut var mi? Yücedir, münezzehdir Allah, onların sirk kostuklarından.

27:64 Yoksa daima halki yaratip duran, sonra da yeniden halkeden ve sizi, gökten ve yeryüzünden riziklandiran mi hayirli? Allah'la beraber bir baska mabut var mi? De ki: Gösterin delillerinizi dogru söylüyorsunuz.

27:65 De ki: Göklerde ve yeryüzünde bulunanların hiçbiri, gizli şeyi bilemez, ancak Allah bilir ve onlar da ne vakit tekrar diriltileceklerini bilemezler

27:66 Hayir, onların bilgileri, bu dünyadayken, ahirete ulasamaz; hayir, onlar, ahiret hakkında süphe içindedir; hayir, onlar ahiret hususunda kördür.

27:67 Ve kafir olanlar, derler ki: Biz ve atalarimiz, toprak olduktan sonra mi mezarlarımızdan çıkarilacagiz?

27:68 Andolsun ki bu, bize de vaadedilmistir, daha önce atalarimize da vaadedilmisti; fakat bu, gelip geçenlere ait bir masal ancak.

27:69 De ki: Gezin yeryüzünde de bakin, görün, ne olmus mücrimlerin sonu.

27:70 Ve üzülme onlar için ve daralma kurdukları düzenlerden.

27:71 Ve derler ki: Bu vait, ne vakit yerine gelecek doğru söylüyorsanız.

27:72 De ki: Çarçabuk gelip çatmasını dilediğiniz o azabın birazı neredeyse gelmek üzere size.

27:73 Ve şüphe yok ki Rabbin, insanlara lütuf ve ihsan sahibidir, fakat çoğu sükrretmez.

27:74 Ve şüphe yok ki Rabbin, gönüllerinde gizlediklerini de bilir elbette, açığa vurduklarını da.

27:75 Gökte ve yeryüzünde hiçbir gizli şey yoktur ki apaçık kitapta tespit edilmemiş olsun.

27:76 Şüphe yok ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri birçok şeyleri anlatmadadır.

27:77 Ve şüphe yok ki Kur'an, elbette hidayettir ve rahmettir inananlara.

27:78 Şüphe yok ki Rabbin, hükmüyle, aralarında takdir ettiğini yerine getirecektir ve odur üstün olan ve bilen.

27:79 Ve artık dayan Allah'a, şüphe yok ki sen, apaçık gerçek yoldasın.

27:80 Şüphe yok ki sen, ölüye duyuramazsın ve arkalarını çevirip giderlerken çağırsan da sağirlara sesini isittiremezsin.

27:81 Ve köre, sapıklığından döndürüp doğru yolu gösteremezsin sen; ancak delillerimize inanan kişiye duyurursun sesini ve onlardır gerçekten de Müslüman olanlar.

27:82 Sözü, onlar hakkında yerine geleceği, tahakkuk edeceği zaman gelip çatinca yeryüzünden, onlara bir mahluk çıkarırız ki o, konuşur onlarla ve gerçekten de insanlar, delillerimize adamakilli inanmazlar der.

27:83 Ve o gün, her ümmetten, delillerimizi yalanlayan bir topluluğu toplayacağız ve onlar, takimtakim duracaklar.

27:84 Sonunda, onlar geldi mi, delillerimi bir bilgi edinip kavramadığınız halde yalanladınız mı, neydi o yaptığınız der.

27:85 Zulmettiklerinden dolayı o söz, tahakkuk etmiş, başlarına gelmiştir, artık onlar konuşamazlar da.

27:86 Görmezler mi ki biz, şüphe yok ki dinlensinler diye geceyi yarattık, gözlerini açsınlar diye de gündüzü; şüphe yok ki bunda deliller var inanan topluluğa.

27:87 Ve o gün Sur üfürülür de göllerde kimler varsa ve yeryüzünde kimler varsa, Allah'ın dilediğinden başka hepsi, pek siddetli bir korkuya kapılır ve hepsi de horhakir bir halde onun tapisına gelir.

27:88 Ve görürsün dağları da yerlerinde duruyor sanırsın, halbuki onlar, kıyamette bulut gibi geçip gider, dağılır. Her şeyi, adamakilli ve yerli yerinde halkeden Allah'ın isidir bu; şüphe yok ki o, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardır.

27:89 Kim, bir iyilikle gelirse yaptığı iyilikten de hayırlı bir mükafat var ona ve onlar, o günün siddetli korkusundan emindirler.

27:90 Ve kim, bir kötülükle gelirse o çeşit kişiler, yüzüstü cehenneme atılırlar; yaptığınıza karşılık neyse ondan başka bir şeyle mi size ceza verilecek sandınız?

27:91 Bana, ancak orasını emin bir harem olarak halkeden bu şehrin Rabbine ibadet etmem emredildi ve onundur her şey ve Müslümanlardan olmam emredildi

bana.

27:92 Ve Kur'an okumam emredildi. Artık kim doğru yolu bulursa faydası kendisine ait ve kim saparsa artık de ki: Ben ancak korkutanlardanim.

27:93 Ve de ki: Hamd Allah'a, yakında delillerini gösterecek size ve siz de taniyacaksınız onları ve Rabbin, ne yaptığınızdan gafil değildir.

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Ta sin mim.

28:2 Bunlardır gerçeğe batılı açıklayan kitabın ayetleri.

28:3 Musa'ya ve Firavun'a ait haberlerden bir kısmını, gerçek olarak, inanan topluluğa bildirirken için okumaktayız sana.

28:4 Süphe yok ki Firavun, yeryüzünde yücelmişti ve halkını bölükbölük etmişti ve onlardan bir topluluğu zayıf bir hale getirmede, oğullarını kesmede, kadınlarını bırakmadı; hiç şüphe yok ki o, bozgunculardandı.

28:5 Ve bizse yeryüzünde zayıf bir hale getirilmesi istenenlere lutfetmeyi ve onları, halka rehber kılmayı ve yeryüzüne, onları miras bırakmayı dilemedeydik.

28:6 İstiyorduk ki onları yeryüzünde yerleştirip kuvvetlendirelim ve Firavun'la Haman'a ve askerlerine de, onlardan çekindikleri şeyleri gösterelim.

28:7 Ve Musa'nın anasına, onu emzir, bir tehlikeye uğramasından ürkersen at onu nehre ve korkma, tasalanma, şüphe yok ki biz, onu sana tekrar veririz ve onu peygamberlere katar, peygamber yaparız diye vahyettik.

28:8 Kendilerine düşman olması, onları tasalandırması için Firavun'un adamları, onu buldular; şüphe yok ki Firavun ve Haman'la askerleri, yanlış hareket etmedeydiler.

28:9 Firavun'un karısı dedi ki: Senin de gözünü aydınlatır bu, benim de, öldürme bunu, umarım ki bize faydası dokunur, yahut da evlat ederiz onu kendimize ve onların, hiçbir şeyden haberleri yoktu.

28:10 Musa'nın anası, gönlü bombos bir halde kaldı, eğer inananlara katılması için gönlünü, bize bağlamasaydık nerdeyse açığa vuracaktı bunu.

28:11 Ve kız kardesine, sen dedi gözetle onu; o da, öbürleri anlamadan uzaktan gözetledi.

28:12 Ve Musa'ya daha önce bütün süt ninelerin sütünü haram ettik; kız kardesi, ona süt verip yetistirecek, ona öğüt verip büyütmeyi üstlerine alacak bir aileyi bildireyim mi size dedi.

28:13 Derken, gözü aydın olsun, ısıkılsın ve mahzun olmasın ve Allah'ın vaadettiği şeyin, şüphesiz gerçek olduğunu bilsin diye tekrar anasına verdik onu, fakat insanların çoğu bilmez.

28:14 Ergenlik çağına gelip olgunlasınca ona peygamberlik ve bilgi verdik ve biz, iyilik edenleri böylece mükafatlandırırız.

28:15 Halkı, gaflete dalmış, öğle uykusundayken sehre girdi de orada iki adamın kavga etmekte olduğunu gördü; bu, kendi taraftarlarındandı, öbürü, düşmanlarından. Derken, taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı Musa'dan yardım istedi, o da düşmanlarından olan kişinin

göğsüne bir yumruk indirdi de isini bitiriverdi; bu is dedi, Seytan'ın islerinden; şüphe yok ki o, insani apaçık sapıklığa sevkeden bir düşman.

28:16 Rabbim dedi, ben kendime zulmettim, sen yarlığa beni ve mabudu, onu yarlığadi; şüphe yok ki o, suçları örter, rahimdir.

28:17 Rabbim dedi, beni nimetlendirdiğin şeylerle mücrimlere kesin olarak arka olmayacağım artık.

28:18 Korkarak, gözleyip bekleyerek şehirde sabahladı, derken dün kendisinden yardım isteyen, gene birisiyle çekişmedeydi ve gene kendisinden yardım istedi. Musa da ona, şüphe yok ki dedi sen, apaçık bir azginsin.

28:19 Kendilerine düşman olana tutmak isteyince öbürü, Musa'yi kendi aleyhinde sanıp ey Musa dedi, dün birini öldürdüğün gibi beni de öldürmek istiyorsun galiba; sen, yeryüzünde mutlaka bir cebbar olmak istiyor, ara buluculardan olmayı hiç dilemiyorsun.

28:20 Ve şehrin öte yanından kosa kosa birisi geldi de ey Musa dedi, ileri gelenler, seni öldürmek için birbirleriyle görüşüp danışmadalar, hemen çık git, şüphe etme ki ben sana öğüt verenlerdenim.

28:21 Musa, korkarak, çekinip gözetleyerek şehirden çıktı ve Rabbim dedi, sen beni zalim topluluktan kurtar.

28:22 Medyen tarafına yönelince de umarım ki dedi, Rabbim, beni doğru yola sevk eder.

28:23 Medyen suyuna varınca orada, hayvanlarını sulayan bir bölük halk gördü. Gerilerinde de iki kadın vardı, onlar, hayvanlarını sudan menediyorlardı. Musa, ne yapıyorsunuz, niçin hayvanlarınızı sulamıyorsunuz deyince dediler ki çobanlar gidinceye dek biz, hayvanlarımızı sulayamıyoruz ve babamız da pek ihtiyar bir adam.

28:24 Musa, onların hayvanlarına su verdi, sonra da bir gölgeye çekilip Rabbim dedi, bana, hayra ait ne indirdiyse, ne lütufta bulduysan şüphe yok ki hepsine de muhtacim ben.

28:25 Derken o iki kadının biri, utanarak ona geldi de babam dedi, hayvanlarımızı suladığından dolayı seni mükafatlandırmak için çağırıyor. Musa, ona gidip basından geçenleri anlatınca o, korkma dedi, zalim topluluktan kurtuldun.

28:26 O iki kızın biri de babacığım dedi, onu ücretle tut, şüphe yok ki ücretle tutacağın adamların en hayırlısı, en emini bu.

28:27 Babası, Musa'ya dedi ki: Bana sekiz yıl hizmet edersen buna karşılık sana su iki kızından birini vermek istiyorum; ama sen on yılı doldurursan bu da sana ait artık ve ben, sana zahmet ve mesakkat vermek istemem; Allah dilerse beni iyi kişilerden bulursun.

28:28 Musa, bu dedi, seninle benim aramda bir sözleşme. Hangi müddeti tamamlarsam tamamlayayım, demek bir haksızlık edilmeyecek bana ve Allah da su sözlerimize tanık.

28:29 Derken Musa, o müddeti bitirince ailesiyle yola düştü ve Tur tarafında bir ateş gördü. Âilesine, siz durun dedi, gerçekten de bir ateş görüyorum ben, gideyim de orada birisi varsa yoldan haber alayım, yahut da isinmanız için bir kor getireyim size.

28:30 Oraya gelince kutlu yerde bulunan vadinin sağ tarafındaki ağaçtan

kendisine nida edildi: Ey Musa, süphe yok ki ben, alemlerin Rabbi Allah'im.
28:31 Ve at sopani yere. Musa, sopayı, bir yılan gibi kıvraniyor görünce
geri döndü ve bir daha da oraya gelmemek istedi. Rab, ey Musa dedi, gel ve
korkma, süphe yok ki sen, emniyete erenlerdensin.

28:32 Elini koynuna koy da bir hastalık yüzünden olmaksızın bembeyaz,
parılparıl parlar bir halde çıksın, korkudan yanlarına düsen ellerini
kavustur ggsne; bu iki sey, Rabbinden, Firavun'a ve ileri gelen
adamlarına iki kesin delil; süphe yok ki onlar, buyruktan ıkmsı bir
topluluktur.

28:33 Musa, Rabbim dedi, ben onlardan birisini öldürdüm, korkarım, beni
ldrrler.

28:34 Ve kardesim Harun, dil bakımından benden daha fasih, onu da benimle
beraber gönder de bana yardım etsin, gereklesin beni, çünkü ben
yalanlamalarından korkmaktayım.

28:35 Kardesinle dedi, kolunu kuvvetlendireceğiz ve size öylesine bir kuvvet
vereceğiz ki delillerimiz sayesinde size hiçbir fenalıkta bulunamayacaklar;
siz ve size uyanlar, stnsnz.

28:36 Musa, apaçık delillerimizle onlara gelince bu, uydurma bir büyüden
baska bir sey değil, gelip geçmis atalarımız zamanında böyle bir sey
duymadık biz dediler.

28:37 Musa dedi ki: Kim hidayetle gelmiştir onun katından ve yurdun sonu,
kimin için daha hayırlı olacak, bunu Rabbim, daha iyi bilir; süphe yok ki
zalimler, kurtulmazlar muratlarına ermezler.

28:38 Ve Firavun, ey ileri gelenler dedi, ben, benden baska bir mabudunuz
olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, balıga bir ates yak da tuğla yap bana ve
yüksek bir ksk kur, belki oraya çıkar, Musa'nın mabudunu anlarım ve
gene de süphe yok ki ben yalancılardan sanıyorum onu.

28:39 O da, askerleri de yeryüzünde haksız yere ululanmaya kalkistılar ve
süphe yok ki dönüp tapımıza gelmeyecekler sandılar kendilerini.

28:40 Biz de hem onu, hem askerini helak ettik, onları suya boğduk; artık
bak da gr, zalimlerin sonucu ne olmuş.

28:41 Ve onları, halkı atese çağırır rehberler yaptık ve kıyamet günü
de yardım edilmez onlara.

28:42 Ve su dünyada artlarından lanet ettik onlara ve kıyamet günü de
onlar, çirkin bir azaba uğrayanlara katılacaklar.

28:43 Ve andolsun ki gelip geçen eski çağlardaki ümmetleri helak ettikten
sonra gt alsınlar, ibret alsınlar diye insanlara cangzleri, hidayet ve
rahmet olarak Musa'ya kitap verdik.

28:44 Ve Musa'ya o emri verip takdirimizi yerine getirdiğimiz zaman sen, ne
batı tarafındaydın, ne de görüyordun onu.

28:45 Fakat biz, Musa'dan sonra da nice nesiller meydana getirdik de ömürleri
uzayıp gitti onların ve sen, Medyen halkı içinde oturup ayetlerimizi
onlardan okumak suretiyle de bellemedin, fakat biziz onları gönderen.

28:46 Nida ettiğimiz zaman Tur tarafında da değildin; fakat senden önce
kendilerine bir peygamber gelmeyen topluluğu, belki ibret alırlar, gt
dinlerler diye korkutmak için Rabbinden bir rahmet olarak gönderildin.

28:47 Onlara, elleriyle hazırladıkları bir felaket gelip atsaydı Rabbimiz

derlerdi, bize bir peygamber gönderseydin de delillerine uysaydik ve inananlara katilsaydik.

28:48 Fakat katimizdan o gerçek gelince de Musa'ya verilen mucizeler gibi mucizeler verilseydi ona derler; önce Musa'ya verilen mucizeleri de inkar edip iki büyü, birbirini desteklemede bunlar demediler mi ve süphesiz biz, hepsini de inkar ediyoruz demediler mi?

28:49 De ki: Su iki kitaptan daha fazla dogru yola sevkeden bir kitap getirin dogru söylüyorsanız, getirin de uyayim ona.

28:50 Bunu kabul etmezlerse artık bil ki onlar, ancak kendi dileklerine uyuyorlar ve Allah'in hidayetini birakip kendi dileğine uyan kisiden daha sapik kimdir ki? Süphe yok ki Allah, zalim toplulugu dogru yola sevk etmez.

28:51 Ve andolsun öğüt alsınlar diye sözü, birbiri ardınca ayetayet ulayıp indirmedeyiz.

28:52 Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, inanıyorlar buna.

28:53 Onlara okundu mu inandik ona diyorlar, süphe yok ki o, Rabbimizden gelen bir gerçek, bundan önce de gerçeğe teslim olmustuk biz.

28:54 Iste onlardir ki mükafatları iki kat verilir onlara sabrettiklerinden dolayı ve onlar, iyilikle giderirler kötülüğü ve kendilerini riziklandirdigimiz seylerden bir kismini yoksullara harcarlar.

28:55 Ve onlar, kötü ve çirkin söz duyunca yüz çevirirler ve bizim yaptıklarımız derler, bize ait, sizin yaptıklarınız size, esenlik size, biz bilgisizleri dilemez, sevmeyiz.

28:56 Süphe yok ki sen, sevdiğini dogru yola sevk edemezsin ve fakat Allah, dilediğini dogru yola sevk eder ve odur hidayete erecekleri daha iyi bilen.

28:57 Ve dediler ki: Seninle beraber dogru yola uyarsak yerimizden, yurdumuzdan oluruz, bizi çıkarıverirler buradan. Biz onları, her çeşit yiyeceklerin, meyvelerin getirilip toplandığı emin bir haremde yerleştirmedik mi, onlara katimizdan rizik olarak vermedik mi bunları ve fakat çoğu bilmez.

28:58 Ve biz, geçim bolluğuna nail olmuş ve sükretilmiş nice şehirlerin halkını helak ettik; iste pek azi müstesna, kendilerinden sonra insanlara yurt olmayan evleri ve oralara biz varis olmuşuzdur.

28:59 Ve Rabbin, ana şehirlerine, halka ayetlerimizi okuyacak peygamber göndermedikçe şehirleri helak etmez ve biz, halkı zalim olan şehirlerden başka şehirleri helak etmedik.

28:60 Ve size ne verildiyse, dünya yasayısına ait metallerden, dünya ziynetinden ibaret ve Allah katındaki, daha hayırlıdır ve daha sürekli; hala mi akıl etmezsiniz?

28:61 Kendisine güzelim bir vaitte bulunduğumuz ve vaadettiğimize kavuşmuş olan, dünya yasayısında nimetlendirdiğimiz, sonra da kıyamet gününde tapımıza getirdiğimiz kimseye mi benzer?

28:62 O gün, onlara nida eder de nerede der, bana es, ortak sandığınız şeyler?

28:63 Azap edeceğimize dair söylediğimiz sözü hakedenler, Rabbimiz derler, iste sunlar, azdırdığımız kişiler, biz nasıl azmissak onları da öyle azdırdık. Onlardan uzaklaştık, tapına geldik; onlar, bize

tapmiyorlardı zaten.

28:64 Ve çağırın sirk kostugunuz seyleri denir, onlar da çağırılar, fakat icabet etmezler onlara ve azabi görürler; ne olurdu doğru yolu bulsalar.

28:65 Ve o gün onlara nida eder de ne cevap verdiniz der, gönderilen peygamberlere?

28:66 O gün bütün bahaneler kör olur onlarca ve hiçbir şey söyleyemezler.

28:67 Fakat tövbe eden ve inanan ve iyi işlerde bulunan, umulur ki kurtulanlardan olur, muradına erer.

28:68 Ve Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçmek, onlara ait bir hak değildir; münezzehtir Allah ve yücedir sirk kostukları şeylerden.

28:69 Ve Rabbin bilir, gönüllerinde ne saklıyorsa ve neyi açıklıyorsa.

28:70 Ve o, bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak, onadır hamd önde de, son da ve onundur hüküm ve dönüp onun tapısına varacaksınız.

28:71 De ki: Allah, kıyamet gününe dek geceyi uzatsaydı size, Allah'tan başka kim bir ışık verebilirdi size? Hala mı duymazsınız?

28:72 De ki: Allah, kıyamet gününe dek gündüzü uzatsaydı, içinde huzura erip dinleneceğiniz geceyi Allah'tan başka kim getirebilirdi size? Hala mı görmezsiniz?

28:73 Ve rahmetindedir ki sükun ve huzura ermeniz ve lutfundan rizkinizi arayıp bulmanız ve sükratmeniz için geceyle gündüzü halketti size.

28:74 Ve o gün onlara nida edilir de Nerede denir, bana es sandıklarınız?

28:75 Ve biz her ümmetten bir tanık getirir de getirin bakalım deriz, delillerinizi. Artık bilirler ki şüphesiz gerçek, Allah'ındır ve uydurdukları şeylerin hepsi de gözlerinden kaybolup gider.

28:76 Şüphe yok ki Karun, Musa'nın kavmindendi de onlara karşı isyan etti; ona öyle hazineler vermistik ki anahtarlarını bile güçlüküvvetli on, onbes kişi götüremezdi. Hani kavmi ona sevinip övünme demisti, şüphe yok ki Allah, sevinip övünenleri sevmez.

28:77 Allah'ın sana verdiği malmenal yüzünden ahiret yurdunu aramaya bak ve dünyadaki nasibini de unutma ve Allah sana nasıl ihsan ettiyse sen de ihsan et ve yeryüzünde bozgunculuk etmeye kalkışma; şüphe yok ki Allah, bozguncuları sevmez.

28:78 O, bu dedi, ancak bendeki bilgi sayesinde bana verilmistir. Bilmez miydi ki Allah, hiç şüphesiz ondan önce, kuvvet bakımından ondan daha üstün, topluluk bakımından ondan daha fazla nice nesilleri helak etmistir ve suçluların suçlarını bile sormaya hacet yok zaten.

28:79 Derken kavminin karsısına süslenip çıktı da dünya yasayisini dileyenler, ne olurdu dediler, bize de Karun'a verilen verilseydi, şüphe yok ki o, dünya malından büyük bir nasibe sahip.

28:80 Ve kendilerine bilgi verilenlerse yazıklar olsun size dediler, inanan ve iyi işlerde bulunana Allah'ın sevabi, daha da hayirlidir ve buna da ancak sabredenler nail olur.

28:81 Derken onu da, sarayini da yere geçirdik, Allah'tan başka ona yardım edecek bir topluluğa sahip değildi ve kendisinin de kendisine bir yardımı

dokunamadi.

28:82 Dün, onun yerinde olmayi dileyenler, öylesine sabahladılar ki hey gidi hey diyorlardı, şüphe yok ki Allah, kullarından dilediginin rizkini bollastirmada, diledigini daraltmada, Allah lutfetmeseydi bize, bizi de yere geçirirdi ve hey gidi hey, şüphe yok ki kafirler kurtulmazlar, muratlarına ermezler.

28:83 Iste ahiret yurdu; biz onu, yeryüzünde yücelik ve bozgunculuk dilemeyenlere veririz ve sonuç, çekinenlerindir.

28:84 Kim bir iyilikle gelirse ona, yaptigından daha hayirli mükafat var ve kim, bir kötülükle gelirse o kötülükleri isteyenler, ancak yaptiklarinin karsiligi neyse onunla cezalandirilir.

28:85 Şüphe yok ki sana, Kur'an'in hükümlerini farz eden, elbette dönecegin yere döndürecek seni. De ki: Rabbim daha iyi bilir, kimdir dogru yola gelen ve kimdir apaçık sapıklıkta kalan.

28:86 Sana ancak Rabbinden bir rahmet olarak kitabın vahyedilmesini umuyordun, artık kafirlere arka olma.

28:87 Ve sakın sana indirildikten sonra seni Allah'in ayetlerinden çevirmesinler ve Rabbine çağır halkı ve sakın sirk kosalardan olma.

28:88 Ve Allah'la beraber bir başka mabudu çağırma; yoktur tapacak ondan başka; her şey helak olur, ancak onun zatidir kalan, onundur hüküm ve hepiniz, dönüp onun tapısına varacaksınız.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif lam mim.

29:2 İnsanlar, sanırlar mı ki inandık derler de öylece bırakıverirler ve sinanmaz onlar?

29:3 Ve andolsun ki biz onlardan öncekileri de sinadık; artık Allah, dogru olanları da mutlaka bilir, yalancıları da mutlaka bilir.

29:4 Yoksa kötülük edenler, sanırlar mı ki bizden kurtulacaklar, ne de kötü hükmediyorlar.

29:5 Kim, Tanrı'ya kavusmayı umarsa artık şüphe yok ki Allah'in takdir ettiği zaman elbette gelecek ve odur duyan, bilen.

29:6 Ve kim savarsa ancak kendisi için savasır; şüphe yok ki Allah, alemlerden müstagnidir.

29:7 Inananların ve iyi işlerde bulunanların kötülüklerini elbette örteriz ve onları, yaptiklarından daha güzeliyle mükafatlandırırız.

29:8 Ve insana, anasına babasına iyilikte bulunmasını tavsiye ettik ve senin bir bilgin olmayan birseyi bana es tutman için seninle çekisirlerse artık itaat etme onlara; dönüp geleceğiniz yer, benim tapımdır, neler yaptıysanız size ben haber vereceğim.

29:9 Inananları ve iyi işlerde bulunanları elbette temiz kisilere katacağım.

29:10 Ve insanlardan Allah'a inandık diyen var ki Allah uğrunda bir eziyete uğratılınca insanların, kendisini sinamasını Allah'in azabıymış gibi sayar ve Rabbinden bir yardım ve zafer de gelirse bu çeşit kisiler, biz sizinle derler mutlaka; Allah, alemlerin gönüllerinde ne var, daha iyi bilmez mi?

29:11 Ve Allah elbette inananlari da bilir, münafiklari da bilir.

29:12 Kafir olanlar, iman edenlere bizim yolumuza uyun dediler, hatalarinizi biz yükleniriz; halbuki onlar, bunlarin hatalarindan hiç mi hiç, bir sey yüklenemezler, süphe yok onlar, yalancilardir.

29:13 Onlar, elbette kendi yüklerini de yüklenecekler, o yüklerle beraber baska yükleri de ve kiyamet gününde de iftira ettikleri seyler, elbette sorulacak onlardan.

29:14 Ve andolsun ki biz Nuh'u, kavmine gönderdik de aralarinda tam bin yıldan elli yıl eksik bir müddet kaldı; derken onlari tufan helak etti ve onlar zalimlerdi.

29:15 Onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu, alemlere ibret olarak yaptık.

29:16 Ve Ibrahim de hani kavmine demisti ki: Allah'a kulluk edin ve çekinin ondan; bilseniz bu, size daha hayirlidir.

29:17 Gerçekten de Allah'i birakip da putlara tapiyor, yalanlar uyduruyorsunuz; Allah'i birakip taptiginiz seylerin, size bir rizik vermeye güçleri yetmez; rizki, Allah katinda arayin ve kulluk edin ona ve sükkredin ona; dönüp onun tapisina varacaksınız.

29:18 Ve yalanlarsanız sizden önceki ümmetler de yalanlamisti ve Peygambere düşen is, ancak apaçık tebligden ibaret.

29:19 Görmezler mi ki Allah, nasıl yaratmaya basliyor, sonra yaratisi, nasıl yeniliyor? Süphe yok ki bu, Allah'a pek kolay.

29:20 De ki: Yeryüzünü gezin de bakip görün, nasıl yaratmaya baslamistir; sonra Allah ahiret yasayisini da meydana getirecektir; süphe yok ki Allah'in her seye gücü yeter.

29:21 Diledigini azaplandirir ve diledigine acir ve siz, döndürölüp onun tapisina götürüleceksiniz.

29:22 Siz onu, ne yeryüzünde aciz birakabilirsiniz, ne gökyüzünde ve size, Allah'tan baska da ne bir dost var, ne bir yardimci.

29:23 Allah'in delillerine kafir olanlar ve onunla bulusacaklarini inkar edenlerse onlardir rahmetimden tamamiyla ümitlerini kesenler ve onlaradir elemli bir azap.

29:24 Kavminin cevabi, ancak onu öldürün, yahut yakin sözü olmustu da Allah, onu atesten kurtarmisti; süphe yok ki bunda elbette deliller var inananlara.

29:25 Ve siz dedi, dünya yasayisinde birbirinize dost oldugunuzdan bu dostluk yüzünden Allah'i birakip da putlari mabud edindiniz, sonra da kiyamet günü, bir kisminiz, bir kisminizi inkar edecek, bir kisminiz, bir kisminize lanet okuyacak ve yurdunuz atestir ve size hiçbir yardimci yoktur.

29:26 Lut, ona inandı ve Ibrahim, ben dedi, bunlardan göçecek, Rabbime siginacagim, süphe yok ki o üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

29:27 Ve ona Ishak ve Yakup'u verdik ve soyuna, peygamberlik ve kitap ihsan ettik ve dünyada, mükafatini verdik onun ve süphe yok ki o, ahirette de elbette temiz kisilerdendir.

29:28 Ve Lut'u da göndermistik de hani kavmine demisti ki: Siz, sizden önce, alemlerde hiçbir kimsenin yapmadigi çirkin bir isi yapmadasiniz.

29:29 Siz, boyuna erkeklerle mi temas edecek, mesru yolu mu kesecek,

meclislerinizde hep kötü işlerde mi bulunacaksınız? Kavminin cevabı, ancak eğer doğru söyleyenlerdensen Allah azabını getir bize sözü olmuştur.

29:30 O da, Rabbim demisti, bozgunculukta bulunan kavme karşı sen yardım et bana.

29:31 Elçilerimiz, İbrahim'e müjdeyle gelince, şüphe yok ki demislerdi, biz su sehrin halkını helak edeceğiz; şüphe yok ki o sehrin halkı zalim oldu.

29:32 İbrahim, orada Lut da var demisti de onlar, biz daha iyi biliriz demislerdi, orada kim var; onu ve ailesini kurtaracağız, ancak karısı kurtulmayacak, o, şüphe yok ki orada kalanlardan olacak.

29:33 Elçilerimiz Lut'a gelince Lut, onların yüzünden kederlenmisti, gönlü daralmisti. Onlar, korkma ve tasalanma demislerdi; şüphe yok ki biz, seni de, aileni de kurtaracağız, ancak karın müstesna ve şüphe yok o, orada kalanlardan olacak.

29:34 Şüphe yok ki bu şehir halkının üstüne, buyruktan çıkarak yapageldikleri işler yüzünden, gökten bir azap indireceğiz.

29:35 Ve andolsun ki biz, akıl eden topluluk için, onlara ait apaçık bir delil bıraktık.

29:36 Ve Medyen'e de kardeşleri Suayb'i göndermistik de ey kavmim demisti, kulluk edin Allah'a ve umun ahiret gününü ve yeryüzünde bozgunculuga çalışmayın.

29:37 Derken yalanlamışlardı onu da onları bir sarsıntı, helak edivermisti, derken evlerinde diz çökmüş bir halde yerlere yığılıp helak oluvermişlerdi.

29:38 Ve Âd'le Semud'u da helak ettik ve gerçekten de yerlerinden apaçık anlamaktasınız ve Seytan, onların yaptıklarını, bezemisti kendilerine ve gerçeği gördükleri halde yoldan çelmisti onları.

29:39 Ve Karun'u ve Firavun'u ve Haman'i da helak ettik ve andolsun ki Musa, onlara apaçık delillerle gelirken tuttular da, yeryüzünde ululanmaya kalkıştılar ve azabı da savuşturamadılar.

29:40 Hepsini de suçları yüzünden helak ettik. Onlardan, üstlerine kasırgayla tas yagdırdıklarımız var ve onlardan, bir bagırısla helak olanlar var ve onlardan yere geçirdiğimiz var ve onlardan sulara garkettiğimiz var ve Allah zulmetmemisti onlara ve fakat onlar, kendi kendilerine zulmetmişlerdi.

29:41 Allah'tan başka dost ve yardımcı edinenler, ağ kuran örümceğe benzerler ve evlerin en çürüğü, elbette örümcek ağıdır bir bilseler.

29:42 Şüphe yok ki Allah, kendisinden başka neye tapıyorlarsa hepsini bilir ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

29:43 Ve işte örnekler, onları insanlara gösterip durmadayız ve bilgi sahiplerinden baskaları anlamaz onları.

29:44 Allah, gökleri ve yeryüzünü gerçek olarak yarattı; şüphe yok ki bunda, inananlara deliller var elbet.

29:45 Oku kitaptan ne vahyedildiyse sana ve namaz kıl; şüphe yok ki namaz, çirkin ve kötü şeylerden alıkoyar insanı ve elbette Allah'i anmak, pek büyük bir şeydir ve Allah, ne işlerseniz hepsini bilir.

29:46 Ve kitap ehliyle, ancak en güzel bir tarzda mücadele edin; yalnız içlerinden zulmedenler müstesna ve deyin ki: İnandık bize indirilene de, size indirilene de ve mabudumuz ve mabudunuz birdir ve biz, ona teslim olmusuz.

29:47 Ve iste sana böyle bir kitap indirdik biz ve bu yüzden kendilerine kitap verilenler, inanıyorlar ona ve sunlardan da inanan var ona ve delillerimizi, kafirlerden baskası da bilerek inkar etmez.

29:48 Ve sen, bundan önce hiçbir kitap okumazdın ve sağ elinle de bir şey yazmamıstın, öyle olsaydı, batıl, seylere kapılanlar mutlaka şüpheyeye düşerlerdi.

29:49 Hayır, o, kendilerine bilgi verilenlerin gönüllerinde köklesip yerleşmiş olan apaçık delillerdir ve delillerimizi, zalimlerden baskası da bilerek inkar etmez.

29:50 Ve derler ki ona Rabbinden deliller indirilseydi. De ki: Deliller, ancak Allah katında ve ben, ancak apaçık bir korkutucuyum.

29:51 Onlara yetmez mi ki şüphe yok, sana kitap indirdik, onlara okunup durmada; şüphe yok ki bu kitapta elbette inanan topluluğa hem rahmet var, hem öğüt.

29:52 De ki: Aramda ve aranızda tanik olarak Allah yeter; bilir ne varsa göklerde ve yeryüzünde ve batıla inanıp Allah'a kafir olanlara gelince: Onlardır ziyan edenlerin ta kendileri.

29:53 Ve senden, azabın çarçabuk gelmesini isterler ve muayyen bir zamani olmasaydı azap, gelip çatardı onlara ve azap, onlara apansız gelecek ve onların haberleri bile olmayacak.

29:54 Senden, azabın, çabucak gelmesini isterler ve şüphe yok cehennem elbette kafirleri kusatmıştır zaten.

29:55 O gün azap, üstlerinden, ayaklarının altından saracak onları ve tadin diyecek, yaptıklarınızın cezasını.

29:56 Ey inanan kullarım, şüphe yok ki benim yeryüzüm genistir, artık siz de yalnız bana kulluk edin.

29:57 Herkes tadacak ölümü, sonra da dönüp tapımıza geleceksiniz.

29:58 İnananları ve iyi işlerde bulunanları, kıyılarında ırmaklar akan cennetin en yüce yerlerinde yerleştireceğiz, orada ebedi olarak kalacaklar; iyi işlerde bulunanlara verilen mükafat, ne de güzeldir.

29:59 Öyle kişilerdir onlar ki sabrederler ve Rablerine dayanırlar.

29:60 Ve nice mahluk vardır ki riziklerini kendileri bulup götürmezler; onları da Allah riziklandırır; sizi de ve odur duyan, bilen.

29:61 Andolsun ki onlara, kim yarattı gökleri ve yeryüzünü ve kim ram etti güneşi ve ayı diye sorsan Allah derler mutlaka, o halde ne diye ona kulluktan dönüp uydurma seylere kapılıyorlar?

29:62 Allah, kullarından dilediğinin rizikini bollastırır, dilediğinin daraltır; şüphe yok ki Allah, her şeyi bilir.

29:63 Andolsun ki onlara, kim yağdırır gökten yağmuru da onunla, ölümünden sonra diriltir yeryüzünü diye sorsan Allah derler mutlaka; de ki: Hamd Allah'a, fakat çoğu akil etmez.

29:64 Ve bu dünya yasayısı, ancak asli olmayan bir eglenceden, bir oyundan başka bir şey değil ve şüphe yok ki ahiret yurdunda gerçek

yasayis, bunu bir bilselerdi.

29:65 Gemiye bindiler mi din hususunda yalnız onu tanıyarak ihlasla Allah'ı çağırırlar, fakat onları karaya çıkarıp da kurtardık mı o zaman derhal sirk kosarlar.

29:66 Bu da onlara verdiğimiz nimetlere nankörlük edip dünyada geçinip gitmeleri içindir, fakat yakında bilecek onlar.

29:67 Görmezler mi ki etraflarındaki insanlar, birbirlerini öldürüp dururken biz Harem'i, emin ettik; hala mı batıla inanırlar da Allah'ın nimetine nankörlük ederler?

29:68 Ve kimdir Allah'a yalan yere iftira edenden, yahut Kur'an, kendisine geldikten sonra onu yalanlayandan daha zalim? Kafirlerle, cehennemde konaklayacak yer mi yok?

29:69 Bizim için savasanları yollarımıza sevk ederiz biz ve şüphe yok ki Allah, elbette beraberdir iyilik edenlerle.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif lam mim.

30:2 Rum mağlub edildi.

30:3 En yakın bir yerde, fakat onlar bu mağlubiyetten sonra galip olacaklar.

30:4 Birkaç yıl içinde; emir, önde de Allah'ın, sonda da ve o gün inananlar, ferahlayacak, sevinecek.

30:5 Allah'ın yardımıyla; o, dilediğine yardım eder ve odur üstün ve rahim.

30:6 Allah'ın vaadidir; Allah vaadinden caymaz ve fakat insanların çoğu bilmez.

30:7 Dünya yasayisinin yalnız dış yüzünü bilirler ve onlar, ahiretten gafil olanlardır.

30:8 Hiç olmazsa kendi kendilerine bir düşünmezler mi ki Allah, gökleri ve yeryüzünü ve ikisinin arasındakileri gerçek olarak ve mukadder bir zaman için yaratmıştır ve şüphe yok ki insanların çoğu, Rablerine kavusacaklarını inkar ederler elbet.

30:9 Yeryüzünü gezip de görmezler mi kendilerinden öncekilerin sonları ne olmuş; onlar, kuvvet bakımından daha üstündü bunlardan ve yeryüzünün altını üstüne getirerek ekmişler ve orasını, bunların imar ettiginden daha da fazla imar etmişlerdi ve onlara da apaçık delillerle gelmişti peygamberleri; derken Allah zulmetmemisti onlara ve fakat onlar, kendilerine zulmetmişlerdi.

30:10 Sonra da Allah'ın delillerini yalanladıkları ve onlarla alay ettikleri için o kötülük edenlerin sonu kötü oldu gitti.

30:11 Allah, önce yaratır da sonra öldürerek tekrar halkeder ve yaratılsı yeniler, sonra da hepiniz döndürülür, onun tapısına götürülürsünüz.

30:12 Ve kıyametin koptuğu gün, suçlular, rahmetten meyus olurlar.

30:13 Ve onlara, Tanrı'ya ortak sandıkları şeylerden sefaat eden de olmaz ve onlar da Tanrı'ya serik sandıkları şeylere kafir olurlar.

30:14 Ve kıyametin koptuğu gün yok mu, iste o gün tamamiyle ayrılırlar da.

30:15 Inanan ve iyi islerde bulunanlar, cennet bahçesinde sevinip nimetlere nail olur onlar.

30:16 Ve fakat kafir olanlara ve delillerimizi ve ahirete kavusacaklarini yalanlayanlara gelince: Artık onlardır azap için hazırlananlar.

30:17 Artık tenzih edin Allah'i aksama girince ve sabaha erince.

30:18 Ve onadır hamd göklerde ve yeryüzünde; ve tenzih edin onu gündüzün sonlarında ve öğle vaktinde.

30:19 Ölüden diri izhar eder, diriden ölü izhar eder ve yeryüzünü diriltir ölümünden sonra ve böylece çıkarır mezarlarınızdan sizi de.

30:20 Ve delillerindendir ki sizi topraktan yaratmıştır da sonra insan haline gelir, yeryüzünün her yanına dağılırsınız.

30:21 Ve delillerindendir ki sizin cinsinizden esler yaratmıştır size, onlarla uzlaşıp geçinesiniz diye ve aranıza da sevgi ve merhamet ihsan etmiştir; şüphe yok ki bunda, düşünen topluluga deliller var.

30:22 Ve delillerindendir göklerin ve yeryüzünün yaratilisi ve dillerinizin ve renklerinizin ayrılığı; şüphe yok ki bunda, bilenlere deliller var.

30:23 Ve delillerindendir uykunuz geceleyin ve gündüzün ve lutfundan rizkinizi arayip bulsunuz. Şüphe yok ki bunda duyan topluluga deliller var.

30:24 Ve delillerindendir ki sizi hem korkutan, hem umduran simsegi göstermede ve gökten yağmur yagdırmada da o suretle ölümünden sonra yeryüzünü diriltmede. Şüphe yok ki bunda, akil eden topluluga deliller var.

30:25 Ve delillerindendir ki gökle yer, öylece durmada; sonra sizi bir çağirdi mi hemen yeraltından çıkacaksınız.

30:26 Ve onundur göklerde ve yeryüzünde ne varsa; hepsi de ona itaat eder.

30:27 Öyle bir mabuttur ki her şeyi önce yaratır, sonra öldürür de tekrar diriltir ve bu, pek kolaydır ona ve onundur göklerde ve yeryüzünde yüce sıfatlar ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

30:28 Size, kendinize ait birşeyle örnek getirmede: Kölelerinizden, cariyelerinizden, sizi riziklandirdigimiz şeylerde size ortak olanlar var mi ve siz, o mallarda, onlarla bir olur musunuz, onları mallarınıza ortak eder de onlar da, sizin korkup titrediginiz gibi o malların üstüne korkup titrerler mi? Iste, akil eden topluluga delilleri böylece tekrarlayıp açıklarız.

30:29 Hayır, o zulmedenler, bilgisizce kendi havalarina uydular; Allah'in saptirdigi kisiyi kim dogru yola sevkedebilir? Ve onlara bir yordimci da yoktur.

30:30 Artık, yüzünü tam dogru dine döndür, Allah'in ilk yarattigi selamet haline ki insanlari, o tabii halde, selamet halinde yaratmıştır; Allah'in yaratisi, din, degistirilemez; budur en dogru din ve fakat insanların çoğu bilmez.

30:31 Ne emrettiyse ona uyarak hepiniz, yüzünüzü o dine döndürün ve namaz kilin ve sirk kosalardan olmayın.

30:32 O sirk kosalardan ki dinlerinde aykırılıga düsmüsler de bölükbölük olmuslardır ve her zümre, kendisinde bulunana razı olup

gitmistir.

30:33 Ve insanlara bir zarar eristi mi dönüp Rablerini çağırırlar, sonra onlara, kendi katından bir rahmet tattirinca da onların bir bölümü, Rablerine sirk kosarlar.

30:34 Sirk kosarlar, onlara verdığımız nimetlere nankörlük etmek için; simdilik geçinin bakalım, yakında bilip anlarsınız.

30:35 Yoksa biz onlara kesin bir delil mi indirdik de sirk kostukları şeyler hakkında onlara söz söyledi.

30:36 İnsanlara bir rahmet tattirdik mi onunla sevinir, övünürler ve onlara, elleriyle yapıp hazırladıkları bir kötülük gelip çatinca da hemen ümitlerini keserler.

30:37 Görmezler mi ki şüphe yok Allah, dilediğinin rizkini bollastırır, dilediğinin de daraltır. Şüphe yok ki bunda, inanan topluluğa deliller var elbet.

30:38 Artık yakınlarla, yoksula ve yolda kalana hakkını ver, Allah'ın rızasını dileyenlere bu, daha hayırlıdır ve onlardır kurtulanların, muratlarına erenlerin ta kendileri.

30:39 Halkın mali artsın diye faize ait verdiğiniz şeyler, Allah katında artmaz; Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekat artar ve sevaplarını katkı arttıranlar, onlardır.

30:40 Öyle bir Allah'tır ki sizi yaratmıştır, sonra rizik vermiştir size, sonra öldürür, sonra da diriltir sizi. Ona es sandıklarınızın içinde bunlardan bir şey yapabilen var mı? Münezzehtir ve yücedir o sirk kosağın sirk kostukları şeylerden.

30:41 Bozgun belirdi karada ve denizde, insanların elleriyle kazandıkları suçlar yüzünden; bu da, belki dönerler, vazgeçerler diye yaptıklarına karşılık çekecekleri cezanın az bir kısmını onlara tattirmek için.

30:42 De ki: Gezin yeryüzünde de bakın, görün önce gelip geçenlerin sonları neye varmış; onların çoğu müsrikti.

30:43 Reddine imkan bulunmayan o gün, Allah tarafından gelmezden önce yüzünü tam doğru olan dine çevir, o gün onlar, bölükbölük olacaklardır.

30:44 Kim kafir olursa küfrünün suçu, ona aittir ve kim, iyi işlerde bulunursa bu çeşit adamlar da o iyiliği kendileri için hazırlamışlardır.

30:45 Bu da, inanan ve iyi işlerde bulunanları, lutfundan mükafatlandırmak içindir, şüphe yok ki o, kafirleri sevmez.

30:46 Ve delillerindedir sükratmeniz için müjdecî rüzgarları göndermesi ve rahmetini size tattırması ve emriyle gemileri yürütmesi ve lutfundan rizkinizi aratıp buldurması.

30:47 Ve andolsun ki senden önce de kavimlerine peygamberler gönderdik de apaçık delillerle geldiler onlara; derken cürmettiklerinden dolayı öğ aldık onlardan ve inananlara yardım, bir haktır bize.

30:48 Öyle bir Allah'tır ki rüzgarları yollar da bulutları sürer onlar, gökyüzünde bulutu yayar dilediği gibi ve daginik, parçaparça bir hale de koyar onları, derken bakarsın ki bulutlardan yağmur yağmaya baslar da kullarından dilediğine nasip eder o yağmuru ve onlar da müjdeliler

birbirlerini, sevinirler.

30:49 Halbuki onlara yagmur yagdirilmadan önce hepsi de ümitlerini kesmişlerdi.

30:50 Artık Allah'ın rahmet eserlerine bak da gör, ölümünden sonra nasıl diriltir yeryüzünü; şüphe yok ki o, elbette ölüyü de diriltir ve onun, her şeye gücü yeter.

30:51 Ve andolsun ki bir rüzgar yolladık da nebatları sararmış gördüler mi ardından hemen nankörlüğe basarlar.

30:52 Hiç şüphe yok ki sen, sesini duyuramazsın ölüye ve ardına dönüp giderlerken davetini duyuramazsın sâgırlara.

30:53 Ve sen, körleri sapıklıklarından döndürüp doğru yola sevkedemezsin. Sen, ancak delillerimize inananlara duyurursun; gerçekten de onlardır Müslüman olanlar.

30:54 Öyle bir Allah'tır ki sizi zayıf bir sudan yaratmıştır, sonra bir zayıflık olan çocukluk çağından çıkarıp güçkuvvet vermiştir size, sonra kuvvetli çağdan gene bir zayıflık çağına ve ihtiyarlık yasına getirmiştir sizi; yaratır ne dilerse ve odur bilen, gücü yeten.

30:55 Ve kıyametin koştugu gün suçlular, ancak bir an yatıp eğlendiklerine and içerler; iste böyle asilsiz seylere kapılıyordu onlar.

30:56 Kendilerine bilgi ve inanç verilenlerse derler ki: Andolsun ki siz, Allah'ın takdiri ne kadarsa, ta tekrar dirileceğiniz günede yatıp eğlendiniz, gerçekten de budur tekrar dirileceğiniz gün ve fakat siz bilmiyorsunuz.

30:57 Bir gündür o gün ki kendilerine zulmedenlerin özürleri de kabul edilmeyecek o gün, tövbe edip yaptıklarından vazgeçmeleri de istenmeyecek artık.

30:58 Ve biz, bu Kur'an'da, insanlara her çeşit örneği getirdik ve sen, onlara bir delil göstersen: Siz derler, ancak aslı olmayan seylere öne sürenlersiniz.

30:59 İste, Allah, bilmeyenlerin gönüllerini, bu çeşit mühürler.

30:60 Dayan, şüphe yok ki Allah'ın vaadi gerçektir ve adamakilli inanmayanlar, sakın senin gayretini hafifletip gevsetmesin.

Sura 31: Luqman

31:1 Elif lam mim.

31:2 Bunlardır beyanında hikmet, hükümlerinde metanet bulunan kitabın ayetleri.

31:3 O kitap, iyilik edenleri doğru yola sevkeden, onlara rahmet olan bir kitaptır.

31:4 Onlar, namaz kılarlar ve zekat verirler ve ahirete de iyice inanmışlardır.

31:5 Onlardır Rablerinden doğru yolu bulanlar, onlardır kurtulup muratlarına erenler.

31:6 İnsanlardan, asilsiz ve boş lafları satın alan var, halkı, bilgisi olmadığı halde Allah yolundan saptırmak ve Kur'an'ı alaya almak için; onlar, öyle kisilerdir ki onlaradır horhakir bir hale getiren azap.

31:7 Ona ayetlerimiz okununca basini çevirir; sanki duymaz onu, sanki iki kulagina da agirlik var; artik müjdele onu elemli bir azapla.

31:8 Süphe yok ki inananlarindir ve iyi islerde bulunanlarindir Naim cennetleri.

31:9 Ebedi kalirlar orada; Allah'in vaadi gerçektir ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

31:10 Gökleri direksiz yaratmistir, onlari görüp durursunuz ve yeryüzüne de sallanip sizi sarsmaması için metin daglar koymustur ve oraya bütün mahlukati yaymistir ve gökten yagmur yagdirmistir da yerde her çeşit güzelim nebati, çiftçiftir bitirmistir.

31:11 Iste bunlar, Allah'in yarattiklaridir, ondan baskasinin ne yarattigini gösterin bana; hayir, zulmedenler, apaçık bir sapiklik içindedir.

31:12 Ve andolsun ki biz, sükret Allah'a diye Lokman'a hikmet verdik ve kim sükrederse faydasi kendisinedir ve kim nankörlük ederse artik süphe yok ki Allah, müstagnidir, hamde layik odur.

31:13 An o zamani ki hani Lokman, ogluna öğüt verirken ogulcagizim demisti, Allah'a sirk kosma; süphe yok ki sirk, elbette pek büyük bir zulümdür.

31:14 Ve biz, insana, anasinababasina itaat etmesini tavsiye ettik; anasi, yaratilisi zayıf oldugu halde gebelikle büsbütün zayıflamis, fakat gene de onu tasimisti ve gebelikle süttten kesme müddeti, iki yıl sürmüştü; artik sükret bana ve ananla babana; dönüp gelecegin yer, benim tapimdir.

31:15 Eger o hususta bir bilgin olmadigi halde, bana sirk kosman için savasirlarsa seninle, itaat etme onlara ve dünyada iyilik et onlara ve dönüp benim itaatimi kabul edenlerin yoluna uy, sonra dönüp geleceginiz yer, benim tapimdir; neler yaptiginizi ben haber verecegim size.

31:16 Ey ogulcagizim, yaptigin hayir veya ser, bir hardal tanesi kadar bile olsa, o da bir tas içinde, yahut göklerde, yahut da yeryüzünde bulunsa Allah, onu gene meydana çıkarir; süphe yok ki Allah'in lütfü boldur, o, her seyden haberdardir.

31:17 Ey ogulcagizim, namaz kil, iyiligi emret, kötülükten vazgeçirmeye çalis halki ve bu hususta ugradigin sikintilara dayan; süphe yok ki bunlar, kesin olarak yapılması gereken islerdendir.

31:18 Ve ululanip insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde, kendini begenerek kibirle yürüme; süphe yok ki Allah, ululanip övünenlerin hiçbirini sevmez.

31:19 Ululanarak degil, miskince de degil, vakarla yürümeye bak, sesini fazla çıkarma; süphe yok ki seslerin en çirkini, esek anirmasidir.

31:20 Görmediler mi ki gerçekten de Allah, ram etti size ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve görünen ve gizli olan nimetlerini size yaydi, tamamladi ve insanlar içinde, Allah hakkında mücadeleye girisen var bilgisi, delili ve aydinlatici bir kitabi yokken.

31:21 Ve onlara, Allah ne indirdiyse ona uyun dendi mi hayir derler, biz, atalarimizi neye uymus bulduysak ona uyariz; ya Seytan, onlari yakip kavuran azaba çağiriyorduysa.

31:22 Ve kim, özünü, iyiliklerde bulunarak Allah'a teslim ederse gerçekten de o, şüphe yok ki sağlam bir kulpa yapismistir ve isler, sonucu, Allah tapisina varir.

31:23 Ve kim, kafir olursa onun kafirligi, tasalandirmasin seni; dönüp varacaklari yer, bizim tapimizdir da ne yaptilarsa biz haber veririz onlara; şüphe yok ki Allah, gönüllerde ne varsa hepsini bilir.

31:24 Onlari az bir müddet geçindiririz de sonra istemedikleri halde onlari agir bir azaba atariz.

31:25 Onlara, andolsun ki, gökleri ve yeryüzünü kim yaratti diye sorsan Allah derler mutlaka. De ki: Hamd Allah'a, hayir, onlariin çoğu bilmez.

31:26 Allah'indir ne varsa göklerde ve yeryüzünde; şüphe yok ki Allah, müstagnidir, hamde layiktir.

31:27 Yeryüzünde ne kadar ağaç varsa hepsi kalem, deniz de mürekkebe olsa ve bundan sonra da yedi deniz daha mürekkebe olup o denize katilrsa gene Allah'in sözleri yazilip tükenmez; şüphe yok ki Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

31:28 Sizin yaratilisiniz da, tekrar diriltilmeniz de bir kisinin yaratilmasi ve diriltilmesi gibidir ancak; şüphe yok ki Allah, duyar, görür.

31:29 Görmedin mi ki Allah, geceyi kisaltir, bir kısmi gündüz olur, gündüzü kisaltir, bir kısmi gece olur ve ram etmistir güneşi ve ayi; hepsi de mukadder bir zamana kadar yollarinda akip durur ve şüphe yok ki Allah, ne yapıyorsaniz hepsinden de haberdardir.

31:30 Bu da su yüzdendir; çünkü Allah, gerçektir ve ondan baska herneye kulluk ediyorsaniz hepsi de bostur ve şüphe yok ki Allah, öyle bir mabuttur ki odur pek yüce ve büyük.

31:31 Görmedin mi ki gemiler, gerçekten de Allah'in nimetiyle denizlerde akip gider size onun delillerini göstermek için; şüphe yok ki bundan adamakilli sabreden ve adamakilli sükreden herkese, elbette deliller var.

31:32 Onlari, gölgeler yapan, daglar gibi dalgalar sardi mi dini, yalnız ona ait bilerek ve özlerini yalnız ona baglayarak Allah'i çağirirlar; onlari kurtarinca içlerinde asiri gitmeyen, geri kalmayan ve vaadine vefa eden kisiler bulunur ve zaten de ahbine hiç vefa etmeyen nankör kisilerden baskasi bilebile inkar etmez delillerimizi.

31:33 Ey insanlar, çekinin Rabbinizden ve korkun o günden ki baba, ogluna bir fayda veremedigi gibi ogulun da babaya hiçbir hayri olmaz ve sakini aldatmasin sizi dünya yasayisi ve sakini o hilebaz Seytan, aldatmasin sizi Allah hakkında.

31:34 Şüphe yok ki Allah katindadir kiyametini kopacağı zaman ve yagmurun ne vakit ve nereye yagacağı ve o bilir rahimlerdekini ve hiçbir kimse, yarin ne kazanacağını bilmez ve hiçbir kimse, Nerede öleceğini bilmez; şüphe yok ki Allah, her şeyi bilir, her şeyden haberdardir.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif lam mim.

32:2 Bu kitap, alemlerin Rabbi tarafından indirilmistir, hiç şüphe yok bunda.

32:3 Yoksa, bunu o mu uyduruyor diyorlar? Hayir, o, gerçektir Rabbinden, senden önce, kendilerine bir korkutucu gelmemis olan toplulugu, dogru yolu bulsunlar diye korkutman için indirilmiştir.

32:4 Öyle bir Allah'tır ki gökleri ve yeryüzünü ve ikisinin arasında ne varsa hepsini altı günde yaratmıştır da sonra arsa hakim olmuştur; ondan başka ne bir dost ve yardımcı var size, ne bir sefaatçi; hala mi düşünüp öğüt almazsınız?

32:5 Gökten yeredek her işi tedbir eden odur, sonra o ise memur olan melek, sizin sayınıza göre miktarı bin yıl tutan bir günde, onun tapısına yükselip çıkar.

32:6 İşte budur gizliyi de bilen, açığtakini de bilen üstün ve hüküm ve hikmet sahibi Mabut.

32:7 Öylesine Mabut ki her şeyin yaratılışını güzel ve tam yerinde yapmıştır da insanı da balçıktan yaratmaya koyulmuştur.

32:8 Sonra onun soyunu, duru bir sudan, asagilik bir su katresinden yaratmıştır.

32:9 Sonra da onu tamamlamıştır, ona kabiliyet vermiştir ve ona ruhundan üfürmüştür ve size kulak, gözler ve gönüller halletmiştir; ne de az şükredersiniz.

32:10 Ve dediler ki: Yeryüzüne karışıp kaybolduktan sonra mi yeniden yaratılacağız? Hayir, onlar, Rablerine kavusacaklarını inkar etmediler.

32:11 De ki: Size memur olan ölüm melegi öldürecek sizi, sonra da dönüp Rabbinizin tapısına varacaksınız.

32:12 Rableri katında baslarını egerak Rabbimiz, gördük ve duyduk, artık bizi tekrar dünyaya döndür de iyi işlerde bulunalım, gerçekten de adamakilli inandık dedikleri zaman bir görsen mücrimleri.

32:13 Ve dileseydik herkesi doğru yola sevk ederdik ve fakat benden su söz çıkmıştır, mukadderdir bu: Elbette cehennem, bütün insanlarla, cinlerle dolduracağım.

32:14 Tadin azabi, su güne ulaşacağınızı unuttuğunuzdan dolayı, şüphe etmeyin ki biz de unuttuk sizi ve tadin ebedi olarak azabi yaptıklarınıza karşılık.

32:15 Âyetlerimize, ancak kendilerine anilip öğüt verildiği zaman yerlere kapanıp secde edenler ve Rablerine hamd ederek onu tenzih edenler ve hiç ululanmaya kalkışmayanlar, inanırlar.

32:16 Yanları, yatak nedir, görmez, korkarak, umarak Rablerini çağırırlar ve kendilerini riziklandirdiğimiz şeylerin bir kısmını yoksullara harcarlar.

32:17 Hiç kimsecik bilmez onlar için gözleri aydınlatacak ne gizli şeyler var; yaptıklarına karşılık.

32:18 Inanan kişi, inançtan çıkan kişiye benzer mi hiç? Esit olmaz bunlar.

32:19 Inananlara ve iyi işlerde bulunanlaradır Me'va cennetleri, yaptıklarına karşılık konuk olmak için.

32:20 Fakat buyruktan çıkanlara gelince: Onların yurtları atestir; oradan çıkmak istedikleri zaman tekrar atılırlar oraya ve onlara denir ki: Tadin yalanladığınız atesin azabını.

32:21 Biz, belki dönerler diye pek büyük azaptan önce de onlara yakın bir azabi tattiracağız mutlaka.

32:22 Kendisine Rabbinin delillerinden bir kısmı anılıp onlarla öğüt verildikten sonra da onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir ki? Süphe yok ki biz, mücrimlerden öğ alacağız.

32:23 Ve andolsun ki Musa'ya da kitap vermistik, ona kavusacağında süphen olmasın ve biz, İsrailoğullarına o kitabı, doğru yolu gösteren bir rehber yapmistik.

32:24 Ve içlerinden, sabrettikleri takdirde onları, emrimizle doğru yola sevkedecek rehberler tayin etmistik ve onlar, delillerimize adamakilli inanmışlardı.

32:25 Süphe yok ki Rabbin, kıyamet gününde, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında, aralarında hükmedecek.

32:26 Onları doğru yola sevkemez mi onlardan önce nice ümmetleri helak etmemiz, onların yurtlarında gezip durmadalar; süphe yok ki bunda deliller var elbet, hala mi isitmezler?

32:27 Görmediler mi ki biz, suyu, kurak ve çorak yerlere akıtırız da o sayede hayvanlarının ve kendilerinin yiyecekleri otları bitiririz; hala mi görmezler?

32:28 Ve derler ki: Doğru söylüyorsanız ne vakit olacak bu fetih?

32:29 De ki: Fetih günü, kafir olanlar imana gelseler de faydası yok ve onlara mühlet de verilmeyecek.

32:30 Artık yüz çevir onlardan ve bekle; süphe yok ki onlar da beklemedeler.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey Peygamber, çekin Allah'tan ve itaat etme kafirlerle münafıklara; süphe yok ki Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

33:2 Ve Rabbinden ne vahyedildiyse ona uy; süphe yok ki Allah, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardır.

33:3 Ve dayan Allah'a ve Allah yeter koruyucu olarak.

33:4 Allah, bir kişiye iki yürek vermedi ve zihar yaptığınız eslerinizi de analarınız yerine koymadı ve evlatlıklarınızı öz oğullarınız olarak halk etmedi; bunlar, sizin ağızlarındaki laflar ve Allah, doğruyu söyler ve o, doğru yolu gösterir.

33:5 Onları, babalarının adlarını da anarak çağırın, bu, Allah katında daha doğrudur. Babalarını bilmiyorsanız zaten onlar din bakımından kardeşleriniz ve yardımcılarınızdır ve bir yanlışlıkta bulunursanız bir vebal yok size ve fakat yüreklerinizden bir kasitle hareket ederseniz vebal altına girersiniz ve Allah, suçları örter, rahimdir.

33:6 Peygamber, inananlar üzerinde, kendilerinden ziyade tasarruf ve vilayet sahibidir ve onun esleri de inananların analarıdır ve akrabalar da, Allah'ın kitabında, diğer inananlardan ve yurtlarından göçenlerden fazla birbirlerine yakındır miras dolayısıyla, ancak dostlarınıza herhangi bir suretle iyilikte bulunabilirsiniz; bu hüküm, kitapta yazılmıştır.

33:7 An o zamani ki biz, peygamberlerden kesin söz almistik ve senden ve Nuh'tan ve İbrahim'den ve Musa'dan ve Meryemoglu İsa'dan da ve biz, onlardan

pek saglam ve kesin söz almistik.

33:8 Dogrularin dogrulugunu sormak için ve kafirlere, elemli bir azap hazirladik.

33:9 Ey inananlar, anin size Allah'in nimetini, hani askerler saldirmisti üstünüze de onlara bir yel ve görmediginiz askerler göndermistik ve Allah, sizin yaptiklarinizi görür.

33:10 Hani size hem üst tarafinizdan hücum etmislerdi, hem alt tarafinizdaki yerlerden ve hani gözler yilmisti ve korkudan yürekler, agizlara gelmisti ve Allah hakkında çeşitli zanlara kapilmistiniz.

33:11 Iste orada, inananlar, bir sinanmaya ugratilmisti ve adamakilli da sarsilmislardi.

33:12 Hani münafiklarla gönüllerinde hastalik olanlar, Allah ve Peygamberi demislerdi, bizi ancak aldattilar, vaatlerinde aldatistan baska bir sey yok.

33:13 Ve hani onların bir bölümü, ey Yesribliler demisti, burada durmaniza imkan yok, dönün artık ve bir bölümü de Peygamberden, evlerimiz açık, saglam degil diye izin istemisti, halbuki evleri açık degildi ve saglamdi, onlar, ancak kaçmayı diliyorlardi.

33:14 Eger sehrin etrafından girilip onların üstlerine varilsaydi da sirk kosmalari istenseydi hemen ise girisirler ve sehirde pek az bir müddet kalirlardi.

33:15 Halbuki onlar, andolsun ki bundan önce söz de vermislerdi Allah'a geri dönmemeleri için ve Allah'a verilen söz, sorulacaktır.

33:16 De ki: Ölümden, yahut öldürülmeden kaçmak, size hiçbir fayda vermez ve o zaman pek az bir müddet geçinir, yasarsiniz.

33:17 De ki: Allah size bir kötülük gelmesini dilerse, yahut bir rahmete nail olmanizi isterse kimdir sizi Allah'tan kurtaracak ve Allah'tan baska onlar, ne bir dost bulabilirler, ne bir yardimci.

33:18 Gerçekten de sizden geri kalanlari ve kardeslerine de bize gelin diyenleri bilir ve bunların pek azi savasa gelir ancak.

33:19 Gelseler de can bakımından pek hasis bir halde gelir onlar, hele bir korkulu çağ, gelip çatti mi görürsün ki gözleri dönmüs, sana bakiyorlar, sanki ölüm yüzünden bayilmislar, kendilerinden geçmişler; derken korku geçti mi keskin dilleriyle sizi incitmeye baslarlar ve hayra pek düskün gibi bir tavir alirlar. Onlardir inanmayanlar, derken Allah da onların yaptiklarini hiçe saymistir ve bu, Allah'a pek kolaydir.

33:20 Sanirlar ki düşman bölükleri gitmedi ve ö bölükler, bir daha gelseler isterler ki çöllerde, bedevilerin aralarında bulunsunlar da size ait haberleri sorustursunlar ve zaten sizin içinizde de olsalar pek az savasacaktır onlar.

33:21 Andolsun ki Allah'in Resulünde, sizin için uyulacak en güzel bir örnek var, o, size en güzel bir numune ve Allah'tan mükafat umana ve ahiret gününde mükafat umana ve Allah'i çok çok anana da en güzel bir örnektir o.

33:22 Inananlar, düşman bölüklerini gördüler mi iste dediler, bu, bize Allah'in ve Peygamberinin vaadettiği sey ve dogru söylemistir Allah ve Peygamberi ve bu, onların ancak inançlarını ve teslim oluslarını

arttirmistir.

33:23 Inananlardan öyle erler var ki Allah'a verdikleri sözde sadakat gösterirler; onlardan kimisi, adagini ödedi, kimisi de beklemede ve onlar, sözlerini, özlerini hiçbir suretle degistirmediler.

33:24 Çünkü Allah, dogrulari, dogruluklari yüzünden mükafatlandiracak, münafiklaraysa dilerse azap edecek, dilerse tövbe nasib edecek; süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

33:25 Ve Allah, kafirleri, hiddetleriyle, siddetleriyle defetti, onlar hiçbir hayra nail olamadan; ve Allah, savas için yetti inananlara ve Allah, pek kuvvetlidir, üstündür.

33:26 Kitap ehli olduklari halde onlara yardım edenleri de, yüreklerine korku düşürüp kalelerinden sürdü çıkardi, bir kismini öldürüyordunuz, bir kismini da tutsak ediyordunuz.

33:27 Onlarin yerlerine, yurtlarına, mallarına ve ayak basmadiginiz bir yere sizi mirasçi yaptı ve Allah'in, her seye gücü yeter.

33:28 Ey Peygamber, eslerine söyle: Dünya yasayisini ve ziynetini diliyorsanız hadi gelin, size nikah paralarinizi vereyim de güzellikle birakayim sizi.

33:29 Yok, eger Allah'i ve Peygamberini ve ahiret gününü istiyorsanız bilin ki hiç süphe yok, Allah, iyilik edenlerinize büyük bir mükafat hazirlamistir.

33:30 Ey Peygamberin esleri, içinizden kim, apaçık çirkin bir harekette bulunursa iki kat azap edilir ona ve bu, Allah'a pek kolaydir.

33:31 Ve sizden kim, Allah'a ve Peygamberine itaat eder ve iyi islerde bulunursa mükafatini iki kat veririz ve ona güzelim bir rizik da hazirlamisizdir.

33:32 Ey Peygamberin esleri, siz, öbür kadınlardan birine benzemezsiniz; çekiniyorsanız sözü yumusak bir tarzda söylemeyin ki gönlünde bir hastalık olan ümide düşer sonra ve dogru ve güzel söz söyleyin.

33:33 Ve evlerinizde oturun ve ilk cahiliyet devrinde olduğu gibi sokaklara çıkmayın ve namaz kilin ve zekat verin ve itaat edin Allah'a ve Peygamberine. Ancak ve ancak Allah, ey Ehli Beyt, sizden her çeşit pislighi, suçu gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler.

33:34 Ve ey Peygamberin esleri, evlerinizde okunan ayetleri ve hikmeti anın; süphe yok ki Allah'in lütfü boldur ve o, her seyden haberdardir.

33:35 Süphe yok ki Müslüman erkeklere ve Müslüman kadınlara, inanan erkeklere ve kadınlara, itaat eden erkeklere ve kadınlara, dogru söyleyen erkeklere ve kadınlara, sabreden erkeklere ve kadınlara, korkan erkeklere ve kadınlara, sadaka veren erkeklere ve kadınlara, oruç tutan erkeklere ve kadınlara, irzlerini koruyan erkeklere ve kadınlara, Allah'i çokçok anan erkeklere ve kadınlara; Allah, onlara yarlıganma ve büyük bir mükafat vaadetmistir.

33:36 Allah ve Resulü, bir ise hükmetti mi erkek olsun, kadın olsun, hiçbir inananın, o isi istediği gibi yapmakta muhayyer olmasına imkan yoktur ve kim, Allah'a ve Peygamberine isyan ederse gerçekten de apaçık bir sapıklığa düşmüş, sapitip gitmistir.

33:37 An o zamani ki Allah'in, kendisine nimet verdiği ve senin de nimetler

verdigin kisiye esini birakma ve çekin Allah'tan diyordun ve Allah'in açiga vuracagi seyi, içinde gizliyordun ve insanlardan korkuyordun ve Allah'tan korkman daha dogruydu ve o, daha layikti buna. Derken Zeyd, esinden ilisigini kesince biz o kadini sana es ettik, bu da, ogul edinilen kisiler, eslerinden ayrildiklari zaman onlarin biraktiklari kadinlari inananlarin almalarinda bir beis olmadigini bildirmek içindi ve Allah'in emri yerine gelmis oldu.

33:38 Allah'in, ona farzettigini yapmasinda hiçbir vebal yok Peygambere; daha önce gelip geçenler hakkında da Allah'in koydugu yol yoradam buydu ve Allah'in emri, takdir edilmiş ve yerine gelmiştir.

33:39 O gelip geçen peygamberler, öyle kisilerdi ki Allah'in elçiligini yapip hükümlerini teblig ederler ve ondan korkarlar ve Allah'tan baska hiçbir kimseden korkmazlardı ve hesap görmeye de Allah yeter.

33:40 Muhammed, sizden birisinin babasi degildir ve fakat Allah'in resulüdür ve peygamberlerin sonuncusu ve Allah, her seyi bilir.

33:41 Ey inananlar, Allah'i çok çok anin.

33:42 Ve onu sabah, aksam, tenzih edin.

33:43 Öyle bir mabuttur ki sizi karanliklardan aydinliga çıkarmak için o ve melekleri, rahmetler ihsan eder size ve o, inananlara rahimdir.

33:44 Ve ona kavusacaklari gün, birbirlerine iltifatlari, esenlik size sözüdür ve onlara pek güzel bir mükafat hazirlamistir.

33:45 Ey Peygamber, gerçekten de seni, bir tanik, bir müjdecı ve bir korkutucu olarak gönderdik.

33:46 Ve izniyle, halki Allah'a davetçi ve aydinlatici bir isik olarak yolladik.

33:47 Ve müjdele inananlari ki şüphe yok, onlara, Allah'tan büyük bir lütuf ve ihsan var.

33:48 Ve itaat etme kafirlerle münafiklara ve eziyetlerine aldiris etme ve dayan Allah'a ve koruyucu olarak Allah, yeter.

33:49 Ey inananlar, inanan kadinlari nikahladiktan sonra onlara dokunmadan bosarsaniz onlar için sayacaginiz bir bekleme müddeti yoktur; onlara geçinecek bir sey verin ve güzellikle birakin.

33:50 Ey Peygamber, mehirlerini verdigin eslerini ve Allah'in ganimet olarak sana ihsan ettigi ve senin de temellük ettigin cariyeleri, amcanin, halanin, dayinin ve teyzenin, seninle beraber yurdundan göçen kizlarini helal ettik sana. Bir de inanan bir kadin, kendisini Peygambere bagislar da Peygamber de diledigi takdirde onu nikahla almak isterse bu, yalnız sana helaldir, baska inananlara degil. Sana bir güçlük olmasin diye onlara, esleri ve sahip olduklari cariyeleri hakkında ne farz ettigimizi de gerçekten bildirdik ve Allah, suçlari örter, rahimdir.

33:51 Bunlardan diledigini birakabilirsin, diledigini de alabilirsin ve biraktigini tekrar almada da bir vebal yok sana; bu, gözlerinin isiklanmasi, mahzun olmamalari ve verdigin seye, hepsinin de razi olmasi bakimindan daha iyidir ve Allah, gönüllerinizdene varsa bilir ve Allah, her seyi bilir, azap etmede de acele etmez.

33:52 Bundan sonra kadin almak ve onlardan birini, degistirmek, hatta güzellikleri seni hayretlere salsa bile, helal degildir sana, ancak malinla

temellük ettigin cariyeler müstesna ve Allah, her seyi görür, gözetir.

33:53 Ey inananlar, yemege davet edilmeden Peygamberin evlerine gitmeyin, davet edilerseniz yemek vaktini beklemek üzere daha önce gitmeyin; fakat çağrılınca gidin ve yemek yiyince dağılin, konuşmak için uzun uzadıya oturmayın; şüphe yok ki bunlar, Peygamberi incitir de utanir sizden ve Allah'sa dogruyu söylemekten çekinmez ve kadınlarından bir sey istediginiz zaman perde ardindan isteyin; bu, sizin yürekleriniz bakımından da daha temizdir, onların yürekleri bakımından da ve Allah'in Peygamberini incitmeniz caiz olmadığı gibi onun eslerini de bundan böyle ebediyen almayın; şüphe yok ki bu, Allah katında pek büyük bir günahdır.

33:54 Birseyi açığa vursanız da, gizleseniz de hiç şüphe yok ki Allah, her seyi bilir.

33:55 Peygamberin kadınlarının, babalarına, oğullarına, erkek kardeşlerine, erkek kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, inanan kadınlara ve sahip oldukları kölelere ve cariylere görünmelerinde bir vebal yok ve çekinin Allah'tan; şüphe yokki Allah her seye taniktir.

33:56 Şüphe yok ki Allah ve melekleri, salavat getirir Peygambere; ey inananlar, siz de ona salavat getirin, tam teslim olarak da selam verin.

33:57 Gerçekten de Allah'i ve Peygamberini incitenlere Allah, dünyada da lanet etmiştir, ahirette de ve onlara, horlayıcı, asagilatici bir azap hazırlamıştır.

33:58 Kadın ve erkek, inananlara, yapmadıkları suçlar yüzünden eziyet edenler, pek büyük bir yalan ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

33:59 Ey Peygamber, eslerine ve kızlarına ve inananların kadınlarına söyle; disarı çıkacakları vakit disarıya mahsus elbiselerini giysinler; bu, onların tanınip incinmemelerini daha iyi sağlar ve Allah, suçları örter, rahimdir.

33:60 Münafıklarla gönüllerinde hastalık olanlar ve Medine'de kötü haberler yayanlar, bu isten vazgeçmezlerse andolsun ki sana, onlara karşı bir kuvvet veririz de sonra artık orada pek az bir müddet komsu olabilirler sana.

33:61 Lanet edilmişler; nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve boyuna öldürölüp dururlar.

33:62 Bundan önce gelip geçenler hakkında da Allah'in yoluyoradami buydu ve Allah'in yolundayoradamında bir degisme bulamazsin.

33:63 İnsanlar, kıyameti sorarlar sana; de ki: Onun bilgisi, ancak Tanrı katında ve ne bilirsin, belki de kıyamet, pek yakında kopacak.

33:64 Şüphe yok ki Allah, kafirlere lanet etmiştir ve onlara, yakip kavurucu bir azap hazırlamıştır.

33:65 Orada ebedi ve daimi kalırlar; ne bir dost bulurlar, ne bir yardımcı.

33:66 O gün yüzleri, ates içinde renkten renge girerken ne olurdu derler, Allah'a itaat etseydik ve Peygambere itaat etseydik.

33:67 Ve Rabbimiz derler, gerçekten de ulularımıza ve büyüklerimize itaat ettik de onlar, sapitti yolumuzu.

33:68 Rabbimiz, onları iki kat azaplandır ve onlara, pek büyük bir lanetle

lanet et.

33:69 Ey inananlar, Musa'yi incitenlere benzemeyin; Allah, onu, onların söyledikleri şeylerden temize çıkardı, uzaklaştırdı tamamıyla ve o, Allah katında pek değerliydi.

33:70 Ey inananlar, çekinin Allah'tan ve sözün düzünü, doğrusunu söyleyin.

33:71 Söyleyin de yaptığınız işleri iyi ve düzgün bir hale getirsin ve suçlarınızı yarlıgasın ve kim, Allah'a ve Peygamberine itaat ederse gerçekten de pek büyük bir kurtulusa nail olur, muradına erer.

33:72 Süphe yok ki biz arzettik emaneti göklere ve yeryüzüne ve dağlara, derken onlar, onu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular ve onu yükledik insana; süphe yok ki çok zalim oldu, çok bilgisiz bir hale geldi.

33:73 Emanete hiyanet etmeleri yüzünden Allah, münafik erkeklerle münafik kadınları ve sirk kosa erkeklerle sirk kosa kadınları azaplandıracak, hiyanette bulunmayan inanan erkeklerle inanan kadınlarla da tövbe nasip edecektir ve Allah, suçları örter, rahimdir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamd Allah'a ki onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve onundur hamd ahirette de ve odur hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar.

34:2 Yere gireni, oradan çıkani, gökten ineni, göğe agani bilir ve odur rahim olan, suçları örten.

34:3 Kafir olanlar dediler ki: Kiyamet kopmayacak; de ki: Hayir, gizli şeyleri bilen Rabbime andolsun ki kopacak kiyamet basiniza; zerre kadar bir şey bile gizli kalmaz ondan; göklerde olsun, yeryüzünde bulunsun, bundan da küçük olsun, bundan da büyük olsun, hepsi de apaçık kitaptadır.

34:4 Inananları ve iyi işlerde bulunanları mükafatlandırmak için; onlar, öyle kişilerdir ki onlarıdır yarlıganma ve güzelim bir rizik.

34:5 Delillerimizi bosa çıkarmaya uğrasanlara gelince: Onlar, öyle kişilerdir ki onlarıdır elemli ve kötü bir azap.

34:6 Kendilerine bilgi verilenlerse bilirler ki sana Rabbinden indirilen, gerçektir ve üstün ve hamde layik mabudun yolunu göstermedir.

34:7 Ve kafir olanlar dediler ki: Size bir adam gösterelim mi ki paramparça olup dağıldıktan sonra süphe yok yeniden dirileceğinizi size haber vermede.

34:8 Yalan yere Allah'a mi iftira etmede, yoksa bir delilik mi var onda? Hayir, ahirete inanmayanlar, azapta ve pek büyük bir sapıklık içinde.

34:9 Önlerinde ve artlarında, onları kusatan göğe ve yere bakmıyorlar mi hiç? Dilersek yere geçiririz onları, göğün bir parçasını baslarına yıkarız; süphe yok ki bunda, mabuduna dönüp teslim olan her bir kula elbette bir delil var.

34:10 Ve andolsun ki biz, Davud'a, katimizden lutfettik, üstünlük verdik. Ey dağlar dedik, onunla beraber tenzih edin beni ve ey kuslar, siz de ve ona, demiri yumusattık.

34:11 Zirhler yap dedik ve onları ne ince, ne kalın, tam münasip bir

metanette ör ve iyi islerde bulunun; süphe yok ki ben ne yaparsanız hepsini görürüm.

34:12 Ve Süleyman'a da rüzgari ram ettik, sabahleyin bir aylık yol alırdı, aksamleyin bir aylık yol ve ona bakır madenini, sel gibi akıttık ve cinlerden, huzurundan is isliyenler vardı Rabbinin izniyle ve onlardan, emrimizden çıkana yakıp kavuran azabı tattırirdik.

34:13 Kalelerden, heykellerden, büyük havuzlara benzer çanaklardan ve sağlam, yerinden kalkmaz kazanlardan ne isterse yaparlardı ona; ey Davud soyu, sükredin ve kullarımından pek azi sükreder.

34:14 Mukadder ölümünü hükmettiğimiz zaman da sopasını yiyen kurttan başka hiçbir mahluk, öldüğünü bildirmedi onlara; yere yıkılınca anlaşıldı ki cinler, gizli olan şeyleri bilselerdi asagilatici azap içinde kalip durmazlardı.

34:15 Andolsunki Sebe kavmine, oturdukları yerde bile bir delil vardı, sağda, solda iki bahçe bulunmadaydı; yiyin Rabbinizin rizkindan ve sükredin ona; tertemiz bir şehir ve suçları örten bir Rab.

34:16 Derken yüz çevirdiler de onlara setin suyunu gönderdik ve bahçelerini, ancak böğürtlen, ilgin ve birazcık da köknar yetistiren iki çorak tarlaya çevirdik.

34:17 Iste nankörlükleri yüzünden böyle cezalandırdık onları ve biz, nankör olandan baskasına ceza verir miyiz?

34:18 Onların şehirleriyle kutladığımız şehirler arasında, adeta birbirine bitişik nice şehirler hallettik ve o şehirlere gidip gelmeyi kolay bir hale getirmistik; demistik ki: Geceleri, gündüzleri emniyet içinde gezin, dolasın oralarda.

34:19 Rabbiniz dediler, gidip geleceğimiz yerlerin aralarını uzaklaştır ve kendilerine zulmettiler, derken onları masala çevirdik, paramparça ettik onları; süphe yok ki bunda, adamakilli sabreden ve iyiden iyiye sükreden her kişiye deliller var elbet.

34:20 Ve andolsun ki İblis'in, onlar hakkındaki zanni doğru çıktı, derken, inananlardan bir bölükten başka hepsi de ona uydu.

34:21 Ve onlar üzerinde hiçbir kudreti yoktu onun, ancak biz, ahirete inananla o hususta süphe içinde kalani ayırt etmek için yaptık bunu ve Rabbin, her şeyi adamakilli korur, hiçbir şey, bilgisinden dışarı değil.

34:22 De ki: Çağırın Allah'tan başka mabut sandıklarınızı; göklerde ve yeryüzünde bir zerre kadar bile bir şeyleri yoktur onların ve ne eslikleri, ortaklıkları var Tanrıyla, ne de onun, bunlardan bir yardımcısı var.

34:23 Katında, izin vermediginin sefaati kabul edilmez; sonunda, yüreklerindeki korku giderilince Rabbiniz ne dedi derler, onlar da derler ki: Gerçek söz dedi ve odur pek yüce ve pek büyük.

34:24 De ki: Kimdir sizi riziklandiran göklerden ve yeryüzünden? De ki: Allah ve süphe yok ki biz, yahut siz elbette doğru yoldayız, yahut da apaçık sapıklık içinde.

34:25 De ki: Bizim isledigimiz suçlar, sizden sorulmaz ve sizin yaptıklarınız da bizden sorulmaz.

34:26 De ki: Rabbimiz, bizi bir araya toplar, sonra aramızda gerçeikle hükmeder ve odur her şeyi bilen ve tam hükmeden.

34:27 De ki: Gösterin bana ona es sanip mabutluga kattiklarinizi; hasa; ancak odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi Allah.

34:28 Ve biz, seni bütün insanlara, ancak müjdeci ve korkutucu olarak gönderdik ve fakat insanların çoğu bilmez.

34:29 Ve derler ki: Ne vakit yerine gelecek bu vait, doğru söylüyorsanız.

34:30 De ki: Size vaadedilen gün, öylesine bir gündür ki zamanından bir an bile geriye kalmayacağı gibi ileriye de atılmaz.

34:31 Ve kafir olanlar, biz dediler, ne su Kur'an'a inanırız, ne de ondan önceki kitaplara. Bir görmeliydin zalimlerin, Rablerinin katında öylece kalakaldıkları ve birbirlerinin sözlerini kesip söyledikleri günkü hallerini; o zayıf ve asagilik sanılanlar, ululuk satanlara derler ki: Siz olmasaydınız biz mutlaka inanirdik.

34:32 Ululuk satanlarsa asagilik sanılanlara biz mi derler, sizi doğru yoldan çıkardık, o doğru yol, size bildirildikten sonra? Hayır, siz suçlusunuz.

34:33 Ve asagilik sanılanlar da büyüklük satanlara, hayır derler, geçgündüz düzenler kurup duruyor ve o zamanlar, bize de Allah'a kafir olmamızı ve ona esler tanımamızı emrediyordunuz ve azabi görünce hepsinde de nedamet belirir ve biz de kafir olanların boyunlarına zincirler vururuz. Onların yaptıklarına karşılık başka bir şey mi verecektik ki?

34:34 Ve hiçbir şehre korkutuculardan birini göndermedik ki oradaki nimete, mala sahip olanlar, şüphe yok ki biz, size gönderilen şeyleri inkar ediyoruz demesinler.

34:35 Ve biz demislerdi, mal bakımından da daha fazla mala sahibiz, evlat bakımından da topluluğumuz daha çok ve bize azap edilemez.

34:36 De ki: Şüphe yok ki Rabbim, dilediğinin rizkini bollastırır, dilediğinin daraltır ve fakat insanların çoğu bilmez.

34:37 Sizi, bizim katımıza ne mallarınız yakınlastırabilir, ne evladınız, ancak kim inanır ve iyi işlerde bulunursa o, yaklaşır bize ve iste onlar, öyle kişilerdir ki onlaradır yaptıklarına karşılık katkı mükafat ve onlardır yüce derecelerde emniyet içinde olanlar.

34:38 Ve onlar ki delillerimizi bosa çıkarmaya uğrasırlar, onlardır, azapta hazır bulundurulanlar.

34:39 De ki: Şüphe yok ki Rabbim, kullarından dilediğinin rizkini bollastırır, dilediğininse daraltır ve hayır için herhangi bir şey harcarsanız derhal onun karşılığını verir ve odur rizik verenlerin en hayırlısı.

34:40 Ve o gün, hepinizi toplar da sonra meleklerle, bunlar mı der, size tapıyorlardı?

34:41 Melekler, tenzih ederiz seni derler, sensin bizim sahibimiz ve yardımcımız, onlar değil. Hayır, onlar, cinlere kulluk ediyorlardı, çoğu, onlara inanıyordu.

34:42 İste bugün birbirinize ne bir faydanız dokunabilir, ne bir zararınız ve zulmedenlere, tadin yalanladığınız atesin azabını deriz.

34:43 Onlara, apaçık ayetlerimizi okuduğunuz zaman bu adam derler, sizi

atalarinizin kulluk ettigi seylerden vazgeçirmek isteyen birisi ancak ve bu derler, uydurulmuş düzme bir şey ancak ve kafir olanlar, onlara gerçeğe ait bir şey geldi mi, bu derler, apaçık bir büyü ancak.

34:44 Ve halbuki biz, onlara okuyup ders alacakları kitaplar vermedigimiz gibi senden önce bir kokutucu da göndermemistik.

34:45 Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı ve bunlar, onlara verdiklerimizin onda birine bile nail olamadılar, öyle olduğu halde yalanladılar da ceza ve azabım, nasıl gelip çattı, helak etti onları.

34:46 De ki: Ben size tek bir öğüt vermedeyim ancak: İkiserikiser, tekerteker kalkın da sonra bir düşünün ki sizinle konusunda delilige ait bir emare bile yok; o, ancak ve ancak, siddetli bir azaptan önce sizi korkutan biri.

34:47 De ki: Sizden bir ücret, bir mükafat da istemiyorum, sizin olsun o. Benim ecrim, ancak Allah'a ait ve o, her şeyi tanık.

34:48 De ki: Süphe yok ki Rabbim, gerçeği yerine getirir, gizli şeyleri de en iyi ve adamakıllı bilir.

34:49 De ki: Gerçek geldi ve boş şey gitti, ne bir daha zuhur eder, ne de yeniden ve tekrar gelir.

34:50 De ki: Ben sapıtmissam suç, bana ait ve eğer doğru yolu bulsam bu da ancak Rabbimin bana vahyetmesiyle; süphe yok ki o, her şeyi bilir ve bize bizden de yakındır.

34:51 Ve dehşetli bir korkuya kapıldıkları ve hiçbirinin kurtulamayıp en yakın bir yerde azaba uğratıldıkları gün, bir görsen onları.

34:52 Ve diyecekler ki: İnandık ona, fakat bu uzak bir yerde nereden imana kavuşacaklar, ondan faydalanacaklar?

34:53 Ve gerçekten de önce ona kafir olmuşlardı ve uzak bir yerdeyken gizli şeyi dair dillerine geleni söylüyorlardı.

34:54 Onlarla dileyip arzuladıkları şeylerin arasına bir engeldir çekildi artık, nitekim daha önce onların yolunu tutanlara da böyle olmuştü; süphe yok ki onlar, tereddüt içindeydiler, şüpheye düşmüşlerdi.

Sura 35: Fatir

35:1 Hamd Allah'a ki gökleri ve yeryüzünü yaratandır ve melekleri, ikiser, üçer, dörder kanatlı halkedendir; yaratista neyi dilerse çoğaltır da; süphe yok ki Allah'ın her şeyi gücü yeter.

35:2 Allah'ın, kullarına rahmet ve ihsanına dair lutfedeceği şeyi mani olan bulunamaz ve eğer kısar da vermezse ondan başka gönderecek de olamaz ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

35:3 Ey insanlar, anın Allah'ın size verdiği nimetleri; Allah'tan başka bir yaratıcı var midir ki sizi rızıklandırınsin gökten ve yeryüzünden; ondan başka yoktur tapacak, o halde ne diye boş şeylere kapılıyorsunuz?

35:4 Seni yalanlıyorsa senden önceki peygamberler de yalanlandı ve işler, dönüp Allah'a varır.

35:5 Ey insanlar, süphe yok ki Allah'ın vaadi gerçektir, sakın dünya yasayisi aldatmasın sizi ve sakın hilebaz Seytan, aldatmasın sizi Allah hakkında.

35:6 Süphe yok ki Seytan, size düşmandır, sizde ona düşman olun. Onun

taifesi, sizi yakip kavuran ates ehli olmaya davet eder ancak.

35:7 O kisiler ki kafir olmuslardir, onlaradir cetin azap ve o kisiler ki inanmislardir ve iyi islerde bulunmuslardir, onlaradir yarliganma ve pek büyük bir mükafat.

35:8 Isledigi kötü is kendisine bezenen ve onu güzel gören adam, iyiyi, kötüyü bilen gibi midir? Hiç şüphe yok ki Allah, diledigini saptirir ve diledigini dogru yola sevk eder; onlar için hasretlere düsüp üzüntüler verme kendine; şüphe yok ki Allah, onların isledikleri seyleri bilir.

35:9 Ve Allah, öyle bir mabuttur ki rüzgarlari yollar da bulutu sürer, derken ölü sehri yagmurla suya kandiririz da ölümünden sonra yeryüzünü diriltiriz onunla, iste ölülerin dirilmesi de böyledir.

35:10 Kim yücelik, üstünlük dilerse bilsin ki bütün yücelik, üstünlük, Allah'indir; güzel sözler, ona agar, iyi isler de o sözleri yüceltir ve onlar ki düzenlerle kötülüklerde bulunurlar, onlaradir cetin bir azap ve onların düzenleri de zaten mahvolup gider.

35:11 Ve Allah, sizi topraktan yaratmistir, sonra bir katre sudan, sonra da size esler halketmistir. Hiçbir kadin, onun bilgisi olmadıkça gebe kalamaz ve doguramaz ve hiçbir ömrü uzun adam, ömür süremez ve hiç kimsenin ömrü eksilmez ki bunlar, kitapta mukadder olmasin; şüphe yok ki bu, Allah'a pek kolaydir.

35:12 Ve iki deniz, bir ve esit olamaz; su, tatli ve içilecek sudur, içilince kandirir adami, bogazdan kolaycacik ve iyi bir surette kayip gider; buysa tuzludur, acidir ve hepsinden de terütaze balıklar çikarir, yersiniz ve takip süsleneceginiz ziynet esyasi çikarirsiniz ve görürsün ki, lütuf ve ihsanini arayip bulmaniz ve süketmeniz için hepsinde de, sulari yarayara gemiler gitmede.

35:13 Ve geceyi kisaltir, bir kısmi gündüz olur, gündüzü kisaltir, bir kısmi gece olur ve ram etmistir güneşi ve ayi; hepsi de mukadder bir zamana kadar yollarında akardurur; iste budur Rabbiniz Allah ve onundur saltanat ve tasarruf; onlar ki onu birakip da putlara taparlar, o putlar, çekirdegini içindeki tek bir kila bile sahip degildirler.

35:14 Onlari çağirsanız çağirisinizi duymazlar, imkan olsa da duysalar cevap veremezler size ve kıyamet gününde de sirk kosmanizi inkar ederler ve hiçbir sey, her seyden haberdar olan gibi haber veremez sana.

35:15 Ey insanlar, siz Allah'a karsi yoksulsunuz ve Allahsa, odur müstagni ve hamde layik.

35:16 Ve dilerse sizi giderir, mahveder de yepyeni mahlukat yaratir.

35:17 Ve bu, Allah'a göre güç bir sey de degildir.

35:18 Ve hiçbir suçlu, bir baskasinin yükünü yüklenmez ve agir bir yük tasiyan, onu yüklenmesi için bir baskasini çağirsa, çağirdigi, akrabasi bile olsa o yükün bir kismini bile yüklenemez.

Sen, gizli oldugu, görmedikleri halde Rablerinden korkanlari ve namaz kilanlari korkutabilirsin ancak ve kim, temiz bir hale gelirse faydasi, ancak kendisindedir ve dönüp varilacak yer, Allah tapisidir.

35:19 Ve ne körle gören esit olur.

35:20 Ve ne karanliklarla aydinlik.

35:21 Ve ne gölgeyle isi.

35:22 Ve ne de dirilerle ölüler esit olur; süphe yok ki Allah, diledigine duyurur ve sen kabirlerdeki ölülere duyuramazsin.

35:23 Sen, ancak bir korkutucusun.

35:24 Süphe yok ki biz seni gerçek üzere bir müjdeci ve bir korkutucu olarak gönderdik ve hiçbir ümmet yoktur ki içlerinden bir korkutucu çıkmasin.

35:25 Ve seni yalanlarlarsa gerçekten de onlardan öncekiler de, peygamberleri, onlara apaçık delillerle, sahifelerle ve aydinlatici kitapla geldikleri halde yalanladilar.

35:26 Sonra o kafir olanlari helak ettim ben, benim onlari inkarim ve cezalandirmam nasilmis, gördüler.

35:27 Görmez misin ki süphe yok, Allah, gökten yagmur yagdirir da o sayede renkleri çeşitçeşit meyveler bitirir ve daglarda da beyaz, kirmizi, çeşitli renklerde ve kapkara yollar meydana getirir.

35:28 Ve insanlardan da, havanlardan da, davarlardan da çeşitli renkte mahluklar yaratir tipki bunun gibi; Allah'tan, ancak kullarinin bilgili olanlari korkar, süphe yok ki Allah, üstündür, rahimdir.

35:29 O kisiler ki kitabi okurlar ve namaz kilarlar ve onlari riziklandirdigimiz seylerin bir kismini gizli, asikar, yoksullara harcarlar ve bu suretle de kesat bulmaz bir alisveris umarlar.

35:30 Onlarin mükafatini, tamamiyla öder elbette ve lutfundan, ihsanindan, mükafatlarini arttirir da; süphe yok o, suçlari örter, mükafatlarini da fazlasiyla verir.

35:31 Sana vahyettigimiz kitap, gerçektir, önceki kitaplarin gerçekligini bildirmedi; süphe yok ki Allah, kullarindan haberdardir ve onlari görür.

35:32 Sonra kitabi, kullarimizdan seçtiklerimize miras biraktik; derken onlardan nefesine zulmeden var ve onlardan mutedil hareket eden var ve onlardan, hayirlarda herkesten ileri giden var Allah izniyle; iste bu, pek büyük bir lütuf ve ihsandır.

35:33 Ebedi olan Adn cennetlerine girerler, orada altin bilezikleri takinirlar, incilerle bezenirler ve elbiseleri de ipektir orada.

35:34 Ve hamd Allah'a ki derler, bizden gami, gussayi giderdi; süphe yok ki Rabbimiz, suçlari örter, mükafatlarini da fazlasiyle verir.

35:35 Öyle bir mabuttur ki bizi, tam konaklanacak yurda kondurdu lütfüyle; burada bize ne bir yorgunluk gelir, ne bir usanç gelir.

35:36 Kafir olanlarysa cehennem atesi var, öldürülmezler ki ölüp kurtulsunlar ve cehennem azabi da hafifletilmez onlara; iste biz, fazlasiyla kafir olanlari böyle cezalandiririz.

35:37 Ve onlar bagrisirlar orada: Rabbimiz, bizi çıkar da yaptigimiz islerden baska islerde bulunalım. Size, düşünenin düşünüp öğüt alanin öğüt alacağı kadar ömür vermedik mi ve size korkutucu da gelmisti; artik tadin azabi, zalimlere bir yardım eden de yoktur.

35:38 Süphe yok ki Allah göklerdeki gizli seyleri de bilir, yeryüzündeki gizli seyleri de; süphe yok ki o, gönüllerde olanlari da bilir.

35:39 Öyle bir mabuttur o ki sizi yeryüzüne hakim etmiştir; kim kafir olursa zararı kendisine; kafirlerin kafirlikleri, Rablerinin katında ancak gazabını arttırır; kafirlerin kafirlikleri, ancak ziyanlarını arttırır.

35:40 De ki: Gördünüz mü Allah'tan başka taptiniz ve Tanrıya esandığınız şeyleri? Gösterin bana, ne yarattılar onlar yeryüzünde, yoksa göklere bir ortaklıkları mı var onların, yahut da onlara bir kitap mı verdik de onlar, apaçık bir delile sahip? Hayır, zalimler, birbirlerine ancak yalan vaitte bulunmadalar.

35:41 Süphe yok ki Allah, gökleri ve yeryüzünü tutar, mahvolmaktan korur, fakat takdiriyle gökler ve yeryüzü yok olup giderse ondan başka hiç kimse onları koruyamaz, yok olmalarına mani olamaz; süphe yok ki o, azap etmede acele etmez, suçları örter.

35:42 Ve bütün kuvvetleriyle adamakilli ant içtiler Allah adına, onlara bir korkutucu gelirse ümmetler arasında doğru yolu bulan en mükemmel bir ümmet olacağız diye; fakat onlara korkutucu gelince de bu, ancak onların uzaklaşmalarını sağladı.

35:43 Yeryüzünde ululuk satmalarını ve kötü düzenlere bas vurmalarını icabettirdi, halbuki kötü düzen, ancak sahibinindir; onlar, evvelkiler hakkında yürüyen yoldanyoradandan başka bir şey mi bekliyorlar? Gerçekten de Allah'ın yolunuyoradaminin yerini hiç bir şey tutmaz ve Allah'ın yoluyoradami, kesin olarak degismez.

35:44 Yeryüzünde dolasıp da kendilerinden öncekilerin sonucu ne olmuş, görmezler mi? Ve onlar, bunlardan daha güçlü, daha kuvvetliydi ve Allah'i aciz bırakamaz hiçbir şey, ister göklerde olsun, ister yeryüzünde; süphe yok ki o, her şeyi bilir, onun her şeye gücü yeter.

35:45 Allah, kazandıkları suç yüzünden insanlara azap verecek olsaydı yeryüzünde yürür, bir tek mahluk bırakmazdı ve fakat onları, mukadder bir zamanadek bırakır; derken zamanları geldi miydi artık süphe yok ki Allah, kullarını görür.

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Ya Sin.

36:2 Andolsun, beyanında hikmet, hükmünde metanet olan Kur'an'a.

36:3 Süphe yok ki sen, gönderilenlerdensin.

36:4 Doğru bir yoldasın.

36:5 Üstün ve rahim tarafından indirilmiştir.

36:6 Korkutman için, ataları korkutulmamış topluluğu; onlardır gafil olanlar.

36:7 Andolsun ki onların çoğu hakkında şu söz gerçekleşmiştir: Onlardır inanmayanlar.

36:8 Süphe yok ki biz, boyunlarına laleler vurduk, elleri, adeta çenelerine kenetlendi lalelerle, bu yüzden onlar, başlarını dimdik tutarlar.

36:9 Ve önlerine bir set çektik, arkalarına bir set ve gözlerini bağladık da bu yüzden onlar, görmezler.

36:10 Ve birdir onlara korkutsan da, korkutmasan da; onlar, inanmazlar.

36:11 Sen, ancak Kur'an'a uyan ve rahmandan, halk görmese de korkan kişiyi korkutabilirsin; müjdele onu yarlıganmayla ve güzelim bir mükafatla.

- 36:12 Süphe yok ki biz, ölüyü diriltiriz ve yazariz önceden, dünyada yaptiklarini ve sonradan biraktiklari izleri ve her seyi apaçik bir kitapta sayip yazdik, takdir ettik.
- 36:13 Örnek getir onlara o sehir halkini; hani oraya peygamberler gelmisti.
- 36:14 Hani onlara iki kisi göndermistik de onlari yalanlamislardi, derken bir üçüncü kisiyle kuvvetlendirmistik onlari da süphe yok ki demislerdi, biz, size gönderilmis peygamberleriz.
- 36:15 Onlar, siz demislerdi, ancak bizim gibi insansiniz ve rahman da hiçbir sey indirmemistir, siz, ancak yalan söylemektesiniz.
- 36:16 Rabbimiz bilir ki demislerdi, süphe yok, biz size gönderildik elbet.
- 36:17 Ve bize düşen vazife, ancak apaçik tebligden ibaret.
- 36:18 Demislerdi ki: Gerçekten de sizin yüzünüzden ugursuzluga ugramadayiz, andolsun ki bu isten vazgeçmezseniz elbette taslariz sizi ve elbette bizden, elemli bir azaba ugrarsiniz.
- 36:19 Onlar da, ugursuzlugunuz demislerdi, kendinizden; öğüt verilirse de mi yapacaksınız bunu? Hayir, siz, haddi asmis bir topluluksunuz.
- 36:20 Ve sehrin ta öte ucundan birisi, kosarak gelmisti de ey kavmim demisti, uyun peygamberlere.
- 36:21 Uyun sizden hiçbir ücret istemeyenlere ve onlardir dogru yolu bulanlar.
- 36:22 Ve ne olmus bana da beni yaratana kulluk etmeyecekmisim ve siz de, sonunda dönüp onun tapisina gideceksiniz.
- 36:23 Onu birakip da baska mabutlar mi kabul edeyim? Rahman, bana bir zarar vermeyi isterse onların sefaatleri, bana hiçbir fayda veremeyecegi gibi onlar, beni kurtaramazlar da.
- 36:24 O vakit süphe yok ki apaçik bir sapiklik içinde kalirim elbet.
- 36:25 Süphe yok ki ben, Rabbinize inandim, duyun sözümü.
- 36:26 Denildi ki: Gir cennete. Ne olurdu dedi, kavmim de bilseydi.
- 36:27 Ne yüzden Rabbinin beni yarligadigini ve yüce derecelere ermisler arasina kattigini.
- 36:28 Ve ondan sonra kavmine, gökten asker indirmedik ve helak ettiklerimize bu çesit asker de indirmemistik zaten.
- 36:29 Azabimiz, ancak bir bagristan ibaretti, o anda hepsi de sönüp gitti.
- 36:30 Yaziklar olsun kullara, onlara hiçbir peygamber gelmedi ki onunla alay etmesinler.
- 36:31 Görmediler mi onlardan önce nice ümmetleri helak ettik ki gerçekten de bir daha dünyaya dönmedi onlar.
- 36:32 Ve süphesiz hepsi de tapimiza getirilmistir onların.
- 36:33 Ve bir delildir onlara, ölü yeryüzünü dirilttik ve oradan taneler çıkardik da onlari yerler.
- 36:34 Ve orada hurmalıklardan, üzüm baglarından bahçeler halkettik ve orada kaynaklar çıkarip akittik.
- 36:35 Yesinler diye kendi elleriyle meydana getirmedikleri o meyveleri, hala mi sükretmezler?
- 36:36 Sani yücedir, münezzehdir yerden bitirdigi seyleri ve kendilerinden

meydana gelen çocuklari ve daha da bilmedikleri seyleri çifterçifter halk edenin.

36:37 Ve bir delildir onlara gece; gündüzü ve güneşin ziyasını çekip siyiririz ondan da o anda karanlığa dalarlar.

36:38 Ve güneş de karar edeceği yere kadar akıp gider bu, üstün, hüküm ve hikmet sahibi mabudun takdiridir.

36:39 Ve ay için de muayyen zamanlarda konaklar takdir ettik, her devrin sonunda, eski, kuru ve eğri hurma salkiminin çöpüne döner.

36:40 Ne güneş, aya yetebilir ve ne gece, gündüzü geçebilir; hepsi de bir gökte yüzüp durur.

36:41 Ve onlara bir delil de, soylarını, dopdolu gemide tasimamızdır.

36:42 Ve daha da buna benzer nice binecekleri seyler yarattık onlara.

36:43 Dilersek sulara bogarız onları da ne bir imdatlarına yeten olur, ne de kurtarılır onlar.

36:44 Ancak bizden bir rahmet olur ve bir zamanadek yasayıp geçinmeleri takdir edilmiş bulunursa o baska.

36:45 Ve onlara, önünüzde bulunanla aranızda olan azaptan çekinin de rahmete erin dendi mi.

36:46 Ve onlara, Rablerinin delillerinden bir delil geldi mi ancak yüz çevirirler ondan.

36:47 Ve onlara, Allah'ın, sizi riziklandirdiği seylerin bir kısmını hayır yoluna harcayın dendi mi kafir olanlar, inananlara derler ki: Dileseydi Allah doyururdu onu, biz mi doyruralım? Siz, ancak apaçık bir sapıklık içindediniz.

36:48 Ve derler ki: Bu vait, ne vakit yerine gelecek doğru söylüyorsanız?

36:49 Bir tek bagristan baska bir şey beklemiyor onlar, ansizin helak ediverir onları birbirleriyle düşmanlık edip dururlarken.

36:50 Derken bir vasiyette bile bulunmaya imkan bulamazlar ve ailelerine bile dönemezler.

36:51 Ve Sur üfürülmüştür de o anda kabirlerinden çıkıp Rablerinin tapısına kosuyorlar.

36:52 Ve demislerdir ki: Yazıklar olsun bize, kim kaldirdi bizi uyudugumuz yerden; bu, rahmanın bize vaadettiği şey ve peygamberler gerçek söylemişler.

36:53 Bu, ancak bir bagristan ibaret, derken onların hepsi, tapımızda hazır bulunmadalar.

36:54 Gerçekten de bugün, hiç kimseye, hiçbir suretle zulmedilmez ve size de, ancak yaptığınız seylerin karşılığı verilir.

36:55 Süphe yok ki cennet ehli bugün, nimetler içinde sevinç ve ferah içindedir.

36:56 Onlar da, esleri de, gölgeliklerde, tahtlara oturup dayanmışlardır.

36:57 Onlarıdır orada yemişler ve onlarıdır diledikleri her şey.

36:58 Onlara, rahim Rabden söylenen söz de esenlik size sözüdür.

36:59 Ayrılın bugün ey suçlular.

36:60 Ey Âdem oğulları, sakın Seytan'a kulluk etmeyin, süphe yok ki o, apaçık bir düşmandır size diye emredip söz almadı mı sizden?

36:61 Ve bana kulluk edin ancak, budur doğru yol.

36:62 Ve andolsun ki sizden birçok halk yiginini dogru yoldan saptirdi o, akliniz mi yoktu da akil edemediniz?

36:63 Budur o cehennem ki size vaadedilmisti.

36:64 Girin mutlaka oraya kafir oldugunuza karsilik.

36:65 O gün, ağızlarini mühürleriz ve ne kazandilarsa elleri, söyler bize ve taniklik eder ayaklari.

36:66 Ve dileseydik onlari kör ederdik de dogru yolu ararlar, bulamazlardi, nasıl görebilirlerdi ki?

36:67 Ve dileseydik onlari çarpip, durduklari yerde bir baska sekle sokardik da kalakalirlardi, ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi, ne geriye dönmeye.

36:68 Ve kimin ömrünü uzatirsak yaratilista adeta geriye döndürürüz onu, çocuklasir; hala mi akil etmezler?

36:69 Ve biz, ona siir belletmedik ve bu, ona yakismaz da; bu, ancak bir öğüttür ve her seyi açıklayan Kur'an.

36:70 Diri olani korkutmasi ve kafirler hakkindaki sözün gerçege çikmasi için.

36:71 Görmediler mi ki kudretimizle yapip meydana getirdiklerimizden davarlar halkettik onlara ve onlar da bu davarlara sahib oldular.

36:72 Ve bu davarlari onlara münkad ettik de binecekleri hayvanlar da onlardan ve onların bazisini da yerler.

36:73 Ve daha da nice menfaatleri var onlarda ve içecekleri de onlardan meydana gelmede; hala mi sükretmezler?

36:74 Ve bir yardima ermek için Allah'i birakirlar da baska mabutlar kabul ederler.

36:75 Onların, güçleri yetmez yardım etmeye onlara ve asil onlardır o uydurma mabutların hizmetine hazirlanmış askerler.

36:76 Mahzun etmesin seni onların sözleri; süphe yok ki biz, gizlediklerini de biliriz, açığa vurduklarini da.

36:77 İnsan, kendisini, hiç süphesiz bir katre sudan yarattigimizi görmedi mi de şimdi o, apaçik bir düşman olmaya kalkismada.

36:78 Ve bize bir örnek getirmede ve yaratilisini da unutmada, çürüyüp dagilmis kemikleri kim diriltir demede.

36:79 De ki: Onu ilk defa yapip meydana getiren diriltir ve o, her çeşit yaratmayı bilir.

36:80 Öyle bir mabuttur ki size, yemyesil ağaçtan ates halketmistir de ateslerinizi onunla yakarsiniz.

36:81 Gökleri ve yeryüzünü yaratanın, onların benzerini yaratmaya gücü yetmez mi? Evet ve o, her seyi yaratan mabuttur, her seyi bilir.

36:82 Emri, bir şeyin yaratilmasina taalluk eder, birseyi yaratmayı dilerse ona ol der, hemen oluverir.

36:83 Yücedir, münezzehtir o mabut ki her şeyin tasarrufu ve tedbiri, onun elindedir ve hepiniz de dönüp onun tapisina varacaksınız.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Andolsun saf saf dizilenlere.

37:2 Halki kötülükten menedenlere.

37:3 Kur'an okuyanlara.
37:4 Süphe yok ki mabudunuz birdir.
37:5 Rabbidir göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasındakilerin ve Rabbidir dogularin.
37:6 Süphe yok ki biz, yakin gögü ziynetlerle bezedik.
37:7 Ve onu, her inatçı ve asi Seytandan koruduk.
37:8 En yüce melekler toplulugunun sözlerini duyamazlar ve her yandan sürülüp kovulurlar.
37:9 Horhakir bir halde ve onlar içindir ardiarasi kesilmeyen azap.
37:10 Ancak hirsizlama bir söz duyan olursa hemen onun ardindan da aydinlatici ve delip geçen bir atestir atilir, onu yakar.
37:11 Simdi sor bir onlara, yaratilis bakimindan onlar mi daha güçlükuvvetli, yoksa bizim diger yarattiklarimiz mi? Süphe yok ki biz, onlari civik bir balçiktan yarattik.
37:12 Belki de sastin sen ve alay eder onlar da.
37:13 Ve öğüt verilince Kur'an'la öğüt almazlar.
37:14 Ve bir delil gördüler mi alay etmeye kalkarlar.
37:15 Ve derler ki: Bu, ancak apaçik bir büyüden baska bir sey degil.
37:16 Ölüp toprak ve kemik olduktan sonra mi diriltilecegiz biz.
37:17 Önceki atalarimiz da mi diriltilecekler?
37:18 De ki: Evet ve siz horhakir bir halde dirileceksiniz.
37:19 Gerçekten de ancak bir tek bagristan ibarettir de birdenbire görüverirler ki dirilmisler.
37:20 Ve yaziklar olsun bize derler, iste bugün, ceza günü.
37:21 Iste bugün, sizin yalanlayip durdugunuz ayirt edis günü.
37:22 Toplayin bir araya zulmedenleri, onlara es olanlari ve kulluk ettikleri seyleri.
37:23 Allah'i birakip da, hepsine de o koca cehennemini yolunu gösterin.
37:24 Ve durdurun onlari, süphe yok ki sorulacak onlardan.
37:25 Ne oldu size de yardim etmiyorsunuz birbirinize?
37:26 Hayir, bugün onlar, tamamiyla teslim olmuslardir.
37:27 Ve bir kısmi, bir kismina yönelir de, birbirlerini sorumlu sayarlar.
37:28 Gerçekten de derler, siz sagimizdan çıkagelir, iyilik ediyor görünürdünüz bize.
37:29 Hayir derler öbürleri, siz inanmamistiniz.
37:30 Ve size karsi bir gücümüzkuvvetimiz yoktu bizim, hayir, siz azgin kisilerdiniz.
37:31 O yüzden de Rabbimizin, bize söylediği söz, gerçekleşti, süphe yok ki azabi tadacagiz elbet.
37:32 Gerçekten sizi azdirdik biz, süphe yok ki biz de azmistik.
37:33 Hiç süphe yok ki bugün onlar, azapta ortaktirlar.
37:34 Süphe yok ki biz, suçlulara böyle yapariz iste.
37:35 Süphe yok ki onlara Allah'tan baska yoktur tapacak dendi mi ululanmaya kalkisirlardi.
37:36 Ve biz derlerdi, deli bir sair için mabutlarimizi birakalim mi?
37:37 Hayir, o, gerçeği getirmistir ve peygamberlerin gerçek oldugunu bildirmistir.

37:38 Hiç şüphe yok ki o elemli azabi tadacaksınız elbet.

37:39 Ve ancak yaptığınız neyse onun karşılığı olarak cezalanacaksınız.

37:40 Ancak ihlâsa eren Allah kulları müstesna.

37:41 Öyle kişilerdir onlar ki onlardır malum rizik.

37:42 Yemisler ve onlar, büyük derecelere nail olanlardır.

37:43 Ebedi Naim cennetlerinde.

37:44 Karşılıklı tahtlara otururlar.

37:45 Kaynakları meydanda, akıp duran sarap ırmaklarından taslar sunulur onlara.

37:46 Bembeyazdır o sarap, lezzetlidir içenlere.

37:47 Orada ne bir sersemlik var, ne de sarhos olurlar.

37:48 Ve yanlarında, gözlerini kendi eslerinden ayırmayan iri gözlü huriler var.

37:49 Sanki kus tüyleriyle örtülmüş yumurtalar.

37:50 Bir kısmı, bir kısmına döner de bir birlerine sorarlar.

37:51 Birisi söze gelir de der ki: Bir arkadaşım vardı.

37:52 Sen de mi derdi, gerçek sayanlardansin.

37:53 Ölüp bir yığın toprak ve kemik olduktan sonra mi soruya çekileceğiz, cezalanacağız?

37:54 Der ki: Ne oldu o, bakıp gördünüz mü acaba?

37:55 Derken kendisi bakıp görür ki o, cehennemden ta ortasında.

37:56 Allah'a andolsun ki der, az kalmıştı, beni de helak edecektin.

37:57 Ve Rabbimin nimeti olmasaydı ben de orada bulunanlardan olurdu.

37:58 Biz artık ölmeyecek değil miyiz?

37:59 İlk ölümümüzden sonra ve biz, azaba da uğramayacağız değil mi?

37:60 Şüphe yok ki bu, elbette büyük bir kurtuluş, büyük bir kutluluk.

37:61 Artık çalışanlar da böylesine çalışsınlar.

37:62 Böyle bir nimete ve ziyafete ermek mi hayırlı, yoksa zakkum ağacından yemek mi?

37:63 Şüphe yok ki biz onu, zulmedenleri sinamak için yarattık,

37:64 Şüphe yok ki o, cehennemden ta dibinden çıkar.

37:65 Tomurcukları Şeytanların başlarına benzer.

37:66 Derken onlar, onu yerler de karınları siser.

37:67 Sonra da içimi bu zakkum gibi acı kaynar sular içerler.

37:68 Sonra da gene cehennemdir dönüp varacakları yer.

37:69 Şüphe yok ki onlar, atalarını, sapıtmış bir halde bulmuşlardı da.

37:70 Onlar da, kosa kosa onların izlerini izlemişlerdi.

37:71 Ve andolsun ki onlardan önce gelip geçenlerin de çoğu sapıtmıştı.

37:72 Ve andolsun ki biz, onların içinden, korkutucular göndermistik onlara.

37:73 Bak da gör, korkutulanların sonucu ne oldu.

37:74 Ancak ihlâsa eren Allah kulları müstesna.

37:75 Ve andolsun ki Nuh, bize nida etmişti, biz de ne güzel icabet etmistik.

37:76 Ve onu ve ailesini, pek büyük bir sıkıntıdan kurtarmistik.

37:77 Ve soyunu, yeryüzünde kalan bir soy haline getirdik.
37:78 Ve sonradan gelenler arasında da ona iyi bir adsan verdik.
37:79 Esenlik Nuh'a alemler içinde.
37:80 Süphe yok ki biz, böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri.
37:81 Süphe yok ki o, inanan kullarımızdandı.
37:82 Sonra da öbürlerini sulara boğduk.
37:83 Ve süphe yok ki İbrahim de onun taraftarlarındandı elbet.
37:84 Hani Rabbine tertemiz bir yürekle gelmişti o.
37:85 Hani atasına ve kavmine siz demisti, nelere kulluk ediyorsunuz?
37:86 Allah'i birakip da tamamiyla uydurma mabutlara mi tapmak istiyorsunuz?
37:87 Âlemlerin Rabbine karsi zanniniz ne?
37:88 Derken yildizlara bir bakmisti da,
37:89 Ben, demisti, gerçekten de hastayim.
37:90 Derken, arkalarini çevirip gitmislerdi onlar.
37:91 Derken o da onların mabutları olan putlara gidip demisti ki: Neye yemek yemiyorsunuz?
37:92 Ne oldu size, niçin konuşmuyorsunuz?
37:93 Derken sağ eliyle vurup kırmisti onları.
37:94 Derken kosakosa yanına gelmişlerdi.
37:95 O demisti ki: Elinizde yontup yaptığınız şeylere mi kulluk ediyorsunuz?
37:96 Halbuki sizi de Allah yaratmıştır, o yontup yaptığınız şeyleri de.
37:97 Onun için bir yapı yapın da demislerdi, atın onu atese.
37:98 Ona bir düzen yapmak istemişlerdi de biz onları alçaltmıştik.
37:99 Ve ben demisti, Rabbinin tapısına gidiyorum, o, doğru yolu gösterir bana.
37:100 Rabbin, bana temiz kilerden olmak şartıyla bir oğul ihsan et.
37:101 Derken biz de ona tedbirle hareket eden ve aceleci olmayan bir oğul vereceğimizi müjdelemistik.
37:102 İbrahim'le beraber kosup gezecek çağa gelince İbrahim, oğulcağım demisti, ben, rüyamda, seni kesiyorum gördüm, bir bak, düşün, sen ne dersin buna? O da babacığım demisti, ne emredildiyse sana, onu yap, Allah dilerse beni sabredenlerden bulursun.
37:103 İkisi de teslim olunca onun alnını yere koymustu.
37:104 Ve biz, ona ey İbrahim diye nida etmistik.
37:105 Rüyani gerçekleştirdik. Süphe yok ki biz, böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri.
37:106 Süphe yok ki bu, elbette apaçık bir sinamaydı.
37:107 Ve onun yerine, kesilmek üzere büyük bir koç ihsan ettik.
37:108 Ve sonradan gelenler arasında da ona iyi bir adsan verdik.
37:109 Esenlik İbrahim'e.
37:110 Biz, böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri.
37:111 Süphe yok ki o, inanan kullarımızdandı.
37:112 Ve ona, temiz kilerden ve peygamber olacak İshak'i müjdelemistik.
37:113 Onu da kutladık, İshak'i da ve ikisinin de soyundan iyilik eden de

var, apaçık nefesine zulmeden de.

37:114 Ve andolsun ki biz, Musa'ya ve Harun'a nimetler verdik.

37:115 İkisini ve kavimlerini, büyük bir sıkıntıdan kurtardık.

37:116 Ve yardım ettik onlara da üst geldiler.

37:117 Ve ikisine de her şeyi apaçık gösteren kitabı verdik.

37:118 Ve ikisini de dosdoğru yola sevkettik.

37:119 Ve ikisine de, sonradan gelenler arasında iyi bir adan verdik.

37:120 Esenlik Musa'ya ve Harun'a.

37:121 Süphe yok ki biz, böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri;

37:122 Süphe yok ki ikisi de inanan kullarımızdandı.

37:123 Ve süphe yok ki İlyas, elbette peygamberlendendi.

37:124 Hani kavmine demisti ki: Çekinmez misiniz siz?

37:125 Ba'l'i mi çağırırsınız da yaratıcıların en güzelini bırakırsınız.

37:126 O Allah'tır ki Rabbinizdir sizin ve Rabbidir gelip geçmiş atalarınızın.

37:127 Derken yalanladılar onu; süphe yok ki tapımıza getirilecektir onlar.

37:128 Ancak ihlase eren Allah kulları müstesna.

37:129 Ve sonradan gelenler arasında ona iyi bir adan verdik.

37:130 Esenlik İlyas'a ve ona uyanlara.

37:131 Süphe yok ki biz, böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri.

37:132 Süphe yok ki o, inanan kullarımızdandı.

37:133 Ve süphe yok ki Lut da elbette peygamberlendendi.

37:134 Hani onu ve bütün ailesini kurtarmistik.

37:135 Ancak bir kocakarı, kalanlar arasındaydı.

37:136 Sonra öbürlerinin kökünü kazidik.

37:137 Ve süphe yok ki siz de onların yurtlarına ugramadasınız sabahları.

37:138 Ve aksamları; hala mi akıl etmezsiniz?

37:139 Ve süphe yok ki Yunus da peygamberlendendi elbet.

37:140 Hani, yolcularla dolu bir gemiye kaçmisti da.

37:141 Derken kura çekmişlerdi de kur'a ona düsmüstü.

37:142 Kinanmış bir haldeydi ki onu balık yutuvermisti.

37:143 Eger Rabbini tenzih edenlerden olmasaydı.

37:144 Halkın tekrar dirileceği günedek balığın karnında kalırdı.

37:145 Derken onu ıssız bir yere çıkardık ve o, hastaydı da.

37:146 Ve ona gölge versin diye bir kabak fidanı bitirdik.

37:147 Ve onu yüz bin kişiye, yahut daha da artmakta olan bir topluluğa peygamber olarak gönderdik.

37:148 Derken inandılar da onları muayyen bir zamanadek yasattık, geçindirdik.

37:149 Artık sor onlara, kızlar, Rabbinin de.ogulları, onların mı?

37:150 Yoksa melekleri kız halkettik de tanık mıydı onlar?

37:151 Haberin olsun ki süphe yok, onlar, bu sözü uydurup söylemediler.

37:152 Allah doğurdu demediler ve süphe yok ki onlar, yalancıdır elbet.

37:153 Ogulları bırakmış da kızları mı seçmiş?

- 37:154 Ne oluyor size, nasıl da hükmediyorsunuz?
- 37:155 Ögüt almaz misiniz hala?
- 37:156 Yoksa apaçık bir deliliniz mi var?
- 37:157 Dogru söylüyorsanız getirin kitabınızı.
- 37:158 Ve onunla cinler arasında bir.akRabalik uydurmadalar ve andolsun ki cinler de onun tapisina götürüleceklerini, orada hazır bulunacaklarını bilmislerdir.
- 37:159 Yücedir,.münezzehtir vafsettiklerinden.
- 37:160 Ancak ihlasa eren Allah kullari müstesna.
- 37:161 Gerçekten de ne siz, ne de kulluk ettikleriniz.
- 37:162 Onlari bir sinamaya ugratamazsiniz.
- 37:163 Ancak cehenneme girecek kisiyi azdiRabilirsiniz.
- 37:164 Ve melekler derler ki: Bizden hiçbir fert yoktur ki onun malum ve muayyen bir makami olmasin.
- 37:165 Ve süphe yok ki biz, safsaf dizilmisiz elbet.
- 37:166 Ve süphe yok ki biz, mabudumuzu tenzih ederiz elbet.
- 37:167 Ve kafirler, gerçekten de diyorlardi.
- 37:168 Katimizda evvelkilere ait bir kitap olsaydi.
- 37:169 Elbette biz de ihlasa eren Allah kullari olurduk.
- 37:170 Derken kitap geldi de inanmadilar ona, yakinda ne olacaklarını bilecekler.
- 37:171 Ve andolsun ki gönderilen kullarimize su sözü söylemistik, su hükmü takdir etmistik.
- 37:172 Süphe yok ki onlar, elbette yardima mazhar olacaklardır.
- 37:173 Ve süphe yok ki bizim ordumuz, elbette üstündür.
- 37:174 Artık yüz çevir onlardan bir zamanadek.
- 37:175 Hele bir bak, bir gözle onlari, onlar da sonuçlari neymis, yakinda görecekler.
- 37:176 Azabimizin çabucak gelmesini mi istiyorlar?
- 37:177 Fakat azabimiz, yurtlarına gelip çökünce korkutulanlar, ne de kötü bir sabaha kavusacaklar.
- 37:178 Ve yüz çevir onlardan bir zamana dek.
- 37:179 Ve bir bak, bir gözle, onlar da sonuçlari neymis, yakinda görecekler.
- 37:180 Yücedir, münezehtir Rabbin ve yücelik, üstünlük issi Rab, onların vafsettiklerinden.
- 37:181 Ve esenlik peygamberlere.
- 37:182 Ve hamd, alemlerin Rabbi Allah'a.

Sura 38: Sad

- 38:1 Sad, andolsun serefli Kur'an'a.
- 38:2 Kafir olanlar, ululanmadalar ve isyan içindeler.
- 38:3 Onlardan önce nice ümmetleri helak ettik de bagrisip çigristilar ama kurtulus vakti çoktan geçmisti.
- 38:4 Onların cinsinden bir korkutucu geldi mi sasip kalirlar da kafirler derler ki: Bu, bir büyücü ve pek yalanci.
- 38:5 Mabutlari bir tek mabut mu kabul.etmis? Gerçekten de bu, elbette pek

sasilacak sey.

38:6 Ve ileri gelenlerinden.bir kısmi, kalkip gitmis ve yürüyün demistir ve dayanin mabutlarınıza kulluk etmede; süphe yok ki istenen sey de budur elbet.

38:7 Biz bunu son dinlerin hiçbirinde duymadik, bu, ancak bir yalan.

38:8 Kur'an, aramızdan ona mi indirildi? Hayir, onlar, benim vahyimden süphedeler; hayir, onlar daha tatmadilar azabimi.

38:9 Yoksa üstün ve vergisi bol Rabbinin hazineleri, onların yanında mi?

38:10 Yahut da göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasındakilerin saltanat ve tedbiri, onların mi? Öyleyse agsınlar göklerin kapilarına.

38:11 Bir ordudur onlar ki bölükbölük toplanmis ve buracıkta bozguna ugrayacaklar.

38:12 Onlardan önce de Nuh'un ve Âd'in ve ordular sahibi Firavun'un kavimleri, yalanladilar.

38:13 Ve Semud'un kavmi ve Lut kavmi ve Ashabi Eyke; iste bunlardır bölükler.

38:14 Her biri, peygamberleri ancak yalanladilar da azabi hak ettiler.

38:15 Ve bunlar da bekliyorlar ancak o tek bagrisi ki vakti geldi miydi, gecikmesine, dönmesine imkan yok.

38:16 Ve Rabbimiz derler, soru gününden önce tez ver azabimizi.

38:17 Sabret ne derlerse ve an güçlüküvvetli kulumuz Davud'u, süphe yok ki o, daima Rabbine dönen, tövbe eden bir kuldu.

38:18 Süphe.yok ki biz, daglari ram etmistik ona, aksam ve kusluk çağlarında, onunla beraber Rabbi tenzih ederlerdi.

38:19 Ve kuslar da toplanmisti, hepsi de ona itaat ederdi.

38:20 Ve onun saltanatini kuvvetlendirdik ve ona peygamberlik ve gerçekte batili ayirt edis bilgisini verdik.

38:21 Sen, o davacılardan haber aldın mi? Hani Davud'un ibadet ettigi yerin duvarına tirmanmislardı.

38:22 Hani Davud'un tapisına girmislerdi de Davud, onlardan pek korkmustu; korkma demislerdi, iki hisimiz, birimiz, öbürünün hakkına tecavüz etti, adaletle hükmet aramızda, birimize meylederek hakki asma ve bizi dosdogru yola sevk.

38:23 Süphe yok ki su, benim kardesimdir, doksan dokuz disi koyunu var ve benimse bir tek disi koyunum; öyleyken onu da bana ver dedi ve konusmamızda beni alt da etti.

38:24 Dedi ki: Senin disi koyununu, kendi koyunlarına katmayi istemekle gerçekten de zulmetmis sana ve süphesiz ki ortakların çoğu, birbirinin hakkına tecavüz eder, ancak inanan ve iyi islerde bulunanlar müstesna ve fakat bunlar da pek azdır ve Davud, biz, kendisini sinadik sandi da Rabbinden yarlıganma diledi ve egilerek yere kapandı ve Rabbine döndü.

38:25 Ve biz de onun bu.suçunu örttük ve süphe yok ki onun, katımızda bir yakınlık derecesi ve dönüp gelecegi güzel bir makami vardı.

38:26 Ey Davud, biz seni yeryüzüne hakim ettik, artık insanlar arasında, adaletle hükmet ve dileğine uyma ki seni Allah yolundan saptirir; Allah yolundan sapanlaraysa siddetli bir azap var soru gününü unuttuklarından.

38:27 Ve biz, göğü ve yeryüzünü ve ikisinin arasındakileri bos yere

yaratmadik; bu, kafir olanlarin zanni; artik vay haline kafirlerin atesten.

38:28 Inananlarla iyi islerde bulunanlari, yeryüzündeki bozguncular gibi mi tutacagiz, yahut çekinenlere, dogru yoldan çıkanlara ettigimiz muameleyi mi yapacagiz?

38:29 Bir kitaptir bu ki onu, kutlu olarak sana indirdik, ayetlerini iyice bir düşününler akli basinda olanlar ve ondan öğüt alsinlar diye.

38:30 Ve Davud'a.Süleyman'i ihsan ettik, ne güzel bir kuldu, süphe yok ki o, daima Rabbine dönen, tövbe eden bir kuldu.

38:31 Hani ona, üç ayaginın üstünde duran ve ön ayaklarından birini büküp tirnagini yere dayayan yürük atlar arzedilmisti ögleden sonra.

38:32 Derken gerçekten de demisti, ben, güzel atlari, Rabbimi anarak severim ve sonunda günes, perde altina girmisti de.

38:33 Getirin onlari bana demisti, atlar getirilince de onlarin ayaklarini, boyunlarini oksamiya, yelerini taramaya koyulmustu.

38:34 Ve andolsun ki biz Süleyman'i sinamistik ve tahtinin üstüne bir ölü koymustuk, sonra o da tövbe edip Rabbine dönmüştü.

38:35 Rabbim demisti, beni yarliga ve bana öyle bir saltanat ver ki benden sonra hiçbir kimse nail olmasin o saltanata, süphe yok ki senin vergin, ihsanin, boldur.

38:36 Ve ona rüzgari ram etmistik de emriyle diledigi yere hafif hafif esip giderdi.

38:37 Ve Seytanlardan bütün mimarları ve dalgiçları da ram etmistik ona.

38:38 Ve bir baska kısmi da bukagılarla baglanmisti.

38:39 Bu, bizim vergimizdir demistik, istersen sayisiz olarak sen de ihsan et; istersen elini yum, verme.

38:40 Ve süphe yok ki onun, katimizda bir yakinlik derecesi ve dönüp gelecegi güzel bir makami vardı.

38:41 Ve an kulumuz Eyyub'u da, hani Rabbine nida.edip de demisti ki: Gerçekten de Seytan beni yordu ve azaba ugratti.

38:42 Vur yere ayagini, bu yikanilacak ve içilecek serin su iste demistik.

38:43 Ve ona ailesini de ve onlarla beraber daha bir mislini de, bizden bir rahmet ve akli basinda.olanlara da bir öğüt ve ibret olmak üzere verdik.

38:44 Eline dedik, bir demet sap al da onunla vur ve yeminini.bozma. Süphe yok ki biz onu, sabirli bulduk, ne güzel bir kuldu ve süphe yok ki o, daima Rabbine dönen, tövbe eden bir kuldu.

38:45 Ve an kullarimiz Ibrahim'i ve Ishak'i ve Yakup'u ki ibadette kuvvetliydi bunlar, dinde gözleri açikti.

38:46 Biz onlari, daima yurtları olan ahireti anma huyuyla yarattik da özleri temiz, ihlas sahibi kullar ettik.

38:47 Ve süphe yok ki onlar, katimizda, seçilmiş, hayirli kisilerdendi elbet.

38:48 Ve an Ismail'i, ElYesa'i ve ZülKifl'i ve hepsi de hayirli kisilerdendi.

38:49 Ve bu, güzel bir anilistir ve süphe yok ki çekinenlere elbette

dönülüp varilacak pek güzel bir yer var.

38:50 Ebedi Adn cennetleri ki onlara açıktır kapıları.

38:51 Oralarda yaslanıp oturacaklar, diledikleri birçok yemisler ve içecek seyler, hemen sunulacak kendilerine.

38:52 Ve yanlarında, eslerinden gözlerini ayırmayan huriler olacak ki her biri de esit ve aynı yasta.

38:53 İşte bu, soru gününde size vaadedilen sey.

38:54 Süphe yok ki bu, elbette bizim rizkimiz, hem de öylesine ki bitip tükenmesi yok.

38:55 Su da var: Ve süphe yok ki azgınlara elbette dönülüp gidilecek en kötü bir yer mevcut.

38:56 Cehennem. Oraya atılırlar ve orası, gerçekten, yatılıp kalınacak ne de kötü yerdir.

38:57 İşte budur azap, artık tatsınlar gayet sıcak ve gayet soguk suları.

38:58 Ve daha da buna esit çeşitçe azaplar var.

38:59 Bu topluluk, size uyup sizinle beraber cehenneme girenler; rahat yüzü görmesinler; onlar, mutlaka atese atılacaklar.

38:60 Onlar da hayır diyecekler, asil siz, rahat yüzü görmeyin; siz getirdiniz basımıza bunu, gerçekten de karar edilecek ne kötü yer.

38:61 Rabbimiz diyecekler, kim bizi buna uğrattıysa ateste, azabını bir kat daha arttır onun.

38:62 Ve ne oldu bize ki diyecekler, kötü saydığımız erleri göremiyoruz?

38:63 Onları alaya alırdururduk, yoksa gözümüzden mi kaçtılar?

38:64 Süphe yok ki cehennem ehlinin, birbirleriyle su münakasaları, gerçektir.

38:65 De ki: Ben, ancak bir korkutucuyum ve yoktur tapacak bir ve her şey üstün Allah'tan başka;

38:66 Rabbidir göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasındakilerin o üstün olan ve suçları, ceza vermeden önce ve tamamıyla örten.

38:67 De ki: Bu Kur'an, en büyük bir haberdir.

38:68 Siz ondan yüz çevirmedesiniz.

38:69 En yüce melekler topluluğu, münakasa ederlerken benim hiçbir bilgim yoktu.

38:70 Bana vahyedilmede ve ben, ancak apaçık bir korkutucuyum.

38:71 Hani Rabbin, meleklerle, ben balçıktan bir insan yaratacağım demisti de.

38:72 Onu tamamlayınca ve ona, ruhumdan üfürünce karsisinde yerlere kapanıp secde etmişlerdi.

38:73 Meleklerin hepsi birden secde etmişti.

38:74 Ancak İblis secde etmemisti, ululanmisti ve o, kafirlerden olmustu.

38:75 Ey İblis demisti, kudret ellerimle yarattığıma, ne mani oldu da secde etmedin? Ululuk mu satmadın, yoksa yücelerden misin sen?

38:76 O, ben demisti, ondan hayırlıyım, atesten yarattın beni ve onuysa balçıktan halkettin.

38:77 Çık git buradan hemen demisti, gerçekten de taslanmışsın sen.

38:78 Ve süphe yok ki ceza günündek benden lanet sana.

38:79 Rabbim demisti, ölüleri diriltecegin günedek öldürme beni.
38:80 Gerçekten de demisti, sen, ölmeyenlere katil.
38:81 Bilinen vaktin gününe dek.
38:82 Gerçek demisti, yüceligine andolsun ki onların hepsini azdiracağım.
38:83 Ancak içlerinden, ihlasa eren kullarin müstesna.
38:84 Bu gerçek demisti ve ben de gerçek olarak söylüyorum ki.
38:85 Andolsun, dolduracağım cehennemi seninle ve sana uyanların hepsiyle.
38:86 De ki: Ben, tebligime karsilik, sizden bir ücret istemiyorum ve ben, kendiligimden bir sey de istememekteyim.
38:87 O, ancak alemlere bir öğüt.
38:88 Onun dogrulugunu, bir müddet sonra mutlaka bilip anlayacaksınız.

Sura 39: Az-Zumar

39:1 Kitabın indirilisi, üstün, hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafındandır.
39:2 Süphe yok ki biz, o kitabi gerçek olarak indirdik sana, artık sen de, onun dininde bütün özünü ona bagla da ona kulluk et yalnız.
39:3 Bilin ki özden kulluk, yalnız Allah'a olur, ondan baska mabutlar kabul edenler, biz derler, onlara, ancak bizi Allah'a yakınlastirip manevi bir yakınlık derecesine elastirirsiniz diye tapıyorsunuz; süphe yok ki Allah, ihtilafa düştükleri seyler hakkında aralarında hükmeder; süphe yok ki Allah, yalan söyleyen ve kafirlikte ileri giden hiçbir kimseyi dogru yola sevk etmez.
39:4 Allah, birisini ogul edinmek dileseydi elbette yarattıklarından birini seçerdi, yücedir, münezzehtir o bundan, odur bir ve her seye üstün Allah.
39:5 Gökleri ve yeryüzünü gerçek olarak yaratmıştır; geceyi kisaltır, gündüze katar ve gündüzü kisaltır, geceye katar ve ram etmiştir güneşi ve ayı; hepsi de muayyen ve mukadder bir zamana dek akardurur; bilin ki odur üstün olan ve suçları, ceza vermeden önce ve tamamiyle örten.
39:6 Sizi bir tek kisten yarattı, sonra ondan da esini halketti ve sizin için davarlardan erkeklidisi, sekiz tane çift mahluk meydana getirdi; sizi, analarınızın karınlarında ve üç karanlık içinde yaratıstan yaratısa düşürür; iste budur Rabbiniz ki onundur saltanat ve tedbir; yoktur ondan baska tapacak, ondan nereye dönmedesiniz?
39:7 Kafir olursanız bilin ki Allah, sizden müstagnidir ve fakat kullarının kafir olusuna da razı olmaz ve sükrederseniz sizden razı olur ve hiçbir kimse, bir baskasının yükünü yüklenemez; sonra da dönüp varacağınız yer, Rabbinizin tapısidir da o, neler yaptığınızı haber verir size; süphe yok ki.o, gönüllerde ne varsa hepsini bilir.
39:8 İnsan bir zarara ugrarsa tamamiyle Rabbine dönerek dua eder, sonra, ona bir nimet verdi mi önceden ona dua ettiğini unutur insan ve halkı, onun yolundan çıkarmak için Allah'a da esler kabul eder; de ki: Kafirlikle bir müddet geçin bakalım; hiç süphe yok ki sen, cehennem ehli değilsin.
39:9 Hiç o, ahiretten sakınarak ve Rabbinin rahmetini umarak geceleri secde eden, kıyamda bulunan ve böylece itaat ve ibadet eden kişiye benzer mi? De ki: Esit olur mu bilenlerle bilmeyenler? Bunu ancak akli basında olanlar

düşünür, bundan ancak onlar öğüt alır.

39:10 De ki: Ey inanan kullarım, çekinin Rabbinizden; bu dünyada iyilik eden kileredir iyilik ve Allah'ın yeryüzü, genistir; sabredenlerin mükafatları, sayısız bir surette ödenir.

39:11 De ki: Süphe yok, onun dininde, özümü yalnız ona bağlayarak Allah'a kulluk etmem emredildi bana.

39:12 Ve ona teslim olanların ilki olmam, emredildi bana.

39:13 Ve de ki: Süphe yok ki isyan edersem Rabbime, pek büyük günün azabından korkarım ben.

39:14 De ki: dinimde, özüm ona bağlı, yalnız Allah'a kulluk ederim ben.

39:15 Artık siz, onu bırakıp dilediginize kulluk edin. De ki: süphe yok, ziyana düşenler, o kilerdir ki kıyamet günü, kendilerini ve kendileriyle ilgisi olanları ziyana sokarlar; bilin ki budur apaçık zıyan.

39:16 Onların üstlerinde de atesten tabakalar var, altlarında da tabakalar.

Iste Allah, kullarını korkutmada bundan; ey kullarım, çekinin benden.

39:17 Seytan'dan, ona kulluk etme hususunda sakinlere ve Allah'a dönelere gelince: onlara müjde olsun, müjdele kullarımı artık.

39:18 O kullarım ki sözü dinlerler de en güzeline uyarlar, onlar, öyle kilerdir ki Allah, doğru yola sevk etmiştir onları ve onlardır akli basında bulunanların ta kendileri.

39:19 Ya azap hükmünü hak edene ne dersin? Sen mi cehennemde bulunani kurtaracaksın?

39:20 Fakat Rablerinden çekinenlerse, onlarıdır köşkler, gene köşkler üstüne kurulmuş köşkler, altlarından ırmaklar akar, Allah'ın vaadidir; Allah vaadinden hiç caymaz.

39:21 Görmedin mi ki Allah, gökten yağmur yagdırmada, derken yağmur suyunu yeryüzündeki kaynaklara sızdırmada, sonra da o suyla çeşitli renklerde nebatlar bitirmede, sonra da onları kurutmada da sen onları görürsün ki sararmış, sonra da onları unufak etmede; süphe yok ki bunda, akli basında olanlara öğüt ve ibret var elbet.

39:22 Allah'ın, İslam için gönlünü açtığı kişiye kim benzer ki o, gerçekten de Rabbinden bir işığa, bir aydınlığa nail olmuştur; yazıklar olsun Allah'i anmiya karşı yürekleri kaskatı olanlara, onlardır apaçık bir sapıklık içinde olanlar.

39:23 Bir Allah'tır ki sözün en güzelini indirmistir bir kitap halinde, bir kısmı, bir kısmına benzer, bir kısmı, bir kısmını gerçekleştirir, her şeyi tekrartekrar bildirir; Rablerinden korkanların tüyleri dikendiken olur onu dinlerken, sonra da bedenleri ve gönülleri, Allah'i anmak için yumusar; iste bu, Allah'ın bir hidayetidir ki diledigini, onunla doğru yola sevk eder ve Allah, kimi doğru yoldan saptırırsa ona yol gösterecek yoktur.

39:24 Kıyamet gününde, yüzünü o kötü azaptan kurtarmaya çalışana kim benzer ki? Ve zalimlere, kazandığımız şeylerin karşılığı olan azabı tadın denir.

39:25 Onlardan öncekiler de yalanladılar da azap, hiç anlamadıkları, ummadıkları yerden gelip çatıverdi onlara.

39:26 Derken Allah, onlara dünya yasayışında asagılığı

tattirdi ve ahiret azabiye elbette daha da büyük eger bilselerdi.

39:27 Öğüt ve ibret alsınlar diye biz, andolsun ki, bu Kur'an'da her çeşit örnek getirmedeyiz insanlara.

39:28 Çekinsinler diye Arapça, egrisibügrüsü olmayan, dosdogru Kur'an bu.

39:29 Allah, bir örnek getirmede: Bir adamin ortaklari var, ahlaklari kötü, geçimsiz ve birbirleriyle çekisip durmadalar ve bir adam da varki bir kisiye teslim olmus, yalnız onun hizmetinde, bunlar hiç bir olur mu? Hamd Allah'a, hayır, fakat çoğu bilmez.

39:30 Süphe yok ki sen de öleceksin ve onlar da ölecekler.

39:31 Sonra da süphesiz ki sizin, kıyamet gününde Rabbinizin katında davaniz görülür.

39:32 Kimdir Allah'a karşı yalan söyleyenden ve doğru, kendisine gelip anlatıldıktan sonra onu yalanlayandan daha zalim? Kafirlerle, cehennemde yer yurt mu yok?

39:33 Doğrulukla gelen kisiye ve onun doğru olduğunu tasdik edenlere gelince: Onlardır çekinenlerin ta kendileri.

39:34 Onlarıdır Rableri katında diledikleri; budur iyilik edenlerin mükafati.

39:35 Allah, onların önce işledikleri en kötü suçları bile örtecek ve ettikleri iyiliklerin mükafatını daha da güzel bir surette verecek.

39:36 Allah, yetmez mi kuluna? Ve seni, ondan başka mabut saydıklarıyla mi korkutuyorlar? Ve Allah kimi doğru yoldan saptırırsa ona yol gösterecek yoktur.

39:37 Ve Allah, kimi doğru yola sevk ederse onu saptıracak hiçbir kimse yok; Allah, öç alan üstün bir kudrete sahip mi değildir?

39:38 Ve andolsun ki onlara, gökleri ve yeryüzünü kim yarattı diye sorsan elbette Allah derler. De ki: Gördünüz mü su halde, onu bırakıp kimlere kulluk etmedesiniz? Allah, bana bir zarar vermek istese onun zararını giderebilir mi onlar, yahut bana rahmet etmek dilese rahmetini menedebilirler mi? De ki: Yeter bana Allah, ona dayansın dayananlar.

39:39 De ki: Ey kavmim, gücünüz neye yetiyorsa yapadurun, süphe yok ki ben de yapmadayım, yakında bilir, anlarsınız.

39:40 Asagilatici azap kime gelecek ve daimi azabi kim hakedecek?

39:41 Süphe yok ki biz, o kitabi, insanlara bildirmen için gerçek olarak indirdik sana, artık doğru yolu bulanın faydası kendine ve kim yolunu azitir da azarsa zararı, gene kendine ve sen, onlara bir koruyucu değilsin.

39:42 Allah, ölüm zamanında, ölenin ruhunu alır, ölmeyecek kisinin de uyduğu zaman; ölümün mukadder olanın ruhunu, gerçekten de geri vermez, öbürünün ruhunuysa yollar muayyen ve mukadder bir zamanadek; süphe yok ki bunda, düşünen topluluğa bir delil var.

39:43 Yoksa, Allah'ı bırakıp da sefaatçiler mi kabul ettiler? De ki: Onların hiçbir şeye güçleri yetmez ve hiçbir şey akil etmezler, değil mi?

39:44 De ki: Bütün sefaat, Allah'ın; onundur göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve tedbiri, sonra da dönüp onun tapısına gideceksiniz.

39:45 Allah bir olarak övülüp anıldı mi ahirete inanmayanların

yüreklerinden bir nefrettir kopar, fakat ondan baska, onların mabut sandıkları anılınca ferahlanıp sevinirler.

39:46 De ki: Gökleri ve yeryüzünü yaratan, gizliyi de, açıkta olanı da bilen Allah'im, ihtilafa düştükleri şeyler hakkında, kullarının arasında sen hüküm vereceksin.

39:47 Yeryüzünde ne varsa hepsi ve onlarla beraber de daha bir misli, zulmedenlerin olsa kıyamet günü, azabın kötülüğünü giderip kurtulmak için elbette bağışlardı; ve o gün, onların hiç hesaplamadıkları şeyler, Allah tarafından karsılarına çıkarılacaktır.

39:48 Kazandıkları kötülükler, ortaya çıkmıştır ve alay ettikleri şey, başlarına gelmiştir.

39:49 İnsana bir zarar geldi mi bizi çağırır, sonra katimizden bir nimet verdik mi ona, der ki: Bana bu nimet, bilgim yüzünden verilmiştir; hayır, o bir sinamadır ve fakat çoğu bilmez.

39:50 Gerçekten, onlardan öncekiler de bu sözü söylemişlerdi de kazandıkları şeylerin, onlara hiçbir faydası dokunmamıştı.

39:51 Derken kazandıkları, elde ettikleri şeylerin kötülüklerine uğramışlardı. Bunlardan zulmedenler de kazançlarının kötülüklerine uğrayacaklar, suçlarının mücazatını görecekler ve onlar, bizim vereceğimiz cezaya mani olamazlar.

39:52 Bilmezler mi ki Allah, şüphe yok ki dilediğinin rizkini bollatır ve dilediğinin daraltır. Şüphe yok ki bunda, inananlara deliller var elbet.

39:53 De ki: Ey nefislerine uyup hadden asiri hareket eden kullarım, Allah rahmetinden ümit kesmeyin; şüphe yok ki Allah, bütün suçları örter, şüphe yok ki o, suçları örter, rahimdir.

39:54 Ve dönün Rabbinize ve teslim olun ona, size azap gelip çatmadan, sonra yardım edilmez size.

39:55 Ve uyun Rabbinizden size indirilen en güzel kitaba, Kur'an'a, ansizin ve siz hiç anlamadan size azap gelip çatmadan önce.

39:56 Herkesin, Allah katından bir sevap kazanamadım, hey gidi hey ve gerçekten de alay edenlerdendim dediği.

39:57 Yahut Allah beni doğru yola sevketsaydı elbette çekinenlerden olurum dediği.

39:58 Yahut da azabi görünce, bir kere daha dünyaya dönmeme imkan olsaydı mutlaka iyilik edenlerden olurum dediği günden önce.

39:59 Hayır, dönemezsin; sana bunca delillerim geldiği halde yalanladın onları ve ululuk satmaya kalktın ve kafirlerden oldun.

39:60 Ve kıyamet günü görürsün ki Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzleri, kapkara olur; uluların cehennemde yeryurt mu yok?

39:61 Allah, kendisinden çekinenleri, kurtuluşlarına sebep olan şeyle kurtarır, onlar, bir kötülüğe uğramazlar ve mahzun da olmazlar.

39:62 Allah, her şeyi yaratandır ve o, her şeyi korur.

39:63 Onundur kilitleri göklerin ve yeryüzünün ve Allah'ın delillerini yalanlayanlara gelince: Onlardır ziyana uğrayanların ta kendileri.

39:64 De ki: Allah'tan baskasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz bana a bilgisizler.

39:65 Ve andolsun ki sana ve senden öncekilere, gerçekten de sirk kosarsan yaptıklarını bosa çıkarırım ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun diye vahyedildi.

39:66 Hayir, artık Allah'a kulluk et ve sükredenlerden ol.

39:67 Allah'i, gereği gibi ululamadılar ve yeryüzü, kiyamet gününde, tamamiyle kudret avucundadır onun ve gökler de, kudretiyle dürülmüştür; münezzehtir ve yücedir o, sirk kosaanların sirk kostukları seylere.

39:68 Ve Sur'a üfürülmüştür de göklerdeki ve yeryüzündekilerin hepsi de, o sesin siddetinden ölüp gitmiştir, sonra bir daha üfürülünce o zaman hepsi dirilmistir, ne olacak diye bakıp durmadalar.

39:69 Ve isiklanmıştır yeryüzü, Rabbinin nuruyla ve yaptıklarının yazıldığı kitap, ellerine verilmiştir ve peygamberlerle tanıklar, getirilmiştir ve aralarında, gerçek bir hükümle hükmedilmiştir ve onlara zulmedilmemistir.

39:70 Ve herkese, ne yaptıysa karşılığı, ödenmiştir ve o, ne yaptıklarını daha iyi bilir.

39:71 Ve kafir olanlar, bölükbölük cehenneme sürülmüştür, oraya geldikleri zaman kapıları açılmıştır da bekçileri, onlara, sizin içinizden, Rabbinizin ayetlerini okuyan ve sizi, bugüne kavusacağınızı söyleyerek korkutan peygamberler gelmedi mi size derler. Onlar da evet derler ve fakat azap hükmü, hak olmuştur kafirlere.

39:72 Girin denilir cehennem kapılarından, ebedi kalırsınız orada; ululananların ne de kötüdür yurtları.

39:73 Ve Rablerinden çekenler de bölükbölük cennete sürülmüştür, oraya geldikleri zaman kapıları açılmıştır da bekçileri, esenlik size, tertemiz oldunuz, artık girin ebedi olarak derler.

39:74 Onlar da hamd Allah'a ki derler, bize vaadettiğini gerçekleştirdi ve cennetten, dilediğimiz yerde konaklamamız için bu yeri miras verdi bize; ne de güzeldir iyi işlerde bulunanların mükafatı.

39:75 Ve görürsün ki, melekler, Rablerine hamd ederek onu tenzih edip arsin çevresinde dönmedeler ve aralarında gerçek bir adaletle hükmedilmiştir ve denilmiştir ki: Hamd, alemlerin Rabbi Allah'a.

Sura 40: Ghafir

40:1 Ha mim.

40:2 Bu kitap, üstün ve her şeyi bilen Allah tarafından indirilmiştir.

40:3 Odur suçları örten ve tövbeleri kabul eden ve azabi siddetli olan ve kullarına nimetler ihsan eden; yoktur ondan başka tapacak ve dönüp varılacak yer, onun tapısidir ancak.

40:4 Allah'ın delilleri hakkında, ancak kafir olanlar çekisirler, onların, şehirlerde dönüp dolasmaları aldatmasın seni.

40:5 Onlardan önce de Nuh kavmi, yalanladı, onlardan sonraysa bölükbölük halk ve her ümmet, peygamberini yalanlamayı kendine iş edindi, buna kastedti, onu öldürmek istedi ve gerçeği bosa çıkarmak için bos seylere dayanarak çekistiler, derken onları helakediverdim; azap nasıl olurmuş, görsünler.

40:6 İşte böylece Rabbinin verdiği hüküm, kafirlere hak oldu: Süphe yok

ki onlar, cehennemliktir.

40:7 Arsi tasıyanlarla onun çevresindekiler, Rablerine hamd ederek onu tenzih ederler ve inanırlar ona ve inananlara yarlıganma dilerler, Rabbimiz derler, rahmetin ve bilgin, her şeyi kavramıs, kaplamıstır, artık tövbe edenleri ve senin yoluna uyanları yarlıga ve koru onları, yakıp kavuran cehennem azabından.

40:8 Rabbimiz ve sok onları ebedi Adn cennetlerine, nitekim vait de etmistin onlara ve atalarından ve eslerinden ve soylarından kendilerini düzgün bir hale getirenlere. Süphe yok ki sen, üstünsün, hüküm ve hikmet sahibisin.

40:9 Ve koru onları kötülüklerden ve kimi kötülüklerden korursan o gün, gerçekten de ona acımissin ve budur iste o pek büyük kurtulus, murada eris.

40:10 Süphe yok ki kafir olanlara nida edilir de denir ki: Bugün kendinize karsi duydugunuz nefretten, buguzdan daha büyüktü size karsi Allah'in duydugu nefret ve buguz o zaman ki inanca çağriliyordunuz da kafir oluyordunuz siz.

40:11 Onlarsa Rabbimiz derler, iki kere öldürdün bizi ve iki kere dirilttin, artık suçlarımızı da söyledik, buradan çıkmamıza bir yol yok mu?

40:12 Bu da, Allah birdir dendi mi kafir olmamızdan ve ona esler olduğu söylenince inanmanızdandır; artık hüküm, pek yüce ve pek büyük Allah'in.

40:13 Öyle bir mabuttur ki delillerini göstermededir size ve riziklandirmek için gökten yağmur yagdırmadadır size ve ona dönen kisiden baskası ibret ve öğüt almaz bundan.

40:14 Artık, dininde, özünüzü tamamiyla ona bagliyerek çağirin Allah'i kafirler istemese de.

40:15 Dostlarının derecelerini yüceltir, arsin sahibidir; kavusma gününden korkutmak için kullarından diledigine Ruh'u, emriyle indirir.

40:16 O kavusma günü, onlar, kabirlerinden çıkarlar, Allah'a karsi hiçbir şeyleri gizli kalmaz; o gün, saltanat ve tedbir kimindir, bir ve her seye üstün Allah'in.

40:17 O gün herkes, ne kazandıysa onun karsiligini bulur; o gün zulüm yoktur; süphe yok ki Allah'in hesabi, pek tezdır.

40:18 Ve onları, yaklamakta olan o günle korkut, o gün, korkudan yürekler, ağızları gelir, gönüller, dertle dolar, zalimlere ne yardımı dokunacak bir dost bulunur, ne sefaati kabul edilecek bir sefaatçi.

40:19 O, hiyanetle gizlice bakısı da bilir, gönüllerde gizlenen şeyleri de.

40:20 Ve Allah, gerçek olarak hükmeder. Ondan baska kulluk ettikleri şeyler, hiçbir şey hakkında hüküm veremezler; süphe yok ki Allah, her şeyi duyar, bilir.

40:21 Yeryüzünü gezip dolasmazlar mi ki onlardan önce gelip geçenlerin ne olmuş sonları, bir bakıp görsünler? Onlar, kuvvet bakımından da üstündü bunlardan, yeryüzünde yaptıkları şeyler bakımından da; derken kafir oldular da Allah, onları helak ediverdi ve onları, Allah'a karsi koruyacak hiçbir kimse çıkmadı.

40:22 Bu da, peygamberleri, onlara apaçık delillerle geldi mi, inkar

etmelerindedir, derken Allah onlari helak edivermistir; süphe yok ki o, kuvvetlidir, azabi da çetindir onun.

40:23 Ve andolsun ki Musa'yi delillerimizle ve apaçik bir burhanla göndermistik.

40:24 Firavun'a, Haman'a ve Karun'a; derken onlar, bu demislerdi, pek yalanci bir büyücü.

40:25 Musa, katimizdan gerçekle onlara gelince öldürün demislerdi, onunla beraber inananların ogullarını ve birakin kadınlarını; kafirlerin düzeni, ancak gerçekten disaridir, bostur.

40:26 Ve Firavun, birakin beni de dedi, Musa'yi öldüreyim ve Rabbini çağirsın bakalım; süphe yok ki ben, dininizi degistireceğinden, yahut da yeryüzünde bir bozgun çıkaracağından korkuyorum.

40:27 Ve Musa, ben dedi, süphe yok ki soru gününe inanmayan her ululuk satan kisinin serrinden, Rabbime ve Rabbinize siginirim.

40:28 Ve Firavun'un soyundan inanan ve inancını gizleyen bir er, dedi ki: Rabbim Allah'tır dediği için mi adam öldüreceksiniz ve gerçekten de o, Rabbinizden apaçik deliller de getirmistir size ve yalanciysa yalancı kendisine ait ve doğru söylüyorsa size vaadettiklerinin bir kısmına ugrarsınız; süphe yok ki Allah, haddini asan ve çok yalan söyleyen kişiyi doğru yola sevk etmez.

40:29 Ey kavmim, bugün saltanat sizin, üstünsünüz yeryüzünde, fakat Allah'ın azabi gelince kim kurtaracak bizi? Firavun dedi ki: Ben size hangi reyî isaret ediyorsam o, tamamiyle doğrudur ve ben sizi, doğrudürüst yoldan başka bir yola sevk etmiyorum.

40:30 O inanan, ey kavmim dedi, ben bir bölük ümmetin ugradıkları azaba ugrayacaksınız diye korkuyorum.

40:31 Nuh, Âd ve Semud kavimlerine ve onlardan sonrakilere olduğu gibi ve Allah, kullarına zulmetmeyi istemez.

40:32 Ve ey kavmim, ben, o feryadü figan, o bosuna bağırıp söylenme günündeki halinizden korkuyorum.

40:33 O gün, bir gündür ki arkanızı döndürüp kaçacaksınız ama doğru cehenneme gideceksiniz ve Allah'ın azabından sizi bir kurtaran olmayacak ve Allah, kimi doğru yoldan çıkarıp saptırırsa ona bir yol gösteren yoktur.

40:34 Ve andolsun ki daha önce Yusuf da, apaçik delillerle gelmişti de size getirdiği şey hakkında bir türlü süpheden kurtulamamistiniz, sonunda ölünce de artık dediniz, bundan sonra Allah, başka bir peygamber göndermez kesin olarak; iste Allah, haddini asan süpheli kişiyi böyle saptırır.

40:35 Öyle kişilerdir onlar ki kendilerine hiçbir kesin delil gelmediği halde Allah'ın delilleri hakkında çekismeye girisirlir; Allah katında da bir nefrete ve bugza ugrarlar, inananlar katında da; Allah, her kibirli ve cebbar kisinin gönlünü böyle mühürler iste.

40:36 Ve Firavun, ey Haman demisti, bana bir köşk yap da belki kapılara erisirim.

40:37 Göklerin kapılarına ve derken Musa'nın mabudunu anlamış olurum ve gerçekten de sanıyorum ki o, yalancı ve Firavun'a, kötü işi, böyle bezendi de böyle çıkarıldı yoldan ve Firavun'un düzeni, ancak ziyana

ugradi, bosa çıktı.

40:38 Ve inanan da ey kavmim dedi, bana uyun da size dogru yolu göstereyim.

40:39 Ey kavmim, su dünya yasayisi, ancak geçici bir metadan ibaret ve şüphe yok ki ahirettir, karar edilecek yurt.

40:40 Kim bir kötülükte bulunursa ancak onun misli olan bir ceza ile cezalanir ve erkek olsun, kadın olsun, inanarak iyi bir iste bulunansa iste o cesit kisilerdir ki cennete girerler, orada sayisiz riziklanirlar.

40:41 Ve ey kavmim, ne oluyor bana da ben sizi kurtulusa çağırmadayım, halbuki siz beni atese çağırıyorsunuz.

40:42 Allah'a kafir olmaya ve ona sirk kosmaya çağırıyorsunuz beni bu hususta hiçbir bilgim olmadigi halde ve bense sizi üstün ve bütün suçlari tamamiyla örten mabuda çağırmadayım.

40:43 Gerçegin ta kendisi su ki: Siz beni, dünyada da çağırmaya salahiyyetli olmayan, ahirette de salahiyyetli olmayan birseye çağırıyorsunuz ancak ve dönüp gidecegimiz yer, Allah tapisidir ve şüphe yok ki haddini asanlar, cehennem ehlinin ta kendileridir.

40:44 Yakinda, size neler dediysem, anliyacak, hatirliyacaksiniz onlari ve ben, isimi Allah'a ismarladim; şüphe yok ki Allah, kullarini görür.

40:45 Derken Allah, onların düzenlerinin kötülüklerinden korudu onu ve Firavun soyunaysa azabin kötüsü gelip çatti.

40:46 Ates, sabahaksam, onlara gösterilecek ve kiyametın koptugu günde Firavun soyunu denecek, sokun azabin en çetinine.

40:47 Ve ateste, birbirleriyle çekismeye basladıkları zaman düskünler, ululuk satanlara diyecekler ki: Gerçekten size uymustuk, sizin adamlarinizdik biz, atesın bir miktarını olsun defedebilir misiniz bizden?

40:48 Ululuk satanlarsa, şüphe yok ki diyecekler, hepimiz de ates içindeyiz; şüphe yok ki Allah, kullar arasında hükmetti.

40:49 Ve atestekiler, cehennemın kapticilarına, Rabbinize yalvarın da diyecekler, ne olur, bir günceğiz olsun azabimizi hafifletsin.

40:50 Onlar da, peygamberleriniz, apaçık delillerle gelmedi miydi size diyecekler; onlar, evet diyecekler, bekçiler, öyleyse diyecekler, siz yalvarın ve kafirlerin duasıysa ancak bosa gider.

40:51 Şüphe yok ki biz, elbette peygamberlerimize ve inananlara, dünya yasayisinde da yardım ederiz, tanıkların getirileceği günde de.

40:52 Bir gündür o gün ki zalimlerin özürleri fayda vermez ve onlaradır lanet ve onlarındır kötü yeryurt.

40:53 Ve andolsun ki biz, Musa'ya dogru yolu gösteren kitabı verdik ve Israilogullarını da mirasçı ettik o kitaba ki.

40:54 Akli basında olanları dogru yola sevk eder, onlara ibrettir, öğüttür.

40:55 Artık sabret, şüphe yok ki Allah'ın vaadi gerçektir ve suçunun yarlıganmasını dile ve aksam ve sabah çağlarında, Rabbine hamd ederek tenzih et onu.

40:56 Allah'ın ayetleri hakkında, kendilerine hiçbir kesin delil gelmemişken çekismeye girenlerin gönüllerinde, ancak ulaşmalarına imkan olmayan bir büyükleme duygusu var; artık Allah'a sigin, şüphe

yok ki o, duyar, görür.

40:57 Elbette gökleri ve yeryüzünü yaratmak, insanları yaratmaktan daha büyük bir şey ve fakat insanların çoğu bilmez.

40:58 Ve esit degildir körle gören ve inanip iyi işlerde bulunanla kötülükler eden; ne de az düşünmede, ne de az ibret almadanız.

40:59 Kiyamet, elbette kopacak, şüphe yok bunda ve fakat insanların çoğu inanmaz.

40:60 Ve Rabbiniz dedi ki: Çağırın beni, icabet edeyim size; şüphe yok ki bana kulluk etmekten, ululuk satarak çekinenler, asagılık bir halde cehenneme gireceklerdir.

40:61 Öyle bir Allah'tır ki size geceyi yarattı, dinlenmeniz için ve gündüzü yarattı, göregöre işlerinizi yapmanız için; şüphe yok ki Allah, elbette insanlara karşı lütuf ve ihsan sahibidir ve fakat insanların çoğu sükrretmez.

40:62 İşte budur Rabbiniz Allah ki her şeyi halk eden odur, yoktur ondan başka tapacak; ne diye asilsiz şeylere kapılmadanız?

40:63 İşte böyle kapılırlar Allah'ın delillerini, bilebile inkar edenler.

40:64 Bir Allah'tır ki yeryüzünü, size karar edecek bir yurt, göğü de bir kubbe olarak yaratmıştır ve size suret vermiştir, suretinizi de en güzel bir sekle sokmuştur ve sizi, tertemiz şeylerle riziklendirmiştir; iste budur Rabbiniz; ne yücedir alemlerin Rabbi Allah.

40:65 Odur daimi diri, yoktur ondan başka tapacak, artık onun dininde, yüreginizi ona bağlayarak çağırın onu; hamd, alemlerin Rabbi Allah'a.

40:66 De ki: Şüphe yok ki ben, Allah'tan başka sizin taptıklarınıza tapmaktan menedildim, Rabbinden apaçık deliller gelince bana ve alemlerin Rabbine teslim olmam emredildi bana.

40:67 Öyle bir mabuttur ki sizi topraktan, sonra bir katre sudan, sonra bir pihti kandan yaratmıştır, sonra sizi, çocuk olarak dünyaya çıkarmıştır, sonra ergenlik çağına erismeniz, sonra da ihtiyar olmanız için sizi yasatmadadır ve sizden, daha önce öldürülen de var ve hepinizi de muayyen ve mukadder bir zamanadek yasatır ve bütün bunlar da akıl edesiniz diye olup biter.

40:68 Öyle bir mabuttur ki diriltir ve öldürür; derken bir işin olmasını hükmetti mi ancak, ol der o ise, oluverir.

40:69 Görmedin mi Allah'ın delilleri hakkında çekismeye girenleri, nereye gitmedeler, neye kapılmadalar?

40:70 Onlar, öyle kisilerdir ki kitabı ve peygamberlerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanlamışlardır, yakında bilip anlayacaklar.

40:71 Boyunlarına demirden laleler ve zincirler takilip sürüklendikleri zaman.

40:72 Sıcak su içinde, sonra cehenneme atıldıkları zaman.

40:73 Sonra da denecek ki nerede sirk kostuklarınız,

40:74 Allah'i bırakıp da? Diyecekler ki: Gözümüzden kayboldular, zaten de bundan önce tapmaya layık birşeye tapmamistik biz; iste Allah, kafirleri böyle saptırır.

40:75 Bu da, yeryüzünde haksız yere sevinip övündüğünüzden ve

ululanip kendinizi gördüğünüzdenidir.

40:76 Girin kapilarından cehennemini, orada ebedi olarak kalacaksınız; gerçekten de ululananların yeri yurdu, ne de kötüdür.

40:77 Artık sabret, şüphe yok ki Allah'ın vaadi gerçektir. Derken ya onlara vaadettiğimiz şeylerin bazisini göstereceğiz sana, yahut da seni öldüreceğiz, derken hepsi de dönüp tapımıza gelecekler.

40:78 Ve andolsun ki senden önce nice peygamberler gönderdik, onlardan, sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da ve hiç bir peygamber, Allah'ın izni olmadıkça bir delil, bir mucize gösteremez; derken Allah'ın emri gelince gerçek olarak hükmedilir ve iste buracıkta, boş şeylere uyanlar, ziyan eder gider.

40:79 Öyle bir Allah'tır ki onların bir kısmına binin, bir kısmını da yiyin diye davalar yaratmıştır size.

40:80 Ve onlarda başka faydalar da var size ve gönüllerinizdeki murada ulaşmak için onlara ve gemilere biniyorsunuz.

40:81 Ve size delillerini göstermede, Allah'ın delillerinden hangisini inkar edebilirsiniz?

40:82 Yeryüzünü gezip dolasmazlar mı ki onlardan önce gelip geçenlerin ne olmuş sonları, bir bakıp görsünler? Onlar, topluluk bakımından daha çoktu, kuvvet ve yeryüzünde yaptıkları şeyler bakımından da daha üstündü bunlardan; derken elde ettikleri şeylerin, onlara hiçbir faydası olmadı.

40:83 Peygamberleri, apaçık delillerle onlara gelince kendilerindeki bilgiye güvenip övündüler, kendilerini gördüler de alay ettikleri şey, baslarına geliverdi.

40:84 Derken azabını görünce de Allah'ın birliğine inandık dediler ve sirk kostugumuz şeyleri inkar ettik.

40:85 Fakat azabımızı gördükleri zaman inanmaları, onlara bir fayda vermez; Allah'ın, kulları hakkında icra edilegelen yolu yoradadır bu ve iste buracıkta kafirler, ziyan edip giderler.

Sura 41: Fussilat

41:1 Ha mim.

41:2 Rahman ve rahimden indirilmiştir.

41:3 Bir kitaptır ki tamamıyla açıklanmıştır ayetleri, Arapça Kur'an'dır bilen topluluğa.

41:4 Müjdecidir ve korkutucu, fakat çoğu yüz çevirmistir, onlar, duymazlar.

41:5 Ve derler ki: Bizi davet ettiğin şeye karşı gönüllerimizde perdeler var ve kulaklarımızda ağırlık var ve seninle bizim aramızda da bir perde var, artık sen, dinince çalış, biz de çalışmadayız.

41:6 De ki: Ben, ancak sizin gibi bir insanım, bana vahyedilmede ki mabudunuz ancak bir mabut; artık dosdoğru ona yönelin ve yarlıganma dileyin ondan; ve yazıklar olsun sirk kosalara.

41:7 Öyle kisilerdir onlar ki zekat vermezler ve onlar, ahirete inanmayanların da ta kendileridir.

41:8 Inanan ve iyi işlerde bulunanlarsa: Onlarıdır minnetsiz mükafat.

41:9 De ki: Siz mi kafir olmadasınız, inkar etmedesiniz bir mabudu ki yeryüzünü iki günde yaratmıştır ve siz mi ona esler kabul etmedesiniz? Budur iste alemlerin Rabbi.

41:10 Ve yeryüzünün üstünde metin dağlar yaratmıştır ve kutlamıştır orasını, bereket ihsan etmiştir ve rizik olacak seyleri takdir etmiştir de meydana getirmiştir bunları orada, tam dört gün içinde, dileyenler için hepsi de esittir.

41:11 Sonra bir duman halinde olan göğü yaratmayı hükmetmiştir de ona ve yeryüzüne, dileyerek dilemeyerek meydana gelin demistir, ikisi de, dileyerek geldik demislerdir.

41:12 Derken onları yedi gök olarak iki günde yaratmış ve her göge yapacağı işi vahyetmiştir. Ve dünya göğünü kandillerle bezedik ve koruduk; iste bu, üstün olan ve her şeyi bilen mabudun takdiridir.

41:13 Yüz çevirirlerse artık de ki: Sizi, Âd ve Semud'un ugradıkları helak edici azaba benzer bir azapla korkutmadayım.

41:14 Hani onlara, kendilerinden önce de, kendilerinden sonra da peygamberler gelmişti de Allah'tan baskasına kulluk etmeyin demislerdi. Onlar, Rabbimiz dileseydi demislerdi, melekler indirirdi elbette, biz, gerçekten de sizin gönderildiğiniz seyleri inkar etmedeyiz.

41:15 Âd'a gelince: Gerçekten de yeryüzünde, haksız yere ululanmaya kalkıştılar ve kimdir dediler, bizden daha kuvvetli? Görmediler mi ki şüphe yok, onları halkeden Allah, onlardan da kuvvetlidir; ve onlar, delillerimizi bilebile inkar ediyorlardı.

41:16 Derken onlara, dünya yasayışında, asâgîlik azabını tatsınlar diye uğursuz günlerde bir kasırgadır, yolladık ve elbette ahiret azabı, daha da asâgîlaticidir ve onlar, bir yardım da görmezler.

41:17 Semud'aysa doğru yolu gösterdik de onlar, körlüğü, hidayetden üstün görüp sevdiler, onları da, kazandıklarına karşılık asâgîlatici bir azabın gelip çatıvermesiyle helak ettim.

41:18 Ve inananları kurtardık ve onlar, çekinen kişilerdi.

41:19 Ve o gün, Allah düşmanları, bir araya toplanır da toplu bir halde cehenneme sürülürler.

41:20 Oraya gelince de kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları seyler hakkında, kendi aleyhlerine tanıklıkta bulunur.

41:21 Ve bedenlerine, ne diye aleyhimize tanıklık ettiniz derler, onlar da her şeyi söyleten Allah derler, bizi de söyletti ve odur sizi halkeden ilk defa ve gene de dönüp onun tapısına varacaksınız.

41:22 Ve siz, kulaklarınızın, gözlerinizin, derilerinizin, aleyhinizde tanıklık edeceklerini ummuyor, onlardan hiçbir şeyinizi gizlemiyordunuz ve hatta saniyordunuz ki yaptıklarınızın çoğunu Allah bile, şüphe yok ki bilmez.

41:23 Ve Rabbiniz hakkında beslediğiniz su kötü zan yok mu, sizi o helak etti de ziyana ugrayıverdiniz.

41:24 Artık sabredebilirlerse atestir yurtları onların ve onlar suçlarından geçilmesini isterlerse dilekleri kabul edilmez.

41:25 Ve onlara öyle arkadaşlar hazırladık ve verdik ki önlerindeki dünya işlerini ve artlarındaki ahireti inkar etmeyi bezediler onlara ve onlardan

önce, cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş ümmetler arasında azap hükmünü hakettiler, şüphe yok ki onlar, ziyana uğrayanlardandı.

41:26 Ve kafir olanlar, dediler ki: Su Kur'an'i dinlemeyin ve okunurken gürültü edin, bağırıp çağırın da onun sesini bastırın.

41:27 Biz de mutlaka kafir olanlara çetin bir azabi tattıracağız ve yaptıkları şeyin en kötü karşılığıyla cezalandıracağız onları.

41:28 İşte bu ateş, Allah düşmanlarının cezasıdır, onlara, ebedilik var orada; bu da delillerimizi bilebile inkar etmelerinin karşılığı.

41:29 Ve kafir olanlar, Rabbimiz diyecekler, cinlerden, insanlardan, bizi azdıranları göster bize de en asgiler bir hale gelmeleri için onları ayaklarımızın altına alalım.

41:30 Gerçekten de, Rabbimiz Allah'tır dedikten sonra da dosdoğru hareket edenlere melekler indiririz de sakin korkmayın ve mahzun olmayın ve müjdelenin, sevinin size vaadedilen cennetle deriz.

41:31 Biz, dünya yasayışında da size dostuz, ahirette de ve burada, canınız ne isterse var ve burada dilediğiniz her şey sizin.

41:32 Suçları örtenden, rahim olandan bir ziyafet, bir ihsan bu.

41:33 Allah'a çağırandan ve iyi işlerde bulunandan ve şüphe yok ki ben Müslümanlardanım diyenden daha güzel sözlü kimdir ki?

41:34 Ve esit değildir iyilikle kötülük. Kötülüğü, en güzel bir muameleyle karşıla, gider, bir de bakarsın ki aranızda düşmanlık olan kişi, sanki senin en yakın bir dostun.

41:35 Bu huy, sabredenlerden baskasına verilmez ve akıldan, tedbirden büyük bir hisseye sahip olmayanlara bu huy, nasip olmaz.

41:36 Ve eğer Şeytan, seni vesveseye düşürür de bu huydan geçirmeye kalkarsa hemen sığın Allah'a; şüphe yok ki o, her şeyi duyar, bilir.

41:37 Ve onun delillerindedir gece ve gündüz ve güneş ve ay; secde etmeyin ne güneşe, ne de aya ve secde edin, onları yaratan Allah'a, yalnız ona kulluk ediyorsanız.

41:38 Eğer ululanmaya kalkışır, bunu kabul etmezlerse zaten Rabbinin katındakiler, gece ve gündüz, onu tenzih etmededir durmadan, dinlenmeden ve usanmadan.

41:39 Ve onun delillerindedir, şüphesiz, yeryüzünü kupkuru, donmuş bir halde görürsün, derken oraya yağmur yağdırdık mi harekete gelir, kabarır, yeserir, nebatlar bitirir; onu diriltir, elbette ölüyü de diriltir şüphe yok ki onun, her şeye gücü yeter.

41:40 Bizim delillerimizle eğri yola sapanlar gizli değildir bize. Artık atese atılan mi hayirlidir, yoksa kıyamet günü emin olarak gelen mi? Ne dilerseniz yapın, şüphe yok ki o, bütün yaptıklarınızı görür.

41:41 Kur'an, kendisine teblig edildikten sonra kafir olanlar; ve hem de şüphe yok ki bu Kur'an, essiz ve sütun bir kitaptır ki.

41:42 Ne önceden onun hükümlerini iptal eden bir kitap gelmiştir, ne de ondan sonra gelir ve batıl, ona zarar veremez; hüküm ve hikmet sahibinden, hamde layık mabut tarafından indirilmiştir.

41:43 Zaten sana söylenen, ancak senden önceki peygamberlere de söylenen sözlerdir; şüphe yok ki Rabbin, suçları örtme sıfatına sahip olmakla beraber elemli bir azaba da sahiptir.

41:44 Eger yabancı bir dille meydana getirseydik Kur'an'ı, elbette derlerdi ki ayetleri Arapça olarak açıklansaydı da anlasaydık olmaz mıydı? Bu, yabancı bir dille söylenmiş söz, söyleyen de Arap ha? De ki: O, inananlara doğru yolu gösterir ve sifadır; inanmayanlarınsa kulaklarında ağırlık var ve Kur'an, onları kör etmede; sanki onlara pek uzak bir yerden nida edilmede.

41:45 Ve andolsun ki biz Musa'ya da kitap verdik de o kitapta ihtilafa düştüler ve eger Rabbinden azaplarının mukadder bir zamana tehir edilmesi hakkında bir emir verilmemiş olsaydı çoktan hükmedilirdi aralarında ve şüphe yok ki onlar, bu hususta elbette şüphe içindeler, tereddüde düştüler.

41:46 Ve kim iyi bir iş yaparsa faydası kendisindedir ve kim kötülükte bulunursa zararı kendisine ve Rabbin, kullarına zulmetmez kesin olarak.

41:47 Kiyametini, ne vakit kopacağına dair bilgi, Allah'a aittir ve onun hükmü ve bilgisi olmadan meyveler, tomurcuklarından ve kabuklarından çıkamaz ve hiçbir kadın gebe kalmaz ve çocuğunu doğuramaz ve o gün, nerede seriklerim diye nida edilir onlara da sana bildirdik zaten derler, bu hususta bir tanığımız bile yok.

41:48 Ve önceden çağırdıkları putlar, gözlerinden kaybolup gitmiştir ve onlar, kaçıp sığınacakları bir yerleri olmadığını da iyideniyeye anlamışlardır.

41:49 İnsan, hayır istemekten hiç usanmaz ve bir serre uğrarsa da iyideniyeye yeise düşer, ümitsizliğe kapılıp gider.

41:50 Ve andolsun ki bir sıkıntıdan sonra katimizden bir rahmet tattırsak ona, bu der, zaten benim hakkım ve hiç sanmıyorum ki kiyamet kopsun ve andolsun ki Rabbinin tapısına dönüp varsam bile hiç şüphesiz, onun katında daha güzel bir lütuf var bana; artık biz de, andolsun ki kafir olanlara, neler yaptıklarını elbette haber veririz ve elbette onlara çok ağır azabı tattırırız.

41:51 Ve insana bir nimet verdik mi yüz çevirir ve şükürden uzaklaşır ve eger bir serre uğrarsa uzunuzadıya dua eder durur.

41:52 De ki: Kur'an'ın Allah katından geldiğini görmüşseniz, sonra da ona kafir olmuştunuz haber verin bana, gerçeğe tamamiyle aykırı kalandan daha sapık kimdir ki?

41:53 Yakında delillerimizi, alemde de göstereceğiz, kendi varlıklarında da, böylece sonucu, onlarca da apaçık anlaşılabilecektir ki o, gerçektir şüphesiz; Rabbinin, her şeye tanik olması, yetmez mi sana?

41:54 İyice bil ki onlar, şüphe yok, Rablerine kavusacaklarından şüphe etmedeler; iyice bil ki şüphe yok, o, her şeyi kusatmış, kavramıştır.

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Ha mim.

42:2 Ayn sin kaaf.

42:3 İste böyle vahyetmededir sana ve senden öncekilere o üstün, o hüküm ve hikmet sahibi Allah.

42:4 Onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve odur pek yüce, pek ulu.

42:5 Msriklerin sözlerinden neredeyse gökler, üstlerinden atlayip yarılacak ve melekler, ona hamd ederek tenzih ederler onu ve yeryüzündekilere yarlıganma dilerler; iyice bil ki süphe yok Allah, odur örten ve rahim olan.

42:6 Onun birakıp da ondan baska dostlar ve tanrılar kabul edenlerin yaptıklarını Allah, görür, gözetir ve onların yaptıklarını görüp gözetecek, sen degilsin.

42:7 Ve iste sana, böylece Arapça Kur'an'i vahyettik, sehirlerin asli ve temeli olan Mekke'yi ve çevresindeki bütün sehirleri korkutman ve geleceğinde süphe olmayan topluluk gününü haber vererek o günün dehsetiyle korkutman için; halkın bir blg cennettir ve bir blg yakıp kavuran cehennemde.

42:8 Ve Allah isteseydi elbette onları bir mmet olarak halkederdi ve fakat dilediğini rahmetine ithal eder ve zalimlere gelince: Onlara ne bir dost vardır, ne bir yardımcı.

42:9 Yoksa, onu birakıp kendilerine sahip olacak baska mabutlar mı kabul ettiler? Gerçekten de kudret sahibi ancak o Allah'tır ve odur ölüyü dirilten ve onun, her seye gücü yeter.

42:10 Ve bir seyde ihtilafa dstnz m onun hükmü, Allah'a aittir, budur mabudunuz olan Rabbim Allah, ona dayandım ben ve her hususta ona dönerim ben.

42:11 Odur yoktan var eden gökleri ve yeryüzünü, size kendi cinsinizden esler halletmiştir, davaları da çifterçifter halletmiştir, bu suretle üretilip ogaltmadadır sizi; ona hiçbir benzer yoktur ve odur duyan, gören.

42:12 Onundur göklerin ve yeryüzünün kilitleri, dilediğine bolbol rizik verir, dilediğinin rizikini daraltır; süphe yok ki o, her seyi bilir.

42:13 Dine ait hükümlerden, Nuh'a tavsiye ettiğini ve sana vahyettiklerimizi ve Ibrahim'e, Musa ve Isa'ya tavsiye ettiklerimizi, size de gidilecek yol olarak bildirdi, açıkladı; dine yapışın ve o hususta hiçbir ayrılığa dsmeyin. Onları, inanmaya ağirdiğın sey, msriklere pek büyük, pek ağırlı gelmede; Allah, dilediğini kendisine seçer ve kim, ona dönerse doğru yolu gösterir ona.

42:14 Onlar, aralarındaki hirs ve haset yüzünden, kendilerine bu hususta bilgi geldikten sonra ayrılığa düstüler ve Rabbin, muayyen bir zamana kadar onlara azap etmemeyi takdir etmeseydi aralarında çoktan hükmedilirdi ve onlardan sonra kitaba varis olanlarda bu hususta elbette süphe içindedir, tereddüde dsmslerdir.

42:15 Ve iste bunun için artık onları ağırlı ve doğru hareket et emredildiğın gibi ve uyma onların dileklerine ve de ki: Ben, kitaptan ne indirdiyse Allah, inandım ona ve bana, aranızda adaletle hkmetmem emredildi; Allah, Rabbimizdir ve Rabbiniz; bizim yaptıklarımız, bize aittir, sizin yaptıklarınız size; dsmanlık yok bizimle sizin aranızda; Allah, bir yerde toplayacak bizi ve sonunda dönüp onun tapisına varılacak.

42:16 Halk tarafından, ona icabet edildikten sonra Allah hakkında cedellesmeye girişenlerin gösterdikleri dsmanlık, Rableri katında bostur ve onlaradır gazep ve onlaradır etin bir azap.

42:17 öyle bir Allah'tır ki gerçek olarak kitabı ve adaleti indirmistir ve

ne bilirsin, belki de kiyamet, pek yakindir.

42:18 Buna inanmayanlar, çabuk gelmesini isterler ve inananlarsa gelip çatmasından korkarlar ve bilirler ki o, gerçektir; iyice bil ki kiyametten şüphe edip o hususta mücadeleye girisenler, elbette doğrudan pek uzak bir sapıklık içindedir.

42:19 Allah, kullarına lutfeder, dilediğini riziklandırır ve odur pek kuvvetli ve üstün.

42:20 Kim, ahiret kazancı isterse kazancını arttırırız ve kim, dünya kazancını isterse ona da dünyaya ait şeylerin bir kısmını veririz ve ahiretten bir nasibi yoktur onun.

42:21 Yoksa Allah'ın emir ve izin vermediği bir dini onlara kuran ortaklar mı var? Azabın, mukadder bir zamana geciktirilmesi takdir edilmemiş olsaydı çoktan aralarında hükmedilirdi ve şüphe yok ki zalimlerdir elemli azap.

42:22 Görürsün ki zulmedenler, kazandıkları şeylerden dolayı korkup durular ve korktukları da başlarına gelecek ve inananlar ve iyi işlerde bulunanlarsa cennet bahçelerindedir, onlarıdır Rableri katında ne dilerlerse; bu, pek büyük bir lütuftur, ihsandır.

42:23 Bu, Allah'ın, inanan ve iyi işlerde bulunan kullarını müjdelemesidir iste. De ki: Sizden, tebligime karşılık bir ücret istemiyorum, istediğim, ancak yakınlarıma sevgidir ve kim güzel ve iyi bir iş yaparsa onun güzelim mükafatını arttırırız; şüphe yokki Allah, suçları örter, iyilige, mükafatla karşılık verir.

42:24 Yoksa bunu Allah'a isnat ederek o uydurdu mu derler? Gerçekten de Allah dilerse gönlünü mühürler senin ve Allah, batili mahveder ve gerçeği gerçekleştirir sözleriyle; şüphe yok ki o, gönüllerde olanları bilir.

42:25 Ve o, bir mabuttur ki kullarının tövbesini kabul eder ve kötülükleri bağışlar ve ne yapıyorsanız, hepsini bilir.

42:26 Inanan ve iyi işlerde bulunanların dileklerine icabet eder ve onlar hakkındaki ihsan ve keremini, lütfüyle arttırır ve kafirlere gelince: Onlaradır çetin azap.

42:27 Ve Allah, kullarının rizikini yaysaydı, bollastırsaydı yeryüzünde azgınlıkta bulunurlardı ve fakat o, ne kadar dilerse o kadar indirir; şüphe yok ki o, kullarından haberdardır, onları görür.

42:28 Ve öyle bir mabuttur ki onlar, tamamiyle ümitsizliğe düşerler de ondan sonra yağmur yağdırır ve rahmetini yayar ve odur onların işlerini tedbir ve tasarruf eden ve hamde layık olan.

42:29 Ve delillerindedir gökleri ve yeryüzünü yaratması ve her ikisinde mahlukati yayıp dağıtması ve onun, elbette onları toplamaya da gücü yeter.

42:30 Ve size gelip çatan her felaket, ellerinizle kazandığınız bir şeydir ancak ve çoğunu da bağışlar.

42:31 Ve siz, yeryüzünde onu aciz bir hale getiremezsiniz ve size, Allah'tan başka ne bir dost vardır, ne bir yardımcı.

42:32 Ve onun delillerindedir denizde akıp giden yüce dağlar gibi gemiler.

42:33 Dilerse rüzgarı durdurur da denizin üstünde, öylece kalakalırlar; şüphe yok ki bunda, iyideniyiye sabreden ve çok sükreden herkese elbette

deliller var.

42:34 Yahut da, kazandıkları suçlar yüzünden fırtınalarla helak eder gemileri ve çoğunu da bağışlar.

42:35 Delillerimiz hakkında cedellesmeye kalkışanlar, bilsinler ki onlara hiçbir yer yok ki kaçıp da kurtulsunlar.

42:36 Gerçekten de size verilenler, dünya yasayısına ait metalden ibaret ve Allah katındakiyse daha da hayırlıdır ve daha da fazla kalır inananlara ve Rablerine dayananlara.

42:37 Ve suçların büyüklerinden ve çirkin seylerden kaçınanlara ve kızıdıkları zaman, suçları örtenlere.

42:38 Ve Rablerinin davetine icabet edenlere ve namaz kılanlara ve işlerini, aralarında danışarak yapanlara ve onları rızıklandırdığımız şeylerin bir kısmını ayırıp yoksulları doyuranlara, hayra harcayanlara.

42:39 Ve bir zulme uğradıkları zaman haddi asmaksizin birbirlerine yardım ederek karşı duranlara.

42:40 Ve kötülüğün karşılığı, ona benzer bir kötü cezadır.

Gerçekten de kim bağışlar ve barışı sağlarsa mükafatı, Allah'a aittir; şüphe yok ki o, zulmedenleri sevmez.

42:41 Ve kim, zulme karşı savunursa bu çeşit kisileri suçlu saymaya bir yol yoktur.

42:42 Ancak halka zulmedenleri ve haksız yere, yeryüzünde azgınlıkta bulunanları suçlu saymaya yol var, onlaradır elemli azap.

42:43 Ve kim, dayanır ve suçları örterse şüphe yok ki bu, azme, iradeye dayanan işlerdendir elbet.

42:44 Ve Allah, kimi saptırırsa artık ona, bundan böyle bir dost yoktur ve zalimleri görürsün ki azabi görünce, geriye dünyaya dönmeye derler, bir yol var mı ki?

42:45 Ve görürsün ki onlar, ateşin önüne getirildikleri zaman düştükleri horluktan ürüp titremeler ve cehenneme, göz ucuyla gizlice bakmadalar ve inananlarsa şüphe yok ki derler, ziyana düşenler, kıyamet gününde kendilerini ve yakınlarını ziyana düşürenlerdir. İyice bil ki zulmedenler, şüphesiz, sürekli bir azap içindedir.

42:46 Ve Allah'tan başka onlara yardım edecek bir dost da yoktur ve Allah, kimi saptırırsa artık bir yol yok ona.

42:47 Rabbinizin davetine icabet edin reddine imkan olmayan gün Allah tarafından gelip çatmadan; o gün, ne kaçıp sığınılacak bir yer var size ve ne suçlarını inkara mecal var size.

42:48 Yüz çevirirlerse artık biz, seni onları korumaya göndermedik ki; sana ancak teblig etmek düşer ve şüphe yok ki biz, insana, katimizden bir rahmet tattırdık mi sevinir, övünür onunla, fakat elleriyle hazırlayıp kazandıkları bir kötülüğe uğrarlarsa da gerçekten insan, pek nankördür.

42:49 Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve tedbiri, dilediğini yaratır, dilediğine kız evlat verir ve dilediğine oğlan evlat.

42:50 Yahut da çift olarak hem kız evlat verir, hem oğlan ve dilediğini de kısır yaratır; şüphe yok ki onun her şeye gücü yeter.

42:51 Ve hiçbir insana söz söylemez Allah, ancak vahiyle, yahut perde

ardından, yahut da bir elçi gönderir de, izniyle diledigini vahyeder ona; süphe yok ki o, pek yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir.

42:52 Ve iste biz, emrimizle sana böylece Ruh'u gönderdik de vahyettik; ne kitap nedir, bilirdin, ne de iman ve fakat onu, kullarımızdan diledigimizi doğru yola sevk eden bir nur olarak yarattık ve süphe yok ki sen de elbette doğru yola sevk edersin.

42:53 O yoluna Allah'in ki onundur ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde; iyice bilin ki bütün işler, dönüp Allah tapısına varir.

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Ha mim.

43:2 Andolsun her şeyi açıklayan kitaba.

43:3 Süphe yok ki biz, akıl edersiniz, anlayasınız diye Kur'an'i Arap diliyle meydana getirdik.

43:4 Ve süphe yok ki o, bizim katımızda, kitabın aslıdadır, temelindedir, elbette pek yücedir, hüküm ve hikmetle doludur.

43:5 Haddi asmis bir topluluk olduğunuzdan dolayı size Kur'an'i bildirmekten vaz mi geçelim?

43:6 Önce gelenler içinde de nice peygamberler gönderdik.

43:7 Ve hiçbir peygamber gelmedi onlara ki onunla alay etmesinler.

43:8 Derken kuvvet bakımından, bunlardan çok daha çetin oldukları halde helak ettik onları ve öncekilere ait kıssalar, sana anlatıldı evvelce.

43:9 Ve andolsun ki onlara, kim yarattı gökleri ve yeryüzünü diye sorsan elbette onları diyeceklerdir, üstün olan ve her şeyi bilen yarattı;

43:10 Öyle bir mabuttur ki yeryüzünü, size karar edilecek bir yurt olarak yaratmıştır ve istediğinizi elde etmeniz için de orada yollar halletmiştir.

43:11 Ve öyle bir mabuttur ki ihtiyaç miktarınca yağmur yağdırır gökten, derken onunla ölü şehri diriltiriz, iste böylece sizi de diriltilip kabirlerinizden çıkarır.

43:12 Ve öyle bir mabuttur ki bütün mahlukatı erkek ve dişi olarak yaratmıştır ve bindiğiniz gemileri ve hayvanları halletmiştir.

43:13 Binip oturun da sonra onların üstünde doğruldunuz mu Rabbinizin nimetini anın ve yücedir, münezzehtir noksan sıfatlardan o mabut ki ram etmiştir bunu bize, yoksa biz, zaptedemezdik onu deyin diye.

43:14 Ve süphe yok ki biz, Rabbimize döneceğiz deyin diye.

43:15 Ve bazı kullarının, onun bir parçası olduğuna, ondan vücuda geldiğine hükmettiler, gerçekten de insan, apaçık bir nankördür elbet.

43:16 Yoksa o, yarattıklarından kızları, kendisine kız ediniyor da oğulları size mi bırakıyor?

43:17 Ve onlardan biri, bir kızın oldu diye müjdelendi mi, Allah'in kızı var dediği halde yüzü kapkara olur ve kızar, kederlenir.

43:18 Onlar, süslenip bezenerek yetisen ve münakasada, düşmanlıkta, apaçık bir delil bile getiremeyen, istediğini söyleyemeyen bir mahluku mabuda mi nispet ediyorlar?

43:19 Ve rahmanın kulları olan meleklerin, kız olduğuna hükmediyorlar, onları yarattığımız vakit gördüler mi ki? Tanıklıklarını yazacağız

ve soruya çekilecek onlar.

43:20 Ve rahman isteseydi derler, kulluk etmezdik onlara; bu hususta hiçbir bilgileri yok; onlar, yalandan baska bir sey söylemiyorlar.

43:21 Yoksa onlara, bu kitaptan önce bir kitap mi verdik de ona simsiki yapismislar?

43:22 Hayir, süphe yok ki dediler, biz atalarimizi bir dine, bir inanca sahip bulduk ve süphe yok ki biz de onların izini izlemede, o yola gitmedeyiz.

43:23 Ve böylece senden önce de hiçbir sehre bir korkutucu göndermedik ki o sehrin, halivakti yerinde olanlari, süphe yok ki biz, atalarimizi bir dine, bir inanca sahip bulduk ve süphe yok ki biz de onların izine uyduk demesinler.

43:24 Peygamber, onlara, ben dedi, atalarinizdan bulduğunuz dinden daha dogru bir dinle gelsem de gene atalarinizin yoluna mi gideceksiniz? Süphe yok ki biz dediler, sizin gönderildiginiz seyleri zaten inkar etmedeyiz.

43:25 Derken öç aldık onlardan, bak da gör, yalanlayanların sonlari ne oldu?

43:26 Ve an o zamani ki hani Ibrahim, atasina ve kavmine demisti: Süphe yok ki ben, sizin kulluk ettiklerinizden tamamıyla uzagim.

43:27 Ben, ancak beni yoktan var edene taparim, artik o da dogru yolu gösterir bana.

43:28 Ve bu birlik sözünü, gerçege dönsünler diye soyu arasında da daima kalacak ve zeval bulmayacak bir vasiyet olarak birakti.

43:29 Belki de ben, onlari da, atalarini da, onlara bir gerçek ve apaçık bir peygamber gelinceye dek geçindirmedeydim.

43:30 Ve onlara gerçek gelince de bu dediler, büyü ve biz süphe yok ki inkar etmedeyiz onu.

43:31 Ve bu Kur'an dediler, iki sehirden birinin en büyük, en ileri gelen adamina inseydi ne olurdu?

43:32 Onlar mi Rabbinin rahmetini pay edecekler? Biziz geçimlerini, aralarında paylastiran dünya yasayisinda ve bir kısmi, bir kısmina hizmet etsin diye bazılarını derece bakımından bazılarında üstün halkettik ve Rabbinin rahmeti, onların toplayıp biriktirdiklerinden daha hayirlidir.

43:33 Bütün insanların, kafir olmaları gibi bir mahzur bulunmasaydi rahmani inkar edenlerin evlerindeki tavanları ve üstüne basıp çıktıkları merdivenleri bile gümüsten halk ederdik.

43:34 Ve evlerinin kapılarını ve üstüne oturup yaslandıkları tahtları gümüsten yapardık.

43:35 Ve onları altınlara, mücevherlere bogardık ve bütün bunlar, dünya yasayisina ait metallerden ibaret ve ahiretse, Rabbinin katında, çekinenlerin.

43:36 Ve kim, rahmani anmadan yüz çevirirse ona bir Seytan musallat ederiz, artik o, arkadaş olur ona.

43:37 Ve süphe yok ki Seytanlar, onları yoldan çıkarır ve süphe yok ki dogru yolu bulduklarını sanırlar.

43:38 Sonunda bizim tapimiza geldi mi keske der, seninle benim aramda doguyla batı kadar bir uzaklık olsaydı, gerçekten de ne kötü arkadaşım.

43:39 Ve o zaman zulmetmistiniz, bugün pısmanlık kesin olarak fayda vermez size, şüphe yok ki azapta da müstereksiniz.

43:40 Sen mi sagıra duyuracaksın, yahut köre ve apaçık bir sapıklık içinde bulunana yol göstereceksin?

43:41 Seni, katimize alsak bile hiç şüphe yok ki mutlaka onlardan öğ aliriz biz.

43:42 Yahut da onlara vaadettigimiz azabi mutlaka sana gösteririz, gerçekten de onlara gücümüz yeter bizim.

43:43 Sen yapıs sana vahyedilene, şüphe yok ki doğru yoldasın sen.

43:44 Ve şüphe yok ki o, sana da elbet öğüttür, kavmine de ve soruya çekileceksiniz yakında.

43:45 Ve sor senden önce peygamberlerimizden gönderdiklerimize: Rahmandan başka kulluk edilen mabutlar yarattık mı?

43:46 Ve andolsun ki Musa'yi, delillerimizle Firavun'a ve kavminin ileri gelenlerine gönderdik de ben dedi, şüphe yok ki alemlerin Rabbinin peygamberiyim.

43:47 Onlara delillerimizle gelince o delillere gülmeye başladılar.

43:48 Onlara hiçbir delil göstermedik ki biri, öbüründen büyük olmasın ve tuttıkları yoldan dönsünler diye de azaplandirdik onları.

43:49 Ve ey büyücü demislerdi, sana söz verdiğini sandığın Rabbine yalvar bizim için, şüphe yok ki biz de elbette doğru yola geliriz.

43:50 Derken onlardan azabi kaldirdik mi sözlerinden döndüler.

43:51 Ve Firavun, kavminin arasında bağırıp dedi ki: Ey kavmim, Misir saltanatı ve ayagımın altından akip duran su ırmaklar, benim değil mi, görmüyor musunuz?

43:52 Ben, su asagılık ve doğrudüzen söz bile söyleyemeyen adamdan daha hayırlı değil miyim?

43:53 Ne olurdu, bari ona altın bilezikler takılmış olsaydı, yahut da onunla, ona uyan, yardım eden melekler gelseydi.

43:54 Derken kavminin aklını çeldi de ona itaat ettiler, şüphe yok ki onlar, yoldan çıkmış bir topluluktur.

43:55 Bizi gazaba getirdiler mi öğ aldık onlardan, derken hepsini de sulara boğduk.

43:56 Gerçekten de kafirlerin önde gidenleri kildik onları ve sonradan gelenlere ibret ettik.

43:57 Meryemoglu örnek getirilince kavmin hemen bağrismaya başladı.

43:58 Ve bizim mabutlarımız mı hayırlı, yoksa o mu dediler, onlar, bu örneği ancak çekismek için getirdiler; zaten de onlar düşmanlık ededuran bir topluluktur.

43:59 Oysaki o, kendisine nimetler verdiğimiz ve Israilogullarına örnek gösterdiğimiz bir kuldu ancak.

43:60 Ve dileseydik yeryüzüne melekler getirirdik, sizin yerinize onları geçirirdik.

43:61 Onun gökten inmesi, kıyametin yaklaştığını bildirir, sakın

kiyamet hakkında süpheye düsmeyin ve uyun bana; budur dogru yol.

43:62 Ve Seytan, sizi yoldan çıkarmasin; süphe yok ki o, size apaçik bir düsmandir.

43:63 Ve Isa, apaçik delillerle gelince ben demisti, andolsun ki size peygamber olarak geldim ve ayriliga düstüğünüz bazi seyleri elbette açıklayip bildirecegim size; artik çekinin Allah'tan ve itaat edin bana.

43:64 Süphe yok ki Allah, Rabbinizdir ve Rabbinizdir o, kulluk edin ona. Budur dogru yol.

43:65 Aralarından bölükler, ayriliga düstü; yaziklar olsun zulmedenlere elemli günün azabından.

43:66 Onlar, kiyametin kopmasından baska bir sey mi bekliyorlar ki ansizin kopuverir baslarına ve onlar, anlamazlar bile.

43:67 Dostların bir kısmi, bir kısmına düsman olur o gün, ancak çekinenler müstesna.

43:68 Ey kullarim, korku yok size bugün, kederlenmezsiniz de.

43:69 O kullarim, inananlardır delillerimize ve onlar, teslim olanlardır.

43:70 Girin cennete siz ve esleriniz kutlulukla, sevinerek.

43:71 Onlara altından yapılmis tabaklar ve testiler sunulacak ve orada nefsin istedigii ve gözün hoslandigi her sey var ve siz, orada ebedi olarak kalirsiniz.

43:72 Ve su cennete mirasçii oldunuz islediginiz seyler yüzünden.

43:73 Size orada birçok meyveler de var, onlardan yersiniz.

43:74 Süphe yok ki mücrimler, cehennem azabında ebedi olarak kalırlar.

43:75 Azapları hafifletilmeyecek ve orada ümitsiz bir halde kalacaklar.

43:76 Ve biz zulmetmedik onlara ve fakat onlar zulmettiler kendi kendilerine.

43:77 Ve ey Malik diye bagiracaklar, yalvar Rabbine de öldürsün bizi; Malik, süphe yok ki siz diyecek, ebedi olarak azaptasınız.

43:78 Andolsun ki size gerçegi gönderdik ve fakat çoğunuz gerçegi hos görmüyor, istemiyordunuz.

43:79 Onlar, kafirlikte ısrar ettiler, biz de onları cezalandırmada ısrar edecegiz.

43:80 Yoksa onların gizlediklerini ve gizligizli konustuklarını isitmedik mi sanırlar? Hayir ve elçilerimiz, ne dediklerini, ne yaptıklarını yazip durmada.

43:81 De ki: Rahmanin çocuğu olsaydı gerçekten de ben, mabuduma kulluk edenlerin ilki olurum.

43:82 Yücedir, münezzehtir göklerin ve yeryüzünün Rabbi, arsin Rabbi, onların dediklerinden.

43:83 Birak onları, vaadedilen güne ulaşincaya dek didinip oynasınlar.

43:84 Ve o öyledir ki gökte de mabuttur o, yerde de mabut ve odur hüküm ve hikmet sahibi olan ve her şeyi bilen.

43:85 Ve yücedir o ki onundur saltanati ve tedbiri göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasındakilerin ve onun katındadır kiyametın ne vakit kopacağına ait bilgi ve hep dönüp onun tapisına varacaksınız.

43:86 Ve ondan baskalarına tapanlar, sefaate nail olmazlar, ancak gerçege tanik olanlar müstesna ve onlar, gerçegi bilirler de.

43:87 Ve andolsun ki onları kim yarattı diye sorsan elbette Allah derler;

artık ne diye bos seylere kapılırlar?

43:88 Ve der ki Ya Rabbi: Süphe yok ki bunlar, inanmayan bir topluluk.

43:89 Artık yüzçevir onlardan ve de ki: Esenlik size, yakında bilip anlarlar.

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Ha mim.

44:2 Andolsun her şeyi açıklayan Kur'an'a.

44:3 Süphe yok ki biz onu, kutlu bir gecede indirdik, süphe yok ki biz, insanları korkuturuz.

44:4 O gecede ayrılır, takdir edilir her hükmolunan is.

44:5 Bir is ki katimizdan hükmolunur, süphe yok ki biz göndermişizdir.

44:6 Rahmet olarak Rabbinden; süphe yok ki o, duyar, bilir.

44:7 Rabbidir göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasındakilerin.

Adamakilli inanir, iyice bilerseniz.

44:8 Yoktur ondan başka tapacak, diriltir ve öldürür; Rabbinizdir ve Rabbidir gelip geçen atalarinizin.

44:9 Hayir, onlar süphe içindedir, alay edip dururlar.

44:10 Artık gözetle gökyüzünden apaçık, gözle görünür bir dumanin gelecegi günü.

44:11 Bütün insanlara yayilir, budur elemli azap.

44:12 Rabbiz, bizden azabi, gider, süphe yok ki inandik biz.

44:13 Siz neredesiniz, öğüt alma nerede ve andolsun ki onlara, her şeyi açıklayan bir Peygamber geldi de.

44:14 Sonra yüz çevirdiler ondan ve kendisine birseyler öğretilmiş delinin biri dediler.

44:15 Süphe yok ki birazcik giderecegiz azabi, fakat gene süphe yok ki kafirlige döneceksiniz.

44:16 O gün pek siddetli bir surette tutar, cezalandiririz, süphe yok ki öc aliriz biz.

44:17 Ve andolsun ki onlardan önce Firavun'un kavmini de sinamistik ve onlara güzel huylu bir peygamber gelmisti de.

44:18 Allah'in kullarini demisti, bana teslim edin, süphe yok ki ben, emin bir peygamberim size.

44:19 Ve Allah'a karsi yücelik satmaya kalkismayin; süphe yok ki ben size, apaçık bir delil getirdim.

44:20 Ve süphe yok ki ben Rabbime ve Rabbinize siginirim beni taslayip öldürmenizden.

44:21 Bana inanmiyorsaniz birakin tek basima beni.

44:22 Derken Rabbine dua edip süphe yok ki bunlar demisti, mücrim bir topluluk.

44:23 Artık kullarimla geceleyin yola düs, süphe yok ki ardinizdan geleceklerdir.

44:24 Deniz açilmisken öylece birak, süphe yok, onlar bir ordudur ki bogulacak.

44:25 Nice bahçeler terkettiler ve nice akarsular.

44:26 Ve tarlalar ve güzelim meclisler.

44:27 Ve bolbol yeyip geçindikleri nice nimetler.
44:28 Böyle iste ve onlari miras verdik bir baska topluluga.
44:29 Derken ne gök agladi onlara, ne yer ve mühlet de verilmedi onlara.
44:30 Ve andolsun ki Israilogullarini asagilatici bir azaptan kurtardik.
44:31 Firavun'dan; süphe yok ki o haddi asanlardan yücelik satan, ululanan biriydi.
44:32 Ve andolsun ki Israilogullarini, bilerek bütün alemlerden üstün olmak üzere seçtik.
44:33 Ve onlara, apaçik nimetleri muhtevi deliller verdik.
44:34 Gerçekten de sunlar elbette derler ki.
44:35 İlk ölümümüzden baska ölüm yok bize ve biz, tekrar dirilmeyiz de.
44:36 Dogru söylüyorsanız getirin babalarimizi bize.
44:37 Bunlar mi daha hayirlidir, yoksa Tubba' kavmiyle onlardan öncekiler mi? Helak ettik onlari, süphe yok ki mücrimlerdi onlar.
44:38 Ve biz gökleri ve yeryüzünü ve ikisinin arasindakileri eglence için, bosubosuna yaratmadik.
44:39 Biz onlari, ancak gerçek olarak yarattik ve fakat çogu bilmez.
44:40 Ayrilma günü, gerçekten de hepsinin muayyen bir günüdür.
44:41 O gün dostun dosta faydasi olmaz ve onlar, bir yardım da görmezler.
44:42 Ancak Allah kime acirsa o baska; süphe yok ki odur üstün ve rahim.
44:43 Süphe yok ki zakkum agaci.
44:44 Suçlularin yemegidir.
44:45 Erimis bakira, kursuna benzer, karinlarda kaynar.
44:46 Kaynar su gibi.
44:47 Tutun onu da sürüyün koca cehennemin ta ortasina.
44:48 Sonra da dökün kaynar suyu azab olarak tepesine.
44:49 Tat, süphe yok ki sen üstündün, kerem sahibiydin.
44:50 Gerçekten de buydu süphe ettiginiz.
44:51 Süphe yok ki çekinenler, emin bir makamdadir.
44:52 Cennetlerde ve akarsularin kiyilarinda.
44:53 Ince ve kalın ipekliler giyerler, karsikarsiya otururlar.
44:54 Böyle iste ve onlari evlendiririz iri gözlü hurilerle.
44:55 Orada emin bir halde her çeşit meyvelar isterler.
44:56 İlk ölümden baska ölüm tatmazlar orada ve onlari korur koca cehennemin azabindan.
44:57 Rabbinden bir lütuf ve ihsan olarak; budur o büyük kurtulusun, murada erisin ta kendisi.
44:58 Gerçekten de öğüt alsinlar diye Kur'an'i senin dilinle indirdik, okuyusunu da kolaylastirdik.
44:59 Artık gözetle, bekle; süphe yok ki onlar da gözetlemedeler, beklemedeler.

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Ha mim.
45:2 Bu kitap, üstün ve her şeyi bilen Allah tarafından indirilmistir.
45:3 Süphe yok ki göklerde ve yeryüzünde deliller var elbet inananlara.

45:4 Ve sizin yaratilisinizda ve yürüyen mahlukati yayisinda iyice inanip anlamis topluluga deliller var.

45:5 Ve geceyle gündüzün, birbiri ardınca gelip gitmesi ve Allah'in, gökten, rizka ait yağmur yağdırıp da o sayede ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesi ve rüzgari diledigi yerden diledigi yere estirmesi, delillerdir akıl eden topluluga.

45:6 İşte bunlar, Allah'in ayetleridir ki gerçek olarak okuyoruz sana; Allah'in sözünden ve delillerinden sonra hangi söze inanirlar ki?

45:7 Yazık boyuna yalan söyleyip durmadan suç isleyene.

45:8 Ona okununca Allah'in ayetlerini dinler de sonra gene hiç duymamıs gibi ululanıp ısrar eder; artık müjdele onu elemli bir azapla.

45:9 Ve ayetlerimizden bir şey öğrendi mi onu alaya alır; onlar, öyle kisilerdir ki onlaradır aşağılatıcı azap.

45:10 Buldukları halin ardında da cehennem var ve ne kazandıkları, azaplarından birseyceğizi defedebilir, ne Allah'i bırakıp da kabul ettikleri mabutlar ve onlaradır pek büyük bir azap.

45:11 Bu Kur'an, doğru yolu gösterir ve Rablerinin ayetlerini inkar edenlere gelince: Onlaradır elemli ve en çetin azabın cezası.

45:12 Öyle bir Allah'tir ki üstünde gemi, emriyle kayıp gitsin ve siz de lutfundan, ihsanından nasibinizi arayıp elde edin de sükreyleyin diye ram etmiştir denizi size.

45:13 Ve ram etmiştir size, ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde, hepsi de onun rahmetindedir; şüphe yok ki bunda da deliller var düşünen topluluga.

45:14 İman edenlere de ki: İstediklerine karşılık ceza vermesi için, Allah'in günlerinin gelip çatacağını ummayanların suçlarını, simdilik örtünler.

45:15 Kim iyilik ederse kendisindedir ve kim kötülükte bulunursa gene kendisine, sonra da dönüp Rabbinizin tapısına varırsınız.

45:16 Ve andolsun ki biz, İsrailoğullarına kitap ve hüküm ve peygamberlik verdik ve onları, temiz şeylerle rızıklandırdık ve alemlere üstün ettik.

45:17 Ve sonradan olacak işe ait de apaçık deliller gösterdik onlara; derken, o hususta kendilerine bir bilgi geldikten sonradır ki ancak aralarındaki hırs ve haset yüzünden ayrılığa düştüler; şüphe yok ki Rabbin, kıyamet gününde, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında, aralarında hüküm verecek.

45:18 Sonra seni, dine ait bir seriata sahip ettik, artık uy ona ve bilmeyenlerin dileklerine uyma.

45:19 Şüphe yok ki onlar, senden Allah'in azabına ait hiçbir şeyi defedemezler ve şüphe yok ki zulmedenlerin bir kısmı, bir kısmına yardım eder ve Allah'sa, çekenlerin yardımcısıdır.

45:20 Bu, can gözleridir insanlara ve doğru yolu gösterir ve rahmettir iyideniyiye inanıp anlamıs topluluga.

45:21 Yoksa kötülük kazananlar, kendilerini de iman edenler ve iyi işlerde bulunanlarla esit mi tutacağız, dirimleri de, ölümleri de onlarla bir olacak mı sanıyorlar? Ne de kötü hükmediyorlar.

45:22 Ve halketmiştir Allah gökleri ve yeryüzünü gerçek olarak ve herkes, kazancına göre karşılık bulsun diye ve onlara zulmedilmez.

45:23 Gördün mü dileğini mabud edineni ve halini bildiği halde Allah tarafından sapıklığa terkedilene ve onun kulagini ve kalbini mühürlemiştir ve gözüne de perde çekmiştir; artık Allah'tan sonra kim doğru yolu gösterebilir ona? Hala mi öğüt ve ibret almazsınız?

45:24 Ve dediler ki: Yasayış, ancak bu dünyadaki yasayışımızdan ibaret, ölürüz ve diriliriz ve bizi zamandan başka bir şey öldürmez ve bu hususta bir bilgileri yoktur onların, yalnız zanna kapılmışlardır onlar.

45:25 Ve onlara apaçık ayetlerimiz okununca kesin delilleri, ancak doğru söylüyorsanız getirin atalarımızı bize demelerinden ibarettir.

45:26 De ki: Allah diriltir sizi, sonra öldürür, sonra da şüphe bile olmayan kıyamet günü, toplar sizi ve fakat insanların çoğu bilmez.

45:27 Ve Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve tedbiri ve kıyametin koştugu gün, gerçeği kabul etmeyip boş şeylere kapılanlar, ziyan ederler.

45:28 Ve görürsün ki her ümmet, diz çökmüş, kendi kitabına çağrılmada. O gün, ne yaptıysanız onun karşılığını bulur, ona göre mücazata ve mükafata erirsiniz.

45:29 Bu kitabımız, size gerçeği söyler; şüphe yok ki biz, ne yaptıysanız hepsini yazdırmışızdır.

45:30 İnanan ve iyi işlerde bulunanları, artık Rableri, rahmetine alır, budur apaçık kurtuluşun, murada erisin ta kendisi.

45:31 Ve ama kafir olanlara gelince: Âyetlerim okunmuyor muydu size? Derken ululandınız ve mücrim bir topluluk oldunuz.

45:32 Ve size, şüphe yok ki Allah'in vaadi gerçektir ve kıyamette şüphe yoktur dendi mi, kıyamet nedir derdiniz, bilmiyoruz ki, ancak bir zanda bulunmadayız ve biz, iyideniyiye bilmedik, anlamadık ki.

45:33 Ve belirir, görünür onlara yaptıkları işlerin kötülükleri ve baslarına gelir alay ettikleri şey.

45:34 Ve denir ki: Siz nasıl bugüne kavusacağınızı unuttuysanız bugün de biz, sizi unuttuk ve yurdunuz atestir ve size bir yardımcı da yoktur.

45:35 Bu da, Allah ayetlerini alaya almanızdan ve dünya yasayışının sizi aldatmasından geldi basinize; artık bugün oradan çıkarılmaz onlar ve özür de istenmez onlardan.

45:36 Artık hamd, göklerin Rabbine ve yeryüzünün Rabbine, alemlerin Rabbine.

45:37 Ve onundur ululuk göklerde ve yeryüzünde ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Ha mim.

46:2 Bu kitap, üstün ve her şeyi bilen Allah tarafından indirilmiştir.

46:3 Gökleri ve yeryüzünü ancak gerçek olarak ve muayyen bir zaman için yarattık ve kafir olanlarsa korkutuldukları şeylerden yüz çevirirler.

46:4 De ki: Allah'tan başka yaptıklarınız, gösterin bana, ne yarattılar

yeryüzünde, yoksa göğü idarede bir ortakliklari mi var? Dogru söylüyorsanız bundan önceki bir kitabi, yahut bir bilgi eserini getirin bana.

46:5 Allah'i birakip da kiyamet günü, kendisine cevap vermeyecek olan ve kendisine tapanlardan haberleri bile bulunmayan seylere tapandan daha sapik kimdir ki?

46:6 Ve insanların toplandigi zaman onlar, dusman kesilirler ve kendilerine tapanların kulluklarını da inkar ederler.

46:7 Onlara apaçik ayetlerimiz okundu mu gerçegi inkar edenler, gerçek, onlara gelince bu derler, asikar bir büyü.

46:8 Yoksa bunu, kendisi uyduruyor mu derler? De ki: Ben uyduruyorsam Allah'in azabından hiçbir şeyi gideremezsiniz benden; o, Kur'an hakkında neler dediginizi daha iyi bilir; benimle sizin aranızda tanik olarak o yeter ve odur suçlari örten, rahim.

46:9 De ki: İlk gönderilen peygamber degilim ben ve bana ne yapilacagini da bilmem, size ne yapilacagini da; ancak bana vahyedilene uyarim ve ben, apaçik bir korkutucudan baska bir şey de degilim.

46:10 De ki: Ne dersiniz, Allah katindansa ve siz onu inkar ettiyseniz; Israilogullarından bir tanik, onun gerçek olup Allah'tan geldigine taniklik etti de inandi, halbuki gene de siz ululandiniz, kibirimize yediremediniz; süphe yok ki Allah, zulmeden toplulugu dogru yola sevk etmez.

46:11 Kafir olanlar, inananlara dediler ki: Eger bir hayir olsaydi onlar, bizi geçemezlerdi ve Kur'an'la dogru yolu bulmadıkları için de diyecekler ki bu, çok eski bir yalan.

46:12 Ve bundan önce de Musa'nin kitabi, uyulan bir kitapti ve rahmetti ve bu da bir kitaptir ki onu gerçeklestirir, Arap diliyledir, zulmedenleri korkutmak içindir ve müjdedir iyilik edenlere.

46:13 Süphesiz, onlar ki Rabbimiz Allah'tir dediler de sonra dogru hareket ettiler, artik onlara ne bir korku vardır, ne de kederlenir onlar.

46:14 Onlardır cennet ehli, ebedi kalirlar orada, yaptıklarına karsilik.

46:15 Ve biz, insana, anasinababasina iyilik etmesini emrettik; anasi, onu zahmetle tasimistir ve zahmetle dogurmudur ve gebelik müddetiyle süttten kesilme müddeti, otuz ayi tutar; sonunda ergenlik çagina gelmistir ve kirk yasina ermistir de demistir ki: Rabbim, bana da, anamababama da verdigin nimetine karsi sükretmeyi nasip ve müyesser et bana ve soyumdan gelenleri de dogru ve düzgün kisiler yap da hosnut ol benden; süphe yok ki tövbe ettim sana ve süphe yok ki teslim olanlardanim, emrine uyanlardanim ben.

46:16 Öyle kisilerdir onlar ki yaptıklarının en güzelini kabul ederiz ve kötülüklerinden geçeriz, cennet ehlinin içindedir bunlar; dosdogru bir vaittir ki vaadedilmistir onlara.

46:17 Ve öbürü de, anasinababasina, uf sizden, tekrar kabirden çıkacagimi mi söylüyor, buna inanmaya mi çağiriyorsunuz beni? Ve benden önce nice nesiller gelipgeçti demistir ve onlar da Allah'a yalvarirlar da yazik sana derler, inan, süphe yok ki Allah'in vaadi gerçektir, derken o, bu der, eskilerin masallarından baska bir şey degil.

46:18 Bunlar, öyle kisilerdir ki, onlardan önce cinden ve insanlardan gelip

geçen ümmetler içinde, onlara da, azaba uğrayacaklarına dair söylenen söz hak olmuştur; süphe yok ki onlar, ziyana uğramışlardır.

46:19 Ve herkesin, yaptığı işlere göre dereceleri var ve yaptıklarının karşılığını elbette tamamiyle öder ve onlara zulmedilmez.

46:20 Ve o gün, kafir olanlar, atese arzedilirler, dünya yasayışınızda bütün temiz şeylerinizi kaybettiniz denir ve orada, bunlarla geçinip gitmistediniz, bugünse, yeryüzünde, haksız yere ululuk sattığınızdan ve buyruktan çıktığınızdan dolayı asagılanma azabıyla cezalanırsınız.

46:21 Ve an Âd'in kardesini, hani kavmini Ahkaaf'ta korkutmustu ve ondan önce ve ondan sonra gelip geçen korkutucular da, ancak Allah'a kulluk edin diye korkutmuşlardı; o da öyle demis ve süphe yok ki ben demisti, o pek büyük günün azabına uğrayacağınızdan korkuyorum.

46:22 Onlar, sen demislerdi, bizi mabutlarımızdan vaz geçirmeye mi geldin, doğru söyleyenlerdensen bize vaadettini getir basımıza artık.

46:23 Demisti ki: Azabın ne vakit geleceğine dair bilgi, ancak Allah katındadır ve ben neyle gönderilmissen onu teblig ediyorum size ve fakat görüyorum ki siz, bilgisiz bir topluluksunuz.

46:24 O bulutun, vadilerine doğru gelmekte olduğunu görünce bu demislerdi, bize yağmur getiren bulut. Hayir, o, çarçabuk gelmesini istediğiniz şey, bir yel ki onda elemli bir azap var.

46:25 Bir azap var ki Rabbinin emriyle her şeyi mahvedip gider, derken hepsi de helak olup gitti, öyle bir güne erdiler ki evlerinden başka hiçbir şey görülmez oldu. İşte böylece cezalandırırız mücrim topluluğu.

46:26 Ve andolsun ki biz onlara, size vermediğimiz gücükuvveti vermistik ve onlara kulak, göz ve gönül vermistik; derken Allah'in delillerini, bilebile inkar ettikleri zaman onlara gelen azabi, ne kulakları menedebilmisti ve ne gözleri ve ne gönülleri ve alay ettikleri, baslarına gelmisti.

46:27 Ve andolsun ki çevrenizdeki sehirleri de helak ettik ve tuttukları yoldan dönsünler diye de delilleri tekrartekrar açıklamadayız, bildirmedeyiz.

46:28 Peki, Allah'i birakıp da mabud olarak kabul ettikleri ve Tanriya yaklaşmak için tapındıkları putlar, ne diye yardım etmedi onlara? Hayir, hatta kaybolup gittiler gözlerinden ve bu, onların yalanyidi ve onların iftirasi.

46:29 An o zamani ki hani cinlerin bir bölümünü, Kur'an dinlesinler diye senin bulduğun tarafa yollamistik; oraya gelince birbirlerine, susun demislerdi; okunusu bitince de korkutmak için kavimlerine dönmüşlerdi de.

46:30 Ey kavmimiz demislerdi, gerçekten de biz, Musa'dan sonra indirilmiş bir kitap duyduk ki önceki kitapları gerçekleştirmedi, gerçeği ve doğru yolu göstermedi.

46:31 Ey kavmimiz, icabet edin Allah'a çağırana ve inanin ona da suçlarınızın bir kısmını örtün ve sizi korusun elemli azaptan.

46:32 Ve kim icabet etmezse Allah'a çağırana, artık o, yeryüzünde Allah'i aciz birakamaz ve ondan başka yardımcıları da yoktur ona; bu çeşit kislilerdir apaçık sapıklığa düşenler.

46:33 Görmezler mi ki şüphe yok, Allah, öyle bir mabuttur ki gökleri ve yeryüzünü yaratmıştır ve onları yaratırken yorulmayan, aciz kalmayan, elbette ölüyü de diriltmeye gücü yeter; evet, şüphe yok ki her şeyin gücü yeter onun.

46:34 Ve o gün, kafir olanlar, ateşe arz edilirler de bu gerçek değil mi denir, evet derler, andolsun Rabbimize; der ki: İnkâr ettiğinizden dolayı artık tadin azabı.

46:35 Artık, peygamberlerden azim ve irade sahipleri nasıl sabrettilerse sen de sabret ve azaba uğramaları için acele etme. Onlara vaadedilen azabı gördükleri gün sanırlar ki dünyada bir günün bir anı kadar kalmışlar; bu, bir tebligdir, buyruktan çıkan topluluktan baskısı helak mi olur?

Sura 47: Muhammad

47:1 Kafir olanların ve halkı, Allah yolundan çıkaranların, hayır sanarak yaptıklarını bosa çıkarmaktadır.

47:2 İnananların ve iyi işlerde bulunanların ve Rablerinden gelen bir gerçek olan ve Muhammed'e indirilen şeylere iman edenlerinse yaptıkları kötülükleri örtmekte, gizlemekte ve hallerini düzene sokmaktadır.

47:3 Bu da, şüphe yok ki kafir olanların, boş şeylere uymalarından ve gene şüphe yok ki inananların, Rablerinden gelen gerçeğe uymalarındandır ve işte Allah, insanlara böyle örnekler getirmekte, hallerini böyle anlatmaktadır.

47:4 Kafir olanlarla savasa girdiniz mi vurun boyunlarını, onları iyice yaralayıp kirdiniz, bozguna uğratıp da onlara üst geldiniz mi işe sağlam yapısın, bağlayın simsiki tutsakları, ondan sonra da isterseniz öylece salıverirsiniz onları, isterseniz para alır da bırakırsınız savaş ağırlığını atıncaya dek, bu, böyle; ve Allah dileyeydi savassız da helak ederdi onları ve fakat bir kısmınızı, bir kısmınızla sinamak ister ve Allah yolunda öldürülenlerin yaptıklarını asla bosa çıkarmamaktadır.

47:5 İlerde de onları doğru yola götürmektedir ve hallerini düzene sokmaktadır.

47:6 Ve cennete sokar onları ve cenneti, onlara tanıtılmaktadır.

47:7 Ey inananlar, siz yardım ederseniz Allah'a, o da yardım eder size ve ayaklarınızı diretir, size sebat verir.

47:8 Kafir olanlara gelince: Kötülük onlara ve yaptıklarını bosa çıkarmaktadır.

47:9 Bu da, Allah'ın indirdiğine hoslanmadıklarındandır, artık o da, yaptıklarını mahvetmektedir.

47:10 Gezmezler mi yeryüzünde de bakıp görsünler kendilerinden öncekilerin sonunu, Allah helak edivermiştir onları ve kafirlere de bunlara benzer azaplar var.

47:11 Böyle bu, çünkü şüphe yok ki Allah, inananların yardımcısıdır ve şüphe yok ki kafirlerin yardımcısı yoktur.

47:12 Şüphe yok ki Allah, inanan ve iyi işlerde bulunanları kıyılarında ırmaklar akan cennetlere sokar ve kafir olanlarsa geçinip dururlar ve hayvanlar gibi yerler ve ateş, onlara yurt olmaktadır.

47:13 Ve nice sehirlerin halkini helak ettik ki onlar, seni cikardiklari sehirdekilerden daha da guclü kuvvetliyidiler; onlara bir yardim eden bile yok.

47:14 Rabbinden, kesin bir delile sahip olan, o kisiye benzer mi ki kötü isi, kendisine bezetilmistir ve onlar, kendi havalarina, dileklerine uymaktadır.

47:15 Çekinenlere vaadedilen cennet, söyledir adeta: Orada su irmaklari var, bozulup kokmaz ve süt irmaklari var, lezzetleri bozulmaz ve sarap irmaklari var, içenlere safi lezzet ve bal irmaklari var, süzme ve onlara, orada bütün meyvelerden sunulur ve Rablerinden yarliganma var; buna nail olan, o kisiye benzer mi ki ateste ebedidir ve kaynar sularla sulanir da onlarin bagirsaklari parçalanmaktadır.

47:16 Ve onlardan seni dinleyenler de var, sonunda yanından çikinca kendilerine bilgi verilenlere, demin ne söylüyordu o derler; öyle kisilerdir onlar ki Allah, gönüllerini mühürlemistir onlarin; onlar, kendi havalarina, dileklerine uymaktadır.

47:17 Ve dogru yolu bulanlara gelince: Onlarin basarisini arttırmaktadır ve onlara, korunma duygusu vermektedir.

47:18 Onlar, kiyametın gelmesinden, apansizin baslarına kopuvermesinden baska bir sey mi bekliyorlar? Gerçekten de alametleri geldi; onlara gelip çatinca ibret almaları neye yarar?

47:19 Artık bil ki süphe yok, Allah'tan baska yoktur tapacak ve kendi suçun ve inanan erkeklerle kadınların suçları için yarliganma dile ve Allah, sizin dönüp dolastiginiz yeri de, size yurt olacak yeri de bilmektedir.

47:20 Ve inananlar, derler ki: Bir sure indirilseydi; bir hükmü kesin sure indirildi mi ve onda, savas anildi mi da gönüllerinde hastalık olanları görürsün ki sana, ölümden bayginlik geçiriyorlarmis gibi bayginbaygin bakarlar; artık ölüm, onlara daha da uymaktadır.

47:21 Itaat etmek ve güzel söz söylemek gerekti, derken ise iyice sarilinca da Allah'in gerçek söylediğini kabul etselerdi görürlerdi ki bu, kendilerine daha da hayirli olmaktadır.

47:22 Artık is basına gelir de yeryüzünde bozgunculuk eder; yakınlarınızı kestirip dogratır misiniz?

47:23 Öyle kisilerdir onlar ki Allah, lanet etmistir onlara, onları sagırlastırmakta ve gözlerini kör etmektedir.

47:24 Ne diye Kur'an'ı, bir iyice düşünüp tasınmazlar, yoksa gönüllerinde kilitler mi var?

47:25 Gerisin geriye, hem de dogru yol, kendilerince apaçık anlasıldıktan sonra, eski dinlerine dönenlere gelince: Seytan, yanlış hareketlerini, kendilerine bezemektedir ve onları, uzun uzun dileklere düşürmektedir.

47:26 Bu, böyledir; çünkü onlar, Allah'in indirdiği seyden hoslanmayanlara, biz demislerdir, bazı işlerde size itaat edeceğiz ve Allah'sa onların gizlice konuştuklarını bilmektedir.

47:27 Nasıl olacak halleri o zaman ki melekler, canlarını alırken yüzlerine, artlarına vurmaktadır.

47:28 Bu, böyledir, çünkü onlar, Allah'in gazap ettiği seylere uymuslar

ve raziligindan hoslanmamislardir da o da, yaptiklarini mahvetmektedir.

47:29 Yoksa, gönüllerinde hastalik olanlar, Allah, onların kinlerini, hasetlerini hiç meydana çıkarmayacak mi sanmaktadır?

47:30 Ve dileseydik onlari, sana gösterirdik de yüzlerinden tanirdin elbet ve elbette sözlerinden tanirsin, anlarsin onlari ve Allah, yaptiklarinizi bilmektedir.

47:31 Ve andolsun ki sizden savasanlari ve sabredenleri bildirmek ve gizlediklerinizi haber vermek için sizi sinamaktadır.

47:32 Kafir olanlar ve halki, Allah yolundan çıkaranlar ve dogru yol, kendilerince de apaçık olarak anlasildiktan sonra Peygambere karsi gelenler, Allah'a hiçbir zarar veremezler ve görürler ki Allah, onların yaptiklarini yakinda, mahvetmektedir.

47:33 Ey inananlar, itaat edin Allah'a ve itaat edin Peygambere ve yaptiklarinizi bosa çıkarmayin.

47:34 Kafir olanlar ve halki Allah yolundan çıkaranlar, sonra da kafir olarak ölenler yok mu? Allah, kesin olarak onlari yarligamamaktadır.

47:35 Artik gevsemeyin ve üstün olduğunuz halde barisa çağirmayin ve Allah, sizinledir ve yaptiklarinizin sevabini, hiç azaltmamaktadır.

47:36 Dünya yasayisi, ancak bir oyundur, bir eglence ve inanir ve çekinirseniz göreceksiniz ki size mükafatinizi vermektedir ve bütün mallarinizi istememektedir.

47:37 Eger hepsini istese ve zorlasa sizi, nekeslige kalkisirdiniz da görürdünüz ki kinlerinizi, hasetlerinizi meydana çıkarmaktadır.

47:38 Bilin ki siz, sunlarsiniz: Allah yolunda malinizi, mülkünüzü harcamaya çağirliyorsunuz da içinizden, nekeslik edenler var ve kim nekeslik ederse ancak kendisine zarar etmis olur ve Allah, müstagnidir ve sizsiniz yoksullar ve itaatten yüz çevirirseniz yerinize bir baska toplulugu getirir, sonra görürsünüz ki onlar, size benzememektedir.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Süphe yok ki biz, sana apaçık bir fetih vermisizdir.

48:2 Allah, ümmetinin önce yapılan ve sona kalmis olan suçlarini sana bagislasin ve sana, nimetini tamamlasin ve seni, dogru yola götürsün diye.

48:3 Ve sana, üstün bir yardimla yardım etsin diye.

48:4 Öyle bir mabuttur ki inançlarına inanç katsin diye inananların gönüllerine, tam bir sükun ve huzur indirmistir ve Allah'indir göklerin ve yeryüzünün ordulari ve Allah, her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:5 Erkek ve kadin, inananlari, ebedi olarak kalacaklari cennetlere soksun ve kötülüklerini örtsün diye ve bu da, Allah katinda pek büyük bir kutluluktur, murada eristir.

48:6 Ve Allah, erkek ve kadin münafiklari ve erkek ve kadin sirk kosanlari azaplandirsin diye, kötülük, dönüp baslarına gelesi helak olasilar ve Allah gazap etmistir onlara ve lanetlemistir onlari ve hazirlamistir onlara cehennemi ve orasi, gidilecek ne de kötü yerdir.

48:7 Ve Allah'indir göklerin ve yeryüzünün ordulari ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:8 Süphe yok ki biz seni tanik ve müjdecı ve korkutucu olarak göndermisizdir.

48:9 Allah'a ve Peygamberine inansınlar ve onu kuvvetlendirsinler ve ululasınlar ve sabah ve akşam onu noksan sıfatlardan tenzih etsinler diye.

48:10 Süphe yok ki seninle biatlasanlar, ancak Allah'la biatlaşmışlardır, Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir; artık kim dönerse zararı kendi nefsinedir ve kim Allah'la ahitleştiği şeyde durursa ona, yakında büyük bir ecir verilecektir.

48:11 Bedevilerden geri kalanlar, diyecekler ki sana: Bizi mallarımız ve çolugumuz çocugumuz oyaladı, artık sen, yarlıganma dile bize; gönüllerinde olmayanı dilleriyle söylerler; de ki: Gerçekten de size bir zarar eristirmek isterse, yahut bir fayda vermek dilerse Allah'tan, herhangi bir suretle ona ait birşeyi kim giderebilir? Hayır; Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

48:12 Hatta siz, sandınız ki Peygamber ve inananlar, artık bir daha çoluklarınaçocuklarına dönemeyecekler ve bu zan, gönüllerinizde bezendi ve kötü bir zanna kapıldınız ve hiçbir hayra yaramaz kötü bir topluluk haline geldiniz.

48:13 Ve kim, Allah'a ve Peygambere inanmazsa bilsin ki gerçekten de biz, kafirlere, yakıp kavuran bir atestir, hazırlamışızdır.

48:14 Ve Allah'indir göklerin ve yeryüzünün saltanatı ve tedbiri, dilediğini yarlıgar ve dilediğini azaplandırır ve Allah, suçları örter, rahimdir.

48:15 Geri kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken bizi de birakin da derler, biz de size uyalım; onlar, Allah sözünü degistirmek isterler, de ki: Siz, kesin olarak bize uyamazsınız, Allah da önceden böyle dedi; onlar, diyecekler ki: Hayır, siz bizi kiskaniyorsunuz, bize haset ediyorsunuz; hayır, onlar, anlayışları pek az bir topluluktur.

48:16 Bedevilerden, geride kalanlara de ki: Yakında çok savaskan ve kuvvetli bir toplulukla savasa çağrılacaksınız; onlarla sonuna dek savasacaksınız, yahut da Müslüman olacak onlar; artık itaat ederseniz Allah, size güzelim bir mükafat verir ve fakat evvelce döndüğünüz gibi gene dönerseniz sizi elemli bir azapla azaplandırır.

48:17 Köre vebal yok ve topala vebal yok ve hastaya vebal yok ve kim, Allah'a ve Peygamberine itaat ederse onu, kıyılarında ırmaklar akan cennetlere sokar ve kim, yüz çevirirse onu elemli bir azapla azaplandırır.

48:18 Ve andolsun ki Allah, ağaç altında, seninle biatleştikleri zaman, inananlardan razı olmuştur da onlara sükun ve huzur indirmistir ve onlara pek yakın bir fethi mükafat olarak da vermistir.

48:19 Ve elde edecekleri birçok ganimetleri ihsan etmiştir ve Allah, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

48:20 Ve Allah, size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaadetmiştir ve bunu çabuklamıştır ve inananlara bir delil olsun ve size, doğru yolda basarı versin diye de insanların ellerini, sizden çekmiştir.

48:21 Ve daha başka ganimetler de vaadetmiştir ki siz, henüz onları elde

edemezsiniz, andolsun ki Allah, bilgisiyle onlari kavrayip kusatmistir ve Allah'in, her seye gücü yeter.

48:22 Kafirler, sizinle savasa girisirlerse mutlaka arkalarini dönerler de sonra bir dost da bulamazlar, bir yardımcı da.

48:23 Allah'in, önceden de olup bitegelen yoluyoradamidir bu ve Allah'in yoluyoradami, hiç mi hiç degismez.

48:24 Ve o, bir mabuttur ki, onlara karsi zafer kazandiniz da ondan sonra Mekke vadisinde onların ellerini sizden çakti, sizin ellerinizi de onlardan ve Allah, ne yaparsaniz hepsini görür.

48:25 Onlar, kafir olan ve sizi Mescidi Haram'dan meneden ve kurbanlarinizi, yerlerine ulastirmayan kisilerdi ve Mekke'de, sizin bilmediginiz ve bilgisizlik yüzünden çigneyip geçeceginiz ve bu yüzden de günaha gireceginiz inanmis erkekler ve inanmis kadınlar olmasaydi sizi Mekke'ye sokardi, fakat Allah, diledigini rahmetine ithal etsin diye, onlardan ellerinizi çakti sizin; birbirlerinden seçilip ayrılmis olsalardi, onlardan kafir olanlari elbette elemli bir azapla azaplandirirdik.

48:26 O sirada, kafir olanların yüreklerinde cosup kabaran gayret ve kızginlik, cahiliyet devrine ait bir gayret ve kızginlikti; derken Allah, Peygamberine ve inananlara sükun ve huzur verdi ve onlara, çekinme sözünü gerekli kildi ve bu, Tanrının birliğini bildiren söze de zaten onlar, daha layikti ve o sözün ehliydi onlar ve Allah, her seyi bilir.

48:27 Ve andolsun ki Allah, Peygamberine gerçek bir rüya göstermistir; Allah dilerse emin olarak ve baslarinizi tiras ettirerek, saçlarinizi kestirip kisaltarak elbette sizi Mescidi Haram'a sokacak; gerçekten de o, sizin bilmediginizi bilmektedir, derken bundan baska da yakin bir fetih ve zafer gerçektir.

48:28 Öyle bir mabuttur o ki Peygamberini, dogru yolu göstermek üzere gerçek dinle, bütün dinlere üstün olmak için göndermistir ve Allah'in tanikligi yeter.

48:29 Muhammed, Allah'in peygamberidir ve onunla beraber bulunanlar, kafirlere karsi çetindirler, kendi aralarında merhametli, onlari görürsün ki rüku etmekte, secdeye kapanmaktalar Allah'tan lütuf ve ihsan ve razilik dileyerek; yüzlerinde, secde eserinin alametleri görünmededir ve onların bu vasiflari, Tevrat'ta da vardır ve onlara ait bu vasiflar, Incil'de de var; adeta ekilmis bir taneye benzer ki filiz vermistir, derken filizi kuvvetlenmistir, derken kalınlaşmıştır da dümdüz boy vermistir, gövdelerine dayanip yücelmistir; ekincileri sasirtir, sevindirir, kafirleri, bununla kızdirip yerindirmek için. Allah, inananlara ve iyi islerde bulunanlara yarlıganma ve pek büyük bir mükafat vaad etmistir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey inananlar, her hususta Allah'in ve Peygamberinin huzurunda, onların önüne geçmeyin ve çekinin Allah'tan; süphe yok ki Allah, her seyi duyar, bilir.

49:2 Ey inananlar, seslerinizi, Peygamberin sesinden daha üstün bir tarzda yükseltmeyin ve onunla, yüksek sesle konuşmayın, birbirinizle konustugunuz gibi, sonra yaptıklarınız mahvolup gider de anlamazsınız

bile.

49:3 Allah'in Peygamberinin yanında seslerini alçaltanlar, o kisilerdir ki Allah, onların gönüllerini, çekinmeyle sinamıştır; onlaradır yarlıganma ve pek büyük bir mükafat.

49:4 Odaların ardından bağırarak sana seslenenlerin çoğu, akıl etmeyen kisilerdir.

49:5 Ve gerçekten de onlar, sabretselerdi de sen, çikip yanlarına gelseydin daha da hayırlıydı onlara ve Allah, suçları örter, rahimdir.

49:6 Ey inananlar, buyuktan çıkmış biri, size bir haber getirdi mi doğru, yahut yanlış veya yalan olup olmadığını araştırıp iyice bir anlayın, yoksa bir topluluğa, bilgisizlikle bir kötülükte bulunur da yaptığınıza nadim oluverirsiniz.

49:7 Ve bilin ki içinde Allah'in Peygamberi var; işlerin çoğunda size itaat etseydi günaha girer, helak olurdunuz ve fakat Allah, size inancı sevdirdi ve gönüllerinizde bezedi onu ve çirkin gösterdi size kafırlığı ve buyuktan çıkmayı ve isyani; iste onlardır en güzel işlerde başarı kazananlar.

49:8 Allah'tan bir lütuf ve bir nimet olarak ve Allah, her şeyi bilir, hüküm sahibidir.

49:9 Inananlardan iki kısım, birbiriyle savasa girirse hemen aralarını bulun, bir bölümü, öbürüne saldırırsa o saldırganlarla, Allah'in emrine itaat edinceye dek savasın; Allah'in emrine itaat ederlerse adaletle aralarını bulup barıstırın ve adaletle muamele edin; şüphe yok ki Allah, adaletle muamele edenleri sever.

49:10 Hiç şüphe yok ki inananlar, ancak kardestirler, artık kardeşlerinizin arasını bulun, barıstırın, uzlastırın onları ve çekinin Allah'tan da acınmışlardan olun.

49:11 Ey inananlar, içinde bir topluluk, başka bir toplulukla alay etmesin, olabilir ki alay edilenler, öbürlerinden daha hayırlıdır ve kadınların bir kısmı da başka kadınlarla alay etmesin, olabilir ki alay edilen kadınlar, öbürlerinden daha hayırlıdır ve birbirinizi kinamayın ve kötü lakaplarla çağırmayın; inançtan sonra buyuktan çıkmışlara ait adlar, ne de kötüdür ve kim tövbe etmezse artık onlar, zulmedenlerin ta kendileridir.

49:12 Ey inananlar, sakının fazla şüphe etmekten, şüphe yok ki bazı zan ve şüpheler suçtur ve ayıplarınızı, gizli işleri arayıp gözetmeyin ve bir kısmınız, bir kısmınızın giyabında kötülüğünü de söylemesin; biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Tiksindiniz, değil mi? Ve çekinin Allah'tan, şüphe yok ki Allah, tövbeleri kabul eder, rahimdir.

49:13 Ey insanlar, şüphe yok ki biz sizi bir erkekle bir disiden yarattık ve sizi, asiretler ve kabileler haline getirdik tanışın diye; şüphe yok ki Allah katında sevabı en çok ve derecesi en yüce olanınız, en fazla çekineninizdir; şüphe yok ki Allah, her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

49:14 Bedeviler, inandık dediler; de ki: Inanmadınız ve fakat Müslüman olduk deyin ve inanç, henüz gönüllerinize girmedi sizin ve Allah'a ve

Peygamberine itaat ederseniz yaptiginiz iyiliklerin sevabından hiçbir sey eksilmez, süphe yok ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

49:15 Inananlar, ancak o kisilerdir ki Allah'a ve Peygamberine inanirlar da sonra süpheye düsmezler ve mallariyla ve canlariyla savasirlar Allah yolunda, iste onlardir dogru söyleyenlerin ta kendileri.

49:16 De ki: Dininizi, Allah'a mi bildireceksiniz? Ve Allah bilir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve Allah, her sey bilir.

49:17 Müslüman olduk diye seni minnet altında mi birakirlar? De ki: Müslümanliginizdan dolayi beni minnet altında birakmaya kalkismayin, hayir, Allah'a karsi siz minnet altindasiniz, sizi dogru yola sevkedip imanda basari verdiginden, eger dogru söylüyorsunuz.

49:18 Süphe yok ki Allah, göklerin ve yeryüzünün gizli seylerini bilir ve Allah, bütün yaptiklarinizi görür.

Sura 50: Qaf

50:1 Kaaf, andolsun büyük ve serefli Kur'an'a.

50:2 Hayir, onlar, içlerinden bir korkutucunun gelmesine sasip kaldilar da kafirler, gerçekten de dediler, bu sasilacak bir sey.

50:3 Ölüp bir yigin toprak olduktan sonra mi? Bu, pek uzak, pek olmayacak bir dönüs.

50:4 Gerçekten de yeryüzü, onlardan neyi eksiltir, biliriz biz ve katimizdadir her sey koruyan ve zapteden kitap.

50:5 Hayir, gerçek olan Kur'an, onlara gelince yalanladilar da simdi darmadagin bir ise daldilar.

50:6 Bakmazlar mi üstlerindeki göge? Nasil kurduk onu ve bezedik ve bir yarigi, yirtigi da yok.

50:7 Ve yeryüzünü nasil yaydik ve oraya metin daglar koyduk ve orada, gözler, gönüller açan güzelim nebatlari çiftçiftter bitirdik.

50:8 Mabuduna dönen her kulun, can gözünü açmak ve ona, ibret ve öğüt vermek için.

50:9 Ve gökten de kutlu bir yagmur yagdirmadayiz da o sayede baglar, bahçeler ve biçilecek taneler, yesertip bitirmedeyiz.

50:10 Ve hurma agaçlari ki boy atip uzar ve meyveleri, birbirine bitismis, adeta istiflenmistir.

50:11 Kullara rizik olarak ve o yagmurla ölü sehri diriltiriz, iste kabirden çikis da böyledir.

50:12 Onlardan önce Nuh kavmi ve Ashabi Ress ve Semud kavmi de yalanlamislardi.

50:13 Ve Âd ve Firavun kavimleri ve Lut'un kardesleri.

50:14 Ve Ashabi Eyke ve Tubba' kavmi; hepsi de peygamberleri yalanlamislardi da helak olmayi hak ettiler.

50:15 İlk yaratista aciz mi kaldik ki? Hayir; ama onlar, yeni bir yaratista süphe içindeler.

50:16 Ve andolsun ki biz insani yarattik ve nefsi, onu ne gibi vesveselere düsürür, biliriz ve biz, ona, sah damarından daha yakiniz.

50:17 Ne söyler, ne yaparsa yazan iki melek var, biri sagda oturmus, biri solda.

50:18 Hiçbir söz söylemez ki yanında, onu zapteden, gözetip kollayan biri bulunmasın.

50:19 Ölüm baygınlığı, gerçek olarak gelip çattı mı buydu iste denir, senin kaçıp durduğun.

50:20 Ve üfürülür su'ra, iste bu gündür azap günü.

50:21 Ve herkes, yanında bir sürüp götüren ve bir tanık olarak gelir.

50:22 Andolsun ki gafletteydin bundan, derken perdeyi kaldırdık gözünden, artık gözün keskin bugün.

50:23 Arkadasi olan melek, der ki: Iste, ne yaptıysa hepsi bende, hepsi hazır.

50:24 Artık atın cehenneme adamakıllı kafir olan ve gerçeğe karsi inat eden herkesi.

50:25 Hayri tamamıyla meneden zalim süpheciyi.

50:26 Ki Allah'la beraber bir baska mabut da kabul etmistir, atın artık onu çetin azaba.

50:27 Arkadasi, Rabbimiz der, onu, taskinliga ben sevk etmedim ve fakat o, pek uzak bir sapıklık içindeydi.

50:28 Der ki: Huzurumda çekismeyin ve ben, önceden azap edeceğimi bildirmistim size.

50:29 Katimda söz degistirilemez ve ben, kullara zulmetmem.

50:30 O gün deriz cehenneme: Doldun mu? Ve der ki: Daha yok mu?

50:31 Ve yaklastirilir cennet, çekinenlere ve onlardan uzak degildir.

50:32 Iste denecek, size, mabuduna tövbe eden, emri, iyideniyiye koruyan herkese vaadedilen bu.

50:33 Görmedigi halde rahmandan korkan ve ona yönelmiş bir yürekle gelen kisiye vaadedilen bu.

50:34 Esenlikle girin oraya; bugün, ebedilik günü.

50:35 Onlaradir ne dilerlerse orada ve katimizda daha da fazlasi var.

50:36 Ve nice nesiller helak ettik onlardan önce; onlar, bunlardan daha çokluktu, daha güçlü kuvvetliydi, derken sehirleri delikdesik etmislerdi, her tarafi ellerine geçirmislerdi, fakat bir kaçacak yer mi var?

50:37 Süphe yok ki bunda, gönlü olana, yahut görerek kulak verene ibret ve öğüt var elbet.

50:38 Ve andolsun ki biz, gökleri ve yeryüzünü alti günde yarattik ve bir yorgunluk gelmedi bize.

50:39 Artık sabret ne derlerse ve Rabbine ham ederek onu tenzih et günes dogmadan önce ve batmadan önce.

50:40 Ve geceleyin ve secdelerden sonra.

50:41 Ve dinle o nida edenin, yakin bir yerden bagiracağı gün, sesini.

50:42 O gün, o bagrиси, gerçek olarak isitecekler; iste o gündür kabirlerden çıkis günü.

50:43 Süphe yok ki biz diriltiriz ve biz öldürürüz ve dönölüp gelinecek tapi, bizim tapimizdir.

50:44 O gün yarilir yeryüzü de çıkarlar oradan ve hizlihizli kosarlar; bu toplayis, bize pek kolaydir.

50:45 Biz daha iyi biliriz ne dediklerini ve senin, onlara, diledigini yapacak

bir kudretin yok, artik, azaptan korkana Kur'an'la öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

- 51:1 Andolsun tozutup savuranlara.
51:2 Derken agir bir yük yüklenenlere.
51:3 Derken kolayca akıp gidenlere.
51:4 Derken isi ayiranlara.
51:5 Gerçekten de size vaadedilen, dogrudur ancak.
51:6 Ve ceza, mutlaka olacak.
51:7 Andolsun yolyol hareli göge.
51:8 Süphe yok ki siz, elbette çeşitli ve birbirini tutmaz sözler söylemektesiniz.
51:9 Ondan saptirilan, saptirilmistir.
51:10 Lanet olsun geberesi yalancılara.
51:11 Ki onlar, daldıkları gaflette habersiz bir halde bocalayıp dururlar.
51:12 Sorarlar: Ne zaman gelecek ceza günü?
51:13 O gün onlar, atese atilip sinanırlar.
51:14 Tadin azabinizi; iste buydu çabucak gelmesini istediniz.
51:15 Süphe yok ki çekinenler, cennetlerdedir, pınar baslarında.
51:16 Alırlar Rablerinin, kendilerine verdiklerini; süphe yok ki onlar, bundan önce, iyilik ederlerdi.
51:17 Gecelerin az bir kısmında uyurlardı.
51:18 Ve seher çagları, yarlıganma dilerlerdi.
51:19 Ve mallarında, dileylene ve mahrum olana bir hak vardı.
51:20 Ve yeryüzünde deliller var iyideniye inanmış olanlara.
51:21 Ve kendi özünüzde de, hala mi görmezsiniz?
51:22 Ve gökte de rizkiniz ve size vaadedilen var.
51:23 Gerçekten de andolsun gögün ve yeryüzünün Rabbine ki hiç süphe yok, gerçektir o, nasıl siz konusup söylüyorsunuz.
51:24 İbrahim'in, ağırlanan konuklarına ait haber, geldi mi sana?
51:25 Hani, tapisına girmişlerdi de esenlik sana demişlerdi; o da esenlik size demisti, ey yabancılar.
51:26 Derken bir bahaneyle ailesinin yanına gitmisti de bir semiz dana getirmisti.
51:27 Onların önüne koymustu da yemez misiniz demisti.
51:28 Derken onlardan, içine bir korkudur düsmüstü de korkma demişlerdi, ve ona, bilgi sahibi bir oğlu olacağını müjdelemişlerdi.
51:29 Derken karisi, onlara dönmüstü de bir çiglik atıp eliyle yüzüne vurmustu ve ben kisir bir kocakariyim demisti.
51:30 Onlar, bu, böyle dediler, Rabbin böyle dedi; süphe yok ki o, bir hüküm ve hikmet sahibidir ki her şeyi bilir.
51:31 İbrahim, isiniz nedir ey elçiler demisti.
51:32 Onlar, süphe yok ki biz demişlerdi, mücrim bir topluluğa gönderildik.
51:33 Üstlerine balçıktan taslar yagdirmek için.
51:34 Öyle taslar ki Rabbinin katında damgalanmış, haddi asanlar için.
51:35 Derken, orada inananlardan kim varsa çıkarmistik.

51:36 Gerçekten de bir ev halkından baska Müslüman da bulamamistik orada.

51:37 Ve orada, elemli azaptan korkanlara bir delil birakmistik.

51:38 Ve Musa'da da; hani onu apaçik bir delille Firavun'a göndermistik.

51:39 Derken bütün kuvvetiyle dönmüstü de ya büyücü demisti, yahut da deli.

51:40 Derken onu ve ordusunu helak etmis, onlari denize ativermistik de o kendisini kinayip durmadaydi.

51:41 Âd kavminde de bir delil var; hani onlara, her seyi kasip kavuran bir firtina göndermistik.

51:42 Nereden geçmis, neye dokunmussa orasini ve o seyi çürümüs kemige döndürmüstü.

51:43 Ve Semud'da da delil var; hani, muayyen bir zamanadek geçinin demistik.

51:44 Derken Rablerinin emrine karsi azginlikta bulunmuslardi da onlari bir yildirimdir, gelip helak edivermisti ve onlar da bakip duruyorlardi.

51:45 Derken ne ayakta durmiya güçleri kalmisti, ne de bir yardım görmüslerdi.

51:46 Ve daha önce de Nuh kavmi ki süphe yok, onlar, buyruktan çikmis bir topluluktu.

51:47 Ve biz, gökleri kurduk kudretle, onlardan daha üstününü, daha büyüünü kurmaya da gücümüz yeter.

51:48 Ve yeryüzünü yayip dösedik, daha da güzel döseriz.

51:49 Ve anar, ibret alirsiniz diye her seyi çift yarattik.

51:50 Artik kaçin Allah'a, süphe yok ki ben size, onun tarafindan, apaçik bir korkutucuyum.

51:51 Ve Allah'la beraber bir baska mabut kabul etmeyin; süphe yok ki ben size, onun tarafindan, apaçik bir korkutucuyum.

51:52 Böylece onlardan önce de hiçbir peygamber gelmedi ki ona büyücü, yahut da deli demesinler.

51:53 Onlar, bunu birbirlerine tavsiye mi ettiler? Hayir, onlar, azgin bir topluluktu.

51:54 Artik yüz çevir onlardan, bundan dolayi da kinanmazsin sen.

51:55 Ve öğüt ver, gerçekten de öğüt, inananlara fayda verir.

51:56 Ve ben, cinleri ve insanlari, ancak bana kulluk etsinler diye yarattim.

51:57 Onlardan ne bir rizik istiyorum ve ne beni doyurmalarini istiyorum.

51:58 Süphe yok ki Allah'tir rizik veren kuvvet sahibi ve kuvvetine aciz gelmesi mümkün olmayan.

51:59 Kendilerine zulmedenlere, arkadaslarinin payi, gibi bir azap payi var, artik acele etmesinler.

51:60 Yazik kafirlere, kendilerine vaadedilen günden.

Sura 52: At-Tur

52:1 Andolsun Tur'a.

52:2 Ve yazilmis kitaba.

52:3 Yayilmis kagitta.

52:4 Ve mamur eve.

52:5 Ve yüceltilmis tavana.

52:6 Ve taskin, coskun, dalgalanip duran denize.
52:7 Süphe yok ki Rabbinin azabi, yerine gelip olacak.
52:8 Onu bir defedip gideren bulunmayacak.
52:9 O gün gök, bir çalkantiya düsüp döner.
52:10 Ve daglar, yerlerinden oynayip yürür.
52:11 Artik yaziklar olsun o gün yalanlayanlara.
52:12 Öyle kisilerdir onlar ki daldiklari bataкта oynayip dururlar.
52:13 O gün itilip kakilarak cehenneme atilirlar.
52:14 Iste budur yalanladiginiz ates.
52:15 Bir büyü mü bu, yoksa görmüyor musunuz?
52:16 Girin ona da artik sabredin, yahut etmeyin, birdir size; ancak yaptiginizin karsiligi olarak cezalanacaksınız.
52:17 Süphe yok ki çekinenler, cennetlerdedir ve nimetler içinde.
52:18 Nimetlenirler orada Rablerinin verdiği nimetlerle ve Rableri korur onlari koca cehennem azabından.
52:19 Yiyin ve için, afiyetler olsun, yaptiginiz seylere karsilik.
52:20 Safsaf dizilmis tahtlara dayanarak ve onlari, iri gözlü hurilerle evlendiririz.
52:21 Ve inananlarla soylarından, inanarak onlara uyanlari, soylarından gelenlerle birlestirir, bulustururuz ve yaptiklarinin mükafatından hiçbir seyi eksiltmeyiz; herkes, kazancina baglidir.
52:22 Ve onlara meyve ve gönüllerinin tam istediği et verecegiz.
52:23 Ve birbirlerine öyle bir kadeh sunarlar ki içtikleri saRabin sonucunda ne bos seylerden bahsedis var, ne günaha giris.
52:24 Ve öylesine genç hizmetçiler, etraflarında dönerdurur ki sanki onlar, haznelerde saklanmış inciler.
52:25 Ve birbirlerine dönüp sorarlar, konusurlar.
52:26 Derler ki: Gerçekten de daha önce ehlimizin içinde, ilimizde, yurdumuzda, korku içindeydik biz.
52:27 Derken Allah lutfetti bize ve korudu bizi ta iliklere isleyen sam yelinin azabından.
52:28 Gerçekten de önceden onu çağirirdik; süphe yok ki o, sani yüce bir lütuf sahibidir, rahimdir.
52:29 Artik öğüt ver, gerçekten de Rabbinin nimeti sayesinde sen, ne kahinsin, ne deli.
52:30 Yoksa onlar, bir sair ki ölmesini, zamanin kötülüklerine ugramasını gözetiyoruz mu diyorlar?
52:31 De ki: Gözetin bakalim, gerçekten ben de sizinle beraber gözetmedeyim.
52:32 Yoksa bu sözleri akillari mi emrediyor onlara, yoksa azgin bir topluluk mu onlar?
52:33 Yoksa onu kendisi uyduruyor mu diyorlar? Hayir, inanmamislardir onlar.
52:34 Artik buna benzer bir söz getirin meydana sözünüz dogruysa.
52:35 Yoksa bosubosuna mi yaratildi onlar, yoksa onlar mi yaraticilar?
52:36 Yoksa gökleri ve yeryüzünü mü yaratti onlar? Hayir, iyideniyiye inanmamislardir onlar.

- 52:37 Yoksa onların yanında mı Rabbinin hazineleri, yoksa onlar sorumsuz bir saltanata mı sahip?
- 52:38 Yoksa merdivenleri var da gökten mi duyuyorlar? Öyleyse duyanları, açık bir delil gösterdin.
- 52:39 Yoksa kızlar onların da erkek evlatları sizin mi?
- 52:40 Yoksa onlardan ücret istiyorsun da bu yüzden ağır bir borca mı giriyorlar?
- 52:41 Yoksa gizli şey, yanlarında da yazıyorlar mı?
- 52:42 Yoksa bir düzen mi kurmak istiyorlar? Asıl düzene ugrayıp cezalanacaklar, kafir olanlar.
- 52:43 Yoksa Allah'tan başka bir mabutları mı var? Sani yücedir, münezzehtir Allah, sirk kusanların sirk kostukları şeylerden.
- 52:44 Gökten bir parçanın düştüğünü görse, birbiri üstüne yığılmış bulut derler.
- 52:45 Artık bırak onları helak olacakları güne dek.
- 52:46 Bir gündür o gün ki düzenleri, onlardan hiçbir şeyi gideremez ve onlara yardım da edilmez.
- 52:47 Ve şüphe yok ki zulmedenlere, bundan başka azap da var ve fakat çoğu bilmez.
- 52:48 Ve sabret Rabbinin hükmüne, gerçekten de gözümüzün altındasın sen ve Rabbine hamdederek tenzih et onu kalkınca.
- 52:49 Ve geceleyin de onu tenzih et ve yıldızların batacağı sırada da.

Sura 53: An-Najm

- 53:1 Andolsun yıldızla, inerken.
- 53:2 Arkadaşınız, gerçekten ne saptı, ne ayrıldı.
- 53:3 Ve kendi dileğiyle söz de söylemedi.
- 53:4 Sözü, ancak vahyedilen şeyden ibaret.
- 53:5 Ona öğretti kuvvetleri çok çetin.
- 53:6 Kuvvetli biri; sonra doğruldu.
- 53:7 Ve o, en yüce tanyerindeydi.
- 53:8 Sonra yaklaştı, yakınlaştı.
- 53:9 İki yay kadar kaldı araları, yahut daha da yakın.
- 53:10 Derken kuluna vahyetti, ne vahyettiyse.
- 53:11 Gönlü, gördüğünü yalanlamadı.
- 53:12 Hala münakasa mı edersiniz gördüğü şeyleri?
- 53:13 Ve andolsun ki onu, inerken bir kere daha gördü.
- 53:14 En son sidrenin yanında.
- 53:15 Mev'a cenneti de yanındaydı.
- 53:16 Sidreyi, o sırada neler bürümüş, kaplamıştı, neler.
- 53:17 Gözü, ne kaydını, ne haddini astı.
- 53:18 Andolsun ki Rabbinin pek büyük delillerinden bir kısmını gördü.
- 53:19 Siz de gördünüz mü, Lat'i ve Uzza'yi?
- 53:20 Ve üçüncü öbür putu, Menat'i?
- 53:21 Erkek evlatlar sizin de kızlar onun mu?
- 53:22 Bu, pek insafsızca bir pay simdi.
- 53:23 Bunlar, ancak sizin taktiginiz, atalarınızın taktiği adlardan

baska bir sey degil, Allah, onlara ait kesin bir delil indirmemistir, ancak zanna ve nefislerinin dilegine kapilmistir onlar ve andolsun ki Rablerinden dogru yolu gösteren de gelmistir.

53:24 Yoksa insan, her umdugunu elde eder mi?

53:25 Gerçekten de ahiret de Allah'indir, dünya da.

53:26 Ve göklerde nice melekler vardir ki Allah, diledigine ve razi olduguna sefaat etmeleri için izin vermedikçe sefaatleri, hiçbir seye yaramaz.

53:27 Süphe yok ki ahirete inanmayanlar, meleklere disî adlari takip duruyorlar.

53:28 Onlari, bu hususta hiçbir bilgisi yok, ancak zanna kapiliyorlar ve süphe yok ki zan, gerçeğe karşı hiçbir seye yaramaz.

53:29 Artık yüz çevir, bizi anmadan yüz çevirenden ve ancak dünya yasayisini isteyenden.

53:30 Iste bilgide ulasabildikleri sey bu; süphe yok ki Rabbin, kendi yolundan çıkıp sapani daha iyi bilir ve odur dogru yola gireni daha iyi bilen.

53:31 Ve Allah'indir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde kötülük edenleri, yaptiklarina karşilik elbette cezalandirir ve iyilik edenlereyse yaptiklarindan daha da iyi mükafat verir.

53:32 Israr etmemek sartiyle küçük günahlardan baska suçlari büyüklerinden ve çirkin seylere sakinanlara gelince: Süphe yok ki Rabbinin yarligamasi pek genistir. O, sizi yeryüzünden yaratip meydana getirdigi zaman ve siz, analarinizin karninda birer dölken de bilir; artık siz, kendinizi temize çıkarmaya kalkismayin, o, kim çekinmedir, daha iyi bilir.

53:33 Gördün mü artık yüz çevireni.

53:34 Ve az bir sey verip sonra kisani, nekeslik edeni?

53:35 Gizli seylere ait bilgi, onun katinda mi da görmede.

53:36 Yoksa Musa'nin sahifelerindeki sey bildirilmedi mi ona.

53:37 Ve Ibrahim'in sahifelerindeki, o Ibrahim ki ahdine iyiden iyiye vefa etmistir.

53:38 Hiçbir suçlu, bir baskasinin suçunu yüklenemez.

53:39 Ve gerçekten de insan, ancak çalıştigini elde eder.

53:40 Ve süphe yok ki çalıştiginin karşiligi da gösterilir ona.

53:41 Sonra da ona, en değerli mükafat verilir.

53:42 Ve süphe yok ki son varilacak tapi, Rabbinin tapisidir.

53:43 Ve süphe yok ki odur adamakilli güldüren ve aglatan.

53:44 Ve süphe yok ki odur öldüren ve diriltten.

53:45 Ve süphe yok ki o halk etmistir erkegi ve disiyi.

53:46 Bir katre sudan, o suyu çıkardigi zaman.

53:47 Ve süphe yok ki ikinci defa yaratis da ona aittir.

53:48 Ve süphe yok ki odur zengin eden ve sermaye veren.

53:49 Ve süphe yok ki odur Si'ra yildizinin Rabbi.

53:50 Ve süphe yok ki odur önceden gelip geçen Âd'i helak eden.

53:51 Ve Semud'u da birakmayan.

53:52 Ve onlardan önceki Nuh kavmini de; süphe yok ki onlar, daha da zalimdi

ve daha da azgin.

53:53 Lut kavminin sehirlerini de altüst edip yerle yeksan etti.

53:54 Derken o sehirleri, örten örttü gitti.

53:55 Artık Rabbinin hangi nimetinden süphe etmedesin?

53:56 Bu Peygamber, gelip geçen korkutuculardan bir korkutucu.

53:57 Yaklasacak, yaklasti.

53:58 Allah'tan baskasi, çeviremez onu geri.

53:59 Bu söze mi sastiniz siz?

53:60 Ve gülüyorsunuz ve aglamiyorsunuz.

53:61 Ve siz oyalaniyorsunuz, gaflet ediyorsunuz.

53:62 Artık secde edin Allah'a ve kullukta bulunun.

Sura 54: Al-Qamar

54:1 Yaklasti kiyamet ve yarildi ay.

54:2 Ve onlar, bir delil gördüler mi yüz çevirirler de sürüp giden bir büyü derler.

54:3 Ve yalanlarlar ve dileklerine uyarlar ve her is, kararlaştırılmıştır.

54:4 Ve andolsun, öyle haberler geldi onlara ki o haberlerde onları vazgeçirecek, onlara öğüt verecek şeyler vardı.

54:5 Yüksek hikmet vardı, derken korkutuslar fayda vermedi gitti.

54:6 Artık yüz çevir onlardan; o gün çağırın, hoslanılmayan birşeye çağırın.

54:7 Gözleri yerde, kabirlerden çıkarlar, sanki onlar, dağılmış çekirgelerdir.

54:8 Yönelirler çağırana; kafirler, bugün derler, ne de zorlu gün.

54:9 Onlardan önce Nuh kavmi de kulumuzu yalanlamıştı ve delil dediler ona, pek fena incittiler onu.

54:10 Derken Rabbine dua etti: Süphe yok ki altoldum ben, artık sen yardım et bana.

54:11 Derken açtık göklerin kapılarını da sarıl sarıl ardi gelmez yağmurlar yagdırdık.

54:12 Ve yerden de sular fiskırttık, derken sular, mukadder bir emre göre birleşti.

54:13 Ve onu, tahtalardan yapılmış ve mihlarla kenetlenmiş bir gemide tasıdık.

54:14 Gözümüzün önünde akıp giderdi; bir mükafattı nankörlük görene.

54:15 Ve andolsun ki bir delil olarak bıraktık onu, fakat bir ibret alan mı var?

54:16 Derken nasıldı azabım benim ve korkutuslarım?

54:17 Ve andolsun öğüt ve ibret için Kur'an'ı kolaylaştırdık, fakat bir ibret alan mı var?

54:18 Âd da yalanlamıştı, derken nasıldı azabım benim ve korkutuslarım?

54:19 Süphe yok ki sürüp giden uğursuz bir günde onlara bir kasırgadır yolladık.

54:20 Onlari kökünden koparmadaydi, sanki köklerinden kopup bas asagi devrilen hurma kütükleriydi onlar.

54:21 Derken nasildi azabim benim ve korkutuslarim?

54:22 Ve andolsun ki öğüt ve ibret için Kur'an'i kolaylastirdik, fakat bir ibret alan mi var?

54:23 Semud da korkutuculari yalanladi.

54:24 Derken bizden bir adama mi uyacagiz dediler, gerçekten de o zaman elbette sapikliga düşeriz, ateslere yanarkavruluruz.

54:25 Vahiy, içimizden gelegele ona mi geliyor? Hayir, o, yalanci kendini begenmis birisi.

54:26 Yarın bilirler kimmis yalanci kendini begenmis.

54:27 Süphe yok ki onlari sinamak için disi deveyi gönderiyoruz, artik gözetle onlari ve dayan.

54:28 Ve haber ver onlara, su, aralarinda paylastirilmistir, her bölük, nöbetinde hazir olur, su alır.

54:29 Derken arkadaslarına seslendiler, derken kilicini çekti de devenin ayaklarini kesti, öldürdü.

54:30 Derken nasildi azabim benim ve korkutuslarim?

54:31 Gerçekten de bir bagiris gönderdik onlara, derken hayvan agilina konan çaliya çirpiya döndüler.

54:32 Ve andolsun ki öğüt ve ibret için Kur'an'i kolaylastirdik, fakat bir ibret alan mi var?

54:33 Lut kavmi de korkutuculari yalanladilar.

54:34 Gerçekten de, Lut'un ailesi müstesna, onlara tas yagdiran bir yel gönderdik, Lut'un ailesini de bir seher çagi kurtardik.

54:35 Katimizdan bir nimet olarak; iste böyle mükafatlandıririz sükredeni.

54:36 Ve andolsun ki o, bizim helakimizle korkutmustu onlari da onlar, bu korkutuslardan süpheye düsmüslerdi.

54:37 Ve gerçekten de onun konuklarini istemislerdi de biz, kör edivermistik gözlerini, artik tadin azabimi ve korkutuslarimin sonucunu.

54:38 Ve andolsun ki bir sabah çagi üstlerine bir azap çöküvermisti onların.

54:39 Artik tadin azabimi ve korkutuslarimi.

54:40 Ve andolsun ki öğüt ve ibret için Kur'an'i kolaylastirdik, fakat bir ibret alan mi var?

54:41 Ve andolsun ki Firavun soyuna da korkutucular gelmistisi.

54:42 Bütün delillerimizi yalanladilar, derken onlari üstün ve mutlak kudretli bir helak edisle helak ediverdik.

54:43 Sizin kafirleriniz, onlardan hayirli mi, yoksa kitaplarda bir kurtulus mu var size?

54:44 Yoksa biz, birbirine yardim eden bir topluluguz mu derler?

54:45 O topluluk, yakinda bozguna ugrayacak ve ardini dönüp kaçacak.

54:46 Onlara vaadedilen azabin mukadder zamani kiyamettir ve kiyametini azabi, daha da zararlidir ve daha da aci.

54:47 Süphe yok ki suçlular, sapiklik içinde ve yakip kavuran

ateslerdedir.

54:48 O gün, yüzüstü atese sürüklenip atılırlar; tadin bakalım, cehennemın yakısını.

54:49 Süphe yok ki biz; her şeyi, bilgimizde mukadder olduğu gibi ve zamanında yarattık.

54:50 Ve bizim emrimiz, birdir, ancak bir göz kirpis, bir göz yumup açıs gibi tezdır.

54:51 Ve andolsun ki taraftarlarınızı da helak ettik, fakat bir ibret alan mı var?

54:52 Ve isledikleri her şey, kitaplardadır.

54:53 Ve küçük, büyük, hepsi de yazılıdır.

54:54 Süphe yok ki çekinenler, cennetlerdedir, ırmakların baslarında.

54:55 Gerçeklik makamında, çok kudretli bir büyük padisah katında.

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 Rahman.

55:2 Kur'an'ı öğretti.

55:3 insani halketti,

55:4 ona dilleri, konuşmayı belletti.

55:5 Güneş ve ay, hesaplama hareket eyler.

55:6 Ve gövdesiz bitki ve gövdeli ağaç secde eder.

55:7 Ve göğü yüceltti ve ölçüyü koydu.

55:8 Ölçüde, tartıda insafsızlık etmeyin.

55:9 Teraziyi doğru tutun, adaletle tartın ve eksik tartmayın.

55:10 Yeryüzünü alçalttı halka.

55:11 Orada meyveler ve lifli, kabuklu hurmalar var.

55:12 Yapraklı taneler var ve güzel kokulu otlar.

55:13 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:14 İyice pismis gibi kupa balçuktan, insani halketti.

55:15 Ve cinleri, coşup kaynayan atesten yarattı.

55:16 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:17 Rabbidir iki doğunun ve Rabbidir iki batının.

55:18 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:19 İki denizi salmıştır, nerdeyse karışacaklar.

55:20 Fakat aralarında bir berzah var, birbirlerine karışmazlar.

55:21 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:22 Her ikisinden de inci ve mercan çıkar.

55:23 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:24 Ve onundur denizde akıp giden dağlar gibi gemiler.

55:25 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:26 Yerin üstünde ne varsa fanidir.

55:27 Ve ancak ululuk ve kerem İssı Rabbinin zatıdır kalan.

55:28 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:29 Ondan ister kim varsa göklerde ve yeryüzünde; o, her gün bir istedir.

55:30 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:31 Ey iki ağır topluluk, insanlar ve cinler, yakında hesabınıza

bakacagiz.

55:32 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:33 Ey cin ve insan topluluğu, ölümden kurtulmak için, göklerin ve yer yüzünün bucaklarından geçip kaçmaya gücünüz yeterse geçin, kaçın; fakat geçemezsiniz bir kudret olmadıkça.

55:34 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:35 Üstünüze bir ates yalimi ve erimis bakir gönderilir de kaçamazsınız.

55:36 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:37 Derken gök yarılip kırmızı bir gül rengine gelerek yağ gibi eriyince...

55:38 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:39 Ne insan, ne cin, artık o gün suçlu mudur, sorulmaz.

55:40 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:41 Suçlular, yüzlerindeki alametten tanınırlar da perçemlerinden ve ayaklarından tutulurlar.

55:42 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:43 İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennem.

55:44 Cehennemle içecekleri kaynar suyun arasında dolanıp dururlar.

55:45 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:46 Rabbinin tapısına varmaktan korkana iki cennet var.

55:47 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:48 İkisinde de türlü türlü nimetler var, çeşit çeşit ağaçlar.

55:49 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:50 İkisinde de iki ırmak var, akar.

55:51 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:52 İkisinde de her çeşit meyve, çiftler çiftler var.

55:53 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:54 Öylesine dösemelere yaslanacaklar ki astarları kalın ipekten, her iki cennetin, devşirilip toplanacak meyveleri de ellerinin altında, pek yakın.

55:55 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:56 O cennetlerde, gözlerini, eslerinden ayırmayan ve eslerinden önce ne bir insan tarafından dokunulmuş, ne bir cin tarafından dokunulmuş esler var.

55:57 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:58 O esler, sanki yakut ve mercan.

55:59 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:60 İyiligin karşılığı, iyilikten başka bir şey olabilir mi?

55:61 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:62 Bu iki cennetten başka iki cennet daha var.

55:63 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:64 İkisi de koyu yeşil.

55:65 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:66 İkisinde de iki pınar var, fışkırıp çıkar da akar.

55:67 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?

55:68 Her ikisinde de meyveler ve hurma ve nar var.

55:69 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:70 O cennetlerde güzel huylu güzeller var.
55:71 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:72 Beyaz tenli, kara gözlü, otaglarda huriler.
55:73 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:74 Eslerinden önce ne bir insan dokunmuş onlara, ne bir cin.
55:75 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:76 Yeşil ipeklilerle düşenmiş sedirlere ve güzelim döşemelere yaslanırlar.
55:77 Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:78 Ululuk ve kerem issi Rabbinin adinin sani, pek yücedir.

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 Ansizin kopacak kiyamet kopunca.
56:2 Kopacagina dair söylenen sözlerde yalan yok.
56:3 Halki alçaltır, yüceltir.
56:4 Yeryüzü siddetli bir sarsintiyle sarsilinca.
56:5 Ve dağlar, paramparça olunca.
56:6 Dağılmış zerre zerre toz haline gelince.
56:7 Artık üç bölük olursunuz siz.
56:8 Sağ taraf ehli, ama ne de sağ taraf ehli.
56:9 Ve sol taraf ehli, ama ne de sol taraf ehli.
56:10 Ve bir de ileri geçenler ki herkesi geçmişlerdir.
56:11 Onlardır mabutlarına yaklastırılanlar.
56:12 Naim cennetlerinde.
56:13 Öncekilerin birçoğu.
56:14 Sonra gelenlerdense azi onlardan.
56:15 Altınlarla, mücevherlerle bezenmiş tahtlarda otururlar.
56:16 Onlara yaslanırlar, birbirlerine karşı.
56:17 İhtiyarlamıyan delikanlı hizmetçiler dolasıra etraflarında.
56:18 Kaynagından doldurulmuş saraplarla dolu taslarla ve ibriklerle ve kadehlerle.
56:19 O saraptan başları da ağrımaz ve sarhos da olmazlar.
56:20 Begendikleri meyvelerden.
56:21 İstedikleri kus etlerinden sunulur onlara.
56:22 Ve onlara kara gözlü huriler de var ki.
56:23 Sanki haznelerde saklanmış inciler.
56:24 Yaptıklarına karşılık.
56:25 Orada bos ve çirkin bir söz de duymazlar, günaha ait bir söz de.
56:26 Ancak, esenlik size, esenlik denir.
56:27 Ve sağ taraf ehli, ama ne de sağ taraf ehli.
56:28 Dikensiz sedir ağaçlarıyla.
56:29 Ve meyveleri birbirine yaslanıp istiflenmiş muz ağaçlarıyla dolu bir yerdendir onlar.
56:30 Ve uzayıp giden bir gölgelik.
56:31 Ve çağlayaçağlaya akan sular.
56:32 Ve birçok meyveler.

56:33 Ne biter, zamanlari geçer, ne yiyene yeme denir, yeter.
56:34 ve yüksek dsekler.
56:35 Süphe yok ki biz, onların eslerini de yeniden yarattık.
56:36 Onları, kız oğlan kız olarak halkettik.
56:37 Cilveli, sirin sözlü, eslerine asık ve onlarla yasit kildik.
56:38 Sag taraf ehli için.
56:39 Onlarda, evvelkilerden de birçok topluluk var.
56:40 Ve sonra gelenlerden de birçok topluluk.
56:41 Ve sol taraf ehli, ama ne de sol taraf ehli.
56:42 Onlar, iliklere kadar isleyen bir sam yeli içinde, kaynar sular imedeler.
56:43 Ve karardıkça kararan bir dumanin glgesindeler.
56:44 Ne bir serinlik var, ne bir güzellik var.
56:45 Bundan önce onlar, nimetler içindeydi.
56:46 Ve büyük günahları yapmada ısrar ederlerdi.
56:47 Ve biz derlerdi, ölüp bir yigin toprak ve kemik olduktan sonra mi dirileceğiz?
56:48 Yoksa önceden gelip geçen atalarımız mi dirilecek?
56:49 De ki: Süphe yok, öncekiler de, sonra gelenler de.
56:50 Elbette bilinen günün muayyen ve mukadder vaktinde toplanacaksınız.
56:51 Sonra da siz ey yalanlayan sapıklar, süphe yok ki.
56:52 Zakkum ağacının meyvesinden yiyeceksiniz elbet.
56:53 Derken karınlar, dolup sisecek.
56:54 Derken üstüne, kaynar su ieceksiniz.
56:55 Derken susuzluk illetine ugrayıp iecekiecek de kanmayacaksınız.
56:56 Budur ceza günü ziyafetleri.
56:57 Biz yarattık sizi, hala mi gereklemezsiniz?
56:58 Görmez misiniz rahimlere döktüğüm bir katre suyu?
56:59 Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa biz mi yaratmadayız?
56:60 Biz takdir ettik aranızda ölümü ve kimse geçemez önümüze bizim.
56:61 Sizin gibi bir topluluk yaratıp yerinize geçirmek istersek ve sizi de, bilmediğiniz bir sekle döndürmeyi dilersek.
56:62 Ve andolsun ki ilk yaratılışı biliyorsunuz, biliyorsunuz da ne diye düşünmüyorsunuz?
56:63 Görmez misiniz ektiğiniz tohumu?
56:64 Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa biz mi bitirmedeyiz?
56:65 Dilersek elbette onu kurutup erp haline getirirdik de sasirirkalır, nadim olurdururdunuz.
56:66 Gerçekten de biz derdiniz, ziyan ettik.
56:67 Hayır, biz mahrum olduk.
56:68 Görmez misiniz içtiğiniz suyu?
56:69 Siz mi yagdiriyorsunuz onu buluttan, yoksa biz mi yagdirmadayız?
56:70 Dileseydik onu tuzlu, aci bir su haline getirirdik, hala mi skretmezsiniz?
56:71 Görmez misiniz çakmakla akıp yaktığınız atesi?
56:72 Siz mi onun ağacını meydana getiriyorsunuz, yoksa biz mi meydana getirirmedeyiz?

56:73 Biz onu, cehennem atesini bir andirma ve çöllerde konup göçenlere bir fayda olarak halkettik.

56:74 Artık pek ulu Rabbinin adini anarak tenzih et onu.

56:75 Andolsun yildizlarin yerlerine.

56:76 Ve süphe yok ki bu, elbette pek büyük bir anttir bilseniz.

56:77 Süphe yok ki bu, pek güzel ve serefli Kur'an'dir.

56:78 Saklanmış bir kitapta.

56:79 Ona, temiz olanlardan baskalari dokunamaz.

56:80 Alemlerin Rabbinden indirilmistir.

56:81 Artık siz, bu sözü mü yalanlayacaksınız?

56:82 Ve o kitaptan nasibiniz, yalnız onu yalanlamaktan ibaret mi olacak?

56:83 Hani can girtlaga gelince.

56:84 Siz de o sirada bakar durursunuz.

56:85 Ve biz, ona sizden daha yakiniz ve fakat göremezsiniz.

56:86 Inanmiyorsanız, ceza görmeyeceğinizi sanıyorsanız.

56:87 O girtlaga gelen cani geri çevirin bakalim dogru söylüyorsanız.

56:88 Artık o kisi yakinlastirilanlardansa.

56:89 Artık ona huzur ve rahat ve rizik ve Naim cenneti.

56:90 Ve ama sag taraf ehkindense.

56:91 Artık esenlik sana sag taraf ehkinden.

56:92 Ve ama yalanlayan sapiklardansa.

56:93 Kaynar suyla ziyafet ona.

56:94 Ve cehenneme atilma.

56:95 Süphe yok ki bu, haktır, gerçeğin ta kendisidir.

56:96 Artık pek ulu Rabbinin adini anarak tenzih et onu.

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Tenzih eder Allah'i ne varsa göklerde ve yeryüzünde ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

57:2 Onundur saltanati ve tedbiri göklerin ve yeryüzünün, yasatir ve öldürür ve onun, her seye gücü yeter.

57:3 Ve odur her seyden önce var olan ve her seyden sonra kalan ve her seye üstün olup delilleriyle bilinen ve her seyi bilen de duygularla bilinmeyen ve o, her seyi bilir.

57:4 Öyle bir mabuttur ki gökleri ve yeryüzünü alti günde yaratmistir da sonra arsa hakim olmustur, bilir, ne girerse yere ve ne çıkarsa oradan ve ne yağarsa gökten ve ne ağarsa oraya ve o, sizinledir nerede olursanız; ve Allah, ne yapıyorsanız görür.

57:5 Onundur saltanati ve tedbiri göklerin ve yeryüzünün; ve bütün isler, dönüp Allah tapisina varir.

57:6 Geceyi kisaltir, bir kısmi gündüz olur ve gündüzü kisaltir, bir kısmi gece olur ve o, gönüllerdekini bilir.

57:7 Inanın Allah'a ve Peygamberine ve sizi sahib ettigi, sizin tasarrufunuza verdigi mallarin bir kismini, onun yolunda harcayin; artık sizden inanan ve mallarini harcayanlara büyük bir mükafat var.

57:8 Ve ne oluyor size de Allah'a inanmiyorsunuz? Ve Peygamber, Rabbinize inanın diye sizi çağirmada ve andolsun ki sizden söz de almisti

inanmissiniz.

57:9 Ve öyle bir mabuttur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık deliller indirmededir ve şüphe yok ki Allah, sizi esirger ve size rahimdir elbet.

57:10 Ve ne oluyor size de Allah yolunda mallarınızı harcamıyorsunuz? Ve Allah'ındır göklerin ve yeryüzünün mirası; sizden, fetihten önce mallarını harcayan ve savasan, baskalarıyla bir degildir; onların, fetihten sonra mallarını harcayan ve savasanlara karşı derece bakımından pek büyük bir üstünlükleri var; ve hepsine de Allah, güzel mükafatlar vaatmiştir ve Allah, ne yapıyorsanız, hepsinden de haberdar.

57:11 Kimdir o ki Allah'a adeta güzel bir borç verir de o, katkat fazlasını verir ona ve ona pek güzel de bir mükafat var.

57:12 O gün görürsün ki erkek ve kadın, inananların nurları, önlerinde ve sağlarında parlayıp kosmada; müjde bugün size; kıyılarında ırmaklar akan cennetlerde ebedi olarak kalacaksınız ve bu, en büyük kutlunun, murada erisin ve başarının ta kendisidir.

57:13 O gün, erkek ve kadın münafıklar, inananlara, bizi de bekleyin de derler, gelelim, nurunuzdan alalım; onlara dönün ardınıza da bir nur isteyin artık denir. Derken aralarına bir duvardır çekilir ki bir kapısı vardır, içinde rahmet vardır da dış tarafında azap.

57:14 Onlar bagırırlar da derler ki: Biz, sizinle beraber değil miydik? Evet derler ve fakat siz, kendinizi fitnelere saldınız ve iman edenlerin bir felakete uğramasını beklediniz ve şüphe ettiniz ve olmayacak istekler, sizi aldatıp durdu, sonunda Allah'ın emri, gelip çattı ve sizi Seytan, aldatmisti.

57:15 Artık bugün ne sizden, azaptan kurtulmanız için bir şey alınır, ne kafir olanlardan ve yurdunuz atestir sizin, odur size layık olan ve orası, dönüp gidilecek ne de kötü yerdir.

57:16 Inananlara, o çağ gelmedi mi henüz, Allah'i anis ve Kur'an'dan inen şeyler, onların gönüllerini yumusatsın da tamamiyle korkup itaat etsinler ve önceden kendilerine kitap verilenlere benzemesinler; onların, peygamberleriyle araları, uzayıp açıldıkça kalpleri katilasti ve onların çoğu, buyruktan çıktı.

57:17 Bilin ki Allah, yeryüzünü, ölümünden sonra diriltir; andolsun ki akıl edesiniz diye size delillerimizi apaçık bildirdik.

57:18 Şüphe yok ki sadaka veren erkek ve kadın inananlarla Allah'a güzel bir borç verenlerin verdikleri şey, gene kendileri için katkat arttırılır ve onlara, güzel bir mükafat vardır.

57:19 Ve Allah'a ve Peygamberlerine inananlar yok mu, onlardır Rableri katında gerçeklerin ve tanıkların ta kendileri; onların mükafatları da vardır, nurları da; kafir olanlara ve delillerimizi yalanlayanlara gelince: Onlardır cehennem ehli.

57:20 Bilin ki dünya yasayısı, ancak bir oyundur, bir eglencedir, bir bezentidir ve aranızda bir övünmedir ve bir mal ve evlat çokluğu gayretidir ancak ve bunlardan ibarettir de; halbuki dünya yasayısı, bir yağmura benzer, bitirdiği nebatlar, ekincileri sasirtir, sevindirir, sonra kuruyuverir de bir de bakarsın, sapsarı olmuş, sararip solmuş, sonra

da unufak olmus, dagilip gitmis; ve ahiretteyse çetin bir azap var ve Allah'tan yarliganma ve razilik; ve dünya yasayisi, ancak bir aldanis metaindan ibarettir.

57:21 Ve yarisarak kosun Rabbinizin yarligamasina ve cennete ki genisligi, gögün ve yeryüzünün genisligi gibidir, hazirlanmistir Allah'a ve peygamberlerine inananlara; bu, Allah'in lutfudur, ihsanidir, diledigine verir onu ve Allah, pek büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

57:22 Yeryüzüne, yahut canlariniza gelip çatan hiçbir felaket yoktur ki biz, onlari yaratmadan önce onu, bir kitapta tespit etmemis olalim; süphe yok ki bu, Allah'a pek kolaydir.

57:23 Bunu da, elinizden çikarip kaybettiginiz seye kederlenmeyin ve size verdigimize sevinmeyin diye yapmisizdir ve Allah, övünüp kibirlenen hiçbir kimseyi sevmez.

57:24 Onlar, öyle kisilerdir ki nekeslik ederler ve insanlara da nekes olmalarini emrederler; gerçekten de Allah, müstagnidir ve hamde layik, odur.

57:25 Andolsun ki biz, peygamberlerimizi, apaçik delillerle gönderdik ve onlarla beraber de kitap ve terazi indirdik, insanlar adaletle dogru muamele etsinler diye ve demiri de indirdik ki onda çetin bir azap var ve insanlara faydalar; ve bu da, Allah'in kendisine ve peygamberlerine, henüz tapisina varmadan yardım edenleri bildirmesi için; süphe yok ki Allah, üstündür ve pek kuvvetlidir.

57:26 Ve andolsun ki biz, Nuh'u ve Ibrahim'i gönderdik ve soylarina da peygamberlik ve kitap verdik; derken onlardan dogru yolu bulanlar var ve çoğuysa buyruktan çikmis olanlar.

57:27 Sonra izlerinden peygamberler gönderdik ve onların izince de Meryem oğlu Isa'yi yolladik ve ona Incil'i verdik ve ona uyanların gönüllerinde fazla bir yumusaklik ve merhamet yarattik; ve rahipligi, onlara biz farzetmediyse de onlar ancak Allah rizasini kazanmak için icat ettiler, derken onun hakkina da geregi gibi riayet edemediler, derken onlardan inananlara, mükafatlarini verdik ve onların çoğuysa buyruktan çikmis olanlardır.

57:28 Ey inananlar, çekinin Allah'tan ve inanin Peygamberine de size rahmetinden iki pay versin ve size bir nur halketsin ki onunla dogru yolu bulun ve sizi yarligasin, suçlarınızı örtsün ve Allah, suçlari örter, rahimdir.

57:29 Ve bunlar da, kitap ehlinin, sunu bilmeleri için bildirilmistir: Onlar, Allah'in lütuf ve ihsanından hiçbir seyi menedemezler ve lütuf ve ihsan, Allah'in elindedir, diledigine verir ve Allah, pek büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Gerçekten de Allah, seninle, kocasi hakkında çekisirken Allah'a sikayette bulunan kadının sözünü isitti ve Allah sizin konusmanizi duyuyordu; süphe yok ki Allah, duyar, görür.

58:2 Sizden, karilarina zihar yapanlar, bilsinler ki karilari, analari degildir, analari, ancak onlari doguran kadindirlar ve süphe yok ki

onlar, çirkin bir laftir, ediyorlar ve yalan söylüyorlar ve süphe yok ki Allah, elbette bagislayicidir, suçlari örter.

58:3 Ve karilarina zihar yapip sonra dediklerinden dönenler, karilariyla temastan önce bir kul azat etmelidirler; bu, size, onunla öğüt almanız için bir emir ve Allah, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardir.

58:4 Kimin, buna gücü yetmezse artık ona, birbiri ardınca tam iki ay oruç tutma var, kari, koca, birbirlerine temas etmeden önce; buna da gücü yetmeyen kisiyeyseniz almanız yoksulu doyurmak düşer; bu, Allah'a ve Peygamberine inanmanız içindir ve bunlar, Allahın sinirlaridir ve kafirlereyse elemli bir azap var.

58:5 Allah'ın ve Peygamberinin emrine aykiri hareket edenler, asagilik bir hale gelir, rüsva olurlar. Nitekim onlardan öncekiler de asagilik bir hale geldiler ve rüsva oldular, halbuki gerçekten de apaçık deliller indirmistik ve kafirlere, asagilatici birazap var.

58:6 O gün, Allah, onların hepsini de diriltip toplar da neler yaptılarsa haber verir onlara; onlar, unutmuslardır ama Allah birbir hesaplamış, tespit etmiştir ve Allah, her şeyi taniktir.

58:7 Görmez misin ki Allah, süphe yok ki bilir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde; üç kişi gizli konuşmaz ki o, dördüncüleri olmasın ve bes kişi yoktur ki altıncıları, o olmasın ve bundan daha az ve daha çok olsalar da o, onlarla beraberdir nerede olurlarsa, sonra da kıyamet günü, ne yaptılarsa onlara haber verir; süphe yok ki Allah, her şeyi bilir.

58:8 Bakmaz misin gizli ve fısıltıyla konuşmadan vazgeçmeleri emredilenlere, sonradan gene vazgeçmeleri emredilen şeye dönerler ve suça ve düşmanlığa ve Peygambere isyana ait şeyleri gizlice konuşurlar ve senin yanına gelince de Allah'ın, sana verdiği selamdan başka bir tarzda selam verirler sana ve birbirlerine de su söylediklerimiz yüzünden derler, Allah'ın bizi azaplandırması gerekmez miydi? Cehennem yeter onlara, oraya atılıp yanacaklardır ve gerçekten de orası, dönülüp gidilecek ne de kötü yerdir.

58:9 Ey inananlar, gizli konuşursanız suça ve düşmanlığa ve Peygambere karşı isyana dair konuşmayın da hayra ve çekinmeye dair konuşup danışın ve çekinin o Allah'tan ki onun tapısında toplanacaksınız.

58:10 O gizli konuşmalar, inananları mahzun etmek için ancak Seytan'ın igvasıyla meydana gelir ve halbuki Allah'ın izni olmadıkça onlara hiçbir şey zarar vermez ve dayananlar, artık Allah'a dayansınlar.

58:11 Ey inananlar, meclislerde, size yer açın denince, yer açın artık, genişletin meclisi de Allah da size genişlik versin ve kalkın, suraya geçin dendiği zaman kalkın, geçin; Allah da, içinizden, gerçekten iman edenleri de yükseltsin, kendilerine bilgi verilenleri de derecederece yüceltsin ve Allah, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardir.

58:12 Ey inananlar, Peygamberlere gizlice konuşacağınız vakit, konuşmaya başlamadan bir sadaka verin; bu, sizin için hem daha hayirlidir, hem de daha temiz; bulamazsanız artık Allah, suçlari örter, rahimdir.

58:13 Gizlice konuşmadan önce sadakalar vermeden korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da tövbe nasip etti artık size ve kabul etti tövbenizi,

su halde namaz kilin ve zekat verin ve itaat edin Allah'a ve Peygamberin'e ve Allah, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardır.

58:14 Bakmaz misin sunlara ki Allah'in gazap ettiği bir topluluğa dostluk ederler; onlar, ne sizdendir, ne onlardan ve bilip dururken de yalan yere yemin ederler.

58:15 Allah, onlara çetin bir azap hazırlamıştır; gerçekten de ne kötü işler yapıyorlar.

58:16 Yeminlerini bir kalkan edinmedeler de halkı Allah yolunda menetmedeler, onlaradır artık asagilatici bir azap.

58:17 Onlari, mallari ve evlatlari, hiçbir suretle ve kesin olarak Allah'tan kurtaramaz, onlardır cehennem ehli, orada ebedidir onlar.

58:18 Allah'in, onların hepsini diriltip topladığı gün, size yemin ettikleri gibi ona da yemin ederler ve sanırlar ki bir şey yapıyorlar gerçekten de; bilin ki şüphe yok, yalancılardır onlar.

58:19 Seytan, üstlerine saldırmıştır, üst olmuştur da onlara Allah'i anmayı unutturmuştur; onlardır Seytan'in fırkası; bilin ki şüphe yok, Seytan'in fırkası, ziyan edenlerin ta kendisidir.

58:20 Allah'in ve Peygamberinin sınırlarına uymayanlar ve karşı gelenler yok mu, onlardır en asagilik kisilerin içinde bulunanlar.

58:21 Allah yazdı, takdir etti ki andolsun, ben ve peygamberlerim üstün geleceğiz; şüphe yok ki Allah pek kuvvetlidir, üstündür.

58:22 Allah'a ve ahiret gününe inanan bir topluluğu, Allah'in ve Peygamberinin sınırlarına aykiri hareket edip onlara karşı gelen birisini sever bulamazsın ve isterse onlar, babaları, yahut oğulları, yahut kardeşleri, yahut da asiretlerinden olsun; onlar, öyle kisilerdir ki Allah, gönüllerine iman nasip ve mukadder etmiştir ve onlari, kendinden bir ruhla, imanla kuvvetlendirmiştir ve onlari, kiyilarından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada ebedi olarak kalırlar; razı olmuştur Allah onlardan ve razı olmuşlardır onlar da ondan; onlardır Allah fırkası; bilin ki şüphe yok, Allah fırkası, kurtulanların, muradına erenlerin ta kendisidir.

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Tenzih eder Allah'i ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

59:2 Öyle bir mabuttur ki kitap ehlinden kafir olanlari, ilk defa toplanmaları için ülkelerinden çıkardı; siz, onların çıkacaklarını hiç sanmazdınız, onlar da şüphesiz ki kaleleri, kendilerini Allah'tan korur sanırlardı. Derken Allah, onların hesaplamadıkları yerden gelip çattı da yüreklerine dehşetli bir korku düşürdü, evlerini, kendi elleriyle ve inananların elleriyle yıkmadalar, artık ibret alın ey can gözü açık olanlar.

59:3 Ve eğer Allah, onlara sürgünü takdir etmemiş olsaydı elbette onlari dünyada azaplandırırdı; ve onlara, ahirette de ateşle azap var.

59:4 Bu da, onların, şüphe yok ki Allah'a ve Peygamberine karşı gelmelerindedir ve kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki artık Allah, pek çetin azap eder.

59:5 Güzelim hurmalardan kestikleriniz de, kesmeyip öyle boy atmış bir halde bıraktıklarınız da Allah'ın izniyledir gerçekten ve bu da, buyruktan çıkanları horhakir bir hale getirmesi içindir.

59:6 Ve Allah'ın, onların mallarından, Peygamberine verdiği şeyler için siz, gerçekten de ne deve sürdünüz, ne at oynattınız ve fakat Allah, peygamberlerini, dilediği kimselerin üstüne atıp üstün eder ve Allah'ın, her şeye gücü yeter.

59:7 Allah'ın, fethedilen köylerin mallarından Peygamberine verdiği ganimetler artık Allah'ındır ve Peygamberin ve yakınların ve yetimlerin ve yoksulların ve yolda kalmışların; bu da, o malın, sizin içinizdeki zenginlerin ellerinde devreden bir mal, bir sermaye olmaması içindir ve Peygamber, size ne verirse alın onu ve neden vazgeçmenizi emrederse vazgeçin ondan ve çekinin Allah'tan; şüphe yok ki Allah'ın azabı çetindir.

59:8 O mallar, yurtlarından göçenlerin yoksullarına aittir; onlar, ülkelerinden çıkarılmışlar, mallarından ayrılmışlar, Allah'tan ancak bir lütf ve razılık dileyegelmişlerdir ve Allah'a ve Peygamberine yardım etmişlerdir; onlardır gerçeklerin ta kendileri.

59:9 Ve onların göçmesinden önce yurtlarını hazırlayıp orasını bir iman konagi haline getirenlere ve yurtlarına göçenleri sevenlere ve onlara verilen şeylere karşı gönüllerinde bir ihtiyaç, bir istek duymayanlara ve ihtiyaçları bile olsa onları kendilerinden üstün tutanlara gelince: Ve kim, nefsinin hirsinden, kiskançlık ve nekesliğinden geçerse gerçekten de o çeşit kimselerdir kurtulanların, muratlarına erenlerin ta kendileri.

59:10 Ve onlardan sonra gelenler de Rabbimiz derler, suçlarımızı ört bizim ve bizden önce inanan kardeşlerimize ve inananlara karşı gönlümüze bir kin, bir haset verme; Rabbimiz, şüphe yok ki sen esirgeyicisin, rahimsin.

59:11 Bakmaz misin münafik olanlara, kitap ehlinden kafir olan kardeşlerine, andolsun ki derler, siz yurdunuzdan çıkarılırsanız biz de mutlaka sizinle beraber çıkarız ve aleyhinizde itaat etmeyiz hiç kimseye ebediyen ve eğer sizinle savasarlarsa elbette size yardım ederiz ve Allah, tanıklık eder ki onlar, şüphe yok, yalancılardır elbet.

59:12 Ve andolsun ki çıkarılırlarsa yurtlarından onlarla beraber çıkmazlar ve andolsun ki savasılırsa onlarla, yardım etmezler onlara ve andolsun ki yardım etseler bile artlarını dönüp kaçarlar mutlaka, sonra da onlara hiçbir kimse yardım etmez.

59:13 Mutlaka gönüllerinde, Allah'tan ziyade sizin korkunuz vardır, bu da, şüphe yok ki anlamayan bir topluluk olmalarındandır.

59:14 Onların, hepsi birden sizinle savasmazlar, ancak müstahkem yerlerde, yahut da surların ardında çarpisirlar; onların gücü kuvveti, aralarında çetindir, onları bir topluluk sanırsın ama gönülleri dağıniktir, ayriayridir; bu da akıl etmez bir topluluk olmalarındandır.

59:15 Onlar, kendilerinden az önce gelip de yaptıkları işin vebalini tatmış olanlara benzerler ve onlara elemli bir azap var.

59:16 Seytan gibi, hani insana, kafir ol der de insan kafir oldu muydu, şüphe yok ki der, ben senden tamamiyle uzagim, şüphe yok ki ben, alemlerin Rabbi Allah'tan korkarım.

59:17 Derken ikisinin de sonlari su olur: Süphe yok ki ikisi de, ebedi kalmak üzere atese girerler ve budur zulmedenlerin cezası.

59:18 Ey inananlar, sakinin Allah'tan ve herkes, yarin için ne hazırladı, ona baksın ve çekinin Allah'tan; süphe yok ki Allah, ne yapıyorsanız hepsinden haberdar.

59:19 Ve o kislere benzemeyin ki Allah'i unutmuslar da o da, kendilerini unutturmudur onlara; onlardir, buyruktan çıkanların ta kendileri.

59:20 Bir degildir cehennem ehli ve cennet ehli; cennet ehlidir kurtulup üst olanların, kutluluga erip muratlarını bulanların ta kendileri.

59:21 Bu Kur'an'ı, bir dağın üstüne indirseydik elbette görürdün ki dağ, Allah korkusundan eğilip çatlamis, paramparça olmus ve iste insanlara bu örnekleri, düşününler diye getirmedeyiz.

59:22 O, bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak; gizliyi de bilir, görüneni de, odur rahman ve rahim.

59:23 O, bir Allah'tır ki yoktur ondan başka tapacak; her şeye sahiptir, ayıplardan ve noksanlardan aridir, kullarını esenliğe erdirir ve kendi esendir, kullarına zulmetmez ve onları emniyete ulaştırır, her şeyi görüp gözetir, üstündür, saltanatında mutlaktır ve iradesini geçirir de sinikleri onarır ve eksikleri tamamlar, ululuk ıssıdır ve ulu sıfatlara layıktır; münezzehtir, yücedir Allah, sirk kosañların sirk kostukları seylerden.

59:24 O Allah, yaratandır, varedip olgunlaştırandır, suret verendir, onundur bütün güzel adlar; tenzih eder onu ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey inananlar, düşmanlarımı ve düşmanlarınızı dost edinip onları sevmeyin, onlara haber yolluyorsunuz ama onlar, size gerçek olarak gelen şeye kafir olmuslardır da Peygamberi ve sizi, Rabbiniz Allah'a inanıyorsunuz diye yurdunuzdan çıkarıyorlar; benim yolumda savaşmak ve razılığımı arayıp elde etmek için yurdunuzdan çıktıysanız, bu, böyle; siz, onlara sevgiyle sır veriyorsunuz ve bense sizin gizlediğiniz şeyi de daha iyi bilirim, açığa vurdunuz şeyi de ve sizden kim bu işi yaparsa gerçekten dedüz ve doğru yoldan sapmış, yolunu kaybetmiş gitmiştir.

60:2 Size üst olurlar da ele geçirirlerse düşman olurlar size ve ellerini ve dillerini, kötülükle uzatırlar size ve onlar isterler ki siz kafir olasınız.

60:3 Kiyamet gününde yakınlarınız da kesin olarak bir fayda veremez size, evlatlarınız da, aranızı ayırır ve Allah, ne yapıyorsanız hepsini de görür.

60:4 Gerçekten de İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda güzel bir örnek var size; hani kavimlerine demislerdi ki: Süphe yok ki biz, sizden ve Allah'tan başka kulluk ettiklerinizden tamamıyla uzagız, inkar ettik sizi ve aramızla aranızda, bir Allah'a siz de inanıncaya dek ebedi bir düşmanlık ve nefret belirmistir; ancak İbrahim'in, atasına, elbette senin için yarlıganma dileyeceğim ve fakat Allah'tan sana gelecek hiçbir şeyi de menedemem sözü başka; Rabbimiz, sana dayandık ve sana yöneldik ve

dönüpgeleceğimiz yer de senin tapın.

60:5 Rabbimiz, bizi kafirlere sinanma konusu yapma ve suçlarımızı ört Rabbimiz, şüphe yok ki sen üstünsün, hüküm ve hikmet sahibisin.

60:6 Andolsun ki onlarda, size, Allah'a ve ahiret gününe kavusmayı umanlara, güzel bir örnek var ve kim, yüz çevirirse bilsin ki Allah, şüphe yok ki müstagnidir, hamde layik olan odur.

60:7 Umulur ki Allah, sizinle, düşmanlık ettiklerinizin arasına yakında bir sevgi de verir ve Allah'ın gücü yeter ve Allah, suçları örter, rahimdir.

60:8 Allah, din hususunda sizinle savasmayan ve sizi, ülkenizden çıkarmayanlara iyilik etmenizi, onlara karşı insafla, adaletle muamelede bulunmanızı nehyetmez; şüphe yok ki Allah, adaletle muamele edenleri sever.

60:9 Allah, ancak din uğrunda sizinle savasanlara ve sizi ülkenizden çıkaranlara ve çıkmanız için onlara yardımda bulunanlara dost olmanızı nehy etmektedir ve kimler, onları severse onlardır gerçekten de zalimlerin ta kendileri.

60:10 Ey inananlar, size, yurtlarından göçmüş olan iman sahibi kadınlar geldi mi onları sinayın artık, Allah, onların inançlarını daha iyi bilir; siz de onların inanmış olduklarını bilince onları gerisingeriye kafirlere göndermeyin; ne onlar, kafirlere helaldir, ne kafirler, onlara helal ve onlara, kocalarının vereceği nikah parasını verin ve nikah paralarını verdikten sonra onları, kendinize nikahlamanızda da bir vebal yoktur size; kafir kadınlariysa nikahlamayın, nikahınızın altında tutmayın onları ve sarfettiklerinizi isteyin ve kafirler de, size gelen inanmış kadınlara sarfettiklerini istesinler; iste budur size Allah'ın hükmü, o hükmeder aranızda ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60:11 Ve eslerinizin nikah paralarından bir miktarı, onlar gider de, elinizden çıkarsa nöbet size gelince, kafir kadınlarından inanıp size geçen bulununca esleri gitmiş olanlara, ettikleri masraf kadar para verin ve çekinin o Allah'tan ki siz, ona inanmissiniz.

60:12 Ey Peygamber, inanmış kadınlar, hiçbir şeyi Allah'a ortak kabul etmeyip sirk kosmamak ve hirsizlik etmemek ve zinada bulunmamak ve çocuklarını öldürmemek ve kendi çocuklarından baskasını eslerine, ben doğurdum diye tanıtıp iftira etmemek ve sana, mesru ve güzel işlerde karşı gelmemek üzere biatlamaya geldikleri zaman biatlas onlarla ve onlar için Allah'tan yarlıganma dile; şüphe yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

60:13 Ey inananlar, Allah'ın gazabına uğrattığı toplulukla dostluk etmeyin; gerçekten de onlar, ahiretten, tamamiyle ümitlerini kesmişler, nitekim kafirler de, kabirlerdekilere tamamiyle ümit kesmişlerdir.

Sura 61: As-Saff

61:1 Tenzih eder Allah'i, ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve odur üstün, hüküm ve hikmet sahibi.

61:2 Ey inananlar, ne diye yapmayacağınız şeyi söylersiniz?

61:3 Allah katında en nefret edilen şey, yapmayacağınız şeyi söylemenizdir.

61:4 Süphe yok ki Allah, kendi yolunda, yanyana, kursunla kenetlenip kurulmus bir duvar gibi saf kurarak savasanlari sever.

61:5 Ve an o zamani ki hani Musa, kavmine, ey kavmim demisti, ne diye beni incitirsiniz ve gerçekten de bilirsiniz ki ben, süphe yok ki Allah'in gnderdigi peygamberim size; derken onlar, egrilince Allah da gönüllerini gerçekten batila meylettirdi ve Allah, buyruktan çıkan toplulugu dogru yola sevkmez.

61:6 Ve an o zaman ki hani Meryem oglu Isa, ey Israilogullari demisti, süphe yok ki ben, size, elimdeki Tevrat'i gerçekleyen ve benden sonra gelecek ve adi Ahmed olacak bir peygamberi müjdeleyen Allah elçisiyim; fakat o, onlara, apaçık delillerle gelince bu dediler, apaçık bir büyü.

61:7 Ve Mslmanliga agrıldığı halde yalan yere Allah'a iftira edenden daha zalim kimdir ki? Ve Allah, zalim toplulugu dogru yola sevkmez.

61:8 Allah nurunu, agizlariyla üfleyip söndürmek isterler ve Allah'sa nurunu tamamlayacak, kuvvetlendirecektir ve isterse kafirlerin zoruna gitsin, istemesinler.

61:9 O, bir mabuttur ki Peygamberini, msrıkları istemese de dini, bütün dinlere üst olsun diye dogru yolla ve gerçek dinle göndermistir.

61:10 Ey inananlar, size bir alisveris haber vereyim mi ki elemli azaptan kurtarsin sizi.

61:11 Inanirsiniz Allah'a ve Peygamberine ve savasirsiniz Allah yolunda mallarinizla, canlarinizla; iste bu, bilseniz, size daha da hayirlidir.

61:12 Sularinizi örter ve sizi, kiyilarından ırmaklar akan cennetlere ve ebedi Adn cennetlerinde tertemiz evlere sokar; bu, pek büyük bir kurtulus, kutluluk ve murada eristir.

61:13 Ve baska bir sey daha var ki seversiniz: Yardim ve zafer Allah'tan ve pek yakin bir fetih; ve müjdele inananlari.

61:14 Ey inananlar, Allah'in yardimcileri olun, nitekim Meryem oglu Isa da Havariyyun'a, Allah yolunda yardimcilarim kimdir demisti, Havariyyun, biziz Allah'in yardimcileri demislerdi; derken Israilogullarından bir bölük inanmisti, bir bölük de kafir olmustu; derken biz, inananlari, dsmanlarına karsi kuvvetlendirmistik de üst gelmislerdi.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Tenzih eder ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde; her seye sahip ve mutasarrif olan, ayıplardan ve noksanlardan ari bulunan üstün, hüküm ve hikmet sahibi Allah'i.

62:2 O, bir mabuttur ki Mekkeliler içinden, kendi cinslerinden bir peygamber göndermistir; onlara ayetlerini okumaktadır ve onlari tertemiz bir hale getirmektedir ve onlara kitabi ve seriatlerin hikmetlerini gretmektedir ve bundan önce onlar, elbette apaçık bir sapiklik içindeydiler.

62:3 Ve onlardan baskalarına ki henüz onlara katılmamislardir ve odur üstün olan hüküm ve hikmet sahibi.

62:4 Bu, Allah'in ltufudur, ihsanidir, diledigine verir onu ve Allah, pek büyük bir lütuf ve ihsan sahibidir.

62:5 Kendilerine Tevrat yklenenler, sonra da onunla amel etmeyenler, essege benzerler ki kocakoca kitaplar tasimada; Allah'in delillerini

yalanlayan topluluğa getirilen örnek, ne de kötü bir örnek ve Allah, zalim topluluğu doğru yola sevk etmez.

62:6 De ki: Ey Yahudi olanlar, eğer gerçekten de öbür insanlar hariç, kendinizi, Allah'ın dostları sanıyorsanız, sözünüz doğruysa isteyin ölümü.

62:7 Ve ebediyen istiyemezler onu, elleriyle hazırladıkları şeyler yüzünden ve Allah, zalimleri bilir.

62:8 De ki: Gerçekten de ondan kaçıp durduğunuz ölüm yok mu; hiç şüphe yok ki size ulaşacaktır o da sonra gizliyi de, görüneni de bilen Mabudun tapısına götürüleceksiniz, derken size, bütün yaptıklarınızı haber verecek.

62:9 Ey inananlar cuma günü namaz için nida edilince size, hemen Allah'i anmaya kosun ve birakin alisverisi; bu, daha da hayırlıdır size bilerseniz.

62:10 Namazı kıldınız mı da artık yeryüzüne dağılin ve Allah'ın lutfunu, ihsanını arayın ve çok anın Allah'i da kurtulup murada erin.

62:11 Ve onlar, bir alisveris, yahut eğlence görünce ona gidip dağıldılar ve seni ayakta bıraktılar; de ki: Allah'ın katındaki daha da hayırlıdır alisveristen ve eğlenceden ve Allah, rizik verenlerin en hayırlisidir.

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafıklar, sana gelince, tanıklık ederiz ki dediler, sen, şüphe yok, elbette Allah'ın peygamberisin ve Allah bilir ki şüphe yok, sen, onun peygamberisin ve Allah tanıklık eder ki şüphe yok, münafıklar, elbette yalancılardır.

63:2 Antlarını kalkan edinmişler de halkı, Allah yolundan çıkarmışlardır; şüphe yok ki ne de kötüdür bu yaptıkları şey.

63:3 Bu da, hiç şüphesiz, inandıklarından, sonra kafir olduklarıdır; derken Allah, gönüllerini mühürlemiştir; gerçekten de onlar, anlamayan bir topluluktur.

63:4 Ve onları gördün mü, bedenleri hosuna gider; ve konusurlarsa sözlerini dinlersin; sanki onlar, dayanmış kerestelerdir; her bagrısı, kendi aleyhlerine sanırlar; onlar düşmandır, artık sakın onlardan, Allah gebertsin onları, nelere de kapılıyorlar.

63:5 Ve onlara, gelin de Allah'ın Peygamberi size yarlıganma dilesin denirse başlarını sallarlar alay ederek ve görürsün ki ululuk satarak dönüp gitmedeler.

63:6 Birdir onlara, yarlıganmalarını dilesen de, yahut dilemesen de; Allah kesin olarak yarlıgamaz onları; şüphe yok ki Allah, buyruktan çıkmış topluluğu doğru yola sevk etmez.

63:7 Onlar, öyle kişilerdir ki Allah'ın Peygamberinin yanında olanlara bir şey vermeyin de derler, sonunda dağılıp gitsinler ve Allah'ındır hazineleri göklerin ve yeryüzünün ve fakat münafıklar, anlamazlar.

63:8 Derler ki: Medine'ye dönünce andolsun ki üstün olan, elbette asâgîlik kişiyi çıkarır oradan ve Allah'ındır üstünlük ve Peygamberinin ve inananların ve fakat münafıklar, bilmezler.

63:9 Ey inananlar, sizi alikoymasin mallariniz ve evlatlariniz, Allah'i anmadan ve kim, bunu yaparsa artik onlardir ziyana ugriyanlarin ta kendileri.

63:10 Ve birinize ölüm gelip çatmadan ve derken o da Rabbim, beni yakin bir zamanadek öldürmeyip biraksaydin da ben de sadaka vermeye çalissaydim ve temiz kullardan olsaydim demeden önce sizi riziklandirdigimiz seylerden harcayin.

63:11 Ve Allah, mukadder zamani geldi mi hiç kimseyi geri birakmaz kesin olarak ve Allah, ne yapıyorsunuz hepsinden de haberdardir.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Tenzih eder Allah'i, ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde, onundur saltanat ve tedbir ve onadir hamd ve onun, her seye gücü yeter.

64:2 O, öyle bir mabuttur ki sizi yaratmistir da sizden kafir olan da vardır, inanan da ve Allah, ne yapıyorsunuz görür.

64:3 Yaratmistir gökleri ve yeryüzünü gerçek olarak ve size suret vermistir ve suretinizi de en güzel bir tarzda meydana getirmistir ve sonunda da dönülüp gidilecek yer, onun tapisidir.

64:4 Bilir ne varsa göklerde ve ne varsa yeryüzünde ve bilir neyi gizlerseniz ve neyi açığa vurursanız ve Allah, gönüllerde olani da bilir.

64:5 Daha önce kafir olanların haberi gelmedi mi size? Yaptıkları işin vebalini tattılar ve onlara elemli bir azap var.

64:6 Bu da, peygamberlerinin, apaçık delillerle onlara geldikleri halde onların, bir insan mi bize doğru yolu gösterecek deyip de kafir olmalarından ve yüz çevirmelerindedir ve Allah da onlardan müstagni olduğunu göstermistir ve Allah, müstagnidir ve hamde layik, odur.

64:7 Kafir olanlar, sanırlar ki öldükten sonra dirilmeyecekler kesin olarak; de ki: Evet ve Rabbime andolsun ki elbette dirileceksiniz, sonra da ne yaptıysanız size haber verilecek ve bu, Allah'a pek kolaydır.

64:8 Artık inanin Allah'a ve Peygamberine ve indirdigimiz nura ve Allah, ne yapıyorsunuz hepsinden de haberdardir.

64:9 O gün, sizi toplantı günü için bir araya getirecektir ve bugün, aldananın, aldatanın, kar ve ziyan edenin meydana çıkacağı gündür ve kim inanırsa Allah'a ve iyi işlerde bulunursa onun kötülüklerini örter ve kıyılarında irmaklar akan cennetlere, ebedi kalmak üzere sokar onu; bu, pek büyük bir kurtulus, kutluluk ve murada eristir.

64:10 Ve kafir olan ve delillerimizi yalanlayanlarsa cehennemliklerdir, ebedi kalırlar orada ve orası, dönüp varılacak ne kötü yerdir.

64:11 Hiçbir felaket, Allah'in izni olmadıkça gelip çatmaz ve kim inanırsa Allah'a, o da, onun gönlüne doğru yolu ilham eder ve Allah, her şeyi bilir.

64:12 Ve itaat edin Allah'a ve Peygambere; yüz çevirecek olursanız artık Peygamberimize düşen vazife, ancak apaçık tebligden ibarettir.

64:13 Bir Allah'tir ki yoktur ondan başka tapacak ve artık Allah'a dayansın inananlar.

64:14 Ey inananlar, şüphe yok ki eslerinizin ve evlatlarınızın bazisi,

düsmandir size, artik sakinin onlardan ve bagislar ve yüzlerine vurmaz ve suçlarini örterseniz artik bilin ki Allah, suçlari örter, rahimdir.

64:15 Mallariniz ve evlatlariniz, bir sinamadir size ancak ve Allah katindaysa pek büyük bir mükafat var.

64:16 Artik çekinin Allah'tan gücünüz yettigi kadar ve dinleyin ve itaat edin ve mallarinizi harcayin hayir yolunda, sizin için hayirlidir ve kimler, nefsinin hirsindan, nekesliginden korunursa artik onlardir kurtulanlarin, muratlarina erenlerin ta kendileri.

64:17 Eger Allah'a güzel bir tarzda borç verirsiniz o, verdiginizi katkat arttirir size ve suçlarinizi örter ve Allah, iyilik edenlere fazlasiyla mükafat verir, azaplandirmada da aceleci degildir.

64:18 Gizliyi de bilir, görüneni de, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir.

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey Peygamber, kadinlari bosayacaginiz zaman temiz olduklari vakit bosayin ve müddetlerini sayin ve çekinin Rabbiniz Allah'tan; çıkarmayin onlari evlerinden ve onlar da çıkmasinlar, ancak apaçik bir çirkin harekette bulunurlarsa o baska ve iste bunlardir Allah'in sinirlari ve kim Allah'in sinirlarini asarsa gerçekten de kendisine zulmeder; bilmezsin, belki de Allah, bundan sonra bir is çıkariverir.

65:2 Müddetlerini tamamlayinca da onlari güzellikle alin, yahut da güzellikle ayrilin onlardan ve sizden iki tane adalet sahibi tanigi bulundurun da taniklik etsinler ve tanikligi da Allah için dogru yapin; iste Allah'a ve ahiret gününe inanana böylece öğüt verilmededir; ve kim, çekinirse Allah'tan, ona sikintidan bir kurtulus vesilesi yaratir.

65:3 Ve onu, hesaplamadigi yerden riziklandirir ve kim Allah'a dayanirsa o, yeter ona; süphe yok ki Allah, yapacagi isi yerine getirir, gerçekten de Allah, her seye bir ölçü, bir miktar tayin etmistir.

65:4 Kadinlarinizdan adetten kesilmislerin, kesilip kesilmedikleri hakkında süpheye düserseniz müddetleri, üç aydir ve adet görmeyenlerin de böyle ve gebe olanlarin müddeti, çocuklarini doguruncaya dek ve kim çekinirse Allah'tan, onun isine bir kolaylik verir o.

65:5 Budur Allah'in emri ki size indirmistir onu ve kim, çekinirse Allah'tan, onun kötülüklerini örter ve mükafatini büyültür.

65:6 Onlari, gücünüz yeterse oturdugunuz yerin bir kisminde oturtun ve onlari sikistirarak zararlandirmayin ve gebeseler doguruncaya dek doyurun onlari ve çocuklarinizi emziriyorlarsa da artik ücretlerini verin ve karikoca; güzelce danisip görüserek yapin bu isleri ve bir güçlük çıkarsa çocuğu baska bir kadin emzirir artik.

65:7 Vaktihali yerinde ve eli genis olan, vaktinehaline göre nafaka versin ve rizki dar olana gelince, Allah, kendisine ne verirse onun bir kismini nafaka olarak versin; Allah, hiç kimseye, kendi verdigi miktardan daha fazla bir sey teklif etmez; Allah, güçlükten sonra bir kolaylik verecektir.

65:8 Nice sehirler var ki halki, Rablerinin ve onun peygamberlerinin emirlerine karsi gelmistir de onlari, çetin bir surette hesaba çekmisizdir ve onlari helak ederek azaplandirmisizdir.

65:9 Derken yaptiklarinin vebalini tatmislardir da islerinin sonu, ziyan olup gitmistir.

65:10 Allah onlara çetin bir azap da hazirlamistir, artik çekinin Allah'tan ey akli basinda olanlar; ey iman edenler, andolsun ki Allah, size bir öğüt olan Kur'an'i indirmistir.

65:11 Peygamberi de göndermistir ki size Allah'in apaçik ayetlerini okumadadir inananlari ve iyi islerde bulunanlari karanliklardan aydinliga çıkarmak için ve kim, Allah'a inanir ve iyi islerde bulunursa onu, ebedi kalmak üzere, kiyilarından irmeklar akan cennetlere koyar, gerçekten de Allah, ona en güzel bir rizik verir.

65:12 Bir Allah'tir ki yaratmistir yedi gögü ve yeryüzünü de onun misli olarak yedi kat halketmistir; bunlarin arasinda, emri, inip durmadadir Allah'in, süphesiz, her seye gücü yettigini bilmeniz ve süphe yok ki Allah'in bilgisinin, gerçekten de her seyi kavradigini, kusattigini anlamaniz için.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey Peygamber, eslerinin raziligini arayarak ne diye Allah'in sana helal ettigini kendine haram etmedesin ve Allah, suçlari örter, rahimdir.

66:2 Gerçekten de Allah, kefaretle yeminlerinizi bozmanizi, size mesru etmistir ve Allah'tir yardimciniz ve odur bilen ve rahim olan.

66:3 Ve hani Peygamber, eslerinden birine gizli bir sey söylemisti de o, bu sözü, baskasına haber verince ve Allah da bunu, Peygambere açınca Peygamber, bu olayin bir kismini söylemiş, bir kismindansa vazgeçmiş, söylememisti. Peygamber, bunu esine haber verince o, kim haber verdi bunu sana demisti, o da demisti ki: Her seyi bilen haber verdi bana, her seyden haberdar olan.

66:4 Ikiniz de tövbe ederseniz Allah'a; çünkü gerçekten de gönülleriniz suça meyletmistir; ve fakat Peygamberin aleyhine, birbirinize arka verirseniz artık o Allah'tir onun yardimcisi ve Cibril'dir ve inananlarin en temizi ve melekler de bunlardan sonra ona arkadir, yardimcidir.

66:5 Umulur ki sizi bosarsa Rabbi ona, sizin yerinize sizden de hayirli Müslüman, inanmis itaatli, tövbekar, ibadette bulunan, ömrünü itaatle geçiren dul ve kiz esler verir.

66:6 Ey inananlar, koruyun kendinizi ve ailenizi o atesten ki yakacagi seyler, insanlardir ve kibrit taslariyla da harareti ve alevi çogalip durur, kalpleri kati ve kuvvetli melekler de ona memurdur ki Allah ne emrettiyse isyan etmezler ve emredildikleri seyi islerler.

66:7 Ey kafir olanlar, bugün özür getirmeyin; ancak ne yaptiysanız onun karsiligiyla cezalanacaksınız.

66:8 Ey inananlar, tövbe edin Allah'a halis bir tövbeyle; umulur ki Rabbiniz; kötülüklerinizi örter ve sizi, kiyilarından irmeklar akan cennetlere sokar, o gün Allah, Peygamberi ve inananlardan onunla beraber bulunanlari horlamaz, nurlari, önlerinde ve sag yanlarında kosar, parlar da Rabbimiz

derler, nurumuzu tamamla, kuvvetlendir bize ve ört suçlarımızı bizim, şüphe yok ki senin, her şeye gücün yeter.

66:9 Ey Peygamber, savaş kafirlerle ve münafiklarla ve sert davran onlara ve yurtları cehennemdir onların ve orası, dönülüp gidilecek ne kötü yerdir.

66:10 Allah, kafir olanlara, Nuh'un karisiyle ve Lut'un karisiyle örnek getirmedi; ikisi de, temiz kullarımızdan ikisinin nikah altındaydı, derken onlara karşı hainlikte bulundular da o iki temiz kul, hiçbir suretle onları kurtaramadı Allah'ın cezasından ve onlara girin denildi ateşe, girenlerle beraber.

66:11 Ve gene Allah, inananlara, Firavun'un karisini örnek getirmede; hani Rabbim demisti, bana cennette bir ev kur ve beni kurtar Firavun'dan ve yaptigi şeyden ve beni kurtar zalim topluluktan.

66:12 Ve İmran kızı Meryem'le örnek getirmede ki o, irzini korumustu, derken biz, ona ruhumuzdan üfürmüstük ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını gerçekleştirmisti ve o, itaat edenlerdendi.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Saltanat, tasarruf ve tedbir, elinde olan mabudun sani yücedir, münezzehdir ve onun her şeye gücü yeter.

67:2 Öyle bir mabuttur ki yaratmıştır ölümü ve dirimi, hanginiz daha güzel iste bulunacak, sinamak için sizi ve odur üstün olan ve suçları örten.

67:3 Öylesine ki birbiri üstünde olarak yedi kat göğü yaratmıştır; rahmanın yaratisinde hiçbir uygunsuzluk, aykırılık göremezsin; artık çevir gözünü de bak, görebilir misin bir yarıklık, bir çatlak?

67:4 Gene de gözünü çevir de bir daha, bir daha bak; aradığını bulamaz da gözün, mahrum bir halde sana döner ve yorgundur o, bitkindir.

67:5 Ve andolsun ki biz, en yakın olan dünya göğünü isiklarla bezedik ve onları, Seytanlara atılacak şeyler olarak halkettik ve Seytanlara, yakıp kavuran bir azaptır, hazırladık.

67:6 Ve Rablerine kafir olanlara cehennem azabı var ve cehennem, dönülüp varılacak ne de kötü yer.

67:7 Oraya atıldılar mı duyarlar ki cehennem, kesik kesik nefes almada ve cosup kaynıyor o.

67:8 Neredeyse hisminden patlayıp dağılacak; ona, her bölük atıldıkça muhafız memurları onlara sorarlar: Size bir korkutucu gelmedi mi?

67:9 Evet derler, andolsun ki geldi bize korkutucu da yalanladık onu ve Allah dedik, hiçbir şeyi indirmemistir; siz ancak, pek büyük bir sapıklığa düsmüssünüz.

67:10 Ve eğer derler, duysaydık, yahut akıl etseydik yakıp kavuran cehennem ehli olmazdık.

67:11 Derken suçlarını söylediler; artık irak olsun yakıp kavuran cehennemin ehli.

67:12 Şüphe yok ki görmedikleri halde Rablerinden korkanlardır yarlıganma ve pek büyük bir mükafat.

67:13 Ve sözünüzü gizli tutun, yahut açığa vurun onu, şüphe yok ki o, gönüllerde olani bilir.

67:14 Hiç bilmez mi yaratan ve odur kullarina lutfeden ve her şeyden haberdar olan.

67:15 O, öyle bir mabuttur ki yeryüzünü, size karşı aşağı gönüllü, münkat ve sakin bir halde yaratmıştır, kösesinde, bucagında dolarsın artık ve yiyin mabudunuzun rizkindan ve dönüp gideceğiniz yer, gene onun tapisidir.

67:16 Kudreti ve emri, gökte bulunan, yüce olan mabudun, sizi yerle beraber batırmayacağından emin misiniz? O vakit görürsün ki o sakin yeryüzü, çalkanıp durmada, titreyip kıvrınamada.

67:17 Yoksa kudreti ve emri; gökte bulunan, yüce olan mabudun, size taslar yağdıran bir rüzgar yollamayacağından emin misiniz? Derken yakında bilirsiniz nasılmış benim korkutmam.

67:18 Ve andolsun ki onlardan öncekiler de yalanlamışlardı, derken nasıl da gelip çattı azabım.

67:19 Görmezler mi üstlerinde uçan kuşları? Kanatlarını açmada ve kapamada onlar, onları gökte, ancak rahman tutmada, şüphe yok ki o, her şeyi görür.

67:20 Yoksa sizi rahmandan kurtaracak ordunuz mu var? Kafirler, ancak bir aldanışa dalmışlar.

67:21 Yoksa kimdir o ki mabudunuz, rizkinizi kısarsa sizi riziklendirecek? Hayır, onları, azgınlık içinde, gerçekten tamamiyle uzak bir halde inat edip durmadalar.

67:22 Artık yüzüstü sürünerek giden mi daha ziyade doğru yolu bulur, yoksa doğru yolda dümdüz giden mi?

67:23 O, öyle bir mabuttur ki sizi meydana getirmiştir ve sizin için kulak ve gözler ve gönüller halketmiştir, ne de az şükredersiniz.

67:24 De ki: O, öylesine bir mabuttur ki sizi yaratmıştır yeryüzünde ve gene de tapisinde toplanacaksınız.

67:25 Ve derler ki: Bu vait, ne vakit yerine gelecek doğru söylüyorsanız.

67:26 De ki: Bilgi, ancak Allah katındadır ve ben, ancak apaçık bir korkutucuyum.

67:27 Azabın yaklaştığını gördüler mi kafir olanların yüzleri kararır ve iste denir, bu, isteyip durduğunuz şey.

67:28 De ki: Haber verin bana, Allah beni ve benimle beraber olanları helak etse, yahut da bize acısa bile kim kurtaRabilir kafirleri elemli azaptan?

67:29 De ki: Odur rahman, ona inandık ve ona dayandık; artık yakında bilirsiniz, kimdir apaçık sapıklıkta.

67:30 De ki: Haber verin bana, suyunuz, tamamiyle batıp çekilirse artık kimdir size bir akarsu pınarı peydahlayacak?

Sura 68: Al-Qalam

68:1 Nun, andolsun kaleme ve yazdiklarına.

68:2 Sen, Rabbinin nimeti sayesinde deli degilsin.

68:3 Ve sana, tükenmez, minnetsiz bir mükafat var.

68:4 Ve şüphe yok ki sen, pek büyük bir ahlaka sahipsın elbette.

68:5 Yakında sen de görürsün ve onlar da görürler.
68:6 Delilige ugramış hanginiz?
68:7 Süphe yok ki Rabbin, kendi yolundan sapanı da daha iyi bilir ve o, doğru yolu bulanları da daha iyi bilir.
68:8 Artık yalanlayanlara itaat etme.
68:9 Onlara yumusaklık göstermeni arzularlar, öyle hareket etsen onlar da yumusaklık gösterirler.
68:10 Ve itaat etme çok yemin edenlerin, reyinde isabet bulunmayanların hiçbirine.
68:11 Ayıp arayan, kovucu ve söz getirip götürücüyle.
68:12 Hayri tamamiyle meneden haddini aşmış suçluya.
68:13 Ayrıca da çirkin ve kötü huylu soysuza.
68:14 Malmülk ve evlat sahibi bile olsa.
68:15 Ona ayetlerimizi okuyunca eskilere ait masallar dedi.
68:16 Büyüyüp bir hortuma dönen burnuna, yakında bir damga vururuz.
68:17 Ve biz, onları açlıkla, kitlikle sinarız, nitekim o bahçe sahiplerini de sinamistik; hani, sabahleyin erkenden, bahçelerindeki mahsulü kesmeye ant içmişlerdi.
68:18 Ve Tanrı dilerse de dememişlerdi.
68:19 Halbuki bahçenin üstünde, Rabbinden gelen bir felaket dolasmadaydı ki onlar uyuyorlardı.
68:20 Derken bahçe, bütün mahsulü kesilip biçilmiş, kupkuru çorak bir yere, bir çöle dönmüştü.
68:21 Sabahleyin birbirlerine sesleniyorlardı.
68:22 Mahsulünüzü kesip devsirecekseniz erkence kosun, gidin.
68:23 Derken yola düştüler ve birbirlerine de gizlice diyorlardı ki.
68:24 Bugün hiçbir yoksula yol vermeyin, yanınıza gelmesin sakın.
68:25 Ve kendilerini, yoksulları men etmeye güçleri yeter sanarak erkenden gittiler.
68:26 Bahçeyi görünce gerçekten de dediler, elbette yolumuzu şaşırдық.
68:27 Hayır dediler, biz mahrum olup gitmişiz.
68:28 İçlerinden en iyileri, ben demedim miydi size dedi, mabudunuzu tenzih etseniz ne olurdu.
68:29 Dediler ki: Sani yücedir Rabbimizin, gerçekten de zalimlerden olduk biz.
68:30 Bir birlerine dönerek birbirlerini kinamaya başladılar.
68:31 Yazıklar olsun bize dediler, gerçekten de azmışız biz.
68:32 Umulur ki Rabbimiz, onun yerine bize daha da hayırlısını verir, gerçekten de biz, Rabbimizi dilemede, ondan istemedeyiz.
68:33 İste bunun gibidir azap ve elbette ahiret azabı, daha da büyüktür bilerseniz.
68:34 Süphe yok ki çekinenlere, Rableri katında Naim cennetleri var.
68:35 Artık Müslümanları da suçlularla bir mi tutacağız?
68:36 Ne oldu size ki? Nasıl hükmediyorsunuz?
68:37 Yoksa size mahsus bir kitap var da oradan mı okuyorsunuz.
68:38 Orada, neyi beğenir, isterseniz sizindir diye mi yazılı?
68:39 Yoksa hükmü kıyametedecek sürececek antlar mı ettik size, süphe yok ki

ne buyurursanız o olacak sizin için diye?

68:40 Onlara sor, bunlara kefil olan kimmiş içlerinden?

68:41 Yoksa ortakları mı var? Doğru söylüyorlarsa gelsinler bakalım ortaklarıyla.

68:42 O gün, işler güçlesir ve secdeye davet edilirler, derken güçleri yetmez.

68:43 Gözleri yere dikilir, üstlerine asagilik çöker ve gerçekten de sağ esenken de secdeye davet edilmişlerdir de secde etmemişlerdi.

68:44 Artık sen, bu sözü yalanlayani bırak bana, biz onları yavasyavas, hiç bilmedikleri yerden cehenneme çekerdururuz.

68:45 Ve onlara mühlet vermedeyim, fakat şüphe yok ki azabım, pek kuvvetlidir.

68:46 Yoksa onlardan ücret istiyorsun da derken onlar da ağır bir borç altında mı kaldılar?

68:47 Yoksa gizli alem, onların yanında da onu mu yazıyorlar?

68:48 Artık sabret Rabbinin hükmüne ve balıkla arkadaş olana benzeme; hani o, dertten bogulmuş bir halde Rabbine nida etmişti.

68:49 Rabbinden bir nimet erismeseydi ona elbette bir yere, fena bir halde bırakılır giderdi.

68:50 Derken Rabbi, onu seçti de temiz kişilerden kildi.

68:51 Ve az kalmıştı ki kafirler, Kur'an'ı duydukları zaman seni gözleriyle yiyip helak etsinler ve derlerdi ki: Şüphe yok, bu, bir deli elbette.

68:52 Halbuki o, ancak alemlere bir öğüttür.

Sura 69: Al-Haqqah

69:1 Gerçek olan kıyamet.

69:2 Nedir gerçek olan kıyamet?

69:3 Ve nedir bildiren sana ki nedir gerçek kıyamet?

69:4 Yalanladı Semud ve Âd, insanların basına kopan, akıllarını dağıtan kıyameti.

69:5 Derken Semud, helak edildi taskinliğiyle.

69:6 Ve ama Âd, helak edildi müthiş bir ses çıkaran, yıkıp götüren, silip süpüren soguk bir kasırgayla.

69:7 Onu, yedi gece ve sekiz gün, birbiri ardınca musallat etti onlara, o topluluğa baksaydın görürdün ki bu kadar zaman içinde yıkıvermişler yerlere, sanki içleri kof hurma kütükleriymiş onlar.

69:8 Artık görebilir misin, var mı onlardan kalanlar?

69:9 Ve Firavun ve ondan önce şehirleri altüst olanlar da suçlar işlemişlerdi.

69:10 Derken Rablerinin peygamberine isyan etmişlerdi de onları gittikçe artan bir azapla helak etmişti.

69:11 Şüphe yok ki akıp giden gemide tasdik sizi sular köpürüp cosunca.

69:12 Bu, size bir öğüt ve ibret olsun ve belleyip unutmayan kulaklarda kalsin diye.

69:13 Sura bir kerecik üfürülünce.

69:14 Ve yeryüzü ve dağlar, bir kerecik birbirlerine çarpıp dağılınca.
69:15 İste o gün ansizin kopacak kıyamet kopar.
69:16 Ve gök yarılar, o gün bitkin bir hale gelir.
69:17 Melekler, etrafında toplanırlar ve Rabbinin arsini o gün, onların üstünde, sekiz melek tasir.
69:18 O gün ahvaliniz öylesine meydana çıkarılır ki hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.
69:19 Derken kimin kitabı, sağ yanından verilirse artık der ki: Gelin, iste okuyun kitabımı.
69:20 Zaten ben biliyordum ki kıyamet günü kavusacağım hesabıma.
69:21 Artık o, razı olduğu bir yasayış, bir zevk içindedir.
69:22 Yüce cennettedir.
69:23 Meyveleri pek yakındır.
69:24 Yiyin için, afiyetler olsun, geçmiş günlerdeki yaptıklarınızın karşılığı olarak.
69:25 Ve ama kimin kitabı, sol yanından verilirse artık der ki: Keske verilmeseydi kitabım.
69:26 Ve keske bilmeseydim, nedir hesabım.
69:27 Keske ölümle olup bitseydi her isim.
69:28 Bir fayda vermedi bana mallarım.
69:29 Helak olup gitti gücüm kuvvetim.
69:30 Tutun onu da zincirle bağlayın.
69:31 Sonra koca cehenneme atın.
69:32 Sonra da onu, boyu yetmiş zira, bir zincire vurun.
69:33 Süphe yok ki o, pek ulu Allah'a inanmazdı.
69:34 Ve yoksulun yiyeceğine bakmazdı.
69:35 Artık bugün, ona, burada bir dost yok.
69:36 Ve irinden başka bir yemek de yok.
69:37 Onu da ancak suçlular yer.
69:38 Artık iş, sizin sandığınız gibi değil, andolsun gördüğünüze.
69:39 Ve görmediginize.
69:40 Süphe yok ki bu, kerem sahibi bir elçinin sözü elbet.
69:41 Ve bu, sair sözü değil, ne de az inanırsınız.
69:42 Ve kahin sözü de değil, ne de az düşünürsünüz.
69:43 Âlemlerin Rabbinden indirilmiştir.
69:44 Ve eğer bize isnad ederek bazı laflar etseydi.
69:45 Elbette onu kudretimizle alırdık.
69:46 Sonra da elbette sah damarını çeker koparırdık.
69:47 Artık buna mani olamazdı sizden hiçbir kimsecik.
69:48 Ve süphe yok ki Kur'an, çekinenlere öğüttür.
69:49 Ve süphe yok ki biz, elbette biliriz, sizden, yalanlayanlar vardır.
69:50 Ve süphe yok ki Kur'an, kafirlere adeta bir hasrettir.
69:51 Ve süphe yok ki o, elbette gerçeğin ta kendisidir.
69:52 Artık pek ulu Rabbinin adını anarak tenzih et onu.

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 İsteyen biri, istedi gelip çatacak azabi.

70:2 O azabi ki kafirlerin basından defedecek yok.
70:3 Yüksek dereceler sahibi Allah'tandır.
70:4 Melekler ve Ruh, kendilerine emredilen yere çıkarlar bir günde ki miktarı elli bin yıldır.
70:5 Artık sabret güzel bir sabırla.
70:6 Süphe yok ki onlar uzak görürler onu.
70:7 Ve bizse pek yakın görürüz onu.
70:8 O gün gök, yağ tortusuna döner.
70:9 Ve dağlar, atılmış renkreng pamuga benzer.
70:10 Ve hiçbir dost, dostunu sormaz.
70:11 Birbirlerini görüp tanırlar da ve suçlu, o günün azabına karşılık oğlunu da vermek ister.
70:12 Esini de, kardeşini de.
70:13 Kendisini barındıran kabile halkını da.
70:14 Ve kim varsa yeryüzünde hepsini de feda etmek ve sonra da kendini kurtarmak ister.
70:15 Fakat imkanı yok; süphe yok ki cehennem alevlev yanmadadır.
70:16 Ne el bırakmadadır, ne ayak, ne et bırakmadadır, ne deri.
70:17 Çağırır dönüp gidene.
70:18 Ve toplayıp biriktireni.
70:19 Süphe yok ki insan haris yaratılmıştır.
70:20 Bir serre uğrarsa bağırır, sizlanır.
70:21 Ve bir hayır elde ederse vermez, kiskanır.
70:22 Ancak müstesnadır namaz kılanlar.
70:23 Öylesine kılanlar ki namazlarını daima kılarlar.
70:24 Ve öyle kisilerdir onlar ki mallarında malum bir hak var.
70:25 İsteyene ve mahrum olana.
70:26 Ve öyle kisilerdir onlar ki ceza gününü gerçek bilirler.
70:27 Ve öyle kisilerdir onlar ki Rablerinin azabından korkarlar.
70:28 Süphe yok ki Rablerinin azabından da kimse emin olamaz.
70:29 Ve öyle kisilerdir onlar ki irzlerini korurlar.
70:30 Ancak esleri ve temellük ettikleri müstesna ve artık bu hususta da kinanmazlar onlar.
70:31 Bunlarda baskasını isteyenlere gelince, onlardır haddi asanların ta kendileri.
70:32 Ve öyle kisilerdir onlar ki emanetlerine ve ahitlerine riayet ederler.
70:33 Ve öyle kisilerdir onlar ki tanıklıklarında doğrudurlar.
70:34 Ve öyle kisilerdir onlar ki namazlarını korurlar.
70:35 İşte onlardır cennetlerde ağırlananlar.
70:36 Ne oluyor kafirlere ki sana doğru kosmadalar.
70:37 Sağdan ve soldan parçaparça ve bölükbölük.
70:38 Onların her biri, Naim cennetine sokulacaklarını mi umuyorlar?
70:39 Fakat imkanı yok; süphe yok ki biz, onları, onların da bildikleri şeyden yarattık.
70:40 Andolsun doguların Rabbine ve batıların Rabbine, gerçekten de bizim gücümüz yeter.
70:41 Onlardan daha hayırlısını, yerlerine geçirmeye ve kimse önümüze

geçemez.

70:42 Birak artik onlari dalsinlar daldiklarina ve oynasinlar oynadiklariyla, kendilerine vaadedilen güne kavusuncaya dek.

70:43 O gün, kabirlerinden çıkarlar da kosmaya baslarlar, sanki dikilmis hedeflere yelmedeler.

70:44 Gözleri yerde, üstlerine asagilik çökmüs; iste onlara vaadedilen gün, bugündür.

Sura 71: Nuh

71:1 Süphe yok ki biz, onlara elemli bir azap gelmeden korkut kavmini diye göndermistik Nuh'u, kavmine.

71:2 Demisti ki: Ey kavmin, ben, sizi apaçik bir korkutucuyum.

71:3 Gayri kulluk edin Allah'a ve çekinin ondan ve itaat edin bana da.

71:4 Suçlarinizi yarligasin ve sizi, muayyen bir vaktedek geciktirsin.

Süphe yok ki Allah'in takdir ettigi vakit geldi mi gecikmesine imkan yoktur eger biliyorsaniz.

71:5 Rabbim demisti, ben kavmimi gece ve gündüz çağirdim.

71:6 Benim çağirmam, ancak onlarin kaçmasini arttirdi.

71:7 Ve gerçekten de ben, onlari, sen yarligayasin, suçlarini örtesin diye ne vakit çağirdiysam parmaklariyla kulaklarini tikadilar ve elbiselerine büründüler ve ısrar ettiler ve ululandıkça ululanmaya kalkistilar.

71:8 Sonra onlari, gerçekten de yüksek sesle çağirdim.

71:9 Sonra açığa vurup yaydim onlara ve gizlice konustum, davet ettim onlari da.

71:10 Dedim ki: Rabbinizden yarliganma dileyin, süphe yok ki o, bütün suçlari, tamamiyla örter.

71:11 Size gökten faydali ve bol yagmurlar yollar.

71:12 Ve size, mallar, ogullar vererek yardım eder ve size baglar, bahçeler halk eder ve ırmaklar yaratir.

71:13 Ne oldu size ki Allah'in, büyük, ulu ve serefli bir mabud oldugunu ummuyorsunuz?

71:14 Ve halbuki o, sizi haldenhale koyarak halk etmistir.

71:15 Görmez misiniz Allah, nasıl da gökleri yedi kat yaratmistir.

71:16 Ve o göklerde, aya bir isik vermis ve güneşi de, her yani aydinlatan bir çirag olarak halk etmistir.

71:17 Ve Allah, yeryüzünden size nebatlar bitirmistir.

71:18 Sonra da sizi gene oraya yollar ve oradan çıkarir.

71:19 Ve Allah, yer yüzünü size bir döseme, bir yaygi olarak yaratmistir.

71:20 Oradaki genisgenis yollara dalip gidin diye.

71:21 Nuh demisti ki: Rabbim, süphe yok ki onlar, bana isyan ettiler ve mali ve evladi, ancak ziyanini arttirip duran kisiye uydular.

71:22 Ve pek büyük düzenler kurmaya giristiler.

71:23 Ve sakın dediler, mabutlarinizi birakmayin, hele ne Vedd'i birakin, ne Suva'i, ne de Yaguus'u ve Yauk'u ve Nesr'i.

71:24 Ve andolsun ki bunlar, birçok kisileri dogru yoldan çıkardilar ve

zalimlerin, ancak sapikligini arttir.

71:25 Suçlari yüzünden de bunlar, sulara boguldular da atese atıldılar, derken Allah'tan baska bir yardımcı da bulamadılar.

71:26 Ve Nuh, demisti ki: Rabbim, yeryüzünde kafirlerden bir tek kisi bile bırakma.

71:27 Süphe yok ki onlari bırakacak olursan kullarini yoldan çıkarırlar ve ancak gerçekten sapan ve iyiden iyiye kafir olan evlatlar yetistirirler.

71:28 Rabbim, benim suçlarımı ört ve anaminbabamin ve inanarak evime kimler girdiyse onların ve erkek, kadın bütün inananların suçlarını ve zalimleri de ancak mahvet, helak vesilelerini arttir onların.

Sura 72: Al-Jinn

72:1 De ki: Bana vahyedildi bu gerçekten de; cinlerin bir topluluğu, beni dinlediler de süphe yok ki dediler, biz, sasılacak bir Kur'an duyduk.

72:2 Doğru yolu göstermede, derken inandık ona ve kesin olarak hiçbir kimseyi, Rabbimize ortak saymayacağız.

72:3 Ve süphe yok ki Rabbimizin sani, yücelerden de yüce, ne bir arkadaş edinmiştir ve ne bir oğul.

72:4 Ve süphe yok ki akli olmayanımız, Allah hakkında saçma ve boş laflar ediyormus.

72:5 Ve bizse süphe yok ki ne insanlar, ne de cinler, Allah hakkında yalan seyler söylemez sanıyorduk.

72:6 Ve gene süphe yok ki insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazilarına siginiyorlar da onların taskinliğini, zulümlerini arttiriyorlar.

72:7 Ve süphe yok ki onlar da sizin sandiginiz gibi Allah'in, kesin olarak hiçbir kimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanıyorlar.

72:8 Ve gerçekten de biz, göğü yokladık da orasını, kuvvetli bekçilerle ve sihaplarla dolu bulduk.

72:9 Ve gerçekten de biz, orada, bir söz duymak için bazı yerlere otururduk, fakat şimdi kim, dinlemeye kalkissa kendisini gözetliyen bir sihap buluyor.

72:10 Ve gerçekten de bilmiyoruz, yeryüzündekilere bir kötülük gelmesi mi isteniyor, yoksa Rableri, onlara doğru yolu buldurmayı mi diledi?

72:11 Ve gerçekten bizden temiz kisiler de vardı, içimizde, böyle olmayanlar da vardı; ayrıyri yollar tutmustuk.

72:12 Ve gerçekten de iyice anladık ki yeryüzünde Allah'i aciz bırakmamıza imkan yok ve kaçmakla da asla onu acze düşüremeyiz.

72:13 Ve gerçekten de doğru yolu gösteren Kur'an'i duyunca inandık ona; kim Rabbine inanirsa artık ne mükafatin azalmasından korkar, ne de zulümden ve kötülüğten.

72:14 Ve gerçekten de bizden, Müslüman olanlar da var, gerçekten sapıp zulmedenler de; artık kimler Müslüman olursa onlardir doğruluk yolunu arayip bulanlar.

72:15 Fakat gerçekten sapıp zulmedenlere gelince, onlar da cehenneme odun olurlar.

72:16 Ve eger yolda dosdoğru yürüselerdi onlari bolbol suvarirdik

elbette.

72:17 Sinamak için onları böylece ve kim, Rabbini anmaktan yüz çevirirse onu, gittikçe artıp duran bir azaba sokar.

72:18 Ve şüphe yok ki secde edilen yerler, Allah'a aittir, artık orada Allah'la beraber hiçbir kimseyi çağırmayın.

72:19 Ve şüphe yok ki Allah'ın kulu, ona çağırmaya kalktı mı cinler, öylesine toplanıyorlardı etrafına ki neredeyse birbirlerini ezeceklerdi.

72:20 De ki: Ben, ancak Rabbime çağırmadayım ve ona, hiçbir kimseyi ortak olarak kabul etmemedeyim.

72:21 De ki: Benim, size bir zarar vermeye de gücüm yetmez, sizi doğru yola götürmeye de.

72:22 De ki: Beni, hiçbir kimse, Allah'ın azabından kurtaramaz ve ben ondan başka sığınacak birisini de bulamam.

72:23 Bana düşen, ancak Allah'tan tebligdir ve onun hükümlerini size bildirmektir; ve kim, Allah'a ve Peygamberine karşı gelirse artık onun hakkıdır cehennem ateşi, ebedi olarak da kalır orada.

72:24 Sonunda, vaadedilen şeyi gördüler mi artık bilirler kimmiş yardımcısı daha zayıf ve sayı bakımından taraftarı daha az?

72:25 De ki: Ben bilmem, size vaadedilen pek mi yakın, yoksa Rabbim, onu bir müddet uzattı mı?

72:26 Gizliyi bilen odur, gizlediği şey de hiçbir kimseye açılmaz.

72:27 Ancak peygamberlerden seçtiği müstesna; onların da önlerinde, artlarında gözetleyiciler yollar.

72:28 Gerçekten de Rablerinin elçiliklerini hakkiyla yaptıklarını, hükümlerini teblig ettiklerini bilsin diye ve onların her halini de bilgisiyile kavramış, kusatmıştır ve her şeyi, birbir sayıp tespit etmiştir.

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey elbisesine bürünen.

73:2 Geceleyin kalk namaza ama gecenin az bir kısmında.

73:3 Gece yarısında, yahut ondan biraz da sonra.

73:4 Yahut biraz önce ve oku Kur'an'ı, harfleri sayılırcasına, tanetane ve yavaşyavaş.

73:5 Gerçekten de sana ağır bir şey vahyedeceğiz.

73:6 Şüphe yok ki geceleyin kalkmak, pek mesakkatlidir, fakat ibadet için de gece, pek uygun.

73:7 Şüphe yok ki gündüzün, isingücün vardır.

73:8 Ve an Rabbinin adını ve gönlünü ona tam bağla.

73:9 Rabbidir doğunun ve batının, yoktur ondan başka tapacak, artık ona dayan, onu koruyucu say.

73:10 Ve sabret dediklerine ve gönlünden onlara aykırı olmakla beraber kötülüklerine karşı vermeyerek bırak onları.

73:11 Ve bana bırak nimet sahibi olan yalanlayanları ve az bir zaman mühlet ver onlara.

73:12 Şüphe yok ki katımızda bağlar var ve koca cehennem var.

73:13 Ve boğazdan geçmez dikenli yemek var ve elemli bir azap var.

73:14 O gün, siddetli bir sarsintiyle yeryüzü ve dağlar sarsilir ve hepsi de esintiyle tozan kum yiginlarına döner.

73:15 Süphe yok ki biz, size tanik olmak üzere bir Peygamber gönderdik, nitekim Firavun'a da peygamber göndermistik.

73:16 Derken Firavun, peygambere isyan etmistide onu, pek siddetli bir surette helak etmistik.

73:17 Nasil korursunuz kendinizi, kafir olursanız, o günün serrinden ki çocuklari bile ihtiyarlatir da saçlarını agartir.

73:18 Gök, o gün yarilir, vaadi, yerine gelir.

73:19 Süphe yok ki bu, bir öğüttür; artik dileyen, Rabbine yol bulur.

73:20 Süphe yok ki Rabbin daha iyi bilir, gerçekten de senin, gecenin üçte ikisinden ve yarisından daha az ve bazı vakitlerde de üçte biri kadar bir zamanında kalktığını ve seninle beraber bulunanların bir bölümünün de kalktiklarını ve Allah, gecenin ve gündüzün vakitlerini ölçer; bilmistir ki siz, onu layikiyla hesaplayamazsınız, bu yüzden de tövbenizi kabul etmistir, artik, Kur'an'dan, kolay geleni okuyun; bilmistir ki sizden hastalar bulunabilir ve bir baska kısmınız da Allah'ın lütfünü, ihsanini elde etmek için yeryüzünde yolculuk eder ve baska bir bölüm de Allah yolunda savasir, artik, ondan, kolay geleni okuyun ve kilin namazi ve verin zekati ve Allah'a, güzel bir borç verin ve kendiniz için, önceden ne hayir yaparsanız ondan daha hayirlisiyla ve mükafat bakımından daha büyüğüyle bulursunuz onu Allah katında ve yarlıganma dileyin Allah'tan ve süphe yok ki Allah, suçları örter, rahimdir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey elbisesiyle basini örten.

74:2 Kalk da korkut.

74:3 Ve Rabbini büyük bil.

74:4 Ve elbiseni temizle.

74:5 Ve putlardan çekin.

74:6 Ve birseyi, daha fazlasini elde etmek için ve basa kakarak verme.

74:7 Ve Rabbine dayan, sabret.

74:8 O boru, çalininca.

74:9 Artik o gündür pek güç bir gün.

74:10 Kafirlere kolay degildir.

74:11 Birak beni ve yarattigimi yapayalınız.

74:12 O yarattigimi ki yarattim ve ona hayliden hayli mal verdim.

74:13 Gözlerinin önünde duran ogullar verdim.

74:14 Ve onun geçimini yaydim da yaydim.

74:15 Sonra da daha fazlalastirmami umar.

74:16 Hayir, mümkün degil; süphe yok o, delillerimize karsi adamakilli inada giristi.

74:17 Ben de onu, rahat ve huzur yüzü görmeyecegi bir azaba ugratacagim.

74:18 Süphe yok ki o, iyice bir düşündü de kendince ölçtübiçti.

74:19 Geberesice nasil da ölçtübiçti.

74:20 Sonra gene de geberesice, nasil da ölçtübiçti.

74:21 Sonra bakti.

74:22 Sonra kasini çatti, suratini asti,
74:23 sonra ardini döndü ve ululanmaya kalkisti.
74:24 Derken bu, ancak dedi, eskiden beri söylenegelen bir büyü.
74:25 Bu ancak insan sözü.
74:26 Onu yakici cehenneme atarim.
74:27 Ve bilir misin, nedir yakici cehennem?
74:28 Yakar bitirir de gene birakmaz.
74:29 Derileri tamamıyla yakar kavurur.
74:30 On dokuz memuru vardir.
74:31 Ve biz, cehennem memurlarini, meleklerden tayin ettik ve kendilerine kitap verilenlerin iyideniyiye anlayip inanmalari için ve inananların inancini arttirsin ve kendilerine kitap verilenlerle inananlar, şüpheye düşmesinler ve gönüllerinde hastalık olanlar ve kafirlerse, Allah bununla, bu örnekle neyi kastediyor ki desinler diye sayilarini on dokuz olarak takdir ettik. Iste böylece Allah, bildigini saptirir ve diledigini dogru yola sokar ve Rabbinin ordusu ne kadardir, ancak Allah bilir ve bu, insanlara bir öğüttür ancak.
74:32 Hayir, gerçekten de andolsun aya.
74:33 Ve andolsun çekilip giderken geceye.
74:34 Ve isiklanip dogarken güne.
74:35 Cehennem, şüphe yok ki pek büyük mahluklardan biridir.
74:36 Korkutucudur insanlari.
74:37 Sizden, ileri geçip itaat edenleri ve geri kalip isyana dalanlari.
74:38 Herkes, kazancina baglidir.
74:39 Ancak sag taraf ehli baska.
74:40 Cennetlerdedir onlar, sorular, konusurlar.
74:41 Mücrimlerin halinden.
74:42 Nedir derler cehenneme sokan sizi?
74:43 Derler ki: Namaz kilmazdik.
74:44 Ve yoksulu doyurmazdik.
74:45 Ve bos laflarla azginliga dalanlarla biz de dalardik.
74:46 Ve ceza gününü yalanlardik.
74:47 Bize ölüm gelip çatincaya dek.
74:48 Derken sefaatçilerin sefaati fayda vermez onlara.
74:49 Derken ne oluyor onlara ki öğütten, Kur'an'dan yüz çevirmedeler, kaçmadalar.
74:50 Sanki yabani eseklerdir onlar da.
74:51 Arslandan kaçiyorlar.
74:52 Hayir, onların herbiri, ister ki apaçik sahifeler verilsin onlara.
74:53 Hayir, öyle degil, onlar, ahiretten korkmazlar.
74:54 Gerçekten de Kur'an, bir öğüttür.
74:55 Artık dileyen, öğüt alır onunla.
74:56 Ve Allah'in dilediginden baskasi öğüt alamaz; odur çekinilmeye deger ve yarligayip suçlari örter.

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Andolsun kiyamet gününe.

75:2 Ve andolsun kendini kinayip duran nefse.
75:3 Saniyor mu insan, kemiklerini hiç mi toplayamayiz?
75:4 Evet, degil kemiklerini, parmak uçlarini bile düzüp kosmaya gücümüz yeter.
75:5 Hayir, insan, ilerde olani yalanlamak ister.
75:6 Ve kiyamet günü ne vakit diye sorar.
75:7 Ve sasirip gözler dikilince.
75:8 Ve ay tutulunca.
75:9 Ve güneşle ay birlestirilince.
75:10 İnsan der ki o gün, nerede kaçacak yer?
75:11 Hayir, yok kaçacak, siginacak yer.
75:12 O gün Rabbinin katindadir karar edilecek yer.
75:13 O gün önce yaptigi da haber verilir insana, sonra yaptigi da.
75:14 Hayir, insanin azasi, aleyhine taniklik eder.
75:15 Özürlerini ortaya dökse de.
75:16 Vahyi, acele edip okumak için dilini oynatip durma.
75:17 Süphe yok ki onu toplayip unutturmamak da bize düşer, okumak ve tertib etmek de.
75:18 Onu okuduk mu, uy okuyusuna.
75:19 Onu anlatip bildirmek de süphesiz, bize düşer.
75:20 Hayir, siz geçip gideni seversiniz.
75:21 Ve ahireti birakirsiniz.
75:22 O gün yüzler parlar, güzellesir.
75:23 Ve Rablerine bakar.
75:24 Ve yüzler, asilir, kararir.
75:25 Bellerini kiracak bir felaketi bekler.
75:26 Hayir; can, köprücük kemiklerine gelince.
75:27 Ve bir okuyup üfleyen yok mu denince.
75:28 Ve süphe yok ki bu çağin, bir ayrilik çağı oldugunu anlayınca.
75:29 Ve baldir, baldira dolasinca.
75:30 O gün, Rabbinin tapisina götürülür.
75:31 O, ne birseyi vermistir sadaka olarak, ne namaz kilmistir.
75:32 Ve fakat yalanlamistir, yüz çevirmistir.
75:33 Sonra da salinasalina yakinlarinin yanina gitmistir.
75:34 Kötülük sana gerek, gene de kötülük sana.
75:35 Sonra da kötülük sana gerek de gene kötülük sana.
75:36 Yoksa insan, sanir mi ki kendi keyfine birakilir?
75:37 Erlik suyundan dökülen bir katre degil miydi?
75:38 Sonra bir kan phtisi oldu da onu yaratti, azasini düzüp kostu.
75:39 Derken ondan da erkek, disi, çiftler yaratti.
75:40 Bunlari yapanin, ölüyü diriltmeye gücü mü yetmez?

Sura 76: Al-Insan

76:1 Gerçekten de insana, zamanin bir çağı gelmisti ki anilir bir sey bile degildi insan.
76:2 Süphe yok ki biz insani, bir katre sudan, erkeklik suyuyla kadinlik

suyunun rahimde birlesmesinden yarattik sinamak için, derken onu, duyar, görür bir hale getirdik.

76:3 Ister sükreysin, ister nankör olsun, gerçekten de biz ona dogru yolu gösterdik.

76:4 Süphe yok ki kafirlere zincirleri, boyunduruklari ve yakip kavuran cehennemi hazirladik.

76:5 Itaat eden ve iyilikte bulunanlar, süphe yok ki kaselerle saraplar içerler ki kafur irmaginin suyu da karistirilmistir bu saraba.

76:6 Allah'in has kullarinin içtigi bu sarap, bir kaynaktan çıkar ki onlar, diledikleri gibi, diledikleri yerlerde, onu akitip fiskirtirlar.

76:7 Adaklarini yerine getirir onlar ve serri, her yani saran, kaplayan günden korkarlar.

76:8 Ve ona ihtiyaçlari oldugu halde yemeklerini yoksula ve yetime ve tutsaga verirler, onlari doyururlar.

76:9 Sizi, ancak Allah rizasi için doyurmadayiz ve sizden istemeyiz ne bir karsilik, ne bir sükur.

76:10 Süphe yok ki biz, suratlari astiran, azabi pek siddetli olan gün, Rabbimizden korkariz.

76:11 Derken Allah da korumustur onlari, bugünün serrinden ve yüzlerine bir parlaklik, gönüllerine bir sevinçtir, vermistir.

76:12 Ve sabretmelerine karsilik da mükafatlari, cennettir ve ipeklilerdir.

76:13 Yaslanirlar orada tahtlara, orada ne güneş görürler, ne zemheri.

76:14 Ağaçların gölgeleri, yakindir onlara ve meyveleri, adamakilli ram olmustur onlara.

76:15 Ve sunulur onlara gümüş kadehler ve sirça sagraklar.

76:16 Öylesine sirça ki incecik gümüşten ve hepsini de içecekleri miktara, susuzluklarına göre ölçmüşlerdir adeta.

76:17 Ve bir kadehle susuzluklari giderilir ki içindeki saraba zencefil karistirilmistir.

76:18 Orada bulunan ve sarilsaril akan, her yana giden, bogazdan kayan selsebil kaynagindan.

76:19 Etraflarında, ölümsüz delikanlilar dolasir, onlari görünce sanirsin ki saçılmış incilerdir.

76:20 Ne yana baksan nimetler görürsün, ne yana baksan, pek büyük ve zevalsiz bir saltanat ve devletler.

76:21 Üstlerinde, ipincecik yesil ve ipek elbiseler, kalın ipekten dokunmuş libaslar vardır ve gümüş bilezikler takinirlar ve Rableri, onlari tertemiz bir sarapla sunar.

76:22 Süphe yok ki bu, size bir mükafattir ve çalışmanız, makbuldür.

76:23 Süphe yok ki biz indirdik Kur'an'i sana ayetayet ve zamanzaman.

76:24 Artık sabret Rabbinin hükmüne ve uyma, onlardan suçlu, yahut nankör olana.

76:25 Ve an Rabbinin adini sabah ve akşam.

76:26 Ve geceleyin de secde et artık ona ve tenzih et uzun gecelerde onu.

76:27 Süphe yok ki bunlar çabucak gelipgeçeni severler de o ağır günü artlarına atar, birakirgiderler.

76:28 Biz yarattik onlari ve kuvvetlendirdik yaratilislarini ve dilersek onlari degistiririz de yerlerine, onlara benzer baskalarini getiririz.

76:29 Süphe yok ki bu, bir öğüttür, artik kim dilerse Rabbine dogru, bir yol tutar.

76:30 Ve Allah dilemedikçe onlar, dileyemezler; süphe yok ki Allah, her seyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

76:31 Diledigini rahmetine alir; ve zalimlere gelince: Elemlı bir azap hazirlamistir onlara.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Andolsun, ardi ardinca, iyilikle gönderilenlere.

77:2 Siddetle esip yelenlere.

77:3 Bulutlari yayip sürenlere.

77:4 Gerçekle asli olmayani ayirt edenlere.

77:5 Öğütleri telkin edenlere.

77:6 Özürle suçı yok etmek hususunda olsun, yahut korkutma hususuna ait bulunsun.

77:7 Süphe yok ki size vaat edilen, mutlaka olacak.

77:8 Yildizlarin isiklari sönünce.

77:9 Ve gök yarinca.

77:10 Ve daglar, yerlerinden kopup dümdüz olunca.

77:11 Ve peygamberler toplaninca.

77:12 Hangi gün için geciktirildi bunlar?

77:13 Ayirma günü için.

77:14 Ve nedir, bilir misin ayirma günü?

77:15 Vay hallerine o gün yalanlayanlarin.

77:16 Önce gelenleri helak etmedik mi?

77:17 Sonra da son gelenleri tutar, katariz onlara.

77:18 Böyle yapariz günahkarlara.

77:19 Vay hallerine o gün yalanlayanlarin.

77:20 Sizi, bayagi ve azicik bir sudan yaratmadik mi?

77:21 Derken onu, karar edilecek kuvvetli bir yerde tutmadik mi?

77:22 Bilinen bir müddete dek.

77:23 Derken taktir ettik yaratilisini, ne güzel de takdir ederiz biz.

77:24 Vay hallerine o gün yalanlayanlarin.

77:25 Yeryüzünü, bir toplanti yeri olarak halk etmedik mi?

77:26 Dirilere ve ölülere.

77:27 Ve orada, sabit ve metin daglar yarattik ve sizi, tatli suyla suvardik.

77:28 Vay hallerine o gün yalanlayanlarin.

77:29 Haydi yürüyün yalanladiginiza dogru.

77:30 Yürüyün üç kola ayrilmis gölgeye dogru.

77:31 Ne gölgelendirir sizi o, ne alevden korur.

77:32 O, kösk gibi kivilcimlar firlatir.

77:33 Sanki o kivilcimlar, birer sari erkek devedir.

77:34 Vay hallerine o gün yalanlayanlarin.

77:35 Bu, bir gündür ki söz söyleyemezler.

77:36 Onlara izin de verilmez, özür getiremezler.
77:37 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
77:38 Budur ayırma günü, sizi de toplarız, öncekileri de.
77:39 Artık bir düzeniniz varsa düzüp kosun.
77:40 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
77:41 Süphe yok ki çekinenler, gölgeliklerdedir ve pınar baslarında,
77:42 arzuladıkları meyveleri bulurlar.
77:43 Yiyin ve için, afiyetler olsun yaptıklarınıza karşılık.
77:44 Süphe yok ki böyle mükafatlandırırız iyilik edenleri.
77:45 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
77:46 Yiyin ve geçinin az bir müddet, şüphe yok ki suçlularsınız siz.
77:47 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
77:48 Rûku edin denince onlara, rûku etmezler.
77:49 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
77:50 Bundan sonra artık hangi söze inanırlar ki?

Sura 78: An-Naba

78:1 Neyi birbirlerine sorup dururlar?
78:2 Pek ulu haberi.
78:3 Öylesine haber ki onlar, bu hususta aykırılığa düşmüşlerdir.
78:4 Hayır, bilirler yakında.
78:5 Gene de hayır, bilirler yakında.
78:6 Yeryüzünü, hazır bir yaygi olarak yaymadık mı?
78:7 Ve dağları, çiviler gibi çaktık.
78:8 Ve sizi, çiftçift yarattık.
78:9 Ve uykunuzu, vakitli bir istirahat zamani kildik.
78:10 Ve geceyi, her şeyi örten bir örtü yaptık.
78:11 Ve gündüzü de geçim zamani.
78:12 Ve üstünüzde, yedi sağlam yapı kurduk.
78:13 Ve yalimyalım yanan bir kandil yarattık.
78:14 Ve sikılan bulutlardan sarılsarıllar akıttık.
78:15 Akıttık da o sayede tohumları, otları.
78:16 Ve birbirine sarmasdolaz bahçeleri, bağları meydana getirdik.
78:17 Süphe yok ki ayırma gününün vakti de tayin edilmiştir.
78:18 O gün Sur üfürülür de gelirsiniz bölükbölük.
78:19 Ve gök açılmış, kapılar haline gelmiştir.
78:20 ve dağlar yürütülmüş, seraba dönmüştür.
78:21 Süphe yok ki cehennem pusudadır.
78:22 Azanlara dönüp varılacak son yerdir.
78:23 Yıllar boyunca kalırlar orada.
78:24 Ne bir serinlik tadarlar, ne içilecek bir şey.
78:25 Ancak bir kaynar su, ancak bir kan ve irin.
78:26 Bir cezadır ki tam uygun.
78:27 Süphe yok ki onlar, hiçbir soru ummazlardı.
78:28 Ve delillerimizi boyuna yalanlardı.
78:29 Ve biz her şeyi birbir sayıp yazdık.
78:30 Artık tadin, ancak azabınızı arttırırız sizin.

78:31 S p he yok ki çekinenlere bir kurtulus, bir kutluluk ve murada eris yeri var.
78:32 Bahçeler,  z mler.
78:33 Ve memeleri yeni sertlesmis yasit kizlar.
78:34 Ve dopdolu kadeh.
78:35 Ne bos bir söz duyarlar orada, ne birbirlerini yalanlama.
78:36 Rabbinden, fazlasiyle bir lütuf ve ihsan.
78:37 Göklerin ve yeryüzünün ve ikisinin arasindakilerin Rabbidir rahman, onun hitabina nail olmazlar.
78:38 O gün, Ruh ve melekler, saf saf dururlar; konusamazlar, ancak rahmanın izin verdiği konusur ve gerçek söyler.
78:39 Bugün, gerçektir, artik dileyen, dönüp Rabbinin tapisina varmaya bir vesile edinir.
78:40 S p he yok ki biz sizi, yakin bir azapla korkutmadayiz; o gün kisi, elleriyle hazirladigina bakar ve kafir de ne olurdu der, keske toprak olaydim.

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Andolsun siddetle çekip alanlara.
79:2 Ve neseli neseli y rt yenlere.
79:3 Ve yüze yüze gidenlere.
79:4 Ve herkesi geçenlere.
79:5 Ve isi tedbirle yapanlara.
79:6 O gün, bir sarsintidir, sarsar.
79:7 Ardından bir sarsinti daha gelir çatar.
79:8 Yürekler, belinleyip korkar.
79:9 Gözleri yere dikilir.
79:10 Onlar derler ki: Çukura atildikten sonra mi dirilecegiz de ikacagiz?
79:11 Ufalanmis bir kemik yigini haline geldikten sonra mi olacak bu is?
79:12 Oyleyse derler, bu, pek ziyanli bir d n s.
79:13 Halbuki o, bir tek haykiris.
79:14 Derken onlar dümdüz bir yerde toplanirlar.
79:15 Gelmedi mi Musa'ya ait söz sana?
79:16 Hani Rabbi, kutlu Tuva vadisinde nida etmist i ona.
79:17 Git Firavun'a, s p he yok ki o, azdi.
79:18 De ki: Ister misin temizlenmeyi.
79:19 Ve sana Rabbinin yolunu göstereyim de korkasin, saygi duyasin?
79:20 Derken ona en büyük delili g stermist i.
79:21 Oysa yalanlamisti, karsi gelmist i.
79:22 Sonra da geri dönmüstü de kosup gitmist i.
79:23 Derken halki toplamisti da bagirmisti.
79:24 Ben, sizin en yüce Rabbinizim demisti.
79:25 Derken Allah onu, dünyada da, ahirette de azaplandirarak helak etmist i.
79:26 S p he yok ki bunda bir ibret var korkanlara.

79:27 Sizi yaratmak mi daha güç sizce, yoksa göğü yaratmak mi? Onu kurdu.
79:28 Tavanini yücelti, düzüp kostu.
79:29 Ve gecesini kararttı, kusluk çağını meydana çıkarttı.
79:30 Ve yeryüzünü de bundan sonra yaydı, dösedı.
79:31 Oradan suyunu, otlagını çıkarıp meydana getirdi.
79:32 Ve dağlarını oturttu.
79:33 Sizin ve hayvanlarınızın faydası için.
79:34 Derken o pek büyük felaket gelip çatinca.
79:35 İnsan, o gün anlar, hatırlar neye çalıştığını.
79:36 Ve cehennem, belirtilir görene.
79:37 Artık kim azmissa.
79:38 Dünya yasayisini üstün tutmussa,
79:39 Artık cehennemdir onun yeriyurdu.
79:40 Ve ama kim, Rabbinin duragından korkup da nefsi, dileginden çekmisse.
79:41 Süphe yok ki cennettir onun yeriyurdu.
79:42 Senden sorarlar kıyameti, ne vakit kopacak?
79:43 Sen, onu ne bilirsin ki ne anlatacaksın?
79:44 Onun sonu, Rabbine aittir, o bilir.
79:45 Sen ancak, korkanı korkutansın.
79:46 Onu gördükleri gün, bir aksamcık yaşamısa dönerler, yahut da günün kusluk çağı.

Sura 80: Abasa

80:1 Yüzünü eksitti ve döndürdü.
80:2 Yanına kör geldi diye.
80:3 Belki o, arınacaktır, ne bilirsin?
80:4 Yahut da öğüt alacaktır da ondan faydalanacaktır.
80:5 Fakat ihtiyacı olmayana gelince.
80:6 Artık sen onun üstüne düstükçe düşüyorsun.
80:7 O arınmazsa sana ne?
80:8 Ve fakat sana kosup gelen.
80:9 Ve korkan kişi.
80:10 Sen ondan gaflet ediyor, ona aldiris bile etmiyorsun.
80:11 Öyle değil, süphe yok ki Kur'an, ancak bir öğüttür.
80:12 Dileyen dinler, öğüt alır.
80:13 Büyük, şerefli sayfalardadır.
80:14 Yüceltilmiştir, aritilmiştir.
80:15 Yazıcıların ellerinde.
80:16 Büyüklerdir, hayırlı ve itaatlilerdir.
80:17 Geberesice insan, ne de kafirdir.
80:18 Onu, neden yaratmıştır?
80:19 Bir katre sudan; yaratmıştır onu da halden hale döndürmüştür.
80:20 Sonra ona yolu kolaylatmıştır da dünyaya getirmiştir.
80:21 Sonra öldürmüştür onu da kabre sokmuştur.
80:22 Sonra da dilerse diriltir onu.

80:23 Gerçekten de insan, onun emrini tam yerine getirmede gitti.
80:24 Artık insan, yedigine de bir baksın.
80:25 Süphe yok ki biz, bir yağmurdur, yagdırdık.
80:26 Sonra yeryüzünü bir iyice yarıdık.
80:27 Derken orada tohumlar bitirdik.
80:28 Ve üzüm ve yoncalar.
80:29 Ve zeytin ve hurma.
80:30 Ve çeşitli büyük ağaçları bulunan bahçeler.
80:31 Ve meyveler ve otlaklar.
80:32 Sizin ve hayvanlarınızın faydası için.
80:33 Derken adeta kulakları sağır eden o bagiris gelip çattı mı.
80:34 O gün, bir gündür ki kişi kaçır kardeşinden.
80:35 Ve anasından ve babasından.
80:36 Ve esinden ve çocukundan.
80:37 Ve onların herbirinin bir derdi var ki baskalarına bakmaya vakti bile yok.
80:38 Nice yüzler o gün parılparıl parlar.
80:39 Güler, sevinir.
80:40 Ve nice yüzler o gün tozlarla bulanır.
80:41 Üstlerine bir karalıktır çöker.
80:42 İşte onlardır kafirler, suçlular.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Güneş dörülünce.
81:2 Ve yıldızlar kararınca.
81:3 Ve dağlar yürütülünce.
81:4 Ve dişi develer bile bası bos bırakılınca.
81:5 Ve vahşi hayvanlar bile bir araya toplanınca.
81:6 Ve denizler, coşup kabarinca.
81:7 Ve insanlar, haldesleriyle birlesince.
81:8 Diridiri gömülen kiza sorulunca.
81:9 Hangi suç yüzünden öldürüldün diye.
81:10 Ve sahifeler dağılınca.
81:11 Ve göğün perdesi kaldırılınca.
81:12 Ve cehennem alevlendirilince.
81:13 Ve cennet yaklastirilince.
81:14 Herkes bilir ne hazırladığını.
81:15 Artık andolsun dönüp kaybolan.
81:16 Dogup yürüyen ve burçlarına giren yıldızlara.
81:17 Ve geçmeye başladığı çağda, geceye.
81:18 Ve isidigi çağda, sabaha.
81:19 Süphe yok ki Kur'an, büyük bir elçinin sözüdür.
81:20 Kuvvetlidir, ars sahibinin katında kadri yüce.
81:21 İtaat edilir, emniyetlidir de.
81:22 Sizinle konuşan, deli degildir.
81:23 Ve andolsun, onu, apaydın tanyerinde gördü.
81:24 Arkadasınız, gizli şeyler hakkında da nekes degildir.

81:25 Ve Kur'an, taslanmis Seytan'in sözü de degildir.
81:26 Artık nereye gidiyorsunuz öyleyse?
81:27 O, bütün alemlere bir öğüttür ancak.
81:28 Ve hele içinizden doğru hareket etmek isteyen.
81:29 Ve isteyemezsiniz, alemlerin Rabbi Allah istemedikçe.

Sura 82: Al-Infitar

82:1 Gök yarılinca.
82:2 Ve yıldızlar dökülüp saçılınca.
82:3 Ve denizler, kaynayip karısınca.
82:4 Ve kabirlerin altı üstüne gelince.
82:5 Bilir herkes, neyi öne sürmüştür, neyi sona bırakmış.
82:6 A insan, kerem sahibi Rabbine karşı seni gururlandıran ne?
82:7 Öylesine Rab ki seni yarattı, azanı düzüp kostu da seni düzgün bir hale getirdi.
82:8 Dilediği surete de benzetti seni.
82:9 Is, sandığınız gibi değil, hayır siz ceza gününü de yalanlıyorsunuz.
82:10 Ve şüphe yok ki size koruyucular memur edilmiştir elbette.
82:11 Büyüktür onlar, yazarlar.
82:12 Bilirler ne yaparsanız.
82:13 Ve şüphe yok ki itaat eden iyi kisiler, elbette cennettir.
82:14 Ve şüphe yok ki kötülük edenler, elbette cehennemde.
82:15 Ceza gününde oraya girerler.
82:16 Ve oradan hiç ayrılmazlar.
82:17 Ve bilir misin, nedir ceza günü?
82:18 Sonra gene de bilir misin nedir ceza günü?
82:19 Bir gündür ki hiçbir kimse, hiçbir kimseye yardım edemez o gün ve hüküm, o gün Allah'ın.

Sura 83: Al-Mutaffifin

83:1 Yazık ölçüye, tartıya hile katanlara.
83:2 Öyle kisilerdir onlar ki insanlardan bir şey alırlarken tamam ölçerler.
83:3 Ve insanlara ölçüp tartarlarken eksik ölçerler, eksik tartarlar.
83:4 Onlar, gerçekten de tekrar dirilip kalkacaklarını sanmıyorlar mı?
83:5 Pek büyük bir gün için.
83:6 Öylesine bir gün ki insanlar, alemlerin Rabbinin emriyle kalkarlar.
83:7 Is sandıkları gibi değil; şüphe yok ki kötülük edenlerin amel defterleri, elbette siccindedir.
83:8 Ve nedir, bilir misin siccin?
83:9 Bir kitaptır ki yazılmış.
83:10 Vay hallerine o gün yalanlayanların.
83:11 Onların ki yalanları ceza gününü.
83:12 Ve o günü, yalnız haddini asan ve boyuna suç işleyip duran kisiler yalanlarlar.
83:13 Onlara ayetlerimizi okuyunca derler ki: Öncekilere ait masallar.

- 83:14 Is öyle degil, hayir, kazandiklari seyler, üstüste kalplerine yigilmistir da kalpleri pas tutmustur.
- 83:15 Is öyle degil, hayir, süphe yok ki onlar, o gün elbette Rablerinin lütfünden, bir perdeyle, bir engelle uzak kalirlar.
- 83:16 Sonra da süphe yok ki onlar, elbette cehenneme atilirlar.
- 83:17 Sonra denir ki: Iste buydu yalanladiginiz.
- 83:18 Is öyle degil, süphe yok ki iyi kisilerin amel defterleri, illiyyin'dedir.
- 83:19 Ve nedir, bilir misin illiyyin?
- 83:20 Bir kitaptir ki yazilmis.
- 83:21 Onu görür ancak mabutlarına yaklastirilanlar.
- 83:22 Süphe yok ki iyi kisiler, elbette cennettedir.
- 83:23 Tahtlar üstünde bakarlar.
- 83:24 Tanirsin onlari, yüzlerinde cennetin parlakligi var.
- 83:25 Sunulur, içirilir onlara halis sarap ki içiminin sonu pek hostur.
- 83:26 Ve sonunda misk kokar; ve özleyip dileyenler, bunu özlesinler, bunu dilesinler.
- 83:27 Ve bu saRaba Tesnim irmaginin suyu da karistirilmistir.
- 83:28 Öyle bir kaynaktir bu ki ondan, mabutlarına yaklasanlar içer.
- 83:29 Süphe yok ki suç isliyenler, inananlara gülerler.
- 83:30 Ve onlarin yanlarindan geçerlerken, kaslariylagözleriyle onlari isaret ederler,
- 83:31 Ve kendi adamlarinin yanlarına dönünce de eglenerek gülegüle dönerler.
- 83:32 Ve onlari görünce de süphe yok ki derler bunlar, elbette sapiklar.
- 83:33 Ve bunlar, inananlarin yaptiklarini görüp bellemek için gönderilmediler.
- 83:34 Artik bugün, inananlar, kafirlere gülerler.
- 83:35 Tahtlar üstünden bakarlar.
- 83:36 Cezalandilar mi kafirler, yaptiklarına karsilik?

Sura 84: Al-Inshiqaq

- 84:1 Gök yarilip çatlayınca.
- 84:2 Ve Rabbini dinleyip itaat ederek sözünü haklayınca.
- 84:3 Ve yeryüzü, dümdüz çekilince.
- 84:4 Ve içindekileri atip bosalanca.
- 84:5 Ve Rabbini dinleyip itaat ederek sözünü haklayınca.
- 84:6 Ey insan, süphe yok ki sen, Rabbine ulasmak için mesakkatler içinde didinirdurursun da sonunda ona kavusursun.
- 84:7 Ama kimin kitabi, sag yanindan verilirse.
- 84:8 Artik onun hesabi, kolayca görülür.
- 84:9 Ve ailesinin yanina sevinç içinde döner.
- 84:10 Ve ama kimin kitabi, ardindan verilirse.
- 84:11 O, helak olmasini diler.
- 84:12 Ve cehenneme atilir.
- 84:13 Süphe yok ki o, ailesinin içinde sevinmedeydi.
- 84:14 Süphe yok ki o, öldükten sonra tekrar hayata dönmeyecegini

sanirdi.

84:15 Evet, süphe yok ki Rabbi, onu görürdü.

84:16 Andolsun gün battıktan sonraki kızılığa.

84:17 Ve geceye ve gecenin kapladıklarına.

84:18 Ve aya, dolunay olunca.

84:19 Elbette geçeceksiniz bir halden bir hale.

84:20 Artık ne oldu onlara da inanmıyorlar.

84:21 Ve onlara Kur'an okununca secde etmiyorlar?

84:22 Hayır, kafir olanlar, yalanlıyorlar.

84:23 Ve Allah, daha iyi bilir, gönüllerinde ne var.

84:24 Artık müjdele onları elemli bir azapla.

84:25 Ancak inananlar ve iyi işlerde bulunanlar başka; onlar içindir basa kakılmıyan mükafat.

Sura 85: Al-Buruj

85:1 Andolsun burçları bulunan göğe.

85:2 Ve vaadedilen güne.

85:3 Ve tanığa ve görünene.

85:4 Kahrolsun yerde hendekler kazıp ateşler yakanlar.

85:5 Öylesine ateş ki odunları var.

85:6 O sırada kendileri de kıyısında oturmuşlar.

85:7 Inananlara yaptıklarını seyrediyor onlar.

85:8 Ve ancak üstün ve hamde layık Allah'a inandıkları için onları azaplandırmadalar.

85:9 O mabut ki onundur saltanatı ve tedbiri göklerin ve yeryüzünün ve Allah her şeye taniktir.

85:10 Kadın ve erkek, inananları azaplandıranlar, sonra da tövbe etmeyenler yok mu, onlardır cehennem azabı ve onlardır yakıp kavuran azap.

85:11 Inananlara ve iyi işlerde bulunanlara gelince: Onlardır kıyılarında ırmakla akan cennetler ve buysa pek büyük bir kurtulustur, bu kutluluk ve murada eris.

85:12 Süphe yok ki Rabbinin, tutup helak edisi, pek çetindir.

85:13 Süphe yok ki o, ilk defa var eder ve ölümden sonra gene de yaratır.

85:14 Ve odur suçları örten ve çokçok seven.

85:15 Serefli arsin sahibi.

85:16 Dilediğini işlerdurur.

85:17 Sana, ordulara ait olan söz gelmedi mi.

85:18 Firavun'a ve Semud'a aid olan?

85:19 Kafir olanlar, zaten de yalanlamaya dalmışlardır.

85:20 Ve Allah'sa yaptıkları işin ardından onları kavramış, kusatmıştır.

85:21 Hayır, o serefli Kur'an'dır.

85:22 Korunmuş levhada.

Sura 86: At-Tariq

86:1 Andolsun göğe ve geceleyin gelene.

86:2 Ve bilir misin nedir geceleyin gelen?

- 86:3 Paril paril parliyan yıldız.
86:4 Hiçbir kimse yoktur ki onun bir gözetip koruyan memuru bulunmasın.
86:5 Artık insan, bir baksın neden yaratıldı?
86:6 Yaratıldı sıçrayarak akan bir sudan.
86:7 Belden çıkar ve kaburga kemiklerinin arasından.
86:8 Süphe yok ki ölümden sonra tekrar onu hayata döndürmiye de gücü yeter.
86:9 O gün, bütün gizli seyler, meydana vurulur.
86:10 Artık onun ne bir gücü kalır, ne de ona yardım eden olur.
86:11 Andolsun yağmur yağdıran göge.
86:12 Ve nebat bitirmek için çatlayıp yarılan yere.
86:13 Süphe yok ki o, her şeyi ayırt eden kesin bir söz elbet.
86:14 Ve o, saka değil elbet.
86:15 Süphe yok ki onlar, bir düzendir, kurup duruyorlar.
86:16 Ve ben de onlara karşı koyup duruyorum.
86:17 Artık mühlet ver kafirlere mühlet ver onlara az bir müddet.

Sura 87: Al-A'la

- 87:1 Tenzih et yücelerden yüce Rabbinin adını.
87:2 Bir Rab ki yarattı, derken düzüp kostu.
87:3 Bir Rab ki ölçüp biçti, derken doğru yolu buldurdu.
87:4 Bir Rab ki otlağı çıkardı.
87:5 Derken onu kapkara, kupkuru bir hale döndürdü.
87:6 Seni okutacağım da unutmayacaksın.
87:7 Ancak Allah dilerse o baska; süphe yok ki o, açığa vurulani da, gizli kalani da bilir.
87:8 Ve sana, en kolay yolda başarı vereceğiz.
87:9 Artık öğüt ver, fayda verirse eğer.
87:10 Korkan, öğüt alır.
87:11 En kötü ve bahtsız olan, ondan sakınır.
87:12 Öyle bahtsız ki o, pek büyük atese atılır, yanar.
87:13 Sonra da orada ne ölür, ne dirilir.
87:14 Gerçekten de kurtulur, murada erer kendini temizleyen.
87:15 Ve Rabbinin adını anıp da namaz kılan.
87:16 Hayır, siz dünya yasayisini üstün tutarsınız.
87:17 Ahiretse daha hayırlıdır ve daha da sürekli.
87:18 Süphe yok ki bu vardı, elbette daha önceki sahifelerde.
87:19 İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde.

Sura 88: Al-Ghashiyah

- 88:1 Geldi mi sana her yanı ve herkesi kavrayıp kaplayan o felaketin haberi?
88:2 O gün yüzler eğilirler.
88:3 Çalışıp çabalarlar, zahmete girip yorulurlar.
88:4 Pek kızgın atese atılırlar.
88:5 Pek ıssı bir suyla suvarılırlar.
88:6 Onlara orada yemek olarak ancak zehirli diken var,
88:7 Ne besler ve ne doyurur, açlığı defeder.

88:8 O gün yüzler, sevinçlidir, neseye dalar.
88:9 Çalıştiklarından hosnut olurlar.
88:10 Yüce cennettedirler.
88:11 Orada bos söz duymazlar.
88:12 Orada akan bir pınar var.
88:13 Orada yükseltilmiş tahtlar.
88:14 Ve konmuş sagraklar.
88:15 Ve sirasira konmuş yastıklar.
88:16 Yeryer yayılmış dösemeler.
88:17 Hala mi bakmazlar deveye, nasıl da yaratılmış?
88:18 Ve göge, nasıl da yüceltilmiş?
88:19 Ve dağlara, nasıl da dikilmiş.
88:20 Ve yeryüzüne, nasıl da yayılmış?
88:21 Artık korkut, öğüt ver, sen, ancak bir korkutucusun, bir öğütçü.
88:22 Onlara musallat olmuş biri degilsin.
88:23 Ancak kabul etmeyen ve kafır olana gelince.
88:24 Artık onu Allah azaplandırır pek büyük bir azapla.
88:25 Süphe yok ki tapımızdır gelecekleri yer.
88:26 Sonra da süphe yok ki hesaplarını görmek, bize düşer.

Sura 89: Al-Fajr

89:1 Andolsun agaran sabaha.
89:2 Ve on geceye.
89:3 Ve çiftte ve teke.
89:4 Ve isirken geceye.
89:5 Bu antta büyük bir sey yok mu akli basında olana?
89:6 Görmedin mi Rabbin neler yaptı Âd'a?
89:7 Direklerle dolu Irem'e.
89:8 Öylesine bir sehirdi ki yaratılmamisti esi sehirlere arasında.
89:9 Ve vadileri oyan, kayalari kesen Semud'a.
89:10 Ve direk gibi sağlam kumandanlari olan Firavun'a?
89:11 Öylesine ki azdilar sehirlerde.
89:12 Derken bozgunculugu çoğalttilar oralarda.
89:13 Derken Rabbin de onlara bir azap kamçisidir, yagdirdi.
89:14 Süphe yok ki Rabbin kullarının yollarında, pusudadir, onlari görüp gözetir.
89:15 İnsan, öyle bir mahluktur ki Rabbi, onu sinadi da büyüttü, ve nimetler verdi mi, Rabbin der, layıktim da büyüttün beni.
89:16 Ve fakat sinadi da rizkini daralitti mi, Rabbin der, alçalitti beni.
89:17 Is öyle degil, hayir; siz, ne yetimi agirliyorsunuz.
89:18 Ve ne birbirinizi, yoksulu doyurmaya tesvik ediyorsunuz.
89:19 Ve mirasi, habbesine dek yiyorsunuz.
89:20 Ve mali, alabildigine seviyorsunuz.
89:21 Is öyle degil, hayir, yer bir kere paramparça olup dümdüz bir hale geldi mi.
89:22 Ve Rabbinin emri gelip çatti da melekler, safsaf oldu mu.

89:23 Ve o gün cehennem, ortaya çıktı mi, insan, öğüt alır, anlar ama öğütün, anlayışın artık ne faydası var ona?
89:24 Keske der, önceden, daha sağken iyilik etseydim.
89:25 Derken o gün öylesine bir azaplandırır onu ki kimsecikler, o çeşit azab edemez.
89:26 Ve öylesine bağlar onu ki kimsecikler, o çeşit bağlayamaz.
89:27 Ey iyideniyiye inanmış, süpheden kurtulmuş can.
89:28 Dön Rabbine, ondan razı olarak ve rızasını kazanmış bulunarak.
89:29 Artık katil kullarımın arasına.
89:30 Ve gir cennetime.

Sura 90: Al-Balad

90:1 Andolsun bu sehre.
90:2 Ki sen oturmadasın bu şehirde.
90:3 Ve babaya ve ogula.
90:4 Gerçekten de biz insani sıkıntı içinde yarattık.
90:5 Hiçbir kimsenin, ona gücü yetmez mi sanır?
90:6 Ben, birçok mal helak ettim der.
90:7 Hiçbir kimse, onu görmez mi sanır?
90:8 Onun için halketmedik mi iki göz.
90:9 Ve bir dille iki dudak?
90:10 Ve ona iki sarp yol gösterdik.
90:11 Derken dayanmadı o yokusa.
90:12 Ve bilir misin, yokus nedir?
90:13 Bir kul azat etmek.
90:14 Yahut açlık, kitlik gününde doyurmak.
90:15 Yakınlığı olan bir yetimi.
90:16 Yahut yerlere döşenmiş bir yoksulu.
90:17 Sonra da inananlardan ve birbirlerine sabri tavsiye edenlerden ve acımayı tavsiye edenlerden olmak.
90:18 Onlardır iste sağ taraf ehli.
90:19 Delillerimize kafir olanlara gelince: Onlardır sol taraf ehli.
90:20 Onlardır kapıları, üstlerine örtülmüş ates.

Sura 91: Ash-Shams

91:1 Andolsun güneşe ve isigina.
91:2 Ve ondan ısı aldığın, ardına düşüp seyrettiğin zaman aya.
91:3 Ve isidığın zaman güne.
91:4 Ve kapladığın zaman geceye.
91:5 Ve göge ve onu kurana.
91:6 Ve yere ve onu döseyene.
91:7 Ve cana ve azasını düzüp kosana.
91:8 Derken ona kötülüğünü de, çekinmesini de ilham etmiştir.
91:9 Andolsun ki kim, özünü iyice temizlemişse kurtulmuştur, muradına ermistir.
91:10 Ve andolsun ki kim, özünü kirletmiş, kötülüğe gömmüşse ziyana girmistir.

91:11 Semud, azginligiyle yalanlamisti.

91:12 O zaman ki en bahtsizlari atilmisti da.

91:13 Derken Allah'in Peygamberi, bu demisti onlara, Allah'in disi devesi, çekinin ondan ve suvarilmasindan.

91:14 Derken yalanlamislardi onu da ayaklarini kesip öldürmüşlerdi deveyi, derken Rableri de suçlari yüzünden onlari helak etmisti de orasini düzleyivermisti.

91:15 Bu isin sonundan korkmazdi ki.

Sura 92: Al-Layl

92:1 Andolsun basinca, geceye.

92:2 Ve isiyinca, güne.

92:3 Ve erkegi ve disiyi yaratana.

92:4 Süphe yok ki çalışmaniz, elbette çeşitlidir, baskabaska.

92:5 Ve kim verdi ve çekindiyse.

92:6 Ve en güzel sözü gerçeklediyse.

92:7 Artık ona en kolay yolu kolaylastiririz.

92:8 Ve ama kim nekeslik etti ve zenginlesmeyi dilediyse.

92:9 Ve en güzel sözü yalanladiysa.

92:10 Artık ona da en güç yolu kolaylastiririz.

92:11 Ve helak oldugu zaman mali, ona bir fayda vermez.

92:12 Süphe yok ki dogru yolu göstermek, bize düşer.

92:13 Ve süphe yok ki bizimdir son yasayis da ve önceki de.

92:14 Artık sizi korkuttum alevalev parlayan atesle.

92:15 Oraya da ancak pek bahtsiz kisi atilir, yanar.

92:16 Öyle ki yalanlamistir o ve yüzünü döndürmüştür.

92:17 Ve ondan, ancak, pek ziyade çekinen uzak kalir.

92:18 Öylesine ki malini verir de özünü tertemiz bir hale kor.

92:19 Ve hiçbir kimseden, bir nimetle mükafatlanmayı dilemez.

92:20 Yaptigini, ancak yücelerden yüce Rabbinin rizasi için yapar.

92:21 Ve o da, razi olacaktir ondan.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Andolsun kusluga.

93:2 Ve geceye, karanligi basinca.

93:3 Rabbin, seni ne terketti, ne de darildi sana.

93:4 Ve elbette ahiret, önceki dünyadan da hayirlidir sana.

93:5 Ve elbette yakinda Rabbin, öyle seyley verecek ki sana, sonucu razi olacaksin.

93:6 Seni bir yetim olarak bulup da yeryurt vermedi mi sana?

93:7 Ve seni, yol yitirmis bulup da yol göstermedi mi sana?

93:8 Ve seni yoksul bulup da zenginlik vermedi mi sana?

93:9 Artık sen de yetimi horlama.

93:10 Ve bir sey dileyeni bos çevirme, azarlama.

93:11 Ve Rabbinin nimetini an, söyle.

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Senin gögsünü açip genişletmedik mi?
94:2 Ve senin yükünü kaldırıp attık.
94:3 Öylesine yük ki çökertmisti belini.
94:4 Ve adini yücelttik.
94:5 Artık süphe yok ki her güçlkle beraber bir de kolaylık var.
94:6 Süphe yok ki her güçlkle beraber bir de kolaylık var.
94:7 Artık sen de ibadeti bitirince yorul.
94:8 Ve ancak Rabbinden iste, ona dogrul.

Sura 95: At-Tin

95:1 Andolsun Tin'e ve Zeytun'a.
95:2 Ve Turi Sina'ya.
95:3 Ve bu emin sehre.
95:4 Gerçekten de biz, insani, en güzel bir surete sahip olarak yarattık.
95:5 Sonra da onu döndürdük, asagıların en asagısına attık.
95:6 Ancak inananlar ve iyi islerde bulunanlar baska, gerçekten de onlara bitmez tükenmez, basa kakılmaz bir mükafat var.
95:7 Artık dini yalanlamana sebep nedir?
95:8 Allah, hükmedenlerin en üstünü degil midir?

Sura 96: Al-Alaq

96:1 Oku Rabbinin adıyla ki bütün mahlukati yaratti.
96:2 İnsani da bir parça kan pihtisından var etti.
96:3 Oku ve Rabbin, pek büyük bir kerem sahibidir.
96:4 Öyle bir Rab ki kalemle öğretmistir.
96:5 İnsana bilmedigini belletmistir.
96:6 Is öyle degil, süphe yok ki insan, azar elbette.
96:7 Kendini ihtiyaci yok görürse.
96:8 Süphe yok ki dönüs, Rabbinin tapisina.
96:9 Gördün mü nehyedeni.
96:10 Bir kulu, namaz kilarsa.
96:11 Bir düşün, ya o dogru yolu bulup giderse.
96:12 Yahut da çekinmeyi emrederse.
96:13 Gördün mü sen de, ya öbürü yalanlar ve yüz çevirirse.
96:14 Bilmez mi ki Allah, bilir gerçekten de.
96:15 Is öyle degil, vaz geçmezse eger elbette tutariz perçeminden.
96:16 Yalan söyleyenin, yanlis hareket edenin perçeminden.
96:17 Derken hemdemlerini, kavmini, kabilesini çağirir.
96:18 Biz de yakinda zebanileri çağiririz.
96:19 Is öyle degil, itaat etme ona ve artık secde et de yaklas.

Sura 97: Al-Qadr

97:1 Süphe yok ki indirdik Kur'an'i Kadir gecesi.
97:2 Ve ne bildirdi sana, nedir Kadir gecesi?
97:3 Bin aydan daha da hayirlidir Kadir gecesi.
97:4 O gece melekler ve Ruh, takdir edilen her is için, Rablerinin izniyle inerler.

97:5 Esenliktir, o gece, gün isigincaya dek sürer.

Sura 98: Al-Bayyinah

98:1 Vaz geçemezlerdi kafirlikten kitap ehlerinden kafir olanlar ve sirk kosanlar, kendilerine apaçık kesin bir delil gelmedikçe.

98:2 Bir kesin delil, bir peygamber, Allah tarafından, onlara tertemiz sahifeleri okumadıkça.

98:3 O sahifelerdedir hükmü sabit doğru kitaplar.

98:4 Ve ancak kendilerine apaçık kesin bir delil geldikten sonradır ki aykırılığa düştüler, kendilerine kitap verilmiş olanlar.

98:5 Ve ancak özleri halis olarak ve onun gerçek dinine uyarak Allah'a kulluk etmeleri emredildi onlara, doğru olmaları emredildi ve namaz kilmaları ve zekat vermeleri ve iste budur hükümleri sabit doğru kitaplardaki din de.

98:6 Kitap ehlerinden kafir olanlar ve sirk kosanlar, şüphe yok ki cehennem atesindedir, ebedidir onlar orada, onlardır yaratılmışların en kötülerini.

98:7 İnananlar ve iyi işlerde bulunanlarsa: Onlardır şüphe yok ki yaratılmışların en hayırlıları.

98:8 Rablerinin katındaki mükafatları, kıyılarında ırmaklar akan ebedi Adn cennetleridir, ebedidir onlar orada, Allah razı olmuştur onlardan ve onlar da razı olmuşlardır ondan; ve bu mükafat, Rabbinden korkanadır.

Sura 99: Az-Zalzalâh

99:1 Yeryüzü, siddetli bir depremle sarsılınca.

99:2 Ve yeryüzü, ağırlıklarını çıkarınca.

99:3 Ve insan, ne oluyor ki buna deyince.

99:4 O gün, bütün haberlerini anlatınca.

99:5 Çünkü Rabbin, vahyettir, bildirmistir ona.

99:6 O gün insanlar, gittikleri yerden gelirler, yaptıklarını görmek için.

99:7 Artık kim, bir zerre ağırlığı hayır yapmışsa görür onu.

99:8 Ve kim, bir zerre ağırlığı ser yapmışsa görür onu.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 Andolsun soluya soluya kosalara.

100:2 Tırnaklarıyla bastıkça tasta kırılacak saçanlara.

100:3 Sabah çığı, düşmanı basanlara.

100:4 Derken her yanı toza, dumana boganlara.

100:5 Derken düşman topluluğunun ta ortasına dalanlara.

100:6 Şüphe yok ki insan, Rabbine karşı pek inatçidir, pek nankördür.

100:7 Ve şüphe yok ki o, buna taniktir.

100:8 Ve şüphe yok ki insan, hayrına yarıyan malâmülke karşı da pek düşkündür, pek nekestir.

100:9 Fakat bilmez mi ki kabirlerdeki, dışarı çıkınca.

100:10 Ve gönüllerdeki, meydana vurulup bilinince.

100:11 Şüphe yok ki Rabbin, o gün, onların her şeyini bilir elbette.

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 O siddetli bir gürültüyle gelip çatacak, yürekleri koparacak felaket.

101:2 Nedir o siddetli bir gürültüyle gelip çatacak, yürekleri kopacak felaket?

101:3 Ve ne bildirdi sana, nedir o siddetli bir gürültüyle gelip çatacak, yürekleri koparacak felaket?

101:4 O gün, insanlar, kendilerini ateslere atan, dagilip uçusan pervanelere benzerler.

101:5 Ve dağlar, atılmış renkli pamuklara döner.

101:6 Artık kimin ki terazilerindeki tartisi ağır gelir.

101:7 O, hoşnut, razi bir geçimdedir.

101:8 Ve fakat kimin ki terazilerdeki tartisi hafif gelir.

101:9 Onun, ana kucagi gibi siginacak yeri, ana yurdu, cehennem uçurumudur.

101:10 Ve ne bildirdi sana, nedir cehennem uçurumu?

101:11 O, pek kızgın bir atestir.

Sura 102: At-Takathur

102:1 Oyaladı mal-mülk çokluğuyla ögünmek sizleri.

102:2 Ziyaret edinceye dek kabirleri.

102:3 İs öyle değil, yakında bilirsiniz.

102:4 Sonra da gene is öyle değil, yakında bilirsiniz.

102:5 İs öyle değil, süphesiz olarak iyideniyiye bir bilseniz.

102:6 Andolsun ki o koca cehennemi göreceksiniz.

102:7 Sonra da andolsun ki gözlerinizle göreceksiniz.

102:8 Sonra da andolsun ki o gün nimetlerden soruya çekileceksiniz.

Sura 103: Al-Asr

103:1 Andolsun zamana.

103:2 Süphe yok ki insan, elbette zararda, ziyanda.

103:3 Ancak inananlar ve iyi islerde bulunanlar ve birbirlerine gerçeği gözetmeyi ve sabretmeyi tavsiye edenler baska.

Sura 104: Al-Humazah

104:1 Bütün incedeninceye alay eden kovucuların vay hallerine.

104:2 Öylesine ki mal yığar ve onu sayardurur.

104:3 Sanır ki gerçekten de mali, onu ebedilestirir.

104:4 İs öyle değil, andolsun ki o, kirip dökən, silip süpüren cehenneme atılır.

104:5 Ve ne bildirdi sana, o kirip dökən, silip süpüren cehennem nedir?

104:6 Allah'ın tutusturulmuş bir atesidir.

104:7 Öylesine ates ki yürekleri sarar, kaplar.

104:8 Süphe yok ki üstlerine kapıları kapanmıştır.

104:9 Upuzun uzatılmış direklerle.

Sura 105: Al-Fil

105:1 Fil ashabina Rabbin ne yaptı, neler etti, görmedin mi?
105:2 Düzenlerini bosa çıkarmadı mı?
105:3 Ve onlara, çeşitli yerlerden bölükbölük, birbiri ardınca kuslar göndermedi mi?
105:4 Onları, balıktan taslarla tasladılar.
105:5 Onlar da içi boş ekin saplarına, kırılıp ezilmiş samanlara döndüler.

Sura 106: Quraish

106:1 Bunu da Kuray'sin uzlaşması, hallerinin düzene girmesi için yaptı.
106:2 Yaz ve kış, alışveriş için göçüp konarak yolculuk ederlerken uzlaşıp düzene girmeleri için.
106:3 Artık kulluk edin bu evin Rabbinde.
106:4 Öyle Rab ki doyurdu da kurtardı sizi açlıktan ve emin etti sizi korkudan.

Sura 107: Al-Ma'un

107:1 Gördüm mü yalanlayıcı dini?
107:2 İşte budur o kimse ki horlar yetimi.
107:3 Ve doyurmaz da, önyak olmaz da doyurmaya yoksulu.
107:4 Vay hallerine o namaz kılanların.
107:5 Öylesine namaz kılanların ki namazlarını unuturlar.
107:6 Ve onlar, bütün işlerini gösteriş için yaparlar.
107:7 Ve zekat vermeyi menederler.

Sura 108: Al-Kawthar

108:1 Şüphesiz, sana bugzeden yok mu, odur nesli kesilen.
108:2 Artık namaz kıl Rabbinde ve kurban kes sen.
108:3 Şüphesiz, sana bugzeden yok mu, odur nesli kesilen.

Sura 109: Al-Kafirun

109:1 De ki: Ey kafirler.
109:2 Tapmam sizin tapıklarınıza.
109:3 Ve siz de tapmazsınız benim tapığıma.
109:4 Ve ne ben taparım sizin tapıklarınıza.
109:5 Ve ne siz taparsınız benim tapığıma.
109:6 Size, sizin dininiz, bana, benim dinim.

Sura 110: An-Nasr

110:1 Allah'ın yardımı ve fetih, gelip çattı mı.
110:2 Ve insanların, bölükbölük, Allah'ın dinine girdiğini gördün mü.
110:3 Artık, Rabbinde hamd ederek tenzih et onu ve yarlıganma dile ondan; şüphesiz o, bütün tövbeleri kabul eder.

Sura 111: Al-Masad

111:1 Elleri kuruyasica AbuLeheb ve kendi, kurudu da.
111:2 Mali da bir fayda vermedi ona, kazandığı da.

111:3 Alevalev yanan bir atese atilacaktır o da.

111:4 Ve odun hamali, karisi da.

111:5 Hurma lifinden örölmüs bir ip de güzelim boynunda.

Sura 112: Al-Ikhlâs

112:1 De ki: O Allah, birdir.

112:2 Her sey ve herkes, ona muhtaçtır, onun zevali yoktur, birseye muhtaç degildir.

112:3 Dogurmaz ve dogmamistir.

112:4 Ve ona, bir tek esit ve benzer olamaz, yoktur.

Sura 113: Al-Falaq

113:1 De ki: Siginirim karanligi yarip isitan sabahin Rabbine.

113:2 Yarattigi mahluklarin serrinden.

113:3 Çöküp etrafı kapladigi zaman karanligin serrinden.

113:4 Ve düğümlere üfleyen kadınlarin serrinden.

113:5 Ve hasetçinin haset ettigi zaman, serrinden.

Sura 114: An-Nas

114:1 De ki: Siginirim insanlarin Rabbine.

114:2 İnsanlarin sahibine.

114:3 İnsanlarin mabuduna.

114:4 Gizlice, sinsisinsi vesveseler verenin serrinden.

114:5 Öylesine ki insanların gönüllerine vesveseler sokar.

114:6 Cinden olsun, insandan olsun, bu çeşit kisilerin serrinden.